

tác giả: đại phi
editor: thiếu máu team

Thần Đuối Lốp on the go

TRUYỆN CHỈ ĐƯỢC ĐĂNG DUY NHẠI TẠI LIÊN MINH SẮC NỮ

Mục lục

[Phần 1](#)

[Phần 2](#)

[Phần 3](#)

[Phần 4](#)

[Phần 5](#)

[Phần 6](#)

[Phần 7](#)

[Phần 8](#)

[Phần 9](#)

[Phần 10](#)

[Phần 11](#)

[Phần 12](#)

[Phần 13](#)

[Phần 14](#)

[Phần 15](#)

[Phần 16](#)

[Phần 17](#)

[Phần 18](#)

[Phần 19](#)

[Phần 20](#)

[Phần 21](#)

[Phần 22](#)

[Phần 23](#)

[Phần 24](#)

[Phần 25](#)

[Phần 26](#)

[Phần 27](#)

[Phần 28](#)

[Phần 29](#)

Phần 30

Phần 31

Phần 32 (Hết)

NÀNG DƯỚI LỚP LONG BÀO [C]

Đại Phi

www.dtv-ebook.com

Phần 1

Sở Luyện

An Hóa mười lăm thâm niên, thiên hạ cực không yên ổn, nhân đế phân công thiến đảng, khiến hư danh, nội các suy thoái, quyền thiến hoành hành, nền tảng lập quốc vô lập, đủ loại quan lại chúng thần một nửa tấn chịu giết chóc...

Đầu mùa xuân thiên còn hàn thực, rào rạt gió lạnh thổi trên cây mạo tân mầm cành loạn hoảng, nhưng bất luận như thế nào hoảng, phía trên treo bạch điệp con diều chính là lạc không xuống dưới, đứng ở dưới tàng cây Sở Luyện oai đầu nhỏ, ủy khuất lẩm bẫm miệng nhi.

"Gia gia, gia gia! Lấy không xuống!"

Rách nát tiểu viện lạc không lớn, trừ bỏ trụ lủi thụ nha tử thất bại Diệp Nhi cở đại, lưỡng đạo hành lang dài qua đi, chính là gian khó khăn lắm có thể chặn phong ngói đen nhà ở, tường da bong ra từng màng lợi hại, lộ ra bên trong hoàng thổ cùng tạp thạch.

Dưới mái hiên ăn mặc đơn bạc xanh đen áo bông lão thái giám ánh mắt đục đục nâng liếc mắt một cái, thượng tuổi cũng không dám loạn đi lại, nhìn nơi xa ném một cái nổi lên rêu xanh cây gậy trúc, chỉ chỉ.

Sở Luyện vui sướng mà vội chạy qua đi, kia cây gậy trúc tựa hồ là năm ngoái ném ở chỗ này, nàng vốc người không cao, kéo cây gậy trúc lại đây còn có chút cố hết sức, ôm đi chọc con diều tay nhi càng là tế đáng thương, run run rẩy rẩy rốt cục là đem con diều lộng xuống dưới.

"Hô, nhưng tính bắt lấy tới, bằng không về sau liền không đến chơi."

Nha đầu này bộ dáng tùy nàng kia xui xẻo nương, uống có một bộ khuynh thành mạo, lại không cái chủ tử nương nương mệnh, lường đạo liễu diệu mày đẹp, một đôi doanh doanh mắt hạnh, trời sinh môi hồng răng trắng, liệt miệng nhi cười, rất giống cực kỳ thảng tư khai đào hoa nhi, hạnh tuổi tác còn nhỏ, mặt mày chưa từng nẩy nở, thả bởi vì quanh năm suốt tháng dinh dưỡng bất lương, gầy mặt phát hoàng, thân thể lại làm lại nghẹn.

"Ai nha, bị nhánh cây quất phá." Sở Luyện vuốt khích bố tháo làm con diều, trung ương sọt tre hồ nhào địa phương phá cái động, đau lòng thẳng nhúu mày.

Lão thái giám chậm rãi bước hạ đài cơ lại đây, tiếp nhận đi nhìn nhìn, nhìn sắp khóc nha đầu, chạy nhanh hồng nàng: "Không có việc gì, còn có thể phóng, nếu là phóng không được, lại thác Tiểu An Tử lộng một cái đó là."

Sở Luyện uể oải gật gật đầu, sống ở này không người hỏi thăm lãnh cung mười năm sau, duy độc Tiểu An Tử sẽ thường tới đón tế một vài, nàng có thể cùng lão thái giám sống đến hiện giờ, kia Tiểu An Tử mới là cư đại ân tình.

Buổi trưa qua hảo chút thời gian, lão thái giám mới đi lấy cơm trưa chậm rãi trở về, nhìn Sở Luyện ngồi xồm đá phiến trên mặt đất luyện tự nhi, liền gọi nàng một tiếng: "Nha đầu mau tới đây, hôm nay có ăn ngon."

Sở Luyện hai bước chạy qua đi, bụng đã sớm đói hốt hoảng, vừa thấy kia che lại thịt bát cơm đôi mắt lộng đèn nhi tựa, vui cười: "Chẳng lẽ là trong cung đầu có cái gì hỉ sự, nhiều thế này thịt, thật hương!"

Tuy nói đều là người khác ăn dư lại, tới rồi bọn họ gia hai trong miệng, cũng liền thành khó được mỹ thực, ngày xưa nhiều là chút canh

suông quả thủy, nếu muốn gặp thức ăn mặn, còn phải là trong cung đầu gặp hỉ sự mới được, lại đó là Tiểu An Tử tư đưa ăn thịt.

"Hỏi thăm hạ, là Tỉnh Quốc công phủ Mục đại tướng quân bình loạn đã trở lại, trong cung mở tiệc đâu."

Cũng không hỏi là ai chủ trì bàn tiệc, vô luận là những việc này vẫn là người đều ly Sở Luyến xa đâu, bào ăn trong chén du cơm, mới là thỏa mãn chuyện này.

Lại qua mấy ngày lại là không thấy Tiểu An Tử người tới, Sở Luyến ăn mặc hơi răn chắc áo bông đứng ở đầu gió chỗ nhìn xung quanh thật lâu, này xiêm y cũng là đầu năm Tiểu An Tử đưa tới, tuy nói là tiểu nội thị nhóm xuyên, Sở Luyến ăn mặc cũng phá lệ bên người.

Nàng mẹ đẻ Lâm thị vốn là cung nữ, mười hai năm trước vì say rượu nhân đế may mà, lúc đó nhân đế có một sủng phi ban thị, ban Quý phi trời sinh tính cực ghen tị, người đến trung niên càng sâu, không thể gặp hoàng đế sủng hạnh nữ nhân khác, đêm đó sau, ban Quý phi thế nhưng sai người làm trò nhân đế mặt, đem chịu hạnh Lâm thị ném vào cung trong hồ sống sờ sờ chết đuối, nhân đế đương trường chấn kinh, từ đây long thể suy tàn.

Ban Quý phi tự giác thất cách, liền đem việc này che đậy một vài, thành cung đình mật tân, Sở Luyến cũng là sau lại nghe được Tiểu An Tử nói, mới biết được này đó chuyện cũ. Nàng mẹ đẻ bản tính yếu đuối, cũng không giảng những việc này cùng nàng, thậm chí liền nàng là như thế nào mạng lớn bất tử, tiến vào lãnh cung sinh hạ hài tử, đều là im bặt không nhắc tới.

Đại đế là bị ban Quý phi dọa phá lá gan, Lâm thị dưỡng Sở Luyến mấy năm nay cũng là hết sức thật cẩn thận, không dám làm nàng ra lãnh cung nửa bước, sợ bị ban Quý phi biết, muốn đem nàng hài tử lại cấp chìm giết, chẳng sợ chỉ là cái công chúa cũng không dám để lộ ra đi một tia.

Thằng đến hai năm trước Lâm thị sinh một thân quái bệnh, hoành thân lại sang dung mạo tẫn hủy mà chết, trực tiếp bị người coi như bình thường cung nữ kéo đi tịnh nhạc đường đốt cháy...

Đến nỗi kia lão thái giám, còn lại là thời trẻ liền sống ở lãnh cung trung, cung vua bí việc nhiều là không thể biết.

Bỗng nhiên Sở Luyến cả kinh, nhìn cách đó không xa thốc thốc bóng người, dọa vội hướng trong viện chạy.

"Gia gia! Thật nhiều người!"

...

Kinh hoảng trung Sở Luyến cũng lão thái giám bị người túm tới rồi trong viện, rách nát tiểu viện đứng không ít người, cuộc đời lần đầu tiên thấy như thế trận thế, Sở Luyến dọa ôm chặt lão thái giám, lại không ngại bị người đơn độc xách ra tới, xả đi rồi vài bước chật vật quăng ngã ngồi ở trên mặt đất, hai người đang muốn giá khởi nàng khi, đột nhiên dừng động tác.

Tiếp theo, Sở Luyến chỉ nhìn thấy có người chính triều chính mình đi tới, một đôi viên vàng kỳ lân tạo ủng dẫm mặt đất sinh vang, lặn dẹt kim màu đỏ rực phi ngư ăn vào thường bãi khê nhúc nhích, đẹp đẽ quý giá dị thường, khí thế pha nghiêm.

"Ngẩng đầu lên."

Lãnh đạm đạm bốn chữ như mộ chung điếc tai, lại cũng là Sở Luyến cuộc đời nghe qua tốt nhất nghe thanh âm, trong lúc nhất thời lại là quên mất sợ, trừng mắt nhìn liền ngẩng đầu hướng lên trên đầu xem.

Kia liếc mắt một cái sau, người cũng liền ngây ngốc.

Đây là Sở Luyện lần đầu tiên nhìn thấy Dung Khâm, suốt đời khó quên.

Này một năm, nàng mười hai tuổi, hẵn hai mươi bốn tuổi.

NÀNG DƯỚI LỚP LONG BÀO [C]

Đại Phi

www.dtv-ebook.com

Phần 2

Dung Khâm

Có lẽ là gió lạnh thổi lợi hại, kia nam nhân một tới gần, Sở Luyện chỉ cảm thấy lạnh hơn, cả người nhịn không được đánh lên bệnh sốt rét, nhút nhát sợ sệt không dám lại xem cặp kia quạnh quẽ mắt đào hoa, lại không ngại bị Dung Khâm gọi lên cầm.

Nàng buông xuống mắt ần ần có thể nhìn đôi tay kia, cốt cách cân xứng rõ ràng, từ thịt lộ ra vài phần ngọc sắc nhuận, tú khí rồi lại rất là nguy hiểm, niết mà nàng cảm đau khẩn, hấn lại tựa chưa từng dùng sức giống nhau, tả hữu nhìn nhìn nàng mặt.

Cuối cùng mới buông ra liền tiếp bên sườn người truyền đạt khiết bố, xoa xoa mới vừa rồi néo tay nàng, tựa cùng là dính cái gì uest vật.

Sở Luyện nhìn bị tùy ý vứt bỏ trên mặt đất khăn tay, tự tôn nghiêm trọng chịu nhục, cắn chặt răng hung tợn trừng mắt nhìn Dung Khâm liếc mắt một cái, hạ quyết tâm muốn hận thượng người này, chẳng sợ hấn sinh thực mỹ.

Dung Khâm nặng nề cười, trong mắt mang theo khiếp người lạnh lẽo, không lắm bình thường trắng nõn khuôn mặt cũng không có nhiều ít biểu tình, lại lần nữa đến gần Sở Luyện bên người, nhìn chỉ cặp ngực hấn hạ nha đầu.

"Sở hữu dùng như vậy ánh mắt trừng ta người, chỉ có một kết cục, điện hạ muốn biết sao?"

Sở Luyện gian nan ngựa đầu, trong lòng tuy rằng mặc danh có chút sợ hãi, lại vẫn là gan lớn tiếp tục trừng mắt, không khí tựa hồ đều ngưng kết, sà sạt tiếng gió mà qua, một lát sau, kia mắt lạnh sắc bén nhìn nàng nam nhân bỗng nhiên cười.

Phảng phất băng sơn hòa tan giống nhau, cười ôn nhuận như ngọc, cười diệt lệ ưu nhã.

"Sau này điện hạ sẽ biết."

Dứt lời, duỗi tay xoa xoa nàng đầu, lần này không còn có dùng khăn tay sát tay, gấm trang hoa tay áo đảo qua mũi gian khi, Sở Luyện nghe thấy được nhàn nhạt một hương, ngay sau đó nàng nghe thấy người nọ nói.

"Nghênh Thái Tử điện hạ hồi Đông Cung đi."

An Hóa mười sáu năm hai tháng đầu tháng ba, Đông Hán đốc chủ Dung Khâm nhập lãnh cung nghênh ra nhân đế duy nhất con nối dõi, tôn sùng là Thái Tử, triệu tập ngàn quan với Thái Hòa Môn tuyên hạ nhân đế nhường ngôi thánh chỉ, tôn năm ấy mười hai tuổi Thái Tử vì tân đế.

Đến tận đây, Thiếu Đế sơ lập, quyền thiên một đảng càng sâu một tay che trời.

Hoảng an nguyên niên thủy.

...

Đặng cơ sau, Sở Luyện liền ở tại vạn thanh trong cung, ngày hôm trước bị Dung Khâm mang đi đông tập sự xưởng xem hình, sau khi trở về liền ngã bệnh, hôm nay mới lui thiêu, thái y thay phiên quỳ gối long sàng bên cạnh thỉnh mạch, to như vậy trong điện, tĩnh lạc căn châm đều có thể nghe.

"Bệ hạ như thế nào?"

Dung Khâm thả trong tay bạch ngọc triền chi liên chung trà, cao lớn thân hình ngồi ở ghế bành gian, không người dám nhìn hãn thần sắc, lại là bị thanh âm kinh ra một tiếng mồ hôi lạnh.

Thái Y Viện viện sử lau lau giữa trán mồ hôi lạnh tiến lên đi đáp lời: "Hồi đốc chủ, lại có hai ngày là có thể đi bệnh căn, chỉ bệ hạ long thể từ nhỏ suy nhược, còn cần tiến bổ, sau này lại không thể dễ dàng chấn kinh."

"Đều đi xuống đi."

Tấm cung bên trong không còn, Dung Khâm cũng không ở ghế gian ngồi, đứng dậy dẫm rần chắc hoa nhưng thăm lướt qua lượn lờ mỏng yên dăng lên kim đỉnh, đi tới long sàng trước, một phen xốc lên tầng tầng phiến phức thù kim long trưởng màn.

Bên trong năm Sở Luyến dọa bản năng co rúm lại.

Dưỡng non nửa năm, Sở Luyến rốt cuộc nhìn trường thị, da mặt một trắng nõn, càng thêm có vẻ khuôn mặt nhỏ kiều nộn nộn, mặt mày doanh doanh động lòng người, là cái khó được mỹ nhân phiêu, mới vừa rồi lui thiêu, đào má phù hà, diễm lệ mỏng phi dụ Dung Khâm duỗi tay đi sờ sờ.

"Còn năng, đợi lát nữa thần hầu hạ bệ hạ lại uống chút được, buổi tối ước chừng liền đại tòng."

Này long sàng tuy rộng, Sở Luyến cũng không dám hướng bên sườn trốn, ngàn công điều long các thượng trí một loạt xà-rông đèn, đem long sàng tất cả chiếu chói lợi vàng tươi, liền Dung Khâm mặt cũng chiếu rọi rành mạch, mạc xem người này sinh một bộ thanh lãnh trích tiên bộ dáng, một cổ tử ưu nhã dáng vẻ thư sinh.

Lại là Sở Luyến gặp qua nhất tàn nhẫn độc ác người.

"Bất quá là lãng trì thôi, nhìn bệ hạ dọa tiểu linh hồn nhỏ bé cũng chưa." Dung Khâm đạm cười, tựa chế nhạo, bắt quá Sở Luyện khẩn bắt lấy chần tay nhi ở trong tay xoa xoa, trong lòng bàn tay thấm mồ hôi nóng đều lạnh thấu, hần liền lấy khăn tay thế nàng chà lau.

Từ lãnh cung ra tới này nửa năm, Sở Luyện liền ngày ngày sống ở Dung Khâm bóng ma hạ, nửa năm trước sủng quan lục cung ban Quý phi tâm ngành đột hoǎng, nhân đế nhất thời đau thương thế thì bệnh liệt đảo, quốc không thể một ngày vô quân, lòng muông dạ thú Dung Khâm liền lấy thật công chúa giả Thái Tử, giả mạo chỉ dụ vua tôn sùng là tân đế.

Nói cập Dung Khâm, nghe nói hần chính là phạm quan lúc sau sung vào cung đình thiên vì nội thị, còn tuổi nhỏ liền đến nhân đế tâm phúc, đại thái giám Diêu Hiến coi trọng, sau này Diêu Hiến vì Tư Lễ Giám chưởng ấn thái giám sau, chấp chưởng cung vua, Dung Khâm cũng có thể bình bộ thanh vân, hai mươi tuổi liền trở thành Tư Lễ Giám cầm bút thái giám, đề đốc Đông Hán, thế lực chỉ ở sau Diêu Hiến dưới, thấy giả toàn tôn xưng thứ nhất thanh "Đốc chủ".

Bốn năm mà qua, Dung Khâm chi danh đã là cùng Diêu Hiến tề trọng, thế cho nên Sở Luyện cái này công chúa cũng có thể nói thành là Thái Tử, đưa lên ngôi vị hoàng đế không người dám nói nửa câu nói mát. Không lâu trước đây Sở Luyện thậm chí nghĩ tới bại lộ thân phận, chính là bị Dung Khâm mang đi Đông Hán sau, là cũng không dám nữa.

"Kia đều là loạn thần tặc tử chết chưa hết tội."

Hần nói khinh phiêu phiêu, vừa nhớ tới cắt ở bàn trung kia từng đồng máu chảy đầm đìa thịt người, Sở Luyện sợ nha đều ở run, chỉ cảm thấy năm chính mình đôi tay kia, đều là dính huyết.

"Bọn họ, bọn họ nói không sai..." Bệnh lợi hại, liền nói chuyện thanh âm đều là kéo dài nhu nhu, độc hữu một cổ nữ hài đặc có kiêu khí.

Những người đó tức giận mắng Dung Khâm Diêu Hiến một đảng bệnh dịch tả triều cương, lấy công chúa mưu thiên hạ, lục hại trung hiền, trăm triệu người toàn muốn thóa chi tru chi chết hoạn quan.

Sát tịnh nàng trong tay hãn, Dung Khâm ánh mắt trong sáng nhìn nàng một cái, sắc bén tựa lưỡi đao đáng sợ, mang theo áp bách nói: "Bệ hạ, ta nói là cái gì, liền nên là cái gì."

Những lời này hãn nửa năm trước liền nói quá, ở hãn thân thủ lột quang nàng quần áo, thay Thái Tử măng bào khi, nàng sợ hãi khóc lóc nói chính mình là công chúa, hãn lại cười nói.

-- bệ hạ, ta nói là cái gì, liền nên là cái gì, nếu là không nghe lời, kết cục là người này đầu nhỏ không dám tưởng.

Sau đó, nàng thành Thái Tử; lại sau đó, nàng thành hoàng đế.

NÀNG DƯỚI LỚP LONG BÀO [C]

Đại Phi

www.dtv-ebook.com

Phần 3

Ngậm lấy

Phượng Thượng Cung bưng lưu kim khay tiến vào khi, cúc vòng eo càng thêm cung kính, song chạy bộ trầm ổn, cúi đầu gian dư quang vẫn là nhin không được nhìn về phía long sàng, chỉ cảm thấy ôm tiêu hoàng đế Dung Khâm, đã là hoàn toàn tứ không cố kỵ đái, cả gan làm loạn.

"Đốc chủ, bệ hạ bệnh nặng chưa lành, vẫn là chớ có chân trần ly khâm bị."

Ôm yếu Sở Luyện tất cả không muốn hoành ngời ở Dung Khâm trong lòng ngực, ăn mặc minh hoàng sắc trung y trung quần thân mình lả lướt nhỏ xinh, một con phấn bạch oánh nộn chân nhi đang bị Dung Khâm niết ở trong tay, nho nhỏ liên đủ thượng không kịp hấn một cái bàn tay đại.

Dung Khâm cười như không cười liếc Phượng Thượng Cung liếc mắt một cái, nội bộ uy áp khiếp nàng là lại không dám nhiều lời, run xuống tay đem đặt chén thuốc khay đặt ở án kỉ thượng, toại thật cẩn thận rời khỏi tầm cung.

Sở Luyện tránh tránh hoàn ở bên hông cánh tay, nề hà bệnh lợi hại, sử không thượng nhiều ít sức lực tới, ngược lại thở dốc không đều ở Dung Khâm trong lòng ngực mềm mặc hấn vuốt ve, phiếm hồng Hạnh Nhi mắt giác lệ quang hơi mỏng lập loè, đáng thương giống Miêu nhi, nhưng trong xương cốt lại cất giấu không thông minh tâm tư.

Dung Khâm cúi đầu, phát gian kim quan rũ xuống hai lũ tua đong đưa ở ưu nhã khuôn mặt chỗ, khoe môi nhẹ cong ý cười, vồ vồ Sở Luyện tế nhuyễn vòng eo, chỉ là kia hơi thoáng đi xuống địa phương quá mức riêng tư, chụp Sở Luyện có chút không biết làm sao, kẹp chặt hai đùi.

Này nửa năm qua, Dung Khâm thường xuyên sẽ đối nàng làm ra như vậy thân mật mà lại làm càn hành động, không hề có quân thần chi biệt, làm Sở Luyện phá lệ sợ hãi.

Nàng không biết này ý nghĩa cái gì.

Uy được khi, Dung Khâm cũng không đem tiểu hoàng đế thả lại long sàng, ôn nhu một muống lại một muống đem chén thuốc đưa tới nữ hài bên miệng, nhìn màu đen nước thuốc mạn nhập phần nộn nếu cánh hoa môi nhí, màu mắt tiệp trầm, một bên lấy khăn tay thế Sở Luyện chà lau khoe miệng dư nước, hầu hạ người phương diện này hẳn nhưng thật ra làm cẩn thận tỉ mỉ.

"Hảo khổ..." Cổ họng đến lưỡi căn đều là khổ tương buồn nôn, Sở Luyện thật sự là uống không được, đẩy ra Dung Khâm tay thẳng đáng thương lắc đầu.

"Phải không?"

Dung Khâm làm như chần chờ, một lóng tay vê lụa khăn xoa Sở Luyện môi, trong vắt nghiêm nghị trong mắt nhiều một tia kỳ quái quang, còn không đợi Sở Luyện phân rõ, liền thấy Dung Khâm kia trương tuần mỹ mặt đột nhiên triều chính mình đè xuống.

Ngơ ngác mở ra cái miệng nhỏ, xâm nhập không giống nhau đồ vật!

Nam nhân đầu lưỡi rất lớn, ẩm ướt nhiệt nhiệt liền nhét đầy nàng nhỏ miệng thơm, giáo chua xót được vị câu động gây xích mích, nhất thân

mặt khăng khít cuốn lên nàng diêu lười dùng sức quẩn quanh, liếm quá hàm trên, đảo qua hàm răng.

"Ngô!"

Sở Luyện ý thức được không đúng, muốn giãy giụa, lại bị Dung Khâm như ngọc ngón tay thon dài bóp lấy cằm, liền sau đầu đều bị hấn dùng mạnh tay trọng cổ định, sơ sơ hôn có chút mới lạ, ở nếm đến chua xót sau đệ nhất mật thơm ngọt khi, nam nhân bản năng liền bại lộ.

Tinh tế kéo dài hút toát, giao hợp hai người khẩu tiên, nàng nhược nhược nước nở, hấn mạnh mẽ đoạt lấy.

Lộc cộc!

Thiếu chút nữa hít thở không thông Sở Luyện mồm to nuốt phân bố chất lỏng, trong đầu một mảnh vù vù mê loạn, giáo ở trong miệng ướm nị rất cuộc chậm rãi rời đi, nàng lại như là ở trong địa ngục đi rồi một chuyển, kinh tâm động phách, phía sau lưng tất cả đều là mồ hôi lạnh.

Dung Khâm có khác hẳn với thường nhân mỹ tư nghi, nhắm nháp tiểu hoàng đế long khẩu sau, kia trương thanh tuấn không giống người trên mặt rất cuộc có một tia nhân tình vị, nóng bỏng tình dục di động thực mau lại biến mất không thấy, ửng đỏ môi mỏng sườn ý cười thực nùng, tựa hồ sung sướng lại tham lam không thỏa mãn.

"Bệ hạ như thế nào có thể lừa vi thần đâu, rõ ràng là ngọt."

Mềm mại ngọt, tận xương ngọt, làm người muốn phát cuồng ngọt.

Sở Luyện đã dọa khóc, gương bị nam nhân gặm quá miệng nhi hoàng sợ vô thố, mà đầu sở gây tội thế nhưng còn ở nói ầu nói tả, nàng run xuống tay nhi theo bản năng triều Dung Khâm trên mặt huy đi.

Cứng còng căng chặt nhu đề đánh vào phong nhã cao quý trên mặt, đó là thanh thúy một tiếng.

Bang!

Dung Khâm hơi hơi nghiêng đầu, không sáng lăm ánh sáng hạ, thanh nhã tuấn mỹ mặt nghiêng lưng thượng một tầng âm u, ngưng kết tĩnh mạch trong không khí, hần chậm rãi quay đầu tới, nhẹ nhàng cầm Sở Luyện đánh hần cái tay kia, vuốt ve tinh tế đột ra cốt cách, chỉ cần hần dùng một chút lực, này nho nhỏ thủ đoạn tất yếu đoạn toái.

"Bệ hạ thật lớn tính tình, là cảm thấy thần nếm không được người này ngự khẩu?"

Sở Luyện từ nhỏ lá gan không lớn, ở lãnh cung bị Lâm thị nơm nớp lo sợ dưỡng mười năm sau, tính tình cũng là mềm đáng thương, thêm chi này nửa năm thấy nhiều Dung Khâm ngoan độc hành sự, càng thêm sợ hãi người nam nhân này, mới vừa rồi kia một cái tát đánh xong, nàng liền hối hận.

Tim đập đột nhiên nhìn chính mình tay, ướt đầm dề con mắt sáng chớp cũng không dám chớp, sợ lại mở to mắt chính mình tay liền không có.

"Bệ hạ tay như thế kiều mềm đẹp, tác dụng còn nhiều nữa, thần như thế nào bỏ được chặt đứt nó đâu, ngoan, chính mình đem miệng nhi mở ra." Hần buông lỏng ra tay nàng, rồi lại bóp lấy nàng sau cổ, đem nàng khống chế ở trong tay mệnh lệnh.

Sở Luyện có chút phần uất sợ hãi, bệnh choáng váng đầu óc này sẽ loạn lợi hại hơn, nhận thấy được cổ sau bàn tay ở tăng thêm lực độ, liền run run rẩy rẩy mở ra miệng, phần môi sớm bị Dung Khâm mút diễm mỹ, chỉ bạc chột đoạn, hai bài oánh bạch chính tề hàm răng phủ một phân khai, quỳn quỳn tú mị tiểu diệu lưỡi muốn tránh cũng không được bại lộ ra tới.

"Thực hảo."

Dung Khâm nương mày, thanh tuyến ba quang dung ở khóe mắt, tẩy lui lệ khí, nhiều một phân ôn hòa. Đầu ngón tay phác hoạ đan môi, vê tựa cánh hoa giống nhau phấn nộn, đem chính mình ngón tay bỏ vào nàng trong miệng, ái muội đi chạm đến miệng thơm mỗi một chỗ, lại dù bận vẫn ung dung thưởng thức tiểu hoàng đế ngọc dung thượng mỗi một tia biến hóa.

Hắn muốn nhìn một chút nàng đến tột cùng là nhiều chán ghét hắn, cái này đáng thương tiểu gia hỏa hiện tại càng thêm am hiểu nguy trang.

"Ngậm lấy."

Khớp xương rõ ràng ngón tay giảo môi lưỡi phát ngứa, hơi lạnh lòng bàn tay có một tầng hơi mỏng kén, ma Sở Luyện đầu lưỡi sinh đau, nhú chặt mày dùng môi ngậm lấy hắn ngón tay, bệnh trạng ửng đỏ mặt thốc xuân hoa sáng lạn nùng diễm.

Không cần nhìn kỹ, cũng biết nàng là khí trữ.

NÀNG DƯỚI LỚP LONG BÀO [C]

Đại Phi
www.dtv-ebook.com

Phần 4

Cường hôn

Sở Luyện khắc chế kháng cự, học ngoan ngoãn ngậm lấy Dung Khâm ngón tay, từ hấn nhất biến biến ở nàng trong miệng nhẹ nhàng chậm chạp cảm lộng, vốn là bình thường vô kỳ hành động, cố tình bị hấn trừu động có chút quỷ dị thâm mi.

Lòng bàn tay ma kiêu tế môi, dùng khác phương thức cảm thụ được nàng trơn mềm, hạo xỉ tươi nhuận, cảm hơi nhập chút, nho nhỏ lưỡi đều đang run, giáo ôn nị khẩu tiên, Dung Khâm lại bỏ thêm một lóng tay đi vào, đậu chơi.

"Ngô!"

Tựa phẫn mặt vụng nhiễm môi cố sức giương, rõ ràng là ăn không vô này một đôi tay chỉ, một sợi trong suốt thủy dịch theo thon dài ngón tay liền chảy ra tới. Sở Luyện nhẹ ô, khóe mắt áp không được đỏ, tay nhỏ nắm chặt Dung Khâm trên người quần áo, dẹt kim phi ngư phiến phức, cách lòng bàn tay sinh đau.

"Bệ hạ nếu là lại dùng như vậy ánh mắt nhìn thần, sợ là không ngừng cảm này chỗ."

Hấn mỉm cười trầm thấp, thanh nhuận trong mắt nhiều ra một phần cực nóng, là thường lui tới tuyệt không sẽ xuất hiện.

Sở Luyện tất nhiên là nghe không hiểu lời này ý tứ, khẩu tiên chảy nhiều, cũng cảm thấy thẹn cực, bất chấp ngoan ngoãn đi bắt ở Dung Khâm trừu động tay, thêu long phi phượng trung y đơn bạc, lướt qua trong miệng này phiến nhân ngón tay, hai đùi gian chống vật cứng mới kêu đáng sợ.

Nhỏ xinh thân mình ở trong lúc nguy hiểm căng thẳng phát cương.

Dung Khâm đem ngón tay lui ra tới, kéo lớn lên chỉ bạc trong sáng, phía trên còn dính hoa nhài quế mật hương, ước chừng là đã nhiều ngày cấp Sở Luyện uy hương hoàn bổ thân mình duyên cố, cực kỳ thói ở sạch hẳn, cũng nhịn không được đem ngón tay đặt ở môi trước dùng đầu lưỡi liếm liếm phía trên trong suốt.

Đó là môi vừa rời ở nàng trong miệng hương qua thơm ngọt.

"Bệ hạ khẩu nhi long tiên hương vị cực hảo, thần cực thích." Hãn tư dung tuấn mỹ diệt lệ, đó là làm ra bực này ném người khác nước miếng sự tình, cũng là ưu nhã vui mắt đẹp.

Này không biết xấu hổ chết hoạn quan, Sở Luyện bị hãn như thế biến thái hành động ác khí cổ má đào, bóp chặt sau cổ tay phương buông lỏng, cho rằng hãn là muốn buông tha nàng, lại không phòng bị bị Dung Khâm thủ sẵn eo nhỏ, một phen ấn ở long sàng thượng.

"Phóng, làm càn!"

Nàng chỉ tới kịp hô lên hai chữ này, hãm ở mềm mại như mây quả nhiên long khâm, giây lát đã bị tuấn rút anh đĩnh nam nhân áp không thể động đậy, dán sát khoảng cách thân cận quá, liền hô hấp đều hỗn loạn.

Lúc này đây Dung Khâm càng làm cho người ta sợ hãi, ấm áp lưỡi liếm ở nàng lệ sắc đỏ tươi cánh môi thượng, mùi thơm ngào ngạt lạnh lẽo hơi thở đập vào mặt, có chút dờn dập, có chút nóng cháy, hôn môi trên chống hàm răng, dùng hãn lực độ bức khai nàng sở hữu để cự.

"Ngô ~ không! Ô..."

Hắn tận tình phóng thích cùng hắn bề ngoài không hợp man tàn nhẫn, ngày xưa thanh lãnh bề ngoài vào lúc này đều hủy chi hầu như không còn, giấu ở phía dưới mãnh thú cuồng huyên náo, đè nặng hương mềm thiếu nữ, thật mạnh hôn, thật sâu hút, tham lam chiếm hữu nàng hết thảy.

Thở dốc tiệp trọng, đôi tay xoa vuốt nữ hài mảnh khảnh đường cong, nàng đang run rẩy, thậm chí đang khóc, đáng tiếc hắn miệng lưỡi đã đem nàng ăn chặt chẽ, không đáng thoát đi liếm mát.

Như vậy hôn kịch liệt lại đáng sợ, ăn tươi nuốt sống liếm nàng mật nước, hút nàng phương tức, Sở Luyện dùng sức đấm đánh Dung Khâm đầu vai, bị hắn kẹp ở giữa hai chân mềm eo cũng liên tiếp vụn vụn gãy giũa, hắn cường thế chiếm cứ nàng hô hấp, trong miệng nghiêng trời lệch đất quấy ôn nị ướt lửa nóng, thủy nhuận toát lộng thanh ở nàng trong miệng dâm loạn không ngừng.

Đãi nàng khóc thanh yếu đi, đánh tay cũng mềm, hắn mới lưu luyện hàm chứa nàng nộn môi rời khỏi mây may, làm mới mẻ không khí độ nhập miệng thơm, linh khoảng cách cảm thụ được nàng kiều xúc thở dốc.

"Như thế đảo thật là nhả khí như lan, phức nhã mê người, làm sao bây giờ, bộ hạ long khẩu thần là như thế nào đều ăn không đủ, còn thỉnh bộ hạ rũ lòng thương, nhiều chút chút long tiên với thần đi."

Hắn quán tới ở nàng trước mặt đều này đây thần tự cho mình là, xem như tuân thủ nghiêm ngặt quân thần chi lễ, duy độc như vậy thời điểm, hắn lại tự xưng vi thần, bực Sở Luyện mãi đầu óc đều là bình sinh có thể nghĩ ra ác độc nhất từ ngữ tới, trăm ngàn năm qua, có cái nào thần dám đem hoàng đế đè ở long sàng thượng lại thân lại sờ!

Dung Khâm hiển nhiên là không có sợ hãi làm đệ nhất nhân.

Vừa hôn nhiệt liệt, liền nàng vạt áo đều bị kéo ra, tảng lớn sương da trắng nõn, tuổi tuy nhỏ, nhưng tuyết cổ đã là mới gặp nhỏ dài nhã mị, bị hấn sờ qua địa phương phần lớn nổi lên không chịu lực hồng, thật thật là vô cùng mịn màng ónh nhuận.

Trong miệng giữa môi toàn là hấn hơi thở, nồng đậm làm Sở Luyện không khoẻ, run bị chà đạp sưng đỏ môi nhi, hơi nước tẩm mãn đôi mắt hung hăng trừng mắt trên người Dung Khâm.

Chỉ nghĩ nếu là một ngày kia có thể cầm quyền, nàng nhất định phải đem này đáng chết thiên nô cấp thiên đao vạn quả, mới có thể hoàn lại nàng hôm nay bị ăn hận tới.

Dung Khâm cặp kia hồ phách trong sáng mắt làm như có thể nhìn thấu hết thấy, dưỡng nửa năm tiểu hoàng đế, càng là liền khung đều nhìn thấu thấu, vượt tiểu nhân nhi thủy điểm điểm môi đỏ, một lóng tay đi xuống, lương bạc môi sườn vê ra nhất mị người cười tới.

"Bệ hạ suy nghĩ cái gì? Làm thần đoán xem, là muốn học tiên nhân nhấn nhục phụ trọng năm gai nếm mật, để ngày sau giết ta cái ngàn vạn biến?"

Hấn nói quá đúng, đối làm Sở Luyện hoảng sợ kinh lăng, rốt cuộc là tính trẻ con, nhấn nại lực không đủ, bị Dung Khâm một lóng tay chọc đang ở phát dục tiểu bao tử khi, như là bị đâm cái đuôi Miêu nhi, nháy mắt tặc mao, xinh đẹp mắt hạnh lộ mục trừng to, quật cường lại gan lớn giận.

"Đối! Trẫm, trẫm mới là hoàng đế... Loạn thần tặc tử, há có thể lâu nào."

Hảo một câu loạn thần tặc tử, thẳng giáo này trăm triệu người phía trên dung đốc chủ cười làm càn, ôm khả nhân ái tiểu hoàng đế lại nhiều hôn mấy khâu.

Hắn thật đúng là không đành lòng nói cho nàng, nếu không có hẳn nhiều năm kế hoạch, nàng này thật công chúa chỉ sợ đã sớm đi địa phủ xưng trẫm...

NÀNG DƯỚI LỚP LONG BÀO [C]

Đại Phi

www.dtv-ebook.com

Phần 5

Căng đầy phá đi

Dung Khâm vóc người cao lớn, tự nhiên trầm thực, áp chế trọng lượng buồn Sở Luyện thở dốc không đều, nề hà tay nhỏ chân nhỏ thực sự vắn bất quá hẳn này tòa ngũ chỉ sơn, tán loạn tóc đen như lụa như nước phô tại thân hạ, kia nam nhân tựa hồ cực thích, một chút một chút vuốt nàng đầu, ngón tay xuyên thấu ở tốt tươi tóc đen trung.

Như vậy thân mật cử chỉ càng như là ở trấn an nàng tức giận, đợi cho hẳn tay lại sờ hồi nàng nóng lên má bạn khi, Sở Luyện nhin không được duỗi tay đi đẩy ra hẳn.

"Người như vậy sờ, ta, trăm không thoải mái!"

Quyền lực không lớn, hoàng đế phổ nhi lại lớn, mãi cho rằng Dung Khâm nên cũng rời đi, há liệu này tâm tư khó định hoạn quan một phen chế trụ tay nàng cổ tay, phản ấn ở một bên, chế trụ nàng lực độ thành linh xảy ra có chút phát khẩn, khẩn làm Sở Luyện sợ hãi.

Giam cầm không ngoan tiểu nhân nhi, Dung Khâm lại khôi phục nhất quán đạu bạc quạnh quẽ, diệt lệ trong mắt chợt lóe hung ác nham hiểm nặng nề, còn lại một tay thế Sở Luyện hợp lại hỗn độn minh hoàng trung y, khí thế đã là đem nàng áp chế không dám lại động.

"Bệ hạ thả nhớ kỹ, vô luận là nơi này, nơi này, vẫn là nơi này..."

Hắn lạnh lẽo ngón tay một chút điểm ở nàng trên môi, một chút điểm ở nàng ngực gian, cuối cùng một chút, lại là theo bụng nhỏ đi xuống để đi, nơi đó quần áo thấu mỏng, ngón tay lướt qua hơi đột phụ gian, nhẹ xoa nhìn không thấy khe hở.

"Chỉ có ta mới có thể nếm, mới có thể sờ, mới có thể cầm."

"Tay, bỏ tay ra! Không cần, không thể sờ! A! Người cái này chết thiên nô, ta nhất định phải giết người!"

Hắn như là ở cường bách nàng vĩnh viễn nhớ kỹ hắn nói, bị hắn dùng đầu gối đỉnh khai đui ngọc khép không được, đầu ngón tay cách xa tanh trung quần hương nhắm chặt phùng nhi hạ đoạn dùng sức đỉnh đầu, Sở Luyện lập tức đau miệng vỡ tiêu nước mắt, liền vải dẹt nhét vào non nửa lòng bàn tay không hề tiến vào, dừng lại ở làm Sở Luyện kinh sợ lại then nhục bộ vị.

"Không sao, liền tính ra ngày bệ hạ giết thần cũng đúng, chỉ người nếu dám làm bên nam nhân như vậy chạm vào người, đó là nghiền xương thành tro, thần cũng đến tụ linh hồn nhỏ bé trở về, đem không nghe lời hài tử ăn..."

Hắn để sát vào tới, môi hồng răng trắng âm trầm trầm cười, đảo thật như là trong địa ngục bò ra ác quỷ, duy nhất không cùng chính là, hắn này chỉ quỷ cố chấp biến thái lại đẹp.

Sở Luyện dọa không nhẹ, nơi riêng tư đau phai nhạt một chút, chút nào không dám lộn xộn, kẹp Dung Khâm ngón tay, trơn bóng giữa trán mồ hôi lạnh ròn ròn, là thật sự sợ hãi, nói lắp kiêu miên thanh nhi: "Lấy, ra, đi ra ngoài."

Trước nguyệt qua mười ba tuổi sinh nhật sau, Sở Luyện càng cụ thiếu nữ nhỏ nhắn mềm mại, đậu khấu niên hoa đúng là nữ tử cả đời sơ thực khi,

ngày xưa Dung Khâm tuy gần nàng, cũng không khác người, tổng cảm thấy vẫn là tiểu hài tử, hôm nay lại là không giống nhau.

Ngón tay tiến vào địa phương không thâm, chỉ ở huyết nhi khẩu thượng chỗ nhẹ ma, nhưng như vậy khẩn trí không cười thâm nhập cũng có thể cảm giác được xuất li đề ép lực độ, hàm súc thật chặt thật chặt, phiếm ấm áp thoáng có chút ướt át, y niệm tất cả sinh, hẳn chỉ phải mạnh mẽ giam cầm trong lòng cuồng thú, nhắm lại sôi trào ngọn lửa đôi mắt, lại mở khi, mới khôi phục một mảnh thanh minh.

"Kia bộ hạ nhưng nhớ kỹ thần nói?"

Thanh tuyến đều là không rõ không rõ áp lực, nghe đều là nguy hiểm dị thường, dọa phá lá gan Sở Luyện vội không ngừng gật đầu: "Nhớ kỹ nhớ kỹ."

Chiếm cứ mệnh môn chỗ ngón tay lúc này mới chậm rãi lui đi ra ngoài, Sở Luyện lại pha là khó chịu vặn vẹo cứng còng eo, trắng bệch mặt bay lên khôn kể màu đỏ, Dung Khâm hơi nâng lên thân mình đi xuống nhìn lại, môi sườn liền nhiễm ý cười, chế nhạo lại ái muội.

"Là bộ hạ kẹp thật chặt."

Hắn ôn thanh nói, lại mới dùng ngón tay đem nhét ở khe hở trung xa tanh trung quần nhẹ nhàng xả ra tới, minh quang hạ, mơ hồ có thể thấy tiểu đoàn vệt nước.

Đè ở trên người trọng lượng một nhẹ, xấu hổ buồn bực Sở Luyện tự nhiên không dám lại nắm, sẵn Dung Khâm chưa chuẩn bị, tiểu thân mình nhanh nhạy vừa chuyển, đầu tròn tựa mông nhi liền hướng long sàng nội sườn toàn, Dung Khâm tay lại là so nàng còn muốn mau, cánh tay dài duỗi ra, liền thủ sẵn mảnh khăn eo liễu lại đem nàng túm vào trong lòng ngực.

"Bệ hạ như thế gấp không chờ nổi, khó tránh khỏi bị thương thần tâm."

Thanh tuyền tuần mục híp lại, sớm đoán được này tiểu nha đầu chính là cái bằng mặt không bằng lòng, Dung Khâm cười lạnh hương long sàng thượng ngồi xuống, lại dựa vào không lâu trước đây tư thế đem Sở Luyện đặt ở trên đùi, loát loát Sở Luyện má bạn tản ra nhỏ vụn tóc đen, đem tuyết da kiều bạch dung nhan lộ ra tới.

"Trẫm còn bệnh, không thoải mái, nên ngủ."

Dung Khâm chỉ dùng một tay liền nắm như dẹt eo nhỏ vô pháp lại động, dắt Sở Luyện nhu đề, đột nhiên hương chính mình giữa hai chân một phóng, không để ý tới khiếp sợ trung tiểu hoàng đế, lại mang theo nàng tế nhuyễn ngón tay ngọc nhiều sờ soạng mấy lần.

"Bệ hạ cũng biết đây là vật gì?"

Sở Luyện đã hoàn toàn ngu si, ngây thơ phe phẩy đầu, cách ứng xuống tay tâm đồ vật thô cự thả ngạnh, hạ thường khinh bạc, nàng thậm chí cho rằng chính mình là sờ ở một đoàn hỏa cầu thượng, cực nóng phỏng tay.

"Không biết cũng không sao, chỉ là sau này nếu lại làm ta nghe thấy kia ba chữ, thần liền đem vật ấy để nạp bệ hạ kiều hoa nhục động nhi đi, căng đây phá đi... Ân?"

Bỗng nhiên gương lên âm cuối, như là dùi trống giống nhau nện ở Sở Luyện ót thượng, tim đập lợi hại, biết được là chính mình kia không nhịn xuống "Chết thiên nô" mấy tự chọc họa, cũng không kịp đi phân biệt cái gì, vội vàng gật đầu.

Sở Luyện biết sự khi, từng hỏi qua mẫu thân, như thế nào hoạn quan? Mẫu thân chỉ mịt mờ nói nói, tự khi đó nàng mới biết hoạn quan cùng người bình thường là bất đồng, lại sau lại nàng lại đã biết trên đời nguyên

lai còn có nam nhân, mà hoạn quan lại cùng nam nhân là bất đồng, đến nỗi có gì bất đồng.

Hiện tại, nàng hình như là đã hiểu...

NÀNG DƯỚI LỚP LONG BÀO [C]

Đại Phi

www.dtv-ebook.com

Phần 6

Tấn Vương thế tử

Một phen kinh tâm động phách, ban đêm Sở Luyện lại khởi xướng sốt cao, Thái Y Viện sôi nổi tụ ở trong điện, chỉ cái kia cái lau mồ hôi khăn đều có thể nhìn ra thủy, liền đại thái giám Diêu Hiến cũng kinh động lại đây, cùng Dung Khâm tọa trấn ở vạn thanh trong cung.

Thieu mơ hồ khi, Sở Luyện còn hai mắt nhắm lệ mê lung la hét đổi chỗ ở, này lịch đại hoàng đế tâm cung quá phẫn tức mục áp lực, nàng nằm không yên phận, muốn đi Tây Cung cùng minh uyển.

"Đã là bệ hạ ngự lệnh, hạ thần tự nhiên nghe theo, người bị đại đuổi đi, di thánh giá đi cùng minh uyển."

Diêu Hiến phát hạ lời nói, trong cung lập tức lại loạn cả lên, liên tục trù bị, cuối cùng vẫn là Dung Khâm ôm bọc long khâm tiểu hoàng đế thượng trăm người kéo động đại đuổi đi, hơn một ngàn người đi theo, đem thánh giá đi đến Tây Cung.

Đãi Sở Luyện hạ sốt thanh tỉnh, lại là mấy ngày sau sự tình.

Bệnh tới như núi đảo, bệnh đi nếu kéo tư, ly kia ngủ không an bình vạn thanh cung, Sở Luyện thực mau liền tốt xấp xỉ, ở tại cùng minh uyển trung đảo so ngày xưa tự do rất nhiều, bất quá khán hộ Cẩm Y Vệ lại là so ngày xưa nhiều ra gấp hai nhân số tới.

Ngày mùa hè nắng hè chói chang, Sở Luyến trứ một thân đế vương thường phục ngồi ở trong đình hóng mát, sùng minh uyển tú là lịch khởi quỹ đạo tiền tam cung, cảnh trí lại là tốt nhất một chỗ, cấm tú phồn hoa, mê sơn ý thạch, hồ sen điêu các tụ muôn vàn thợ công tâm huyết, phù dung tiêu hết sáng lạn, thái điệp phi diển, đánh hoa gian lá xanh hạ nhìn lại, lại là lân lân thủy quang yên lặng.

Lười biếng nằm dựa vào cấm trên giường, hai sườn đều có nội thị chấp địch phiến đánh phong, lượn lờ mát lạnh quanh quần, Sở Luyến không cấm phiếm thượng một trận buồn ngủ.

"Bệ hạ, Tấn Vương thế tử tới." Tiểu An Tử tế bước chạy vào trong đình, thấy Sở Luyến tựa hồ ngủ rồi, do dự vài phần, vẫn là nhỏ giọng gọi gọi.

"Ân? Đường huynh sao?"

Mới vừa rồi còn dăng lên mơ màng sắp ngủ lập tức tan hơn phân nửa, Sở Luyến bỗng dựng ngồi dậy lui tới đình ngoại vừa thấy, nơi xa hoa dưới tàng cây đứng yên một thân hình cao dài thiếu niên, xác thật là đường huynh sở trình.

"Mau đi thỉnh đường huynh lại đây." Nếu châu ngọc tương chạm vào thanh thúy thanh âm đều là tàng không được nhảy nhót.

Sở Luyến làm hoàng đế sau, mới biết được chính mình cũng là có rất nhiều hoàng thúc, đáng tiếc phần lớn cũng chưa chịu đựng nàng phụ hoàng, đi địa phủ, còn có chút cũng bị nàng phụ hoàng khó được anh minh khi cấp sửa trị, tồn tại, thả vinh tôn thân vương cũng liền một cái Tấn Vương, vốn là liền phiên ở Thái Nguyên, Sở Luyến đăng cơ khi Tấn Vương hồi kinh, đến nay cũng chưa từng hồi Thái Nguyên.

Mười chín tuổi Tấn Vương thế tử là tôn thất một cái lóa mắt tồn tại, văn võ song toàn dung nhan tuấn lãng, người trước vừa đứng hồn nhiên tự

sinh một cỗ thiên gia quý khí, tới rồi ngự giá trước vén lên màu đỏ mãng bào quỳ xuống, liền cao giọng hô: "Bệ hạ vạn an."

"Đường huynh mau đứng lên đi, ban ngồi."

Sở Luyến cực thích vị này đường huynh, nhoẻn miệng cười, đào má sinh nếu phồn hoa.

"Bệ hạ bệnh nặng, thần mấy ngày trước đây liền tướng tiến cung, nề hà... Không biết bệ hạ hiện nay thánh thể nhưng an khang?" Sở trình tạ lễ ngồi xuống, liền quan tâm nói.

Hắn kia một đốn, Sở Luyến liền biết vì sao, Dung Khâm cố ý ngăn cách nàng cùng người ngoài gặp mặt, đoạn nàng tai mắt, đó là tôn thất tông thân, tầm thường thời điểm muốn gặp nàng, cũng khó như lên trời.

"Lao đường huynh nhớ, trẫm đã mất ngại, nhưng thật ra nghe nói hoàng thúc cũng bị bệnh, cần phải làm Thái Y Viện người đi nhìn một cái?"

Nàng này hoàng thúc bệnh còn cùng nàng có lớn lao liên hệ, đều là bởi vì Tấn Vương tuyên bố thánh giá bị quản chế, muốn tru quân sườn thiên nịnh, bị Diêu Hiến Dung Khâm chèn ép, Cẩm Y Vệ Đông Hán luân phiên ra trận, cắt đi Tấn Vương hơn phân nửa môn liêu, dưới sự tức giận, Tấn Vương bị bệnh.

Ngày ấy Sở Luyến bị Dung Khâm mang đi Đông Hán xem hình, lắng trì mấy cái đại thần liền đều là ứng hòa nàng hoàng thúc người.

Sở trình ánh mắt lơ đãng dừng ở Sở Luyến bưng ngọc trấn trên tay, tinh tế oánh bạch nếu hành đoạn nhỏ dài, nhẹ nắm đầu ngón tay, mấy cái móng tay cái đều là sinh no đủ mượt mà, phấn phấn cực kỳ xinh đẹp.

"Đa tạ bệ hạ thánh ý, phụ vương cũng không lo ngại, liền không nhọc động Thái Y Viện, thần hôm nay vào cung, mang theo vài thứ muốn hiến

cho bệ hạ."

"Đúng không?" Sở Luyến cười, tiếp theo phủng đồ vật nội thị nhất nhất nhập đình cho nàng xem qua.

"Đều là chút dân gian ngoạn vật, so không được bệ hạ ngự dụng giam, chỉ thần thấy thú vị nhi, liền tuyền chút tới cấp bệ hạ nhìn cái mới mẻ." Sở trình nói, bỗng nhiên đứng dậy từ một người trong lòng ngực tiếp nhận một cái che lụa bố lông sắt, đi đến Sở Luyến trước mặt, khước môi tăng lên: "Bệ hạ thả xem cái này."

Không thể không nói sở trình là hiểu biết Sở Luyến, trong hoàng cung tất cả ngự dụng vật phẩm đều là xảo đoạt thiên công hảo vật, có thể thấy được nhiều dùng nhiều cũng liền không có gì mới mẻ, dân gian đồ vật Sở Luyến lại là chưa bao giờ gặp qua, nàng hướng tới bên ngoài trên phố, đó là nhìn một cái này đó đồ vật, cũng là hiếm lạ rất thích thú.

"Phương diện này là cái gì?" Sở Luyến không cấm tò mò nhìn sở trình, sáng ngời mắt gian hoảng điểm điểm thanh triệt vằng sáng.

Sở trình không nhanh không chậm vén lên màu đen lụa bố, tiểu kim lung lí chính ngoạn ngoạn oa một con lam tròn trắng mắt mao béo miêu, thấy người cũng lười nhác bất động, liếm liếm móng vuốt, tinh tế miêu ô một tiếng.

NÀNG DƯỚI LỚP LONG BÀO [C]

Đại Phi

www.dtv-ebook.com

Phần 7

Người đây là muốn mưu hại trẫm!

Sở Trinh đem Miêu nhi từ lồng sắt ôm ra tới, thân thủ đem này bạch nhung nhung nắm đặt ở Sở Luyện trong lòng ngực, nhìn tiểu hoàng đế vui sướng không thôi ôm Miêu nhi, hãnh cũng đi theo cười lạnh lạnh.

"Đây là cấp dưới ở Ba Tư thương nhân chỗ mua tới, chủng loại hiếm thấy, thần thấy thật ngoan ngoãn thực liền mang đến, bệ hạ thích chứ?"

Sở Luyện tự nhiên là thích, này vẫn là cuộc đời lần đầu tiên thấy như thế đáng yêu tiểu động vật, yêu thích không buông tay theo có chút cao ngạo Miêu nhi, nhất thời xoa xoa hồng nhạt tai mèo, nhất thời lại loát loát thật dài đuôi mèo, đối với sở trinh liền ngọt ngào cười: "Thích cực kỳ, cảm ơn trinh ca ca!"

Kim long quan thúc khởi tóc đen, màu nguyệt bạch gấm long bào rộng thùng thình, tuy là như vậy một thân cẩm tú xây Thiếu Đế giả dạng, Sở Luyện này cười vẫn là lung lay sở trinh thần nhi, vô luận là kiều chuyển thanh âm vẫn là ngọt mềm tươi cười, Sở Luyện đều biểu hiện nửa phần không giống nam nhi.

"Bệ hạ thích liền hảo." Hãnh thần sắc thông dong nói.

Giờ Dậu dùng bữa, Sở Luyện cũng ôm Miêu nhi luyện tiệc phóng, chia thức ăn nội thị nhóm qua lại tuyến kẹp thức ăn đặt ở nàng trước mặt đĩa trung, Sở Luyện ăn vui sướng, so với lãnh cung mười hai năm bi thảm

sinh hoạt, có thể ngày ngày dùng hết mỹ thực, với Sở Luyện mà nói, chính là lo lắng đề phòng lại đương mấy năm hoàng đế nàng cũng đáng.

Như vậy muốn ăn lại đang xem thấy Dung Khâm khi, khoảnh khắc dần dần vô vị.

"Đốc chủ Phúc Yên!"

Các trung mọi người đều cung kính quỳ xuống tề hô, Dung Khâm vung tay lên, tạp vụ người liền tấp nập rời khỏi.

Sở Luyện ném xuống đĩa ngọc không thực, ôm Miêu nhi khế vuốt, ở Dung Khâm hơi lệ ánh mắt quét tới khi, mím môi, triều hân nhìn lại, thanh nhã thon dài thân ảnh toàn thân đẹp đẽ quý giá, phi ngư phục ở hân thân đảo xuyên so Cẩm Y Vệ còn bá nhiên.

Chỉ thấy Dung Khâm vẫy tay, Phương Thượng Cung thượng tiến đến.

"Dem hôm nay hầu thiện người toàn bộ đưa đi Tư Lễ Giám lãnh phạt."

Hân không lý do lên tiếng, Sở Luyện giữa trán huyết Thái Dương thành thích nhảy dựng, nhìn Dung Khâm ánh mắt nhiều vài phần chán ghét cùng sợ, khó hiểu gương giọng nói: "Vì sao?!"

"Bệ hạ dùng bữa thả ôm này súc sinh, hầu thiện người chưa từng khuyên can, đừng nói là nên lãnh phạt, y thần xem, đánh chết cũng là có thừa." Dung Khâm một bên phong khinh vân đạm nói, một bên dạo bước lại đây.

Bọn họ xác thật chưa từng khuyên can, nhưng Sở Luyện là hoàng đế, nàng dùng bữa muốn ôm cái gì, lại nơi nào là bọn họ có thể khuyên can, Sở Luyện cắn hàm răng, cắn giận nói: "Lần này liền thôi, lần sau trăm sẽ không, làm cho bọn họ tiến vào, trăm phải dùng thiện."

Hầu đứng ở một bên Tiểu An Tử vội từ Sở Luyện trong lòng ngực tiếp đi rồi Miêu nhi, lại sử người giao hương lụa cho nàng lau tay, mười tám trân lưu kim tước đài quang hóa rạn vỡ, Dung Khâm cười thanh thản, nhưng thật ra thuận Sở Luyện ý, sửa lại lệnh, lại chưa từng lại làm cho bọn họ tiến vào, liền các trung còn lại người đều cùng nhau khiến đi ra ngoài.

Ngọc sắc trường chỉ vẫn khởi tay áo bãi, nặng nề nói: "Thần tới hầu hạ bộ hạ đó là."

Hắn hầu hạ phương thức rất là độc đáo, trực tiếp đem Sở Luyện ôm vào trong ngực, một một muống thân thủ uy nàng.

Sở Luyện cực không mừng hắn như vậy diễn xuất, thấp liễm hàng mi dài tàng trụ tiểu tâm tư, khẽ nhếch phần môi không tình nguyện ăn, Dung Khâm cũng luôn là đúng lúc tuyển nàng thích nhất đồ ăn phẩm điểm điểm uy tới, thỉnh thoảng còn dùng khăn tay cho nàng chà lau khóe miệng, cẩn thận tỉ mỉ, kham là ôn nhu, thời gian dài, Sở Luyện đều bị uy sồn tóc gáy cũng không thấy hắn dừng tay.

"Trẫm ăn không vô."

Có chút ủy khuất lại có chút phần bực, tư cho rằng này nam nhân chẳng lẽ là muốn đem nàng căng chết?

Dung Khâm cầm bạc muống giáo giáo bỏ thêm mật hoa ngọc nhĩ canh, hơi hơi mà híp mắt, vốn là quạnh quẽ mắt đào hoa, biên giác một chọn, nhưng thật ra nói không nên lời tà khí mê người.

"Bộ hạ không phải thích dân gian sao, cũng đương thông cảm bọn họ mới là, chớ có lãng phí này đồ đồ ăn."

Sở Luyện kinh giật mình, nhìn xem không giống nói giỡn Dung Khâm, lại nhìn xem kia một bàn trâm tới nói ngự thiện, nếu nếu không lãng

phí, chẳng lẽ nàng đến một người thực xong? Ngồi ở Dung Khâm giữa hai chân không cắm thẳng thăn eo nhỏ, cầm hẳn tay dùng sức bóp.

"Người, người đây là muốn mưu hại trẫm!"

"Bệ hạ nói cẩn thận, thần chi trung tâm, nhật nguyệt chứng giám." Dung Khâm không chút để ý cười cười, trong sáng ánh mắt liếc sắp khóc tiếu hoàng đế, nếu nói này phổ thiên hạ, ai nhất muốn cho nàng ngồi ổn ngôi vị hoàng đế, sợ là chỉ có hẳn.

NÀNG DƯỚI LỚP LONG BÀO [C]

Đại Phi

www.dtv-ebook.com

Phần 8

Lao bệ hạ cũng uy một uy thần

Sở Luyện chỉ cảm thấy Dung Khâm hôm nay quá mức hư, nghĩ lại hẳn nói, ước chừng đã biết mấu chốt nơi.

"Trình ca ca đưa những cái đó dân gian đồ vật, trăm đều cũng không từng gặp qua, cho nên mới thích..."

Nàng cảm môi rất là rối rắm, hàm răng buông ra khi, phấn phi cánh môi thượng ngọt phẩm diễm, tự Dung Khâm nơi này nhìn lại, phấn mặt nhiễm liền kiều khiếp, đem hẳn trong lòng rất nhiều âm u ý tưởng, nhất nhất trêu chọc ra bên ngoài tràn đầy.

"Nói như thế tới, nhưng thật ra thần chờ thất trách, tự cho là phụng thiên hạ bảo vật có thể bác bệ hạ cười, lại là liền dân gian tục vật đều không kịp." Cầm bạc hoa muống, liền đem ngọt nị ngọc nhĩ canh uy vào Sở Luyện trong miệng.

Lộc cộc!

Thanh lãnh hơi liệt thanh âm, không khỏi làm Sở Luyện bất an, này nửa năm trung, vị cực nhân thần đốc chủ đại nhân chính là lưới thiên hạ bảo bối, như nước hương vạn thanh trong cung đưa, nàng lại nhân với thiên nịnh thân phận, thóa ác với hẳn, hôm nay sở trình bất quá đưa chút nhất tầm thường đồ vật, nàng đều có thể yêu thích không buông tay nhấc thoải mái, có thể nào không cho Dung Khâm buồn bực.

Nguyên lành nuốt xuống trong miệng chè, Sở Luyện nắm lấy Dung Khâm ống tay áo, đối với hắn lại muốn rót tới canh thẳng lắc đầu: "Đốc chủ đưa đồ vật trăm cũng thích... Thật sự ăn không vô."

Mềm mại yếu thế tuy rằng dễ nghe, Dung Khâm trong lòng không vui lại chưa từng ít đi, nắm bạc muống bên trong tinh oánh dịch thấu canh dịch khê nhúc nhích, pha là ôn hòa hàm chứa một tia như có như không cười: "Thật sự ăn không được? Chính là còn có như vậy nhiều, bệ hạ sao nhẫn lãng phí."

"Kia, nếu không... Người ăn đi?" Sở Luyện trừng mắt doanh doanh thanh thấu mắt nhi, ngốc lẳng, liền buột miệng thốt ra, thực mau lại nghĩ tới người này có dị thường thói ở sạch, vội không ngừng: "Vẫn là thôi."

Đang nói, Dung Khâm lại đem bạc muống bỏ vào tay nàng trung, như họa thanh tuyến khuôn mặt ôn nhuận như ngọc, dương môi mỏng: "Thần đã là thế bệ hạ giải quyết, không biết nhưng lao bệ hạ cũng uy một uy thần."

Sở Luyện khóe miệng vừa kéo, trướng phình phình trong bụng đã là sóng cuộn biển gầm, nghiêng răng nghiêng lợi đem cái muống để vào Dung Khâm trong miệng, chỉ hận không được đó là một phen lưỡi dao sắc bén, hắn lại là càng thêm không da không mặt mũi ngậm lấy cái muống, hảo sau một lúc lâu mới liếm nhả ra.

"Thật ngọt, có bệ hạ hương vị."

Như tơ mật hoa quanh quẩn môi răng chi gian, ngọc nhĩ miên nị, ngọt thấm vào ruột gan, mới vừa rồi còn để vào nàng trong miệng bạc muống, tựa hồ tàn lưu thuộc về nàng khác thơm ngọt, làm hắn dư vị vô cùng.

"Người!"

Sở Luyện khí tay run, mắt thấy Dung Khâm lại triều chính mình đè xuống, nhớ tới mấy ngày trước đây bị hấn giáo hút hàm ăn, vội một tay che miệng lại, một tay nắm lên bàn duyên thượng bạc chất rồng bay để canh chén, trực tiếp khẩu ở trên đầu của hấn.

Lần này, thiên phiên.

...

Phanh! Bọt nước văng khắp nơi, quần áo đều chưa từng rút đi Sở Luyện bị trực tiếp vút vào bể tắm nước nóng trung, tươi ngon cánh hoa theo nước ao kịch liệt nhộn nhạo, ấm áp sương khói lượn lờ, chìm vào trong nước tiểu nhân nhi, giãy giụa lợi hại, trần trụi một đoạn ngón sen cánh tay phịch ở trên mặt nước, khó khăn mới bắt được ngọc gạch trái chần trì vách tường.

"Khụ khụ!!"

Liên tiếp sặc vài nước miếng, Sở Luyện ghé vào trì trên vách khụ cái không ngừng, trên đầu phát quan mới vừa rồi liền rớt, ướt loạn tóc dài róc rách rơi nhỏ nước, xoay đầu đi, phấn điêu ngọc trác mặt trắng bệch, nhìn Dung Khâm ánh mắt che kín sợ hãi.

Đứng ở trì bạn nam nhân cũng rút phát gian ngọc trâm, so nữ tử còn muốn mượn mà đen nhánh tóc dài như mực tán hạ, so với Sở Luyện chặt vật bất kham, Dung Khâm không nhanh không chậm cởi bỏ bên hông ngọc khấu, từ hoa sam cho tới trường thường tùy ý ném ở trơn bóng trên mặt đất.

Dính canh dịch màu trắng trung y cũng giải khai, lộ ra tinh tráng ngực tới, cùng hấn thường ngày thanh nhã ôn nhu phong mạo tương thất, trắng nõn nam khu rất là rắn chắc mạnh mẽ, mỗi một chỗ đường cong độ cung, đều là hữu lực kiện mỹ.

"Người, người muốn làm gì! Làm càn!" Ở Dung Khâm cời bỏ đai lưng, sắp sửa triển lãm khăn eo thon bụng phía dưới phong cảnh khi, Sở Luyện chạy nhanh quay đầu, khủng hoảng kêu la.

Xôn xao, kia vô pháp vô thiên thiến nịnh thậm chí quên nơi này là hoàng đế ngự trì, chân dài một mại, dẫm thềm ngọc vào thủy, đi đến chỗ sâu nhất khi, cánh hoa chông chất gợn sóng cũng bất quá ở hãn bên hông đong đưa.

"Không cần lại đây!"

Sở Luyện bị buộc tới rồi góc, nôn nóng tránh né ở trì vách tường gian, mới vừa rồi đem canh chén khẩu ở Dung Khâm trên người khi, nàng liền dọa, nàng chưa bao giờ gặp qua hãn như vậy đáng sợ ánh mắt, lúc này tuy rằng ánh mắt như thường, lại càng thêm làm nàng sợ hãi.

Nàng kinh hoàng thất thố bộ dáng, Dung Khâm là trăm xem không nề, một đạo đen đặc đục hỏa, ở trong sáng đáy mắt nhanh chóng du quá.

Đi đến nàng trước mặt, hãn tay rất chậm rất chậm từ nàng phát gian sờ đến trên má, ở nàng run bần bật muốn trốn khi, một phen bóp lấy nàng nhỏ yếu đầu vai, bỗng nhiên dùng sức nhắc tới, liền đem thét chói tai tiểu nhân nhi ôm vào trong lòng ngực.

"Buông ta ra! Buông ra!"

Giờ phút này Sở Luyện cũng quên mất tự xưng, ngọc bạch tay nhỏ ra sức đẩy đánh trần trụ nam nhân, nhũn ra căng chân ở trong nước loạn đá, phá âm thanh nhi đều hỗn loạn khóc kêu, hảo không thể thâm lại đáng thương.

"Thần còn chưa từng làm cái gì, bệ hạ khóc gì?"

NÀNG DƯỚI LỚP LONG BÀO [C]

Đại Phi

www.dtv-ebook.com

Phần 9

Tiếng kêu Dung ca ca

Gió đêm vỗ nhập trong điện, phồn mỹ màn che nhẹ dương rèm châu giòn vang, huy hoàng liên đèn lộ ra mỏng phi minh quang, buồn bực ái muội.

Giam cầm trong ngực trung thiếu nữ vẫn luôn vô pháp ức chế run rẩy, phiêu phù ở trên mặt nước khinh bạc quần áo nửa trầm, ngọc nhuận rõ ràng trường chỉ vê ở Sở Luyến tuyết cần cổ một mảnh cánh hoa thượng, Dung Khâm hơi thấu sí quang đôi mắt vẫn luôn nhìn nàng tái nhợt kinh hoảng mặt, lòng bàn tay buông lỏng, cánh hoa không tiếng động rơi xuống.

"Bệ hạ nếu là lại động, thần đã có thể không ngừng làm này đó."

Trong tay là nữ hài hiểm có mềm mại eo thon, nhìn không thấy trong nước, hấn tách ra nàng hai chân, đem kiêu kiêu tròn trịa mông nhỏ đặt ở giữa hai chân, hướng tới chính mình, đem nàng lột trần như nhộng.

Nước ao ấm áp, Sở Luyến tâm lại đã là lạnh thấu, cả người đều bị bao phủ ở nam tính nung liệt trung, Dung Khâm ngồi ở ngọc trên đài, nàng ngồi ở Dung Khâm trong lòng ngực, giữa hai chân bị không nói được thạch vật ngạnh sinh sinh mà đỉnh, trốn không thoát tàng không được, run run rẩy rẩy dùng tay căng ra hai người khoảng cách, liền hô hấp đều là thật cẩn thận.

Nàng nhút nhát để cự ánh mắt ướt lượng lại quật cường, cánh bướm hàng mi dài thượng còn treo một giọt trong suốt nước mắt, Dung Khâm cúi

người khinh tới, đi trước hôn nàng đôi mắt, tiện đà lại in lại ngọt mềm môi, ở nàng cắn chặt khớp hàm khi, ôn hòa mà liếm mút, mới đầu vẫn là cực nhẹ cực nhu, dần dần trở nên cuồng nhiệt lên.

"Ngô... Đau!"

Sở Luyện dùng sức đẩy hẳn ra mặt, che lại bỗng nhiên bị cắn một ngụm cánh môi, đau hai mắt nhân đầy thủy quang, vòng eo một đỉnh, giấu ở trong nước bộ ngực liền phù ra tới, lóa mắt sương cơ trắng nõn không rảnh, còn phát đục tiểu bánh bao thịt một tay liền có thể bao lại.

Đậu khấu niên hoa tiểu nhân nhi là ngây ngô, rồi lại lơ đãng cất giấu nụ hoa đái phóng kiều nộn vũ mị, Dung Khâm u trầm sóng mắt hơi dạng, tự trong tay giơ tay, sờ hướng về phía Sở Luyện tiểu nhũ. Ở nàng tiêm hô sau trốn khi, khấu khăn nàng eo, đem người hướng trong lòng ngực nhấn một cái.

"A ~ không được sờ!"

"Hư." Hẳn cúi đầu ở nàng ướt đầm dề phát gian thối một ngụm chước tức, đỏ thắm môi mông ần ần cọ qua đạm hồng vành tai, lòng bàn tay xoa động tiểu đoàn nộn nhũ, vừa nói: "Phượng Thượng Cung nói bệ hạ hiện giờ nơi này thường cảm không khoẻ, thần hỏi qua thái y, cần phải nhiều xoa xoa, không đơn thuần chỉ là có thể ngăn đau còn sẽ mau mau lớn lên."

Sở Luyện "Tạch" một chút đỏ lên khuôn mặt nhỏ, bắt lấy Dung Khâm trần trụi tịnh bạch cường tráng cánh tay, trơ mắt xem hẳn giúp chính mình xoa ngực, gần đây ban đêm bộ ngực luôn là trướng đau không khoẻ, mấy ngày trước đây cùng Phượng Thượng Cung nói, nàng chỉ nói cho nàng nữ tử đều là như thế, quá một hai năm đại chút liền hảo, lại không nói cho nàng muốn xoa xoa.

"Không, không cần người xoa..." Nam nhân khô nóng lòng bàn tay dính nước ẩm, ướt hoạt toàn xoa một chỗ, lực đạo nhẹ nhàng chậm chạp, ần

ấn áp xuống kia cổ trướng đau, mạc danh thoải mái, làm Sở Luyện chống cự rất nhiều cũng nhịn không được mềm mại ưm.

Dung Khâm lại thay đổi một mặt, lấy tương đồng thủ pháp xoa nắn, ánh mắt dừng ở phiếm phần tiểu nhục đoàn thượng, nho nhỏ một chút đỏ bừng đứng sừng sững, không khỏi làm hấn bắt đầu ảo tưởng quá chút năm, nơi này nên là như thế nào mãnh liệt phong cảnh.

"Cần thiết xoa, không ngừng hôm nay, sau này mỗi ngày thần đều sẽ tự mình giúp bệ hạ "Ngăn đau", ngoan một ít."

Việc này liên quan đến hấn ngày sau "Tính phúc", Dung Khâm không khỏi lệ thanh sắc, năm Sở Luyện run run eo nhỏ, tới tới lui lui vất vả "Trợ dục", vội vui vẻ vô cùng, ước chừng là cảm thấy quang xoa còn chưa đủ, thế nhưng còn thấu miệng tới hút.

"Người! Người cầm mồm! Đau, không chuẩn dùng miệng! Ô ô!" Sở Luyện buồn bực lại vô tội tiếng khóc, khoảnh khắc đôi đầy đại điện, khóc đến mặt sau đều mau nhắc không nổi khí, nhỏ xinh thân mình ghé vào Dung Khâm trong lòng ngực, run lên run lên đánh cách.

"Trẫm sẽ không bỏ qua người... Ô... Đau quá... Chết thiên nô! Người, cách... Người chờ... Ô..."

Sung nhĩ không dứt anh anh khóc khóc, nhiều Dung Khâm bất đắc dĩ dừng tay, vốc nước ao lau đi tiểu bánh bao thịt thượng khẩu tiên, hồng phình phình hai luồng thịt nhĩ sấn bên sườn da thịt càng thêm trắng nõn, ôn nhu thế nàng nhẹ vỗ về phía sau lưng, ngón tay ngọc vuốt ve oánh nộn làn da thượng thâm quầng mạch máu.

Cổ trắng nhả mị, xương quai xanh tinh xảo, mới mười ba tuổi, đã là cô tư mới nở.

"Tiếng kêu Dung ca ca, thần liền không xoa nhẹ, tốt không?"

Hắn ngón tay còn sờ ở nàng ngực gian, trong mắt nóng rực như cũ nồng đậm, Sở Luyện phồng lên hồng nhuận phần má, ngốc ngốc, dường như không nghe rõ hắn đang nói cái gì, hơi co lại đôi mắt đẹp trung toái đầy tinh quang.

"Như thế nào, bộ hạ có thể gọi người khác ca ca, liền gọi không được thân?"

Mới vừa rồi giải thoát tiểu nhục đoàn lại bị hắn nắm, Dung Khâm cười như không cười thối tới, đem ướt đầm phát hợp lại tới rồi Sở Luyện nhĩ sau, thấy nàng thật lâu không muốn ra tiếng, chỉ gian lực độ bỗng nhiên một trọng.

"A!" Sở Luyện đau hấp tấp rơi lệ, đập đại nước mắt liên tục tạt vào nước trung, Dung Khâm trong miệng người khác là nàng đường huynh, nhưng hắn một giới hoạn quan thế nhưng cũng vọng dám để cho nàng gọi ca ca? Lệ quang trung thanh tuyến như họa mỹ nam so tà ma còn đáng sợ biến thái, đau lợi hại, bắt lấy Dung Khâm tay vội vàng khóc kêu: "Ta kêu ta kêu... Dung, Dung ca ca..."

"Tiếp tục kêu."

"Dung ca ca ~"

"Lại kêu."

Liên tiếp lại buộc Sở Luyện đổi thanh nhi hô vài biến, Dung Khâm mới thỏa mãn đem kiều mềm hương thơm nàng ôm cái đầy cõi lòng, đại chương nâng nàng phần nộn nộn mông nhỏ, làm như ôm trẻ mới sinh giống nhau, mang theo nàng từ trong nước bỗng nhiên đứng lên.

"Bộ hạ thật ngoan, Dung ca ca này liền mang người đi chơi hảo ngoạn."

NÀNG DƯỚI LỚP LONG BÀO [C]

Đại Phi

www.dtv-ebook.com

Phần 10

Dùng hai tay cầm h

To như vậy thiên điện trung chỉ bọn họ hai người, Dung Khâm không manh áo che thân ôm Sở Luyện, cân xứng chân dài mại động gian, bụng hạ thạc vật cũng tùy theo hung động, ôm kiều mềm tiểu hoàng đế, xuyên qua rèm châu đi qua hoa trì, đem nàng đặt ở ba mặt vòng bảo hộ lùn trên giường.

"Trẫm, trẫm không nghĩ chơi..." Mông một ai đến xa tanh, Sở Luyện vội che lại đôi mắt hướng trong sườn trốn, trực giác Dung Khâm cái gọi là "Chơi", định là nàng không thích.

Chọn hạ hai sườn lựa mỏng bạch duy, Dung Khâm cũng thượng giường tới, bắt lấy Sở Luyện triều mặt tạt tới tua gối mềm, vung tay lên ném tới mà gian, cánh tay dài duỗi ra bắt nàng mắt cá chân, néo tinh tế một túm, kêu sợ hãi tiểu nhân nhi liền áp tới rồi dưới thân, bế lên nàng hương mềm ngọc thể kiểm chế trụ.

"Hảo bệ hạ, chơi không chơi, nhưng không phải do người." Hãn mị hoặc như đào hoa khoe mắt híp lại, cây cọ đồng là dấu điểm nguy hiểm nóng cháy, sóng mắt giữa dòng chuyển lại là ôn hòa ý cười.

Mới vừa rồi ở trong nước, chỉ cảm thấy tiểu nhân nhi một thân thịt non tế hoạt cực kỳ, hiện tại Dung Khâm càng thêm làm càn thường thức khởi long thể tới, đại chương một tắc tắc sờ đang run lật lả lướt đường cong thượng, chỉ cảm thấy này lóa mắt ánh bạch, so thượng đẳng tư lựa còn

muốn mượn mà, sánh bằng ngọc còn muốn ôn nhuận, lộ ra hoa tươi hương thơm, phiếm non nớt ngây ngô.

Hắn nhẹ nhàng sờ, chậm rãi xoa, thậm chí cường bách tách ra Sở Luyện hai chân, nàng ở tức giận mắng cái gì, hắn cũng chưa từng để ý tới.

Hơi lạnh đầu ngón tay từ nhô lên âm phụ thượng đi xuống, mang theo quỹ dị nóng rực, đã thành hình khe hở là e lệ phẫn, nhàn nhạt phi, ở đuôi ngọc gian gắt gao khép kín, tinh xảo xinh đẹp làm người nhìn không được muốn đi hôn môi, muốn dùng môi răng khải khai này u bí nộ hoa, dùng thành tín nhất ánh mắt cứng bái, lại dùng nhất thô cự đồ vật, cầm đầy nàng.

"Dừng tay dừng tay!"

Sở Luyện tâm mãnh liệt nhảy, ở Dung Khâm cúi người hôn hương chính mình chân tâm khi, nâng lên chạy thoát khống chế chân nhỏ, đá vào đầu vai hắn, nghiêng người mới né tránh đáng sợ hắn.

Nàng cuộn tròn ở khắc hoa vòng bảo hộ góc, kẹp chặt hai chân, lộ nhỏ yếu mỹ bối, ngọc trắng nõn thẳng thắn cổ chuyển qua tới, sợ thích rưng rưng trừng mắt Dung Khâm, lại thực liêu như thế tư thái nàng, càng thêm kích khởi nam nhân chiếm hữu dục.

Dung Khâm cười, tàng trụ hết thủy không bình thường biến thái dụng tâm cười, cực kỳ điệt lệ ưu nhã, thẳng lưng hết sức, kiện mỹ eo bụng hạ, là một cây đu để cho Sở Luyện dọa đến thất ngữ cự vật, thạc mãnh như long, khống lồ dữ tợn, hồng tím ngạnh bột dâng trào hùng vĩ, giận trưởng điều điều gân xanh.

"Bởi vì bệ hạ, nó mới biến thành như vậy, sờ sờ nó sẽ biến lớn hơn nữa càng ngạnh đâu." Dung Khâm cúi đầu, dùng ngón tay vỗ về chơi đùa chính mình phân thân, đẹp như ngọc trường chỉ tựa vẽ tranh lại tựa bát cầm, cho dù là làm nhất hạ lưu cử chỉ, cũng vui mắt không thôi.

Sở Luyện kinh sợ thờ hỗn hển, ở Dung Khâm ngẩng đầu triều nàng xem ra khi, mặt lại trắng, tiếng kêu tạp ở trong cổ họng, hấn liền đem nàng vây ở này góc trung.

Cao lớn nam khu đem nàng bao phủ ở âm u trung, nàng run rẩy hàng mi dài, nhìn chính mình tay bị bắt nắm lấy hấn cự long, cùng ngày ấy cách quần áo vuốt ve bất đồng, lần này nàng trực tiếp cảm xúc nường ngạnh thân thể tranh mãnh nóng bỏng.

"Như thế hảo ngoạn đồ vật, bệ hạ không thích sao? Dùng hai tay cầm, không được buông ra."

Sở Luyện ở vào kỳ quái ngây thơ trung, kiêu nộ lòng bàn tay bị mang theo không ngừng ở xoa bóp kia một cây đáng sợ đại đồ vật, tới tới lui lui, cái này vẫn luôn giấu ở nam nhân quần áo hạ hung khí, thế nhưng biến càng ngạnh lớn hơn nữa.

Nàng trừng mắt Hạnh Nhi đôi mắt đẹp, đong đưa sóng mắt đều là kinh lẫm sợ hãi, gương nhỏ phấn môi sá nhiên, thật kêu Dung Khâm bụng gian sôi trào dục hỏa càng thêm liệt, nắm nàng mảnh khánh nhu đề từ dưới lên trên loát động, hơi đột cổ họng lẫn lộn gian, cầm lòng không đậu tràn ra than nhẹ.

"Bệ hạ sợ hãi nó? Đừng sợ, nó là của người."

Một tay vén lên Sở Luyện má bạn tóc ướt, ánh bình minh ánh tuyết mặt rộng mỹ kinh người, lòng bàn tay lau đi phấn má thượng nước mắt, mang theo nhu đề loát động ở thịt trụ thượng tay càng thêm nhanh, thiếu nữ ướt lợng con mắt sáng trung, Dung Khâm thấy được mất khống chế chính mình, đã nhiều năm không lộ thanh sắc hấn, ở nàng trước mặt, đem thất tình lục dục bại lộ nhìn một cái không sót gì.

Nàng thấy mặt nạ hạ hấn, đối nàng tràn ngập khát vọng cùng dục vọng hấn...

Thô nặng thở dốc như mãnh thú trầm trọng thấm người, hỗn loạn khuây khoả cùng tham lam, càng lúc càng nhanh tốc độ, làm Sở Luyện đôi tay đều nhức mỏi, non mịn lòng bàn tay càng là một cỗ nóng rát thứ đau, nàng há mồm muốn hỏi hẵn.

Lại bị Dung Khâm một phen chế trụ cái ót đi xuống một áp.

Nồng đậm đục dịch lặng yên không một tiếng động, tự thật nhỏ lỗ nội một cỗ não phun tới, chước liệt nam tính xạ tanh, nhiều bản thật lâu mới bỏ qua.

"Khụ... Khụ!"

Sau cần cỗ áp chế buồng lỏng ra, Sở Luyện mới run rẩy ngẩng đầu lên, nàng nhắm mắt lại vẫn luôn khụ, giữa trán, mắt thượng, gương mặt, bên môi... Đều là màu trắng ngà chất lỏng, liền trong miệng cũng ăn một chút, phun phẩn lười tựa muốn buồn nôn.

"Đây là thứ gì!"

Nàng sợ hãi tiếng khóc nhu làm Dung Khâm lại ngạnh.

NÀNG DƯỚI LỚP LONG BÀO [C]

Đại Phi

www.dtv-ebook.com

Phần 11

Người còn hưởng trâm trong miệng lộng!h

Đặc sệt tinh dịch tự phần bạch không rảnh kiêu yếp thượng, từng sợi đi xuống đoạn chảy xuống, càng nhiều còn lại là theo Sở Luyện mượn mà cảm, dật hướng cổ gian, lại uốn lượn đến khi sương tái tuyết trước ngực, Dung Khâm dùng ngón tay câu một đoàn má đào chỗ nùng dịch, ướt át trên da thịt thủy quang nếu nị, thực mau mặt trên tinh dịch lại trượt xuống dưới.

Đầu ngón tay tinh dịch bị Dung Khâm uy vào Sở Luyện miệng thơm trung, tiểu hoàng đế vội không ngừng tránh né hẳn ngón tay quấy, liên tiếp phi phi phun.

"Thật ghê tởm đồ vật, người còn hưởng trâm trong miệng lộng!" Nàng lung tung dùng mu bàn tay lau mí mắt thượng nóng rực chất lỏng, làm cho tay nhỏ đều là ướt nị nị một mảnh, hơi thở càng là nùng thấu bất quá khí nam tính hương vị.

"Ghê tởm?" Dung Khâm thoáng trầm ngâm, ngọn đèn dầu rã rời trung, lộ ra ý vị không rõ cười tới, một lóng tay điểm ở Sở Luyện đầu vai, đem nàng đột nhiên không kịp phòng ngừa ấn ngã vào giường bạn, trường chỉ ở nàng môi sườn quát một đoàn tinh dịch, động tác nhẹ nhàng chậm chạp biến thái bôi trên nàng u huyết thượng.

"Như thế nào sẽ ghê tởm đâu, sau này bộ hạ chính là muốn thường thường ăn nó, không ngừng là mặt trên cái miệng nhỏ, này trương cái miệng nhỏ sẽ ăn càng nhiều..." Tinh dịch nhiễm môi âm hộ ướt lượm một mảnh, không dừng tay vuốt ve, thẳng đem hai mảnh thịt non chà đập tựa

mặt đào giống nhau sưng đỏ lên, bên trong tươi đẹp đỏ bừng thịt non phiên một chút ra tới.

"Ngô ~ đau a!"

Hắn thế nhưng lại đem ngón tay bỏ vào nàng kia chỗ, hàm chứa dính tinh dịch đầu ngón tay, hai mảnh đào môi giao súc gắt gao, ấm áp non nớt hút Dung Khâm khó được bảo trì tay kính nhi, chỉ sợ dùng một chút lực, liền chọc hồng rồi không thể tưởng tượng hoa huyết nhi.

Chờ một chút đi, hắn tiểu hoàng đế còn quá nhỏ...

Bất quá lại không ngại ngại làm nàng cùng hắn dương vật thân mật tiếp xúc, này một đêm Sở Luyện cũng nhớ không rõ ăn nhiều ít tinh dịch, cho đến đêm khuya sau, xụi lơ ở giường gian nàng, một thân dấu hôn diễm mỹ, khép không được khoe miệng chảy xuôi hi trừ màu trắng chất lỏng, mở ra túm mĩ đù ngọc cũng đã không biết xấu hổ, sưng đỏ thịt trên môi đỏ đầy bạch trọc, nàng thoáng vừa động, phùng nhi nhét vào chất lỏng liền bùng lên.

...

So chi dĩ vãng, Sở Luyện càng sợ Dung Khâm, đặc biệt là cởi quần áo sau Dung Khâm.

Một hồi mưa to sau, đế cung ngự uyển nội nhiều một tia khó được mát lạnh, ngọc thụ quỳnh hoa tranh kỳ khoe sắc, Sở Luyện ôm Miêu nhi ngồi ở trên ngự tòa, rất có hứng thú nhìn những cái đó làm thơ cài hoa tuổi thanh xuân các thiếu nữ, liền các nàng khe khẽ nói nhỏ đều cảm thấy mới lạ.

Tiểu An Tử phụng trà khi, lại cực đến ánh mắt cấp Sở Luyện nhẹ giọng nói quý nữ nhóm thân phận.

Trận này đánh ngắm hoa yến tên tuổi cung sẽ, xuất từ Diêu Hiến chi ý, Thiếu Đế tuy sơ lập, nhưng đã là mười ba chi linh, quốc hôn một chuyện có thể đề thượng nhật trình, hôm nay chịu mời vào cung đều là chính ngũ phẩm trở lên, từ tam phẩm dưới thần tử chi nữ hoặc tôn, tuy đều so Sở Luyện lớn một hai tuổi, lại đều là nhất chọn người thích hợp, nàng chỉ cần chọn một cái chộp mắt, tự Thành Hoá môn nâng nhập trung cung liền có thể.

Sở Luyện nhìn Tiểu An Tử bưng chung trà tự nhiên nhếch lên tay hoa lan, nhin không được nghiêng đầu nhìn nhìn vẫn luôn chưa từng lên tiếng Dung Khâm, một thân màu đỏ hồng bào hấn lười biếng ngồi ở nàng hạ đầu ghế thái sư, phàm là cặp kia quạnh quẽ mắt đào hoa đảo qua chỗ, như hoa các thiếu nữ không một không đỏ mặt.

Hắn nhưng thật ra so nàng cái này hoàng đế, càng khí phái uy nghi.

Hừ!

"Đều là hảo hài tử, mỗi người sinh hoa nhi giống nhau, liền ta nhìn đều là thích, không biết bệ hạ nhưng vừa ý vị nào quý nữ?" Ngồi ở Sở Luyện tay phải hạ vinh nguyên trưởng công chúa mỉm cười hỏi, ôn mị thanh âm không nặng không nhẹ, lại đủ để cho phía dưới quý nữ nhóm đều dừng hết thầy động tác.

Đột nhiên bị mọi người nhìn chăm chú Sở Luyện pha là xấu hổ, đều là tử muội, nếu nói thích nàng đều thích, nhưng trưởng công chúa hiển nhiên là được Diêu Hiến chi ý, gõ nàng tuyển Hoàng Hậu, này Hoàng Hậu một cưới, Thái Tử cả đời, nàng này con rồi hoàng đế có phải hay không cũng liền có thể thay đổi.

Sở Luyện bỗng dừng nắm chặt tay, giấu ở kim long tay áo rộng hạ nhu đề đột nhiên nổi lên mồ hôi lạnh.

Dung Khâm biết nàng là công chúa, như vậy Diêu Hiến cũng nên biết đến... Sở Luyện căn môi, nhước nhước nhìn Dung Khâm liếc mắt một cái, bao phủ ở thanh quý ưu nhã trung hãn chậm rãi nếm trà, nhất phái phong khinh vân đạm, sự không liên quan mình.

"Bệ hạ, nha đầu này chính là Hồng Lư Tự khanh chi nữ, gọi Hoàn Nương, vừa cập kê đâu, pha thông văn học, bệ hạ cảm thấy như thế nào?"

Vinh nguyên trưởng công chúa một mở miệng nói, lâm vào trầm tư Sở Luyện mới lấy lại tinh thần, nhìn không biết khi nào đi lên phẫn váy thiếu nữ, thấy nàng e lệ ngượng ngừng nhìn chính mình, trong lòng liền thực hụt hẫng.

"Cực hảo."

Nàng thuận miệng nói, cũng mặc kệ phía dưới nhiều ít nữ hài âm đạm thất sắc, ôm Miêu nhi đứng dậy liền đi, Tiểu An Tử cũng là trở mắt một lát, mới đánh thanh nhi kêu "Ngự giá khởi".

Dung Khâm thư trường chỉ phui phui ống tay áo, cũng tùy theo đứng dậy, nhìn về phía đây mặt đắc ý tươi cười trưởng công chúa, ánh mắt hơi lệ, thẳng kinh vinh nguyên thay đổi sắc mặt, hấp tấp đứng lên, đái Dung Khâm đi xa, kia sợ không rét mà run sợ hãi cũng chưa giảm bớt.

NÀNG DƯỚI LỚP LONG BÀO [C]

Đại Phi

www.dtv-ebook.com

Phần 12

【 Tết Đoan Ngọ thịt phiên 】 đêm thủy phao táo đỏ · bệ hạ là tiểu bánh chưng H

Tình kỳ phần phật, nổi trống từng trận, bá hà chi bạn dàn chào hội tụ, từ hoàng thất cho tới bình dân toàn tiến đến xem thuyền rồng đại tái.

Sở Luyện ngự đài tất nhiên là nâng ở tối cao chỗ, minh hoàng tua Hoa Cái tựa cung điện giống nhau, ra lệnh khi, ở trần thiếu niên các huynh đệ kịch liệt kêu ký hiệu, ra sức hoa động thuyền mái chèo, mỗi người đều là như vậy phấn chấn oai hùng, dẫn nhân chú mục.

Hầu đứng ở bên sườn các cung nữ mặc cỡ đồ mặt khe khẽ nói nhỏ, nói trong lòng yêu nhất.

Sở Luyện nửa cánh tay gối lên phi la túc kim ấn túi thượng, hôm nay là đế vương giả bộ hành, long miện thượng mười hai dục che đầy tuyệt sắc khuynh thành mặt rồng, nếu có người gần xem, tất là có thể nhìn thấy hai má đào hoa ửng đỏ, bên ngoài trống trận lôi cuồng liệt, nàng dần dần cắn chặt môi.

Không khoẻ vắn vẹo eo, khăn khẩu ngọc đáí tổ bội đều làm nàng không thoải mái cực kỳ, trong lòng sớm đem Dung Khâm tên hỗn đản kia mắng ngàn vạn biến.

"Bệ hạ, dung đốc chủ tới."

Sở Luyện nương mảy, xuyên thấu qua miện dục nhìn bước lên ngự đài nam nhân, hần mỗi một bước đều được trầm ổn, trường thân ngọc lập, toàn thân uy áp, hành qua chỗ, thấy giả đều là vội không ngừng quỳ lạy.

Thấy hần tiến vào ngự trường, các cung nữ liền có tự đem màn trường rũ xuống, tấp nập rời khỏi, người một tán, Sở Luyện liền cầm lấy án trước mâm đựng trái cây thủy mật đào triều Dung Khâm ném tới, này phiến động tác pha đại, nàng nhịn không được kẹp chặt hai chân phát ra cảm thấy thẹn rên rĩ.

"Ngô ~ người, người còn dám lại đây!"

Mới vừa rồi còn mặt lạnh đăm đăm dung đốc chủ lúc này lại là tà mị câu môi, chân dài bước ra, đến gần rộng mở ngự tòa, tiếp được Sở Luyện lại triều hần tạp tới quả đào, ném tới trên mặt đất.

"Táo nhi phao hảo, thần nên tới ăn."

Sở Luyện bị hần vớt vào trong lòng ngực, mười tám tuổi thiếu nữ không bằng thời trẻ như vậy ngây ngô, nơi chốn đều lộ ra trí mạng dụ hoặc, hôn nàng vũ mị hạnh mục, Dung Khâm đem tay tham nhập long bào vạt áo, nhiều năm qua thân thủ nuôi nấng, Sở Luyện trước ngực kia đối ốt nhũ đã là một tay không thể nắm, mềm mại miên nộn hoạt tay.

"Bệ hạ long thể hảo năng, có lẽ là xuyên nhiều, thoát chút đi."

Bên ngoài vẫn là biển người tấp nập trường hợp, Sở Luyện sợ bị người khác biết cái gì, khẩn trương bắt lấy Dung Khâm tay, hung hăng giận: "Người dám! Đừng... Sẽ bị nhìn đến!"

Tuy trường thành, nhưng nàng này lá lướt nhỏ xinh thân mình xa không phải Dung Khâm đối thủ, bị hần hướng trên ngự tòa nhấn một cái, ngọc bội lâm ngọc đẹp lang cỡi đi, lại lột sạch long bào, cuối cùng chỉ còn một bộ mỏng thấu xanh non váy sam.

"Tiểu Luyện Nhi ngoan chút, Dung ca ca nên ăn bánh chưng."

Còn đừng nói, Sở Luyện này sẽ thật tựa như chỉ tiểu lục bánh chưng, giải cạp váy, lục sa rơi xuống một góc đó là tảng lớn trắng nõn thịt nhi, kiêu linh linh băng cơ óánh triệt.

Sở Luyện khí duỗi tay đi cào Dung Khâm mặt, buổi sáng hần lấy lụa mang trói chính mình, đem mắc cỡ đồ vật nhét đầy dưới thân huyết nhi, thân thủ cho nàng mặc vào này bộ váy sam, nguyên lai chính là vì giờ khắc này.

"Hỗn đản!"

Mà kia tuần mỹ không giống người hỗn đản đang ở hưởng dụng nàng, mềm to nuốt ăn tươi mới vai ngọc, một tay giải yếm hệ mang, niết nàng một bên nãi nhi thay đổi hình, thượng miệng đi hút, phần hồng quầng vú liền tề tựu tiểu hồng quả, nóng rực hô hấp dâng lên, ướt át đại lưởi linh hoạt, Sở Luyện lại ngửa lại tô bất an vận vẹo.

Nhục mạ thanh nhi dần dần thay đổi điệu, mềm như bông nhỏ bé yếu ớt cào nhân tâm.

"Hư ~ dâm oa oa, chớ có quá tao, thích Dung ca ca như vậy ăn người?" Phùng lả lướt trong suốt nãi đoàn, Dung Khâm thông thả ung dung hút liếm, lực đạo không lớn, bựa lưởi lại vẫn là đem non nốt tuyết da ma một mảnh đào hồng.

Sở Luyện long miện còn chưa trích rớt, cái gáy dựa vào ản túi thượng khó chịu kiêu suyễn, rặng mây đỏ phi mãn ngọc dung tựa muốn lấy máu giống nhau, mấy năm nay bị Dung Khâm dạy dỗ quá miễn cảm, phàm là hần một chạm vào, nàng liền sẽ khởi phản ứng, cảm thấy then rồi lại vô pháp kháng cự.

Dung Khâm cúi người vượt đèo ở nàng trên người, ôn nhuận đại chưởng thế nàng chà lau giữa trán mồ hôi mỏng, vén lên miện dục, ánh mắt sâu thẳm, môi mỏng sùng nịch thân ở trơn bóng giữa trán, cảm giác được nàng ở phát run, hân môi sườn ý cười rõ ràng.

"Bệ hạ, người ở hưng phần đâu." Hân liếm nàng vành tai, ngón tay ở thon dài cần cổ vuốt ve, gợi cảm than nhẹ nguy hiểm.

Sở Luyện hãm ở đáng sợ nước sôi lửa bỏng bên trong, kéo xuống yếm, mỏng thấu áo lục hồn độn treo ở ngó sen trên cánh tay, tinh lửa tuyết sắc eo thon bị Dung Khâm mạnh mẽ xoa véo trong ngực trung, đó là một loại tuyệt đối chiếm hữu cực kỳ cường thế tư thái.

"Ân ~ trưởng, mau, mau giúp ta làm ra tới ~"

Đan môi e lệ dật ra kiều dề, buổi sáng nhét vào đồ vật, lúc này đã tới rồi cực đoan, nàng thật thật là hàm không được, hút không được.

Dung Khâm lại là không vội, nóng cháy bệnh trạng ánh mắt nhìn chăm chú cặp kia phiếm hơi nước mê mang đôi mắt đẹp, một bên hôn môi nàng môi, tham ăn nàng rên rỉ cùng hô hấp, một bên đem tay dán bình thân bụng nhỏ, sờ vào quần lót, giải hệ dải màu xanh biếc quần dài đi xuống đi, thiếu nữ tốt đẹp xương chậu đường cong chậm rãi lộ ra.

Tuyết sắc đùi ngọc gian kiều diễm chỗ, đang bị nam nhân bàn tay bao trùm, hân làm như ở moi lộng, lại như là ở trấn an, thiếu nữ hai đùi đang run lật, từng sợi trong suốt dịch nhầy, thông dong khâm khe hở ngón tay gian nhỏ giọt.

"Bảo bảo, đều ướt đẫm, ngoan, đừng tở, táo nhi sẽ rút ra tới, Dung ca ca nói qua sẽ dùng miệng tới ăn, rút ra tới, ta sẽ không cao hứng."

Sở Luyện tức khẩn mảy liễu ở hân dưới thân run bần bật, khẩn trương, bức thiết, khát vọng nhất nhất đan chéo, kiều nộn oánh nhuận da thịt thậm

chí đã nổi lên mê người phẫn, không cần Dung Khâm nói, nàng mở ra chân nhi, trướng mẫn địa phương một trận một trận co rút lại, nàng rất rõ ràng, bên trong dị vật sắp bài trừ tới.

"Khó chịu, làm ra tới... Dung, Dung ca ca..."

Nàng tự nhiên là khó chịu, trời sinh khẩn hẹp nhỏ xinh bảo huyết thả như vậy vật phẩm, Dung Khâm rất rõ ràng nàng nên là cái gì phản ứng, ba lượng hạ kéo xuống quần lót, bắt một cái tế chân đặt tại trên ngự tòa đóa, mở ra ngọc dung chân trái tim, hơi hạp thịt môi run rẩy hoa khẩu vô biên diễm dật hoa lệ, chính phun một cỗ một cỗ âm dịch.

"Hào, lấy ra."

Như thế kích thích một màn, Dung Khâm lại như cũ lý trí như thường, quanh hơi thở nồng đậm âm mi hơi thở làm hấn ánh mắt hơi trầm xuống, dịch nhầy tẩm ướt tay phải đi đẩy ra rồi hoa môi, có lẽ là Sở Luyện quá phẫn khẩn trương, súc động huyết thịt đã đem đồ vật đẩy hơn phân nửa ra tới.

Đỏ thắm táo nhi.

Sáng sớm nhét vào khi, vẫn là hong gió, lúc này ngâm mật dịch lâu ngày, biến dị thường no đủ, tạp ở khẩn trí huyết khẩu trung.

Như lang tựa hổ hung quang làm Sở Luyện run sợ, hàm răng cắn môi anh đào đều sưng lên, kiều xúc trừu hút, muốn nói lại thôi trừng mắt Dung Khâm, bên ngoài sôi trào tiếng người ồn ào, ngự trong trướng xác thật dần dần thẳng ôn dục lãng.

"Bệ hạ vất vả, nhìn, phao thật tốt."

Dung Khâm cúi đầu há mồm cắn kia viên toát ra đầu táo đỏ, đạm phẫn mỏng phi thịt non co rút lại, đỏ bừng táo nhi đã bị hấn tùm ra tới, làm trò

Sở Luyện kinh ngạc cảm thấy thẹn ánh mắt một căn, miệng đầy đều là táo nhi mật hương cùng dâm thủy nị hoạt.

"Ăn ngon đâu, mấy phần dính nhớt, nghĩ đến là bệ hạ mật thủy." Hãn phong khinh vân đăm liếm liếm khoe miệng, như vậy cực cụ khiêu khích động tác, làm Sở Luyện càng thêm tim đập như cuồng.

Chết thiên nô! Vô sỉ! Biến thái!

Huyệt nhi còn ở khẩn giáo, đi rồi một viên táo nhi, thịt bích lại còn có ba bốn viên, Sở Luyện thoáng một hô hấp, mấp máy huyệt thịt liền có thể bị táo nhi ma tê dại, khôn kể toan trưởng, nhiệt lưu một cỗ não hướng huyệt khẩu dừng đi.

"Còn, còn có..."

Lần này Dung Khâm không cần miệng, mà là dùng tay, song chỉ vuốt ve thịt bích nộn nếp gấp, một tắc tắc, một chút hướng bên trong thăm, một bên thăm giống nhau nói vô sỉ hạ lưu nói nhi, thẳng giáo ôn nộn mị thịt ăn ngón tay phát khẩn.

"Bệ hạ không thích thần nói như vậy sao? Chính là... Rõ ràng chính là cái lẳng oa oa dâm động nhi, lại ở hút, táo nhi đều hút đến bên trong đi, lại cảm thâm điểm, bệ hạ sợ là sẽ chịu không nổi."

Bao nhiêu thứ, Sở Luyện đều là trực tiếp tiết ở Dung Khâm trên tay, hãn càng là hướng trong sờ, nàng liền càng khẩn trương, kịch liệt điện lưu loạn dừng, khoái cảm xuyên thấu cốt tủy, máu lưu động đều là rối loạn.

"Người... Ngô a ~ đừng moi nha ~" hồng điểm điểm ngọc dung kiều khiếp, eo nhỏ đĩnh động, xương chậu loạn run, sỉ nhục cùng dục vọng cuốn tịch, nàng lại muốn chịu không nổi hãn moi lộng.

Mềm mại thịt non kẹp theo ngón tay, ướm hoạt sức động đều lộ ra tiếng nước, Dung Khâm hô hấp đã có chút thô nặng, vạ năm nhưng bất động dục niệm hẳn, cố tình gặp được Sở Luyện liền bại rồi tinh rồi mù, nhin không được trầm luân.

"Không moi, lại như thế nào kẹp ra táo nhi đâu, thần đã sờ đến, liền mau lấy ra tới."

Nàng này kiều diễm hoa động quá phận hẹp tể, ngón tay ở chặt chặt chẽ chẽ hoạt nộn huyết thịt trung thực sự không hảo lộn xộn, kẹp đến một viên táo khi còn nhỏ, đã chịu kích thích thịt bích vui sướng điệp nút, hẳn phế đi hảo một phen sức lực, mới đưa táo nhi từ thủy dịch mạn lưu mật động ngõ ra tới.

"A!" Tra tấn cảm giác quá phận tinh tế, căng trướng hoa kính ngón tay một rút ra, Sở Luyện liền kiều kiều ngâm ác, nhắm chặt hạnh mục mắt giác, mơ hồ rơi xuống nóng bỏng thủy quang.

Sở Luyện thanh âm là thế gian khó được dễ nghe, thường ngày Dung Khâm liền thích nghe nàng nói chuyện, chỉ cảm thấy là thế gian đẹp nhất nhạc khúc, nào biết ở trên giường kêu lên, là càng kêu muốn mệnh dễ nghe, một ngâm một đề đều đủ để cho hẳn bản ra ào ạt.

Hẳn ái cực kỳ nàng, nàng hết thủy, không chấp nhận được bất luận kẻ nào mơ ước nàng, cũng không chấp nhận được nàng đem ánh mắt đặt ở trừ bỏ hẳn bên ngoài nhân thân thượng, mỗi một phân mỗi một giây, hẳn đều muốn dùng trực tiếp nhất phương thức chiếm hữu nàng...

"Ngoan Bảo Nhi, người chỉ là một mình ta, vĩnh viễn."

Móc ra sở hữu táo nhi, hẳn đem nàng ôm lên, hung hăng xô xuyên qua nàng, cảm thụ được nàng cao trào trí mạng co chặt, đem nàng chặt chẽ vây ở khuỷu tay trung, một chút một chút va chạm, ăn chứa đầy mật thủy táo

nhi, nghe giao hợp chỗ từng trận thao huyết thanh, bên tai là nàng ai uyển
khóc khóc âm kêu.

Hắn như cũ không thỏa mãn, bởi vì hắn biết rõ...

Nàng không yêu hắn!

NÀNG DƯỚI LỚP LONG BÀO [C]

Đại Phi

www.dtv-ebook.com

Phần 13

Ta có thể cho người hết thấy

Sở Luyện buồn bực, lại rơi vào không biết khủng hoảng, không dám suy nghĩ sâu xa Diêu Hiến Dung Khâm chi ý, nàng vẫn luôn biết nàng cái này hoàng đế là làm không trường cửu, một khi không làm hoàng đế, như vậy nàng lại nên là cái gì kết cục?

Như nàng phụ hoàng như vậy, bệnh năm liệt đến núi non băng? Hay là là như trước triều hoàng đế, bị quyền thiên mưu đồ bí mật độc sát?

Ngồi ý đình bạn diêu lan thượng, Sở Luyện xuất thần nhìn một hồ phần liên, trong lòng ngực thuận theo cuộn tròn Miêu nhi bỗng nhiên miêu miêu kêu lên, nàng quay đầu sau này vừa thấy, là Dung Khâm, hấn khoanh tay tĩnh trữ ở hoa gian, lương bạc môi tế phù lãnh đạm đạm ý cười, lại là chi lan ngọc thụ chi phong đầm đìa vẽ trong tranh.

Sở Luyện từng miệng nhi hừ lạnh, như là giận dữ hài tử, ôm béo miêu tiếp tục nhìn về phía mặt hồ, trong lòng lộn xộn giảo thành ma đoàn.

Dung Khâm vào bát giác trong đình, gắm vóc tạo ứng đi nhỏ giọng vô tức, cao lớn thân hình đứng ở Sở Luyện bên cạnh, rất có hứng thú nhìn nàng sinh hồn đổi bộ dáng, tinh tế liên động tác nhỏ đều xem rõ ràng, xinh xắn đáng yêu.

"Bệ hạ làm sao vậy?"

Biết rõ cố hỏi! Sở Luyện thập phần có cốt khí không để ý tới hấn.

"Chính là không thích những cái đó nữ tử?" Hãn dùng nhất ôn hòa ánh mắt nhìn nàng, bất đắc dĩ lại súng nịch mà duỗi tay sờ sờ nàng đầu.

Sở Luyện lại như là bị dẫm đến cái đuôi Miêu nhi, bỗng dừng dùng sức huy khai hãn tay, ngẩng đầu lên, doanh doanh con mắt sáng thủy quang nhọt nhạt, bính ra ánh lửa, liên tiếp cắn giận kêu: "Không thích không thích! Ta không cần cưới Hoàng Hậu!"

Nàng cả đời chẳng lẽ liền phải như vậy bị thiên thần thao tác? Khoác hoàng đế thân xác, từ bọn họ bệnh dịch tả hoàng thất thiên hạ, tuổi còn trẻ lại chết thảm trong tay bọn họ, ở sách sử thượng lưu lại yếu đuối con rối một bút...

Dung Khâm thu ý cười, cũng không có ngoài ý muốn, dường Sở Luyện nửa năm, hãn đã biết rõ nàng tính nết, nhút nhát rồi lại cũng không mềm yếu, trong xương cốt ngạo khí so với ai khác đều trọng, cần phải theo mao tới loát.

"Hảo, không cưới."

Sở Luyện ập ủ một khang muốn phát hỏa khí bị hãn này bỗng không ôn không lạnh thủy trực tiếp bắt tắt hơn phân nửa, trừng mắt mắt đẹp, nửa tin nửa ngờ nhìn hãn, rất là hoài nghi hãn đã hắc rớt tâm có thể có như vậy hảo ý?

"Trước chút thời gian, bệ hạ không phải từng nói trong cung buồn tẻ, không người có thể bồi người chơi sao, thần nghĩ, tuyển chút cùng tuổi nữ tử vào cung tới, hảo kêu các nàng bồi người, nếu bệ hạ không thích, liền thôi."

Dung Khâm cực không thích nam tử gần Sở Luyện thân, bao gồm hoạn quan, thế cho nên hầu hạ ở Sở Luyện bên người đều là cung nữ, chính là những người này rốt cuộc là xuất thân thấp hèn, liền tính muốn cùng đi

ngoạn nhạc, cũng nên tuyển chút gia thế tốt đẹp thiếu nữ, cho nên Diêu Hiến nói nên tuyển hậu tuyển phi, hãn cũng không có ngăn cản.

Mới đầu nhưng thật ra có chút không vui, lo lắng Sở Luyện sẽ thật sự coi trọng cái nào nữ tử, chỉ một lòng cùng các nàng đi chơi, càng không đem hãn đặt ở trong mắt; hiện tại xem nàng như thế mâu thuẫn, hãn nhưng thật ra khó được sung sướng.

Nếu là có thể, hãn chỉ nghĩ làm Sở Luyện trong mắt trong lòng chỉ có hãn một người, chính là nha đầu này quá khôn khéo mẫn cảm, hãn không thể không tuân tự tiệp tiến.

"Hiện tại, bệ hạ khả năng nói cho thần, người còn đang sợ cái gì sao?"

Dung Khâm cúi người, đôi tay chống ở lan can thượng, đem Sở Luyện vây ở trong lòng ngực, nhìn nàng ngốc lẳng lẳng chớp thật dài lông mi, nhìn chăm chú nàng ôn nhu ánh mắt hơi hàn.

Nhàn nhạt một hà hương lung tới, khoảng cách thân cận quá, Sở Luyện bị hãn cặp kia quạnh quẽ thâm thúy con người xem phía sau lưng lạnh cả người, leo lên xương sống lưng run ý, tay nhỏ hoảng sợ chống lại hãn ép xuống ngực, trong lòng ngực Miêu nhi ở uy áp đánh úp lại khi liền chạy, dư lại nàng một cái bị hãn giam cầm trốn không thể trốn.

"Trẫm, trẫm không có sợ..."

Nàng làm sao có thể nói cho hãn, nàng sợ hãi bị bọn họ giết chết.

Như vậy sợ hãi không dám ngôn nói bộ dáng, minh mắt hãn đã nhìn thấu, thu hồi một tay, nâng lên nàng hồng nhuận phấn má, tầm mắt sâu kín đối thượng nàng lập loè đôi mắt, nặng nề nói đến.

"Chỉ cần có thần ở một ngày, bệ hạ liền vĩnh viễn đều sẽ là bệ hạ, ta có thể cho người hết thảy, bao gồm này thiên hạ, chỉ cần là tiểu Luyện Nhi

muốn, ta đều sẽ cho người."

Sở Luyện gian nan nuốt nước miếng, tâm mãnh liệt nhảy lên, hẳn là nghiêm túc, khó gặp trịnh trọng, như là ở thề thề giống nhau, hướng nàng ưng thuận lời hứa.

Thon dài trắng nõn ngón tay ngọt bóp lấy nàng cằm, vừa vặn tề bình tầm mắt, hẳn thật sâu mà nhìn nàng thanh triệt như nước đôi mắt, nổi lên kinh sợ ảnh ngược ở trong mắt hẳn, Dung Khâm bỗng nhiên sắc bén híp mắt.

"Tiền đề là, bệ hạ muốn cũng đủ nghe lời, chỉ cần nghe thần một người nói liền có thể, minh bạch sao?"

Chỉ cần nàng nghe lời, hẳn có thể đem vạn dặm núi sông đều hiến cho nàng, làm nàng làm nữ đế tiểu ngạo thiên hạ; nếu là không nghe lời, hẳn sẽ bẻ gãy nàng hai chân, đem nàng nhốt lại, dùng quãng đời còn lại thời gian giáo hội nàng.

Hắn nói dường như mũi tên nhọn, mũi tên mũi tên tàn nhẫn xuyên tim, lưu tại trong lòng đó là vết đi không được bóng ma.

Sở Luyện dọa túng...

Tác giả khuôn PS: Dung ca ca chính là quý súc bệnh kiều, hiện tại vẫn là ẩn tính, về sau sẽ càng rõ ràng

NÀNG DƯỚI LỚP LONG BÀO [C]

Đại Phi

www.dtv-ebook.com

Phần 14

Ngự môn nghe báo cáo và quyết định sự việc

An Hóa thâm niên, nhân đế đã sơ với chính vụ, đem Thái Tổ định ra năm ngày đại triều, sửa vì phùng chín mà triều, đến phiên Sở Luyến đăng cơ sau, quyền thiên nhóm đốc hết sức chường cầm triều chính, liền ngự môn nghe báo cáo và quyết định sự việc như vậy hình thức thượng đi ngang qua sân khấu cũng sửa vì một tháng một lần.

Giờ sừ mặt, Dung Khâm nhập điện khi, quả thấy Sở Luyến đã rời giường, từ các cung nữ hầu hạ hương canh rửa mặt chải đầu, đêm hè nóng bức, tấm cung trí mây đài đồ đựng đá, nhẹ nhàng khí lan tràn, hẳn tùy ý ngồi ở cấm trên giường, nhìn kia nói nhỏ nhả mềm mại thân ảnh thay tượng trưng ngôi cửa ngũ long bào, ánh mắt nặng nề, thượng thức ngọc bội trường chỉ nhiều vài phần không chút để ý.

Tựa hồ mỗi lần phùng triều, nha đầu này đều sẽ phá lệ ham thích.

Ngày xưa đó là tới rồi giờ Thìn đều khó đứng dậy người đâu...

"Bẩm đốc chủ, các tư các giam đã chuẩn bị thỏa đáng."

Tiến vào báo lời nói người là Tư Lễ Giám tùy đường đồ thành, cung kính cúc eo không dám ngẩng đầu, cho dù là cách một tầng màn lụa, ngồi ngay ngắn ở bên trong Dung Khâm cũng là khí thể pha trọng, hảo sau một lúc lâu mới nghe thấy bên trong truyền ra một đạo mát lạnh lãnh đạm thanh âm tới.

"Làm Cấm Y Vệ đi xa chút."

"Là."

Nhân đế thời kỳ quá nặng với Cấm Y Vệ, đi ra ngoài hằng ngày đều do bọn họ đi theo tả hữu, đã là quy củ, Dung Khâm lại là cực không mừng mấy năm nay nhẹ nam nhi tới gần Sở Luyện, huống chi vẫn là tư nghi cực tú Cấm Y Vệ, đại đi ra ngoài là lúc, hẳn đều phải đem những người này an bài cự Sở Luyện xa xa.

Đang ở thượng long miện Sở Luyện, nghe được hẳn như vậy phân phó, nhin không được triều Dung Khâm nhìn thoáng qua, màu đen sáng ngời mắt nhi cất giấu liếc mắt một cái là có thể làm người nhìn thấu tâm chọc.

Canh giờ thượng sớm, mặc xong, Dung Khâm liền làm người phụng điếm tâm tới, uy Sở Luyện ăn chút. Hiện nay Sở Luyện còn ở tại Tây Cung, đi đại diện cần phải so ngày xưa muốn nhiều chút thời gian, phải biết các đại thần đêm khuya liền đã nhập trước cung, nếu là ngự giá muộn lâm, có rất nhiều người chịu khổ.

Mùa hạ đêm trăng không nùng, ngân huy biến sắc, trâm tới chấp nhất đèn cung đình cung nhân ở nghi thức chỗ đứng yên, minh quang nhuộm đậm ra một khác phiến thiên địa, đi ngang qua hoa quỳnh từng khi, Sở Luyện bỗng dừng dừng bước chân, nghiêng đầu gian mười hai dục lắc nhẹ.

"Hoa quỳnh khai."

Thanh nhuận kiều chuyển thanh nhi có chút nhảy nhót, làm như mới lạ, đèn cung đình chiếu rọi, bạch ngọc không tỳ vết mặt phần quang nếu nị, đứng ở nàng bên cạnh Dung Khâm thoáng cúi người liền kháp một đóa viên vàng đàm, đem kia một đại đoàn chính nghiên lệ bạch hoa để vào Sở Luyện trong tay.

Phàm là nàng thích, hẳn đều phải cho nàng.

Thượng kim long đại đuổi đi, Sở Luyện liền đem trong tay hoa quỳnh ném ra, lần này Dung Khâm nhưng thật ra biết chút đúng mực, thượng mặt sau ngày thường bị cấp hoàng đế dùng tiểu đuổi đi, trong tay như cũ tàn lưu nhẹ hoa quỳnh thanh phương, thấy nàng ở nhúu mây, hầu lập bên sườn cung nữ lập tức giao hương khăn thế nàng rửa tay.

Dung Khâm xác thật không nhìn lầm, Sở Luyện ham thích với ngự môn nghe báo cáo và quyết định sự việc, mỗi đến một ngày này nàng đều sẽ khởi phá lệ sớm, không khỏi lầm canh giờ, thậm chí ban đêm có thể không ngủ, đương nhiên không phải bởi vì có thể nghe những cái đó không nhiều lắm tác dụng gián ngôn chính sự, mà là bởi vì...

Bởi vì chỉ có như vậy nhật tử, nàng mới có thể thấy mục kiêu.

Chưa kịp giờ mẹo, ngọc môn trống to đánh vang, đây là chúng thần bắt đầu nhập phụng thiên môn tín hiệu, đại đuổi đi đằng trước minh tiên mấy lần, ngự liền dừng lại khi, chuông trống tư tấu nhạc, đế giá ở vây quanh trung bị nâng nhập phụng thiên môn, thăng bảo tọa lại cập minh vang tiên.

"Ngô hoàng vạn tuế vạn tuế vạn tuế."

Chúng thần hành một quỳ tam khấu lễ, lúc đó phụng thiên môn tả hữu nhắm lại, sơn hô vạn tuế như rung trời.

Triều nghi uy nghiêm, đại thần bắt đầu thượng tấu, thập phần ăn ý nói chút lông gà vỏ tỏi sự tình, đảm đương linh vật con rối hoàng đế chỉ cần đồng ý liền có thể, không thể so lần đầu tiên khai triều, hiện tại Sở Luyện là càng thêm quen thuộc như vậy đi ngang qua sân khấu.

Miệng dục hạ đôi mắt sáng tỏ, quét nhìn phía dưới không đếm được người, văn võ chia làm tả hữu hai sườn, mỗi cái phẩm cấp tự hữu khởi có

tấm bia đá đứng sừng sững, nàng thực mau liền tìm tới rồi chính tứ phẩm kia liệt, khoảng cách tuy xa, người nọ lại là như hạc trong bầu gà.

Tứ phẩm phi bào thân, cùng chung quanh sát khí dày đặc võ quan so sánh với, mục kiêu có thể nói là thanh lưu, hãn thiên nhiên long chương phượng tư, sinh cực hảo xem, mang mũ cánh chuồn đảo như là quan văn nhập sai rồi liệt.

Tha nhớ rõ lần đầu tiên thấy hãn khi, Sở Luyện mới chín tuổi, khi đó mẹ đẻ Lâm thị đã hiện bệnh đơan, nàng muốn đi Thái Y Viện tìm người tới thể mẫu thân xem bệnh, lại bởi vì lần đầu tiên ra lãnh cung mà lạc đường, trời giá rét bị tuyết cương chân, tuổi còn nhỏ chỉ biết là ngồi xồm dưới tàng cây thương tâm khóc.

Vừa lúc gặp cung yển, mục kiêu đi ngang qua khi phát hiện nàng.

"Đừng khóc."

Hãn khi đó là thân phận cao quý Tĩnh Quốc công thế tử, ngồi xồm tuyết địa thượng thế tiểu nha đầu sát nước mắt, còn có chút chân tay luống cuống, nghe Sở Luyện lấp bắp nói chút hãn nghe không hiểu nói, cũng không màng nàng trường lưu nước mũi, đem nàng ôm đưa về lãnh cung.

Đó là Sở Luyện suốt đời khó quên ấm áp, sau này nàng liền rốt cuộc chưa thấy qua hãn, thời gian lại ma diệt không được này đoạn ký ức, nàng vĩnh viễn nhớ kỹ hãn.

Chẳng sợ chỉ là như thế xa xa nhìn, Sở Luyện cũng là vui vẻ, vui vẻ rất nhiều, trái tim còn có loại nói không nên lời rung động, ngọt ngào ma ma, chỉ nghĩ vẫn luôn nhìn hãn một người...

Này lại ý nghĩa cái gì, nàng còn không quá minh bạch.

NÀNG DƯỚI LỚP LONG BÀO [C]

Đại Phi

www.dtv-ebook.com

Phần 15

Trong lúc ngủ mơ đủ giao h

Nghe báo cáo và quyết định sự việc xong sau, Sở Luyện lại trở về Tây Cung, như cũ không đề cập tới trụ hồi vạn thanh cung chuyện này, đái Dung Khâm từ Văn Uyên Các lại đây khi, vào tẩm cung, tiểu hoàng đế ngủ chính mỹ.

Vén lên rèm châu, chân dài đi trên ngàn công lưu kim rồng bay cất bước giường lớn, hai sườn đồ đựng đá đã đổi mới, một cổ tử hàn khí đập vào mặt đánh úp lại, tham lạnh nha đầu chỉ trừ một thân thấu mỏng mềm sa trung y, một đôi cẳng chân dè nặng mỏng khâm, nằm không cái chính hình.

Cũng không biết là làm cái gì mộng đẹp, phấn nộn nếu hoa tươi môi nhi đều là kiêu, nửa khai vạt áo trung y hạ, tuyết sắc như ngọc tiểu bộ ngực lúc lên lúc xuống, cực kỳ diễm tĩn.

Dung Khâm ngồi ở mép giường, mộng lung hơi ám ánh sáng trung, trường chỉ đẩy ra Sở Luyện bên mái tóc mái, một đầu đen bóng tóc đen như nước phô chiếu vào nàng dưới thân, càng thêm có vẻ khuôn mặt nhỏ oánh triệt trắng nõn, ngủ nàng, rốt cuộc sẽ không dùng cặp kia xinh đẹp mắt nhi chán ghét hẳn, cũng sẽ không dùng này trương xinh đẹp môi nhi xa cách hẳn.

"Vẫn luôn như vậy ngoan, không tốt sao?" Hẳn thấp giọng nhẹ đầu, lãnh đạm thanh tuyến trầm ám.

Trường chỉ tự Sở Luyện ôn nhuận giữa trán một đường đi xuống vuốt ve, hơi lạnh tế hoạt thực sự nị tay, so vuốt liên thành chi hoàn bích muốn nhuận, néo néo tiêu nha đầu phần quang hồng nhuận má bạn, trong lúc ngủ mơ Sở Luyện lập tức không vui lắm bầm miệng nhi, nhăn lại mày liễu, lại vẫn là chưa từng tỉnh lại.

Nàng buồn ngủ vốn là kỳ nhiều, hôm nay lại khởi như vậy sớm, một giấc này sợ là có thể ngủ đến chạng vạng đi.

Vỗ về sương cơ thon dài cổ trắng, Dung Khâm màu mắt u ám đem tay tham nhập Sở Luyện vạt áo, tùy ý du tẩu ở ngọc cốt thượng, nộn quyên quyên ấm áp tế hoạt, đỉnh kiều tiêu bánh bao thịt ma nghiền ở trong lòng bàn tay, mềm mại quái cực liêu nhân.

Rút ra tay tới, đẩy ra Sở Luyện chưa từng hệ khẩn đai lưng, đạ màu đỏ trung y dừng ở hai sườn, hàm giáng tiểu thịt đào bị hấn niết bạch đỏ lên, có lẽ là eo thon quá mức hẹp tế, Sở Luyện bụng nhỏ đều là bình thân là lướt, làm người nhin không được muốn đi vuốt ve kia một chường có thể bao trùm trụ tuyết trắng bụng nhi.

"Nhưng thật ra cái mị cốt mọc lan tràn."

Khô nóng hỏa khí tự Dung Khâm bụng hạ bàn toàn, hấn quán đến từ chế lực liên cường, dục vọng loại chuyện này cũng là gặp Sở Luyện sau, mới bị trêu chọc mất hai lần đúng mực, lần này cũng thế, bất quá hấn lại không tính toán ẩn nhẫn.

Cúi người liền dùng thô lệ đầu lưỡi liếm liếm Sở Luyện hơi hạp cái miệng nhỏ, đạ ngưng mùi hương nhập mũi tức hóa thành hỏa dẫn, thơm ngọt dạy hấn tâm hồn rung động, hấn môi hàm chứa nàng môi, hấn lưỡi cuốn nàng lưỡi, nhẹ nhàng hút, chậm rãi thực, dâm mi đắm nước thanh sao khởi, thực mau lại hóa thành kiều diễm.

Như vậy triền miên thâm nhập hôn nồng nhiệt, hãm sâu cảnh trong mơ Sở Luyện dần dần có cảm giác, tiểu mềm lưỡi bị hàm ăn lại ma lại đau, nhắm chặt con mắt phát ra ủy khuất hoảng sợ nhẹ ô thanh.

Đè lại nàng một đôi loạn huy tay nhỏ, Dung Khâm mới liếm môi đứng dậy, trong sáng đáy mắt một mảnh cuồng nhiệt, lấy ra khỏi lồng hấp mãnh thú đã là cực độ nguy hiểm, ngủ tiểu dê con mềm yếu không nơi nương tựa mà run bần bật sau, lại an ổn đi ngủ.

Ái muội trong không khí truyền đến Dung Khâm cực đậm tiếng cười, một cỗ so chi nùng liệt tình tố cùng xao động làm hấn xa lạ, tâm tùy niệm động, nâng Sở Luyện eo nhỏ, liền đem trung quần cởi tới rồi nàng mắt cá chân chỗ, cuốn tích mềm sa vẫn chưa ở mảnh khánh cổ chân thượng quái bao lâu, liền tự hành chảy xuống trên giường gian.

Bắt một cái đều trường tú mã chân nhi, đại chương du tẩu ở oánh bạch như ngọc cẳng chân thượng, kia chỗ thịt không nhiều lắm, nhéo lại là non mềm xuất li, khớp xương rõ ràng năm ngón tay nhéo nữ hài mắt cá chân nâng lên, ướt nóng hôn một người tiếp một người, từ ngọc đầu gối thân tới rồi chân trên lưng, liền phấn viên đáng yêu ngón chân cũng chưa từng buông tha.

Miệng lưỡi trung không ngừng phát ra liếm mút thanh quý dị tham lam, như là đáng sợ mãnh thú ở hưởng dụng chính mình con mồi giống nhau, ăn khuây khoả vui vẻ.

Sở Luyện lại ngủ không an ổn, dưới thân các nơi bị xoa vuốt, khê cắn, bừa bãi lực độ không nhẹ không nặng, lại đã đem nàng nơi chốn xâm phạm, cau mày nhẹ nhinh, bản năng giãy giụa hai chân, mắt cá chân thượng kiểm chế phủ buông lỏng ra.

Dung Khâm buông lỏng tay, lại không đại biểu là buông tha nàng, rút đi chính mình bên hông ngọc đá, đem rườm rà quần áo tầng tầng cởi ra,

trần trụi tinh trắng song hông, cao lớn thân hình thượng long sàng đi.

Lúc này Sở Luyện lại thay đổi tư thế ngủ, lần này là nghiêng người mặt trong triều, oánh nhuận tiêm tú phần lưng hướng ra ngoài, phấn bạch mông nhỏ kiêu đĩnh chu lên, hai cái đùi nhi phân sai kẹp chặt, không ngừng hiển lộ nửa tàng kiêu hoa tế phùng, liền tuyết giữa đùi khẩn trí cúc huyết cũng kêu Dung Khâm xem rõ ràng.

Hồng nhạt thịt nếp gấp tụ nhỏ nhỏ khổng nhi, hình dạng lại là so ngày mùa thu đẹp nhất cúc hoa còn muốn xinh đẹp vài phần, lòng bàn tay nhẹ sờ, trong lúc ngủ mơ Sở Luyện đó là run lên, nghĩ đến là mẫn cảm cực kỳ.

Dung Khâm đem Sở Luyện lại bãi trở về nằm ngửa tư thế, ngồi ở nàng giữa hai chân, nhìn xem chính mình bụng hạ bành trưởng giận bột thịt trụ, nhìn nhìn lại Sở Luyện để ở hấn trên eo một đôi liên đủ, môi mỏng sườn ý cười tà khí kinh người.

"Thử qua tiểu Luyện Nhi miệng cùng tay, hôm nay đổi người chân nhỏ đi."

Hấn như thế nói, vân đạm phong khinh thanh âm dễ nghe như châu ngọc va chạm dễ nghe, không thấy một tia dâm tà, phủng nữ hài trắng nõn chân nhi kẹp thượng chính mình dương vật, cũng là ưu nhã xuất trần.

Chân nhỏ nếu ngọc tước như chi, mềm nhẹ khép lại hình thành một đạo ngọc mương, hợp ở thô thạc nương ngành côn thịt thượng, quả thực là thị giác đánh sâu vào.

Nhéo một đôi mắt cá chân hoãn trừu, thân thể thật mạnh ma xát thiếu nữ hoạt nộn gan bàn chân, mới lạ khuynh hướng cảm xúc sáng khoái Dung Khâm cố hống đại động, nhìn chính mình hồng trưởng tỏa sáng mềm yếu ở Sở Luyện chân nhi gian co rụt lại một đĩnh, cùng nhuyễn ngọc chân nhỏ so sánh với, hấn thịt trụ quả thực dữ tợn làm cho người ta sợ hãi.

Phùng khẩn chút, ngạnh bột côn thịch liền cảm nhận được nộ đủ áp lực, Dung Khâm dùng sức túm cặp kia chân nhỏ tới vuốt ve chính mình, thô trầm thờ dốc một chút một chút tràn ngập ở long sàng gian, khoái cảm không ngừng leo lên sống lưng, hấn lại như cũ duy trì thường ngày thanh nho, lạnh lùng khuôn mặt thượng không thấy một tia hỗn loạn.

Ngọc đầu gối gập lên, qua lại xô đẩy gian, hấn tùy ý thượng thức Sở Luyện chân tâm chỗ thần bí hoa phùng, như vậy ma động, đảo thật như là tiến vào nàng mật chỗ, hung hăng đỉnh động.

Sở Luyện lại ngủ không an ổn, tổng cảm thấy chính mình gan bàn chân bị dị vật ma sinh đau, không ngừng đạp lên trát người lông tóc thượng, muốn giãy giụa giữa hai chân giam cầm, lại là như thế nào cũng làm không đến, cấp vẫn chưa tỉnh lại, lại là ươm tin tức nổi lên nước mắt.

NÀNG DƯỚI LỚP LONG BÀO [C]

Đại Phi

www.dtv-ebook.com

Phần 16

Giam cầm chân giao h

Dung Khâm đảo không sợ đánh thức tiểu hoàng đế, trên tay lực đạo chiếu chính mình vui sướng tới, trơ mắt nhìn cặp kia hoa sen tiểu xảo nộn đủ bị ma đở bùng một mảnh, thạc ngạnh đầu đoan dần dần tràn ra một chút thủy dịch, tẩm ướt chỗ ma xát lên, càng sâu khác kích thích.

Hắn thở hỗn hển, lãng mục thâm thúy nùng như mực, đồng trung lướt trên một đoàn ngọn lửa nóng cháy, đôi tay phùng thiếu nữ mảnh khảnh mắt cá chân cốt, lại là thọc vào rút ra lại là ma nghiền, ở non mịn gan bàn chân chỗ làm càn tiết lộ.

Không bình thường đong đưa trung, Sở Luyện chớp hàng mi dài chậm rãi mở mắt, mới đầu vẫn là mê mang không biết làm sao, đang xem thanh giữa hai chân nam nhân khi, lập tức khí cả người phát run, chân nhỏ chính thật thật đập lên hắn phần hông, đồng cứng lông tóc lại một lần trát nàng thanh tỉnh.

"Người! Người!"

Hắn thế nhưng ở nàng ngủ thời điểm, đối nàng làm như thế dâm tà sự tình!

Sở Luyện ra sức giãy giụa lên, lại là đá lại là đá, trên người quần áo cời xấp xỉ, trần trụi tuyết trắng dáng người ở long khâm vạn kịch liệt, Dung Khâm néo hai chỉ căng chân bụng, trong tay thật mạnh một xả, liền đem

nàng cả người tím tới rồi lửa nóng dưới háng, cao lớn thân hình đi xuống một áp.

Mới vừa rồi còn bị chân nhi vuốt ve thịt trụ, lúc này lại là trực tiếp dán ở nàng hoa huyết ngọc trên cửa.

Nho nhỏ nàng không hề sức chống cự bị Dung Khâm ấn ở long sàng gian, tránh động trung tóc đen tán loạn, nàng ngậm phần nộ nước mắt sợ thích tàn nhẫn trừng trên người nam nhân, phấn quang lệ tuyết mặt khí đỏ bừng, có vài phần phong kiều thủy mị, rồi lại nhu nhược động lòng người không thôi.

Hơi lạnh trong không khí, Dung Khâm thoáng một cú đầu, dâng lên nhiệt tức lại vấy đầy Sở Luyện mặt bạn, nhỏ yếu đầu vai bị hấn ấn, giữa hai chân làm như gặp một đoàn hỏa cầu, cực nóng dữ tợn, tràn ngập xâm lược tính.

"Tiểu Luyện Nhi vẫn là ngu thời điểm ngoan chút, đừng lộn xộn, thực mau thì tốt rồi."

Nàng co rúm lại suy nghĩ muốn né tránh hấn hôn môi, môi mỏng chỉ phải ở bên tai cần cổ nhẹ mổ hai khâu, so với trong lúc ngủ mơ bị đủ giao, hiện tại càng là bất kham, hấn thế nhưng hợp lại ở nàng chân nhi, côn thịt ở kiều nộn chân trái tim, dán huyết phùng, khởi động đáng sợ độ cung, chậm rãi thọc vào rút ra lên.

"Đau... Ngô!"

Khóc run thanh nhi lại giận lại mềm, bị Dung Khâm vài cái đâm mồm miệng không rõ, quá mức tế ấu trĩ nộn thịt nhi sao chịu nổi hấn như vậy ma xát, nóng rát sinh đau đốn khởi.

Nàng hồng mắt nhi kiều khóc bộ dáng càng kêu Dung Khâm rối loạn đúng mực, hàm chứa ô ô nuốt nuốt môi anh đào đỏ kín mít, căng chặt

xương sống lưng kích thích, trừu động ở chân tâm thịt trụ là càng thêm tranh mãnh, dâng lên nóng nảy dung nhập biến thái khoái cảm.

Ôm lấy ngọc cốt thủy nộn hương mềm tiểu nhân nhi, Dung Khâm cuối cùng vài cái đâm phá lệ mãnh lực, như thế qua cổng không vào ma pháp, cũng kêu Sở Luyện ăn không tiêu, chỉ cảm thấy kia măng xà cuồng long giống nhau vật cứng, một lần so một lần đáng sợ.

Hơi hỗn loạn chước tức bại lộ nam nhân lúc này vui thích, nhắm chặt con mắt hưởng thụ tinh dịch dũng bản nháy mắt.

Sở hữu khô nóng dục vọng tại đây một khắc đạt tới đỉnh, đọng lại đã lâu đồ vật được đến thư giải.

Sở Luyện nức nở, môi lưỡi được đến tự do, lại là liền nói chuyện sức lực đều vô, giữa hai chân đau nhất địa phương, lại một lần bị Dung Khâm dùng màu trắng chất lỏng tưới sái, ướt nín cảm giác trơn trượt khó chịu.

Thoả mãn nam nhân buông lỏng ra nàng kiều mềm chân nhi, nhìn bản ở nàng bụng nhi thượng huyết gian tinh dịch ào ạt chảy hướng phía dưới, hô hấp lại là cứng lại.

"Bệ hạ còn đau?"

Tự nhiên là không thoải mái, Sở Luyện căn góc chặn, đối Dung Khâm hận cùng chán ghét lúc này là tới rồi đỉnh điểm, bị hấn hàm ăn qua đầu lưỡi lúc này nuốt nước miếng đều là rất khó chịu.

Ngọc quan thúc khởi tóc dài tán hạ một sợi, chỉ dạy này thanh quý ưu nhã nam nhân nhiều một phân hung ác nham hiểm, từ long sàng thượng vọt lên Sở Luyện ôm vào trong ngực, nàng thoáng quần quai, liền đối với nàng dính đầy tinh dịch kiều mông đánh một cái tát.

Bang! Phiến đánh thanh nhi trong trẻo.

Sở Luyện giận hô hấp không đều, đau là không đau, chính là tâm lý thượng lại là khuất nhục không thôi, tranh bất quá Dung Khâm, liền liệt một ngụm chính tề ngân nha hàm răng, chiếu hấn tinh lửa cường tráng đầu vai hung hăng cắn một ngụm.

Con thỏ nóng nảy còn cắn người, càng không nói đến nàng!

Dung Khâm bị cắn kêu rên một tiếng, lại cũng không ngăn cản nàng, một tay vòng lấy Sở Luyện eo nhỏ, một tay trực tiếp tham nhập nàng giữa hai chân, mới vừa rồi kia một trận ma sát va chạm, đem non mịn hoa phùng làm cho đỏ rực phát sưng.

Từ lãnh cung tiếp ra Sở Luyện sau, hấn liền dùng nhất quý giá dưỡng pháp dưỡng nàng, thế cho nên nửa năm thời gian, kia gầy yếu không cấm phong hoàng mao nha đầu biến thành ngọc búp bê sứ, ngon miệng lại mê người.

Hấn này một mặc kệ, Sở Luyện đem tích lũy buồn bực đều phát tác tại đây một lát, trong miệng mùi máu tươi dần dần dày, đã là giáo phá hấn thịt.

Dung Khâm làm như phát hiện không đến đau, khổng eo thon đại chưởng nhất biến biến vuốt ve ở lả lướt tinh tế phía sau lưng thượng, ở Sở Luyện gặm hăng hái khi còn nhỏ, một lóng tay tìm được hoa thịt gian, vuốt ve bị hấn lộng sưng môi nhi, trong lòng ngực tiểu nhân nhi lập tức đại chấn.

"Bệ hạ mới vừa rồi làm thần thoải mái, hiện tại cũng nên thần làm bệ hạ sáng khoái một chút."

Chính là không vào đi vào, hấn cũng có rất nhiều biện pháp làm nàng vui thích.

NÀNG DƯỚI LỚP LONG BÀO [C]

Đại Phi

www.dtv-ebook.com

Phần 17

Nàng mặt dịch h

Minh hoàng màn che nội.

Sở Luyện bị Dung Khâm ấn ở trong lòng ngực không được tránh thoát, thiếu nữ thân mình tuy là non nớt, nhưng nên phát dục địa phương đã phát dục tốt đẹp, thân thể mềm mại sinh hương, mềm nếu không có xương. Thon dài lòng bàn tay ở hoa phùng đoan vê nhô lên nho nhỏ âm đế, liền ướm át nhẹ nhàng một xoa, Sở Luyện nhất thời run eo kinh hô.

"Không, không cần!"

Dung Khâm lại là càng thêm kiên nhẫn đi xoa bóp, nho nhỏ thịt đế tiệm ngạnh, Sở Luyện tự nhiên bị kia cổ trúc trắc toan ngứa kích thích tới rồi, tay ngọc khó qua mà chống Dung Khâm đầu vai, ở hẳn trong lòng ngực vặn vẹo không ngừng, trong miệng tràn ra thanh nhi mềm mại quái dị, kiều suyễn dồn dập.

Nàng run lợi hại, phồng lên nộn phấn tiểu bánh bao thịt không ngừng ma động ở Dung Khâm ngực thượng, đều thay đổi hình dạng, liêu Dung Khâm cổ họng phát khẩn, để ở tiểu nhân nhi tuyết giữa đùi dương trụ lại ngạnh không được.

"Ngoan một ít, thực mau liền thoải mái."

Hắn trấn an hôn môi nàng vai ngọc tuyết cổ, rũ mắt nhìn bàn ở bên hông khinh sương đùi ngọc, đại chương trên đùa ở vô hạn phong tình chân

tâm chỗ, ẩn nhất trí mạng mẫn cảm bộ vị, moi lộng ma nghiên.

"A a!"

Sáp sáp ngứa như nước chảy nhanh chóng sống tán, tự kia bị xoa nắn địa phương nổ tung một cỗ toan trưởng ma ý, Sở Luyện lần đầu cảm thụ như vậy đáng sợ đồ vật, khó chịu lại có chút làm người cảm thấy thẹn khoái cảm, nàng không biết làm sao, lại mê mang khủng hoảng, hai chân theo bản năng kẹp chặt nam nhân eo, không dám lơ lỏng nửa phần.

"Đừng khóc đừng khóc." Dung Khâm nhìn lã chã rơi lệ Sở Luyện, nặng nề cười, nhẹ vỗ về nàng sau eo, chỉ gian xoa nắn càng thêm ôn nhu.

Lần đầu bị như vậy ma lộng, Sở Luyện cả người đều ở Dung Khâm trong tay rùng mình, muốn tiêm hô, đến khẩu rên rĩ lại xấu hổ nàng mặt đỏ tai hồng, chua xót sinh ngứa điện lưu thẳng mạn qua đỉnh đầu, mười ngón trương hạp lại gắt gao bắt được nam nhân đầu vai, tuyết sắc trên da thịt, nhàn nhạt huyết mạch rõ ràng.

Che trời lấp đất tán loạn ngứa làm nàng khẩn trương, không được cắn môi thở dốc, ở kia cỗ cảm giác càng thêm nùng liệt khi, phần ở nam nhân trên người nữ nhi đáng người ngọt căng chặt.

"Ô ô! Không được không được! A!"

Nàng cắn răng cũng chưa từng đứng vững tình triều mãnh liệt, bụng tiếp theo toan, bài tiết xúc động làm Sở Luyện dồn dập hét lên một tiếng, cả người liền xụi lơ ở Dung Khâm trong lòng ngực, nắm chặt tay nữ chậm rãi chảy xuống, kẹp chặt hai đùi cũng buông lỏng ra, nàng rõ ràng cảm giác được, có một cỗ nhiệt lưu từ chính mình trong cơ thể bùng lên.

Lại là hoà bình ngày đi tiểu không giống nhau đồ vật.

"Hô hô hô ân..." Khấp người đều là tô, súc ở Dung Khâm cực nóng trong lòng ngực, Sở Luyện cũng là một thân mồ hôi nóng rùng rùng, băng cơ ngọc cốt phiếm phẫn, kiều kiều mộng nhi run lên một súc, còn tiêu ma kia cổ khoái ý.

Sở Luyện như vậy bộc trực bộ dáng nhưng thật ra làm Dung Khâm rất là ngoài ý muốn, đại chương ở lầy lội chân tâm chỗ vuốt ve vài cái, rút ra khi, đã là nhiều một chút sền sệt, ôm mềm mại tiểu nha đầu, đem kia thấu ướm tay tiến đến nàng trước mắt.

"Tiểu Luyện Nhi cũng biết đây là cái gì?"

Năm ngón tay trương hạp, trong suốt chỉ bạc bị lôi kéo thật dài, dâm nị bất kham.

Sở Luyện còn có chút hoảng hốt, giữa hai chân toan trương thượng nùng, mắt gian nước mắt lập loè, mê ly ngây thơ nhìn hãn ướm lượng bàn tay, lại không phòng bị bị Dung Khâm đem kia thủy dịch đồ ở đào diễm má bạn,

"Này nhưng đều là bệ hạ cái miệng nhỏ chảy ra tới, chưa từng tưởng sẽ có như vậy nhiều, đái tiểu Luyện Nhi lại lớn lên chút, sợ là có thể đem long sàng đều lộng ướm đi."

Như vậy Dung Khâm, Sở Luyện vẫn là thấy lần thứ hai, thượng một lần bị hãn hướng miệng nhi tắc tinh dịch khi, hãn cũng là như vậy, Sở Luyện kinh sợ lại phẫn uất trừng mắt hãn, nề hà vừa mới cao trào quá, doanh doanh đôi mắt đẹp chút nào phiếm không dậy nổi hung ý, ngược lại mềm yếu diềm đạm đáng yêu.

Dung Khâm diệt lệ khước môi khê nhếch, màu đen đồng trung một mảnh thanh lãnh, liếm đầu ngón tay một tia thủy dịch, trầm giọng chậm rãi: "Thần bất quá mới dùng một ngón tay, liền làm bệ hạ như thế, sau này cần

phải ngoan ngoãn nghe lời, nếu không có rất nhiều biện pháp làm người lưu càng nhiều thủy."

Sở Luyện còn chưa khôi phục bình thường tim đập bị dọa lờ một nhịp, ngồi ở nam nhân trên đùi tuyết đồn bất an vụn vụn, sợ hãi lại đem tay sờ soạng chính mình giữa hai chân, mới vừa rồi như vậy cảm giác, quá khủng bố.

"Không cần!"

Chân trái tim bị nam nhân xoa nắn quá địa phương còn tàn lưu toàn ấn áp lực, một trướng co rút lại khó chịu, liên quan bụng nhỏ cũng có chút không thoải mái. Màn che nội cuốn cuộn dâm mi sóng nhiệt tiệp tức, nhẹ lạnh lẽo đánh úp lại, Sở Luyện che lại bụng thông dong khâm trong lòng ngực lăn đến long sàng sườn đi, hai chỉ đỏ bừng chân nhỏ loạn đặng, chui vào cằm khâm trung, ồm ồm nói.

"Người đi ra ngoài, người đi ra ngoài!"

"Đi ra ngoài làm gì? Thần bồi bệ hạ đi vào giấc ngủ đó là."

Này nam nhân đã là hoàn toàn không biết xấu hổ da, nhấc lên long khâm, ôm chầm tiểu hoàng đế ôm vào trong ngực, cũng không để ý tới giường gian ướt át hỗn độn, dán sát mềm hoạt tiểu búp bê sứ cùng ngã vào kim long gối gối mềm.

Sở Luyện khí lại đá lại cắn, thẳng đến mộng nhỏ bị đánh đỏ bừng, mới hàm chứa gió mát thủy quang, ủy khuất ngủ.

Ban đầu mộng đẹp đã biến thành Dung Khâm hóa thành gấu người, theo đuổi không bỏ muốn ăn nàng...

Chạng vạng khi, Sở Luyện bị bụng gian độn đau khó chịu đau tình, hoảng sợ ác mộng hóa thành bọt biển, nàng hoảng hốt ngồi dậy, to như vậy

giường Bạt Bộ chỉ còn lại có nàng một người.

"Người tới!"

Mới vừa rồi gọi ra tiếng nhi, nàng lập tức đau đảo trừu khẩu khí lạnh, thoáng vừa động, giữa hai chân nhiều một cỗ kỳ quái nhiệt lưu.

Thực mau, nàng nghe thấy được một tia cực đậm mùi máu tươi.

NÀNG DƯỚI LỚP LONG BÀO [C]

Đại Phi
www.dtv-ebook.com

Phần 18

Lại xoa nhẹ chút

Lờ mờ rèm châu màn lụa sau đi tới một người, lại là Dung Khâm, hẳn vốn là người tập võ, hơi thở nhạy bén khẩn, rõ ràng nghe thấy được huyết vị, lại nhìn ngời ở long sàng thượng trắng bệch mặt Sở Luyện, ấn đường hơi nhú, tuần rút thân hình chột lóe.

"Bệ hạ làm sao vậy?"

Đó là chính hẳn đều chưa từng phát hiện trong lời nói ưu thiết, cánh tay dài duỗi ra, nắm Sở Luyện hạ nách đem nàng từ trên giường dễ dàng ôm lên, mắt giác dư quang sắc bén đảo qua nàng mới vừa rồi ngồi địa phương, thình lình in nhuộm một đoàn ám sắc vết máu.

Đây là...

"Trẫm, trẫm đổ máu! Bụng đau quá! Ta có phải hay không muốn chết?"

Ưu với tánh mạng tiểu nha đầu hoảng sợ mà lên tiếng khóc lớn lên, mà ôm nàng dính một tay ấm áp máu tươi Dung Khâm, lại là bất đắc dĩ cười.

Sở Luyện đặng cơ sau, rốt cuộc là cái nữ hài, Dung Khâm chọn lựa hầu hạ nàng cung nhân khi đó là phá lệ để bụng, cố ý điều ngày xưa chưởng giáo trong cung nữ quan Phương Thượng Cung tới, vì phòng chính là hôm nay chuyện như vậy phát sinh.

Giường nội uế vật bị huấn luyện có tổ cung nga nhóm nhanh chóng dọn dẹp, dâng lên long trường, triệt đồ đựng đá đốt hương đình, khói nhẹ lượn lơ, mùi thơm ngào ngạt Long Tiên Hương hòa tan nhẹ huyết tinh.

Sở Luyện nằm trên giường gian, ngọc trác mặt thượng huyết sắc trút hết, nhân hai uông nước trong mắt hạnh suy yếu mở to, này sẽ đảo càng như là một chạm vào tức có thể toái ngọc búp bê sứ, Phương Thượng Cung liền quỳ gối chân đạp chỗ, cùng nàng ôn thanh giải thích như thế nào nguyệt tin.

"Nữ tử tới quỳ thủy, đó là nữ nhân chân chính, nhưng chạy dài con nối dõi, đây là là đại hỉ sự."

Sở Luyện lại là nắm chặt trên người chỉ vàng thêu chế long khâm, mê mang nhìn mặt trên bát bảo hoa đình, lưu li liễm diễm sáng rọi rực rỡ, nàng bỗng nhiên lại quay đầu nhìn về phía rũ xuống trường màn, chính mình ngày thường thích nhất ngòai cầm trên giường, kia nói ngòai ngay gần thân ảnh còn chưa từng rời đi.

"Trẫm đã hiểu, đi ra ngoài đi."

Dung Khâm thượng ở, Sở Luyện chỉ cảm thấy nói như thế nữa đề, pha là cảm thấy thẹn.

Phương Thượng Cung tự nhiên sáng tỏ, cung kính dập đầu sau liền rời khỏi tựa tiểu cung điện giường Bạt Bộ, hợp lại xa tanh màn che, xoay người lại cúc eo, ngòai đối diện ở cầm trên giường Dung Khâm nói đến.

"Bệ hạ chính là sơ quỳ, chỉ sợ đã nhiều ngày đều sẽ đau bụng không khoẻ, nếu là có thể, còn lao đốc chủ chớ sợ nhiều nàng."

Nàng tuy là Dung Khâm cấp dưới, nhưng rốt cuộc là cái nữ nhân, thượng tuổi tâm cũng mềm, nhìn tiểu hoàng đế như vậy ngoan tiểu nhân nhi, lại rơi vào rồi Dung Khâm hổ khẩu, quả thực là quá đáng thương.

Dung Khâm thay đổi một thân màu nguyệt bạch rờng bay thường phục, ngồi ở cẩm trên giường, rũ mục thường thức trong tay hồng lựu bích tử, tiểu trâm châu xuyên tua hơi hoảng, minh huy mơ hồ hoảng hẩn thanh quý mặt nghiêng, nhìn không ra hí nộ, lại là trầm ổn làm nhân tâm giật mình.

"Ân."

Hắn lên tiếng, liền bỗng nhiên đứng lên, thẳng liền vào màn che đi, hiển nhiên là chưa từng nghe tiến nàng lời nói, Phương Thượng Cung chỉ phải cúi đầu rời khỏi tẩm cung.

Trưởng trung một chút oi bức, Dung Khâm ngồi ở mép giường chỗ, vê lụa khăn thể Sở Luyện chà lau giữa trán mồ hôi mỏng, nhìn tiểu nha đầu gắt gao nhắm mắt không chịu xem hắn, liền nặng nề cười: "Thái y nói cuộc sống gia đình không thể tham lạnh, bệ hạ thả nhẩn nhẩn, thần đã dặn dò phía dưới, tất cả hàn vật đều không thể đưa người ăn."

Sở Luyện còn nhớ thương chính mình không lâu trước đây ôm Dung Khâm cổ khóc lớn khi chạt vật, nghe được Phương Thượng Cung nói đây là sở hữu nữ tử đều phải trải qua chuyện thường, liền xấu hổ và giận dữ khó làm, khó trách này thiên nô kia một chút cười làm càn.

"Hừ!"

Dung Khâm nhướng mày, bên môi chứa nhiễm ý cười càng thêm nùng, chọc chọc Sở Luyện phấn nị trắng bệch khuôn mặt, nhẹ giọng nói: "Thần cho rằng bệ hạ nên cao hứng, rốt cuộc sẽ không chết người."

"Người!" Sở Luyện lại là nhịn không được, tiểu con nhím giống nhau không cấm chọc, lập tức trừng mắt nhi, há mồm muốn phản bác, Dung Khâm lại là véo chuẩn thời cơ, đem một cái nâu thuốc viên quăng vào nàng trong miệng.

Ở nàng theo bản năng muốn phun ra hết sức, Dung Khâm dùng ngón trỏ đè lại nàng cánh môi, trong sáng trong mắt thâm thúy, có chút khiếp người uy áp: "Không được phun."

Ngày xưa ban Quý phi mỗi tháng đều sẽ đau bụng kinh, Thái Y Viện tự nhiên bị hạ không ít giảm đau dược vật, hẳn liền làm người tặng chút lại đây, còn nói rõ muốn ngọt một ít, hẳn cũng không rõ nói, pha là nghiên ngẫm nhìn Sở Luyện như là bị cường uy độc dược giống nhau biểu tình.

Thật là cái vô tâm không đầu óc nha đầu, hẳn lại sao bỏ được độc sát nàng đâu?

Sở Luyện hàm chứa kia viên thuốc viên, không dám nhấp không dám nuốt, đầu lưỡi nhè nhẹ ngọt thanh dược vị phiếm khai khi, nàng mới sáng mắt nhi, chớp kia cổ ngọt ngào hương vị, trộm hàm nhấp.

"Là ngăn đau bụng thuốc viên sao?" Nàng sợ hãi nhìn Dung Khâm.

"Là độc dược."

Sở Luyện cái này ăn càng yên tâm lớn mật, thậm chí phun hồng nhạt đầu lưỡi nhỏ khẽ liếm khóe miệng, rất có lại ăn một viên ý đồ, má lúm đồng tiền nhẹ hãm, giao hoạt tiểu bộ dáng thật thật giống chỉ ngọc manh tiểu hồ ly.

Dung Khâm nửa xốc long khâm, khí lạnh mắt đào hoa chứa đầy sùng nịch, đem đại chưởng phúc ở nàng trên bụng nhỏ, cách trung y cũng có thể tìm được tiểu cái bụng lạnh lẽo, tư cập trước đây thái y nói nhi, liền nhẹ nhàng thế nàng xoa nổi lên bụng.

Cực nóng đại chưởng mềm nhẹ, vừa có thể giảm bớt kia cổ độn đau, Sở Luyện nhịn không được ngâm khẽ một tiếng: "Ân ~ lại xoa nhẹ chút."

"Nhưng thật ra cái sẽ hưởng thụ." Hãn hừ lạnh, trong tay lực độ lại cũng phóng nhẹ, không chút cầu thả đen nhánh thái dương kim châu tua lắc nhẹ, càng thêm sấn đến thiên nhan tuần mỹ vô trù, ôn nhu vô song.

Bụng nhi giải đau, Sở Luyện cũng không như vậy khó chịu, từ Dung Khâm một chút một chút khẽ vuốt, nhắm mắt lại chỉ chốc lát liền ngủ rồi...

Nàng ngủ nhan cực kỳ ngoan ngoãn an tĩnh, tú khí tiểu mũi, nùng lớn lên lông mi, phấn nhàn nhạt môi nhi, nào một chỗ đều là đẹp, Dung Khâm bỗng nhiên cúi người, đem môi mỏng dán ở nàng giữa trán, nhẹ nhàng một hôn tức ly.

Hãn tiểu hoàng đế rốt cuộc trưởng thành.

NÀNG DƯỚI LỚP LONG BÀO [C]

Đại Phi

www.dtv-ebook.com

Phần 19

Trong bóng đêm cường bách

Sở Luyện cái này con rối hoàng đế làm cực kỳ thanh nhàn, đỡ nàng thượng vị khi, Diêu Hiến cùng Dung Khâm liên thủ diệt trừ nội các thủ phụ Triệu Minh thừa, xướng dịch bốn phía hoành hành, các thần sô nổi hoảng sợ cảm thấy bất an, làm cho nhất quán chưởng cầm chính vụ nội các thế lực sụp xuống, ngày xưa quy về nội các phiếu nghĩ, cũng từ Tư Lễ Giám đại chi, phê hồng cái ấn việc càng là không tới phiên Sở Luyện.

Trắng ra chút, nàng cũng chính là cái treo hoàng đế danh hào linh vật.

Này vốn đã là cực kỳ tàn ác sự, càng xui xẻo chính là, nàng còn bị Dung Khâm cấp thời khắc mơ ước.

"Lại ở hồ tư cái gì, tĩnh tâm dùng bữa." Dung Khâm lãnh đạm ra tiếng, một tay vờ găm bạch kim biên tay áo bãi, một tay cầm ngà voi đũa, nước chảy mây trôi ưu nhã mà vì Sở Luyện chia thức ăn.

Hãy còn nhìn thiện đài trung ương kia đầu nướng lợn sữa xuất thần Sở Luyện, bỗng dưng run rẩy mắt nhi, nàng cảm thấy chính mình cùng này đầu nướng thơm nức lợn sữa vận mệnh pha là tương tự, bởi vì rất nhiều thời điểm, nàng có thể thông dong khâm trong mắt nhìn đến đối chính mình "Muốn ăn".

Thậm chí không cần lớn lên, nàng là có thể cùng này đầu lợn sữa giống nhau, bị Dung Khâm một chút như tằm ăn lên.

Thấy nàng nhìn kim hoàng lưu hương thịt heo nhìn không chớp mắt, Dung Khâm liền làm cung nhân cắt một khối lại đây, gắp hơi mỏng lát thịt chấm tương uy vào Sở Luyện trong miệng, ánh mắt sâu kín xẹt qua nàng mặt.

Này đã là nàng sơ quỳ ngày thứ tư, so phía trước mấy ngày, rốt cuộc có thể xuống giường hành tẩu lên, ngọc nhuận mặt đỏ tươi vài phần, tinh xảo mặt mày làm như một đêm nẩy nở không ít, xinh xắn, đó là ăn mặc long bào cũng che dấu không được nữ nhi kiêu mỹ.

Ngồi gần, trên người nàng kia cổ ngọt ngào hương thơm đều là xuất liêu nhân, Dung Khâm hầu kết khẽ nhúc nhích, trong lòng kia cổ tà hỏa kém chút lại không chế không được, trên mặt lại là nhất phái làm người kính sợ thanh quý lạnh nhạt.

Sở Luyện bị hấn xem phía sau lưng chột lạnh, ăn lát thịt tế bạch hàm răng dừng lại, để phòng nhìn mắt Dung Khâm.

Này liếc mắt một cái chọc Dung Khâm ống phổi đều phải tạc, nàng luôn là như thế, vô luận hấn như thế nào trăm phương nghìn kế dài nàng hảo, nha đầu này lại là từ căn nhi thượng cũng chưa đem hấn coi như là người tốt.

Bang, Dung Khâm bỏ qua trong tay đĩa, bỗng nhiên lên, xoay người liền đi ra ngoài, tuấn nhan thượng nặng nề âm lệ, kinh cung nhân cuống quít quỳ đầy đất.

Sở Luyện: "???"

Không hiểu ra sao nhìn Dung Khâm bóng dáng, lại nhìn xem một đài sơn trân hải vị, sáng ngời mắt hạnh một loan, liền đưa tới Tiểu An Tử hầu hạ, ly Dung Khâm, nàng cái này nhưng thật ra ăn có tư có vị.

May mà Dung Khâm đã đi, bằng không sợ là muốn chọc giận họ máu.

Tiểu An Tử năm nay cũng hai mươi mấy tuổi, lãnh cung hơn mười tái, hẳn niệm lão thái giám ân tình, liền vẫn luôn lặng lẽ tiếp tế, Sở Luyện đành cơ sau, liền làm Dung Khâm đem hẳn điều tới bên người.

"Gia gia đã nhiều ngày còn hảo?"

Không giống Dung Khâm kia giả hoạn quan, Tiểu An Tử là từ nhỏ thiếu, nói chuyện làm vẻ ta đây thiên với âm nhu, cúc eo thế Sở Luyện chia thức ăn khi, thoa phấn trên mặt cười không ngừng: "Hồi bộ hạ, lão gia tử hảo đâu, trong nhà người tìm được một hai cái, cần phải tiếp nhập kinh tới?"

Sở Luyện lắc lắc đầu, nàng thượng vị sau, kia lão thái giám liền tự thỉnh ra cung đi, hẳn vẫn luôn niệm thân nhân, Sở Luyện khiến cho người đi hẳn nguyên quán tìm, cũng coi như là giải hẳn mười năm sau tâm nguyện.

"Không cần, gia gia nói qua, hẳn tưởng về quê đi."

Lão thái giám từng nói, lá rụng về cội, hẳn cũng không mấy năm sống đầu, năm đó trong nhà nghèo khổ tặng hẳn vào cung vì nội thị, hẳn cũng không hận không oán cái gì, già rồi già rồi, chỉ nghĩ trở lại cái kia sinh hẳn địa phương đi.

Tiểu An Tử hiện giờ xem như Sở Luyện tâm phúc, tuy là cái con rồi hoàng đế, nhưng bảo hoàng đảng người lại không ít, có thể sử dụng người vẫn là có một ít, này đó đều là từ Tiểu An Tử ra mặt ở thế nàng chủ trì.

"Bộ hạ yên tâm, nô sẽ đem việc này làm thỏa đáng."

...

Nhoáng lên liền tới rồi Tết Trung Thu, này tiết cùng cửa ải cuối năm quốc gia đại sự tề trọng, trong cung sớm đã chuẩn bị đại yến.

Kim quế phiêu hương, nguyệt mãn huyền thiên, Sở Luyến liền ở chính tâm môn cùng quần thần hành yến, sanh nhạc lả lướt, ăn uống linh đình, ngự trên đài Sở Luyến cũng khó được uống nhiều hai ngọn thu để lộ ra, miện dục che đậy khuôn mặt nhỏ ửng đỏ, nhìn ca vũ đôi mắt đã mơ hồ, si ngốc cười.

Hiển nhiên là say.

Ngồi ở hạ quả nhiên Dung Khâm tự nhiên vẫn luôn ở nhìn chăm chú vào nàng, ngày xưa là cấm Sở Luyến uống rượu, cũng không biết nàng uống say sẽ ra cái gì làm trò cười cho thiên hạ tới, hẳn nơi này một chốc một lát đi không được, chỉ có thể làm người trước đưa thánh giá hồi Tây Cung đi.

Dung Khâm lại là không dự đoán được, ở ngự trên đài còn ngoan ngoan tiểu hoàng đế, bị ngự liễn nâng đi rồi nháo nổi lên rượu điên, nháy xuống ngự liễn liền ở Ngự Hoa Viên không có bóng dáng, to như vậy hoàng gia ngự viên, tối lửa tắt đèn tìm người tất nhiên là gian nan, khắp nơi còn không ít trường hồ ngọc tuyền, nếu là tiểu hoàng đế vô ý ngã đi xuống...

"Mau! Mau đi bẩm báo đốc chủ!"

Lại nói Sở Luyến, uống thu để lộ ra tác dụng chậm nhi pha hung, một thân thiêu khó chịu, ở ngự liễn căn bản ngồi không được, trong óc mơ mơ màng màng, chỉ nghĩ ly này đó người xấu nanh vuốt rất xa mới hảo, giờ chân chạy tiến Ngự Hoa Viên, nhìn một viên lão cây quế lớn lên cực đỉnh bạt, tiến lên liền ôm chặt, nắm liệt ngồi dưới đất, diêu một cây hoa quế vũ.

"Mục kiêu... Mục kiêu..." Nàng ngốc hề hề kêu.

Nơi này yên lặng tối tăm, cung nhân nhất thời tìm bất quá tới, người cao tú cầu bụi hoa sau, chậm rãi đi ra một đạo thân ảnh tối, cùng bóng đêm dung hợp bóng dáng quý dị lại nguy hiểm.

"Bệ hạ ở kêu ai?"

Người nọ ngồi xồm Sở Luyện bên cạnh, cho dù là ngồi xồm xuống cũng so nàng cao rất nhiều, uống say tiểu hoàng đế càng thêm kiêu kiêu mềm mại, nhận không rõ người đến là ai, cũng không tính toán để ý đến hẳn.

"Bệ hạ biết ta là ai sao?"

Sở Luyện đôi mắt đều là hoa, nào thấy rõ người, chỉ cảm thấy thanh nhi còn dễ nghe thực, bất quá nàng lại không kiên nhẫn thực, lẩm bẫm miệng nhi: "Lăn!"

Tính tình nhưng thật ra rất đại, người nọ nghe tiếng cười, nhàn nhạt gió lạnh trung đều là hung ác nham hiểm hơi thở, hẳn bắt Sở Luyện ngọc nhuận tiểu xảo cảm vừa nhắc cao, há mồm hôn lên đi, phiếm rượu hương ngọt mềm quả thực làm người phát cuồng.

"Ngô ngô!"

Sở Luyện bị thân khó chịu, trong cổ họng nhỏ bé yếu ớt nước nở nhu bất lực, đầu lưỡi bị người nọ hàm toát, liền ra sức giãy giụa lên, nhưng người nọ sức lực cực đại, đem nàng ấn ở lạc mẫn hoa quế mặt cỏ thượng, liền bóng đêm bừa bãi khinh bạc nàng...

NÀNG DƯỚI LỚP LONG BÀO [C]

Đại Phi

www.dtv-ebook.com

Phần 20

Còn niết ta nơi này

Chính tâm môn cung yến ra đại loạn, Sở Luyện phủ bị ngự liên nâng đi mới mười lăm phút, trung ương trên đài cao nhẹ nhàng khởi vũ mạn điệu bọn nữ tử, mười mấy người bỗng nhiên cầm vũ khí sắc bén triệu trong đám người đánh úp lại, quả thực là đột nhiên không kịp phòng ngừa.

Hàng đầu mục tiêu tự nhiên là đại thái giám Diêu Hiến cùng Đông Hán đốc chủ Dung Khâm.

Ăn mặc vũ y thích khách nhóm chiêu chiêu ngoan độc, một lòng sát thương ngự đài tả hữu, bàn tay trắng huy quá hạn, chưởng gian kim linh giòn vang, hỗn loạn trung đã có mấy người bị cắt yết hầu mà tử, hoa xa dạ yến khoảnh khắc hóa thành luyện ngục.

Thét chói tai ồn ào.

Nhanh nhất một người đã nhảy lên ngự đài cánh tả, trong tay nhuần kiếm kéo loá mắt hoa, rào rạt lạnh giọng thẳng bức Dung Khâm, khoanh tay mà đứng nam nhân một thân phi bào thanh nhã, mắt lạnh liếc xéo là lúc, thoảng qua kia trí mạng nhất chiêu, lại giơ tay khi một chưởng đánh ở nữ thích khách trên đỉnh đầu, tốc độ cực nhanh chi tàn nhẫn, làm kia nữ nhân cũng chưa từng dự đoán được, lập tức ngã xuống, đã là đầu lâu vỡ vụn mà chết.

Còn lại thích khách lại tưởng công tới, lại bị xưởng dịch sôi nổi bao vây tiêu trừ, bỏ lỡ thời cơ tốt nhất.

Mà này sương, Cẩm Y Vệ đều là vào ngự trong vườn tìm thánh giá, có người vào nhằm nguyệt Quế Lâm, mới ở lạc hoa vũ dưới tàng cây tìm được rồi say rượu tiểu hoàng đế, thấy hoàng đế không việc gì đều là nhẹ nhàng thở ra nhi, đưa tới tiểu đuổi đi đem thánh giá nâng trở về gần nhất vạn thanh cung đi.

...

Sở Luyện choáng váng bị rót canh giải rượu, quái sát hương vị hòa tan vài phần cảm giác say, ôm bạc vu phun trời đất u ám, phun không ra khi, cung nhân mới bưng hương canh cho nàng súc miệng, Phương Thượng Cung vẫn luôn ở bên sườn lái nhải hầu hạ, dẫn đường Sở Luyện đem súc miệng canh nhổ ra, mới thế nàng chà lau khóe miệng.

Trang hoa xà-rông ngọn đèn dầu sáng ngời, Phương Thượng Cung quỳ gối long sàng hạ, vê khiết khăn tay đều cứng lại rồi, vừa nàng còn chưa từng nhìn kỹ, này sẽ thấu gần chút, mới phát hiện Sở Luyện miệng có chút không thích hợp nhi.

Vốn là kiêu phẫn nộ môi, lúc này đảo càng như là bị người cắn quá giống nhau, đỏ bừng phát sưng.

"Bệ hạ, bệ hạ, mới vừa rồi ở ngự trong vườn chính là gặp người nào?"

Người trong điện đều lui đi bên ngoài, Phương Thượng Cung mới thật cẩn thận dò hỏi, Sở Luyện nhảy xuống ngự liễn khi nàng cũng ở, kia một chút Dung Khâm còn ở chính tâm môn, tự nhiên không có khả năng đi ngự trong vườn...

Sở Luyện đầu nhỏ trướng đau lợi hại, mơ mơ màng màng ngời ở long sàng thượng, rối tung tóc đen tóc đen, ánh ánh sáng thủy gió mát đôi mắt đẹp trung tràn ngập mê mang, xanh miết ngón tay ngọc ngốc ngốc sờ sờ miệng mình.

"Đau, có, có người cắn ta! Còn, còn niết ta nơi này!"

Có chút non nớt kiều mềm giọng nữ lộ ra phần nộ cùng ủy khuất, cho dù là ý thức không rõ, nàng cũng nhớ rõ người nọ là như thế nào làm ra làm nàng chán ghét sự tình tới, cách minh hoàng trung y xoa xoa chính mình tiểu bánh bao thịt, kia một chút bị niết nhưng đau.

Chỉ này một câu, Phương Thượng Cung đã là dọa lông tơ đứng thẳng.

Là ai dám lớn mật như thế?!

"Bệ hạ, người nghe nô nói, việc này vạn không thể nói cho đốc chủ --" rốt cuộc là thương tiếc Sở Luyện, Dung Khâm người nọ chiếm hữu dục đã là biến thái, nếu biết bên nam nhân chạm vào tiểu hoàng đế, cũng không biết sẽ làm ra sự tình gì tới.

"Vì sao không thể nói cho ta, ân?"

U lãnh thanh âm nhẹ nhàng chậm chạp, liền như vậy bỗng nhiên xông ra, Phương Thượng Cung còn chưa từng nói xong nói là rốt cuộc cũng không nói ra được, nơm nớp lo sợ quay đầu lại đi, đứng ở âm u trung Dung Khâm chính cười như không cười nhìn nàng, ánh mắt âm lệ đáng sợ.

"Đốc, đốc chủ!"

Tĩnh trữ lâu ngày thân ảnh chậm rãi đã đi tới, màu đỏ quan bào thượng lây dính máu tươi đã khô cạn biến thành màu đen, như cũ là kia phái thanh quý nho nhã ngọc thụ phong tư, nhưng cả người tán lệ khí, khiếp người liền hô hấp đều có vài phần khó khăn.

Liếc mắt quỳ phủ run rẩy Phương Thượng Cung, Dung Khâm chợt cười lạnh: "Bối chủ người đương hành khuyến hình, lần này liền thôi, đi xuống đi."

"Là, tạ đốc chủ."

Phương Thượng Cung đã là nhớ không rõ đi như thế nào ra vạn thanh cung, mỗi một chân tựa hồ đều đạp lên vũng máu trung, dần dần dọa không có linh hồn nhỏ bé. Đông Hán khổ hình đa dạng chồng chất, cấp dưới bối chủ, đầu dương khuyến hình chỗ chi, cái gọi là khuyến hình đó là đem người đầu nhập dưỡng cường khuyến trong lòng, bị cấu cắn xé cắn nuốt...

Tấm điện tinh xuất li, Sở Luyện ngồi xếp bằng ngồi ở giường bạn, chỉ vàng thêu thùa trung y bọc lả lướt thân mình, sợ hãi nọ nọ nhìn đến gần Dung Khâm, nàng còn có chút vững, hàm dưới bị hấn trường chỉ năm.

Lòng bàn tay nhẹ nhàng vuốt ve ở hơi sừng đàn trên môi, hoa giống nhau kiều nộn môi thật chỉ có bị nhân phẩm nếm sau, mới có thể phiếm ra như vậy diễm lệ, càng là vuốt, Dung Khâm ánh mắt liền càng lạnh.

"Là ai?"

NÀNG DƯỚI LỚP LONG BÀO [C]

Đại Phi
www.dtv-ebook.com

Phần 21

Ghen ghét cùng biến thái độc chiếm dục

Túc mục hoa xa tấm cung, lượn lờ yên hương lung khởi hơi mỏng thanh sương mù, buồn bực quang hỏa yên tĩnh, long sàng bện đầu hạ lưỡng đạo bóng dáng là xuất li thân mật gần bó khăng khít, nhìn kỹ dưới, bị nam nhân ôm mà gắt gao thiếu nữ, lại đang ở đau khổ tránh động.

Môi lưỡi giao vòng đầm nước thanh âm mi, lại là một hồi truy đuổi cường bách đoạt lấy, sôi trào lửa giận làm Dung Khâm mất đúng mực, bóp Sở Luyện ôn nhuận mảnh khảnh sau cổ, một chương khống chế được nàng, thật sâu liếm mút, bá man quấy loạn, quán chú lực đạo đều là trừng phạt tính.

"Ngô ngô ngô!"

Thấu bất quá khí, vốn là choáng váng Sở Luyện trưởng khuôn mặt nhỏ ửng đỏ, đôi tay mạnh mẽ dấm đánh ức hiếp chính mình nam nhân, mãnh liệt nam tính hơi thở lạnh lẽo hơi lệ, xâm chiếm nàng tránh cũng không thể tránh.

Nhỏ bé yếu ớt nức nở dụ phát nam nhân phá hủy dục, tưởng tượng đến ở hãn chưa từng bảo vệ cho địa phương, hãn tiểu nha đầu bị nam nhân khác như vậy làm càn đụng chạm quá, Dung Khâm bực ăn thịt người tâm đều có.

"Nói cho ta, là ai?"

Lại bóp chặt kia trương phấn điêu ngọc trác mặt khi, thô suyễn chước tức dâng lên làm Sở Luyến không khoẻ, cánh bướm thiên cuốn hàng mi dài run rẩy, cắt thủy đôi mắt đẹp trung lại kinh lại khùng lạc nước mắt, nàng hiển nhiên vẫn là có chút không rõ, vô thổ tả vô tội.

Nho nhỏ phấn môi sưng lợi hại hơn, khẩu tiên lây dính trong suốt làm mặt trên tế văn đều trở nên như hoa kính giống nhau nghiêng lệ.

"Nói!"

Hắn này một tiếng quát chói tai, dọa Sở Luyến cả người chấn động, vụng trướng đau đầu không được, run run rẩy rẩy bắt lấy Dung Khâm véo chính mình tay, nhìn cặp kia u ám âm lãnh đôi mắt, run rẩy thanh nhi khóc nói: "Không, không biết..."

Sở Luyến là thật sự không biết, ôm cây quế khi say chính lợi hại, bóng đêm quá sâu, nàng còn không có tới cặp thấy rõ người nọ đã bị bưng kín đôi mắt, tiếp theo đó là một phen như lang tựa hổ khinh bạc.

"Thực hảo." Dung Khâm giận cực phản cười, diệt lệ môi mỏng câu lấy thật sâu độ cung, ánh sáng lưu động ở đen nhánh tròn mắt trung, đem chỗ sâu nhất ám trầm chiếu rõ ràng, đó là ghen ghét cùng lửa giận đan chéo âm u.

Sờn tóc gáy Sở Luyến run rẩy, cơ hồ đã quên chính mình còn ở hẳn kiểm chế trung, không tự chủ được sau này né tránh.

Như thế rõ ràng sợ hãi phòng bị, làm Dung Khâm niết nàng càng trọng, sâu kín ánh mắt từ nàng mặt vẫn luôn đi xuống quét tới, trầm giọng hỏi: "Hắn cũng là như thế này làm sao? Kia bộ hạ nhưng còn chờ ta như vậy kháng cự giãy giụa quá đâu?"

Ghen ghét cùng biến thái độc chiếm dục làm hắn điên cuồng, cực đoan đoán rằng, bị một nam nhân khác đè ở dưới thân Sở Luyến, có lẽ cũng

không có giây giụa, thậm chí ngoan ngoãn làm người thân làm người sờ, thậm chí còn sẽ đón ý nói đùa, đem nàng ngọt mềm thanh nhi dùng nhất kiêu chuyển phương thức ngâm cấp một người khác...

Sở Luyện run run, run xuống tay đi nhẹ nhàng đẩy Dung Khâm.

"A!"

Giây tiếp theo, nàng liền bị ấn ở rộng mở mềm mại long sàng thượng, lọt vào trong tầm mắt minh hoàng lóa mắt, cầm khâm thượng chỉ vàng thêu thùa Bàn Long dữ tợn, hồng bảo thạch được khám long mục đỏ đậm, tuyết trắng tay nhỏ mới chộp vào mặt trên, lại bởi vì phía sau kéo túm trọng lực, bị xả cái gì cũng trảo không được.

Sở Luyện là năm bò bị đè lại, Dung Khâm kìm sắt giống nhau tay trấn nàng vắn cái không ngừng eo nhỏ nháy mắt không thể động đậy, nơi nào cũng bất động, trực tiếp thượng thủ xả nàng quần lót, giữa hai chân nhất thời lạnh căm căm một mảnh.

Thon dài đuôi ngọc còn ở loạn đá, Dung Khâm lôi kéo một con hướng bên sườn tách ra, hiển nhiên là muốn xác nhận cái gì, Sở Luyện kêu lên chói tai la hét, chưa từng chế trụ một khác điều trần trụi chân cong thượng thả treo minh hoàng quần.

"Buông ta ra! Buông ra!"

Chân tâm chỗ non mịn hoa phùng đạm phấn nhắm chặt, hiển nhiên chưa từng bị người đụng chạm quá, Dung Khâm lúc này mới buông lỏng ra Sở Luyện chân, bắt quá đôi tay trực tiếp bóp nàng eo, đem nàng ấn vào hoài, chiếu kiêu kiêu phấn mông đánh đi xuống.

"A a!"

Sở Luyện nổi giận kêu, trên mông giòn vang bạch bạch thanh liên tiếp không ngừng, đại chưởng thật mạnh phiến đánh oánh nộn mông nhỏ, tuyết phấn thịt nhi chịu lực đạ động, không vài cái, trắng nõn không rảnh cánh mông đã bị đánh ửng đỏ, rõ ràng rơi xuống nam nhân đầu tay.

"Hôm nay sự thần không nghĩ lại có tiếp theo, nhưng nhớ kỹ không?"

Lửa giận còn chưa từng tiêu, Dung Khâm lại dần dần khôi phục thanh lãnh tư thái, đó là lại khí, hẳn cũng không thể lấy Sở Luyện như thế nào, nhiều nhất liền như vậy dùng cách xử phạt về thể xác một vài, sợ chỉ sợ nha đầu này không dài trí nhớ, có một còn có nhị, cần thiết mau chóng đem nàng không an phận tâm tư đều chặt đứt mới được.

Sở Luyện uể oải ghé vào hẳn giữa hai chân, khó có thể tin nước nỡ, mông gian đau cũng không trọng, đáng giận chính là như vậy tư mật địa phương, bị Dung Khâm trực tiếp phiến đánh, trong lúc nhất thời, trong lòng sỉ nhục xấu hổ và giận dữ đều xem trọng.

Thật lâu nghe không được Sở Luyện thanh âm, Dung Khâm lãnh liếc trong lòng ngực khí run tiểu nhân nhi, xoa vuốt nàng hồng phi một mảnh mông nhỏ, lạnh giọng nói: "Bệ hạ, thần muốn nghe đến người đáp án, nhớ kỹ không?"

Lại là khí bất quá, Sở Luyện cũng chỉ có thể nhịn, nắm chặt long khâm, cắn môi nhi, trong lòng đem Dung Khâm mười tám đại đều thăm hỏi một bên, nhược nhược trả lời: "Nhớ, nhớ kỹ."

Trong lòng bàn tay mông thịt kiều nộn nộn ấm áp, xoa trọng chút, tuyết giữa đùi cúc huyết đều ẩn lộ mà ra, Dung Khâm híp lại híp mắt, lòng bàn tay liền vuốt ve đi lên, mới chạm vào một chút, ghé vào trên đùi Sở Luyện đó là cứng đờ.

"Thực hảo, nếu có lần sau, cũng không phải là đánh vài cái như vậy xong việc, hôm nay toàn nhân bệ hạ uống say rượu sở lắm, sau này cũng

không cho lại đụng vào."

Đến nỗi cái kia động Sở Luyện người, Dung Khâm chỉ nghĩ lập tức lập tức đem hãn bầm thây vụn đoạn lại nghiền xương thành tro!

Bởi vì Sở Luyện gãy giụa, trung y đã hoạt tới rồi trên eo, nửa lộ tiêm mềm eo tuyến ôn nhuận như chi, Dung Khâm xoa xoa rung động dẹt eo, bế lên Sở Luyện hoành đặt ở trong lòng ngực, nhìn cặp kia mảnh dài đùi ngọc lập tức kẹp chặt, thâm thúy tối tăm trong mắt nhiều một ít cực nóng.

"Hôm nay thần rất là quang hỏa, lúc này cũng là tức giận khó tiêu, không biết bệ hạ nhưng trấn an một chút?"

Sở Luyện run thủy lộc lộc mắt nhi, nhìn đột nhiên đường hoàng chơi khởi lưu manh Dung Khâm, nhút nhát gật gật đầu, rất có vài phần tội nghiệp không nơi nương tựa bất lực.

NÀNG DƯỚI LỚP LONG BÀO [C]

Đại Phi

www.dtv-ebook.com

Phần 22

Đừng liếm nơi đó!

Rút đi trung y, trong lòng ngực người ngọc nhi đó là sứ bạch lả lướt một đoàn, Dung Khâm là không chờ mong Sở Luyện có thể chủ động nửa phần, năm tinh tế cổ tay trắng nõn, liền minh quang đánh giá kia chỉ nhu đề, đầu ngón tay kiều phấn, đốt ngón tay tiêm nộn, rất là mê người không thôi.

Vừa mở miệng, liền ngậm lấy nàng ngón trỏ.

"Nha!" Sở Luyện kinh hô một tiếng, trần trụi lửa oa ở Dung Khâm nóng bỏng trong lòng ngực, run súc cắn môi, không biết làm sao.

Dung Khâm áo ngoài sớm đã ném xuống long sàng, tuyết trắng trung y sấn hẳn nhất phái thanh nho quý khí, tóc đen thượng ngọc quan thượng ở, hẳn nhấp Sở Luyện ngón tay thoáng cúi đầu, tơ lụa tua dây cột tóc liền xẹt qua một đạo duyên dáng đường cong.

Hắn hàm thả nhẹ thả nhu, như là ở nhấm nháp sơn trần hải vị giống nhau, ướm nóng trơn trượt, làm Sở Luyện nhìn không được nhẹ ninh ra tiếng, ngoài ý muốn lại mê mang nắm chặt Dung Khâm cánh tay, nhứ chặt ấn đường, tiết nàng khẩn trương, có nói là tay đứt ruột xót, tiêm khởi nè nhẹ ngứa ý, là nhắm thẳng nàng trong lòng toản.

Thình thịch thình thịch!

Như là có thể nghe thấy Sở Luyện hỗn loạn tim đập giống nhau, Dung Khâm hơi mỏng khoe môi cong lên, hoa lệ tươi cười là khác kinh tâm, đầu lưỡi cuốn lộng nàng ngón trở, hết sức khiêu khích, như ngày xưa dùng hẳn ngón tay thăm dò nàng miệng thơm giống nhau, néo Sở Luyện tay cũng làm nàng cảm thụ được hẳn.

Lưu chuyển ám trầm sóng mắt là nói không rõ tình tứ.

Sở Luyện thật sự chịu không nổi, một phen rút tay mình về, Dung Khâm vẫn chưa ngăn cản, ngón tay ngọc bát quá bên môi tránh thoát sau, hẳn bỗng chốc bắt nổi lên Sở Luyện tiểu xảo hàm dưới, khai khai nàng môi, đem chính mình khẩu tiên kể hết độ cho nàng.

Lộc cốc ~

Tiểu hoàng đế phẫn phi đào má xuân hoa sinh diễm, nhìn tinh xảo mặt mày tràn ngập không tình nguyện, lại là giận mà không dám nói gì, Dung Khâm tuần mục híp lại, vuốt ve no đủ mượt mà đan môi, ôn thanh nói: "Bệ hạ không mừng? Vẫn là cảm thấy ghê tởm?"

Mồm miệng gian tàn lưu hơi thở mát lạnh, còn có cổ nhàn nhạt rượu hương, Sở Luyện trực giác không phải ghê tởm, cũng đều không phải là không mừng, chỉ là chịu đựng không được Dung Khâm như vậy bừa bãi xâm phạm, hẳn đảo không bức bách nàng trả lời, mà là duỗi tay xoa nàng trước ngực ngọc đoàn.

"Trưởng thành không ít."

Sở Luyện thân mình run lên, cái này không riêng mặt đỏ, liền tuyết cần cổ đều mạn nổi lên một mảnh đan phi, sơ quỳ lúc sau, nàng liền bắt đầu trừu điều trường cao, nhất rõ ràng còn thuộc trước ngực này dễ dàng phát trướng địa phương, mỗi ngày đến kính với Dung Khâm dốc lòng vuốt ve, kiều long nhục đoàn càng thấy tròn trịa có hình.

Thon dài năm ngón tay bao trùm oánh nộn tô nhũ nhéo, ôn so ngọc mềm mại lập tức áp thay đổi hình dạng, lại vừa buông ra, trắng nõn thịt triều khởi mấy độ mặt hồng hào, một chút hàm giáng anh hồng nụ hoa hơi hơi đứng lên, vũ mị câu hồn.

"Chả trách bệ hạ mỗi ngày ăn như vậy nhiều, vì sao như cũ mảnh khảnh, nguyên lai thịt nhi đều lớn lên ở nơi này..."

"Mới, mới không phải!" Sở Luyện quăn thẳng trừng Dung Khâm, say quá rượu thân mình kiêu mềm mệt mỏi, ở hẳn trong lòng ngực không yên nhẹ xoắn: "Thượng cung nói, nữ tử đều là cái dạng này."

Dung Khâm ôm chặt trong lòng ngực eo nhỏ, vỗ về tiểu nhân nhi tán loạn tóc đen, bên nữ nhân như thế nào, hẳn là xem cũng không nghĩ xem, cô đơn chỉ có Sở Luyện, hẳn đợi thật lâu...

"Thần thật là thích." Hãn ôn nhu cười, cùng mới vừa rồi giận tím mặt hẳn làm như hai người giống nhau.

Thích cái gì? Sở Luyện thượng sờ không rõ hẳn này không đầu không đuôi nói, liền bị véo eo ôm lên, Dung Khâm nhẹ buông tay, nàng liền rơi vào ngàn tầng mềm mại cấm khâm trung, nhất thời có chút say xe, mê mang nâng mắt nhi đi xem hẳn khi, chỉ thấy hẳn bắt chính mình mắt cá chân kéo cao.

"Làm, làm cái gì! Ngô a ~"

Hắn, hẳn thế nhưng dùng miệng...

Hoa hình cung tinh xảo âm hộ ấm áp nhiệt tán mấy phần nữ nhi hương thơm, môi mỏng theo trơn nhẵn bụng nhỏ một đường đi xuống hôn tới, đảo qua thừa thốt lông tóc, tinh tế phệ cắn khe thịt, nhẹ toàn liếm láp, mang theo khẩu tiên thấm ướt quét biến nhu như mỹ ngọc chân tâm.

"Không cần! Đừng, đừng liếm nơi đó! Ô!"

Sở Luyện phản ứng cực đại, hét chói tai rùng mình lên, nóng cháy đại lưỡi ở bị đẩy ra nộn huyết khẩu nhi thượng thật mạnh liếm quá, mới lạ xúc cảm xuất li kích thích, nàng kiều suyễn không kịp tránh động hai chân, lại bị Dung Khâm chặt chẽ khống chế.

Liếm hút đầm nước thanh đem khởi, thô nặng nhiệt tức một cổ một cổ phun trào ở nàng giữa hai chân, mẫn cảm thịt để non nớt hoa khẩu, một chút lại một chút bị hấn tắc tắc nhấm nháp, tùy ý dâm tà.

"Không cần liếm! A a! Không, không thể!" Kiều chuyển thanh âm đột nhiên không kịp phòng ngừa lộ ra khẩn trương khóc run, Sở Luyện không tự chủ được căng thẳng thân mình, tuyết cổ làm như bị đình ở giường gian, động cũng không dám lộn xộn.

Hoa phùng đã ướt nị, đầu lưỡi để hướng tế không thể thấy tiêu thịt khổng, thử tiến vào, một mặt lại dùng môi mỏng hàm nhấp kiều nộn môi âm hộ, nề hà quá mức khẩn hẹp, không được mà nhập Dung Khâm chỉ có thể càng thêm kiên nhẫn ôn nhu khiêu khích huyết nhi khẩu, liếm mút chỗ sâu trong trào ra nị nị tình dịch.

Nóng cháy mê loạn liếm láp làm Sở Luyện kinh hoảng thất thố, đầu lưỡi của hấn linh hoạt đáng sợ, cũng không quá dùng nhiều dạng hàm ăn, bức nàng kém chút hít thở không thông.

"Ô ô! Tránh ra tránh ra! Nhẹ điếm!"

Nàng rên rỉ khóc kêu, quý dị điện lưu từ bị hấn liếm quá địa phương, nhanh chóng hướng biến quanh thân, như vậy cảm giác nàng đã không xa lạ, ngọc bạch chân nhỏ ngón chân liễu mạng súc gắt gao, tay nhỏ cũng nắm lấy sau đầu gối mềm, không dám lơ lửng một cái nháy mắt.

Dâm mi tiếng vang như sấm sét nổ vang ở bên tai, từ dưới lên trên quét động đem các loại không thể nói cảm thấy thẹn gia tăng cùng nàng, hẳn bỗng nhiên thay đổi liêm pháp, nhanh chóng lại mạnh mẽ quấy loạn lên.

Đen bóng tóc đen chảy đầy long khâm, thiếu nữ kịch liệt vụn vụn ngọc bạch thân mình, như chi đầu loạn run hoa thụ giống nhau, run run rẩy rẩy, tiếng khóc đều loạn miên nhược động lòng người.

Kia ở vào ra thủy, từ trong thân thể chảy ra đồ vật, là càng ngày càng nhiều...

Sở Luyện mồ hôi thơm đầm đìa, chỉ cảm thấy chính mình nhất thời dừng ở ngọn lửa, nhất thời lại rơi vào hầm băng trung, bụng hạ cực hạn toan ngứa nuốt sống ý chí, luôn có một cổ cấp liệt khuấy khoả, đấu đá mà đến!

NÀNG DƯỚI LỚP LONG BÀO [C]

Đại Phi

www.dtv-ebook.com

Phần 23

Bệ hạ nhiều chảy chút dâm thủy ra tới H

"A a!"

Thật mạnh hút liếm dưới, Sở Luyện cuối cùng là run sức mông nhi nhỏ giọng tiêm hô, cầm lòng không đậu dựng thẳng eo nhỏ, khác thường khuây khoả chần cũng ngăn không được, khoảnh khắc liền như pháo hoa sáng lạn nổ tan, trừng to hạnh mục không mênh mang một mảnh, ngậm không được nhiệt lệ rơi xuống.

Tim đập cuồng liệt, kia một cỗ vui thích xẹt qua sau, nàng mới mềm mại ngã xuống ở hỗn độn cấm khâm trung, tô tay chân, linh hồn nhỏ bé cũng tựa bay lên, trương hạp hồng nhuận cái miệng nhỏ, từng ngậm từng ngậm kiều duyên anh anh.

Cũng không hạ bận tâm mông gian mắc cỡ ướt nị...

Dung Khâm buông lỏng tay ra trung hai chỉ chân ngọc, lương bạc điệt lệ môi sườn đều là lây dính nàng mật dịch, liếm kia xuất từ nàng trong cơ thể đồ vật, không lảm thoả mãn dùng ngón tay khảy diễm mỹ hoa phùng, chỉ xem kia hồng nhạt thịt non bị đại lưỡi giáo đỏ thắm, oánh bạch chân tâm càng là ướt hỗn độn.

"Tiểu Luyện Nhi không nhìn một cái chính mình phun thủy nhi sao? Như vậy khẩn trí địa phương, tiết ra tới đồ vật nhưng thật ra không ít."

Động tình nước sốt độc hữu một cổ dâm mi hơi thở, theo Sở Luyện run run rẩy rẩy tuyết cổ, nhiễm giường gian đã ươn ướt một mảnh.

Sở Luyện xấu hổ buồn bực đem mồ hôi nóng ròn ròn cái trán để ở gối mềm gian không đi xem Dung Khâm, một thân mềm khốn cùng, liên thủ chỉ đều không nghĩ động, hạ thân còn thỉnh thoảng rùng mình, lần trước là bị hấn dùng ngón tay, lần này là dùng miệng, mà kia cổ có thể bỏng cháy thân mình tình dục là càng thêm chịu không nổi trêu chọc.

"Tiểu dâm oa oa." Dung Khâm thấp giọng cười, nhặt quá giường bạn Sở Luyện áo lót, tùy ý phúi giữa môi nị hoạt, tái khởi thân bỏ đi tuyết sắc trung quần, to lớn thon dài hai chân chiếm cứ.

"Không... Từ bỏ..."

Sở Luyện lại bị ôm eo ôm lên, rơi vào rồi nam nhân nóng bỏng trong lòng ngực, nùng liệt hơi thở làm nàng tim đập càng nhanh, sai mắt nhi đi xuống nhìn lên, ngọc bạch đầu gối dựa gần hấn kia căn không lồ thô thạc thịt trụ, mùi thơm kiều diễm mặt nháy mắt cời một tia huyết sắc.

Nàng thật là sợ hãi này căn đại hung khí!

Thấy nàng nhắm mắt lại không dám lại mở, quyến trường lông mi run lại run, Dung Khâm tâm tình sung sướng không ít, đỡ nàng nhỏ nhắn mềm mại sau eo đem nàng hai chân tách ra kẹp thượng chính mình bên hông.

"Đừng nhúc nhích, cứ như vậy liền có thể."

Sớm đã bột trưởng lâu ngày thịt heo trụ nhiệt cuộn cuộn để dựa gần ướt nộn hoa phùng, nguy hiểm đã là tàng không được, Sở Luyện khủng hoảng vắn vẹo eo, lại bị Dung Khâm ôm càng khấn, chưa từng tăng lớn lực đạo, lại làm hai tay như kìm sắt giống nhau, giam cầm nàng không động đậy.

Lần này đảo không giống lần trước như vậy dùng nàng chân nhi tới kẹp, riêng là dán sát tích thủy kiều nộn huyết phùng, chậm rãi ma xát.

Sở Luyện khó khăn lắm ôm lấy Dung Khâm cổ, khuôn mặt nhỏ dán ở hẳn trung trên áo lộ ra quần bách biểu tình, một bên duyên dáng gọi to: "Đình, dừng lại ~ đau... Người ma ta đau quá!"

Kia căn cứ vật chỉ là như thế gác đặt ở chân trái tim, cũng có thể cảm nhận được nó làm cho người ta sợ hãi ngạnh cùng nhiệt, ma động lên, dữ tợn gân xanh thịt nếp gấp liền luyện hoa môi sinh đau.

"Kia bệ hạ liền nhiều chảy chút dâm thủy ra tới, thủy nhi nhiều liền sẽ không đau." Hãn trầm thấp thanh tuyến có chút áp lực, một chút hỗn loạn hơi thở lộ ra nhẹ nhẹ phẫn khởi, nhàn rồi đại chương vuốt ve Sở Luyện bụng nhỏ tham nhập giữa hai chân, tìm được kia viên sung huyết tiểu nộn để nhấn một cái.

"A! Đừng đừng... Không được xoa! Ô ô!"

Dắt một phát động một thân, kia địa phương xa so phía trước còn muốn mãi cảm, nam nhân ngón tay nhẹ xoa nhẹ vài cái, Sở Luyện liền ngồi ở thịt trụ thượng run run run rẩy rẩy, khóc khóc thanh nhi lại mị lại đáng thương.

Căn Sở Luyện hồng nhạt lả lướt vành tai, Dung Khâm chỉ cảm thấy càng thêm nhiều mật dịch nhiễm chính mình, thủy nhuận ma xát vui sướng, không khỏi ôm chặt trong lòng ngực hình mềm nhân nhi, trong lòng có một cỗ cường chế không dưới lệ khí, hận không thể như vậy đem nàng xoa toái, càng hận không thể lập tức đem chính mình tiến vào nàng trong cơ thể.

"Lại nhanh lên, lại nhanh lên, bệ hạ muốn nhanh lên lớn lên mới được."

Má bạn bị dày đặc hôn, bên tai tất cả đều là nam nhân thô nặng thờ dốt, thường ngày thanh nhã quán nam nhân, lúc này giống như bị đục thủng vào người, hết sức chiếm hữu đục đẽo vào Sở Luyện, liếm nàng phần má, hôn nàng mặt mày, hàm chứa nàng môi anh đào... Dưới thân càng là làm thân mật nhất cảm thấy thẹn sự tình.

"Ngô ngô!"

Không hề kết cấu hôn môi, hút nộn lưỡi ma đau một mảnh, quấy loạn va chạm, tránh né truy đuổi, thuộc về nàng ngọt mềm bị hấn cuộn cuộn bất tận hút mà đi, Sở Luyện thoáng một kháng cự, cái ở âm phụ thượng đại chưởng liền thật mạnh vỗ xoa âm đế, nàng chịu không nổi mãnh liệt kích thích, chỉ có thể theo hấn tiết tấu mà đi dâm lãng.

"A..." Dung Khâm lưỡi một rời khỏi, Sở Luyện liền mềm ở hấn trước ngực, hít thở không thông hoa cả mắt.

Dung Khâm rút ra tay tới, néo nàng hàm dưới nâng lên, tuần mỹ khuôn mặt thượng di động tình dục chi sắc, trắng nõn hình dáng bỗng nhiên lãnh lệ, thật sâu nhìn chăm chú Sở Luyện nước mắt mắt nhi.

"Ta là bệ hạ người, bệ hạ cũng chỉ có thể là của ta, biết không?"

Âm hàn tận xương thanh âm, hải Sở Luyện hơi giật mình, theo bản năng gật đầu, tay nhỏ nắm chặt Dung Khâm quần áo, bên tai chỉ còn lại có áy náy hữu lực tiếng tim đập.

Đại đế là sắp tới rồi, xao động đục hỏa chậm chạp không chiếm được thư giải, Dung Khâm đem Sở Luyện đẩy ngã ở dưới háng, nhìn phần quang là lớt thân thể mềm mại, chính mình đỡ bụng hạ cự vật mạnh mẽ loát động lên.

Nặng nề thấp suyễn đều lộ ra quỷ dị đục vọng, nóng cháy ánh mắt một khắc cũng chưa từng rời đi Sở Luyện thân mình, từ đầu đến chân nhìn

nàng, nhìn trốn không thể trốn, chỉ có thể nằm ở hân dưới thân nàng.

Giống như coi gian giống nhau...

"Ân!"

Trong cổ họng lẫn lộn than nhẹ ngấn ngùi, thịt đơan phun ra chước dịch một cổ não lại bắn ở Sở Luyện chân tâm, nùng bạch chất lỏng róc rách chảy xuống không kịp.

"Nhanh lên lớn lên đi, đến lúc đó liền có thể đem chúng nó uy tiến tiêu Luyện Nhi nơi này."

Hân thần sắc thong dong thờ dài, khô nóng bàn tay cái ở Sở Luyện lên men trên bụng nhỏ, như vậy dâm loạn sự tình, đã là không cần nói cũng biết.

NÀNG DƯỚI LỚP LONG BÀO [C]

Đại Phi

www.dtv-ebook.com

Phần 24

Cho trâm làm Hoàng Hậu

Hôm sau, Sở Luyện mới từ Tiểu An Tử trong miệng biết được đêm qua cung yến hành thích việc.

Lâm thủy hương mộc các đài trí giường nệm, dựa vào thêu gối chỗ tựa lưng gian, nhìn về phía bên ngoài thanh phong thổi quét bờ đê thượng mãn thụ hải đường, đỏ tươi cánh hoa sôi nổi rơi vào rồi thủy, điểm quyền quyền gợn sóng nở rộ.

Nghe nói Tiểu An Tử sinh động như thật nói Dung Khâm một chường đánh gục nữ thích khách hung tàn hành vi, Sở Luyện vỗ về béo miêu tay một đốn, nàng biết Dung Khâm biết võ công, chỉ là chưa từng nghĩ đến sẽ như thế lợi hại.

Này thiên hạ muốn Dung Khâm thủ cấp người chỉ nhiều không ít, Sở Luyện đảo ước gì có người có thể thành công một hồi, trong đầu không tự chủ được lại nghĩ tới đêm qua một màn lại một màn, nhĩ gian chước lợi hại, nàng càng thêm hận không thể nghĩa dũng chi sĩ lập tức diệt trừ này thiên nô.

"Thật đáng tiếc."

Này một tiếng than nhẹ làm như nỉ non, nhẹ gần như không thể nghe thấy, đứng ở gần chỗ Tiểu An Tử lại nghe hoảng hốt, trộm nhìn nhìn ôm Miêu nhi tiểu hoàng đế, như ngọc mặt nghiêng vụng nhàn nhạt hồng phi,

rực rỡ bức người, hấn trong lòng hoảng hốt, lập tức liền liếm mực không cần phải nhiều lời nữa.

Chỉ có một chuyện Sở Luyện thượng ở chần chờ, đêm qua đem nàng ấn ở cây quế hạ nhân, đến tốt cùng lại là ai?

...

Năm sau, mấy ngày liền tuyết rơi đúng lúc bao phủ cấm cung, tuyết trắng xóa trung hoàng thành như cũ huy hoàng như trước.

Sở Luyện ngồi ở trong điện kim ghế, một tay chống mặt nhàm chán lật xem án thượng sách, oi bức trong không khí thêm một tia thanh hương, đi qua đi lại hầu giáng chính nói ở cao hứng, đỡ đoản cần rung đùi đặc ý đem kia một chương đọc lạnh lạnh.

Nửa khai hiên ngoài cửa sổ mơ hồ có thể thấy được chu viên ngói lưu ly, đại tuyết tựa hồ đã ngừng, ngấm lại năm ngoái vào đông, nàng người còn ở lãnh cung đâu.

"Bệ hạ, nhưng hiểu này ý không?"

"Trẫm đã biết."

Nàng thuận miệng đáp lời, đảo không phải Sở Luyện qua loa cho xong, mấy ngày trước đây triều thần thượng tấu phải cho hoàng đế thỉnh lão sư, rốt cuộc nàng cái này linh vật năm nay xem như tuổi暮 mười bốn, không học điểm để vương chi sách, như thế nào làm hoàng đế.

Diêu Hiến tự nhiên không thể bác việc này, lưng đeo thượng dưỡng phế hoàng đế bêu danh, xưa nay để vương chi sư cần phải là có đức quyền vọng người, phi vài vị thượng ở điện các học sĩ mạc tuyến, nề hà này mấy người lại chương có thực quyền, thực dễ dàng liên hợp Thiếu Đế sinh nhị tâm, vì đồ từ từ chúng khẩu, Diêu Hiến liền cố ý từ Hàn Lâm Viện tuyến

cái hầu nói đi, cũng không đề cập tới cái gì để sư, chỉ nói nói một chút khóa liền thành.

Như trong điện này Triệu hầu giảng, tuy là thư ngọc lại đầu linh hoạt, đã sớm trạm vào quyền thiên trận doanh, giảng đồ vật cũng là chút học không thể học.

Khó khăn mới nhai xong rồi này đường giảng bài, Sở Luyện thượng ngự liền liền hướng Tây Cung đi.

Tiểu An Tử một bên phụng trà một bên lo lắng: "Bệ hạ mỗi ngày đều như vậy không kiên nhẫn nghe giảng bài, nếu là bị người biết được, sợ muốn lên án."

Vào đông lãnh, béo một vòng bạch miêu càng thêm không yêu động, Sở Luyện lại ôm lại xoa, đã ba ngày không thân cận nàng miêu, mấy ngày trước đây Dung Khâm không được nàng chạm vào, nàng liên tiếp mấy ngày bất đồng hẳn nói chuyện, hôm nay rốt cuộc lại tặng tới.

"Trẫm càng là không kiên nhẫn, có chút người chỉ sợ là càng cao hứng."

Sở Luyện lại không ngọc, nàng nếu thật là biểu hiện ra đối chính sự nhiệt tình, kia nàng này hoàng đế kiếp sống cũng liền phải đến cùng.

Tới rồi Tây Cung, Sở Luyện thay đổi tiểu đuổi đi ngồi trên hướng mai viên đi, cửa ải cuối năm một quá không riêng nói cho nàng tuyển lão sư, càng là la hét tuyển Hoàng Hậu, nàng cô mẫu vinh nguyên trường công chúa bởi vì Phò mã gia quan hệ, một lòng một dạ liền đem Hồng Lư Tự khanh gia Hoàn Nương hướng trong cung đưa.

Này không, hôm nay lại đưa tới.

Thượng cung hành lang, Sở Luyện xa xa liền nhìn hành lang kiêu bên vài cọng cây mai hạ thướt tha lả lướt đứng một thiếu nữ, trên mặt tuyết khoác hồng mao tước sường, phá lệ chói mắt.

"Các người đều đi xuống đi."

Phía sau cùng người nhiều, Sở Luyện cực kỳ không mừng, nhìn nhất nhất lui xuống, mới hướng Hoàn Nương bên kia đi đến, hoa gian nữ tử sớm đã quỳ trên mặt đất, hái được mũ phát gian, một chi kim hoa kéo sợi không tước bộ điều nhẹ động, thật dài ngọc châu tua hoảng kiêu yếp nhu mĩ.

"Bệ hạ vạn an."

Sở Luyện cười cười, ôn thanh nói: "Lên, trẫm làm người mang đồ vật nhưng mang đến?"

Cùng Hoàn Nương thấy số lần nhiều, Sở Luyện còn rất thích này nữ hài, tri thư đạt lý, nhìn rất là dịu dàng đoan trang, kỳ thật sinh động thực. Quả nhiên, Sở Luyện tiếng nói vừa dứt, một khắc trước còn lẳng lẳng quỳ đoan chính thanh nhã thiếu nữ, lập tức nhảy dựng lên, từ áo khoác hạ lấy ra cái tay nải tới.

"Thần nữ đều đã mang đến." Doanh doanh cười, càng là lớn mật triều hoàng đế chớp chớp mắt.

...

Ở thiên các trung đối hảo quần áo, Sở Luyện cực kỳ vui mừng chuyển thân, cung nữ chế thức đông khoản áo váy, hình thức tuy tố giản, chính là thượng thân cũng rất cuộc hiện ra nàng nữ nhi phong tư.

"Thường lui tới đều nói ta bộ dáng này sinh đẹp, thần nữ xem bệ hạ mới là chân chính đẹp như thiên tiên đâu! Thần nữ tự biết xấu hổ." Hoàn

Nương kinh diễm không thôi, vài lần thấy hoàng đế đều là ăn mặc long bào, khó được tú mỹ vui mắt, lại không biết thay nữ trang là như thế đẹp.

Cung nữ chế thức váy trang quần chế thập phần nghiêm khắc, Sở Luyến chỉ có thể làm Hoàn Nương từ ngoài cung làm một bộ tới, bảo quản biện không ra thật giả, gần nhất giải nàng lòng yêu cái đẹp, thứ hai tự nhiên là tưởng hành động phương tiện.

"Vậy người còn phải cho trẫm làm Hoàng Hậu?" Sở Luyến hợp lại rồi tung tóc đen để sát vào Hoàn Nương, đen đặc mỹ đồng đều là thanh quang liễm diễm.

Hoàn Nương lại là cười thoải mái, vỗ tay vui vẻ nói: "Tự nhiên muốn, có bệ hạ như thế mỹ phu quân, chính là thần nữ mấy đời tích tới phúc đức!"

"Nói nhiều, lại đây cho trẫm vấn tóc đi." Sở Luyến tức giận chọc chọc cái trán của nàng.

Chưa từng chọc đau Hoàn Nương lại ra vẻ khó chịu, che lại tú ngạch, nhìn hoàng đế kia yếu điệu thu hồi um tùm ngón tay ngọc, cười càng hoan.

NÀNG DƯỚI LỚP LONG BÀO [C]

Đại Phi

www.dtv-ebook.com

Phần 25

25. Thiếu nữ xấu hổ

So với long bào Sở Luyện vẫn là thiên vị nữ nhi hồng trang, nhìn trong gương vẫn khởi cung nữ đơn búi tóc, hai chi bình thường trâm bạc bên chỉ điểm một đóa màu đỏ hoa lụa, giữa trán tóc mái rơi xuống, nàng nghiêng đầu cười, trong gương mỹ nhân cũng cười đốt hoa chi, mắt như trắng bạc, răng như biên bối.

Cũng khó trách Dung Khâm kia thiên nô tông ái phủng nàng mặt thân.

Bất quá, này nếu bàn về khởi tư sắc, dung đốc chủ lại là nam nhi đứng đầu, cả triều văn võ đó là Sở Luyện tâm tâm niệm niệm mục thế tử chỉ sợ cũng không bằng Dung Khâm mỹ tư nghi.

"Chỉ nói kia người ngọc như tiên, mạc là hạ sai thế gian, thả cùng vĩnh lang giai thoại cộng tục, mạc giáo hồng trần lầm tẫn nội..." Hoàn Nương về tổ chỉ, cười ngâm ngâm liền đem ngày xưa sân khấu kịch thượng xem xướng ra tới.

Sở Luyện oánh triệt má bạn bỗng nhiên đỏ lên, biết nàng sở ý, thanh thanh nói: "Đều nói Lý vụ gia phong nghiêm cẩn, sao dưỡng ra cái người tới?"

Hoàn Nương lập tức không dám lại nói, nàng phụ thân Lý vụ chấp chương đại hồng lữ, điển bang giao chi khách, nhất nghiêm túc một người, đánh bạo dặt lấy Sở Luyện tay quơ quơ: "Hảo bệ hạ, cùng gia phụ không

quan hệ, đều là thần nữ bất hảo, lại không dám loạn ngôn, chúng ta đi nhanh đi, qua đi còn muốn hảo chút thời gian đâu."

Hai người ra Tây Cung, Sở Luyện chỉ cúi đầu đi theo Hoàn Nương phía sau, đây là nàng lần thứ hai to gan như vậy, này một tháng mục kiều đều ở Văn Uyên Các hành tẩu, chỉ cần bóp thời gian đi, liền có thể gặp, mấy ngày trước đây Sở Luyện đối chính là Hoàn Nương nha hoàn quần áo, cũng không dám đi xa, chỉ ở Tây Cung xoay chuyển, hôm nay...

Cung nhân bên kia không cần lo lắng, đều có Tiểu An Tử thế nàng che lấp, mà Hoàn Nương chỉ cần nói cho Cấm Y Vệ là phụng bệ hạ chi ý nhập Văn Uyên Các là được, ai lại thật dám làm khó này nghe đồn đã điều động nội bộ Hoàng Hậu đâu.

"Đi động sao?" Tây Cung đến Văn Uyên Các cách xa nhau khá xa, kim tôn ngọc quý hoàng đế chạy đi đâu quá xa như vậy nói, hai người đi chậm, không người khi Hoàn Nương tổng lo lắng Sở Luyện đi bất động.

Sở Luyện trên chân xuyên giày bông xa không kịp long ủng mềm mại giữ ấm, gan bàn chân đông lạnh sinh đau phát cương, lại là phe phẩy đầu cười: "Không sao, mau chút đi thôi."

...

Mau đến Văn Hoa Điện khi, đi ở phía trước Hoàn Nương bỗng dừng dừng bước chân, khẩn trương nhỏ giọng nói: "Bệ hạ, Tấn Vương thế tử lại đây!"

Sở Luyện cả kinh, bay nhanh ngẩng đầu nhìn thoáng qua, mấy người vây quanh chậm rãi đi tới áo tím thiếu niên đúng là sở trình, nàng lập tức đem đầu rũ càng thấp, áp thiển thanh nhi: "Đừng sợ, mau chóng vòng qua hẳn rời đi."

Không ngờ sở trình thẳng triều Hoàn Nương mà đến, phấn chấn oai hùng hoàng thất hậu duệ quý tộc thiên nhiên có một cỗ hoàng gia phong phạm, lẫm liệt sớ mi, nhìn như cười rồi lại áp đảo mọi người phía trên, không dám nhìn thẳng.

"Thần nữ gặp qua thế tử."

Hoàn Nương khuất thân thỉnh an, sở trình gật đầu cười, pha là ôn hòa nói nói mấy câu, liền lãnh người đi rồi, chỉ đi ngang qua Sở Luyện khi, hẩn làm như vô tình ghé mắt nhìn thoáng qua, Sở Luyện vội cúi đầu, theo sát Hoàn Nương bước chân.

Đi đến Văn Hoa Điện sau, xa xa liền có thể thấy Văn Uyên Các, Hoàn Nương xem xét mọi nơi mới vỗ về ngực, thẳng nói: "Hừ chết, nếu là bị thế tử nhận ra tới, thần nữ còn không được bị dung đốc chủ cấp thiên đao vạn quả, bệ hạ, về sau không bao giờ có thể làm như vậy."

Sở Luyện cũng có chút xin lỗi, như vậy xác thật quá tùy tiện, vội hồi nàng: "Liên lúc này đây, yên tâm đi, nếu là xảy ra chuyện trăm tự nhiên sẽ bảo người."

Văn Uyên Các từng là nội các cơ yếu nơi, quyền thiên khống triều cương sau, nội các chi thế sụp đổ, Văn Uyên Các cũng dần dần thành hoàng gia tàng thư nơi, có quan giai chi thần tử nếu đến phê chuẩn đều có thể nhập.

Thiên thời địa lợi người lại bất hòa, mục kiêu đúng là các trung, nhưng là đồng hành còn có vài người, Sở Luyện tránh ở cao cao kệ sách hạ, lẫm liệt nhìn về phía phủng thư nam tử, chỉ bạc phi hạc xanh nhạt áo khoác che đậy tuần đỉnh thân mình, nghênh cửa sổ mà đứng, ấm úc ánh sáng thẳng chiếu quan ngọc tuần nhan, trường chỉ lẫm liệt phiến động trang sách, một bên lại cùng bên sườn người nói chuyện với nhau.

Thình thịch thình thịch!

Sở Luyến xem thẳng mắt, tim đập bang bang vang, chưa nhiễm son phấn mặt đỏ tươi quá dị, trong lòng kia cố nói không rõ ý vị càng phức tạp, nàng tưởng cùng hắn nói chuyện, muốn cùng hắn đứng chung một chỗ...

"Bệ hạ, không bằng thần nữ đi đem hắn gọi lại đây?"

"Đừng... Nếu là hắn nhận ra trẫm..." Sở Luyến cũng thật là không tự tin, này một năm tới cung yến triều hội, mục kiêu tuy khoảng cách nàng không gần, nhưng hắn người như vậy, hắn là sẽ không quên hoàng đế diện mạo.

Hoàn Nương chẳng hề để ý bĩu môi: "Nhận ra tới lại như thế nào, này cơ hội ngàn năm một thuở, bệ hạ nếu không thể cùng hắn trò chuyện, chẳng phải là uổng phí tâm tư."

Sở Luyến im lặng, lưu luyến không rời nhìn mục kiêu, liền như thế trở về, xác thật là không quá cam tâm.

Nàng chần chờ đó là tốt nhất trả lời, Hoàn Nương tự nhiên không thể tự mình tiến lên đi, chiêu một cái tiểu chùa người lại đây thì thêm một phen, liền cùng Sở Luyến cùng nhau rời đi các nội, tới rồi bên ngoài cung dưới hiên.

Tuyết trắng phúc mà, hồng mai điểm lệ, Sở Luyến muôn vàn khẩn trương đứng ở hoa dưới tàng cây, nhìn một hồ đóng băng suối nước, căn phần môi phát đau, đôi tay không ngừng giao cung dây, cuối cùng là minh bạch thư thượng những cái đó cùng người trong lòng gặp gỡ khi thấp thỏm tâm tư.

Mục kiêu đạp tuyết đọng mà đến, chỉ xem thụt lùi hắn đứng ở dưới tàng cây cung nữ, không khỏi nhíu mày.

"Xin hỏi Trương đại nhân có gì lời nói nhưng thác?"

Sở Luyện ngẩn ra, phương minh bạch Hoàn Nương là tìm cái gì lấy cố, chậm rãi chuyển qua thân, lấp bắp đang muốn mở miệng, lại không ngờ mục kiêu đang xem thấy nàng mặt sau, thần sắc biến đổi, cùng ngày xưa hành quân thần đại lễ giống nhau, thẳng tắp quỳ gối trên mặt tuyết.

"Bệ hạ."

Ngạc nhiên Sở Luyện hảo sau một lúc lâu mới tìm về thanh âm, lấp bắp: "Người, người như thế nào nhanh như vậy liền nhận ra trẫm? Trẫm đều xuyên thành như vậy..."

Mục kiêu chưa từng ngẩng đầu, mát lạnh thanh âm lại không nhanh không chậm truyền đến: "Thần, thần vẫn luôn ghi nhớ bệ hạ mặt rộng."

26. Hẩn lòng đổ kị

Trên đường trở về, Sở Luyện không nói một lời, chỉ cúi đầu muện thanh đi tới, tựa hồ có chút không cao hứng, Hoàn Nương lại kinh lại ưu, không người khi nhin không được hỏi câu.

"Bệ hạ làm sao vậy?"

Không biết khi nào, xám xịt không trung lại lác nổi lên lông ngỗng tuyết bay, lưng cung thành một mảnh bạch mù mịn, lạnh thấu xương gió lạnh thổi Sở Luyện nha run, lau đi giữa trán lạnh lẽo bông tuyết, lẩm bẫm nói: "Hẩn còn nhớ rõ ta..."

Nàng nghe được chính mình thanh âm ở gió lạnh trung nhẹ nhàng phiêu đảng, có một tia sung sướng, còn có một tia nói không nên lời đồ vật.

Đến mai viên khi, Sở Luyện cùng Hoàn Nương cùng vào thiên các, tự nhiên muốn trước thay đổi long bào mới có thể đi ra ngoài, phủ vừa vào noãn các trung, cả người cương đông lạnh hàn ý nháy mắt phóng đi hơn phân nửa, Sở Luyện đang muốn cùng Hoàn Nương nói chuyện, các môn

bỗng nhiên bị đẩy ra, kẹp tuyết bay gió lạnh rào rạt rớt nhập, mấy cái Đông Hán phiên dịch nhanh chóng bắt ngạc nhiên Hoàn Nương, che miệng liền ra bên ngoài kéo đi.

"Ngô ngô!"

"Buông ra nàng!"

Trận này tình hình xảy ra dị biến, làm Sở Luyện trở mắt một giây, nhìn liền giãy giụa đều làm không được đã bị kéo dài tới ngoài cửa Hoàn Nương, nàng nhắc chân liền phải đuổi theo đi, phía sau lại truyền đến kia lại là quen thuộc bất quá thanh âm.

"Bệ hạ."

Tâm đột nhiên căng thẳng, trơ mắt nhìn các môn bị đóng lại, Sở Luyện cứng còng phía sau lưng chậm rãi xoay người sang chỗ khác, tối tăm ánh sáng hạ, tự bình phong sau đi ra Dung Khâm mặt vô biểu tình, ánh mắt u trầm nhìn nàng, bỗng nhiên lãnh đạm cười.

"Thần đảo không biết bệ hạ như thế yêu thích nữ trang, ngày xưa vì sao không nói cho thần đâu."

"Lập tức thả Hoàn Nương, đều là trẫm ý tứ, cùng nàng không quan hệ!" Sở Luyện vội vàng hô, khẩn trương sợ hãi nhìn đạo bước lại đây Dung Khâm, phàm là hấn tới gần một bước, nàng liền sau này lui hai bước.

Thẳng đến phía sau lưng để ở trên vách tường, đã là lui không thể lui, mà tới gần nam nhân đã đứng ở nàng trước mặt, hấn nhìn xuống rất có loại trên cao nhìn xuống cảm giác áp bách, Sở Luyện cố nén chân mềm khùng hoảng, thanh nhi đã trước chịu thua.

"Thả Hoàn Nương..."

Dung Khâm trắng nõn tuấn mỹ trên mặt bám vào một mặt giống như ôn hòa ý cười, thâm thúy nâu đậm sắc đồng trung lại ấp ủ một cổ đáng sợ lệ khí, vờn ngọc sắc đại chương nhẹ nhàng vuốt ve Sở Luyện tấn gian tiêu búi tóc.

"Khó trách bệ hạ thích như vậy trang điểm, xác thật so ngày xưa càng đẹp mắt, kia bệ hạ có không nói cho thần, ăn mặc như vậy là vì đi gặp ai đâu?"

Sở Luyện cắn chặt hàm răng, nguyên là điểm lệ sắc mặt đã trắng bệch, theo bản năng lắc đầu: "Không có đi gặp ai, trẫm, chỉ là cảm thấy hảo chơi... Người thả Hoàn Nương đi, thật sự cùng nàng không quan hệ."

"Trộm chế cung trang này một cái, liền đủ để đưa nàng đi Đông Hán." Dung Khâm nhướn mày, tối tăm úc trầm bóng ma bao trùm hẳn mặt, hơi hơi gợi lên màu đỏ đậm môi mỏng, cũng lộ ra tiên minh thâm hàn cười lạnh.

"Không! Không thể đưa đi Đông Hán!"

Dưới tình thế cấp bách, Sở Luyện túm chặt Dung Khâm tay, đừng nói là Lý Hoàn Nhi, đó là nàng phụ thân Hồng Lư Tự khanh, chỉ cần tìm cái có lẽ có cơ cũng có thể dễ dàng bắt tiến Đông Hán đi, những cái đó ăn thịt người hình pháp cùng tội danh, bất quá là Dung Khâm gặt đầu chi gian sự tình thôi.

Chương gian nắm lấy tay nhỏ lạnh băng, trào như vậy khẩn, Dung Khâm lại một phản tay bao bọc lấy Sở Luyện tay nhi, hừ mắt nhìn nàng trừng to doanh doanh thủy mắt.

"Đi, đem bên trong quần áo thay, ngoan một ít, nàng tự nhiên vô ưu."

...

Sở Luyện hai chân mềm phát cương, tập tễnh vào bình phong mặt sau, cho rằng Dung Khâm là muốn nàng đổi hồi long bào, chính là phía trước gác lại quần áo địa phương sớm đã không thấy nàng quần áo, thay thế lại là nguyên bộ hoa mỹ phức tạp nữ váy.

Màu nguyệt bạch kẹp nhung thượng áo, màu đỏ rực Loan Phượng lan váy, phượng xuyên mẫu đơn đậm phấn đầu y...

Dung Khâm an vị ở bên ngoài, hãn kiên nhẫn luôn luôn không nhiều lắm, Sở Luyện chần chờ giây lát, liền bắt đầu rút đi trên người chế váy, thử đem kia đôi sớm đã chuẩn bị tốt quần áo hương trên người bộ, như thế đẹp váy áo, nàng lại là đã mất nửa điểm thường thức tâm tư.

Làm như lượng thân làm theo yêu cầu váy trang phá lệ vừa người, mang lên tơ vàng Bích Ngọc Khảm Bảo Chuỗi Ngọc Vòng, lại mặc vào trụ minh châu hậu để phượng đầu lí.

Đi ra bình phong khi, nàng rõ ràng cảm giác được Dung Khâm xem ra ánh mắt, nhiều vài phần nhìn chăm chú hung sí.

Hãn nhắc chân đi tới, chưa từng nói chuyện, một tay giải trên người chồn tía áo khoác bông dựng đầu đầu đem nàng che lại, không hề phòng bị Sở Luyện chỉ tới cập kinh hô một tiếng, liền bị hãn chặn ngang bế lên, kia áo khoác bọc nàng chặt chặt chẽ chẽ, bên hông giữa hai chân đều là bị Dung Khâm gắt gao chế trụ, không dung nàng giãy giụa.

"Đi, đi nơi nào!"

Hoảng sợ giọng nữ từ áo khoác lộ ra, nhỏ bé yếu ớt non nớt dễ nghe.

Ợi cho huân mãn mộc hà hương áo khoác từ Sở Luyện trên người rút lui khi, người đã ở sùng minh uyển tẩm cung bên trong, Dung Khâm đem nàng đặt ngồi ở to rộng trên án thư, gặp lại quang minh Sở Luyện còn không kịp thấy rõ mọi nơi, liền bị Dung Khâm chế trụ mặt.

Cuồng nhiệt bá đạo hôn che trời lấp đất đánh úp lại, mãnh liệt nam tính hơi thở tràn ngập nguy hiểm!

Sở Luyện đại não trống rỗng, như là tao ngộ ăn thịt người dã thú, bị Dung Khâm cả da lẫn xương cắn nuốt, đâm đánh vào hắc đầu vai tay nâng sơ vẫn là dùng đủ sức lực, dần dần cũng không có sức lực nhi, kiều tế eo bỗng chốc bị nam nhân véo vào trong lòng ngực, tuyệt đối chiếm hữu tư thế, làm nàng căn bản trốn không thoát hắc công cùm xiềng xích.

"Ô..."

Giữa môi đau, bên hông đau, không một không cho Sở Luyện khó chịu, mở ra cái miệng nhỏ bị bắt đốn ý nói hùa nam nhân thâm nhập, thực mau, giao vòng môi răng gian nhiều một mặt nhàn nhạt mùi máu tươi.

27. Muốn người chỉ thuộc về ta một người

Chuỗi ngọc vòng thượng châu ngọc tua đang đang giòn vang, Dung Khâm từ án thượng vọt lên chói sáng Sỡ Luyện phù chính, tuần đỉnh dáng người cường thế đứng thẳng ở nàng giữa hai chân, Loan Phượng với phi váy dài phúc hoa lệ tản ra, ăn mặc nó thiếu nữ mỹ giáo lệ bắt mắt.

Hơi lạnh trường chỉ vuốt ve nàng đỏ tươi nộn môi, không chút để ý như suy tư gì.

"Bệ hạ có không nói cho thần, vì sao phải thấy mục thế tử?"

Trong miệng tràn ngập ngọt hình chưa từng làm Dung Khâm bình tĩnh, ngược lại bởi vì nghi kỵ, phần nộ thiêu làm lòng đổ kị, vắng lặng hẹp dài tròn mắt dừng dữ tợn vụn vụn sóng cuồng, đôi tay gặt gao cầm khống chế Sở Luyện, nhấn nại, áp lực.

Sỡ Luyện bị hắc niết ăn đau, tê dại lưỡi cắn chỉ nứt nở vài tiếng, cả người tựa cùng dính ở mặt bàn thượng, ở Dung Khâm để sát vào khi, run

rầy cùng hấn đối diện, liên tiếp lắc đầu.

Này cấm cung bên trong, nơi nơi đều là nhân tuyến, khó có Dung Khâm không biết việc, ngay cả Sở Luyện ăn mặc nữ trang thấy mục kiêu, nhất tần nhất tiếu, từng câu từng chữ đều có người lặp lại cho hấn.

"Vì cái gì phải đối nam nhân khác cười? Ân?"

Chọn cao âm cuối kẹp một cổ sâm hàn lạnh lẽo, Sở Luyện lập tức cảm thấy bên hông bị cô sắp đoạn rớt, mắt đẹp trung nước mắt vô thố lạc, nôn nóng bắt được Dung Khâm cánh tay.

"Ta, ta chỉ là muốn gặp ân nhân, hấn cứu, đã cứu ta..."

Như nước trong tuyến mỹ nam tử hơi cong khóe môi, cười như không cười một tay phủng ở Sở Luyện mặt, gần như bệnh trạng nhìn chăm chú vuốt ve không có huyết sắc nhuận bạch má bạn, ánh mắt chuyên chú lại đáng sợ.

"Ân nhân? Thực hảo, nếu là bệ hạ ân nhân, kia liền ban thưởng hấn đi, thần nghe nói mục thế tử năm đã hai mươi ba còn chưa từng có thê, không bằng bệ hạ vì hấn tứ hôn tốt không? Phàm thường nữ tử tất nhiên là xứng không được, liền đem Hồng Lư Tự khanh chi nữ hứa hấn đi."

Tứ hôn? Hoàn Nương?

Sở Luyện mê mang đại não thanh minh nháy mắt, vừa mới dừng lại đầu điều lợi hại hơn.

Dung Khâm trên mặt cười tiêm trọng, gọi lên khóe môi lại chói lọi tỏ rõ nước cờ bất tận mìa mai, lòng đổ kị loạn dừng mắt đào hoa có khoảnh khắc đông lạnh, bề nghệ Sở Luyện, tựa hồ lại biến thành thường ngày người gặp người sợ Đông Hán đốc chủ, nắm chặt thiếu nữ thân mình tay bỗng chốc buông lỏng ra.

"Không muốn? Vẫn là cảm thấy luyến tiếc?"

Trầm thấp tiếng nói ở yên tĩnh trong không khí dày đặc quanh quẩn, Sở Luyện cả người cương run, bỗng dừng nắm chặt làn váy, ai ai nói: "Không cần tứ hôn... Ta không thấy hấn đó là."

Dung Khâm cười, trong cổ họng lăn lộn cười lạnh khiếp người dị thường.

"Người đã nói, chỉ cần ta nghe lời, liền có thể cho ta hết thảy, ta vẫn luôn đều đang nghe người, ta có thể cái gì đều không cần, nhưng là mục kiêu..." Càng đến mặt sau, Sở Luyện thanh nhi càng nhược, quật cường lại bất an nhìn Dung Khâm, ướm lượng mắt nhi còn sót lại chỉ có cầu xin.

"Thực hảo, bệ hạ thích hấn phải không? Nói nha."

Chưa bao giờ từng có thất vọng cùng phần nộ, đem Dung Khâm bức tới rồi cực đoan, rõ ràng hấn nói qua rất nhiều lời nói, nàng lại cố tình chỉ nhớ rõ câu này, hấn dùng thiệt tình đi bảo dưỡng nhân nhi, kết quả là, trong lòng thế nhưng vẫn luôn thích một cái khác nam nhân!

"Ở bệ hạ trong mắt, thần có phải hay không vĩnh viễn liền chỉ là cái đáng chết thiên nô, mặc kệ ta đối với người thật tốt, người đều chỉ biết cảm thấy vô dụng? Ha hả, ta tiểu bệ hạ nha, người biết ta muốn chính là cái gì sao?"

Đáng tiếc, từ đầu đến cuối nàng cũng không biết.

Thiên hạ? Quyền lợi? Mọi người kính sợ? Quả thật, đây đều là Dung Khâm muốn, nhưng so sánh với này đó trái chẵn, hiện tại hấn chân chính muốn cũng bất quá là một cái Sở Luyện thôi.

Mãnh liệt tức giận khoảnh khắc quy về yên lặng, Dung Khâm trong mắt một lần nữa hiện lên ôn hòa, lại là làm Sở Luyện sờn tóc gáy sợ hãi,

nàng mơ hồ cảm thấy chính mình tựa hồ làm sai cái gì, nhìn tới gần Dung Khâm, còn không kịp làm ra bất luận cái gì phản ứng, liền bị hấn ôm vào trong lòng ngực, đó là một loại đủ để xoa toái nàng lực đạo, hung hăng ôm chặt.

"Ô!"

Bên tai dán tới môi mỏng tán nóng rục hơi thở, gần như không thể nghe thấy hơi thở thanh áp lực cái gì, hấn chế trụ nàng đầu vai, không cho nàng thấy chính mình giờ phút này biểu tình.

"Ta muốn chính là người, muốn người chỉ thuộc về ta một người, biết hay không?"

Như vậy ý niệm, hấn tồn thật lâu, đối nàng chấp niệm, cũng một ngày cuồng nhiệt quá một ngày, nhưng mỗi khi được đến chỉ là nàng khinh thường cùng để cự, hấn biết chính mình có một ngày sẽ mất khống chế, sẽ điên thái, nhưng là không tưởng sẽ tới nhanh như vậy.

"Ta vẫn luôn cảm thấy bệ hạ còn nhỏ, muốn chậm rãi giáo, muốn kiên nhẫn chờ, xem ra là ta sai rồi, cho nên... Sai rồi sự, nhất định phải sửa lại, đúng hay không?" Trong lòng ngực nữ hài bắt đầu sợ hãi giãy giụa, hấn lại ôm chặt lấy nàng, hung ác nham hiểm thanh âm ở nàng nhĩ gian không ngừng bồi hồi, tàn nhẫn lại vô tình nói: "Đừng sợ đừng sợ, bệ hạ đã trưởng thành, có sự tình cũng nên từ thần lời nói và việc làm đều mẫu mực nói cho người."

"Không muốn không muốn! Buông ta ra!"

Sở Luyện tay chân cùng sử dụng đá đánh, như vậy Dung Khâm thực không bình thường, nàng sợ hãi muốn thoát đi.

Ngoài điện có người vào được, không biết bưng thứ gì đặt ở mặt bàn thượng, lại yên lặng nhanh chóng lui đi ra ngoài, Sở Luyện kêu dị thường

buồn bã, Dung Khâm thái độ đã cho nàng không biết bao nhiêu nguy hiểm.

"A! Người buông ta ra buông ra! Người muốn làm gì!"

Nho nhỏ nàng bị ấn ở to như vậy bàn thượng, mãnh liệt giãy giụa trung, sách giá bút ào ào hướng trên mặt đất rớt, mắt thấy Dung Khâm bưng một con ngọc ly hướng miệng nàng biên thấu tới, Sở Luyện vội cắn chặt khớp hàm, nước mắt mê mang mắt nhi sợ thích lại chán ghét trừng mắt hẳn.

"Ngoan, há mồm, đem nó uống xong đi."

Tùy ý hẳn nói như thế nào, Sở Luyện đều không buông khẩu, chỉ sợ bị hẳn uy cái gì cổ quái đồ vật, đáng tiếc Dung Khâm có rất nhiều biện pháp, đại chưởng bóp nàng song má thật mạnh nhéo, nàng liền đau không tự chủ được trương khẩu nhi, mơ hồ nhỏ bé yếu ớt nức nở thanh bị mau bị rớt nhập khẩu trung nước canh sắc rối loạn.

"Khụ! Ngô ô... Khụ khụ!"

Phiếm mùi thơm lạ lòng ấm áp nước canh ở hầu trung bị sặc ra bên ngoài phun, càng nhiều tặc vào hầu trung, bóp nàng nam nhân thần sắc thông dong đáng sợ, thẳng đến ngọc trán đồ vật một giọt không dư thừa, bừa bãi tùy tay một ném, cũng buông ra đối Sở Luyện kiềm chế, lại bóp nàng hai cổ tay, không đồng ý nàng đi thúc giục phun.

"Đừng nóng vội, này được thực mau liền sẽ phát tác."

28. Dung ca ca côn thịnh h

Trong điện tĩnh cực kỳ, tường vàng thụ thú, chu lan lụa mỏng, toàn ở Sở Luyện trong mắt bắt đầu biến khác thường rõ ràng, rớt nhập khẩu trung nước thuốc dung bụng, dần dần tứ chi liền mềm sử không ra nửa phần sức

lực, bất lực mà nằm ở to rộng tử kim bàn gỗ án thượng, trơ mắt nhìn Dung Khâm đem chính mình váy áo từng cái bỏ đi.

"Không cần... Không cần..."

Nàng sợ hãi lấm bầm, trong cơ thể bỗng nhiên chảy xuôi khô nóng làm ngọc nhuận gương mặt thiêu đỏ lên, một tia quý dị chước ngừa nhảy động, hãy còn là chân tâm chỗ nhất rõ ràng.

Bên hông ngọc đá bị cởi bỏ, hạ thường rơi xuống đất, trung y hỗn độn, bắt nàng mắt cá chân nam nhân lại là càng thêm bình tĩnh lạnh nhạt, diệt lệ khoe môi ngậm một mặt sung sướng độ cung, lộ ra hung ác nham hiểm, nhìn không chớp mắt nhìn khóc thút thít nàng, một bên cởi nàng quần áo, một bên cúi người ôn nhu vuốt ve nàng mặt.

Lau đi nàng trơn bóng giữa trán mồ hôi mỏng, môi mỏng nhẹ nhàng mặt mặt không ngừng thân ở đỏ bừng đào má thượng.

"Biết ta muốn làm cái gì sao?"

Ám trầm thanh tuyến từ tính tràn đầy, hẩn nhìn chăm chú nàng ánh mắt tựa muốn đốt cháy người giống nhau, trên tay động tác không có nửa khắc tạm dừng, cần cổ yếm hệ mang còn chưa hoàn toàn cởi bỏ, hẩn liền dùng sức một xả, túm Sở Luyện mềm mại vừa động, tú trường cổ trắng thượng lập tức thít chặt ra một đạo vết đỏ tới.

"Ô..."

Sở Luyện run nhè nhẹ, trực giác hẩn hôm nay phải làm sự tình sẽ khác hẩn với thường lui tới, dồn dập hô hấp gian đều là sợ hãi khóc nước nỡ.

Đại chương néo càng thấy tròn trịa trẻ bú sữa, Dung Khâm làm càn đem sứ bạch lá lướt thiếu nữ đáng người trí đập vào mắt trung, hẩn tâm hảo

tựa cũng đang run, càng nhiều lại là phấn khởi, ở sâu trong nội tâm tàng bí đã lâu đồ vật, tại đây một khắc hết thủy phóng thích ra tới.

Đối nàng tình cảm, đối nàng dục vọng, đã mãnh liệt đến hẳn vô pháp khống chế nông nổi.

"Đừng sợ, mới vừa rồi uy bệ hạ uống chính là thứ tốt, đợi chút có lẽ sẽ đau, bất quá thực mau bệ hạ liền sẽ thích."

Hắn cúi người ôn nhu liếm đi nàng đầu vai trước ngực đầm đìa mồ hôi thơm, oánh nộn tuyết da hoạt mềm miệng đều luyến tiếc dùng nửa phần lực, hẳn nhắm mắt hít sâu mấy phần đạm u mùi thơm của cơ thể, bỗng dừng đem Sở Luyện ôm vào trong lòng ngực, gặt gao ôm lấy, hận không thể đem nàng cùng chính mình hòa hợp nhất thể.

"Nhanh, lập tức chúng ta liền có thể liền ở bên nhau." Hắn biến thái than nhẹ, tựa vui sướng lại tựa chờ mong.

Sở Luyện run lợi hại, quanh thân sống tán nóng rực ngứa càng ngày càng rõ ràng, đậu đại nước mắt vô thố một giọt một giọt chảy xuống, phấn phi môi nhi càng là bị Dung Khâm từng ngậm từng ngậm bừa bãi hàm hút, hẳn tay cũng là thân mật thô bạo du tấu ở nàng lả lướt ấm áp thân thể thượng, không rơi một tắc vuốt ve.

"Ô ô..."

Giữa môi là mê loạn đầm nước thanh, như là xác minh cái gì, hẳn hôn dần dần mạnh mẽ lên, man tàn nhẫn đáng sợ.

Sở Luyện mềm mại đảo hồi bàn thượng, hô hấp dồn dập sắp đoạn rớt, xuất thủy phù dung mặt ửng đỏ, xán nếu xuân hoa giáo lệ, thủy gió mát trong mắt càng là phiếm một cổ làm nam nhân mê muội kiều mị mê hoặc, lại không tự biết.

Anh phấn đầu vú bị Dung Khâm kẹp ở chỉ gian, không thêm yêu quý nghiên ma, đau nàng khóc lên tiếng, một khác chỉ nhũ đoàn càng là bị hấn toàn bộ gắn vào trong tay xoa nắn, kiều nộn nhục đoàn bị niết lại là đau lại là ngứa, nhất thời khó phân biệt.

"Ngắn ngắn một năm liền lớn lên như vậy lớn, sau này lại nên như thế nào? Thích thần như vậy niết người sao."

Kia rút hạ được hiệu pha là cổ quái, mềm tứ chi, nhiệt máu, rối loạn tâm trí, lại duy độc làm ý thức cùng tầm mắt đều rõ ràng như thường, thân mình càng sâu ngày xưa mẫn cảm dị thường, bất luận là hấn trêu chọc vẫn là thô bạo, chỉ đem Sở Luyện hướng nước sôi lửa bỏng trung mãnh đấy.

"Không... Không... Ngô!"

Bao trùn miên nộn trẻ bú sữa thật mạnh nhéo, tóc đen tuyết da ngọc oa oa đó là run lên, Dung Khâm cảm thấy chính mình liền máu đều sôi trào lên, hấn tưởng, đại khái là từ nàng trong miệng uống được duyên có đi.

"Bé ngoan, người nên nói thích, chỉ cần người thích, ta là có thể cho người càng nhiều." Hấn không cấm cười, thon dài đôi mắt cong ra một cái đẹp độ cung, bệnh trạng đục vọng hòa tan đáy mắt quanh quẽ, vô luận thanh âm lại như thế nào ôn nhu, cũng vô pháp tàng trụ hấn tàn nhẫn.

Năm nàng tiêm mềm trắng nuốt eo nhỏ, Dung Khâm đem Sở Luyện hướng cái bàn trung ương đẩy đi, buông xuống ở bàn duyên chân nhi cũng đi theo lên rồi. Giờ phút này nàng cực kỳ mê người, trần trụi thân thể mềm mại phiếm oánh triệt ngọc sắc, có lẽ là được hiệu gia tốc, oánh nộn trung lại nhiều một mặt đậm phi, rùng mình trung, hơi mỏng mồ hôi thơm ở bình thân bụng nhi thượng ngưng tụ chảy xuống.

Hấn nhéo nàng thon dài chân nhi mở ra, khi sương tái tuyết chân tâm thậm chí hơi đột xương mu chỗ, đều là nhiễm một tầng trong suốt thủy lượng, Dung Khâm cười, trong mắt hiện ra quang mang phệ người.

"Nguyên lai đã ướm thành như vậy."

Chậm rãi vươn ra ngón tay đi khảy phần nộn hoa phùng, không ngờ mới một phen khai nhắm chặt khẩu nhi, đó là một ào ạt nhiệt lưu bùng lên.

"Ô ô!" Sở Luyện cảm thấy thẹn khóc khóc chặt vật, bởi vì hấn khảy, huyết nhi chỗ sâu trong áp lực đã lâu ngứa càng thêm mãnh liệt, mật dịch ngoại dũng khi cảm giác quá phận rõ ràng, giống như nguyệt tin giống nhau, trướng ở huyết khẩu một cỗ não ra bên ngoài chảy.

Đè ở trên bàn tròn trĩa phần mông hạ, thực mau liền ướm đại than.

Dung Khâm thử đem ngón tay nhét vào kia khăn trí thịt khổng trung, xuất li ẩm áp thịt non nhanh chóng súc tể hấn tạp ở huyết khẩu, còn chưa trừu động, nằm ở trên bàn Sở Luyện liền lộ ra hoảng sợ thần sắc.

"Đau... Rút ra..."

Mỹ đến mức tận cùng mặt thượng nước mắt rơi như mưa, trĩ sáp thanh nhi khóc phá lệ động lòng người.

"Hư ~ đừng khóc, tiểu Luyện Nhi nơi này quá tiểu thật chặt, ngón tay đều chen vào không lọt đi, Dung ca ca còn thịt lại nên như thế nào như thế nào đi vào đâu?"

Hấn từ nàng chặt chẽ tiểu nhục động rút ra ngón tay, ưu nhã liếm láp đầu ngón tay sền sệt mật dịch, khó nghe nói lại cứ làm hấn nói đường hoàng, tự tự dễ nghe, Sở Luyện càng là sợ, hấn liền càng phải nói.

29. Lấp đầy nàng H

Thật mạnh được hiệu đánh úp lại, giống như sóng nhiệt mãnh liệt, xuyên tim ma, thực cốt ngứa, ở bất an lưu động trong máu nhất nhất tăng lên.

Thiếu nữ mềm mại khóc nước nở thanh anh anh ninh ninh dứt quãng, rốt cuộc là chịu không nổi kia được hiệu, mông một tầng hơi nước mắt nhi mị kiều ướn lượng, bất lực nhìn Dung Khâm, trước mắt đều là hấn thân ảnh, chói mắt phi bào hoa lệ.

"Ngứa... Cứu ta, ô ô..."

Bởi vì không thể động, hấn ngón tay ở nàng trắng nõn mà non mịn trên da thịt hoạt động khi, nàng chỉ hơi hơi rùng mình, nhu hòa mảnh khảnh xúc cảm nhất nhất vào tay, Dung Khâm mới lần thứ hai đem Sở Luyện bế lên.

"Hào, cứu người." Cũng chỉ có hấn, mới có thể cứu nàng.

Hấn đi nhanh mại hướng màn che trung, thiếu nữ ngó sen bạch tế cánh tay mềm mại buông xuống, theo hấn động tác mà lắc nhẹ.

Sở Luyện bị đặt ở long sàng thượng, ban ngày xà-rông đèn cũng là lượng điệp điệp rực rỡ, tuyết trắng thân mình nằm ngang ở cấm tú long phượng la khâm trung, ngây ngô rồi lại tràn ngập trí mạng dụ hoặc.

Dung Khâm nhìn chăm chú nàng mỗi một tắc da thịt, kiều long trẻ bú sữa, mạn diệu eo nhỏ, mảnh dài tú chân... Một loại kỳ diệu cuồng nhiệt từ trong thân thể hấn lan tràn lên, trắng nõn tịnh lớn lên ngón tay bắt đầu giải rớt chính mình phi ngư phục, gấm sa tanh hỗn độn rơi xuống đất, đẩy ra hệ mang ti y hạ, nửa lộ tinh tráng bả vai cùng to lớn ngực.

Sở Luyện sợ hãi nhìn hấn bởi vì tình dục mà thâm trầm đào hoa mắt, như vậy nóng rực ánh mắt như là ở tứ không cố kỵ đái liếm láp gian lộng thân thể của nàng, ôn hòa cười cũng vụn vụn diệt lệ yêu dã.

Này không phải hấn lần đầu tiên ở nàng trước mặt triển lộ chính mình nam khu, tinh lửa cao lớn vốc người che đi lên khi, nặng nề trọng, đỉnh ở chân tâm chỗ thạch vật nóng hầm hập phát ngạnh.

Nàng khẩn trương, sợ hãi, sợ hãi...

"Bệ hạ, ta là ai?"

"Dung, Dung Khâm..."

Hắn đè ở nàng trên người, khàn khàn thanh âm, như là ở xác nhận cái gì, được đến nàng gầy yếu đáp lại, hắn mới vừa lòng há mồm, tuyết trắng hàm răng cắn tròn trịa non mềm nãi nhi, hung hăng dấu vết thuộc về hắn dấu vết.

"A!" Nhất mềm mại địa phương nháy mắt đau nhức, Sở Luyến kêu thảm thiết một tiếng, lại là liền co rúm lại tránh né động tác đều vô lực làm được.

Nàng tội nghiệp nhìn hắn, rất giống là gặp lệ quỷ giống nhau, Dung Khâm lại lửa giận khó tắt, cho tới nay hắn cho rằng đem nàng nuôi lớn, nàng liền nên là hắn, rõ ràng chặt chẽ khống ở lòng bàn tay trung nhân nhi, lại ở hắn không hề hay biết dưới tình huống, ở trong lòng cất giấu một nam nhân khác.

Khoảnh khắc tàn nhẫn ánh mắt lược động sóng mắt, cánh tay dài vừa nhắc, từ mặt nàng sườn trườn quá một con hình tròn gối mềm, màu nguyệt bạch cấm tú thượng chỉ có một bộ song long hí châu cảnh tượng, đó là đế vương mới có thể dùng đồ vật, hắn lại bắt nàng chân nhi, đem viên gối lót ở nàng hông hạ.

Hạ thân bị lót, từ Sở Luyến góc độ này nhìn lại, chính mình hơi đột âm phụ thượng, nam nhân đang ở dùng ngón tay khảy số lượng không nhiều lắm nhợt nhạt lông tóc,

Sơ quỳ lúc sau, nàng thân mình càng sâu thành thực, đó là kia hàm kiều mang phấn hoa phùng, cũng rút đi vài phần ngây ngô ý vị, mật dịch lây dính hoa hình cung thịt nếp gấp nộn diễm nhiều, đại đế là mới vừa rồi

bị ngón tay cầm quá nguyên nhân, tới gần lỗ nhỏ chỗ cánh môi hồng diễm lệ.

Hắn đỡ thịt trụ để thượng nụ hoa giống nhau phùng khẩu khi, Sở Luyện dọa bẽ khẩn đôi mắt, Dung Khâm vỗ vỗ nàng trẻ bú sữa: "Không được nhắm mắt, nhìn ta."

Hắn muốn nàng nhìn, hắn là như thế nào tiến vào nàng, hắn là như thế nào chiếm hữu nàng, nàng lại là thuộc về ai!

"Không cần! Không cần!"

Bị để nhập đau nháy mắt liền truyền đến, Sở Luyện kinh sợ trốn to ướt đầm dề mắt nhi, ngày xưa hắn đều chỉ là dùng kia vật ở chính mình chân tâm chỗ cộ động, làm sao như vậy hưởng bên trong tới, nàng muốn giãy giụa, muốn thét chói tai, lại đều bị Dung Khâm rút kia chén dược áp chế.

Tuyết trắng mông nhỏ bị gối mềm lót cao cao, bông môn kiều huyết chính vừa lúc là đón ý nói hòa nam nhân biên độ, mềm mại đùi ngọc bị Dung Khâm gác lại ở hai tay thượng, quy đầu xâm nhập thịt non khi, nàng từng có một lát cứng đờ.

Dâng trào cự vật sinh dị thường làm cho người ta sợ hãi, thanh trĩ môi âm hộ bị hắn dùng ngón tay đẩy ra đến lớn nhất trình độ, nhưng theo hắn cầm vào, kiều phẫn ngọc trai hoa môi dần dần thay đổi hình, cố hết sức mở ra, nửa hàm chứa viên thạch mềm yếu bốn phía căng căng chặt trong suốt.

Sở Luyện run rẩy, nhất thời lãnh nhất thời nhiệt, giữa trán hãn tẩm ướt toái phát, bị dị vật đỉnh nhập cảm giác đau hô hấp đều khó khăn, gắt gao cắn răng quan, trong cổ họng nức nở khóc thút thít dồn dập.

"Có thể ăn xong, đừng sợ, cuối cùng là muốn đau lần này, Luyện Nhi chỉ cần nhớ kỹ này đau, là ai cho người."

Chất thịt tế ấu ôn nộn, giáo hút Dung Khâm tiến thoái lưỡng nan, chính là phần khởi dục vọng làm nội tâm cuồng thú mãnh huyên não, tiến vào nàng! Hung hăng tiến vào nàng!

Hắn thô suyền, tuần mỹ khuôn mặt thượng là đáng sợ hung ác nham hiểm, ánh mắt thâm thúy mê ly, ôn nị nhiệt lưu trung, quy đầu lâm vào không thể tưởng tượng thúy nộn, vắt ngang trở ngại làm hắn dừng tiến công.

Nóng rất đau hỗn mạnh mẽ khai thác đau, Sở Luyện liền lời nói đều nói không hoàn chỉnh, nhỏ giọng dứt quãng cầu xin, ở Dung Khâm cúi người hôn tới khi, mắt đẹp trung che kín tuyệt vọng sợ hãi chi sắc.

Rốt cuộc là thật sợ hãi.

"Không... Không... Đau quá đau quá... Buông tha ta! Cầu người... Buông tha ngô ngô..."

Dung Khâm lại dùng tay che đậy nàng đôi mắt, tùy ý thật dài lông mi ở lòng bàn tay run rẩy, đã lệ môi mỏng ôn nhu nhẹ mỗ nàng gương mặt cùng vành tai, nói ra nói, như là dấu vết giống nhau, chọc ở Sở Luyện trong lòng.

"Nhớ kỹ, ta mới là người thiên, người phu, người nam nhân."

Thật mạnh rất đâm kia một kích, bỗng nhiên đỉnh khai hết thầy trở ngại, cái kia liền Sở Luyện đều không quá quen thuộc thân thể chỗ sâu trong, thực mau đã bị Dung Khâm chiếm cứ, dữ tợn cơn thịnh đem đáng sợ nóng rực đưa đầy thân thể của nàng.

Lấp đầy nàng, tạo ra nàng, cũng là chân chính liên tiếp ở cùng nhau.

30. Thao lại mãnh chút HHH

U hạp hoa kính run súc, lần đầu bị như thế căng mãn, mãnh liệt không khoẻ lại trướng lại đau, Sở Luyện thanh tỉnh cảm thụ được đau nhức xé mở nhanh chóng lan tràn, vô pháp nhúc nhích thân mình đều đau vô ý thức mà run rẩy lên, hơi nước mê mang trong mắt, thuộc về Dung Khâm thân ảnh đã vắn vẹo.

"Ô..."

Vách trong khăn tế lại non nớt, khoách khai thịt nhi, tầng tầng mà kẹp theo phân thân, sớm đã dừng tiết nhiệt dịch sần động, hãm ở kiêu mềm hoa tâm trung, cường đại hấp thụ lực bộc Dung Khâm phía sau lưng phát cương, tấn gian tóc dài buông xuống, thanh tuyến tuần nhan lung ở âm u trung, áp lực tình dục chi sắc một chút cuồng loạn.

Hắn cũng là lần đầu tiên biết, nguyên lai nơi này là như vậy khẩn trí muốn mệnh! Cố tình, chất thịt hút súc âm nị ấm áp, lại là mất hồn thực cốt mỹ diệu bức người.

"Đau? Ngoan, thực mau thì tốt rồi, Luyện Nhi nhìn ta... Đối, mở to mắt, nhìn ta là như thế nào muốn người."

Hắn nâu đậm sắc đồng tử lướt trên quang mang đều là vô cùng tà nịnh bệnh trạng, tiến vào chiếm giữ ở nàng trong cơ thể chưa từng lui động, liền điệp điệp minh quang, nhìn nàng, cơ hồ cùng nàng gò má cùng sắc thon dài ngón tay ngọc, nhất biến biến vuốt ve nàng ngũ quan, như là ở phỉ nàng vé đau xót.

Nhưng động tác như vậy, thấu đầy chiếm hữu dục cùng mê luyện.

"Ngô ~ ra, đi ra ngoài, được không ~"

Kia sợt được hiệu lại dừng đi lên, từ bị nam nhân chống lại thần bí huyết tâm hướng đường đi quanh thân tràn ngập quý dị ngửa, hoãn qua kia trận phá dưa đau, Sở Luyện mới run rẩy hàm răng run rẩy ra tiếng.

Vô luận là căng thẳng thịt trụ hệ rẽ điệp môi, hay là là sâu kín hoạt nộn vách trong, đều đang không ngừng chặt lại lại trúc trắc khép mở, không cần động, Dung Khâm cũng bị thật lớn xa lánh lực, kẹp thiếu chút nữa nhin không được buông ra tinh quan phun ra, đáy mắt tối tăm dày đặc.

"Không tốt, thần muốn vẫn luôn ở bên trong, ân ~ tiểu Luyện Nhi biết đây là có ý tứ gì sao? Đây đại biểu cho người là của ta... Mà ta, cũng là của người."

Nàng kiều kiều thờ dốc khóc nức nở thanh nhi, nhiều hấn trong lòng phát trưởng, bụng hạ khô nóng phẩn khởi không thôi, chỉ nghĩ theo bản năng, đại ra tiến nhanh làm nàng khóc càng đáng thương một ít, trong mắt thẳng chiếu rọi thiếu nữ ửng đỏ mặt, biết nàng là thật sự đau, cũng tạm thời luyện tiếc.

Môi mỏng không được hôn môi nàng mờ hôi thơm, hôn qua cổ trắng cùng xương quai xanh, đem nàng sở hữu mẫn cảm địa phương khiêu khích, lưu lại hồng tím dấu vết diễm lệ, ở nàng nhẹ ô khi, cương rất thật lâu sau tinh tráng eo thon, bắt đầu chậm rãi ma động.

"A a... Đình! Đừng cử động, không cần... Ô ách!"

Hấn toàn bộ nhi phúc ở nàng trên người, tuyết trắng nhỏ xinh thân mình kín mít bị nam tính hơi thở bao vây lấy, thịt long ngoại lui là lúc, vừa mới thói quen thạch vật lấp đầy huyết bích, bị xả lại đau lại ma, nùng liệt nóng rục cảm cũng tùy theo hướng huyết khẩu dừng đi.

Chỉ lui hơn phân nửa, Dung Khâm liền dừng, dựng thẳng trắng nõn thanh tú eo bối, rũ mắt nhìn về phía hai người giao hợp chỗ.

"Bệ hạ cái miệng nhỏ ở đở máu đâu, thật đẹp." Hấn ám ách thanh.

Thiếu nữ khấn nộn hoa huyết, bị mạnh mẽ tạo ra một cái cự thạch hình dạng, hấn liền như vậy vắt ngang ở thân thể của nàng, nửa lui thịt trụ

thượng, có trong suốt mật dịch, cũng có sần sệt bọt mép, nhất chói mắt, lại là kia nhè nhẹ đào phấn vết máu.

Đó là nàng xử nữ huyết.

Sở Luyện lại là không hiểu kia ý vị cái gì, nghe thấy đổ máu, thủy gió mát mắt nhi nhiều một tia hoảng sợ, gương mắt vừa thấy, Dung Khâm giữa háng đáng sợ côn thối, chính lấy một loại thẳng cảm mà nhập trạng thái, nhắm ngay nàng ngọc môn, thực mau, nàng liền tận mắt nhìn thấy hẳn là như thế nào triều chính mình tắc tới.

"A!" Nàng tiêm hô, mắt hạnh trừng to nhìn kia căn giống nhau cự măng, bột lộ gân xanh khổng lồ vật cứng, một chút biến mất ở chính mình chân tâm chỗ.

Mà nó biến mất địa phương, lại là nàng trong cơ thể, một tắc tắc lần thứ hai khai thác chặt ních, cường ngạnh đè ép nàng nhục huyết, không dung kháng cự hướng nàng chỗ sâu nhất thẳng tiến, nàng khóc thút thít kêu to, hẳn đồ vật thật sự thô dài làm cho người ta sợ hãi.

"Không... Đừng vào... Ta khó chịu ~ quá nhiều ~ ô ô hảo tướng..."

So với Sở Luyện kiều mỹ e lệ như hoa u huyết, Dung Khâm nhìn chính mình nhẹ nhàng chậm chạp tiến thối dương cụ, màu đỏ tím tranh mãnh cuồng nhiệt, thân thể thượng gân xanh phập phồng toàn khởi, uy mãnh tả hình hãi, phá vỡ nàng đỏ bừng tiểu thối khẩu, thật sâu hướng động nhi chen vào đi.

Trong lúc nhất thời, banh chạy đến cực hạn huyết khẩu, dật hoa nước, nổi lên dâm mật, lạc mật huyết...

"Chịu không nổi sao? Còn chưa chân chính bắt đầu đâu." Phần hông chặt chẽ dán lên thiếu nữ tuyết trắng xương chậu bộ vị, thượng dư một nửa còn chưa từng cảm ra thối căn ngừng ở nàng bên ngoài cơ thể, Dung Khâm

biết còn có càng sâu địa phương chờ hãn khai thác, lại không vội với này nhất thời.

Trường chỉ ở biến hình chỗ phùng đoan, sờ vê đỏ thăm thịt để, nhẹ toàn gây xích mích thiếu nữ bản năng tình dục.

Thực mau, long sàng gian liền tràn ngập Sở Luyện vô thố run khóc yêu kiều rên rỉ, bị hãn uy ăn mị được, lại bị côn thịt phá thân, nàng bất quá là hãn trong miệng một khối thịt tươi thôi, hơi thêm trêu chọc, ngây ngô nàng trực tiếp quân lính tan rã, ở hãn dưới thân kêu ai uyển.

"Ngô ngô! Ách ách ân... Ngứa, không cần xoa không cần xoa nhẹ... Người đừng tay..."

Đứt quãng yêu kiều rên rỉ là như vậy vội vàng, Dung Khâm một bên chậm rãi động thân mở rộng nộn sáp thịt bích, một bên đổi đa dạng không chế Sở Luyện mẫn cảm nhất trí mạng điểm, mị được trung thêm những cái đó hứa Nhuyễn cốt tán dần dần thối lui, sứ bạch người ngọc nhi nằm ở hỗn độn cầm tú trung, bắt đầu vận vẹo lên.

Rõ ràng là lần đầu tiên giao hoan, rõ ràng là cái gì cũng không hiểu, cố tình Sở Luyện eo thon phấn mông vận đúng lúc đến điểm nhiều chỗ, kích thích Dung Khâm tròn mắt.

Vê nàng âm để, xoa nàng vú, thẳng tiến nàng mật động, Dung Khâm chỉ cảm thấy vui sướng tựa thẳng thiên giống nhau, như vậy mỹ diệu cũng không phải là trước đây cách môn ma động năng bằng được, toàn thân trên dưới mỗi một chỗ đều là mất hồn vô cùng.

Chỉ ngóng trông tiến càng sâu, muốn càng nhiều, giống như trúng cổ, mê tâm.

"Không cho xoa không cho cầm sao được, tiểu Luyện Nhi chẳng lẽ không vui sao? Rõ ràng thực thích thần như vậy nhập người, nghe một chút

người kêu thanh âm, còn có người phía dưới chảy cái không ngừng thủy, nơi nào là không cần ta lộ?"

Hắn trên cao nhìn xuống khổng chế nàng sở hữu, híp lại trong mắt là đen đặc như mực tình dục, tình dục bên trong lại là nồng đậm ái mộ cùng khát vọng, hắn dùng như vậy đáng sợ ánh mắt nóng bỏng chăm chú nhìn nàng, điệt lệ ôn nhuận cười, nặng nề nói đến.

"Rõ ràng, chính là lại câu dẫn ta, thao lại mãnh chút!"

NÀNG DƯỚI LỚP LONG BÀO [C]

Đại Phi

www.dtv-ebook.com

Phần 26

31. Xử nữ huyết • mật dịch • tinh dịch HHH

Còn không đợi Dung Khâm lại trọng lại đột nhiên đánh vào, Sở Luyện đã run tuyết phấn thân thể mềm mại, tiêm thanh âm kêu, tiết thân...

Ngày xưa hẳn chỉ dùng một lóng tay liền đem nàng xoa dòng nước từ từ, huống chi này hạ, hẳn dương cụ thứ thả thâm căng vách trong cực hạn đôi đầy, mềm yếu chỉ đem kia chưa bao giờ bị đụng chạm quá hoa tâm đỉnh vài cái, từ âm đế thượng lan tràn tê dại nhanh chóng chợt khởi nhảy hướng chỗ sâu trong, nhất ngựa khó chịu nhất địa phương, khoảnh khắc đạt tới vui thích.

"A..."

Sống tán khoái cảm kịch liệt, hòa tan bị mạnh mẽ phá dựa đau, thậm chí liền liền lấp kín nàng dị vật, cũng thích ứng vài phần, kẹp súc cháy nhiệt nướng ngạnh, Sở Luyện giống bị một cỗ mưa rền gió dữ thổi quét giống nhau, không minh mang mềm ở cảm tú trung, giữa trán mồ hôi thơm, khóe mắt nhiệt lệ, lưu cái không ngừng.

"Ân!" Dung Khâm hô hấp thô trầm đáng sợ, trong cổ họng dật động than nhẹ hỗn loạn vài phần hấp tấp.

Sở Luyện tiết, kia nhỏ hẹp sâu kín nộn huyết thất thường co rút, hẳn thậm chí vô pháp bứt ra, trực giác kia hoa kính chặt chẽ hấp thụ hẳn dương vật, ôn nộn mềm thịt kéo dài trùng điệp, ngăn cách hẳn đường lui, xương

sống lưng gian cường dâng lên một loại tê ngứa khoái cảm, hướng đỉnh đầu hướng, hướng trong xương cốt toàn.

Cảm xúc nàng vô thức rùng mình, rốt cuộc là không nhịn xuống, chống dâm nhiệt hoa tâm phun ra tinh dịch...

"Dâm oa oa, nhìn người, làm ta đều làm cái gì?" Như vậy mau, là Dung Khâm chưa từng đoán trước, che ở Sở Luyện hình mềm ngọc thể thượng, man tàn nhãn mồm to gặm cắn ôn nhuận oánh triệt thịt nhi, nhất quán cao quý ưu nhã tựa hồ sớm đã vứt chi sau đầu.

Giờ phút này hẳn còn sót lại hạ nguyên thủy dục vọng.

Sở Luyện bị rút nhập đục dịch bắn run run rẩy rẩy, mảnh mai nhu nhu tiếng khóc ở cổ họng vội vàng ngâm ác, loại này bị nội bắn cảm giác là hoàn toàn mới lạ xa lạ, thuộc về nam nhân con cháu dịch, đang ở phun nhập thân thể của nàng, cấp liệt nóng bỏng...

"Nặng... Đừng phun, ô đây đây... Người đi ra ngoài nha... Ách a!"

Căn thiếu nữ đỏ rục vành tai, Dung Khâm vuốt nàng tóc đen, trong lòng là mạc danh thỏa mãn, quên mất lửa giận sùng nịch cười lên tiếng, thấp thỏm gấp: "Đây sao? Đừng nóng vội, đợi chút còn muốn uy bệ hạ ăn càng nhiều đâu."

Sở Luyện dọa duỗi tay đi cào đầu vai hẳn, xanh miết ngón tay ngọc mềm mại không lực, nhưng thật ra móng tay hoa Dung Khâm sinh đau, này cổ đau lại làm bụng hạ cường táo lại liên hồi vài phần, thoáng quay đầu đi, liền cần Sở Luyện còn không kịp thu hồi tay nhi, liếm tay nàng chỉ khẽ cần.

"Bệ hạ hút thật chặt, thần nhưng chịu không nổi người như vậy hút, buông ra chút, thần này liền rời đi người huyết nhi."

Công hãm hoa tâm chỗ sâu trong đã là mật thủy lại là tinh dịch, phao Dung Khâm không tự kìm hãm được liễm mắt, ở Sở Luyện kinh hãi trong ánh mắt, thoát ly thân thể của nàng, tiểu nhân nhi lại là ngọc lẳng, đại đại mở ra chân nhi gian, tuôn chảy không được thủy dịch khả quan.

Thật lớn thịt trụ rút ly đi, hoa hồ liền cùng khai nút lọ bình ngọc giống nhau, mật tương hoa nước ào ạt, Sở Luyện tất nhiên là rõ ràng, đầy đủ nhiệt lưu thẳng chảy về phía mộng gian, nàng xấu hổ cũng kinh cũng gắt gao cắn răng, hung hăng trừng mắt Dung Khâm.

Hắn đem nàng trở nên càng ngày càng không bình thường...

"Như thế nào lại khóc? Phía dưới là thủy mặt trên cũng là thủy, bệ hạ chẳng lẽ là dâm lẳng thủy niết làm?" Bả Sở Luyện ngó sen bạch chân nhi, đem lót ở mộng hạ viên gối xả ra tới.

Màu nguyệt bạch gấm vóc thượng vốn chỉ có chỉ vàng thêu thùa song long, tranh đoạt một viên minh châu lại là dùng tơ hồng, hiện giờ, song long bị tấm ướt không nói, đó là kia viên minh châu tả hữu, đều vụng nhiễu loang lỗ anh phấn huyết điểm, điểm mỹ chói mắt, lấy gần chút, thuộc về nàng dâm mi mùi vị nhè nhẹ nhập mũi.

"Đều là tiểu Luyện Nhi hương vị." Này hương vị làm hắn máu đều nhiệt.

Sở Luyện cố nén quanh thân đau, rớt cuộc năng động, cảm giận vừa nhắc chân, đá vào Dung Khâm trên mặt!

Nàng ước chừng minh bạch, cái này đáng chết thiên nô, dùng nhất đề tiện phương thức, cướp lấy nàng đầu đêm, cũng sắp xâm chiếm nàng cả nhân sinh, nàng cùng hắn, sẽ không lại chỉ là quân cùng thần.

Oánh bạch liên đủ tiểu xảo lả lướt, thật thật đá vào Dung Khâm tuấn mỹ vô trù trên mặt, hắn không giận phản cười, qua tay một phen bắt nàng

tinh tế mắt cá chân một xả, nằm ở cấn khâm trung Sở Luyện liền tiêm hô mở ra chân, đụng phải hấn đùi.

"Đau!"

Không phải chân đau, mà là huyết nhi đau, hấn thế nhưng nhân thể lại cấn tiến vào, vừa kéo một đĩnh, cùng mới vừa rồi giống nhau lập tức đem nàng điền tràn đầy...

Mông nhỏ bị hấn dùng bàn tay nâng nhéo, nàng phía sau lưng cơ hồ treo không lên, nóng hầm hập căng chặt huyết khẩu chỗ bị tể thủy dịch nhất lưu, mạn quá cục huyết tuyết cổ, hơi lạnh phần lưng đó là một sợi ngứa nhiệt lưu lướt qua.

"Ách ách ách!"

Dung Khâm không khỏi phân trần đó là mấy cái mãnh chàng, hoàn toàn là hấn áp lực lâu ngày cuồng nhiệt, phanh phanh đầm nước thanh đốn vang, Sở Luyện bị thao đảo trừu mấy khẩu khí lạnh, bảy vừng tám tổ lung tung khóc kêu.

Mãnh liệt phẩm chất chi dừng thật mạnh tràn ngập, tranh mãnh cự mãnh ma thủy hoạt thịt non tốc tốc ra vào, cấp liệt xâm phạm trướng nàng bụng nhỏ lên men, đánh vào lực độ càng là làm cho người ta sợ hãi trầm, thao đánh nàng ngũ tạng lục phủ cũng di vị.

"Không cần! A a! Buông tha ta..."

Nàng khóc ngâm buồn bã, không hề áp chế dự niệm thiêu đốt, thiêu hủy hấn cấn tồn lý trí, bắt lấy nàng mảnh dài tế chân, mãnh như hổ lang, ở nàng huyết nhi đấu đá lung tung, đâm hướng càng sâu càng mẫn cảm địa phương.

Nàng là của hấn, mỗi một tắc mỗi một phân, toàn bộ đều là của hấn!

Kịch liệt đong đưa trung, Sở Luyện khó chịu ngẩng tuyết lớn lên cổ trắng, thanh nộn ngọc thể đón hấn đảo lộng, dường như bị gió thu quét cuốn lá rụng, không ngừng rung động, cái miệng nhỏ rên rỉ đã là phân không rõ thống khổ vẫn là vui sướng...

Hỗn loạn trung, nàng vẫn luôn ở đấm đánh hấn, đẩy chống hấn tiến công, kháng cự hấn chiếm hữu.

"Ân ân... A... Ngô ô ô... Không không!"

32. Tiết thân mất khống chế HHH

Trong suốt long vắn lựa mỏng màn che hạ, điệp hợp lưỡng đạo thân ảnh kịch liệt lay động, tinh tráng nam khu áp chế nhỏ xinh nhân nhi, tiên minh kích thích trung, một hồi hoa lệ thịnh yển đúng là cao trào.

"Không không! A!"

Bạc nhược mà mẫn cảm hoa tâm bị hấn mãnh lực thao khai, mị được xâm nhập ngứa điểm cũng tại đây một khắc bị đỉnh phá, viên thạch quy đầu thẳng vào cung cổ, cái kia non mịn nhỏ hẹp đến không thể tưởng tượng địa phương, lần đầu liền bị Dung Khâm xỏ xuyên qua.

Sở Luyện thê thê kiều chuyển thanh nhi khoảnh khắc tạp ở hầu trung, đáng sợ khẩn trương tựa hồ tiến vào tới rồi nàng vô pháp thừa nhận địa phương, này trong nháy mắt cực đoan đau cùng khuây khoả, kỳ diệu kinh hãi.

Đó là Dung Khâm, ở xâm nhập cổ tử cung sau, cũng cả người căng thẳng lên, đặt mình trong ở nàng sâu kín huyền ảo chất nói nội, sôi trào hưng phấn khó lòng giải thích mỹ, cô Sở Luyện kiều mềm eo nhỏ, lại hung hăng va chạm mấy phần, hoa nước văng khắp nơi khi, hấn nhìn bị thịt trụ ma áp đến biến hình đỏ thắm nộn môi, tầng tầng phát lên bọt mép chứng kiến hấn mãnh cùng liệt.

"Bệ hạ, thần ở người bụng nhi đâu, nhớ kỹ, đời này chỉ có ta mới có thể như vậy nhập người."

Hắn hơi nhấp môi mỏng phiếm hồng, tham lam bá đạo đảo lộng nàng mật huyết, tiến vào kia khẩn trí trí mạng địa phương sau, chỉ thấy Sở Luyện tuyết trắng bình thân bụng nhi, rõ ràng bị dị vật đỉnh nhô lên, hắn liễm bệnh trạng cười duỗi tay đi vuốt ve.

"Ô... Ân! Không được... Ra... Đi ra ngoài... A ô ô..."

Sở Luyện run run nước nở, bụng gian bị Dung Khâm khẽ vuốt địa phương trưởng đến không được, nàng biết đó là cái gì, nóng rục ngạnh thạc thô trắng, hắn đã đem nàng căng mãi đến mức tận cùng, loại này đáng sợ cảm giác đang ở xông vào cốt tủy, nàng nhìn hắn, chứa đầy nước mắt mắt nhi che kín bất lực sợ hãi...

Thủy nộn nộn huyết thịt trời sinh kiều mị, dù cho tuổi còn nhỏ, đã là mị thịt mọc lan tràn, run súc co chặt làm như mật thịt ở hút toát thịt trụ, đụng phải dâm hoạt bất kham huyết nhi, Dung Khâm cũng không có nửa phần muốn dừng lại ý tứ.

Trí ở khuỷu tay một đôi đùi ngọc mềm mại lắc nhẹ, thô Nhược Nhi cánh tay cự long nhập huyết chỗ sâu trong đầm nước tiếng gầm khó nghe.

"Nghe rõ sao? Tiểu Luyện Nhi hoa động lại nộn lại ướt, trời sinh chính là nên bị Dung ca ca như vậy làm cho, đừng khóc, hảo hảo hưởng thụ, ngày xưa chưa từng cho người, hôm nay thần đều nhất nhất bồi thường."

Phụt phụt!

Hồn thạc thịt trụ thẳng đem kiều nộn hoa kính cấm kín kẽ, trọng lực bài trừ thủy dịch vẩy ra, Sở Luyện nằm chặt dưới thân cấm khâm, áp lực nước nở dần dần biến thành kiều xúc rên rí.

Chỉ cần hấn sống ở trên đời này một ngày, nàng đem rớt cuộc không chiếm được tự do.

Ấm áp môi mỏng hôn nàng miệng thơm, không ngừng đút nhập khẩu tiên rót đầy nàng miệng nhi, dưới thân thể công cànng thấy cuồng dã lên, đại tích đại tích mồ hôi từ hấn hiên ngang tuần mỹ giữa trán dừng ở nàng phù dung trên mặt, phấn điêu ngọc trác mặt ửng đỏ, hãm sâu tình dục lại khủng hoảng khó an bộ dáng, phá lệ làm Dung Khâm thích.

Nướng ngạnh ngực vô tình đè ép nàng ngực gian vú, sâm bạch hàm răng cắn nàng sương cơ mảnh dài cổ, nàng nhịn không được thanh thanh ai tha, đối lấy lại là hấn mãnh thao.

Điền nhập ướt đẫm huyết nhi, xỏ xuyên qua nộn quyên quyên thịt bích, kiều diễm bông môn đã vì hấn sở tùy ý chỗ, nở nang nóng rực cuồng liệt giao hợp, hấn hung hăng đảo hướng cổ tử cung cuối.

Sở Luyện thét chói tai, còn non nứt thanh âm tràn ngập sợ hãi, tầm nhìn choáng váng, tràn đầy hấn hơi thở khẩu tiên, từ nàng khoe miệng cuộn cuộn không ngừng trong suốt uốn lượn mà xuống, như vậy thâm, thao nàng bản năng mãnh lực giãy giụa lên, tựa cùng hấp hối người hồi quang phản chiếu khi, tuyết trắng thân thể mềm mại ở hấn giữa háng vụn vụn không ngừng.

"Ô! Không cần cảm nơi này! Không cần cảm!"

Trong cơ thể sống tán ngửa bị hấn nhập dâm loạn tê dại, mỗi một chút đảo lộn cùng khoái cảm đều là Sở Luyện sở xa lạ, bàng bạc cự trụ thâm khảm, nàng kém chút bị hấn hung mãnh lực độ dâm mất khống chế, oánh bạch như ngọc tiểu xảo ngón chân nháy mắt khẩn trương banh cuộn, khắp người đã hoảng sợ tới rồi cực điểm.

Nàng biến hóa Dung Khâm là nhất rõ ràng bất quá, cơn thịnh bị mật huyết liều mạng kẹp theo, gân xanh mạch máu tốc tốc ma xát vách trong,

quấn quanh dâm mi làm hấn mất khống chế, vẫn đục thô suyền nặng nề, bóp này cây kiêu nộn hoa nhi, đem hấn hết thảy đục niệm cùng không thể nói ái mộ, mạnh mẽ rót mãn thân thể của nàng.

"Nhanh!"

Bành trưởng lửa nóng dương cụ mau mắt thường không thể thấy, liền tiếng nước phiên dầu ở phần diễm nhục động nhi, đem nàng bụng nhi cầm phập phồng bất bình.

"A a a!"

Tình đục như sóng, nàng bị hấn túm vào ngấp đầu sóng triều trung, phù phù trầm trầm, kỳ quái, sắp tán giá khi, ngây ngô thân mình bị kia cắn không ngừng được khám phù hợp mà nhập dương vật, đảo tiết...

Nàng làm như từ đám mây trắng tấp sa đọa, treo ở cánh tay hấn thượng ngó sen bạch chân nhi mềm nếu không có xương thê mỹ rữ xuống, một đợt lại một đợt khoái cảm đánh ra, nàng nghẹn ngào thanh nhi khóc hoảng sợ.

Giao tiêu thêu màn hỗn tạp thiếu nữ mùi thơm của cơ thể cùng nam nhân tinh dịch mùi vị, sâu kín tràn ngập, vút đi không được.

Nùng chước chất lỏng như suối phun giống nhau hướng chiếu vào tử cung, cái kia mỏng nộn nho nhỏ địa phương, bị hấn trưởng tràn đầy, tóc mây ướt dẫm Sở Luyện hấn rờn rờn thất thần nằm ở hỗn độn trung, oánh nhuận tuyết da mang theo trần châu ánh sáng, rồi lại nhìn thấy ghê người che kín một đạo lại một đạo xanh tím dấu hôn, dấu tay, răng tích.

Rõ ràng bị hấn thô thạc cầm bạo trưởng, nàng lại đang dùng một cái khác thịt khống phun ra mắc cỡ cột nước tới...

Nàng mất khống chế.

33. Ý nan bình

Hắn còn còn ở nàng trong cơ thể, banh đến cực điểm điểm phần nộn huyết khẩu đang liều mạng co rút co rút lại, từ một cái khác lỗ nhỏ phun ra ấm áp dòng nước, làm ướt Dung Khâm hông bụng, hai người gắt gao tương đễ, đạm sắc thủy dịch trạc đi dâm mi bọt mép, đem kia hung hăng thâm nhập nàng động nhi thịt trụ, lại lộ ra tranh đột nhiên hệ rể tới.

"Hô hô... Ô..."

Sở Luyện mềm to khóc nức nở, trừng to mắt nhi trống trơn nhìn trướng đỉnh, che kín xanh tím dấu vết tuyết trắng thân thể mềm mại ở cao trào khoái cảm trung run lên một súc, hiển nhiên là chịu không nổi.

Đối nàng mà nói, đây là một hồi đáng sợ ác mộng.

Hắn còn chưa từng dừng lại, trừu động ở huyết nhi thô dài thịt trụ trước sau như một nóng bỏng phát ngạnh, mào gà xẻo cọ hoa vách tường, quy đầu ma nghiền hoa tâm, tinh dịch, dâm thủy bị hắn hết thấy chặn ở thân thể của nàng, thật mạnh đảo, mãnh lực thao.

Nàng cầu xin còn không kịp xuất khẩu, liền theo hắn động tác, bị dâm thành đứt quãng yêu kiều rên rỉ khóc gọi.

...

Vào đêm, để tấm long đuốc một trần một trần thấp sáng, minh quang ánh tầng tầng lớp lớp xa hoa lãng phí, trong không khí sâu kín tràn ngập Long Tiên Hương tức cùng một cỗ một chút quái dị hương vị, không tiếng động yên tĩnh trung, qua lại đi nhanh cung nhân là liền đại khí cũng không dám ra.

Tiểu hoàng đế lại sốt cao, lần này Thái Y Viện đưa tới lại là nữ y, viện chính đám người chỉ có thể ở thiên điện tùy thời chờ mệnh, ngồi vây quanh

ở than đình trước sưởi ấm, khe khẽ nói nhỏ, sợ bị bên ngoài xướng dịch hoặc Cấm Y Vệ nghe thấy cái gì.

"Nói cẩn thận, đốc chủ chi mệnh, ta chờ nghe theo đó là, nữ y hầu thánh giá nãi chuyện thường."

Đã là giờ sừu quá, quyết định hôm nay ngự môn nghe báo cáo và quyết định sự việc đã bị hủy bỏ.

Bình minh khi, một đêm gió to đại tuyết dần dần ngừng lại.

Dung Khâm một đêm chưa từng chớp mắt, khoanh tay đứng sừng sững ở hiên phía trước cửa sổ, thanh nhã dáng người từ trong xương cốt tán lạnh, phong tuyết đã đình, cung uyển trung lại là một mảnh bạch ngai chói mắt, gió lạnh đánh úp lại khi, hẩn thu mắt.

Mỗi người sợ hẩn sợ hẩn, hẩn cũng cho rằng thế gian này không người lại có thể thương hẩn, lại không biết Sở Luyện tổng hội thương hẩn đau, này đau là thấy không dấu vết, tự trong lòng nhất mềm địa phương, như đao cùn cắt thịt, đau hẩn lý trí mất hết.

"Đốc chủ, bệ hạ sốt cao lui."

Phượng Thượng Cung lặng lẽ nâng đầu, ở cái này địa phương đứng một đêm người, liền tư thế đều chưa từng biến quá, đang nghe đến nàng lời nói sau, vô hình làm như nhẹ nhàng thở ra, nàng lại là thốn thức không thôi.

"Bệ hạ tuổi tác còn nhỏ, lãnh cung lớn lên, hứa chút sự sợ là cũng không hiểu, đốc chủ hẩn là lại kiên nhẫn chút, mạc làm bệ hạ hiểu lầm ngài mới là."

Kiên nhẫn? Dung Khâm cười lạnh, ánh cảnh tuyết cây cộ đồng dần dần dâng lên một tia lệ khí, hẩn chính là quá kiên nhẫn, nàng mới có thể

không đem hẳn đặt ở trong mắt, tư đôi nữ trang đi gặp nam nhân khác, có từng đem hẳn nói nhớ kỹ nửa câu?

Nếu có thể như vậy làm nàng minh bạch nên nghe lời hẳn, hẳn cũng không hối hận hôm qua làm ra những cái đó điên cuồng sự tình.

"Làm các nàng đều đi ra ngoài."

Trầm giọng đậm mạc, khiếp người uy áp.

Tư mới đầu nhập trong điện thấy hỗn độn hỗn độn, còn có kia khóc không có khí tiểu hoàng đế, Phương Thượng Cung cũng không dám nhiều lời, e sợ cho Dung Khâm lại tức giận, vội vàng khom người rời đi.

34. Cấp tiểu Luyến Nhi xi tiểu h

Trong điện oi bức nồng đậm, hầu hạ ở đế tâm trung nữ y cung nhân đã kể hết lui đi ra ngoài, Dung Khâm đứng ở màn che ngoài, giây lát, ngón tay thon dài xốc lên rèm châu màn lụa.

Hắn nghiêng người ngồi ở long sàng bạn, cúi người nhìn chăm chú chưa từng tỉnh lại Sở Luyến, hôm qua khóc lợi hại, nhắm chặt mắt hạnh nhi đã sưng lên, cong kiều hàng mi dài run rẩy, đầu hạ hai mặt âm u ở phiếm thanh mí mắt thương, sấn khuôn mặt nhỏ càng thấy bệnh bạch, càng như là tinh xảo ngọc oa oa.

-- ta chán ghét người chán ghét người!

Nàng khóc thút thít kêu la còn ở bên tai rõ ràng bồi hồi.

Dung Khâm thần sắc phức tạp chậm rãi vươn trường chỉ, nắm chặt một đêm năm ngón tay đã là cứng đờ chết lặng, nhẹ nhàng sắp sửa vỗ ở nàng má bạn khi, rồi lại bỗng chốc thu hồi, nhìn đại viên đại viên nước mắt theo nàng khóe mắt chảy xuống ở gối gian.

"Thật sự như thế chán ghét ta?"

Tĩnh mạch trung, hần lẫm bầm thanh âm lộ ra một cổ bi thương, có chút thất vọng càng có rất nhiều không cam lòng cùng khổ sở.

"Cũng không sao, người chỉ có thể là của ta, ta sẽ chậm rãi giáo người, chậm rãi chờ người, đó là đã chết... Chúng ta cũng muốn cùng quan cộng quách."

...

Sở Luyện tỉnh lại khi, trước mắt một mảnh quang ảnh xước xước, tầm mắt mê mang hảo một trận mới thấy rõ tích, ngồi ở giường bạn kia nói màu đỏ thân ảnh, kích thích nàng bản năng sợ hãi, theo bản năng tiêm hô một tiếng.

"A!"

Nàng còn ở cái kia trốn không thoát đầu ác mộng trung!

Dung Khâm cánh tay dài duỗi ra, đem tay dán ở nàng giữa trán, đã phát mồ hôi nóng cái trán mượt mà trơn bóng hơi ẩm, hần mới dò xét một chút, nàng liền chạy nhanh né tránh, nhìn hần ánh mắt, giống như tránh né mãnh thú thỏ con, thủy lộc lộc mắt nhi không chút nào che dấu để cự sợ hãi.

"Hạ sốt, nằm hảo, tinh liền tới giờ uống thuốc rồi."

Hần khước môi khê nhếch, ôn thanh nói đến, một bên gọi người bưng chuẩn bị tốt chén thuốc tới, cầm bạc muống cực kỳ ưu nhã nhẹ giảo, lượn lờ nhiệt khí đằng khởi, kia trương tuần mỹ trên mặt chỉ còn lại nhàn nhạt ý cười.

Cùng nàng ác mộng trung cái kia lạc hẳn sung sướng thô suyễn, không ngừng hưởng nàng trong cơ thể đảo đâm nam nhân, quả thực không giống như là cùng người.

Nằm ở mềm mại cầm tú trung, Sở Luyện dùng nhũn ra tay nhỏ nắm chặt khâm bị, sợ thích nhút nhát nhìn Dung Khâm, nàng là muốn chạy trốn, chính là quanh thân hư nhuyễn khó chịu, đặc biệt là eo bụng dưới, nhức mỗi động cũng không thể động.

Muống nhỏ màu đen nước thuốc uy vào hơi sưng môi anh đào, nàng còn ngờ ngẩn trừng mắt Dung Khâm, hẳn lại về tịnh khăn thế nàng cẩn thận chà lau khoe miệng.

"Nhưng có gì muốn ăn? Thần làm các nàng bị tới."

Thực không chân thật, loại này tình hình rất có loại bị mưa rền gió dữ cuốn tích sau, đột nhiên được đến một sợi ấm dương, bất quá Sở Luyện lại rất rõ ràng, chẳng sợ Dung Khâm cười, cũng che dấu không được hẳn trong xương cốt đồ vật.

Mạn nhập hầu trung chén thuốc quen thuộc thực, rồi lại nhiều một chút nàng ngày xưa chưa từng ném đến quá dục vị, Sở Luyện không kịp tế tử, nắm chặt long khâm, khuôn mặt nhỏ thượng mạc danh bay lên một sợi rặng mây đỏ tới, gắt gao nhắm hai mắt, ngượng ngừng nói: "Người, người đi ra ngoài, làm Phương Thượng Cung tiến vào."

Hôn mê hồi lâu, bụng nhi trương khó chịu, lại uống lên nửa chén nước canh, bài tiết xúc động thực mau liền nùng liệt.

Dung Khâm gác xuống kia chỉ ám điều rỗng bay ngọc chén, liên quan trong tay bạc muỗng cũng ném trở về, Sở Luyện như vậy cảm thấy then bộ đáng, hẳn lập tức liền rõ ràng là làm sao vậy, lại cứ an vị bất động.

"Gọi nàng làm gì, bệ hạ nếu có việc, phân phó thần liền có thể."

Hắn cố ý!

Sở Luyện cảm giận cắn răng, sừng đỏ mắt nhi thủy quang chớp động, diêm đạm đáng yêu làm người nhin không được tưởng xoa xoa nàng, Dung Khâm cũng xác thật làm như vậy, xoa nàng đầu, tán loạn tóc đen mượt mà như nước, đen bóng nơi tay chỉ trung xuyên qua.

Nàng hết thấy đều thực hoàn mỹ, hoàn mỹ làm hắn ái không thể tự kèm chế.

Sở Luyện cũng bất chấp suy yếu, kia cố cảm giác bức thiết cấp người, nàng kẹp chặt hai chân hô to: "Người đi ra ngoài, không cần người không cần người!"

Cho dù là khí trữ, nàng nói chuyện cũng là lộ ra thiếu nữ hờn dỗi, Dung Khâm xốc la khâm, liền đem nhỏ xinh mềm nhẹ nàng ôm vào trong lòng ngực, bắt nàng loạn đánh tay nhỏ, cười thanh tà khí nói: "Đêm qua tiểu Luyện Nhi ở thần dưới háng khi, nhưng ngoan đâu."

Hắn là ái cực kỳ nàng nằm ở hắn dưới thân, khóc kêu cao trào bộ dáng.

"Muốn đi tiêu, thần giúp bệ hạ là được, gọi người khác tới làm gì, chẳng lẽ là đã quên đêm qua, người là như thế nào hàm chứa Dung ca ca côn thit phun ra long dịch sao?" Hắn ái muội cắn nàng lỗ tai, nhìn nàng khí đỏ mặt, lại khóc lên, mới im miệng.

Sở Luyện là không bao giờ từng gặp qua hắn như vậy người xấu, bị Dung Khâm ôm hướng tiêu trong điện lúc đi, nàng còn tức giận cắn hắn mấy khẩu, kia đáng chết thiên nô lại vừa đi một bên cười nàng quần lót.

Tới rồi cái bờ trước, nàng nói cái gì đều không gọi hắn lộng, lại cũng cắn bản ngăn cản không được hắn, thon dài chân nhi bị hắn giá cưỡng bách tách ra.

"Thần cấp tiểu Luyện Nhi xi tiểu, không tốt sao, ngoan, thả ra đi." Hãn dùng cấp trẻ mới sinh xi tiểu phương thức bưng nàng, sâu kín thâm thúy tầm mắt nóng rực dùng ở nàng bụng nhi thượng, tuyết trắng tiểu cái bụng phình phình đáng yêu.

Sở Luyện tránh không khai hãn tường đồng vách sắt, một thân sức lực cũng dùng hết, tức muốn học máu chỉ có thể ở hãn trước ngực cảm thấy thẹn khóc mắng.

"Dung Khâm người cái này kẻ điên! Trẫm muốn giết, sớm hay muộn giết người!"

"Hào."

Hãn ôn nhu thân nàng mặt, đem nàng chân nhi hướng cánh tay gian dịch đi, đảo phương tiện ngón tay đi tác loạn, từ thượng xem đi xuống, đem qua bị hãn chà đạp quá độ hoa phùng sừng đáng thương, ngọc lớn lên ngón tay xoa xoa nàng bụng nhỏ nhất cổ địa phương, Sở Luyện cả người cứng đờ, liền tiếng khóc đều yếu đi, căng thẳng mảnh khảnh phía sau lưng.

"Không cần ấn... Ô ô! Người tên hỗn đản này! Cầu xin người!"

"Hừ, bệ hạ đã rất khó chịu, thả ra liền hào, đem chúng nó đều phun ra tới, liền thoải mái." Hãn dụ hoặc nàng, một bên đem ngón tay đi xuống, về nàng âm đế, sờ nàng huyết nhi khẩu.

35. Hai cái lỗ nhỏ đều ở chảy đờ vật h

Phàm là hãn sờ làm cho địa phương đều là muốn mệnh chỗ, Sở Luyện hung hăng bóp Dung Khâm cánh tay, cắn chặt khớp hàm rơi lệ, cúi đầu gian liền xem hãn ngón tay ở chính mình chân tâm chỗ hài hước kháy, hoa môi huyết khẩu, đều là làm cho lên men phát ngứa, trong bụng một trận co chặt.

"Ô ô!"

"Đào không nghĩ bệ hạ như vậy có thể nhẫn, chính là phóng không ra, thần giúp giúp bệ hạ tốt không?" Hãn mát lạnh thanh âm lộ ra ý cười, đầu ngón tay đã là ướt nị, liền mật dịch, hãn một lóng tay đỉnh vào nàng chất thịt.

Sở Luyện khóc sắc nhọn, hai chân không ngừng tưởng khép lại, lại bị hãn cưỡng chế căng ra, thật dài ngón tay vuốt ve trơn mềm thịt bích, đi phía trước huyết khẩu nhi thượng xoa nắn, chỉ hôm qua kia mấy cái canh giờ, hãn liền đối với nàng thân mình rõ như lòng bàn tay.

Giảo hút ngón tay thịt non huyết nhi khãn trí xuất li, hoàn toàn vô pháp tưởng tượng như vậy nhỏ xinh địa phương, hôm qua là như thế nào cất chứa hạ hãn, nhẹ trừu ngón tay, hơi sinh vết chai mỏng lòng bàn tay cố tình đi ma nàng mềm chỗ, hoa kính ướt nóng dị thường, không cảm vài cái, liền có bạch trọc dịch nhầy từ bên trong chảy ra.

"Hút hảo sinh khãn, tiểu Luyện Nhi nhìn xem đó là cái gì, từ người bụng nhi chảy ra đâu." Hãn hết sức tà nịnh, rõ ràng nhất phong nhã đậm mạc một người, ôm nàng khi, so với kia trên phố du côn còn muốn vô lại.

Sở Luyện khóc khuôn mặt nhỏ đỏ lên, căng thẳng chân nhi đã tới cực điểm, ngón tay ma động làm tiệp sinh tê dại xông thẳng huyết tâm, kia cổ sắp nhịn không được bài tiết cảm cấp liệt sắp bùng nổ.

Hãn còn ở hưởng bên trong thăm, bôi quá được huyết nhi nộ nhiệt thâm hoạt, chưa từng đào tẩn đục lưu lúc này đều chậm rãi ra tới, moi đào xoay tròn, sơ sơ phá vỡ mẫn cảm thịt bích như thế nào thừa nhận được.

Trong lòng ngực kiều mềm ngọc oa oa bỗng nhiên cung hạ thân mình, buồn bã hét lên một tiếng.

Xôn xao, đạm sắc thủy dịch cấp tốc phun ra, tự nàng chân tâm chỗ vẽ ra một đạo xinh đẹp đường cong, nước suối dạn dò thanh tí tách tí tách rơi vào rồi sơn màu cái bô trung.

"Thật đẹp."

Hắn quạnh quẽ trong mắt có một tia khác thường nhiệt, thật sâu nhìn nàng chân tâm, đem hai chỉ thon dài tuyết trắng chân nhi đem càng khai chút, nghẹn áp lâu ngày dòng nước phóng vui vẻ, mà Sở Luyện đã là xụi lơ ở hẳn trong lòng ngực, hồng con mắt tội nghiệp nức nở, hai đùi run run, hoàn toàn không có sức chống cự.

Sùng nịch hôn nàng tiểu xảo trắng nõn vành tai, lại đến sương cơ ngọc cốt cổ trắng, mềm ấm làm hẳn trong lòng mật mật ngứa, giãy lát, tiếng nước mới nhọt nhạt chút.

"Tiểu Luyện Nhi không nhìn xem sao, hai cái lỗ nhỏ đều ở chảy đồ vật đâu, tẩm tặc, còn có Dung ca ca đút cho người, đều ra tới."

Hoàn toàn phóng thích ra tới, Sở Luyện cũng hư thoát, nào dám đi xem, một tiếng khóc so một tiếng mềm, vừa kéo vừa kéo đều mau điều không thượng khí nhi, Dung Khâm mới vớt một cái tẩm ở hương canh tịnh khăn lại đây, cẩn thận thế nàng chà lau, rồi sau đó lại thay đổi làm xa tanh tới, từ trước đến sau nhất nhất lộng tịnh.

Ném xa tanh, hẳn mới ôm Sở Luyện đứng dậy, đem nàng hương trong lòng ngực chuyển qua tới, nha đầu này lập tức đối với hẳn lại đấm lại đánh, hình như có thiên đại thù hận muốn báo, một ngụm biên bối ngân nha càng là hung hăng cắn hẳn vài cái.

Dung Khâm từ nàng nháo, ôm nàng trở về long sàng đi, lại là chưa từng lại cho nàng xuyên quần lót, trơn bóng hai chỉ đùi ngọc dừng ở minh hoàng cầm khâm trung, nộn oánh triệt lóa mắt, hẳn khẽ nhúc nhích cổ

họng, đăm cười xem Sở Luyện giống chỉ sâu giống nhau đem chính mình kín mít bọc lên.

"Cút đi! Người cút đi!"

Đôi đầy nước mắt mắt nhi là lại hận lại giận, có lẽ là khí nóng nảy, mới kêu xong, nàng liền hôn mê bất tỉnh.

...

Sau này mấy ngày, Sở Luyện lại là bệnh lại là đau hạ không được giường, Dung Khâm đều là bóp thời gian tới, cho nàng uy được thượng được, mới đầu nàng còn sẽ nháo, nhưng nơi nào là Dung Khâm đối thủ, cũng liền ngoan ngoãn an tĩnh.

Tiểu An Tử khom người đứng ở trọng sa màn che hạ, long sàng kia đoan cách hơi mỏng giao tiêu minh sa, chỉ có thể mơ hồ thấy tiểu hoàng đế mảnh khảnh thân ảnh, nghe Miêu nhi thoải mái nhẹ ô, liền có chút lo lắng nói: "Bệ hạ, đốc chủ không đồng ý, vẫn là mau chút thả ra đi."

Dung Khâm quán là không mừng Sở Trinh đưa cho Sở Luyện này chỉ miêu, cố tình Sở Luyện thích, vui vẻ khi ôm khổ sở khi cũng ôm, hiện giờ nằm ở long sàng cũng muốn ôm.

"Hắn không đồng ý, trăm liền cái gì đều không thể làm?"

Này hiển nhiên tức giận thanh thúy, Tiểu An Tử cũng không dám nhiều lời, lần này nếu không phải tiểu hoàng đế thái độ kiên quyết, hẳn sợ là cũng muốn cùng những cái đó cung nhân cùng nhau bị tiễn đi, tư khởi Dung Khâm kia phó lãnh trăm ôn nhã, đàm tiểu gian liền vô nhân tính bộ dáng, hẳn phía sau lưng thẳng nhảy hàn khí khủng hoảng.

Sở Luyện xoa béo miêu nghẹn miệng nhi kém chút khóc thành tiếng, rốt cuộc là còn nhỏ, bị Dung Khâm này một hồi áp lộng, lại sợ lại hận, hôm

qua Dung Khâm còn gọi nàng bưng ngọc tỷ cái ở tứ hôn thánh chỉ thượng.

Hoàn Nương cùng mục kiêu hôn sự, hẳn hoàn toàn không phải nói giỡn.

Hẳn quá xấu rồi, dẫu cơ sau Sở Luyến cũng không từng sờ qua ngọc tỷ, hẳn thế nhưng vì đoạn nàng tâm tư, tự mình đi Tư Lễ Giám lấy lại đây. Không cái, hai người đều phải chết; che lại, nàng liền cái gì cũng chưa.

"Tiểu An Tử, tấn hoàng thúc thân thể nhưng chuyển hảo?"

To như vậy sở họ tôn thất, Sở Luyến có thể nhớ tới nhân vật cũng liền Tấn Vương, đầu năm Đông Hán mượn duy trì trật tự một chuyện phiên Tấn Vương phủ, nàng chính trực tráng niên hoàng thúc lại bị bệnh, mấy năm liên tục quan cung yến đều chưa từng tham dự.

Hiện giờ thiên hạ ai đều biết tiểu hoàng đế là cái con rồi, chân chính hoàng đế là cầm quyền hoạn quan, Dung Khâm chi danh sớm đã dương thiên hạ.

Muốn dọn đến hẳn, tuyệt phi một sớm một chiều sự.

36. Dâm dăng chảy thủy không ngừng H

Phương bắc hóa tuyết khi, thiên lạnh hơn, gió lạnh lạnh thấu xương mấy ngày.

Sở Luyến lúc trước trụ trở về vạn thanh cung noãn các, địa long ôn ngọc, nàng kia tiểu thân thể nhưng thật ra lần đầu tiên quá cái thoải mái mùa đông. Năm đó Lâm thị hoài nàng khi, là đầu thu bị ném vào ngự trì, thế cho nên Sở Luyến sinh ra tới kém chút dưỡng không sống, nàng cũng là cái phúc lớn mạng lớn, miễn cưỡng căng mười ba năm, còn một sớm làm hoàng đế.

Hiện giờ bị Dung Khâm đối đa dạng quý giá kiêu dưỡng, đảo cũng không có gì đáng ngại.

Ngoài cửa sổ là kim bích huy hoàng màu họa hồng tường, tiểu kiều nước chảy hồng mai xinh đẹp, lượn lờ sương mù mờ mịn mặt nước, tựa cổng trời tiên cảnh giống nhau, Sở Luyện hàm chứa ngưng hương thuốc viên, ôm lười nhác béo miêu, nằm ở cấm tú chông chất gỗ nam trên giường.

Trầm vụng vụng lại ngủ rồi.

Dung Khâm nhập tới, tuấn rút cao dài thân mình giải hồ cừu áo khoác, đó là toàn thân đẹp đẽ quý giá phi ngư phục, đánh cái thủ thế, nội gian hầu lập các cung nhân lẳng lẳng lui ra tới.

Kỳ lân tạo ủng dẫm mãi phô thêu thâm lẳng yên không một tiếng động, gần cấm giường biên, đào má sinh diễm ngọc sứ tiểu cô nương hoành nằm không cái chính hình, mỏng khâm hạ lộ ra một con chân nhỏ thượng ăn mặc nguyệt bạch kim long vớ, mơ hồ có thể thấy được tiểu xảo ngón chân.

"Miêu ô ~"

Dung Khâm phương dựa gần Sở Luyện ngồi xuống, oa béo miêu cảnh giác trừng mắt màu lam mắt to, xinh đẹp màu trắng cái đuôi một chút một chút quét ở Sở Luyện trên mặt, kia nha đầu cũng không tỉnh lại, Dung Khâm tay vừa nâng lên, béo Miêu nhi lập tức thoán lên chạy.

Hắn kia khí tràng, quả thực là cả người lẫn vật đều sợ.

Quạnh quẽ ánh mắt dừng ở bát bảo sơn trên bàn, kia trang thuốc viên hộp nửa khai, ẩn lộ hương thơm cùng Sở Luyện trên người hương vị giống nhau như đúc, Dung Khâm che lại hộp, trường chỉ liền dừng ở Sở Luyện kiều nộn má bạn, chọc chọc.

Hơn phân nửa tháng không cho hấn chạm vào, chỉ phải hưởng ăn đồ vật thêm chút làm nàng ngoan đồ vật.

Hờ khép hiên cửa sổ, trở gió lạnh rớt nhập, oi bức trung, Sở Luyến ngủ mơ mơ màng màng, trên người trụy minh châu mỏng khâm bị kéo ra khi, nàng là có cảm ứng, tiếp theo, quần áo cũng bị giải khai, luôn có một đôi tay không ngừng sờ nàng, từ trên mặt sờ đến trước ngực, không ngừng sờ soạng, còn ở niết nàng kẹp nàng.

"Ngô..."

Phấn nộn đầu vú bị vê hơi ngứa, nàng dẫu môi anh đào không khoẻ nhẹ ô, trong óc tràn ngập quái dị hỗn loạn.

Oánh bạch tuyết da thượng, trước đây lưu lại sở hữu dấu vết đều biến mất, dưới ánh mặt trời, nằm ở hỗn độn quần áo nữ nhi dáng người hết sức nhu mì, xoa nàng mượt mà nãi nhi, Dung Khâm chương gian đều là một mảnh nóng rực mềm mại.

Sở Luyến còn ở nhẹ giọng kiều chuyển, cái miệng nhỏ liền bị véo khai, nhét vào tới đại lưỡi ướt nóng, hoạt hoạt lấp đầy nàng miệng nhi, đồ nàng hô hấp dồn dập lên, lửa nóng nhiệt tiến quân thần tốc, liếm nàng khoang miệng, lộng nàng phấn lưỡi, quét nàng hàm răng...

Chống đỡ không được Sở Luyến mềm mại thấp ngô, loại này tựa phải bị sinh nuốt sống ăn cảm giác, làm nàng sợ hãi có chút khóc thành tiếng, nề hà mí mắt quá trầm trọng, như thế nào ra sức cũng tránh không khai, thẳng bị kia linh hoạt lưỡi toát làm cho ngọt dịch ào ạt nhập hầu.

Trần đây, đều là Dung Khâm hương vị.

Buồn ngủ càng ngày càng trầm, nàng bản năng đi xô đẩy hấn tay nhi cũng không có lực, trắng nõn nếu tước hành đốt ngón tay, bị hấn từng bước từng bước liếm.

"Bệ hạ ngủ rồi sao?"

Hắn làm người thêm được, là cái cái gì hiệu quả, hẳn tự nhiên nhất rõ ràng, ở nàng vừa ngủ hạ thời điểm tiến vào, chính là muốn cho nàng cảm thụ được hẳn là như thế nào lộng nàng, tuy là Sở Luyện lại như thế nào giận, cũng lấy hẳn không có biện pháp.

Hắn hôn nàng miễn cảm tuyết cổ, hơi sinh vết chai mỏng bàn tay dẫn theo nàng nhỏ nhắn mềm mại eo, đem nàng trở mình, ấm áp môi từ nàng vai ngọc một đường hôn hạ, dọc theo non mềm đường cong, tự xưng sống lưng thân tới rồi mộng nhỏ thượng.

Nhéo phần viên mộng nhi, hết sức dâm loạn bẻ ra trắng nõn tế phùng, rãnh mộng gian tinh xảo tiểu cúc hoa đang run sức, thổi một ngụm nhiệt khí đi lên, hoa nếp gấp thay đổi lại biến.

"Tiểu Luyện Nhi này chỗ cũng sinh tinh diệu, chính là không biết có thể hay không dung hạ thần."

Sở Luyện tự nhiên đáp lại không được, nửa mộng nửa tỉnh trạng thái hạ hoảng sợ, nhận thấy được Dung Khâm đang sờ cái kia xấu hổ xấu hổ địa phương, nhắm chặt mắt nhí lặc nổi lên nước mắt, cũng may thẳng nhãi này còn có điểm nhân tính, cũng không có hướng bên trong tắc cái gì đáng sợ đồ vật.

Còn không đợi Sở Luyện thở phào nhẹ nhõm, kia mấy cây ôn nhuận trường chỉ lại đi phía trước huyết sờ soạng đi, nàng tâm nháy mắt lại bang bang loạn nhảy dựng lên.

Kia ngày sau hẳn liền chưa từng lại nhập quá cái này địa phương, bí được tinh dưỡng quá hoa môi, đảo càng sâu khẩn nộn, diễm mỹ màu đỏ chọc người mắt, căng ra hai điều củ sen dường như đui ngọc, Dung Khâm chỉ đem huyết nhi chỗ vũ mị phong cảnh thu vào đáy mắt.

Đầu ngón tay đối với hoa khẩu, thoáng dùng một chút lực tắc đi vào.

"Bệ hạ cái miệng nhỏ như thế nào hút như vậy khấn, thần ngón tay cảm bất động." Hãn trầm thấp trầm hoãn ôn cười, lòng bàn tay đầy nhiệt năng thịt non hương bên trong để, dâm hoạt ướt át cũng không đầy đủ, hãn chỉ có thể thử chậm trù chậm cảm.

Ngửa không khoẻ làm Sở Luyện căn môi, ghé vào hỗn độn khâm bị xiêm y trung lạnh run.

Ngón tay đỉnh có điểm thâm, nhỏ xinh hoa kính mật mật hấp thụ, cũng không ngăn cản hãn moi lõng, miễn cảm thịt bích ướt hoạt, đầu ngón tay cong lên nhẹ đào khi, tô tô ma xông thẳng huyết tâm, đó là Sở Luyện sợ nhất đồ vật.

"Ô!"

Khóc ra tới kiêu ô mềm làm Dung Khâm dưới háng cự long lập tức ngạnh khởi, lại cứ trên mặt còn nhất phái nho nhã cao lãnh.

Ngón tay cảm đầy nàng nộn huyết, ra vào càng lúc càng nhanh, mang theo đầm nước thanh phốc phốc bạch bạch vang, liền ướt át nị hoạt, vuốt ve thịt bích thượng mỗi một chỗ miễn cảm nếp uốn cùng mềm thịt.

Hãn luôn là có biện pháp đem nàng làm cho dâm đang chảy thủy không ngừng.

37. Thèm như thế lãng HHH

Song chỉ vi phân ở mật huyết trung, quá phận non nớt thịt nhi ướt nính nính nóng lên, hoãn sờ trọng cảm, giáo ra sền sệt chất lỏng nhuộm đầy Sở Luyện run súc phấn huyết hoa khẩu, một cuồn cuộn một cuồn cuộn trong suốt, liền chân tâm đều làm ướt.

"Không... Ngô... Ân ách..."

Nàng kiều xúc hô hấp, nhẹ toái nỉ non giống ở đỏ mặt đỏ mặt rên rì, Dung Khâm sờ lộng tiểu nhục động, nóng rục chỉ pháp hay thay đổi, toản, giáo, đĩnh, toản tinh tế cảm thụ được mềm thịt lồi lõm nhỏ hẹp nội nói.

Một tay mơn trớn Sở Luyện nhĩ tấn, đem nhẹ từng đợt từng đợt tóc rối vén lên, nhìn oánh bạch hồng thấu đào má thắm hần, biết nàng nghe thấy, liền ôn thanh nói nhỏ: "Tiểu Luyện Nhi mật động ngọc khấu đảo so với ngày đó càng thành thật chút, hàm chứa Dung ca ca ngón tay, thềm như thể lang thang, cần phải đổi cái lớn hơn nữa đồ vật uy no?"

Song chỉ lúc nhanh lúc chậm lộng nàng chỗ sâu nhất, Sở Luyện cả người nhiệt ngứa lợi hại, cong lớn lên lông mi run rẩy, mông lung gian bụng tiếp theo toản, nàng nghe thấy được Dung Khâm đang cười. Hần tiếng cười cực kỳ dễ nghe, nàng lại hận sát hần, cả người run rục, ở hần ngón tay rút ra sau, kia nhiệt lưu vội vàng dừng dật cảm giác cảm thấy thẹn cực kỳ.

Dâm mi hương vị tán vào không khí.

Tinh xảo nhỏ nhắn mềm mại ngọc bạch thân mình bị Dung Khâm lăn qua lộn lại hôn, đỏ bừng đào hoa khai biến tuyết da phía trên, bắt kiều khiếp vô lực chân nhi kéo ra, thô thạc nướng ngạnh thịt trụ một chút một chút cọ động ở nàng giữa hai chân.

"Bệ hạ muốn ăn sao?"

Tròn trịa như dù mềm yếu lây dính mật hoa, nhiễm ướt lượng thô cuồng, rất nhiều lần trên đỉnh nàng trớn mềm huyết khấu, cố ý hướng lên trên một đĩnh, lại sai rồi đi ra ngoài, qua lại mấy phần liền câu mật nước giàn giụa.

Thật thật nhét vào khi, nằm ở cầm tú trung tiểu nhân nhi thân mình nháy mắt cứng còng, hần đạm cười nắm chặt ngọc nhuận eo nhỏ, đem

chính mình một tấc tấc đưa vào nàng trong cơ thể, đầy đủ thấm ướt hoa dịch dễ chịu nội nói, cảm vào quá trình đảo so lần đầu tiên thông thuận rất nhiều.

"Ân ~"

Dung Khâm không khỏi khuây khoả khẽ rên một tiếng, chưa từng tiến vào non nửa dương trụ tạt ở hoa khẩu chỗ thượng đang bị đâm dịch thấm ướt, nhập đến chỗ sâu trong đầu đoan càng tựa lâm vào quyến rũ tiên chỗ, thủy nhuận trơn mềm, cảm lòng không đậu liền tưởng mạnh mẽ phạt lộng.

Sở Luyện lại là khó chịu không được, mềm mại dừng ở quần áo trung tay nhi phát run, muốn bắt lấy thứ gì, lại là liền động đều không thể động, Dung Khâm lộ ra một hà hương chúc liệt nhiệt độ cơ thể bao trùm ở nàng trên người, nặng nề áp chế nàng, chiếm cứ nàng.

Nội lộ trình lại trường lại đau, khóc cũng khóc không được, hai chân bị hấn kháng trên vai, cùng ngày ấy giống nhau, lại bắt đầu tùy ý phù hợp thân thể của nàng trều động.

Hiên ngoài cửa sổ vào đông minh quang chính hàn, chu trụ màu họa nội thất lại là khác cảnh xuân kiều diễm.

Nam nhân to lớn đầu vai không được kích thích, treo ở này thượng một đôi trắng nõn liên đủ cũng lắc qua lắc lại, nhu hòa oánh nhuyễn ngọc chân đi xuống, đó là một phân hợp lại giao hội chỗ, nước sốt văng khắp nơi dựng lên, thô cuồng thịt trụ mãnh liệt tiến sâu thối lui.

Phấn nộn huyết khẩu bị cự trụ căng trắng bệch, tích tầng tầng đâm mạt, từ Dung Khâm trọng đụng phải tới, đâm chân tâm một mảnh ửng đỏ ướt nính, cũng đâm Sở Luyện nhắm chặt mắt nhi nhỏ giọng ưm, thẳng không nổi hấn trọng lực đảo lộng khuây khoả.

"Bệ hạ như vậy kêu cũng cực diệu."

Nhỏ xinh vách trong ẩm áp thủy nộn, thạch ngành dương cụ dữ tợn ma xát, đôi đầy mật huyết, giải khai thịt nếp gấp, tình dục như sóng bỏng cháy người chỉ đợi theo bản năng đi đánh sâu vào, Dung Khâm cầm giữ kia sứ bạch tiểu cô nương, đem nàng thao lật đi lật lại.

Mị thịt niêm mạc bản năng luật động co chặt, bạch bạch rung động đầm nước thanh phong phú hay thay đổi liên nhân xông xáo.

"Ướt đấm đâu, tiểu Luyện Nhi nếu là tỉnh, lại nên là cái gì bộ dáng?" Hãn đỉnh lộng quá sâu, xâm nhập ngoại trừu khi, mào gà xẻo cọ nộn vách tường, thẳng đem cuộn cuộn không dứt mật thủy bài xuất, làm cho cảm trên giường vệt nước bao quanh.

Sở Luyện ý thức thượng có một tia rõ ràng, đong đưa thân mình, chỉ cảm thấy chính mình liền như kia mãnh hổ trảo hạ con mồi giống nhau, bị Dung Khâm áp vững chắc, tùy ý ăn lộng, này bất quá là lần thứ hai giao hợp, nàng vẫn là không thói quen hãn thô to, huyết khẩu gian là sưng to không khoẻ, hoa tâm càng là bị hãn đảo toan ngựa, hãn tốc độ thực sự nhanh chút, đấm nàng nửa người dưới đều mau phế đi.

Nếu là thanh tỉnh, nàng nơi nào sẽ muốn hãn như vậy tiến nàng.

"Ô ô..."

Tiến thối vô độ, nhắm thẳng nàng nhất nộn nhất mềm địa phương cảm, nhìn rời khỏi dương vật ướt lượm, nhỏ mật thủy thực mau liền nhét đầy thân thể của nàng, Dung Khâm ánh mắt trầm nồng đậm, hơi đột hầu kết nhẹ nhàng lăn lộn, mồ hôi nóng ở tuấn mỹ khuôn mặt rơi xuống.

Sinh mãnh hảo không nhẹ nhàng chậm chạp thao lộng, đem được hiệu mang đến buồn ngủ đánh tới vài phần, Sở Luyện hãm ở nặng nề trong mê loạn, toàn thân sống tán quái dị khôn kể ngựa, hãn lấp đầy bạo trưởng khi, nàng tưởng thét chói tai, hãn bứt ra mà lui hư không khi, nàng càng muốn khóc lớn.

Khô nóng đại chường bùng lên nàng phấn mông, phần hông đánh tới khi tiếng vang tăng thêm.

"Vẫn là thật chặt, nhiều nhập vài lần, bệ hạ liền sẽ càng thoải mái chút, nhìn, hiện tại tựa hồ càng ngày càng thích hợp."

Co chặt vách trong ăn thực khẩn, mông nộn thịt nhi hấp thụ thịt trụ, cường đại xa lánh lực, áp Dung Khâm híp mắt thấp suyễn lên, bỏ thêm vào măn sâu thăm nhỏ hẹp hoa kính, bỗng chốc hương hoa tâm thượng đảo, còn chưa từng phá khai tưởng nhập địa phương, dưới thân Sở Luyện lại tiết.

"Ngô!" Vốn là bén nhọn bất lực kêu to, lúc này mềm kéo dài mảnh mai.

38. Thần lưu lại bồi người ngủ

Sau này sự Sở Luyện nhớ không rõ, che trời lấp đất mạn tới cao trào, kích thích nàng hoàn toàn vụng đã ngủ...

Cầm đèn là lúc, nàng mới chậm rãi tỉnh lại, quanh thân lại là kia cổ khôn kể nhức mỏi, eo hạ càng là động cũng không dám động, tay đem vừa nhấc, liền chạm được một mặt cực nóng, nàng kinh ngạc nghiêng đầu xem qua đi, Dung Khâm lại là cùng nàng ở cùng chung chăn gối.

Hắn miên thiên, nàng tay chạm vào tới khi, hắn cũng ở nháy mắt mở mắt, khẽ nhếch khóe mắt như đào hoa mỉm cười, lộ ra sủng nịch cùng một tia thanh lãnh, đem ngọc lẳng lẳng Sở Luyện ôm vào trong lòng ngực.

"Giờ Tý đâu, bệ hạ không ngủ sao?"

Sở Luyện bị Dung Khâm bóp eo làm cho mềm mại ghé vào hắn trên người, gân gang tấc, hai người ti trên áo đều là cùng loại Long Tiên Hương hương vị, nàng khí thẳng căn răng.

"Người lớn mật! Trầm long sàng người cũng dám lưu tâm!"

Dung Khâm chính xoa nàng tế nhuyễn cành liễu eo nhỏ, nóng rục lòng bàn tay giảm bớt nàng dưới thân nhưc mới, mới đầu còn xem như đặc ý, dần dần lại hưởng nàng kiều kiều mỏng nhỏ thượng sở soạng đi, không có sợ hãi cười: "Bệ hạ thần đều ngủ đến, này long sàng thần như thế nào không thể ngủ?"

Làm liều khí phách tự ánh tầng tầng lớp lớp ánh nến hổ phách cây cọ đồng khuynh lưu mà ra, nhiếp nhân tâm phách, chấn Sở Luyện không lời nào để nói.

"Người, người..." Ban ngày bị hấn lộng tàn nhẫn, liền chống cự đều làm không được, Sở Luyện trong lòng áp lực không thôi, ở Dung Khâm kinh dị trong ánh mắt, khí đỏ mắt, nghẹn miệng nhi mắt thấy nước mắt nhi liền phải đi xuống lạc, hảo không thể người liên.

"Khóc gì?" Dung Khâm vội đem nàng từ trong lòng thả đi xuống, chỉ trừ tuyết sắc ti y cao lớn thân mình căng lên, trường chỉ mềm nhẹ phất quá Sở Luyện ướt át khóe mắt, đạm cười: "Vào đông trời giá rét, thái y nói bệ hạ thủ túc sinh lạnh, cần hảo sinh chăm sóc, thần lưu lại bồi người ngủ, không tốt sao?"

Hấn không nói Sở Luyện còn chưa từng phát hiện, bắt đầu mùa đông sau ban đêm, đều có cung nhân dùng lò sưởi đất ấm, nhưng tay chân nàng vẫn là dễ phát lạnh, thường thường ngủ đến hừng đông cũng là băng, đó là từ trong bụng mẹ mang ra trời sinh không đủ, thế cho nên mỗi tháng quỳ thủy khi đau đớn muốn chết. Tối nay lại là không giống nhau, nam nhân trên người dương cương hơi thở nóng bỏng, ấm cầm tú long khâm, cũng ấm nàng thân mình.

"Không tốt." Nàng phiết phiết cái miệng nhỏ, mang theo một chút non nớt tiếng khóc nhược nhược nói, lại lạng lẽ đem dán ở hấn chân trên lưng

ấm áp nộn đủ dịch khai.

Nàng những cái đó xinh xắn rồi rằm tiêu biểu tình Dung Khâm xem lại là cực vui mừng, khô nóng ngọc nhuận lòng bàn tay phải đi nàng khoe mắt ướt át, thấy nàng vẫn là không muốn con mắt xem hấn, trong sáng ánh mắt thông dong.

"Còn bực thần?"

Sở Luyện cùng khác nữ tử là không giống nhau, nàng quan niệm trung cũng không có rất mạnh trình tiết ý thức, mười hai tuổi trước là dưỡng ở lãnh cung liền nam nhân đều hiếm thấy quá công chúa, mười hai tuổi sau càng là lấy nam nhi thân làm hoàng đế, Dung Khâm cố ý khống chế, lại nào có người cùng nàng phổ cập nữ tử trình tiết việc.

Nàng cái giận chính là Dung Khâm thủ đoạn, cường bách nàng hành sự, lại bá đạo đem mục kiêu đá ra nàng niệm tưởng trung, càng là không màng nàng ý nguyện, lại nhiều lần tiết lộ.

"Trẫm, trẫm không thích làm những cái đó sự, người luôn là bức bách ta, ta chán ghét người, người còn hạ được... Dung Khâm, người đem trẫm coi như cái gì?!" Nàng một cổ não nói, bị hấn nửa phùng ở trong lòng bàn tay khuôn mặt nhỏ tràn ngập ủy khuất cùng oán hận.

Dung Khâm từ nàng nói, đem lộn xộn nói dụng tâm nghe, lần này hấn xác thật nóng vội, mười bốn tuổi Sở Luyện tiểu tính tình quật cường thực, hấn như vậy hành sự, cũng biết sẽ làm nàng mâu thuẫn chính mình, nề hà rốt cuộc là không khống chế được chính mình.

"Thần đem bệ hạ coi như cái gì, bệ hạ chẳng lẽ còn không biết sao?"

Hấn một lòng tưởng thủ nàng lớn lên, chỉ cần có thể làm nàng cao hứng, đem thiên hạ hết thảy cho nàng đều là có thể, đó là hiện giờ, hấn nắm

quyền, chưởng tẫn người trong thiên hạ, chung hãn cả đời, có thể sử dụng tâm đi bảo dưỡng cũng liền Sở Luyện một người.

Hãn nhàn nhạt rũ mục nhìn nàng, thanh u ánh mắt khác tình tố sáng quắc, Sở Luyện trong lòng khẽ run, theo bản năng né tránh hãn tầm mắt.

Nàng thấy nhiều hãn lãnh khốc thị huyết bộ dáng, liền cưỡng bách nàng khi, đều là ngoan tuyệt đáng sợ, như vậy có nhân tình vị ánh mắt, làm nàng rất là không thể tin tưởng, cũng không dám tin tưởng.

"Thôi, sau này thần đều sẽ không đối bệ hạ dùng được, tốt không?" Hãn nặng nề nói, thon dài trắng nõn ngón tay nhẹ vỗ về nàng hồng nhuận óánh nộn sườn mặt, thấy nàng nhú mày, mới chậm rãi thu hồi tay tới.

Sở Luyện tròn mắt chuyển động, cảm giận xoay đầu nhìn về phía hãn, giáo hoạt con mắt sáng thủy lượng, lộ ra một tia sợ hãi cùng lớn mật: "Này, chính là người nói, sau này còn dám dùng được, trẫm liền..."

"Bệ hạ không để ý tới ta đó là, cũng biết tiểu Luyện Nhi không để ý tới Dung ca ca, thần tâm liền sẽ như đao cắt giống nhau đau, đã là khổ hình."

Hãn chấp khởi Sở Luyện tay sờ ở chính mình ngực chỗ, không biết thật giả nói, cường hữu lực tim đập đập đều chấn Sở Luyện lòng bàn tay phát run, cách ti y đều là hãn khác hãn với thường nhân nhiệt độ cơ thể, vội tránh ra hãn, tiểu thân mình hướng long sàng nội lật nghiêng lăn đi.

Này lại là ở trốn hãn.

Dung Khâm ánh mắt tối sầm lại, khuỷu tay chống ở long gối gian, lòng bàn tay chống chính mình đầu, tuấn rút dáng người vẽ trong tranh nghiêng nằm ở minh hoàng cấm tú trung, đào hoa cũng dường như tuấn mục nhìn kia tiểu nha đầu.

"Bệ hạ ngủ nơi đó đầu đi nhưng lạnh thực, thần đem bên này ấm, bắt quá tới chút sao?"

Long sàng cực đại, Sở Luyện phủ từ nóng hừng hực địa phương phiến tới rồi một khác sườn, liền bị đông lạnh thẳng run run, tay nhỏ lay góc chăn đi trộm xem Dung Khâm, kia đáng chết thiên nô cười cùng chỉ hồ ly giống nhau phong tao, gì tồn ngày xưa đốc chủ túc lãnh cao quý, dọa nàng càng hướng bên trong rụt.

"Trẫm ngủ nơi này liền hảo."

Nhu nhu thanh nhi không lưu tình chút nào cự tuyệt hẳn, Dung Khâm nhường mây dương môi, duyên dáng độ cung cực cụ mị hoặc cùng nguy hiểm, còn không đợi Sở Luyện chui vào long khâm, hẳn liền nhào tới, lập tức thiếu nữ kiêu chuyên kinh hô ở long sàng nội hoảng sợ vang lên.

"Thần vẫn là thích ôm bệ hạ ngủ, tiểu Luyện Nhi vừa thơm vừa mềm..."

"Dung Khâm!!"

39. Đường huynh

Nhân đế thượng tại vị khi, phân công thiên đảng, mới đầu Đông Hán là chỉ chương kinh đô và vùng lân cận đốc tra, thế mãnh như hổ, Nhân đế khó được sinh ra một tia cơ trí, lại thiết lập Tây Hán chế hành, chương tấn cả nước các nói. Đáng tiếc cuối cùng là không địch lại Diêu Hiến Dung Khâm hai người, sáng lập ngăn ngừa nửa năm liền bị phế đi.

Từ đây, Đông Hán cũng liền thẩm thấu các nói các sử, mỗi người khủng sợ, thiên đảng chi thế tráng đến trước nay chưa từng có.

Tháng tư sơ tuần khi ra kiện đại sự, đại thái giám Diêu Hiến về quê bái tổ khi gặp ám sát, trọng thương hiểm trí mạng, Dung Khâm biết được

tin tức sau, liền suốt chúng suốt đêm ly kinh chạy đến, này hai người không ở trong kinh tọa trấn, xanh thắm không trung tựa hồ đều mỹ không ít.

Sở Luyện thay đổi đế vương xuân sam thường phục, ôm béo miêu hành tại Ngự Hoa Viên trung, đúng là bách hoa sơ khai khi, phương hoa tranh diễm. Dung Khâm vừa đi đó là mấy ngày, trong cung tuy không thể thiếu hẳn nanh vuốt, nhưng Sở Luyện lại luôn có một loại áp đỉnh Thái Sơn bị di đi nhẹ nhàng.

"Bệ hạ, ngài nhìn kia đầu đào hoa khai thật tốt, nô đi chiết mấy chi lại đây?" Tiểu An Tử tùy hầu ở Sở Luyện phía sau, cười.

Sở Luyện ngược mắt nhìn nhìn ngự hồ đối diện mãn thụ sáng lạn phấn phi, ôm Miêu nhi thượng cầm thạch trắng hồi kiều, trước mắt doanh doanh kiều mỹ: "Không cần, trầm qua đi thưởng thưởng đó là, này hoa vẫn là muốn khai ở chi đầu mới đẹp."

Kia thiên tử ngự viên tự nhiên là tập thiên hạ sở hữu người giỏi tay nghề tới, đó là bên đường một hoa một thảo cũng là tu dưỡng tinh xảo, chước đây hoa chi phấn đào càng là phồn mỹ, thanh phong xẹt qua trường hồ đảo qua, rào rạt cánh hoa bay tán loạn.

"Miêu!"

Sở Luyện ngửa đầu nhắm hai mắt lại, đào hoa dừng ở trên mặt cảm giác ngứa, trong lòng ngực Miêu nhi lại bị nồng đậm mùi hoa sặc miêu ô không ngừng, thịt hô hô móng vuốt vừa giẫm, liền từ Sở Luyện trong lòng ngực nhảy xuống.

"Đại béo!" Nàng lập tức trợn mắt đi tìm miêu, lại nhìn thấy cách đó không xa đang có một người ngồi xổm trên mặt đất đem nàng Miêu nhi bế lên, Sở Luyện không khỏi nhíu mày: "Đường huynh?"

Đạp đào hoa mà đến thiếu niên cực kỳ anh tuấn, mặt mày gian là nhất phái thư lãng quý khí, đến gần Sở Luyện trước người liền cung kính mà quỳ xuống hành lễ, trong tay ôm Miêu nhi dị thường ngoan ngoãn.

"Bệ hạ."

Sở Luyện cười cười, tế bạch hàm răng ẩn lộ: "Đường huynh cần gì đa lễ, mau mời khởi đi."

Đứng dậy Sở Trinh có thể so Sở Luyện cao quá nhiều, mang ngọc ban chỉ đại chưởng mềm nhẹ vuốt ve béo miêu, một bên nhìn Sở Luyện, đường cong tuấn lãng gương mặt thượng khó nén quan tâm: "Bệ hạ như thế nào lại gầy?"

Ăn mặc long bào tiêu nhân nhi so lần trước chứng kiến càng thêm nhỏ nhắn mềm mại lá lướt vài phần, thúc ngọc đá eo nhi phá lệ tế, tế tựa hồ một chưởng liền có thể nắm toàn, Sở Trinh vuốt ve Miêu nhi lòng bàn tay hơi ngứa, trên mặt ý cười lại là rõ ràng.

"Gầy sao? Trầm như thế nào cảm thấy là béo đâu?" Sở Luyện cười má lúm đồng tiền nhẹ toàn, tóc đen đều bị kim long quan thúc khởi, một trương quỳnh hoa dường như mặt oánh nộn hoảng nhân tâm thần, nàng xác thật không chút nào biết được.

"Bệ hạ một người ở trong cung, thần chờ tông thân cũng khó được bái kiến, thường xuyên liền lo lắng thánh giá hay không an khang, nếu là có thể, còn thỉnh bệ hạ vạn sự lấy long thể làm trọng."

Sở Luyện trường như thế đại, còn chưa bao giờ thể nghiệm quá thân tình, đăng cơ sau nàng tuy đi gặp quá Nhân đế, nhưng tuổi già phụ hoàng đã là miệng không thể nói thân không thể động phế nhân, niệm cập hăm năm rồi hành động, Sở Luyện đối cha con chi tình đậm không được. Sở thị tông thân tuy nhiều, chân chính quan tâm nàng người lại không nhiều lắm, Sở Trinh này một phen lời nói, khó được làm nàng mũi lên men.

"Cảm ơn trình ca ca."

Này một tiếng lại đem hai người quan hệ kéo gần lại, Sở Trinh đem Miêu Nhi thả lại Sở Luyện trong lòng ngực, liền thuận thế sờ sờ nàng đầu, như trường huynh giống nhau ôn nhu, Sở Luyện từng có một lát không khoẻ, bất quá lại thực mau không để ở trong lòng.

"Ngày mai trong kinh làm hoa thần sinh, hàng năm đều là náo nhiệt phi phàm, các nói đều có người tới xem, đó là ngoại bang cũng có nổi tiếng tiến đến giả, bộ hạ muốn đi sao?"

Nghe vậy, Sở Luyện con mắt sáng sáng ngời, lưu li liễm diễm sáng rọi đều tụ ở Sở Trinh trên người, như vậy náo nhiệt sự tình, nàng trước kia liền nghe mẫu thân nói qua, cần so đào hoa còn đỏ tươi môi nhi sợ hãi: "Trẫm, trẫm muốn đi!"

"Thần có thể mang bộ hạ đi, bất quá..."

40. Luyện Nhi dung nhan quá thịnh

Dung Khâm hiện nay ly kinh, Sở Luyện lá gan cũng lớn không ít, nàng còn chưa từng ra cung đi, như thế khó được cơ hội sao bỏ được từ bỏ, chẳng sợ Sở Trinh muốn nàng ra về cung nữ, nàng cũng chỉ là chần chờ giây lát, liền đồng ý.

Sáng sớm hôm sau hữu kinh vô hiểm theo Sở Trinh ra cung đi, ở hăn tư dinh lại thay đổi một khác thân trang phục. Lịch sự tao nhã các trung kỳ lân lư hương trung hương huân lượn lờ, Sở Luyện đi ra mười hai phúc hoa thần bình phong khi, vẫn luôn rũ mắt liễm mục đích Tiểu An Tử giường mắt vừa thấy, mắt đều thẳng.

Thêu chim bay bách hoa véo eo tiểu áo như ánh trăng oánh bạch, hạ tráo một cái phấn bạch giao nhau đuôi phượng váy, váy nếp gấp gian lại

sức lấy kim phiến minh châu, đoan xem Sở Luyện hành tẩu gian, tiêm mỹ dáng người đều là rung động lòng người.

"Bệ hạ như thế ăn mặc..." Tiểu An Tử vẫn là có chút sầu lo, hẳn là biết Sở Luyện nữ nhi thân, hiện giờ tuổi tác lớn, long bào cũng tráo không được nàng kiều mỹ, thay nữ trang càng là rục rờ bức người, hẳn thấp giọng: "Nếu là Tấn Vương thế tử phát hiện, đối bệ hạ không ổn."

Sở Luyện vỗ về tay áo bó thượng gấm hoa thức, dư quang châu ngọc tua hơi hoảng, nhợt nhạt cười: "Này đảo không gì, tiền triều khi không cũng luôn có thiên tử hảo nữ trang sao."

Sở thị vì để trước, vẫn là vệ thị thiên hạ, đồn đãi vệ gia nam nhi đều là sinh âm nhu tuyệt mỹ, phàm thường nữ tử đều so không được, càng có vài vị thiên tử thường xuyên ra vẻ nữ trang lâm triều, đủ loại quan lại đều là bất đắc dĩ, cuối cùng ngu ngốc đến bị Sở thị đoạt thiên hạ.

Sở Trinh có thể hay không lòng nghi ngờ cái gì, Sở Luyện cũng không lo lắng, nàng duy nhất không an tâm đó là Dung Khâm, sợ bị hẳn biết được việc này.

"Xác định Dung Khâm muốn năm ngày sau mới trở về?"

Tiểu An Tử cũng sợ hãi Dung Khâm thực, vội không ngừng trả lời: "Đưa tới tin tức xác thật là, lần này Diêu chương ấn thương thế pha trọng, đốc chủ từ trước đến nay kính trọng hẳn, tự nhiên muốn nhiều đãi chút thời gian mới hồi kinh."

Diêu Hiến lần này kém chút mạng già quy thiên, Dung Khâm một nắng hai sương chạy đến, vừa đến địa phương liền đem bắt sống thích khách xử cực hình, hạ lệnh tra rõ, toàn bộ hoàn nam nói nháo tinh phong huyết vũ, chỉ là chết người đã hơn một ngàn, dự mưu hành thích người trung không thiếu quan viên, như vậy tra đi xuống, sớm hay muộn muốn tìm hiểu nguồn gốc đến trong kinh.

"Bành Ích an nhất tộc phía sau sự nhưng đều làm thỏa đáng?" Sở Luyện nhíu lại mày, lần này sự tình nàng xác thật tham dự, Bành Ích an tuy là địa phương tiểu quan, lại một tay an bài Diêu Hiến đoàn người xuống giường việc, lộ ra đi ra ngoài, lại không ngờ Dung Khâm đến hoàn nam ngày thứ hai, liền đem hãn nhất tộc diệt tận.

"Đã làm thỏa đáng, lúc này bệ hạ cũng không cần đa tâm, Bành đại nhân nói vì nước vì quân thân chết, cũng là người một nhà vinh quang."

Mà như Bành Ích an như vậy trung thành và tận tâm muốn vì nàng hy sinh thân mình người, cũng không thiếu.

...

Ra gác mái đi, Sở Trinh vẫn luôn bên ngoài chờ, thấy Sở Luyện ra tới, nhìn chậm rãi đi tới thiếu nữ cũng không cấm kinh diễm, trở mắt khoảnh khắc cũng đón đi lên, sắc mặt thông dong gật đầu.

"Ra cửa bên ngoài, không thể tiết bệ hạ thân phận, dung thần cả gan gọi bệ hạ nhũ danh, còn thỉnh bệ hạ thứ tội."

Sở Luyện ngửa đầu cười, phó nhàn nhạt son phấn khuôn mặt nhỏ có thể so với phù dung kiều diễm: "Tùy đường huynh đi, người ta vốn là huynh muội, không cần đa lễ, bất quá ta nhưng yêu cầu mang chút thứ gì che đậy một chút sao?"

"Không sao, Luyện Nhi tùy ta đi thôi." Sở Trinh ôn nhu nói, biết được Sở Luyện là tưởng mang đầu lạp: "Này tư dinh ta cũng không thường tới, mang người đi ra ngoài cũng sẽ không có người khả nghi, bất quá..."

Lâm ra phủ khi, Sở Trinh lấy một bức khăn che mặt thể Sở Luyện đeo thương, thù đào hoa tuyết sa khinh bạc, hờ khếp như hoa kiều yếp, chỉ còn lại một đôi thanh triệt liêu nhân đôi mắt đẹp bên ngoài.

Thấy Sở Luyện hình như có nghi hoặc, Sở Trinh không khỏi cười cười: "Hôm nay người nhiều, Luyện Nhi dung nhan quá thịnh, vẫn là chớ có làm người khác nhìn lại mới là."

Tam giáo cửu lưu toàn tụ chỗ ngồi, thiên tử chi dung như thế nào có thể bị tùy ý nhìn trộm đâu, Sở Trinh loát hảo khăn che mặt, mới chậm rãi thu hồi tay, đầu ngón tay nếu có một tia hơi ma, dư vị mới vừa rồi sờ đến phần nhuận gò má.

Tuy là tư dinh lại cũng ở quyền quý tụ tập Thanh Long phường, muốn nhìn náo nhiệt còn cần lên xe ngựa chạy đến chợ phía đông, dọc theo đường đi Sở Luyện nhìn không ít mới lạ, hảo chút chưa từng gặp qua đồ vật đều có Sở Trinh vì nàng giải thích.

"Trên phố như thế náo nhiệt hảo chơi, ta đảo hâm mộ khởi đường huynh."

Sở Trinh chỉ cười không nói.

Hôm nay hoa thần tiết trong kinh từ tông thân quyền quý cho tới người buôn bán nhỏ đều tới trước xem, quý tộc các thiếu nữ màu váy hoa mỹ, các thiếu niên cười tuấn mã phần chấn oai hùng, rao hàng thanh âm thanh ủng hộ ồn ào, Sở Luyện theo Sở Trinh vào đám đông, mọi nơi đều có người hầu bảo hộ.

"Cái này hảo chơi, còn có cái này cũng ăn ngon!"

Đây là Sở Luyện chưa từng đặt chân nhộn nhịp, còn là lòng hiếu kỳ xao động tuổi tác, ngày ngày bị cự ở trong thâm cung, rất là không dễ, Sở Trinh đem nàng che chở, chỉ cần nàng muốn đều là phải cho nàng.

"Cái này thích chứ?"

"Thích thích!"

Bùn màu tiểu miêu, con bướm con diều, đầu gối cơ quan nhỏ... Sở Luyện nhìn hoa cả mắt, lại nhìn ngàn người đưa hoa thần qua đường, ra về hoa thần thiếu nữ ngồi ở hoa tươi chông chất kiêu hoa thượng, chịu bốn phương tám hướng vút tới hoa tươi, gương lên tay lại rắc rức rờ cánh hoa, ý ở chúc phúc.

Một mảnh tuyết trắng dừng ở Sở Luyện lòng bàn tay, nàng nhìn nhìn, mục gian dư quang lại phát hiện Sở Trinh đang xem chính mình, chần chờ quay đầu đi, chỉ trong nháy mắt, kia mặt làm nàng không khoẻ nóng rức liền biến mất, chỉ thấy Sở Trinh giơ tay từ nàng thái dương gỡ xuống một mảnh cánh hoa tới.

"Hào chút dừng ở Luyện Nhi trên người, hy vọng trời cao có thể hữu người an khang."

Sở Luyện tươi sáng cười: "Mượn trinh ca ca cát ngôn."

Giờ Dậu cửa cung liền muốn đóng cửa, hôm nay quốc gia đại sự, trên phố kín người, Sở Trinh tuy là đoán chắc thời gian, lại không đề phòng bị tể ở biển người trung đi lại không được, hôm nay vừa lúc gặp không cần cấm đi lại ban đêm, nhộn nhịp mới đúng là bắt đầu khi.

"Này nhưng như thế nào cho phải, ta nếu không trở về cung đi, chỉ sợ sẽ bị phát hiện." Dung Khâm lưu lại người khả năng giấu ở mỗi cái góc, trong cung gió thổi cỏ lay làm sao tránh được lỗi tai hấn, tự mình ra cung còn hảo thuyết, nếu là dám bên ngoài qua đêm...

Sở Trinh tự nhiên cũng không dám mạo hiểm như vậy, chỉ có thể làm người ném thử thay đổi tuyến đường đường vòng.

"Bệ hạ chớ cấp, canh giờ còn kịp."

NÀNG DƯỚI LỚP LONG BÀO [C]

Đại Phi

www.dtv-ebook.com

Phần 27

41. Ở sợ hãi cái gì

Sở Luyện ra cung sự, Phương Thượng Cung cũng không biết được, nhìn vạn thanh trong cung trong điện nhiều ra tới kia đôi ngoạn ý nhi, chỉ cho là Tấn Vương thế tử làm cung nữ đi mang tới hiến cho tiểu hoàng đế.

"Canh giờ đã muộn, bệ hạ vẫn là sớm chút đi ngủ đi."

Đi trên phố ngoạn nhạc một chuyến, hồi cung khi lại kinh tâm động phách một phen, Sở Luyện nghĩ đều là quái thú vị nhi, đến đêm khuya cũng chưa từng có buồn ngủ, thường thức những cái đó hôm nay mang về tới đồ vật, pha là vui sướng, ăn mặc minh hoàng ti y dáng người không chút nào ưu nhã ghé vào cằm trên giường, khoan thai mà hoảng hai chỉ tiêm tú căng chân.

"Phương Thượng Cung, người nói ngoài cung chính là cái hảo địa phương?" Bất lấy béo miêu đi chụp con điều móng vuốt, Sở Luyện phút chốc mà hỏi một tiếng, quay đầu tới, phía sau khuynh tán tóc đen như thác nước hơi dạng.

Thanh chuyển thanh âm còn chưa hoàn toàn rút đi non nớt, lại có thể nghe ra nàng đối bên ngoài hướng tới, đứng ở giường bên người đem eo cong thấp chút: "Thế gian này tốt nhất địa phương, là bệ hạ hoàng cung."

Sở Luyện doanh nhiên cười, thấp liễm trong mắt nhìn không ra là ý gì vị, nhẹ lẩm bẫm: "Đúng không? Trẫm hoàng cung..."

Ban đêm đi ngủ quá mức vãn, thế cho nên Sở Luyện hôm sau lâu ngủ không tỉnh, mặt trời đã cao ánh sáng, nàng thượng trầm với mộng đẹp, nhẹ nhàng chậm chạp hô hấp trung nhiều một tia quen thuộc mùi hương, thực mau lại có kỳ quái đồ vật ở má nàng đảo qua, ngựa nàng hàng mi dài run run, nhàn nhạt một vị càng thêm dày đặc, nàng ý thức được cái gì, mơ mơ màng màng mở mắt.

"Tỉnh?" Thấp thuần giọng nam có chút tối tăm, trong tay còn vờ một cây xanh ngọc tước vũ Dung Khâm đối nàng ôn hòa cười, ánh mắt sâu kín quạnh quẽ.

Sở Luyện lập tức kinh trường lớn mắt nhi, làm như thấy cái gì đáng sợ đồ vật, bản năng sau này triệt hồi, lại đang xem thấy Dung Khâm càng đậm ý cười sau dừng lại động tác, có chút khẩn trương xấu hổ cắn phần nộn cánh môi hỏi: "Đốc chủ như thế nào ở chỗ này."

Rõ ràng mấy ngày sau mới có thể hồi trình người, hôm nay lại đình đạc mà ngồi ở nàng long sàng thượng.

Dung Khâm nương mào, thon dài ngón tay ngọc chuyển kia căn xinh đẹp tước vũ, khẽ nâng tay liền ở Sở Luyện má bạn đảo qua, mới vừa rồi tỉnh ngủ nàng ngọc dung hồng nhuận sinh diễm cực mỹ, ở nàng sợ thích co rúm lại khi, hấn phảng phất vô tình nói: "Như vậy sợ thần, bệ hạ chính là làm cái gì không nên làm sự tình?"

Sở Luyện nửa nằm ở cấm khâm trung thân mình cứng đờ, phía sau lưng đều ở mơ hồ lạnh cả người, công Dung Khâm, nàng chính là làm rất nhiều không nên làm sự tình, khả quan hấn biểu tình lại như là ở trên đùa nàng, nàng trong lòng sợ hãi trên mặt lại còn cường chống.

"Mới, mới không có, trăm chỉ là không ngủ tỉnh."

Nàng đôi mắt đảo pha là lớn mật trường mắt hấn, gió mát thanh triệt minh quang nếu một hồ xuân thủy đựng đầy nàng con người, không hề nửa

phần thoái nhượng chi ý, kia hồng nhạt như hoa anh đào môi nhi lại bị cắn đỏ bừng đáng thương, Dung Khâm cười như không cười đem trong tay tước vũ hạ di, tự nàng lộ ra nửa thanh tuyết cổ đảo qua, lại cách trung y, chỉ ở nàng ngực chỗ.

"Thật sự không có sao?"

Sở Luyện chống ở mềm mại trung cánh tay dọa nhũn ra, tước vũ dừng lại địa phương đúng là nàng bang bang nhảy rộn trái tim nhỏ.

Liền ở nàng mọi cách kinh hoàng không biết như thế nào cho phải khi, Dung Khâm bỗng nhiên cười lên tiếng, tuấn mỹ khuôn mặt thượng đều là nhất phái nhu sắc, hẳn khó được cười như thế vô vị, tựa hồ liền thanh âm trung đều lộ ra sung sướng, Sở Luyện lại chưa từng thả lỏng nửa phần, bởi vì nàng xem rất rõ ràng.

Hắn trong ánh mắt không có nửa phần ý cười, thậm chí lãnh lệ dị thường.

"Hảo, bệ hạ nên đi lên, thần tới hầu hạ ngài đi."

...

To như vậy để tầm trung, tùy thời hầu lập cung nhân lui không còn một mảnh, ngồi ở thật lớn trang trước đài, Sở Luyện đã là sồn tóc gáy, rõ ràng kính mặt trung, ăn mặc phượng chim bay long áo váy thiếu nữ cơ hồ sắp khóc ra tới, phía sau kia toàn thân xa hoa cao quý nam nhân tư thế oai hùng đỉnh bạt, cầm ngọc lựu đang ở vì nàng mềm nhẹ sơ phát.

"Mới ly chút thời gian, thần liền tưởng niệm bệ hạ thực, sau này lại có chuyện như vậy, thần nhất định phải mang lên thánh giá cùng nhau tiến đến, như vậy thần đảo sẽ không nếm kia tương tư khổ."

"Hoàn nam nói những cái đó địa phương thánh giá lại là đi không được, vốn là nghèo khổ chỗ ngồi, lần này chết người quá nhiều, phiếm huyết mùi vị không khí cũng thật thật không dễ ngủ."

Hắn nặng nề nói, thỉnh thoảng cười, trong tay kia một phen đen bóng tóc dài sơ mượt mà, vẫn khởi nữ nhi búi tóc khi, tuy có chút mới lạ, lại cũng linh hoạt đem tóc mây phân cực mỹ, kim thoa bộ điều nhất nhất trầm nhập phát gian đi.

Sở Luyện nắm chặt làn váy, trong lòng bàn tay đều là hãn, bị Dung Khâm thân thủ thay này bộ hoa váy sau, nàng liền biết hôm nay không ổn, lúc này lại nghe hắn nhắc tới hoàn nam nói sự tình, tâm đều mau lạnh, chỉ sợ hắn đã sớm biết.

"Vẫn là này trong cung hảo, nơi nơi đều là thơm ngọt hương vị, bệ hạ cũng biết người nọ huyết vị nhiều tanh sao?"

Phấn điều ngọc trác tinh xảo khuôn mặt nhỏ trắng bệch, người huyết hương vị Sở Luyện tự nhiên ngủ qua, năm trước bị Dung Khâm mang đi Đông Hán xem hình, đến nay nàng cũng không dám quên kia cổ hương vị, đặc sệt cơ hồ làm nàng vô pháp hô hấp.

Hơi lạnh trường chỉ khê vượt ở nàng chưa thi phấn trang má bạn, chậm rãi vượt ve nàng rùng mình, hoạt hướng bên tai, vượt nàng chưa từng xỏ lỗ tai động thịt non, một cổ lạnh lẽo chi ý càng như là rắn độc ở nàng cần cổ chiếm cứ, Sở Luyện sắp ngồi không yên, muốn đứng lên, lại bị Dung Khâm chặt chẽ đè lại đầu vai.

"Ở sợ hãi cái gì? Nhìn một cái gương, tiểu Luyện Nhi như vậy trang điểm cũng thật mỹ."

Hắn bỗng nhiên cúi xuống vòng eo, đem mặt để sát vào nàng cổ bạn, khả minh châu lẫn viền vàng thấp lãnh thượng áo đem kia một đoạn lộ ra cổ trắng có vẻ nhỏ dài tuyệt đẹp, hắn ở nghe nàng mùi thơm của cơ thể, lại

dùng môi mỏng tới nhẹ mũi, ướm nóng chước tức đuổi đi mới vừa rời âm hàn, rồi lại chước ngứa Sở Luyện sau sống phát run.

"Có người nói Bành ích an là chịu bệ hạ sai sử mới cấu kết thích khách hành sự, như vậy vô danh tiêu tốt, bệ hạ thật sự nhận thức?"

Dung Khâm liền dựa vào nàng đầu vai, cực kỳ thân mật nói chuyện, thanh âm kia mềm nhẹ như là tình nhân gian lắm bắm, phun ra mỗi một chữ lại làm Sở Luyện như đứng đống lửa, như ngồi đống than, khô khốc thanh nhi xúc động nói: "Không, không quen biết..."

"Bệ hạ còn nhớ rõ thần cho người nói vệ tân đế?"

"Nhớ rõ." Sở Luyện tự nhiên không dám quên, bị Dung Khâm phủng thượng hoàng vị khi, đăng cơ trước một đêm hẳn ôn nhuận nho nhã ngồi ở nàng long sàng trước cho nàng kể chuyện xưa.

Nói đó là tiền triều vệ tân đế, ngày đó tử cùng nàng đồng dạng tao ngộ, bị quyền thiên củng thượng đế vị, nhận hết quản thúc, lớn tuổi vài tuổi liền không cam lòng muốn cầm quyền, liền hợp trong triều lão thần tề muốn giết sạch hoạn quan, lại chịu khổ mật báo, cuối cùng không ngừng bị phế, còn bị độc sát, thay tân đế chính là hẳn không đủ năm tuổi đường đệ, vị này đường đệ cuối cùng cũng là chết vào quyền thiên tay.

"Chưa từng quên liền hảo, thần nói qua, chỉ cần bệ hạ nghe lời, cái gì đều có thể cho người, nếu bệ hạ nói không quen biết Bành ích an, vậy không quen biết đi, đến nỗi những cái đó bồi họ bệ hạ người, đều đáng chết."

42. Ghế gian buộc chặt h

Sở Luyện đoán không ra Dung Khâm trong lời nói thật giả, nhưng là lần này nàng là xúc hẳn nghịch lân, người nam nhân này đối hết thay đều

có đáng sợ khổng chế dục, bất luận là quyền thế, hay là là nàng, hẳn đều phải khổng chế ở trong tay, không đồng ý nửa phần thoát ly.

"Làm cái gì? Người, người phóng ta đi xuống!"

Bị Dung Khâm ôm vào thiên điện, Sở Luyện liền bất an ở hẳn trong lòng ngực tránh động, trên chân thêu lí rơi xuống đất, hẳn còn mỉm cười, hẳn còn đi tới, thượng mộc giai, đem nàng đặt ở một trương ghế thái sư, triệt cấm lót mặt ghế lạnh lẽo đông cứng, nhỏ xinh nàng ngồi ở giữa, mắt thấy Dung Khâm xoay người đi lấy trên án thư một đồng dải lụa, nàng dọa liền phải chạy.

"Buông ta ra! Người buông ra!" Sở Luyện kinh hô, ra sức đi đấm đánh khấu ở bên hông cánh tay.

Dung Khâm đơn cánh tay kiềm chế nàng, lại đem mềm nhẹ hương thơm tiêu nhân nhi ném trở về ghế gian, trước hết rút ra một cái chu sắc lụa mang đem nàng cặp kia không an phận tay nhỏ bó ở phía sau, cúi người khi, tuấn mỹ vô trù trắng nõn khuôn mặt thượng tươi cười ôn nhu.

"Ngoài cung nhưng hảo chơi?"

Sở Luyện ngạc nhiên nhìn hẳn, này sửng sốt giật mình, không đề phòng bị Dung Khâm dùng lụa mang cùng chỗ tựa lưng cột vào cùng nhau, nửa người trên là triệt triệt để để không có tự do, chân nhỏ loạn đá, đều bị Dung Khâm dễ dàng trốn rồi qua đi, hẳn trường thân ngọc lập ở bàn bạn, đầu ngón tay không chút để ý vòng quanh một cái dải lụa.

"Bệ hạ nghĩ ra cung, vì sao không cùng thần nói đi? Người liền như vậy tin tưởng Tấn Vương thế tử, còn dám ăn mặc nữ trang cùng hẳn cùng nhau du lịch, là đương thần đã chết sao?" Hẳn ánh mắt bỗng nhiên một lệ, đào hoa dường như mắt híp lại, đi đến ghế bên, bắt khởi Sở Luyện một chân nhĩ ấn ở trên tay vịn.

Mắt thấy hấn dùng dải lụa đem chính mình chân bó ở trên tay vịn, Sở Luyện cấp khóc run thanh nhi, cảm giận kêu la: "Dung Khâm người làm càn! Nhanh lên buông ra trẫm!"

"Hừ, bệ hạ nhưng đừng tức giận hồng rồi long thể, thần luôn luôn làm càn quán, không nghe lời hài tử dù sao cũng phải làm chút cái gì, làm nàng phát triển trí nhớ, đúng hay không?" Hấn nói phong khinh vân đạm, trên tay động tác đầu vào đấy, thực mau liền nàng một khác chỉ chân cũng trói lại lên.

Trăm nếp gấp cầm tú váy phúc căng ra, phi ở túc kim phi la thượng phượng điều sinh động như thật, Sở Luyện liền tránh động đều từ bỏ, xinh đẹp mắt nhi hung hăng trừng mắt Dung Khâm, thấy hấn muốn xốc lên chính mình váy, nàng liền đỏ mắt.

"Người lại khi dễ ta! Hồn trưởng hồn trưởng! Chết thiến nô!"

Nàng kiều mềm mại thanh nhi khóc Dung Khâm tâm đều ngứa, mãi nhĩ tràn ngập tức giận mắng làm hấn không giận phản cười, đi xốc váy tay thay đổi phương hướng, theo phía bên phải bị cao cao bó trụ mắt cá chân, thon dài hơi lạnh lòng bàn tay dọc theo non mịn tiêm mềm căng chân liền hướng bắp đùi sờ soạng, mỗi một tấc đều là ấm áp ngọc nhuận cùng nàng sợ hãi rùng mình.

Váy phía dưới là trống rỗng không manh áo che thân, Sở Luyện bị như vậy trói chặt sau, liền biết được Dung Khâm hừ, sớm tại cho nàng xuyên váy không mặc trung quần khi, hấn tám phần liền tính toán muốn như vậy tiết lộ nàng.

"Xem ra bệ hạ lại quên mất thần nói." Ngón tay ở nàng váy hạ các nơi vuốt ve, kia từng tiếng chết thiến nô, nghe Dung Khâm ý cười dần dần dày, lôi kéo váy dài đi xuống rơi đi.

Minh châu cầm tú làn váy chậm rãi đôi hướng bên hông, bó ở trên tay vịn hai chỉ tuyết trắng đù ngọc dần dần lộ ra, trần trụi lỏa chân tâm chỗ sâu trong, khăn hạp kiều phấn phấn hoa cũng xinh đẹp hiện ra tới, kề sát lạnh lẽo bóng loáng mặt ghế phấn mông còn ở không cam lòng động.

Dung Khâm thối lui nửa bước, ánh mắt sâu kín chăm chú nhìn ở Sở Luyện giữa hai chân, nhìn nàng vắn vẹo mông nhỏ, không tự biết ma hoa huyết một trương một hạp.

Như vậy tà nịnh ánh mắt xem Sở Luyện cả người phát mao, nàng cúi đầu nhìn chính mình dưới thân cảnh tượng, nhất thời mặt đỏ lên, muốn khép lại chân nhi, lại làm hồng nhạt diễm mỹ hoa hình cung súc lợi hại hơn.

"Bệ hạ như thế nào bất động?"

Khẽ nhếch môi mỏng, Dung Khâm đôi tay chống ở đỡ trên cánh tay, hôn hôn Sở Luyện đỏ bừng tránh né má bạn, ngón tay ở nàng sinh thừa thốt lông tóc âm phụ thượng nhẹ vỗ về, cũng không hướng phía dưới đi, liền về một hai căn tiêm cuốn mao nhi thượng thức.

Sở Luyện bực giận răng giận lợi, tựa cực kỳ tiểu sói con, tùy thời đều giống muốn cắn người một ngụm, Dung Khâm càng không như nàng ý, ở khô khốc kiều mềm hoa trên môi xoa xoa, liền bắt đầu đi giải thượng áo đai lưng.

Trắng nõn tịnh lớn lên ngón tay khớp xương rõ ràng, giải khởi đai lưng tới đều làm như ở vãn hoa giống nhau đẹp, kia một vòng đem Sở Luyện cùng chỗ tựa lưng cột vào cùng nhau dải lụa, không chút nào ảnh hưởng hẳn thoát nàng.

"Thần tống cảm thấy uy bệ hạ ăn chút được, khẩu thị tâm phi tiểu Luyện Nhi liền sẽ hưởng thụ, cũng sẽ không thẹn thùng, cố tình bệ hạ không được thần dùng được, cũng hảo, bệ hạ như vậy không an phận, thần cũng thích."

Sở Luyện khí không được, xuân sam tơ lụa thượng áo chỉ mặc một cái, cởi bỏ sau chỉ còn lại có thêu uyên ương tịnh đế liên mạt ngực, phập phồng không chừng bộ ngực kia giấu ở bên trong một đôi ốt nhũ, đồn dập nhảy lên.

Lúc này nàng đảo nguyệt ý hãn uy được cho nàng, cũng không cần trở mắt nhìn hãn như thế nào lộng chính mình!

"Hỗn trưởng!"

Tảng lớn lỏa lồ ngọc cơ phiếm trên châu nhu hòa oánh nộn, Dung Khâm đảo không vội mà đi giải nàng cần cổ hệ khấu, mà là cách thêu hoa xa tanh vuốt ve nàng trẻ bú sữa, khi trọng khi nhẹ đem kia một đoàn mềm mại niết phát đau phát ngứa.

"Ngô ~ người, người buông tay... Đừng néo! Ngô a ~" Sở Luyện gian nan vắn eo, nhú chặt mày đẹp, con mắt sáng dần dần chứa nổi lên một tầng hơi mỏng hơi nước, tựa muốn chảy ra thủy tới, đáng thương lại cảm thấy thẹn thùng mắt hãn.

Trong không khí ử dột Long Tiên Hương tức di động, lụa mỏng che lấp ngoài cửa sổ là xán mạn đào hoa hồ sen, chim tước thanh thúy pi pi, to như vậy điện các nhất thời chỉ còn lại có Sở Luyện trừu hút ai ngâm thanh, nếu có tựa hồ theo nam nhân thô nặng thở dốc.

"Kêu ngoan một chút."

"Dung, Dung ca ca... Ô!"

Thêu công tinh vi mạt ngực lẳng lẳng nằm trên mặt đất gian, còn còn sót lại thiếu nữ trên người hương thơm, mà mất che đậy một đôi vú, sớm đã rơi vào rồi nam nhân đại chưởng trung, tuyết trắng nãi đoàn ở hãn khe hở ngón tay trung biến hình, niết hồng nãi thịt, ngạo nghệ ngạnh lập đầu vú, nhất nhất đều ở trong tay của hãn.

43. Ăn xong một chi bút H

Bị chặt chẽ trói chặt ở ghế gian Sở Luyện xiêm y loạn tẩn, tóc mây gian kim hoa màu chi bộ diêu sinh động đong đưa, vấn tóc kim thoa giầy giữa rơi xuống, một sợi đen nhánh tóc đen chảy xuống ở vai ngọc, dựa vào nàng cổ bạn hô hấp nam nhân từ rùng mình tuyệt đẹp đường cong một đường hôn đến đầu vai, há mồm hàm chứa tóc đen liền khẽ cắn thịt non.

"A! Dung Khâm người này chó hoang!"

Như lang tựa hổ liếm cắn, chọc Sở Luyện kiều thanh run run la hét, trốn không thoát, tránh không được, nàng một thân hỗn độn cảm thấy then, cổ tình Dung Khâm còn nhất phái thanh quý ưu nhã, liền vạt áo đều chưa từng loạn nửa phần, lâu dài nhiệt tức thô nặng quanh quần nàng, đáng sợ cực kỳ.

Hắn ở cười khẽ, liếm láp thân thể của nàng, nhắm nháp nàng non mịn, lẫn lộn cổ họng gian dật ra than nhẹ, sáng quắc hồng đào từ nàng đầu vai nở rộ đến trước ngực, nộn quyên quyên tuyết nữ thượng, nhàn nhạt dấu răng còn chưa từng rút đi nửa phần.

"Bệ hạ chẳng lẽ không thích thần như thế liếm người sao? Dĩ vãng rõ ràng thích nhất."

Ướt nóng đầu lưỡi lại mềm lại hoạt, mang theo khẩu tiên dao động ở thân thể của nàng thượng, liếm quá địa phương cầm lòng không đậu phát ngứa nóng lên, mãi cảm như Sở Luyện, nơi nào chịu nổi hẳn như vậy không không một tắc ăn pháp, cột vào chỗ tựa lưng sau tay nhỏ ra sức giầy giữa, cưỡng chế trong lòng xao động.

"Không thích không thích! Người thả ta! Đừng đừng! Đừng hướng phía dưới đi... Ngứa! Không cần liếm ~"

Bình thân tuyết bụng mạn diệp vòng eo, cũng chưa từng tránh thoát hẳn miệng lưỡi, Sở Luyện kiều duyên vắn vẹo, cột vào trên tay vịn hai chân banh gắt gao, tựa hồ đã nhận ra nàng khẩn trương, hẳn dùng tay trấn an nàng run rẩy ngọc đầu gối, đại lưỡi câu liếm nàng rốn, nơi đó là nàng nhất sinh mãi cảm địa phương, đồng dạng là nhất có thể xúc động nàng tình dục địa phương.

Sở Luyện kiều xúc trêu hút đông lạnh hương tức, đại não trung một mảnh hỗn độn, căng ra chân nhi gian tự âm để thượng tán một cổ tê dại ma ngứa, Dung Khâm càng là ở nàng bụng gian khiêu khích, nơi riêng tư liền càng thêm nhuận lên.

Đầu lưỡi ướt nóng tinh tế thẳng truyền bụng hạ, khôn kể ngứa hư không ở chỗ sâu trong ổ tung.

Nàng khóc run thanh nhi anh anh ninh ninh, rồi lại bởi vì áp lực không được kích thích ửng đỏ tuyết da, Dung Khâm cố ý phát ra toát hút âm nị tiếng vang, quỳ một gối trên mặt đất gian, toàn liếm thịt non hương hơi đột âm phụ đi lên, ở kia rùng mình bụi hoa trung nhẹ nhàng để lại một cái hôn, nhiệt tức tà mị thổi tới Sở Luyện ướt lượng nụ hoa thượng, nàng run lên, ngọc trai phấn thịt mở ra, một cổ trong suốt mật dịch gấp không chờ nổi dật ra tới.

"Tiểu âm oa, còn chưa từng ăn người nơi này đâu, ướt thành như vậy."

Hắn đoan đoan thẳng thắn eo, trên người phi ngư mãng phục thù thừa phức tạp hoa mỹ, sẵn cả người nghiêm túc dị thường, cho dù là quỳ xuống tư thế, cũng là như vậy vững như Thái sơn khí thế áp người, diệt lệ môi sườn ý cười ôn hòa, giơ tay gian gỡ xuống Sở Luyện chân nhi thượng đủ vớ.

Vuốt gắt gao cuộn lên hồng nhạt ngón chân, hấn dù bận vẫn ung dung thường thức nàng hết thảy, đặc biệt là kia xuyên qua nàng nhũ hạ quần quanh dải lụa, trói gãi đúng chỗ ngứa, phàm là nàng giãy giụa, kia đối nhi tròn trịa nhục đoàn liền quyến rũ đong đưa lên.

Nắn vuốt nàng đỏ thắm nụ hoa, hấn phủ đứng dậy, móc ra khăn tay thế nàng chà lau giữa trán mồ hôi nóng.

"Bệ hạ hôm nay như vậy mỹ, dung thần đem ngài đáng vẻ này họa xuống dưới nhưng hảo."

Sở Luyến kinh trờng mắt nhi, này trờng ghế dựa vừa vắn là đối với án thư bãi hạ, án trên đài giấy Tuyên Thành sớm đã phô hảo, rực rỡ màu liêu chờng chất, liền chờ có người qua đi chấp bút miêu tả.

"Người, người dám! Không thể!"

Dung Khâm thối lui vài bước, nhìn vậy ở ghế gian nàng, ánh mắt quạnh quẽ rồi lại lộ ra vài phần biến thái, đối với nàng sùng nịch cười, trầm thấp thanh âm: "Ân, tựa hồ còn thiếu chút thứ gì."

Hấn nghiêng người nhìn lại án thư, nhìn nhìn lại Sở Luyến mở ra ngọc môn, trời lên vài phần tình dục trong mắt nháy mắt nhiều một tia dị sắc, trờng chỉ chậm rãi lướt qua Ngọc Sơn giá bút thượng một loạt bút lông sói, tự trung gian gỡ xuống một chi lược thô.

"Người muốn làm gì!" Sở Luyến nhìn hấn nắm một chi mới tinh bút lông sói triều chính mình dạo bước tới, dọa không được run sức, có lẽ là cảm thấy nàng kêu quá lớn thanh, Dung Khâm nhặt lên trên mặt đất xa tanh mặt ngực, nhét vào nàng miệng thơm.

"Bệ hạ muốn an tĩnh một ít, thần mới có thể đem người họa mỹ."

Bôi trơn đầu bút lông nhẹ quét ở nang đầu vú, tiểu cây nhục đậu khấu nhi bị trát sinh ngứa, mắt thấy hấn đi xuống đi, Sở Luyện kinh hãi ngô kê, ước chừng đã biết hấn muốn làm gì, dán ở mặt ghế mộng nhỏ ra sức ma động lên.

Cùng ngón trở giống nhau thô bút lông sói nhẹ quét ở nang run run hoa phùng thượng, khô ráo đầu bút lông giây lát liền bị mặt thủy nhiễm ướt, một chút quét ở đáy chậu thượng, một chút quét ở âm đế thượng, thẳng quét khẽ nhếch không nhi mặt động hoa nước loạn dật.

"Bệ hạ, người đem ghế dựa đều lộng ướt, biết thần muốn làm cái gì? Không phải sợ, có thể ăn."

trường chỉ ở nang phần nộn tinh tế môi âm hộ thượng vuốt ve, hai ngón tay các ấn một bên, đem khăn hàm hoa khẩu huyết phùng căng ra, hồng diễm diễm thịt nếp gấp ướt át rơi xuống nước, đầu bút lông quét ngạnh lập đỏ lên tiểu thịt để đi xuống, tế không thể thấy tiểu thịt không ở nhẹ động, hấn dùng ngòi bút điểm điểm, Sở Luyện liền cứng lại rồi thân mình.

"Ngô ngô!!" Không muốn không muốn!

Dung Khâm hơi hơi cong thân mình, gằn gूं nhìn nang mỗi một chỗ diễm nhiều, bút pháp nhẹ toàn ở tiểu thịt khổng thượng, ôn thanh nói: "Tiểu Luyện Nhi biết đây là nơi nào? Đừng lộn xộn, mỗi lần nha, nơi này phun thủy nhiều nhất."

Tế nhuyễn bút lông sói có mấy cây tiến vào lỗ nhỏ, Sở Luyện nào dám lộn xộn, thấm mồ hôi thơm xương sống lưng khăn trương thẳng run, hai trong miệng nước nở cũng chưa, khớp hàm cắn chặt trong miệng đồ vật, mới lạ đáng sợ kích thích làm nước tiểu khẩu chỗ từng đợt tao nhiệt, lại thiếu chút nữa, nang liền muốn mất khổng chế.

May mà Dung Khâm thực mau dờ đi đầu bút lông, ướt đẫm bút lông sói mềm mại quét về phía hạ quả nhiên đỏ bừng động nhĩ.

"Nơi này nhìn tiểu nhân đáng thương, lại có thể ăn xong thần côn thịt lớn, nghĩ đến, ăn xong một chi bút cũng là không khó đi." Hãn thần sắc thong dong ôn nhuận ưu nhã, nhìn Sở Luyện kinh sợ đôi mắt nhỏ, liền dùng kia dính đầy mật dịch bút lông sói ở má nàng chỗ quét một chút.

"Ngô!"

Ướt nóng nhiệt lông mềm quét nàng cả người run run, cuốn tích ở bên hông làn váy bị Dung Khâm đề càng đi lên, thoáng rũ mắt, Sở Luyện đều có thể rõ ràng thấy hãn là như thế nào lộng chính mình.

44. Càng thô lớn hơn nữa bút lông sói HHH (đạo cụ play)

Bút lông sói đang ở bị đẩy vào huyết khẩu, dẫn đầu nhét vào lông mềm để ở tế ấu nộn bích thượng, nhất thời đó là một cỗ tê mỗi kích thích điện lưu sống tán ở trong máu, theo Dung Khâm không ngừng hướng trong đây, kinh hoàng thực cốt khoái cảm chước Sở Luyện quanh thân mềm mại.

Nhỏ xinh sâu kín hoa kính quá phận miễn cảm, trải qua hãn một phen khiêu khích sớm đã mất để cự lực, hỗn độn bút lông sói lông mềm xẻo cọt ở nàng huyết thịt trung không ngừng thâm nhập đi, đầy đủ ướt nính trung, hãn cảm dị thường thông suốt.

"Toàn bộ đều đi vào, ăn ngon sao? Nhìn bệ hạ này thủy nhi lưu, nghĩ đến là cực vui mừng đi."

Hãn còn ở đem bút lông sói hướng bên trong đưa, phấn phi môi thịt hàm chứa ngọc chất cán bút, chảy ra mật hoa, cực nhanh làm ướt Dung Khâm ngón tay.

Sở Luyện rùng mình giữa đầu, khoe mắt có nước mắt ở chảy xuống, giờ lên tuyết cần cổ đều là mật mật mồ hôi thơm, vải dệt lấp đầy khẩu nhi, mơ hồ có kiều mị rên rỉ lộ ra, chỉ có chính nàng biết, bút lông sói qua lại quét ma huyết thịt là cỡ nào khó chịu.

Dâm mi hơi thở tiệp trọng, ướt mềm bút lông sói trung lại hỗn loạn mấy cây hơi hơi đông cứng đoản mao, không ngừng thứ chọc nàng thịt non, hơi đau càng là trí mạng sáng, phun thủy nhi huyết khẩu kịch liệt súc động lên.

"Ngô!"

Dung Khâm bỗng chốc hướng chỗ sâu trong dùng một chút lực, tản ra bút mao kể hết trát hướng về phía miễn cảm huyết tâm, trói chặt ở ghế gian thân thể mềm mại lập tức run rẩy không ngừng, mà người khởi xướng lại buông lỏng tay, làm kia còn lại bút lông sói đuôi đoản tạp ở ngọc cửa, vuốt ve ướt lượng dâm hoạt nộn môi, nghe nàng kinh ngạc lại khó nhìn ai uyển thanh nhi.

"Hút khẩn, nếu là rút ra tới, thần liền lại đổi thô hướng trong đưa." Tưởng tượng đến Sở Luyện cùng Sở Trinh ra cung đồng du, còn lấy huynh muội thân mật tương xứng, Dung Khâm liền chột đứng dậy, gợn sóng tình dục đầy mắt xẹt qua lạnh lẽo.

Nếu không phải phía sau lưng nương tựa ở ghế gian, Sở Luyện đã sớm chịu đựng không nổi, bó ở trên tay vịn một đôi tú chân banh nhức mỗi, mắt thấy Dung Khâm hướng án thư đi đến, nàng liền nức nở thanh đều yếu đi, sợ không cẩn thận làm kia đồ vật hoạt đi ra ngoài.

Dung Khâm thiện đan thanh, Sở Luyện sớm có nghe thấy, nghe nói nàng phụ hoàng đều từng tán quá hấn họa, ngày xưa nàng còn muốn nhìn một chút như thế nào kỹ cao, lại không ngờ hôm nay là như thế này...

"Bệ hạ tựa hồ đối bất luận kẻ nào đều vô phòng bị chi tâm, Phương Thượng Cung Tiểu An Tử Sở Trinh, người ai đều tin, lại cô đơn duy thần, nửa chữ người cũng không chịu nghe không chịu tin, kêu thần như thế nào cam tâm." Hắc văn nổi lên tử kim tay áo bó, tuần mục thấp liễm, huy bút vẽ tranh gian sâu kín nhìn về phía nàng tới, các màu nhuộm đắm ở giấy gian.

Trầm thấp mạc danh lời nói, Sở Luyện chỉ mơ mơ màng màng nghe xong mấy chữ, nào có tâm tư đi cân nhắc hắc nói, miễn cảm hoa kính quá ướt, căn bản kẹp không được kia không lăm thô bút lông sói, chọc ở hoa tâm thượng lông mềm ở thối lui, dũng dật nhiệt lưu trung, kia rõ ràng có phẩm chất phân biệt cán bút đang ở một chút hoạt ra.

"Ân ~ ngô!"

Nị hoạt dâm mi thệ non thử hút khăn, ngọc chất cán bút lại ma vách động ngứa, nàng thậm chí có thể cảm nhận được điều khắc ở ở giữa tường vân hoa văn, đôi mắt đẹp trung mờ mịt hơi nước rơi thẳng, bút lông sói đã hoạt đến trước huyết.

Một cúi đầu liền nhìn thấy kia thật dài cán bút buông xuống ở ghế bạn, chỉ cần chặt lại huyết khẩu hơi trương, liền muốn rơi xuống trên mặt đất đi, dâm nhu đầy đủ mật thủy theo nhỏ giọt, một giọt, hai giọt...

"Xem ra tiểu Luyện Nhi là hút không được, thần đã thế người tuyển hảo, uy người này chi tốt không? Xem này bút chi thô, định có thể uy mãn người, tân hào còn chưa từng nhiễm mặc, trước dùng bệ hạ thủy nhi tẩm ẩm cũng hảo."

Ngọc dung kiều yếp ứng đỏ phi hà, run nhuyển huyết khẩu thệ non thật thật hút kẹp cuối cùng đầu bút lông, Sở Luyện cấp lắc đầu, nhưng rốt cuộc là không kẹp lấy.

Bang!

Ngâm lâu ngày bút lông sói rơi xuống đất, ướt át đầu bút lông tạp mặt dịch vấy ra.

Đã sớm chờ giờ phút này Dung Khâm bỗng dừng dương môi, cầm lấy tuyến tốt bút lông sói đi tới, so vừa nãy kia chi thạc một vòng cán bút đều vắn nhô lên, hồn hậu đầu bút lông lông mềm cũng thô dài vài phần, liếc liếc mắt một cái trên mặt đất ướt đẫm bút, Dung Khâm cầm trong tay kia chi ở đỏ bừng diễm mỹ hoa huyết thượng đảo qua róc rách dâm thủy.

"Ô ô!" Sở Luyện cảm thấy thẹn xoắn eo thon muốn tránh, khô ráo bút mao quét toàn bộ âm hộ sinh ngứa, ức chế không được dâm lưu nhắm thẳng mặt ghế chày đi, trong lòng táo loạn như ma.

"Biết bệ hạ muốn ăn, thần này liền uy người, ngoan, miệng nhi lại trương đại chút." Căng ra nị hoạt thịt môi, nháy ra thịt non yêu mị ửng đỏ, đầu bút lông lại nhét vào kia thật nhỏ động nhi, bởi vì thô vài phần duyên cố, đưa vào có chút khó khăn lên.

Sở Luyện kinh ngô loạn vạn, phồn đa bút lông sói tinh tế, để nhập thịt trong miệng, mềm mại, hơi ngạnh, thoáng cảm xuống, xương chậu chỗ một trận co chặt.

"Tiểu Luyện Nhi như thế liền vui sướng?" Nàng run run rẩy rẩy mềm hạ thân mình, bút pháp tắc ở sóng triều mặt hoa, Dung Khâm chưa từng thu tay lại, liền nàng co rút còn đem bút lông sói hương nàng nội lộ trình để, mắt thấy nàng run lợi hại, này chưa từng cảm vào huyết để bút xác thật muốn so vừa nãy kia chi muốn nàng mệnh.

Đầu không, hồn không có, nhộn nhạo cao trào khoái cảm bện trừ mê li mộng đẹp, Sở Luyện một chốc một lát là tránh thoát không được kia cổ khuây khoả cực lạc, Dung Khâm thử thọc vào rút ra, nàng liền đón ý nói hùa kia chi bút.

Ướt hoặt dâm nị huyết thịt, bút lông sói ở xoay tròn, ở đỉnh lộng, đang không ngừng mở rộng...

Kích thích! Vô biên kích thích!

Rùng mình phía sau lưng tê dại khoái cảm sợ hãi kéo lên, trước huyết bị dị vật đảo lộng toan ngửa điện lưu tán loạn, nước mắt mồ hôi giao hội, cắn xa tanh miệng nhi rên rỉ mê loạn lại bất kham.

Bay lên tới, rơi xuống đi!

"Ngô..."

45. Lại muốn cắm vào tới HHH

Thâm để nhập mật huyết thô dài bút lông sói lần này đảo chưa từng hoặt ra, co rút không ngừng hoa kính dâm nị ướt lượng, ngọc trai dường như thịt môi căng thẳng cán bút từ kịch liệt run súc thẳng đến chậm rãi chấn động, cao trào đã là bình tĩnh.

Sở Luyện xụi lơ ở ghế gian, dồn dập mảnh mai thờ dốc, trong miệng xa tanh mặt ngực đã sớm bị Dung Khâm lấy đi rồi, đan phi khuôn mặt nhỏ thượng mồ hôi nóng đầm đìa, mị nhãn như tơ nhìn trạm thư trả lời án trước nam nhân.

Kia một bức họa tựa hồ cũng sắp làm xong.

"Người, người còn cọt lấy trăm... Tùng, buông ra ta..." Bị hai chỉ bút cắm tiết thân, nàng là cảm thấy thẹn cực kỳ.

Tứ chi trói buộc tê dại, quanh thân lại là tô không có nửa phần kính nhi, mắt thấy Dung Khâm ném trong tay bút vẽ, cho rằng hẳn nên giúp chính mình cởi bỏ trói buộc, lại không ngờ kia biến thái chết thiến nô, thế nhưng vén lên chính mình hạ thường, đối với họa...

Hắn ánh mắt nhất thời dừng ở họa thượng, nhất thời hướng nàng liếc tới, cái loại này phá lệ lộ liễu ánh mắt như là ở một tắc tắc liếm láp thân thể của nàng, nửa cười quần áo chùng chất, tịnh lớn lên trắng nõn ngón tay cầm chính mình giữa háng thô cự ngoạn bột qua lại vỗ về chơi đùa, mạc danh yêu dị tà mị.

"Vi thần như vậy lộng bệ hạ, nhưng thoải mái? Chọc người huyết tâm, đỉnh người thịt nhi, ân ~ tiểu Luyện Nhi chảy thật nhiều thủy, ướt đẫm ~" hắn thuần thuần than nhẹ, đào hoa mắt híp lại, dật động quang mang ôn nhu lại nguy hiểm, tuần nhĩ trên mặt dần dần leo lên tình dục chi sắc, trên tay động tác nhanh hơn.

Sở Luyện nuốt nuốt nước miếng, kỳ diệu khô nóng từ trong cơ thể tản ra, kẹp chặt bút lông sói mật huyết ngửa lên, rõ ràng chưa từng trều động, chính là cố tình có loại đang ở bị Dung Khâm xâm phạm ảo giác.

Hắn đang ở tiến vào, dùng hắn thô thực bỏ thêm vào nàng, tiếp theo ở nàng rên rỉ trẻ, hung hăng va chạm...

"Ngô ~ người đủ rồi!" Nàng hoảng sợ nhắm mắt lại không đi xem hắn, chính là kia nóng rực than nhẹ càng ngày càng mị hoặc, dâm loạn nàng tâm, xôn xao nàng người.

"Hảo phần nộn huyết nhi, thần lại muốn cắn vào tới, bệ hạ người hút thật chặt, kêu lại lớn tiếng chút, nghe một chút người dâm lãng thanh âm, nhiều dễ nghe, không cần cấp, đều dứt cho người ăn ~ tiểu dâm oa ~"

Hắn thanh âm mang theo đáng sợ ma lực, mỗi một chữ đều xấu hổ Sở Luyện mặt đỏ tai hồng, nàng càng là kháng cự, trong thân thể kia cố khô nóng hư không liền càng sôi trào lên, cầm lòng không đậu hàm ăn thâm để hoa tâm bút lông sói, ma động ở ghế gian mông nhỏ dính đầy dâm dịch, hai đùi run run gian, mặt nói chỗ sâu trong dị vật tế thịt non đột nhiên khuây khoả.

"A ~ ô ô ~ không cần, đừng nói nữa... Ân!"

Dung Khâm khẽ nhếch môi mỏng, cực nóng thâm trầm ánh mắt coi gian nàng, thấp thuận gọi cảm thanh âm trêu chọc nàng, hấn quá rõ ràng Sở Luyện, ngây ngô tựa hoa nhi thiếu nữ kỳ thật trời sinh mị cốt, hơi thêm dạy dỗ, liền sẽ lãng không được.

Mà như vậy nàng, sở hữu hết thảy đều chỉ biết vì hấn mà triển lộ nở rộ, nhiều mỹ diệu sự tình.

"Mở to mắt, nhìn thần là như thế nào bản người." Hấn đột nhiên mệnh lệnh đến, ưu nhã trường chỉ bộc lộ chính mình dương cụ, nhanh chóng động tác cũng không có quá dùng nhiều dạng, nhắm ngay bức hoạ cuộn tròn, ánh mắt thẳng lẳng lẳng nhìn nàng.

Sở Luyện dựa nghiêng trên ghế gian, run rẩy mở mắt ra nhi, sương mù mênh mêng trong tầm mắt chỉ nhìn thấy nam nhân trong tay kia căn so với chính mình thủ đoạn tế không bao nhiêu đồ vật, dữ tợn đáng sợ, bỗng chốc một cỗ nùng bạch chất lỏng phun ra mà ra, một đợt một đợt chiếu vào họa tượng.

Huyệt tâm nhất thời táo ngứa khó nhìn, phảng phất kia cỗ chước dịch chính phun trào nàng huyệt tâm...

Trời chặt lụa mang bị nhất nhất cởi bỏ, oánh bạch thủ đoạn mắt cá chân thượng đều ma ra vết đỏ, Dung Khâm pha là thương tiếc thể Sở Luyện nhẹ xoa, liền đem nàng từ ghế trung ôm lên, lả lướt tuyết trắng đáng người khẽ run, gắp hồi lâu bút lông sói bị túm đi ra ngoài, hấn này một ôm, ào ạt nhiệt lưu theo bắp đùi liền lộng ướt hấn quần áo.

Mùi thơm ngào ngạt hương tức trung thâm nị nồng đậm, Dung Khâm đem Sở Luyện nằm sấp đặt ở án thư bên rìa, từ phía sau nhắc tới nàng mềm eo, trường chỉ vuốt ve nàng chân tâm chỗ ướt nị ấm áp.

"Đáng tiếc, bệ hạ mặt bị thần làm dơ."

Sở Luyện khó khăn lắm dùng cánh tay chống ở án gian, trước ngực hai luồng ánh mềm đê ép thay đổi hình dạng, phôi ở dưới đó là Dung Khâm làm họa, giấy trắng gian thiếu nữ đáng thương mà bó ngồi ở ghế trung, đại gương chân nhi sờ sờ khóc thút thít, hình dáng kiều mỹ nhu hòa, sinh động như thật mặt bộ cùng bộ ngực thượng lại bị đại than nùng dịch tẩm ướt, duy nhất có thể nhìn cẩn thận, đó là chân tâm chỗ một mặt đỏ bừng.

"A!"

"Xem, nơi này họa giống không giống?"

Dung Khâm nắm Sở Luyện tay đi sờ họa gian nàng, run run ngón tay ngọc dừng ở mở ra hoa khẩu thượng, vốn là bị bút lông sói lấp đầy nhục động, hấn lại cố tình không ra một cái lệnh người mơ màng độ cung, tô màu không nhiều lắm nộn môi mơ hồ có thể thấy được yêu diễm phong tao âm mị.

"Không giống không giống! Người buông ta ra!" Sở Luyện mới không thừa nhận, chống thân mình liền tưởng đứng lên, Dung Khâm lại đê lại nàng, cấp nàng chỉ có thể dùng tay nhi đi cào hấn.

"Lại không ngoan, là ở bực thần làm tiểu Luyện Nhi mặt động hư không sao? Vi thần này liền tới nhét đẫy nàng đi."

Sở Luyện bị đi phía trước đẩy vài phần, lên men bụng nhỏ khấn chống bàn, tuyết đồn cao kiều, âm thủy uốn lượn hai chân thoáng đập lên trên mặt đất, bỗng nhiên, cả người bị âm nghiêng về phía trước, chỉ xem điểm trên mặt đất ngón chân đều treo không lên.

"A a! Quá sâu! Người đi ra ngoài!"

Thằng đảo hoàng long lấp đầy bạo trướng huyết tâm liên chiến lật đều mắt khổng chế, Sở Luyện bị hấn này không hề phòng chút nào cảm xuống, căng nước mắt không được lưu, hít ngược khí lạnh đem dán ở hạ gian mặt nâng lên, tay nhỏ chột dạ cấp bách chụp phủi mặt bàn, lại chờ tới Dung Khâm càng hung mãnh thao lộng.

"Ách ách ách..."

Đường cong duyên dáng cổ trắng lồng lộng giơ lên, xuân hoa sinh diễm đào má thượng lâm dính đại đoàn tinh dịch, sở hữu cảm quan đều bị hấn thao rối loạn.

Dâm nhiệt hoa thịt hoạt nộn mất hồn, Dung Khâm nắm kiêu mềm lá lướt thiếu nữ tàn nhẫn đảo, nhìn chính mình phần hông va chạm nàng tuyết eo run run, cự thô dương cụ không ngừng ra vào cùng nàng trong cơ thể, khác kích thích nội tâm, vén lên hạ gian đại đoàn tinh dịch nhét vào Sở Luyện không ngừng khóc ngâm trong miệng, sau đó cường thể bưng kín nàng miệng.

"Ngô ô ô!"

"Bệ hạ, thần không thể lại nhịn."

46. Thích bị Dung ca ca như vậy cảm HHH

Quả như hấn lời nói, nhịn không được cuồng huyền não mãnh thú, tiến công ở thân thể của nàng, đó là đấu đá lung tung một phen cuồng cảm loạn thao.

Phía sau để đảo thâm mà tấn mãnh, dâm nị đầm nước thanh từng trận loạn khởi, thô cứng nóng bỏng đại ra tiến nhanh đỉnh nhục dục như ngọn lửa bốc cháy lên, ghé vào án gian Sở Luyện ở Dung Khâm trong tay vội vàng kiêu khóc nước nở.

Phanh phanh phanh!

Chiều sâu phù hợp trung thân thể va chạm trầm đục càng sâu, Dung Khâm cúi xuống thân mình đi hôn kia run run hương cơ tuyết da, mỹ điểm dấu hôn mút đầy nàng đầu vai, khăn kẹp hoa hồ thịt non dâm nhiệt tầng tầng toát hút hấn phân thân, rất nhỏ run súc, tiểu biên độ vụn vụn đều đủ để cho hấn cuồng loạn.

"Ô ~" Sở Luyện bị dâm trước mắt một mảnh hỗn loạn, nắm chặt Dung Khâm cánh tay, dưới thân như vậy cực hạn kích thích, nhiệt nàng cả người đều tê, mũi cốt mọc lan tràn thân thể mềm mại hoa huyết tựa hồ đã có thể dần dần đón ý nói hòa hấn thao nhập, ướt át vụn phần kiều nộn huyết thịt, bắt đầu đi quán quanh hưởng thụ kia lập lại ma sát đảo đánh cơn thịt lớn.

"Có thích hay không thần như thế cảm người?"

Che miệng lại nhi đại chướng phủ một rút lui, kiều mũi liêu nhân tiếng khóc liền đứt quãng tiết ra tới, càng thêm trầm trọng thọc vào rút ra, chỉ đem kia sóng gió mãnh liệt nhục dục đưa biến nàng khắp người.

"Không mừng... Thích... A ô ô ~ không cần ~ tới... Trưởng đã chết..."

Khó nhin, thống khổ rồi lại thoải mái vui thích, mọi cách tư vị đều là tùy hấn động tác mà gia tăng biến hóa.

Giao hợp giữa hai chân mật lưu bay tứ tung, đem kia nhỏ xinh thân mình áp đều ở hoài, Dung Khâm trong mắt xẹt qua làm cho người ta sợ hãi màu đỏ đậm, viên thạch quy đầu nhắm ngay sâu thẳm mẫn cảm hoa tâm đảo xúc, dẫn Sở Luyện ở hấn dưới thân một trận khăn trương chấn động.

"A!"

Ghé vào trên bàn Sở Luyện nhin không được thét chói tai, mở ra miệng nhi không kịp nuốt khẩu dịch hỗn tạp tinh dịch ở khoe miệng lan

trần, liên tục rên rỉ bỗng nhiên cao vút lên, chỉ vì Dung Khâm này vài cái tử, ma nghiền tao nộn hoa thịt khuây khoả đến cực điểm, nội huyết khôn kể mỹ diệu co rút lên, tê dại điện lưu không tự chủ được hương biến các nơi.

Mào gà ở xẻo cọt thịt non, thân gậy ở hung hăng ma sát, tể đẩy gian, róc rách nhiệt lưu phía sau tiếp trước ra bên ngoài trào ra.

Sở Luyện thực sự ăn không tiêu sau nhập hung mãnh, tuyết trắng ngón tay gắt gao bắt lấy Dung Khâm cánh tay, hấn rời khỏi khi, thô to thịt trụ xả mông nhỏ đều nhắc tới tới vài phần, ngã trở về còn không kịp lơ lửng, hấn liền lại cả người tắc tiến vào, mãnh liệt tể quát ma sát, cuối cùng là đem vách trong xô xuyên qua sốt cao tê dại.

"Hiện tại đâu? Thích sao? Thích thần như vậy đỉnh người làm người sao? Nói nha ~ ân!"

Nhất vô pháp thừa nhận trọng lực kích thích địa phương bị hấn cuồng dã đảo đánh, Sở Luyện cảm thấy chính mình đều mau điên rồi, eo thon cung khởi khi, khóc hoa lê dính hạt mưa thẳng gọi bậy: "Thích! Thích!"

Dung Khâm cắn nàng sau cổ, liếm kia rùng mình mềm thịt, đem nóng rực hô hấp không ngừng lưu tại nàng trên người: "Hảo bệ hạ, muốn nói thích Dung ca ca còn thịt lớn, thích bị Dung ca ca như vậy cắn."

Thô to làm cho người ta sợ hãi thịt trụ thẳng để cung khấu, nhục dục sóng cuồng, chặt chặt chẽ chẽ mị thịt đều bị đảo đã tê rần, nàng cảm thấy thẹn không muốn nói, hấn liền càng đi thâm đi, hồn thác quy đầu căng ra cổ tử cung sau, Sở Luyện bị tắc kém chút hít thở không thông.

"Dừng lại!!" Nàng sắc nhọn kêu to, bụng tiếp theo nhảy điên cuồng súc, mắt khổng chế xúc động lại tới nữa.

Dung Khâm nhắc tới nàng một chân nhi, tinh tể tuyết trắng căng chân thượng đều nhuộm đầy dâm dịch, còn lại một nửa chưa từng tiến vào còn

thịt, lần này là toàn bộ cảm tặng đi vào, đâm hồng kiêu kiêu tuyệt giữa đùi, đoan xem kia đỏ tím Nhược Nhi cánh tay thịt heo trụ phiên dấu đâm thủy huyết thịt như ẩn như hiện, hoa thịt hấp thụ, khoái cảm thâm nhập cốt tủy.

"Nói ra, bằng không liền vẫn luôn nhập người không ngừng."

Lưỡng tính giao cấu cực lạc sắp tới đỉnh, hân như vậy cuồng mãnh thao làm, Sở Luyện không thể không khóc run thanh nhất biến biến nói: "Thích... Thích cơn thịt lớn... Ô ô! Thích bị... Bị Dung ca ca, này, như vậy cảm... Ách ách ách!!"

Giờ khắc này, bất luận thể xác và tinh thần Dung Khâm đều được đến thỏa mãn, đè lại Sở Luyện eo thon đột nhiên thâm cảm đi, xỏ xuyên qua nội nói, đôi đầy thân thể của nàng, chưa từng có hưng phấn làm hân cuối cùng trăm tới ra thao trường động dị thường hung tàn, trướng đau tinh hoàn không ngừng đánh ra ở nàng ướt át huyết khẩu, rong ruổi co rút rùng mình hoạt nộn khẩn trí.

"A a a a!!"

Sở Luyện điên cuồng khóc lớn, rung động thanh nhi nói không nên lời một chữ tới, nước miếng chảy xuôi khoảnh khắc, trong cơ thể va chạm gần như đem nàng phá đi, quanh thân hết thấy cấp tốc căng chặt lên.

Để đụng phải nóng bỏng cung vách tường, thẳng đến cơn thịt bị nội nói xoắn chặt trừu động gian nan khi, Dung Khâm không tự kìm hãm được gầm nhẹ ra tiếng, bắt lấy Sở Luyện cánh móng thật mạnh khế nhập nàng cuối.

Muôn vàn tinh dịch như suối phun nhanh chóng rót vào nàng tử cung, mãnh liệt cực hạn cảm thụ, năng Sở Luyện dạt dào một trận quay cuồng, kẹp chặt Dung Khâm dương cụ, cũng tùy theo sóng triều, tí tách tí tách dòng nước từ nàng huyết khẩu quá độ đến hân giữa hai chân, chảy nhỏ giọt chảy về phía mặt đất.

Một thất cuồng loạn đục lãng lú lo yên lặng.

Ôm ngất qua đi trả vốn có thể rùng mình Sở Luyện, Dung Khâm như cũ chưa từng rời khỏi kia khẩn giảo mật động, rộng lớn cực nóng ngực đem lá lướt kiều mềm thân mình nạp vào trong lòng ngực gắt gao ôm nhau, hôn thắm mãn mồ hôi thơm phi phấn ngọc cơ, giờ khắc này hai người kín kẽ giao tình ở bên nhau.

Như vậy nàng, chỉ thuộc về hẳn một người.

"Lòng tham nha đầu, cái gì đều muốn, đừng nóng vội, ta đều sẽ cho người." Hẳn nặng nề thở hổn hển, tàn lưu tình đục thanh tuyến khó được hỗn loạn, ôm nhu nhược không có xương nàng, trong lòng nhất trống không địa phương bị nàng điền tràn đầy, như vậy mãi, làm hẳn quên hết thấy, chỉ nghĩ đem nàng nhét đầy ở trong lòng.

Duy độc làm hẳn không vui chính là, nàng cái gì đều muốn, lại chính là không nghĩ muốn hẳn.

"Tiểu Luyện Nhi mới là cái vô tâm không phối tiểu hỗn trưởng..."

Hẳn bất đắc dĩ cười, cường tráng eo hông lại bắt đầu thông thả trừu động, đối với cái này không nghe lời tiểu hỗn trưởng, hẳn chỉ hận không được khóa ở long sàng thượng, cả đời liền như vậy cầm không buông ra.

47. Thần như vậy mới có thể giáo hảo người

Dung Khâm này một hồi thu thập sau, Sở Luyện một ít tiểu tâm tư cũng liền như mới vừa chui từ dưới đất lên nộn miêu giống nhau, bị vô tình chặt đứt, lại tưởng lén làm sự tình, cũng không phía trước như vậy lớn mật.

Hôm nay ngự môn nghe báo cáo và quyết định sự việc, lâu chưa xuất hiện người trước Tư Lễ Giám chương ấn Diêu Hiến cũng tới, cứ theo lẽ thường ngồi ở ngày xưa địa phương, lần này bị ám sát trọng thương đối hẳn

ảnh hưởng không nhỏ, song tấn tóc bạc ngân bạch, người tựa cũng tiêu già rồi một vòng, bất biến chính là cặp kia ửng coi lang cổ trong mắt bùng bùng đã tâm càng sâu.

Sở Luyện ngồi ngay ngắn ở trên ngự tòa, hơi hơi đong đưa miện dục hạ, kiêu diễm phần nhuần môi bay nhanh nhấp khởi cười.

"Vân Châu có báo! Đầu tháng đột nhiên rơi xuống tuyết bay băng đoàn, mấy ngày mưa to chưa từng tuyết, khiến nhiều huyện đồng ruộng phòng ốc nghiêm trọng gặp tai họa, bá tánh tử thương đã đạt ngàn nhân số nhiều, còn khẩn cầu bệ hạ chuẩn cứu tế chi lệnh, cứu bá tánh nước lửa."

Sở Luyện lập tức nhíu mày, chuyện như vậy ngày xưa là tuyệt không sẽ trực tiếp ở triều hội trình báo, nhìn quỳ gối phía dưới người, kia nói rõ là muốn cương trực công chính góp lời, như thế làm cho người ta sợ hãi thiên tai, chẳng lẽ Diêu Hiến còn không đồng ý cứu tế?

"Lê dân chịu khổ, trăm sao có thể ngồi xem..."

Còn không đợi nàng đem nói cho hết lời, ngồi ở một bên Dung Khâm bỗng nhiên đứng lên, khoanh tay mà đứng, ánh mắt nhàn nhạt liếc hướng tràng hạ, lại xoay người triều Sở Luyện nói: "Việc này đã giao từ Hộ Bộ đi làm, bệ hạ ưu tư thần dân, nãi hãn chờ chi phúc, ba ngày sau khâm sai đem cùng cứu tế lương khoản cùng hướng Vân Châu."

"Như thế, liền làm phiến dung khanh cùng các bộ các tư, cần phải thích đáng an trí nạn dân."

Tương so với tiền triều những cái đó cầm giữ triều chính, tùy ý đổi mới thiên tử, bệnh dịch tả thiên hạ, không màng lê dân sinh tử để tiếng xấu muôn đời thiên đảng, lần này từ Diêu Hiến đi xuống số, trừ bỏ áp chế hoàng quyền, phát triển hoạn quan thế lực, ngẫu nhiên tham ô hủ bại, còn lại còn tính tốt đẹp.

Cho nên, Dung Khâm nói sẽ cứu tế, Sở Luyện cũng không hoài nghi.

...

"Huyện ninh tắc quốc an, huyện lệ tắc quốc trị, hạ loạn, nhiều bắt đầu từ huyện."

Dung Khâm tự hoàn nam nói sau khi trở về, liền đem ngày xưa cấp Sở Luyện giảng bài Triệu hầu giảng bỏ cũ thay mới, từ Hàn Lâm Viện tân chọn người tới, tuổi chừng ba mươi tuổi Lưu kính từng là An Hóa mười ba năm khoa cử tấm gương, hiện giờ chính nhậm hàn lâm biên tu, cùng Triệu hầu giảng kia qua loa cho xong, tuyệt không tham chính bất đồng, hẳn làm như bị Dung Khâm chi ý, bắt đầu cùng nàng đem đế vương phương pháp.

"Tiên Tần chế độ duyên đến nay khi, tuy biến hóa đã nhiều, lại tập quyền không càng, hiện giờ nam bắc Trực Lệ, hạ hạt sáu châu mười hai đạo, các có tam tư cầm chính, cân bằng tương chế vì thượng sách."

Sở Luyện phá lệ nghiêm túc nghe, nàng ở lãnh cung trường đến mười hai tuổi, đừng nói là đọc sách hiểu cổ kim sự, chính là biết chữ, cũng phá lệ gian nan, nàng mẫu thân vào cung trước xuất từ tiểu gia, tầm thường phụ nữ và trẻ em toàn tôn "Nữ tử không tài mới là đức" chi lý, chữ to không biết hai.

Nhưng thật ra nàng gọi làm gia gia lão thái giám, ở Tư Lễ Giám thiết hạ hiếu nghe đường học vài thứ, lúc đó nàng phụ hoàng phân công hoạn quan, vào cung tiến nô toàn muốn học thức xoá nạn mù chữ, lão thái giám liền đem sở học tự đều dạy cho nàng.

"Hôm nay liền giảng đến tận đây, còn thỉnh bệ hạ lại đem này tập sao chép một lần." Lưu kính khom người.

Một là muốn nàng nhớ kỹ thư trung đạo lý, nhị tự nhiên là muốn nàng luyện luyện kia cầu bò tự nhi, Sở gia hoàng đế mỗi người thượng thông

quốc chính, hạ chơi phong nguyệt, cầm kỳ thư họa cũng toàn thông, chính là nàng cái kia ngu ngốc phụ hoàng cũng viết đến một tay giáo học giả uyên thâm nhóm truy phủng hảo tự, đến phiên nàng này, quả thực là khó coi.

Sở Luyện kéo kéo khoe miệng, cũng không phải quá cảm thấy thẹn, vui sướng đồng ý.

Lịch đại hoàng trữ để vương cái nào không phải từ nhỏ nhiều lần giáo tập, lại có ai như nàng đâu, cho nên muốn phải làm hảo hoàng đế, nàng lộ còn xa đâu.

Dung Khâm tới khi, Sở Luyện đang ngồi ở ngự án trước nghiêm túc từng nét bút, có lẽ là quá phận chuyên chú, đều chưa từng phát hiện hẳn tới, nhỏ dài mịn nhẵn năm ngón tay nắm chặt Bàn Long cán bút, cúi đầu liễm mục, như lâm đại địch, kia bộ dáng nghiêm túc làm Dung Khâm bật cười.

Mắt thấy vãnh cao tú khí trên mũi mồ hôi nóng rơi xuống, Dung Khâm liền cầm khăn tay đi lau lau.

"Nha!" Sở Luyện bị kinh ngạc nhảy dựng, ngồi bút mặc ngân ngọt kéo trường, kia một tờ tự vạch tới hơn phân nửa, nàng lập tức ủy khuất phết cái miệng nhỏ, cảm giận trừng hướng Dung Khâm: "Đều tại ngươi!"

Nha, tiểu hồn trưởng lá gan còn lớn.

Dung Khâm nhướng mày, tuần nho quan ngọc trên mặt ôn hòa nghiêm cười, ném trong tay khăn tay, cong ngón tay đi quất một chút nàng tiểu mũi, ở Sở Luyện che lại cái mũi sau này trốn khi, cánh tay dài duỗi ra vê nổi lên nàng viết nửa trang giấy.

"Bệ hạ ngự bút, thật sự là tiền vô cổ nhân hậu vô lai giả có thể kham."

Hắn trong lời nói tràn đầy chế nhạo, Sở Luyện nháy mắt mặt đỏ lên nhi, hai chỉ long trảo nhanh chóng đoạt lại trang giấy xoa làm đoàn bỏ qua, tròng lớn mắt nhi buồn bực ánh sáng liễm diễm, phồng lên hai sườn má đào, đáng yêu làm người chỉ nghĩ vuốt ve mấy cái.

"Hừ! Trẫm ngự bút, tự nhiên không ai có thể so sánh!"

Nàng kiều man già mồm bộ dáng càng chọc Dung Khâm cười, vốn là quạnh quẽ trong mắt tràn đầy húc húc ôn nhu, tán thưởng nói: "Bệ hạ nói có lý, thần vẫn là lần đầu tiên kém chút bị người dùng tự trát đau mắt."

"Người người!" Sở Luyện khí kêu to, nàng cực kỳ dụng tâm viết một canh giờ đồ vật, cứ như vậy bị hắn làm thấp đi.

Mắt thấy nàng đôi mắt đẹp bỗng nhiên ướm át lên, Dung Khâm lúc này mới thu tiếng cười, ho nhẹ nói: "Là thần không phải, vì tạ tội, không bằng từ thần tới giáo bệ hạ viết tự đi."

Dung Khâm thiện đan thanh, một tay tự càng là sẽ không kém đi nơi nào, Sở Luyện tuy rằng thực không muốn làm hắn vi sư, chính là nàng lại biết nắm gai ném mật ý tứ, hận không thể đem Dung Khâm sẽ đồ vật đều học được.

"Người, thấu như vậy gần làm gì!, Tay a, niết nhẹ một chút!"

Ỗ vào vóc người cao lớn, hắn bên người đứng ở nàng mặt sau, một tay dựa gần nàng eo nhỏ chống ở án trước, một tay còn lại là cầm tay nàng, nắm ngự bút chậm rãi du tẩu giấy gian.

"Bệ hạ tĩnh tâm, thần như vậy mới có thể giáo hảo người."

Hắn nói đường hoàng, một bộ đoạn chính bộ dáng, Sở Luyện lại là càng thêm biệt nữ, kia cố ý vô tình chiếu vào cần cổ nhiệt tức chước nàng cả người phát ngứa, như thế nào cũng trốn không thoát một hà hương

quanh quần, hấn đại chưởng ôn nhuận, năm nàng kéo đầu bút lông khi, gợn sóng lực đạo nhẹ nhàng chậm chạp không đồng nhất.

Cứ việc thực cảm thấy thẹn, Sở Luyện vẫn là nhịn không được nhớ tới ngày ấy bị hấn đè ở thiên điện trên án thư, mê đi quá trình...

48. Hầu hạ bộ hạ tầm gọi

"Bộ hạ suy nghĩ cái gì?"

Nặng nề giọng nam thẳng như xuân phong vỗ nhập Sở Luyện trong tai, pha là dễ nghe trong sáng, lại lộ ra vài phần thân mật hài hước, lửa nóng thiêu đỏ nàng oánh nộn vành tai, trong lòng một trận hỗn loạn, hấn một đả sát vào tới, nàng liền không lý do căng chân nhũn ra, phía sau lưng thoán tê tê đại đại xao động.

Dung Khâm chống ở bàn bạn tay sửa vì đỡ nàng eo, một phiến hoa ở giấy gian, một cái luyện tự liền xuất hiện, đoạn chính cứng cáp, lại dấu điểm bừa bãi khí phách, nơi nào là Sở Luyện kia cầu bò tự nhi có thể so sánh.

Sở Luyện chật vật cắn môi, mặt đỏ tai hồng cứng lưỡi không dám nhiều lời, một giọt mồ hôi nóng theo 鬚 tấn nhỏ giọt.

"Nhưng nhận biết này tự?" Dung Khâm hỏi đến.

Này tự Sở Luyện tự nhiên nhận biết, là nàng mẹ đẻ số lượng không nhiều lắm biết được một chữ, hơn nữa lấy làm nàng danh, một gọi đó là mười năm sau, nàng đăng cơ lúc sau cũng là nhớ kỹ cái này tên huý, phổ thiên hạ lại chỉ có Dung Khâm dám gọi dám viết.

"Bộ hạ tên chính là tĩnh ý Hoàng Quý Phi lấy?"

Sở Luyện muộn thanh đồng ý: "Ân."

Tĩnh ý là nàng mẫu thân thụ hào, rốt cuộc là xuất thân thấp hèn, cho dù là lấy thiên tử chi mẫu truy phong, cũng chỉ có thể thêm đến Hoàng Quý Phi chi vị, nhất châm chọc lại là, trí ở hoàng lăng Quý Phi mộ trung quan tài căn bản là trống không, lúc trước tịnh nhạc đường người lôi đi nàng mẫu thân đốt cháy, tro cốt sớm hất ở không biết trầm phóng nhiều ít cung nhân giếng cạn trung.

Tư cập này, Sở Luyện mũi đau xót, khóe mắt ướt.

Dung Khâm gác xuống bút, đem nàng xoay người lại bế lên đặt lên bàn, ôn nhuận lòng bàn tay nhẹ lau đi nước mắt, nhìn chăm chú nàng nói: "Mấy ngày nữa chính là hạ sinh nhật, nhưng có cái gì muốn?"

Hoàng đế sinh nhật, trong cung tự nhiên muốn hành đại yến, năm trước Sở Luyện đem làm hoàng đế, Dung Khâm hạ lệnh thưởng yến, quần thần tới hạ, chẳng sợ uống quỳnh tương ngọc dịch nàng đều là hoảng loạn, năm nay...

"Vô." Nàng ngượng ngừng lắc lắc đầu, bảo vật mỹ ngọc hết thầy Dung Khâm sớm đã đưa nàng, vật chất thưởng nàng xác thật không có gì muốn

Nhìn Sở Luyện một đôi trong suốt mắt nhi chuyển động cân nhắc giây lát liền hồi đáp, Dung Khâm cũng không hề truy vấn, nhẹ nhàng cọ xát nàng mặt, nói: "Quá mấy ngày hạ cùng thần đi một chỗ đi."

"Đi nơi nào?" Sở Luyện chần chờ.

Dung Khâm thần sắc như cũ, lại không có tính toán trước tiên báo cho nàng, đem nàng từ trên bàn lại ôm xuống dưới, cao dài thân thể lưng trụ nàng mảnh khảnh đáng người, đem bút thả lại nàng trong tay, mười ngón thân mật giao vòng ở bên nhau.

"Đến lúc đó liền biết, hiện tại nên dụng tâm chút."

Lúc sau Dung Khâm liền như lương sư giống nhau, tay cầm tay giáo Sở Luyện mỗi một chữ, không hiểu địa phương cũng nhất nhất chỉ ra, nàng vụng về lĩnh hội không được khi, hẳn tuy sẽ nghiêm khắc lại không trách mắng, mà là càng thêm kiên nhẫn vì nàng giải thích này ý.

Sở Luyện tưởng, nàng lại gặp được hẳn một khác mặt.

...

Ba ngày sau Hộ Bộ bị hảo cứu tế lương khoản phát hướng Vân Châu, tùy đi còn có Dung Khâm chọn lựa khâm sai.

"Vì sao trăm phía trước đều chưa từng nghe nói thiên tai việc?" Sở Luyện ăn Dung Khâm bố tới thức ăn, nhìn mãi án sơn trên hải vị, lại tư khởi chết đi trăm ngàn bình dân, có chút thực chi vô vị.

Dung Khâm biểu tình lạnh lùng, cầm đĩa ngọc tay chọn lựa Sở Luyện thích ăn đồ ăn, kỳ lân văn tay áo bó hoa mỹ, lộ ra cứng cáp thủ đoạn nhất biến biến quay lại tự nhiên: "Tháng năm tuyết bay mưa tuyết việc, từ trước đến nay coi là điềm xấu hiện ra, bệ hạ sơ đẳng đế vị, không thiếu có người lấy việc này làm văn."

Sở Luyện trở mặt, nguyên lai vẫn là vì nàng suy nghĩ nha?

Thấy nàng nửa tin nửa ngờ, Dung Khâm không một tiếng động ở khóe môi cong lên nhàn nhạt độ cung, buông đĩa cầm lấy lụa khăn thể nàng chà lau bên môi chất lỏng.

"Kia khâm sai tiến đến lại là ý gì?" Đãi hẳn thu tay, Sở Luyện hơi hơi nghiêng đầu tìm tòi nghiên cứu nhìn về phía hẳn.

Hẳn gần nhất là càng thêm dung túng nàng, thay đổi dĩ vãng Sở Luyện cũng sẽ không như vậy vừa hỏi hỏi lại, tự hẳn ám hạ làm nàng tiếp xúc

chính sự bắt đầu, Dung Khâm liền có rất nhiều thời gian cho nàng các loại giải thích.

"Thiên tai nhiều dễ sinh loạn, Vân Châu bố chính sử cùng đều tư tương hành nhiều năm, cũng ám đấu nhiều năm, trước nguyệt bố chính sử biện an phúc bệnh nặng, lần này thần khiến khâm sai tiến đến, một là giám sát lương khoản hạ phóng, nhị tự nhiên là muốn phòng bị đều tư bất ngờ làm phản."

Xưa nay cứu tế lương khoản bị tham ô trường hợp nhiều như lông trâu, Dung Khâm lần này phái khâm sai càng phái Đông Hán người, nghiêm lệnh ai dám tham ô liền ngay tại chỗ tử hình, này lệnh thâm Sở Luyến tâm ý, việc này đảo nhưng an tâm.

Nhưng một tỉnh Đô Chỉ Huy Sứ tư chương quân sự, nếu dám bất ngờ làm phản, chỉ sợ cả nước đều phải rối loạn.

Sở Luyến vội vàng hỏi: "Nếu là thật bất ngờ làm phản làm sao bây giờ?"

Dung Khâm không cho là đúng cười: "Vân Châu nghị đài là người của ta, ta sớm đã truyền lệnh đi, hứa hãn thuyên chuyển Lâm Châu Từ Châu binh lực, nếu dám sinh loạn, tiền trăm hậu tấu đó là."

"Như thế." Sở Luyến nhíu chặt mi buông lỏng ra, trong lòng lại chưa lơi lỏng, như mây châu án sát như vậy quan to đều đi theo Dung Khâm, càng không nói đến người khác.

"Ngoan ngoan dùng bữa, những việc này bộ hạ đều không cần để ý tới, có thần ở."

Đã nhiều ngày dùng qua cơm tối, Dung Khâm đều sẽ ở trong điện giáo Sở Luyến viết tự, hôm nay cũng không ngoại lệ, đèn rục rở sơ chương, một điện minh quang điệp điệp rục rở, Sở Luyến bị Dung Khâm ôm vào trong

ngực, ngồi ở hẳn trên đùi, đôi tay giao nắm một chỗ, trong lòng bàn tay nổi lên ròn ròn mồ hôi nóng.

"Người liền không thể phóng trẫm chính mình viết sao?"

Dung Khâm nhưng thật ra thực thản nhiên: "Không thể."

"..."Sở Luyến chỉ có thể nghiêng răng nghiêng lợi, nỗ lực làm chính mình tĩnh hạ tâm tới học tập, một ngày kia nàng nhất định sẽ trở thành chân chính hoàng đế, đến lúc đó... Đầu nhỏ nháy mắt nghĩ ra trăm ngàn loại tra tấn Dung Khâm đến khóc hình ảnh tới.

Một chữ, sáng!

Tưởng tượng đến Dung Khâm sẽ quỳ rạp trên mặt đất ôm nàng chân khóc lóc xin tha, Sở Luyến thật là không nhịn cười lên tiếng, xinh xắn tràn đầy ý xấu đắc ý.

Dung Khâm ấn đường khê nhúc nhích, câu lấy nàng cầm đem khuôn mặt nhỏ chuyển qua, kia phiên tiểu nhân đặc chí trộm nhọc hẳn xem chính, cười như không cười gãi gãi nàng ngọc nhuận tiểu cằm: "Tiểu Luyến Nhi lại suy nghĩ cái gì?"

Nghe được hẳn gọi tiểu Luyến Nhi khi, Sở Luyến lập tức sồn tóc gáy.

"Không, không tưởng cái gì!"

"Thôi, hôm nay liền không luyện tự, thần hầu hạ bệ hạ tắm gội đi."

Hắn bỗng nhiên cười, vốn là điệt lệ tuần mỹ vô song, cố tình ngân nha phiếm dày đặc hàn quang, tức khắc làm Sở Luyến có loại phải bị sói xám sinh nuốt sống ăn ảo giác!

49. Ném thử chính mình hương vị h

Hoa tươi trôi nổi ngự trong ao mờ mịt lượn lờ khói trắng, bốn đoàn vàng rờn rờn bay tự trong miệng không ngừng dững tích tích nước chảy, Sở Luyện là bị Dung Khâm kháng tiến vào, đem phóng nàng đi xuống, chưa xuyên đủ vớ chân nhỏ dẫm ấm áp ngọc bích liền phải ra bên ngoài chạy, lại một đầu đánh vào Dung Khâm trước ngực, đột nhiên không kịp phòng ngừa ngửa ra sau ngã vào trong ao.

"Khụ khụ!!"

Bọt nước văng khắp nơi khởi, đở bùng cánh hoa dừng ở Dung Khâm trên chân, nhìn ở trong nước lung tung phịch Sở Luyện, hẳn rất có hứng thú đứng yên giây lát, mới chậm rãi dẫm thềm ngọc tiến vào trong ao.

Gợn sóng ở hẳn eo hạ quyến quyến đẩy ra, đạm bạc mùi hoa hỗn hợp Long Tiên Hương, vớt quá ướt dẫm Sở Luyện ôm trong ngực trung, bắt lấy nàng làm bộ muốn đánh hẳn tay, môi mỏng ngậm cười mỗ ở nàng tích thủy giữa trán.

"Thần nói qua là hầu hạ bệ hạ tắm gội, bệ hạ đang sợ cái gì? Là sợ thần... Ăn người sao?"

Sở Luyện một thân ướt loạn, trung y kề sát ở trên da thịt, yếu điệu có hứng thú đường cong bị Dung Khâm tấc tấc vuốt ve, đại chưởng du quá địa phương nhất thời nhiều một cổ quý dị khô nóng, nàng đỏ mặt hảo một trận ho khan, chưa từng quên lần trước bị hẳn hoàn ở ngự trong ao tiết làm cho chuyện này.

"Không cần người... Người hầu hạ!"

Nàng mới sẽ không tin Dung Khâm chuyện ma quỷ, người này nhìn như đoàn chính nho nhã, một cõi xiêm y liền thành lang.

Mềm mại đầy đặn bộ ngực phập phồng không chừng để ở Dung Khâm trước ngực, tản ra vài phần vật áo hạ, ánh sáng nhu hòa như trên châu da

thịt khe rãnh thật sâu, dụ hẳn dùng ngón tay đi vuốt ve Sở Luyến ướt át xương quai xanh, màu mắt thâm trầm.

"Lần trước bệ hạ liền rất thích thần hầu hạ tắm gội nha, đặc biệt là nơi này."

"A!"

Hắn đang nói, tay liền chui vào vạt áo, một phen bao lại một đoàn nãi thịt thật mạnh nhéo, Sở Luyến tức khắc mềm mại thân mình không đứng được, tim đập dồn dập đi đẩy để Dung Khâm tay, hẳn tắc thay đổi một bên xoa nắn, năm ngón tay lực đạo nhu hòa, bao oánh nộn nhục đoàn tha động.

Sở Luyến một trận rùng mình, trong miệng lại là không tự kìm hãm được yêu kiều rên rỉ ra tiếng, kia một tiếng lại mị lại mềm, liền chính nàng đều nghe mặt đỏ tai hồng.

"Xem ra bệ hạ hiện tại là càng thích." Dung Khâm trên mặt lộ ra nhàn nhạt một mặt cười, đem rúc vào trong lòng ngực tránh động kiều mềm thân mình ôm càng khẩn chút, chỉ gian nhũ thịt trơn mềm, kia cổ hoạt thẳng nhập trong lòng, hỗn loạn nàng mùi thơm của cơ thể, làm hẳn nhất thời hô hấp hơi loạn.

"Ngoan một ít, hảo chút thời gian không lỏng quá tiểu Luyến Nhi, như vậy thân mật sự sau này ngày ngày đêm đêm đều phải làm, hiện tại muốn bắt đầu thói quen."

Sở Luyến đây không khai hẳn nắn bóp tay, tránh bất quá hẳn nóng bỏng hôn, tà mị thanh âm ở bên tai bồi hồi, ôn nhu ánh mắt đem nàng bao phủ, tiếng nước động tĩnh, kề sát nóng cháy nam khu, nàng run rẩy thất thần thức, thanh tỉnh khi, người đã bị Dung Khâm bế lên trì bạn ngọc bích.

"Làm, làm cái gì..." Ấm ngọc ấm áp, lả lướt thân thể mềm mại ngồi ở mặt trên càng hiện trắng nõn như tuyết, liễm diễm ánh mắt mê ly đối diện

thượng Dung Khâm như mực đôi mắt, gợn sóng tình dục sáng quắc.

Hắn đang ở vì nàng rút đi trung y, nhìn nàng sợ hãi khẩn trương tiểu bộ dáng, liền dùng ngón tay quát quát nàng mũi, một mặt ửng đỏ hiện tại chóp mũi, ngửa nàng đi bịt mũi tử, trần trụi ngó sen cánh tay áp trước ngực nhũ thịt mềm nhũn.

"Vì sao phải sợ, tiểu Luyện Nhi chẳng lẽ không thích ngày xưa kia cổ dục tiên dục tử khoái cảm sao? Yên tâm, thần sẽ chậm rãi giáo người, làm người thoải mái." Hắn cười ôn hòa điệt lệ.

Ngón tay thon dài từ nàng hương nhuận đầu vai hoạt trước ngực, vén lên một cổ chước ngửa, xuống chút nữa, xẹt qua bụng nhỏ lại là âm phụ...

"Ngô!"

Sở Luyện bỗng dừng kẹp chặt trắng nõn tú mũ chân nhi, cắn chặt môi anh đào sợ hãi nhìn về phía Dung Khâm, mỗi lần giao hợp hắn đều là cường thế bá man cho, tuy rằng cuối cùng nàng đều thắng không nổi kia cổ cao trào vui sướng, nhưng là, nàng vẫn là sợ nàng, sợ làm loại sự tình này.

Dung Khâm cũng không bức bách nàng mở ra chân, ngược lại càng thêm kiên nhẫn đi khiêu khích mặt khác chỗ mẫn cảm, nhiệt sương mù hơi mỏng mờ mịt, hai người trên người đều là năng xuất li, ngân nha môi mỏng từ nàng rùng mình cần cổ đi xuống tinh tế hôn, đến bộ ngực sữa khi, hắn một tay cầm một bên xoa nắn, tể hai luồng tuyết trắng hiện lên một mảnh diễm lệ, môi lưỡi nhẹ mút khi, Sở Luyện không khỏi kiều hừ nhu nhu.

"Ân ân ~ ngửa ~" hắn lại hút lại toát, vốn là thô bạo hàm ăn cố tình lại bởi vì chương gian xoa sờ ôn nhu, thẳng đem kỳ diệu khoái cảm đưa vào Sở Luyện các nơi, tình triều lãng khởi, thân thể càng lúc càng nhiệt, đặc biệt là kẹp chặt chân tâm chỗ sâu trong.

Nàng dùng tay đi đẩy đầu của hắn, um tùm mười ngón lại nhịn không được cắm vào hắn đen nhánh phát trung, đôi mắt đẹp nhắm chặt khi, khe nhếch đan môi mị hô dồn dập, hoàn toàn đi vào trong nước liên đủ đá gợn sóng nhận nhạo .

Ướt hoạt khô nóng đại lưỡi linh hoạt quần lấy đầu vú, hút nhất ngứa đầu đoan, hàm răng khe cắn, nắm đến đỏ tươi nãi thịt phát trướng, một bên vừa khuây khoả, một khác sườn đã bị mút lên tiếng, không ngừng thay đổi toát lộng, thẳng giáo Sở Luyện đáp ứng không xuể.

Tê lưu tê lưu...

Cũng không biết hắn khi nào tách ra nàng hai chân, hơi sinh vết chai mỏng ngón tay một chút một chút vỗ về chơi đùa kiều nộn mẫn cảm nụ hoa, âm đố bị xoa, huyết khẩu bị moi, hai mảnh hoa môi càng là bị ma run run.

Sở Luyện nắm chặt Dung Khâm, tình triều hội tụ nhiệt lưu một cổ thẳng nhảy bụng đi xuống, có thứ gì từ trong cơ thể cuộn cuộn chảy ra...

Ngón tay diềm vào vách trong, tể ma lực đạo cắm thịt non sinh mị, lúc đó Sở Luyện căng thẳng sau eo, đôi tay khó khăn lắm chống ở trì vách tường, phấn nhuận liên đủ cũng gắt gao dẫm trụ ngọc bích duyên phân mở rộng ra, mê ly vũ mị trong ánh mắt, nàng nhìn Dung Khâm từ nàng trong cơ thể tiết ra điều điều chỉ bạc, cùng nhìn thâm nị thủy nhi ở hắn đầu ngón tay nhỏ giọt.

"Ngô ách ~ còn, còn muốn ~ bên trong điểm..." Cái loại này muốn kháng cự rồi lại nhịn không được trầm luân cảm giác thập phần kỳ quái, bất quá ở hắn ngón tay moi lộng trước huyết G điểm mềm thịt khi, Sở Luyện là hoàn toàn từ bỏ chống cự, giáo súc huyết thịt cảm thấy thẹn khát vọng khởi hắn thâm nhập.

Dung Khâm đem dính đầy dâm dịch ngón tay nhét vào nàng trong miệng quấy, nhìn nàng gian nan liếm mút hẳn ngón tay, liền cười: "Ngoan Luyện Nhi, hảo hảo nếm thử chính mình hương vị."

Nói là cho nàng nếm, hẳn lại nhịn không được tới phân một ly canh, đầu lưỡi liếm nàng khóe môi uốn lượn khẩu dịch, từ nứt nở yêu kiều rên rỉ miệng thơm trung rút ra ngón tay, liền đem chính mình lưỡi uy đi vào, hương mềm khoang miệng bỗng nhiên bị hẳn mạnh mẽ càn quét, hỗn tạp nàng cùng hẳn hơi thở thủy dịch, cố cố độ vào nàng trong cố họng.

"Lộc cốc!"

Sở Luyện vội vàng nuốt, đại não trống rỗng, chỉ theo bản năng đón ý nói hòa khởi Dung Khâm, cùng hẳn cùng múa trầm luân ở liệu người tình dục trung.

50. Cánh hoa tắc mật huyết HH

Trong ao trôi nổi cánh hoa đỏ tươi kiều diễm, phiến phiến tựa sơn trà lại như mẫu đơn, là trong cung tân thực hồng vi, nhưng nhập thực nhưng tắm gội, vậy đây bể tắm nước nóng trung, hương thơm mùi thơm ngào ngạt liêu nhân đến cực điểm.

Dung Khâm vê khởi một mảnh ở Sở Luyện trước ngực lướt qua, nhỏ nước cánh hoa diễm bắt mắt, ở thiếu nữ tuyết trắng non mịn trên da thịt dao động, tinh mỹ mảnh khánh đường cong không được rùng mình, nàng đã là động tình.

"A ha..." Yêu kiều rên rỉ trung nhược nhược khóc nứt nở, khó nhịn lại khẩn trương.

Cánh hoa mơn trớn địa phương, lại bị hẳn dùng môi lưỡi hôn môi một bên, nóng rực dục hỏa một đường thiêu đến bụng hạ, Sở Luyện hai mắt

đắm lệ mê mang sợ hãi nhìn hẩn, cho rằng Dung Khâm muốn dừng lại khi, hẩn thế nhưng trực tiếp hôn tới hoa phùng gian.

"Nha! Không... Không được! Người tránh ra! Dung, Dung Khâm người... Ngô!"

Hơi hạp diễm mỹ cánh môi bị hẩn đỉnh khai, đầu lưỡi đảo qua non nốt huyết thịt, liếm khởi một mạt dâm nị thủy nhi, kia cảm giác kích thích Sở Luyện tuyết cổ run run, từ ấm áp nước ao trung đột nhiên nâng lên hữu đủ đập lên Dung Khâm đầu vai, muốn đem hẩn đá văng ra, lại ở hẩn đem đầu lưỡi xâm nhập mật khẩu khi, khoảnh khắc mềm mại thân mình, vũ mị rên rỉ nhất thời cao thấp ngượng ngừng, muốn ngừng mà không được.

Hẩn chôn ở nàng dưới thân, giống hôn nàng mặt trên miệng thơm giống nhau, linh hoạt lưỡi quấy ở khẩn trí hoa kính trung, tuy vô nàng diệu lưỡi đón ý nói hòa, lại nhiều ào ạt mật dịch, theo hoạt thịt non bích qua lại quát cọ, muôn vắn khuây khoả tập dững, rối loạn Sở Luyện hô hấp, cũng rối loạn nàng tâm.

Đại chương vuốt ve nàng cung khởi eo bụng, hẩn liếm càng sâu, nàng run lợi hại hơn, trước ngực cao ngất đầy đặn nãi đoàn nhoáng lên nhảy dựng, đầu lưỡi mới vừa rời tiết dâm dịch rời khỏi, thô ráp trường chỉ liền tắc đi vào.

"A a! Người, người tắc cái gì đi vào? Lấy, mau lấy ra tới, đó là cái gì! Ngô a ~ hỗn trưởng!" Vui thích chỗ phá lệ mẫn cảm, hẩn song chỉ liền dâm thanh xâm nhập, thoáng hương nội một đưa, liền có dị vật nhét ở mấp máy thịt non trung.

Dung Khâm lần này cực kỳ kiên nhẫn, dư vị môi răng gian ngọt nị, hơi hơi thở dốc chút nào không vội bách, song chỉ lôi kéo huyết thịt rời khỏi, làm trò Sở Luyện mặt, ở trong nước vê khởi hai mảnh cánh hoa, lại triều hoa lệ khẩu nhi điền đi.

"Uy bộ hạ ăn hoa a, không thích sao? Xem, đi vào."

Như vậy mới mẻ kỳ diệu làm Sở Luyện trở mắt, mắt thấy đỏ tươi cánh hoa biến mất ở chân tâm chổ, trong thân thể lại nhiều khác thường bỏ thêm vào khuynh hướng cảm xúc, đập lên Dung Khâm đầu vai liên đủ run lại run.

"Sao lại có thể, đem này đó bỏ vào đi..." Nàng nhú lại mày liễu, doanh doanh sáng ngời mắt nhi trừng đại đại, quái cực kiều mỉ.

"Vì sao không thể? Bộ hạ này trương cái miệng nhỏ chính là cái gì đều có thể ăn, đừng sợ, lại ăn nhiều chút."

Có tắc bút lông sói tiền lệ, này tắc cánh hoa đảo thật không kỳ quái, non mịn cánh hoa ma ướt nóng thịt bích bị không ngừng hưởng trong đây, không ngành không mềm cảm giác dẫn tới từng luồng tê dại sống tán, trường chỉ đưa vào rút ra, thẳng đem ửng đỏ mật huyết khấu tế hỗn độn âm nhu.

"Số ra tiếng tới, nói cho thần, bộ hạ ăn nhiều ít hoa nhi."

Bọc từng đợt từng đợt chỉ bạc ngón tay ngọc lại từ trong nước chọn tốt tươi cánh hoa tới, liền đầm nước hưởng run súc thịt khấu nhi đỉnh đầu, đỏ tươi cánh hoa dần dần biến mất ở thịt non trung, trước huyết bài trừ âm thủy nổi lên một tia hoa đỏ thắm.

Sở Luyện khó nhịn không thôi nắm chặt đôi bàn tay trắng như phấn, đá lòng trống không hốt hoảng, huyết nhi trương tê dại, kiều mỹ uyển chuyển thanh nhi nhu nhu: "Sáu phiến... Tám phiến... Mười, mười phiến... Ân ~ ăn, ăn không vô, người đừng tắc ~ ô!"

"Tiểu âm oa, lại lừa Dung ca ca, như thế nào sẽ ăn không vô đâu, ngón tay đều hút như vậy lãng, bên trong còn có thể tắc rất nhiều đi." Dung Khâm đạm cười, quạnh quẽ đá mắt tình dục hơi ám.

Chậm rãi trườn động ở huyết nội ngón tay, để ma cánh hoa cùng chất nói, rút ra khi, song chỉ gian đã là đỏ tươi trong suốt nhiễm biến, hỗn loạn hoa nước sền sệt dâm thủy, bị hấn dâm tà bôi trên Sở Luyện pháp phòng không chừng mặt đào nãi đoàn thượng.

Mùi hoa, mặt thủy vị, càng thêm rõ ràng.

Còn không kịp nhìn kỹ trước ngực hoa lệ, hấn liền thấu đi lên, nhiệt tức chước rải nàng cổ trắng xương quai xanh, liếm nàng vai ngọc nhũ thịt, dặt quá nàng căng thẳng tay phải, hướng hấn bụng gian sờ soạng.

"Bệ hạ tựa hồ còn chưa từng hảo hảo sờ qua thần, nhưng vừa lòng?"

Đại đế là bị Dung Khâm làm cho ý loạn tình mê, Sở Luyện lần này là khó được dụ ngoạn, oánh nộn lòng bàn tay vuốt nam nhân hơi cổ cơ bụng, không giống nhau cực nóng cường tráng, hấn thân hình cao dài, rút đi quần áo sau, cứng rắn trắng nõn thân tuyến thon gầy cân xứng, như ôn ngọc tạo hình, lại lộ ra vài phần cuồng dã.

Sở Luyện nhẹ ô suy nghĩ rút về tay, lại bị Dung Khâm nắm càng khấn, đi xuống tìm tòi, dăng trào ngạnh đứng ở trong nước cự long đáng sợ cực kỳ, mới ăn một chút, nhu đề liền sợ hãi phát run.

"Không, không sờ soạng! Người buông ra ta!"

Dung Khâm mắt điếc tai ngơ, kẹp nàng năm ngón tay phúc ở chính mình sự việc thượng, vuốt ve lửa nóng cứng, ngang hàng tầm mắt thật sâu nhìn chăm chú nàng, thô ách vừa nói nói: "Nhưng vừa lòng?"

Bạo trưởng gân xanh cách tay, ngạnh trung phiếm mềm thô thạc ở chỉ gian ngo ngoe rục rịch, Sở Luyện bên tai đều hồng thấu, xem cũng không dám xem Dung Khâm, nhắm hai mắt nhi nói thẳng: "Vừa lòng vừa lòng, mau buông tay..."

Thoáng giã giữa, kẹp mãi cánh hoa nhục huyết một trận co chặt, tuyết đồn khăn ai ngọc Bích thượng liền nhiều một bãi đỏ thắm nhiệt lưu.

"Bệ hạ, người hoa thủy chảy cũng thật lạnh."

Thô bỉ dâm ngữ làm Sở Luyện thẹn thùng, nhắc chân liền đá vào Dung Khâm đầu vai, hất một lui, tay nàng cũng liền tự do, tàn lưu ở lòng bàn tay dị cảm lại như thế nào cũng tiêu tán không đi.

"Đem những cái đó đều móc ra tới, trẫm không chơi!" Động tình ngọc thể sớm đã nổi lên kiêu phẫn, những cái đó cánh hoa tặc quá sâu, nàng lấy không ra, chỉ có thể trừng mắt tươi cười nặng nề Dung Khâm, buồn bực cảm thấy thẹn.

Dung Khâm lại không chút để ý hoa động mặt nước tầng tầng đỏ bừng, chọn mi đến gần tới, nắm khởi Sở Luyện trong nước là lướt chân nhỏ nhéo: "Bệ hạ muốn thân như thế nào đào? Là dùng tay đâu? Vẫn là dùng..."

Trời lên mặt nước thit heo trụ cuồng đã tựa măng long, dữ tợn hồng tím giận trương, ở hắt dưới háng, như hổ rình mồi đối hướng về phía nàng.

NÀNG DƯỚI LỚP LONG BÀO [C]

Đại Phi
www.dtv-ebook.com

Phần 28

51. Côn thịt đảo nhét đầy cánh hoa nhục huyết HHH

Sở Luyện còn chưa từng có nào thứ như hôm nay như vậy, rõ ràng nhìn Dung Khâm là như thế nào hướng chính mình trong thân thể khế nhập, hồn thạc như dù quả nhiên đại quy đầu đã tạo ra hoa khẩu, hấn liền như thế phóng túng vắt ngang ở nàng trong cơ thể.

Một tắc, lại một tắc...

Nàng nghe thấy chính mình ở kê, uyển chuyển thanh âm, phân không rõ nào một tiếng là khó chịu, nào một tiếng lại là khuây khoả, tầm mắt không rời đi giao hợp chỗ, làm như trứ ma, trơ mắt nhìn thịt trụ xâm nhập.

Hấn hướng bên trong đẩy, hoa dịch hướng bên ngoài dững, lộ ra ở bên ngoài đồ vật càng ngày càng đoản, nội huyết bên trong lại càng lúc càng mãi!

"Ô ô! Trưởng ~ dừng lại người dừng lại ~ đừng vào..." Sở Luyện trưởng chịu không nổi, vật cứng tra tấn cánh hoa, đem dâng trào cực nóng hướng chỗ sâu trong đi, mấp máy mị thịt kiều nộn run súc, một lát không dám lơ lửng, cấp liệt vui vẻ yên tâm tê đại hỗn độn.

Giọng nói còn chưa lạc, Dung Khâm chế trụ nàng ngửa ra sau mềm eo, đại chưởng véo khấn, va chạm nổi lên!

"A a a!"

Khuynh hướng cảm xúc tươi mới cánh hoa, ở trong dũng đạo bị bỗng nhiên đánh sâu vào, theo mật thịt phiên dầu, hoa thủy tể vẩy ra ra tới, Dung Khâm một sửa mới vừa rồi ôn nhu, đặt mình trong ở nàng giữa hai chân, khí lực mười phần cuồng dã để nhập, mỗi một chút đều nhắm ngay cuối mềm thịt, muốn phá đi cánh hoa, xỏ xuyên qua thân thể của nàng.

Ngó sen bạch tú chân không chế không được kẹp chặt nam nhân eo, Sở Luyện bị đâm bụng hạ lại đau lại ma, khoái cảm liền như lửa rừng lửa cháy lan ra đồng cỏ nổi lên, thắm mồ hôi thơm phấn phi da thịt run run.

"Ách ách... Nát ~ đều vỡ vụn ân! Người ~ nhẹ điếm..."

Nàng kiều suyễn không kịp, liên tục rên rỉ cầu xin, tình dục hồng nhuận đào má thượng có nhiệt lệ vội vàng chảy xuống.

Bó chặt ướt nóng mật lộ trình huyết thịt đâm hoạt bất kham, nộn quyen quyen khe thịt run súc giáo hút, Dung Khâm càng là dùng sức, liền càng có thể cảm nhận được phá đi cánh hoa là như thế nào theo đâm thủy phụ lộ ở phân thân phía trên, thực cốt cực hạn thống khoái.

"Cái gì nát? Tiểu Luyện Nhi nói cho Dung ca ca, nói ra." Càng thêm thanh âm khàn khàn thấp thuận, thủ sẵn nàng run rẩy eo đem nhỏ xinh nàng hướng trì trên vách kéo gần chút, to lớn phần hông, toàn bộ hung hăng đánh đánh vào nàng tuyết trắng chân trong lòng.

Nghe nàng 潸 khóc yêu kiều rên rỉ, hấn một chút so một chút dùng sức, một chút càng so một chút thâm.

"Hoa ~ a a ~ cánh hoa nát... Ô ách! Chảy, ở chảy ra tới, người ma ta hảo, thật là khó chịu... Ngô ~"

Thịt trụ sinh mãnh ma nghiền đảo lộ, thao mật huyết cổ trưởng mẫn cảm, Sở Luyện khó khăn lắm kéo lấy Dung Khâm cánh tay, oánh bạch nhu

đề thượng, màu xanh lá huyết mạch thon dài căng thẳng, giao hợp nhục dục cực lạc, như có sóng cuồn phác cuốn.

Dung Khâm liếc hai người tương dung địa phương, phấn nộn hoa cân nhắc căng chặt ở côn thịt thượng, theo hẳn ra vào mà súc động cuồn cuộn, trắng nõn dâm mật nhiễm hoa nước, ửng đỏ mật dịch dính đầy Sở Luyện âm hộ, cực kỳ xinh đẹp.

Nhanh chóng ma sát dâm nộn thịt bích, hẳn rõ ràng nàng vui thích chỗ ở nơi đó, hồn thạc quy đầu liên tục trọng trên đỉnh đi, có thể so ngón tay đi moi lõng muốn kích thích nhiều, khoảnh khắc liền nghe Sở Luyện tiếng khóc đều dâm mị uyển chuyển.

Đờ ở nàng bên hông đại chưởng hướng lên trên sờ soạng, khiến cho một cổ tê đại triển miên cốt sống, tiêm nộn bộ vị bị hẳn nhất nhất vỗ về chơi đùa, Sở Luyện đã là ý loạn tình mê.

"Há mồm."

Sau cổ bị bóp trụ, Sở Luyện mê ly trong tầm mắt chỉ xem Dung Khâm ăn lại đây, lãng hô kiều duyên đan môi ngoan ngoãn mở ra, hẳn liền dùng môi mỏng ngậm lấy nàng, mồm to liếm mút nàng thơm ngọt, động thân dùng sức mãnh thao, trong cổ họng rối loạn tiết tấu nức nở mảnh mai dật không ra.

Nàng vui thích khẩn trương run rẩy, mềm mại căng chân gắt gao chiếm cứ Dung Khâm eo, nạp vào trong cơ thể thô cự, làm nàng nhất thời ái hận khó phân biệt, như vậy thiên phú dị bẩm nướng ngạnh, nhất thời đỉnh nàng như trụ đám mây, nhất thời lại đảo nàng tựa lạc biển sâu.

"Ngô ngô!!"

Huyết nội hoa tươi đã toái tận, côn thịt lớn tiết ào ạt đỏ bừng chất lỏng không ngừng đại ra tiến nhanh, hấp thụ mà thượng chất thịt cũng là tới rồi

điểm tới hạn, kịch liệt thao động để hoa tâm từng trận khẩn trí rùng mình, Sở Luyện bắt đầu ra sức đẩy để Dung Khâm, bị hấn lấp kín hình mềm miệng thơm xuyên nuốt thanh nhi cấp bách đến cực điểm.

Nàng muốn cao trào!

Mà Dung Khâm lại không có tính toán buông ra nàng, một tay khấu khẩn nàng cái ót, một tay bắt lấy nàng chân nhi, nặng nề đòn nghiêm trọng thô bạo làm nhục nàng diễm nhiều lần cảm huyết tâm, đâm nàng phun nước, cũng đâm chính mình đều mất lý trí, hãm sâu oánh nộn huyết thịt cự bỗng mất hồn tê dại.

Nàng tiết, hấn lại chưa từng bắn, đột nhiên từ co rút mật động rút lui, nhìn ngọc bích thượng lưu chảy đại than hoa dịch, hấn thô trầm thở hỗn hển đem xụi lơ Sở Luyện ôm ở cánh tay gian.

"Hô hô..."

Che trời lấp đất khoái cảm ngập đầu, kém chút hít thở không thông ở kịch liệt nhục dục trung Sở Luyện, từng ngậm từng ngậm hô hấp mới mẻ không khí, hồng diễm diễm mặt thượng lại là hấn lại là nước mắt, hư thoát dán ở Dung Khâm trước ngực, biểu tình tràn đầy vũ mị ngây thơ, hơi hạp thủy mắt phiếm dục tiên dục tử vui vẻ yên tâm.

Dung Khâm lồng ngực hơi chấn, cười dặt quá chính nàng nhũn ra tay nhi, hướng chính mình hỗn độn ướt nính âm hộ chỗ sờ soạng.

"Bệ hạ, nhưng sáng khoái? Sờ sờ chính mình cái miệng nhỏ, bị Dung ca ca uy đều khép không được."

Run súc kiêu diễm huyết khấu lại là hoa nước lại là đâm dịch, đỏ thắm thịt non mở ra cái động nhi, đó là bị côn thịt lâu căng không buông chứng minh, hấn không ngừng mang theo tay nàng đi sờ chính mình, còn đem tay nàng chỉ hướng sốt cao đâm nhu huyết nhi cảm.

"Không... Ô!"

Đầu ngón tay bị huyết thịt kẹp chặt, Sở Luyện hỗn độn trong đầu có một tia thanh tỉnh, ướt nóng cảm giác thẳng đẽ cuồn loạn trái tim, kia cổ làm cho người ta sợ hãi cao trào mạn biến khắp người, liên thủ đều mềm mại, cũng không sức lực đi ngăn cản Dung Khâm tiết lộ, còn chưa bị hấn như thế nào, chính mình nhưng thật ra chịu không nổi dị vật điền lộ, phun ra một cổ lại một cổ thủy nhi tới.

Này một chuyển, nàng thực tủy biết vị.

52. Thủy điền mật huyết HH

Bế lên nhu nhược không có xương uyển chuyển nhẹ nhàng thiếu nữ đẹp, trì trên vách lưu lại đại than dâm dịch diễm dã bắt mắt, Dung Khâm hoãn vài phần thô suyễn ngồi ở trong nước thềm ngọc thượng, tách ra Sở Luyện hư nhuyễn đùi ngọc tới eo lưng sườn một trí, nhìn không thấy ẩm áp nước canh trung, đứng thẳng cự trụ lại tạo ra nàng sừng đỏ huyết khẩu.

Thủ sẵn nàng eo còn không cần đi xuống áp, chính nàng liền bộ côn thịch ngồi xuống.

"A a!"

Nước ao nhiệt nhiệt dưng mãnh vào huyết trung, vốn là dâm nị bất kham thịch bích hàm chứa thô cứng thạch vật, lại là nửa phần lực cản đều không có, Sở Luyện giãy giụa suy nghĩ đứng lên, lại ngược lại đem kia hùng tráng cao thẳng đại bóng nạp tới rồi càng sâu chỗ.

ngồi ở Dung Khâm giữa háng, nàng run thân mình khóc kêu hoảng sợ, khấn kẹp hấn, dày đặc khoái cảm kếm chút làm nàng điên rồi.

"Thật nhiều thủy! Mau lộ khai a! Ô ô! Dung ca ca Dung ca ca..."

Nàng một tiếng khóc so một tiếng kiêu, Dung Khâm hôn môi nàng đỏ tươi má bạn nhiệt lệ, làm như trấn an vỗ nhẹ nàng phía sau lưng, khớp xương rõ ràng trường chỉ hơi banh, trong lòng ngực trần trụi oánh bạch ngọc thể run rẩy lạnh run, kia giáo hút hấn phân thân mật động càng là co rút từng trận, nàng ngồi xuống trọng lực toàn bộ đè ép ở côn thịt thượng, một động mật thịt kiêu nộn khẩn trí, khô nóng trung, hấn thậm chí phân không rõ bọc lên tới là nước ao vẫn là dâm dịch, cảm thâm, rung động hoa thịt đều như mặt nước dâm nhuận.

"Bệ hạ không đứng dậy, như thế nào phân khai đầu?" Tình dục mờ mịt trong mắt mất thanh lãnh, ánh ngược thiếu nữ ửng đỏ ngọc dung, thêm vài phần cuồng tứ.

Hồn thạc thịt đoan vào trong bụng, tạo ra Sở Luyện cung khẩu, phương bị mãnh thao quá địa phương đúng là hư không, nhưng một khi bị lấp đầy, lại là nhin không được đáng sợ kích thích, nàng ôm Dung Khâm cổ khóc lóc muốn đứng lên, chợt dạ hai chân mới đưa đem dùng sức, kẹp chặt côn thịt vách trong liền bị một cổ trí mạng tê dại mạn biến.

Nàng ngã trở về, lời lỡm huyền ảo nội huyết mị thịt đột nhiên súc động, tể Dung Khâm trầm tức cứng lại, đỉnh hồi chỗ sâu trong dương vật chấn huyết trung dâm thủy nhộn nhạo, tân nhập nước ao nhanh chóng giáo dính nhớp.

"Ân ~" dễ nghe than nhẹ tự hấn trong cổ họng tràn ra.

Tự banh khai huyết khẩu hướng nội chuyển dời, quả thực là băng hỏa lưỡng trọng thiên tra tấn, Sở Luyện ghé vào Dung Khâm đầu vai, tiếng khóc là không có, chỉ liên tiếp rơi lệ kiêu suyễn, trong cơ thể cường thể căng nhập dị vật chước nàng bụng nhỏ sôi trào, tao nhiệt cũng khoái cảm một đợt một đợt hương quanh thân đánh sâu vào, nàng không dám lại động.

Dung Khâm lại bị bên tai kia mềm mại dồn dập nhiệt tức liêu cơ bắp căng thẳng, đại chưởng hoàn toàn đi vào trong nước, vượt Sở Luyện kiều khai rãnh móng, một tay dính nhớp vổ động không vài cái, chính là tuyết cổ lúc ban đầu oánh nộn, hấn một chưởng chụp đi lên, đánh Sở Luyện cả người chấn động.

"Tiếp tục động."

"Không cần!" Sở Luyện run thanh nhi kháng cự, chỉ là như vậy tĩnh tọa ở hấn giữa háng, non mịn huyết thịt đã là chịu không nổi, một khi động lên, kia nước ao dâm dịch côn thịt ma xát cảm giác...

"Ngoan, chính mình chậm rãi động, nếu không, thần liền muốn..."

Nàng bất động hấn phải động, nếu thay đổi hấn tới, lại không tránh được cuồng cảm mãnh thao, Sở Luyện dọa từ hấn trong lòng ngực ngừng đầu lên, ướt dầm dề con người có ủy khuất cũng có phần nộ, bóp cánh tay hấn, hồng nhạt móng tay cái nổi lên bạch.

...

Hơi hơi cung khởi eo liễu run rẩy phục động ở trong nước, vốn là bủn rủn thân mình thực mau liền bị đánh úp lại khoái cảm, kích thích gắt gao banh thẳng, tiện đà thử thượng khởi trầm xuống động tác, gian nan hàm ăn kia làm cho người ta sợ hãi cự trụ, Sở Luyện không được hít sâu khẩu nhi tán loạn mê người rên rĩ.

Côn thịt ma xoa xoa thịt non, vách động hút tể vật cứng, róc rách mạn nhập nước ao dần dần dính nhớp, ướt nóng nội nói một lần một lần vượt ve, so với bị Dung Khâm hung hăng đảo lộng, như vậy ma nghiên cũng là một khác phiên vui thích.

Kiều yếp mê ly, sôi nổi tình dục che kín trên mặt, nàng nếm tới rồi vui thích hương vị, lại là như vậy kỳ diệu.

Dung Khâm đỡ trong nước quyển rũ eo thon, hô hấp tăng thêm, trời sinh mệnh cốt thiếu nữ đẹp trong lúc lơ đãng liền đủ để câu động hẳn tâm hồn dục niệm, tuy là Sở Luyện giờ phút này đòi lấy động tác vụng về, cuồn cuộn khuây khoả cũng từ dưới lên trên tàn sát bừa bãi hẳn thể xác và tinh thần, ôm nàng đón ý nói hùa nàng, nhìn không thấy dưới nước, giao hợp động tác dâm loạn lại phù hợp.

Mặt sau sự, Sở Luyện chính mình cũng hoảng hốt, trầm luân ở kia sương khói hỗn loạn nước ao trung, không biết tiết bao nhiêu lần, cũng không biết bị rút nhiều ít tinh dịch, kêu ách thanh, mê loạn hồn...

53. Bệ hạ hảo sinh vô tình

Sở Luyện uể oải nằm ở long sàng thượng, minh hoàng xà-rông ánh sáng buồn bực, một thân bủn rủn khó chịu, ánh mắt một nghiêng, nhìn Dung Khâm đi tới, chân trần dẫm cảm lạnh yên không một tiếng động, bạch y trắng tuyết, hơi ướt đen nhánh tóc dài bừa bãi rối tung, sấn hẳn gương mặt kia, hảo sinh thanh quý ưu nhã như ngọc công tử.

"Hừ!" Nàng phiết miệng nhỏ giọng hừ lạnh, lược là hoảng loạn nhắm mắt lại không hề xem hẳn, này thiên nô tư nghi tuyệt đại, hơi có vô ý, chỉ sợ cũng sẽ bị mê hoặc.

Dung Khâm ngồi ở nàng bên cạnh người, môi mỏng bên cạnh ý cười ẩn ẩn hàm ôn hòa, một đêm phóng túng, mặt mày còn chưa thối lui tình dục thoả mãn làm hẳn thoát nhìn rất có nhân tình vị, thế Sở Luyện dịch dịch long khâm.

"Trời đã sáng, thần sợ là không thể bồi bệ hạ cùng tắm."

Nồng đậm hàng mi dài run hoảng loạn, Dung Khâm dùng ngón tay đi sờ sờ, biết Sở Luyện là ước gì hẳn chạy nhanh đi, cố ý cúi người đi tới gần nàng ửng đỏ mặt, hình như có không tha cười nhẹ: "Bệ hạ hảo sinh vô tình."

Đêm qua còn lay động ở hăn giữa háng đục tiên đục tử, lúc này một mặc quần áo liền chán ghét xa cách.

Sở Luyện chợt mở to mắt, tràn đầy kinh ngạc: "Người, người không sao chứ?"

Hăn này biểu tình tư thái quả thực đáng sợ, cư nhiên làm nàng có loại ngũ nam sủng ảo giác.

"Một đêm chưa ngủ, đốc chủ vẫn là sớm chút trở về nghỉ ngơi đi, rốt cuộc một đồng tuổi..."

Câu nói kế tiếp Sở Luyện chưa nói ra tới, bởi vì thu ý cười Dung Khâm sắc mặt hắc trầm khiếp người, đây mới là chân chính hăn, quả nhiên tướng tài là thấy quý, Sở Luyện bị hăn xem sờn tóc gáy, biết chính mình nói lỡ, lại không chịu thua hồi trừng mắt hăn.

"Bệ hạ chẳng lẽ là ghét bỏ vì thần tuổi lớn, đêm qua chưa từng thỏa mãn người? Thần có tội, không bằng hiện tại tiếp tục đi."

Sở Luyện bị hăn bắt đầu vai, dọa vội vàng kêu to: "Trẫm sai rồi! Trẫm sai rồi!"

Dung Khâm cười âm trầm, trực tiếp đem nàng ôm vào hoài, bóp mềm doanh eo thon, đem tay tham nhập nàng giữa hai chân thêu Bàn Long quần lót trung, mới xoa bóp vài cái, đó là một tay dính hoạt, che chở kia đâm nị mật đào môi phùng chậm rãi vuốt ve, trong lòng ngực Sở Luyện run run rẩy rẩy hoàn toàn hư.

"Tiểu Luyện Nhi lá gan là càng lúc càng lớn."

Bị hăn lăn qua lộn lại thao lộng mật huyết lúc này trướng đầu lợi hại, lại bị ngón tay khảy, Sở Luyện nước mắt đều ra tới, kẹp hút hăn bỗng nhiên nhét vào ngón tay, liên tục lắc đầu: "Ta thật sự sai rồi..."

Sai ở không nên sinh nhất thời miệng lưỡi cực nhanh; càng sai ở không nên dây vào giận hằn.

Hơi sinh vết chai mỏng trường chỉ đình cũng chưa đình, quấy lau thuốc mỡ ướt thịt non bích, thẳng đến có nhiệt lưu ngoại dật, hăn mới rút ra tay đi, ánh mắt nhàn nhạt nhìn Sở Luyện, tựa hồ trang đáng thương nàng là hạ bút thành văn, cố tình cặp kia ướt đầm dề con mắt sáng cực kỳ giống ngoan ngoãn tiểu động vật, dụ hăn cổ họng vừa động.

Lây dính ướt át trường chỉ sờ ở nàng đỏ bừng cánh môi thượng, tán từ nàng trong cơ thể mang ra được hương, vẫn chưa mạnh mẽ đột phá nhắm chặt môi phùng, thẳng đem thủy dịch bôi trên nàng ngoài miệng.

"Lần tới, nếu lại nói chút ta không mừng nghe nói, có rất nhiều biện pháp làm này trường cái miệng nhỏ biến ngoan."

Sở Luyện bị thả lại long sàng, cất giấu kính sợ trong ánh mắt, Dung Khâm cẩn thận vì nàng cái hảo khâm bị, sờ sờ nàng thấm mồ hôi lạnh cái trán, cúi người nhẹ nhàng in lại một nụ hôn, mới thông thả ung dung rời đi.

Thẳng đến hăn đi rồi thật lâu, nàng mới xoay người lên, đem giữa môi mau làm dính hoạt mật dịch hung hăng lau đi.

...

Ở Dung Khâm tay cầm tay dạy dỗ hạ, Sở Luyện kia một tay cầu bò tự nhi ngày càng biến xinh đẹp lên, mỗi ngày nghe xong giảng bài, liền sẽ ở trong điện tĩnh tâm luyện tự, tới gần nàng sinh nhật, trong cung các tư bắt đầu trù bị lên.

"Bệ hạ, cứu tế lương khoản đã đến Vân Châu, phóng lương đầu một ngày nạn dân bạo loạn, hồ khiêm bắt gần trăm người, đương trường chém đầu sau, mới khôi phục trật tự, không người còn dám sinh loạn."

Tiểu An Tử chỉ là nói lên liền có chút sợ hãi, truyền đến tin tức trung, kia hồ khiêm không ngừng chém người, vì trấn áp bạo dân, thậm chí làm người đem chặt bỏ đầu dùng cây gậy trúc treo lên tới, cắm ở mấy chỗ phóng lương địa phương, nói thẳng có người còn dám sinh loạn, liền chém trực tiếp thay đi.

Sở Luyện nắm trong tay ngự bút hơi giật mình, thầm than hồ khiêm không hổ là Dung Khâm phái đi khâm sai, này tàn nhẫn thủ đoạn nhưng thật ra được nhà hãn đốc chủ một phen chân truyền.

"Làm phía dưới người không cần cố tình đi tìm hiểu tin tức, Dung Khâm sợ là sớm đã theo dõi bọn họ."

Trước đây Diêu Hiến bị ám sát, Dung Khâm có thể đem Bành Ích an tên này nói ra, liền đã đúng rồi nhiên hết thấy, tuy rằng Sở Luyện không biết hẳn vì sao không hề truy cứu, thậm chí làm nàng bắt đầu tiếp xúc chính vụ, nhưng là Dung Khâm không chế đã cường đại đến nàng sợ hãi, nơi nào còn dám lại ở hãn mí mắt hạ chơi đa dạng.

Tiểu An Tử vừa đi, Phương Thượng Cung liền vào được, nói là Dung Khâm mới vừa rồi khiến người tặng đồ vật lại đây.

Chưa từng thêm khóa tiểu cầm rương một khai, bên trong lại là một bộ mới tinh nữ trang cùng thành bộ đồ trang sức trang sức, Sở Luyện thật mạnh khép lại cái rương, khó hiểu nhìn Phương Thượng Cung: "Đây là ý gì?"

"Đốc chủ công đạo, làm bệ hạ tối nay túc ở Tây Cung, ngày mai sớm chút thay này đó, hẳn sẽ đến tiếp ngài."

Sở Luyện nhú mày, một hồi lâu mới nhớ tới mấy ngày hôm trước Dung Khâm nói qua muốn mang nàng đi một chỗ, cái này nàng mày tức càng khẩn, muốn ăn mặc nữ trang cùng hẳn cùng nhau?

Ban đêm Dung Khâm chưa từng lại đây, nghe nói Đông Hán lại đang làm sự, Sở Luyện ngủ không lắm an ổn, sáng sớm hôm sau, thay kia trong rương váy sam, nhớ tới thượng một hồi bị Dung Khâm bách xuyên nữ trang, cột vào ghế gian đùa bỡn... Tâm tình phá lệ thấp thỏm.

"Bệ hạ, đốc chủ đã đang đợi chờ." Phương Thượng Cung dẫn lộ, bốn bề vắng lặng, đi ở cung trên đường, thấp giọng nói: "Bệ hạ chớ sợ, đốc chủ là muốn mang ngài ra cung đi."

Sở Luyện sá nhiên: "Ra cung?"

Vừa ra sùng minh uyển, Sở Luyện liền thấy cung hẻm dừng lại một chiếc không chớp mắt xe ngựa, chờ tại tả hữu đều là Dung Khâm tâm phúc, Phương Thượng Cung đỡ nàng lên xe, vừa vào nội, thượng ở chợ mắt Dung Khâm sâu kín mở mắt.

54. Tĩnh ý Hoàng Quý Phi

Mặc để vân cẩm bào sam thượng là chỉ bạc sinh động cẩm kỳ rồng bay, ngọc đá tạo ứng, sẵn kia thon gầy thân hình hoàn mỹ, Sở Luyện dựa dẫn gối, ma xui quý khiến trộm ngắm liếc mắt một cái, vừa vận dụng phải Dung Khâm u lãnh ánh mắt.

Hắn cười như không cười, nâu đậm sắc đồng trung nếu hàn băng hòa tan, bỗng nhiên nhiều một ít ôn hòa.

"Đây là đi nơi nào?" Sở Luyện bị hắn xem tâm thần một sợ, nhấp đỏ bừng môi nhi nói: "Người làm trẫm xuyên thành như vậy, cũng không sợ bị người phát giác sao?"

Dung Khâm thích ý uống trà, này xe ngựa tuy không chớp mắt, nhưng nội bộ lại là khác trang bị, nước trà điểm tâm đầy đủ mọi thứ, đó là hai người ngồi chung địa phương, đều đủ để nằm xuống đi vào giấc ngủ, thật dày nhung thiên nga lót, một loạt cẩm tú gối mềm, thoải mái cực kỳ.

"Phát giác lại như thế nào."

Hắn lời nói không thể nghi ngờ là cuồng vọng, Sở Luyện trong lòng bị chi, cũng đúng rồi, này trong cung tần vì hắn khống chế, liền tính bị người biết hoàng đế là nữ nhi thân, lại có ai dám tiết lộ, đó là tiết lộ đi ra ngoài, hắn cũng có rất nhiều biện pháp làm nàng ổn ngồi ngôi vị hoàng đế.

Bánh xe lăn lăn, ở cửa cung nghiệm quá ấn bài, liền thực mau sử ra cung đi.

Đây là Sở Luyện lần thứ hai ra cung, phố phường hết thấy đối nàng vẫn là có dụ hoặc lực. Đại đế là đêm qua ở Đông Hán tọa trấn mỗi mệt lợi hại, Dung Khâm tựa hồ ngủ rồi, Sở Luyện đẩy ra cửa sổ xe, thành thói nhìn hành quá đường phố.

Thiên tử dưới chân kinh đô hàng năm đều là phồn hoa náo nhiệt, đánh mã mà qua quý gia công tử, chọn gánh rao hàng người bán hàng rong, quán rượu trà phường, cổng chào đèn màu, hồi thành một bộ vui sướng hưởng vinh chi tượng.

Này đó là nàng con dân cùng vương thổ...

"Đây là muốn ra khỏi thành sao?" Xe ngựa hành chậm, rất nhỏ đong đưa trung, Sở Luyện nhìn về phía cười ngựa đi theo xe bên cao án, khẽ nhíu mày, người này là Dung Khâm tâm phúc chi nhất, giết người thủ đoạn nhất đa dạng xuất hiện lớp lớp.

Cao án gật đầu: "Hồi tiểu thư, đúng vậy."

Sở Luyện không khỏi quay đầu nhìn mắt ý ở cấm tú trung làm như ngủ say Dung Khâm, nửa tắc minh quang dừng ở hắn lạnh lưng trắng nõn khuôn mặt thượng, diệt lệ tuần mỹ làm nhân tâm động.

Hắn đến tột cùng muốn mang nàng đi nơi nào?

...

Đến phật nằm chùa khi, Sở Luyện nghi hoặc càng đậm, Dung Khâm ôm nàng xuống xe ngựa, liền dắt tay nàng bước lên thềm đá, nơi xa tiếng chuông đang tới, Đại Bi Chú ầm ầm trầm thấp tĩnh tâm.

"Là muốn bái phật sao?"

Sở Luyện ngạc nhiên nhìn Dung Khâm, như thế nào cũng không tin hẳn người như vậy, cũng sẽ tin phật?

Dung Khâm chưa từng hỏi nàng, đã sớm chờ đợi đã lâu trụ trì đón đi lên, phỏng chừng là biết Dung Khâm thân phận, khom mình hành lễ sau, lại ngẩng đầu nhìn về phía Sở Luyện, trong mắt là một mảnh kinh ngạc không thôi.

"Này..."

"Ân?" Dung Khâm liếc hướng trụ trì, híp lại híp mắt, lạnh lùng nói: "Liền không nhọc sư phụ dẫn đường."

Thằng đến kia một cao một thấp lưỡng đạo thân ảnh đi xa, đứng ở chỗ cũ trụ trì mới hồi phục tinh thần lại, trong miệng nỉ non cái gì: "Cũng long cũng phượng, thật là quái thay quái thay."

Sở Luyện bị Dung Khâm không buông không khẩn nắm tay, thử thoát khỏi, lại rước lấy hấn ghé mắt, ăn mặc tơ vàng giày thêu chân nhỏ chạy nhanh chạy chậm hai bước, đi theo Dung Khâm tuấn rút bên cạnh người, thanh thanh nói: "Ta xem kia đại sư tựa hồ có chuyện muốn nói nha."

Dung Khâm không tỏ ý kiến, mang theo nàng sau này điện đi, nhìn dáng vẻ cũng không phải muốn bái phật.

Rốt cuộc là trăm năm cổ tháp, chiếm địa cực lớn, Dung Khâm tựa hồ cũng là lần đầu tiên tới, từ cao án ở phía trước dẫn đường, qua một rừng cây sau, chùa miếu sau núi bỗng nhiên trống trải, nơi này lại có mấy chỗ phần mộ.

Trong đó một tòa chùa từng lập bia, tựa hồ có chút thời đại, cao án chỉ chỉ, Dung Khâm dừng bước chân.

"Bên trong là mẫu thân người."

"Cái, cái gì?!" Sở Luyện sững sờ ở nơi nào, trong đầu chỗ trống một mảnh, hảo nửa ngày mới hiểu được Dung Khâm đang nói cái gì, không thể tin tưởng nhìn hẳn.

Cao án tiến lên nói: "Năm đó Hoàng Quý Phi ở tịnh nhạc đường thiêu sau, thần chịu đốc chủ chi ý, tự mình đem Quý Phi an táng tại đây, nửa phần không dám làm bộ, bên trong xác xác thật thật là bệ hạ mẹ đẻ tình ý Hoàng Quý Phi."

Mẫu thân hoẵng gần ba năm, Sở Luyện đối nàng lại là ký ức hãy còn mới mẻ, lãnh cung nhật tử rất khó ngao, tồn tại đều là thật cẩn thận, mẫu thân trời sinh tính nhút nhát, đãi nàng này nữ nhi duy nhất giống như vận mệnh, năm đó lâm chung khi, lạc khí sau đều chưa từng nhắm mắt lại.

【 ta Luyện Nhi, là vì nương hại người, ta không nên, không nên sinh người xuống dưới... Sau này nếu có thể sống, phải hảo hảo sống sót, nương đi bên kia, nhất định sẽ phù hộ người... 】

Sở Luyện ngơ ngẩn quỳ gối trước mộ, nàng vẫn luôn cho rằng mẫu thân là thi cốt vô tồn, nguyên lai... Tôi tớ tân cung hương khói, đệ giấy tiền vàng mã cho nàng, Sở Luyện một bên rơi lệ một bên đem trong tay đồ vật chờ dẫn đầu nhập ánh lửa trung.

"Nương."

Nàng nhẹ nhàng gọi, phảng phất chìm vào một thế giới khác, mẫu thân nói không nên sinh nàng, nàng rõ ràng đó là có ý tứ gì, nàng là tôn quý hoàng gia huyết mạch, lại từ sinh ra kia một khắc liền chú định không chiếm được cẩm y ngọc thực, tham sống sợ chết sống mười hai năm, sợ là liền mẫu thân cũng sẽ không nghĩ đến nàng sẽ một sớm đang cực đi.

Nương, hiện tại ta sống thực hảo, thật sự thực hảo.

Nhớ tới ở lãnh cung trung điểm điểm tích tích, Sở Luyện liền khó chịu không thôi, mẫu thân lạc khí kia một khắc, nàng liền có một loại bị vứt bỏ cảm giác, nàng vốn là sống gian nan, mới mười tuổi lại liền mẫu thân cũng chưa, tịnh nhạc đường người tới kéo thi thể, nàng ôm không buông tay, làm cho bọn họ cùng nhau đem nàng mang đi đốt, vẫn là lão thái giám khóc lóc cầu, đem nàng khuyên xuống dưới.

Khi đó nàng liền tưởng, tồn tại lại có cái gì ý nghĩa?

55. Không cần lại đây!

Hiện tại Sở Luyện suy nghĩ cẩn thận, nàng không ngừng muốn tồn tại, còn muốn sống càng tốt!

Ý ngồi ở tinh xảo điêu lan thượng, nhìn cuộn cuộn nước sông, nghênh diện thanh phong hơi lạnh, đây là Sở Luyện lần đầu tiên ngồi thuyền, ly phật năm chùa, Dung Khâm vẫn chưa vội vã mang nàng hồi cung, ngược lại là thượng này tao thuyền lớn, hành tại cùng phía chân trời tương tiếp bá giang thượng, hạ xuống tâm tình khó được có một tia trống trải.

Phương Thượng Cung từ sử tì bưng khay trung, đem một đĩa đĩa Sở Luyện thích ăn trái cây điểm tâm cẩn thận bái ở tử đàn trên bàn nhỏ.

Tiến đến bầm sự cấp dưới vừa đi, Dung Khâm liền từ phòng trong ra tới, này thuyền tạo tinh mỹ, ba tầng lầu các đứng sừng sững, nhiều là ẩn Sở

Luyện yêu thích ở bố trí, nói lên bình sinh nhất kêu Dung Khâm lo lắng sự tình, phỏng chừng chính là thảo Sở Luyện niềm vui.

Nghe hẳn đến gần, Sở Luyện mới có động tác, gác nơi tay trên cánh tay cầm gương lên, nghiêng đầu nhìn về phía Dung Khâm, đôi mắt đẹp phiếm hồng ngậm điểm điểm thủy quang, nhút nhát buồn bã, chỉ liếc mắt một cái, liền xem Dung Khâm tâm nhiệt.

"Bệ hạ thích chứ thần lễ vật?"

"Ân." Xem ở hẳn thế nàng an táng mẫu thân phân thượng, đối hẳn sợ thích cùng xa cách chi tâm, tựa hồ đều giảm vài phần, Sở Luyện chính là nhất rõ ràng Dung Khâm làm người, giết người lành nghề, có thể chôn người nhưng chính là thiên đại ân tình, cắn đạm hồng phấn môi, vẫn là nhịn không được nói thanh: "Cảm ơn."

Dung Khâm ngồi ở nàng đối diện, hoa phục thượng ngọc tổ vang nhỏ, như ngọc trường chỉ vê một chuỗi mặc ngọc hạt châu kích thích, ngón trở gian đá quý giới tử chiết dật màu lam quang, Sở Luyện nhìn lướt qua, bỗng nhiên cảm thấy này nam nhân chính là cái yêu nghiệt, rõ ràng là nhất phái thanh quý nho nhã, lại luôn là từ trong xương cốt tán yêu khí.

"Có thể nghe được bệ hạ này một tiếng tạ, thần nhưng thật ra chưa từng bạch bận việc."

Hẳn đối với Sở Luyện hơi hơi mỉm cười, hàn tẩm đào hoa trong mắt dị quang sáng quắc.

Sở Luyện chà xát tê dại cánh tay, này phân sinh nhật lễ nàng xem như nhận lấy, nhưng có một việc, nàng là càng ngày càng không nghĩ ra.

"Năm đó vì sao làm người đi chôn ta mẫu thân?"

Đối thượng nàng tìm tòi nghiên cứu ánh mắt, Dung Khâm ý cười chút nào bất biến, chỉ bát ngọc châu thon dài ngón tay chậm đi vài phần, nha đầu này lòng nghi ngờ trọng thả thông minh, giống nhau nói sợ là lừa gạt bất quá đi.

"Hiện tại còn không thể nói, sau này sẽ tự nói cho người, chớ có miên man suy nghĩ."

Nhưng hẳn như vậy thái độ không phải do Sở Luyện không loạn tưởng.

Nàng mẫu thân khi chết, tới kéo thi thể cung nhân đều chỉ cho là cái bệnh chết bình thường cung tì, khi đó Dung Khâm đã là chạm tay là bóng Đông Hán đề đốc, hẳn vì sao sẽ quá độ thiện tâm người an táng một cái hóa thành hôi cung nữ?

Sở Luyện bỗng dừng nắm chặt vòng bảo hộ, ánh mắt ngơ ngẩn nhìn về phía Dung Khâm, run thanh: "Người, người có phải hay không rất sớm liền biết ta là hoàng đế huyết mạch..."

Chuyện như vậy, Dung Khâm thân là quyền thiên trung phó lãnh đạo, biết cũng không kỳ quái, làm Sở Luyện tâm sợ lại là, người này ở nàng có lẽ càng khi còn nhỏ, liền biết nàng tồn tại, thế cho nên sẽ ở nàng mười hai tuổi năm ấy, biết rõ nàng là công chúa dưới tình huống, đem nàng đưa lên ngôi vị hoàng đế.

Người nọ còn thần sắc thong dong ngồi ở chỗ kia, cũng không nửa phần bị vạch trần ngoài ý muốn, Sở Luyện lại là ngạc nhiên hoảng sợ, nhin không được tưởng càng sâu chút!

Hẳn không phải thật sự hoạn quan, nàng lại là hàng thật giá thật công chúa, hẳn ngày ngày hàng đêm túc ở đế tẩm, cường bách nàng sa vào hoan ái, nếu nàng một ngày kia sinh hạ hẳn con nối dõi...

"Người đến tốt cùng muốn làm cái gì!"

Lúc trước thật vất vả đối hẳn có nửa phần hảo cảm, lúc này là không còn sót lại chút gì, Sở Luyện chợt đứng dậy, tiêm yếu dáng người hơi run, nhìn Dung Khâm ánh mắt, biến càng ngày càng sợ hãi.

Thường thường sự tình chân tướng, có lẽ so nàng muốn còn nếu không kham.

Dung Khâm híp lại híp mắt, biểu lộ lộ khí tiệt tăng: "Nói đừng suy nghĩ bậy bạ, lại đây."

Sở Luyện nơi nào còn dám qua đi, hẳn muốn làm cái gì, thoáng động não là có thể nghĩ đến, người này thao tác nàng nhân sinh, hẳn đã tâm xa so nàng tưởng còn muốn đại, lấy công chúa mưu triều tính cái gì, một khi nàng sinh hẳn hài tử, hẳn hoàn toàn có thể giết nàng, lại nâng đỡ chính mình thân nhi tử thượng vị.

Nàng như vậy tưởng, cũng nói như vậy ra tới: "Có phải thế không?!"

Mới vừa rồi khó được nhất thời hòa hợp, lúc này đột nhiên biến gương cung bạt kiếm, Dung Khâm pha là bất đắc dĩ xoa xoa ngạch, tuy rằng đã sớm dự đoán được Sở Luyện sẽ nghi ngờ, lại như thế nào cũng không nghĩ tới nha đầu này sẽ tưởng như vậy thâm.

"Là."

Hắn nhưng thật ra cực kỳ thần nhiên, không hề nửa phần do dự.

Sở Luyện hận nha đầu mau cắn, chỉ vào Dung Khâm tay hung hăng run run, phù dung khuôn mặt nhỏ thượng trắng bệch đáng thương, sắc nhọn hô: "Người mơ tưởng! Người mơ tưởng!"

Tuy rằng vẫn luôn đều biết Dung Khâm nâng đỡ nàng thượng vị, là tồn nhị tâm, trăm triệu không nghĩ tới hấn là đánh như vậy bàn tính, chỉ kém một chút, Sở Luyện liền phải tin hấn.

Dung Khâm đứng dậy, triều nàng đi đến, mặt trầm như nước: "Những cái đó bất quá đều là thật lâu trước kia ý tưởng, hiện tại..."

"Người không cần lại đây!"

Hấn không ngừng hạ, Sở Luyện lại sợ hấn, như vậy sợ xa so với lúc trước còn nùng, theo bản năng xoay người liền hướng dưới lầu chạy tới.

Nhỏ xinh thân ảnh hoảng sợ biến mất ở lầu khâu chỗ, trốn cũng dường như vội vàng, Dung Khâm pha là tự giễu cười cười, cặp kia nhất quán lạnh nhạt bề nghệ thể nhân trong mắt, lại có một tia thương sắc.

Làm sao bây giờ, hết thấy giống như đều uổng phí.

Này trên thuyền đều là Dung Khâm người, Sở Luyện lại chạy đi nơi nào, một chút lâu liền bị người bao quanh ngăn cản, Dung Khâm một lại đây nàng càng không có chạy cơ hội, trực tiếp bị hấn kháng trên vai thượng, không màng giầy giụa mang về trên lầu đi.

"A a buông ta ra! Tên khốn!"

Hảo hảo một hồi du ngoạn, như vậy thay đổi mùi vị.

56. Côn thịt dứt cho ai ăn

Dem giầy giụa không thôi Sở Luyện hướng các nội nghị nơi cầm trên giường ném đi, Dung Khâm còn chưa thu hồi tay, liền bị nàng há mồm cắn thủ đoạn, biên bối bạc răng dùng đủ kính nhi, cắn hấn cổ tay gian đau nhức một trận, hấn khẽ nhíu mày, thế nhưng đứng ở nơi đó tùy ý nàng cắn.

"Tiểu kẻ điên." Thanh lãnh trong thanh âm kẹp một tia cười.

Nàng búi tóc thượng hai chỉ ngọc yển thoa không biết rớt đi nơi nào, một đầu đen bóng tóc đen hỏn độn, nổi giận đùng đùng ôm cổ tay hấn hồ gặm, nhưng còn không phải là cái tiểu kẻ điên.

Huyết vị tràn ngập miệng lưỡi, Sở Luyến kia một cỗ hỏa chính nùng, như thế nào căn cũng không thấy Dung Khâm có phản ứng, oán hận đẩy ra hấn tay, lại muốn chạy, chân còn không có chạm đất nhi, đã bị Dung Khâm thủ sẵn eo ấn trở về.

"Căn cũng căn, không được lại lộn xộn."

"Dung Khâm người cái này loạn thần tặc tử! Người mơ tưởng mưu triều soán vị!"

Nàng lại tức lại sợ, như là bị đâm cái đuôi Miêu nhi, cù cù căm tức nhìn, đan anh sắc cánh môi thượng còn dính không ít huyết châu, mắng khởi hấn tới pha là hiên ngang lẫm liệt, bộ dáng này chọc Dung Khâm nhin không được tưởng đậu đậu nàng, dần dần ám trầm thần sắc, thanh tuyến ánh mắt lộ ra thãm người hàn ý.

"Kia thần cànng muốn soán vị đâu?"

Quyền thiên một đảng vì hấn sử dụng, một nửa triều thần toàn kính sợ cùng hấn, nếu tưởng thay đổi triều đại đều không phải là việc khó, chỉ cần hấn ra lệnh một tiếng, Sở Luyến cái này con rối tiểu hoàng đế, liền sẽ trở thành sử quan dưới ngòi bút đáng thương nhất mất nước chi quân.

"Người, người!" Nàng khí đào má hồng phi, này hoàng đế làm uất ức không nói, đáng chết Dung Khâm tám chín phần mười là lấy nàng đương ván cầu, ngũ nàng cuối cùng còn khả năng muốn giết nàng, càng nghĩ càng khó chịu, nhảy dựng lên lại muốn căn hấn.

Mảnh khảnh thân thể mềm mại bị Dung Khâm ôm cái đẩy côi lòng, đảo so tướng tài cànng điên rồi.

"Ta cần chết người! Cần chết người!"

Nàng làm âm ỉ lợi hại, Dung Khâm không đề phòng bị đánh vài hạ, tuần mỹ trắng nõn khuôn mặt thượng thành linh vài đạo dấu tay, lần này là thật sự lạnh mặt, từ bên hông kim nạm mã não mang xích tổ thượng cõi xuống kia xuyên mặc ngọc châu, phản thủ sẵn tay nàng cổ tay ở sau lưng, dùng chuôi ngọc trói một vòng lại một vòng, đem nàng hướng giường gian đây, chưa từ bỏ ý định Sở Luyện nhân cơ hội nhắc chân đá hướng hấn bụng hạ.

Dung Khâm nhiều năm tập võ, phản ứng lực tự nhiên khác hẳn với thường nhân, một phen bóp lấy nàng mảnh khảnh mắt cá chân, chỉ gian thoáng dùng sức néo, liền đau Sở Luyện đau hô.

"Bệ hạ chính là cảm thấy này hai chân sinh dư thừa? Thần này liền chiết chúng nó, tốt không?"

Nàng mới vừa rồi kia một chút nếu thật đá trúng, hấn sợ là liền thật thành hoạn quan.

Sở Luyện hồng mắt nhi cố nén nước mắt, rõ ràng đau không được lại một chút không sợ, thủy lộc lộc mặc đồng trung ảnh ngược hấn cao lớn thân ảnh: "Chiết, người cứ việc chiết! Dù sao liền trăm đầu người sớm hay muộn cũng muốn chiết, một đôi chân tính cái gì!"

Nàng bộ dáng này nhưng thật ra hận cực kỳ hấn, Dung Khâm chỉ cảm thấy quán tới cường ngạnh tâm đột nhiên bị thứ gì trát hoảng, hấn cố tình kiềm chế hạ này cố không khoẻ.

"Nhưng thật ra sẽ dùng phép kích tướng." Hấn lạnh lùng cười, trường chỉ khễ nhúc nhích cõi ra nàng trên chân ngọc châu ti lí, liên quan đủ vớ cũng cõi, bắt nàng mắt cá chân, ánh mắt sâu kín đem kia chỉ phấn bạch liên đủ nhìn lại xem.

Sở Luyện bị hấn xem sồn tóc gáy, nhớ tới ngày xưa ở Đông Hán nhìn đến những cái đó máu chảy đầm đìa đứt tay đoạn đủ, lập tức khí đoản một nửa: "Người nhìn cái gì mà nhìn! Muốn chiết liền chiết, không chiết liền buông ra!"

Nàng dục trở về trườ, hấn liền khẩu càng khẩn, tay kính nhi cũng không trọng, rồi lại sẽ không làm nàng tránh thoát, phấn nhuận đáng yêu chân nhỏ ngón chân hơi cuộn, Dung Khâm dùng ngón tay đi nhẹ nhàng vuốt ve, thẳng sờ Sở Luyện không được phát run.

"Chiết chúng nó, tiểu Luyện Nhi tất yếu đau khóc, vi thần lại sao bỏ được làm người khóc đau, lại nói, như vậy xinh đẹp chân nhi, tác dụng còn nhiều lắm đâu."

Chỉ là dùng nàng chân ngọc ma lộng thịt trụ, kia tác dụng liền mất hồn dạy hấn khó quên, hảo chút thứ tiết ở nàng trên chân, màu trắng nùng chước nhiễm hồng nhạt đủ thịt dâm mi một mảnh, nhỏ tinh dịch, ma động ở hấn bụng hạ...

Dung Khâm cổ họng vừa động, nhìn về phía Sở Luyện ánh mắt, bỗng nhiên ôn hòa nguy hiểm, một cúi người, môi mỏng hôn môi ở nàng chân trên lưng.

"Vô sỉ hạ lưu!" Sở Luyện minh bạch hấn ý có điều chỉ, oánh bạch vành tai đều thiêu đỏ, hung hăng một tránh, đem chân nhi trườ trở về, thủ đoạn bị hấn bó gắt gao, ngọc châu cách tay đau giải thoát không được, mắt thấy hấn tới gần, mảnh mai hai vai vội vàng cùng ở giường gian mấp máy muốn chạy trốn.

Mở rộng ra khắc hoa ngoài cửa sổ rót nhập thoải mái thanh tân giang phong, cao lớn nam khu thực mau áp nàng vô pháp nhúc nhích, hấn trên người mộc hà hương nhàn nhạt ưu nhã, cường thế động tác lại bá đạo làm nhân sinh ghét.

"Dung Khâm người dám..." Hãn như vậy hành động, Sở Luyện lập tức biết hãn muốn lộng nàng, cấp khóc thành tiếng.

Hãn liền ở trên người nàng, phi thường gần khoảng cách nhìn nàng, lương bạc điệt lệ môi nhẹ nhàng chạm vào ở nàng trơn bóng giữa trán, trong mắt nhu tình giây lát lướt qua, đại chưởng du tẩu ở nàng bên hông, đã bắt đầu đi giải cạp váy.

"Thần có dám hay không, bệ hạ chẳng lẽ còn không hiểu được sao?"

Hôm nay bị Sở Luyện hồ sấm loạn đâm đoán được ngày xưa đã trở thành phế thái mưu tính, nàng kia hận không thể giết tâm tư của hãn, thực sự làm Dung Khâm thất vọng, cũng hoàn toàn hiểu được, nha đầu này vô luận đối nàng thật tốt, đều chỉ là làm không vô dụng công, còn không bằng tâm tàn nhẫn một ít, dùng hết thủ đoạn đem người chặt chẽ khống chế được.

"Không được thoát trẫm váy! Dung Khâm... Ngô a ~ thà rằng sát không thể nhục! Người buông ta ra!"

Nàng ở khóc, đối hãn tức giận mắng ùn ùn không dứt, bị lột tình quang hai điều ngọc bạch tú chân ở hãn dưới thân bất lực đá động, rộng mở ngọc môn âm hộ, bị cực nóng bàn tay bao lại, xoa bóp kiều nộn nộn khe thịt, lòng bàn tay gian thực nhanh có một tia ướt hoạt.

Hôn Sở Luyện lơ đãng tiết ra yêu kiều rên rỉ môi nhi, thẳng đem đan môi hút toát sưng đỏ, Dung Khâm kia phái ôn nhuận thanh nhã phong tư tốt cuộc biến có vài phần cuồng dã, ngón tay vào thủy ý nảy sinh mật động nhi, nhẹ nhàng một chọc, trong lòng ngực tiểu nhân nhi liền khóc thổ hỗn hển.

"Bệ hạ thân mình tác dụng càng quảng càng diệu, thần nơi nào bỏ được giết người, đã không có tiểu Luyện Nhi, Dung ca ca còn thịt đều không biết dứt cho ai ăn."

57. Đi xuống lưu nhiều tao HH

Miệng thơm trung mạnh mẽ nhét vào đại lưỡi giáo đâm nước thanh lá lướt, hần cực nóng hần nàng thơm ngọt, trong lúc nhất thời loạn phân đều phân không khai, thâm nhập quán quanh không nhanh không chậm, hàm ăn Sở Luyện đứt quãng mảnh mai nức nở, tới tới lui lui, hết sức nhiệt liệt.

"Ngô... Khụ khụ!"

Hần từ nàng trong miệng chậm rãi lui đi ra ngoài, biến nhiễm lãnh hương thật lâu tràn ngập ở thở gấp gấp hô hấp trung, dựa gần trang hoa xa tanh ẩn túi khuôn mặt nhỏ, óánh nộn như ngưng chi da thịt từ trong lộ ra màu hồng phấn, đỏ bừng hoa môi thủy quang xinh đẹp, làm như nhiễm một tầng mật, chọc Dung Khâm cúi người lại hôn tới.

"Thật ngọt." Hần trầm giọng lẩm bẫm, tinh tế liếm nàng cánh môi, chỉ cảm thấy trong miệng nếm đến ngọt, mỹ say lòng người.

Sở Luyện bỗng nhiên ưm một tiếng, tế mị câu nhân, vốn đã mềm mại thân mình bỗng chốc cung nổi lên eo thon, cực kỳ khó nhìn tròng mắt Dung Khâm, một đôi thanh triệt tươi đẹp mắt đẹp hơi nước mông lung đáng thương, mắt thấy liền phải rơi lệ.

"Rút, rút ra đi ~ ô ~"

Bị hần toát lộng quá diệu lưỡi nhức mồi, nói chuyện đều có chút lao lực nhi, lúc trước miệng đầy để cự giận mắng là mắng không ra, bởi vì trí mạng địa phương bị hần nắm giữ.

Ngón tay cắn quá thâm, khẩn hẹp tiểu nhục động mật mật ướt nóng thịt non rùng mình, hần hưởng vách trong vuốt ve mà đi, lòng bàn tay moi lộng so hoa còn kiều huyết thịt, giáo nước sốt càng tiết càng nhiều.

Chước ngựa tản ra, Sở Luyện kiều duyên không kịp trung lại ngâm khóc lên tiếng, hơi cung mềm eo run rẩy, theo bản năng khẩn kẹp hoa khâu, mẫn cảm thịt bích co rút lại, trườ động ở bên trong ngón tay, liền khớp xương đều có thể hàm thanh tích phân minh.

Mãnh liệt phẩm chất chi đừnng lấp đầy, khi trọng khi nhẹ đỉnh ở mềm chỗ, cứng cáp hữu lực lại không mất ôn nhu khiêu khích, cảm làm cho Sở Luyện mặt đỏ lên nhi, tinh lửa đừi ngọc nửa đặn ở Dung Khâm eo thon thượng, không dám đừnng sức cũng không dám buông ra.

"Càng là hương bên trong phóng, tiều Luyện Nhi liền càng ướt, ân, nơi này thủy nhiều nhất, bệ hạ, như thế nào run như vậy lợi hại? Là khó chịu vẫn là thoải mái?" Hấn cúi người nhìn nàng, đầu ngón tay thật mạnh đỉnh đầu, vốn là gợn sóng không sinh quạnh quẽ đào mục, bỗng nhiên dị quang lưu động, đen đặc làm người hít thở không thông.

Đó là tình dục.

"A!"

Này một đảo, khẩn trương non nớt huyết thịt làm như bị chọc tới rồi cái gì kỳ quái điếm nhi, sinh ma ma khoái cảm bỗng nhiên tràn ra, không tự kìm hãm được run run hạp động môi âm hộ điệp trong miệng một cỗ nhiệt lưu tràn ra, kinh hô Sở Luyện rơi xuống nước mắt, vụng say lòng người đào hồng mắt đừi chỗ đại viên thanh lệ rơi xuống, bụng nhỏ nội lại là nhiệt ngựa lại là hư không, thế nhưng bản năng đi nghênh cùng Dung Khâm ngón tay, nhất thời rối loạn tâm trí.

Lan khâm hỗn loạn, tản ra hồng la loan điểu mặt ngực hạ nháy ra một đôi nhi đầy đặn rất truat vú, đồn dập phập phồng không chừng, tuyết trắng nãi mường gian đã là mờ hôi thơm mỏng sinh.

"Tiều kẻ điên, nhìn một cái đây đều là cái gì?"

Một tay ướm át dâm nị, thật vất vả từ thủy lâm lâm khẩn trí huyết thịt rút ra, Dung Khâm chọn tuần mi, ngón tay giữa tiêm nhỏ giọt dâm dịch từng cái bôi trên hai luồng tuyết nhũ thượng, chói lợi dâm nhuận mê người, hồ khẩu một trương, liền mờ hôi thơm mật thủy liền đem Sở Luyện tiểu bộ ngực gặm cái biến, cuối cùng, néo phần nộn tiểu nãi nhi thượng thức, nhìn lẫn cả bất lực Sở Luyện, hài hước.

"Khóc đi, sau này còn dám không nghe lời, Dung ca ca liền làm người phía dưới thủy nhi lưu cái không ngừng, đến lúc đó sợ sẽ khóc không được."

Hắn liền như vậy cười nói, mềm ở giường gian Sở Luyện khóc càng nóng nảy, nhìn hắn nắm chặt đại đoàn nhũ thịt, đem hơi ngạnh nùm vú hàm nhập khẩu trung, nhẹ nhàng một hút, tồ ngứa cảm giác kích thích tới rồi trái tim.

"Dung Khâm, người hạ lưu!"

Căn xuân hành kiều nhu vú, nhìn Sở Luyện khuây khoả áp lực bộ dáng, Dung Khâm trên mặt ý cười nồng đậm, chỉ cảm thấy trêu đùa này chỉ không nghe lời tiểu hồ ly thật là thế gian khó được thú vị sự.

"Ân, ta vô sỉ ta hạ lưu, bất quá..."

Hắn bỗng nhiên đem nàng ôm vào trong ngực, điều chỉnh tư thế, trước ngực kề sát nàng mảnh khảnh phía sau lưng, hai điều ngó sen bạch tế chân đặt tại cánh tay gian, như thể trẻ mới sinh xi tiểu phương thức, bị song chỉ an ủi quá diễm nhiều mật khẩu hơi khai, còn không cần kích thích hai mảnh nộn quyên quyên môi âm hộ, bên trong dững dật trong suốt thủy dịch, liền làm ướt hẳn hạ thường.

Hôn nàng đỏ bừng vành tai, hắn sung sướng nói: "Lại hạ lưu cũng không kịp tiểu Luyện Nhi, nhìn xem, đi xuống lưu nhiều tao."

"A a a! Người người! Tên khốn! Không biết xấu hổ chết thiên nô!"

Đầy trời cảm thấy thẹn làm Sở Luyện mau điên rồi, đôi tay bị bó ở sau người, hai chân lại bị hẫng cao cao giá khởi, xinh xắn lạnh lợi thân mình liền hung hăng giãy giụa ở hẫng trong lòng ngực, chính là càng động càng không lớn thích hợp, cổ bạn dâng lên nhiệt tức càng thêm nóng bỏng, trong lúc nguy hiểm lộ ra vài phần hỗn loạn thô suyền, có hưng phấn cũng có thoải mái.

Nàng dừng lại khi, dựa gần cánh móng rãnh móng vật cứng đã cương cứng thực đáng sợ, hẫng còn chưa từng trừ bỏ quần áo, kia hồn thạc hung vật lại cách nàng phát run, từ thường hạ lộ ra nhiệt như hỏa kinh người.

"Như thế nào bất động?" Dung Khâm chính ái muội hôn nàng cổ, kia ngọc trắng nõn thẳng thẳng trên cổ vệt đỏ loang lổ, đều là thuộc về hẫng dấu vết, ánh mắt càng hiện ám trầm, "Bệ hạ móng nhỏ ma thần thực hưởng thụ, không ngại tiếp tục."

Sở Luyện hận kém chút căn khớp hàm, khó khăn lắm cương còng phía sau lưng, một thân băng cơ ngọc cốt sinh mật mật hẫng, quý dị khô nóng ở trong cơ thể lưu động, khó chịu không thôi, vốn tưởng rằng cương bất động liền không có việc gì, lại không ngờ...

"Bất động cũng thoải mái."

A a! Thế gian này như thế nào liền có Dung Khâm như vậy người xấu!

Tệ hơn còn ở phía sau, Sở Luyện bị thả lại trên giường, Dung Khâm cởi quần áo liền ức hiếp đi lên, ôm nàng thon thon một tay có thể ôm hết eo nhỏ, hẫng nửa quỳ ở nàng phía sau, đỉnh khai nàng một chân nhi, giận bột rào rạt cơn thịch một chút ma ở nàng tuyết cổ, một chút đỉnh ở nàng mật khẩu thượng.

"Ngô..." Nàng đang khấn trương sợ hãi, như vậy ma động chập chạp không cho mình xác tiến vào, toàn bộ quá trình đều là lo lắng đề phòng, làm cho người ta sợ hãi thô thạc ngạnh nhiệt làm nàng hết hoảng, đỉnh khai chân nhi hoàn toàn không dùng được lực, chỉ có thể cao cao nhếch lên phần viên móng nhỏ, từ hấn đùa bỡn.

"Còn chưa từng uy đi vào đâu, tiểu Luyện Nhi như thế nào cấp thành như vậy, đừng lộn xộn, bằng không Dung ca ca đã có thể muốn đổi cái lỗ nhỏ uy người."

Thấm ướt dịch quy đầu tùy ý đỉnh đỉnh nàng nhú chặt như cúc lỗ nhỏ, nặng nề lực áp bách hạ Sở Luyện kêu to: "Không thể! Ô ô ta không lộn xộn! Người mau dừng lại!"

Vuốt ve kia hiếm có tế hoạt móng thịt, Dung Khâm dùng tay vỗ vỗ, giàu có co dãn tròn trịa móng nhỏ liền đạn động cái không ngừng, kiều phần một mảnh, liền côn thịt ma quá rãnh móng đều lan tràn vài phần đào hồng.

"Biết sợ, kia tiểu Luyện Nhi nói cho Dung ca ca, đến tột cùng là cái nào động nhi muốn ăn thịt bống đâu?" Trầm giọng gian toàn là chế nhạo cùng ý cười.

58. Thích thao mau chút HHH

Năm trước Sở Luyện sinh nhật, Dung Khâm đặc mệnh quần thần tới hạ, đã là làm được tốt nhất cũng không có thể bác Sở Luyện cười, năm nay biết được nàng tâm niệm mẹ đẻ, cho nên mới an bài ra cung việc, vốn tưởng rằng nàng sẽ cao hứng một chút, lại không nghĩ hoàn toàn ngược lại, làm nàng càng ác hấn.

Thôi, dù sao đã là chọc nàng không mừng, hấn nhưng thật ra càng không nghĩ buông tha nàng.

"Ngoan Luyện Nhi, nói chuyện, đến tột cùng là cái nào động nhi muốn ăn đâu?"

Từ trước huyết lây dính dâm mật, bị hấn dùng thịt đầu cột đoan cạo sát ở ửng đỏ cục huyết thượng, run súc tiểu nếp uốn là sợ cực kỳ, ngón tay đều khó có thể dính nhập, ghé vào giường gian Sở Luyện thật đúng là cho rằng hấn phải đi mặt sau, dọa khóc nuốt kiêu loạn.

"Phía trước phía trước..."

Khi sương tái tuyết căng chân bất an run rẩy, rất sợ Dung Khâm nhập sai rồi địa phương, nàng ngoan ngoãn đem mông nhỏ nâng càng cao chút, xinh đẹp hoa lệ hoa huyết ướt dâm nhuận quyến rũ, vẫn có một cỗ mê người ngây ngô, cảnh xuân kiêu diễm.

Cho dù là nhìn không thấy, Sở Luyện cũng có thể cảm nhận được phía sau Dung Khâm tầm mắt bao nhiêu đến xương, lại thẹn lại si cắn chặt răng cắn, chỉ có thể ở trong lòng đem hấn tổ tông mười tám đại thăm hỏi cái biến, thật lâu cạo sát tại hậu huyết thượng nóng rực thịt vật rốt cuộc dời đi, hoạt động ướt nị đỉnh hướng về phía nàng ngọc cửa nhi, như lửa hồn ngạnh nguy hiểm, còn chưa từng cắm vào, nàng chân đều mềm.

"Còn không có đi vào." Dung Khâm dùng tay nhắc tới eo thon, hướng kiêu nộn huyết khẩu một tể, tuy là song chỉ mới mở rộng quá, từ sau đi vào cũng có chút lực cản, nộn quyên quyên dâm nhuận huyết thịt hút quá mức khẩn trí, "Thả lỏng chút."

Nàng khẩn trương sợ hãi, tự nhiên kẹp dùng sức, bàng thạch quy đầu mạnh mẽ trưởng nở hoa khẩu, chỗ sâu trong quái ngựa tràn lan, trọng lực đẩy áp mà đến, Sở Luyện khóc lóc thanh thẳng kêu: "Đừng... Đừng đừng! Người đi ra ngoài đi ra ngoài! Ngô ô ~"

Liên tiếp kết hợp chỗ, phần nộn nhỏ hẹp huyết nhi khẩu bị căng căng chặt, một tầng mỏng thấu thịt nhi phiếm minh sắc gặt gao hấp thụ ở hấn

dương vật thượng, súc tể rung động bực sinh sôi quy đầu tê dại, nhi cánh tay thô cự côn thịt càng thêm dữ tợn.

"Đã muộn."

Đều như vậy quang cảnh, hẳn như thế nào còn khả năng lui ra ngoài? Thâm thúy trong mắt hắc trầm đáng sợ, liền thủy ý hướng nội đẩy đi, Dung Khâm thô suyễn tiệp trọng, kia một động lồi lõm non mịn thịt nhi thiên biến vạn hóa kẹp theo hẳn, càng đi chỗ sâu trong đỉnh động, hoa kính xa lánh áp lực liền giao hẳn tâm thần hơi đặng.

"A!" Thô to xâm nhập đã sâu vô cùng chỗ, Sở Luyện là lại đau lại trướng, hận không thể đem kia thạch ngạnh nóng bỏng đồ vật đẩy ra đi, quanh thân banh gắt gao, liền hô hấp đều theo bản năng ngừng lại rồi.

"Đừng sợ, buông ra chút, lập tức đều đi vào."

Dung Khâm lúc này mới ôn nhu một ít, đem tay tham nhập nàng run rẩy giữa hai chân, theo căng ra hoa phùng đầu trên tìm được kia viên thịt đế, trường chỉ nhẹ nhàng một xoa, Sở Luyện liền miễn cảm yêu kiều rên rỉ một tiếng, khăn ăn nhục đạo có một lát buông lỏng, hẳn thừa cơ thật mạnh một đỉnh.

"Ô ô..."

Chỗ sâu trong mãnh lực va chạm, đảo cuối chất nhục hoa tâm đại chấn, nhục dục tê dại khoái cảm nháy mắt tiết khai, ghé vào giường gian Sở Luyện banh thành huyền thân mình kiều mềm hơn phân nửa, đỏ lên khuôn mặt nhỏ kẻ sát xa tanh, từng ngậm từng ngậm thở hỗn hển mới mẻ không khí, giữa trán mồ hôi nóng tẩm tóc mái ướt đẫm, mảnh mai hình dáng mỹ liêu nhân.

Sau nhập xô xuyên qua hoa huyết, tuy rằng cảm so thâm, nhưng Dung Khâm kia kỳ lớn lên vật cứng còn còn lại tiểu bộ phận dừng lại ở huyết

ngoại, gân xanh gân trương sớm đã nhằn nại không được, giải bó trụ Sở Luyện hai cổ tay chuỗi ngọc, liền bế lên phần hông chậm rãi trôi vào lên.

Mặt nước từng đợt từng đợt bính ra.

"Ách ách ~ dung, Dung Khâm... A ~ ăn, ăn không vô... Quá trưởng ân..."

Hắn cảm động không nhanh không chậm, cố ý doanh sung nội nói, làm bài xích huyết thịt thói quen hẳn ma sát, mới đầu Sở Luyện còn có thể già mềm, mặt sau cũng chịu không nổi hẳn đỉnh lộng, mười ngón nắm chặt gối mềm ăn tụi, tiếng khóc ai uể nhu nhu, nhất thời cầu hẳn chậm, nhất thời lại cầu hẳn mau.

"Bệ hạ, người kêu mau lại kêu chậm, thần đều không biết như thế nào cho phải, ngoan, lớn tiếng chút kêu, rốt cuộc là mau vẫn là chậm?"

Trắng nõn dâm mật nhiễm hoa khẩu dâm loạn bất kham, Dung Khâm ánh mắt sáng quắc nhìn phía dưới, nha đầu này thân cụ mị cốt, mật huyết vưu gì, thịt trụ đỉnh động địa phương đều là xuất li kiều mềm huyền ảo, mê người tiến sâu, không thể tự kèm chế, một khi tiến vào liền nhìn không được trầm luân kia cổ khó có thể miêu tả mất hồn.

Nhỏ hẹp hoa kính thủy nộn nộn cực nóng, phụt phụt nhập huyết thanh dễ nghe, côn thịt đại ra tiến nhanh, mỗi một chút đều đánh vào nhất nơi tận cùng hoa tâm thượng.

Như vậy trầm trọng đảo đánh, cứ việc thao không mau, kiều nộn mẫn cảm mềm thịt cũng chịu không nổi, lực độ ma nghiền dựng lên kích thích khoái cảm xoay quanh ở trong bụng, đở bưng ngọc nhuận hoa khẩu một trận co chặt, chính phùng côn thịt triệt thoái phía sau tiết dâm dịch giàn giụa, Sở Luyện khóc ngâm sấp sửa ra tiếng, Dung Khâm bỗng nhiên hung hăng va chạm.

Muôn vàn ngựa ở thực cốt, sống tán ma ở vui thích!

"Mau, mau chút! A a ách... Khó chịu, thật là khó chịu ô!" Gian nan bao hàm kia căn cường thể tranh mãnh thịt trụ, Sở Luyện nhếch lên phần mông nhẹ vắn vòng eo, bủn rủn tay nhi khó nhìn nắm chặt, lại là đối Dung Khâm chán ghét, cũng kháng cự không được hấn cấp khuây khoả.

"Liên biết người thích thao mau chút, tiểu dâm oa."

Thanh tuấn nho nhã nam nhân đang ở cao hứng, dâm ngôn lãng ngữ là thuận miệng mà đến, rút ra thật dài thô bông còn nhỏ ấm áp mật thủy, phanh một tiếng dâm nhập, chính là một phen mãnh liệt tàn nhẫn thao, thẳng đảo Sở Luyện đi phía trước khuynh đi, thân mình đều chịu đựng không nổi.

"A a a!!"

Nàng kêu vội vàng, thanh nhi đều là bị hấn va chạm dâm lãng.

Chế trụ nàng kiều tế eo thon, mắt thấy tiểu mật động bị cấm dâm thủy dẫn ra ngoài, Dung Khâm cũng bị kích thích tới rồi cực điểm, ôn nhu rất nhiều, động tác lược có thô bạo bá man, chống đối, ma sát, xỏ xuyên qua, lực đạo mãnh liệt mà đáng sợ.

"Ân ~ bộ hạ căn cũng thật khẫn, nguyên lai liền tưởng như thế căn chết thần sao?" Hấn than nhẹ, tình dục vẫn đục.

So với kia sẽ há mồm liền phải căn chết hấn tiểu kẻ điên, quả nhiên vẫn là bị thao khốc tiểu dâm oa càng ngoan chút.

Tuyết da ngọc cốt nổi lên kiều phần, cực lạc khoái cảm ở thao động trung như thủy triều cuộn cuộn, Sở Luyện khóc nước nở rên rĩ mê loạn, cả người bị dâm hỏa đốt, thật vất vả bắt được cấm giường vòng bảo hộ, phía sau cuồng loạn xỏ xuyên qua càng hung.

Này nơi đầu sóng ngọn gió là vô tận khùng bố lại sáng khoái.

Nàng muốn cắn chết hắn, hắn liền muốn như vậy làm chết nàng sao?

"Không! Không cần... Cầu xin, cầu người... Ách ách ách!"

59. Cực hạn cung giao HHH

Đảo đêm ma sát tế động chất nói hoa kính nơi chốn khôn kể khuây khoả, chỗ sâu trong nhất thần bí cung cân nhắc trường mà thừa nhận thao nhập lực đạo, tế ấu thịt non tầng tầng mềm mịn, hấp thụ, quán quanh, phức phức đầm nước thanh đặc biệt lả lướt động lòng người.

"Ân ân!"

Mãnh liệt tình dục như hỏa, một đợt lại một đợt bốc cháy lên, phong phú bạo trưởng giao Sở Luyện trùng trùng điệp điệp kiều hừ, gian nan bắt lấy điều lan kịch liệt điên động thân mình, mồ hôi thơm hỏn tạp nhiệt lệ tẩm ướt phía dưới màu thêu ẩn túi.

Dung Khâm cố ý tiến sâu, chắc nịch trắng nõn phần hông tròn nghiêm trọng nàng đỏ lên mông nhỏ, đỉnh kiều nhu eo thon loạn run, con bướm cốt thu động.

Đại chương một tắc tắc vuốt ve nàng mỏng thấu hương phấn da thịt, đem nóng rực truyền khắp thân thể của nàng, hắn chậm rãi tay thăm hương về phía hai người giao hợp chỗ, văng khắp nơi chất lỏng ướt át tiêm cuốn âm mao, làm cho một tay dâm nị, hắn liễm mắt nhìn về phía bị thịt trụ đảo đến nở rộ nếu hoa dâm mi nhục động, bụng hạ nhiệt, trong lòng táo càng mãnh liệt.

"A! Đừng, đừng ấ! Ô ô... A ách ách!"

Trường chỉ ôn nhu sơ động ở sơ thiên lông tóc trung, mọi cách khiêu khích âm phụ, dương trụ thâm đỉnh nhắm chặt hoa tâm khẩu, sốt cao âm nhu kỹ càng kẹp theo, đem hẳn bọc phía sau lưng căng thẳng, khoái cảm thăng nhảy, không khỏi dùng ngón tay đê đê kia viên sung huyết tiểu âm để.

Đúng là mẫn cảm vạn phần địa phương, chỉ nhẹ nhàng một áp, Sở Luyện liền quân lính tan rã, cắn chặt hàm răng hô hấp không thuận dồn dập kiều suyễn lên, tràn lan vui thích kích thích thân thể mềm mại cuồng run, đại não một lát không mang.

"Vì sao không thể ăn?" Dung Khâm thô suyễn hài hước.

Hắn không ngừng dùng tay ấn, còn xoa xoa, xoa, sinh sôi đem kia mềm mại đông cứng tiểu thịt viên về trưởng lên, sâu kín thủy nộn mật nói run lên co rụt lại tế động, thật mạnh nhảy vào, cự thạch quy đầu sinh sôi xâm nhập cổ tử cung trung.

Này vừa vào trưởng Sở Luyện hô hấp đốn ngẫn, hỏa lãng khoái cảm thiêu tới, mãnh liệt đến cực điểm toan tô thẳng kê trong bụng bài tiết xúc động cuồng khởi: "Ngô!!"

Đâm vào hẹp hòi cổ tử cung, càng thêm khẩn trí xuất li kẹp súc, mang đến cực đoan kích thích, Dung Khâm cũng chưa từng kiềm chế trụ bản tính, bỗng nhiên gia tốc thao động, thẳng tế mà ướn nóng huyết khẩu thủy dịch mạn lưu.

"Không à không a a!"

Sở Luyện không chịu nổi hét lên, quy đầu nhất thời đỉnh yếu ớt cung vách tường, nhất thời xéo cọ mẫn cảm cổ tử cung, nàng khủng hoảng khóc lớn cũng không có thể làm Dung Khâm dừng lại, dữ tợn thịt gân cường thể ma sát vách trong, đem đâm loạn thẳng tấp hưởng hưởng càng sâu chỗ.

"Tê ~ đừng lộn xộn."

Áp chế nàng kịch liệt giãy giụa, Dung Khâm đem cung giao tiến hành tới rồi cực hạn, thịt trụ xỏ xuyên qua thủy nộn nộn khẩn hoạt nhục đạo, sinh mãnh lấp đầy tử cung tàn nhẫn đâm, ướt nóng trung đánh ra ở nàng âm hộ thượng tinh hoàn, đã là ngành trưởng không được.

Hắn cũng thế là khuây khoả, tâm thần đều loạn.

Huyệt thịt phiên dấu, hoa thủy loạn lưu, thẳng đảo hoàng long thâm đánh nhanh chóng đáng sợ.

Bỗng nhiên, tú mĩ yếu điệu ngọc thể ở hắn dưới háng xấp xỉ co rút kịch liệt rung động mở ra, chỉ thấy Sở Luyện nắm chặt điêu lan um tùm ngón tay ngọc tựa tới rồi cực hạn, cuối cùng đâm nhập mỗi hạ đều ở giữa điểm tới hạn thượng, nàng tiêm thanh khóc khóc lóc, ở hắn dâng lên nùng tinh khi, thất thường kẹp súc tầng tầng điểm mĩ huyệt thịt.

Mất khống chế.

Áp lực thật lâu đồ vật tựa hồ toái hoàn toàn, che trời lấp đất cao trào trung chịu tinh dịch phun ra mãnh liệt, Sở Luyện đã là lục thần đều diệt, từ dưới đến thượng, do đó trong ngoài, phảng phất sơn băng địa liệt, hoàn toàn luân hãm.

"Ô..."

Tinh dịch còn ở hồi dừng tử cung, nàng thẳng tấp mềm ở giường gian, choáng váng muốn chết, bụng hạ khởi động một khối đột ngột, đó là hắn còn dừng lại ở bên trong dấu vết, xoay quanh cao trào chậm chạp không lùi, mồ hôi thơm tằm ướt tiểu thân mình lại ở run lại đang run, có lẽ là quá mức kích thích, hơi tàn kiều khóc đan môi, nước miếng lưu cái không ngừng.

Dung Khâm cúi xuống thân đi, đem nhỏ xinh nàng bao phủ trong ngực trung, đã thú thô trầm hô hấp lâu dài nóng rực, hôn môi Sở Luyện ửng đỏ tuyết cổ, tham lam kia một tia hình mềm thơm ngọt.

"Xem ra sau này đều đến như thế thu thập bệ hạ, ân ~ như thế nào lại bắt đầu hút?"

Hắn còn căng mãn thân thể của nàng, khẩn trí co rút mị thịt tiết âm dịch quần quanh hắn dương vật, hút hắn lại ngạnh lên, muốn lui ly, lại bị sung huyết cung khẩu tạp động cũng không thể động, hơi trều khẩu khí lạnh, trong không khí đều là một cỗ so chi mĩ loạn nùng liệt hơi thở.

Nghe thấy Sở Luyện nhỏ bé yếu ớt tiếng khóc, Dung Khâm ngữ khí ôn hòa thấp thấp cười nói: "Không nhổ ra được, cứ như vậy vẫn luôn cắm bên trong đi."

Kịch liệt súc động cung vách tường nội lộ trình đều là hắn nường ngạnh, mào gà hình dạng, gân xanh giện trương, phá lệ rõ ràng khắc vào Sở Luyện chỗ trống trong đầu, nàng là sợ cực kỳ hắn đồ vật.

"Đi ra ngoài đi ra ngoài!"

"Ngoan, nghe nói như vậy tư thế, nhất dễ dàng thụ thai." Biết nàng không nghĩ hoài hắn hài tử, Dung Khâm cố tình muốn ở cái này đương khẩu kích thích nàng, cực kỳ phúc hắc trừng phạt nàng lúc trước đối hắn chán ghét đánh chửi.

Quả nhiên, Sở Luyện vừa nghe liền nóng nảy, bất chấp bủn rủn thân mình liền phải giãy giụa.

Lại cứ nàng khẩn trương, kiều nộn sinh mị mật huyết liền mấp máy giáo hút lên, chính sa vào cùng âm mưu cầu danh lợi cự long tự nhiên ngo ngoe rục rịch, lấp đầy tiết mãn hoa dịch nộn nói, nhợt nhạt trều động lên.

"A a ~" Sở Luyện réo rất thảm thiết tiếng khóc suy nhược, cao trào dư vị trung, thịt bích mẫn cảm xuất li, dẫn nàng khó có thể ức chế run rẩy thân thể, rùng mình trí mạng kích thích mạn biến khắp người.

Côn thịt xuyên vào, đẩy ra tầng tầng huyết thịt cùng đại lượng âm nị hoa thủy, va chạm ở cung trên vách, nhỏ hẹp thần bí chỗ phình lên tinh dịch nóng bỏng nhận nhạo.

Sở Luyện trực giác là muốn điên rồi, côn thịt lui ly chất nói thô cự túm mông nhỏ đều nhắc lên, còn chưa ngã trở về, liền lại bị hấn điền tràn đầy, sơn tóc gáy nóng lòng giãy giụa, lại là như thế nào cũng trốn không thoát hấn cực nóng.

Phốc phốc phốc, một lãng một lãng tiếng nước vang vọng hoa xa các nội.

"Thủy quá nhiều, tễ đều tễ không ra, bệ hạ thật tốt sinh có thể ăn." Thịt trụ toàn đỉnh mà nhập, run súc mị thịt lại khẩn lại nhiệt, càng là dùng sức đỉnh, càng có thể ở hít thở không thông chặt chẽ trung nếm đến thực cốt thủy nộn nị hoạt, Dung Khâm nào còn bỏ được buông tha nàng.

Liều chết triền miên phù hợp, thẳng đem sóng triều dư vị lại đâm kịch liệt.

60. Xuân thủy triều phun H

Dung Khâm là thích cực kỳ Sở Luyện như vậy.

"Tiếp tục kêu."

Mãnh mà thô nặng đảo thao nhập đi, đem co rút hoa nếp gấp nhục bích ma một trận cấp súc, ào ạt hoa thủy từ chỗ sâu trong bích ra, ướt nóng theo trườ động một cỗ nhi nhanh chóng dũng đi huyết khâu, hai mảnh ửng hồng phát sưng điệp môi dâm mạt phiến dấu, muốn hút kẹp lấy kia tranh

đột nhiên thụt trụ cũng là vô năng vì này, khoái cảm tầng tầng sống tán, bức Sở Luyện khóc nước nở yêu kiều rên rỉ hỗn độn.

"Dừng lại dừng lại a a a!" Bụng nhỏ nội tạng nhức mỏi, hẳn trọng lực đánh tới địa phương đúng là hoa tâm, nơi đó đầu đôi đầy nùng nhiệt tinh dịch tiết không ra đi, bạo trưởng trung càng khơi dậy hẳn cảm khuây khoả, gia tăng kích thích.

Quá độ đánh sâu vào, thẳng kêu kiều nộn sâu kín mật huyết phát khẩn nóng lên, thẳng không nổi thô bạo thao lộng, tiết rồi tinh rồi mù.

"Ô ô ô... Từ bỏ, khó chịu, thật là khó chịu, ô..."

Xuân thủy triều phun, cầm giường gian ướt át dấu vết càng quảng.

Sở Luyện so vừa này run còn lợi hại, run run rẩy rẩy ghé vào trên giường, ửng đỏ tròn trịa mông nhỏ trầm xuống, hút Dung Khâm cũng đè ép đi xuống, tê tê khoái cảm từ dừng lại ở huyết nội phân thân lan tràn, hẳn không khỏi hí hí mắt, đại chưởng vượt nàng thấm mãi mồ hôi thơm óanh bạch tuyết da, trong lòng luôn có một tia vô pháp thỏa mãn.

"Vi thần thật đúng là ái cực kỳ bệ hạ, tiểu Luyện Nhi nơi này, nơi này, còn có nơi này... Thủy nộn nộn, hút như vậy khẩn như vậy diệu, như thế nào bỏ được... Ân ~"

Trầm trọng thở dốc cực nóng, cực kỳ tham lam mềm to hàm ăn Sở Luyện ướt đầm cổ trắng, thanh tuyến ám sắc ánh mắt trừ bỏ tình dục đó là nhìn một cái không sót gì chiếm hữu dục, lòng bàn tay tùy ý tới lui tuần tra ở nàng tế hoạt trên đường cong. Kề sát nàng mông nhỏ, nhìn không thấy chỗ sâu trong tinh như suối phun, lại một lần thật thật rót bắn vào tử cung.

"A a a a!"

Mảnh mai thờ dốc lập tức khóc kêu sắc nhọn, khó được Sở Luyện sẽ khóc thành như thế, Dung Khâm một mặt hưởng thụ, một mặt dùng thon dài năm ngón tay bắt lấy Sở Luyện khăn năm chạt ân túi nhu đề, lòng bàn tay tra tấn huyết mạch di động tuyết nộn mu bàn tay, còn có một chút chưa thoát non nớt bé nhỏ.

"Này liền chịu không nổi sao? Bệ hạ không phải biết được thần nghĩ muốn cái gì sao? Còn phải tiếp tục đâu, như vậy tiểu Luyện Nhi thực mau sẽ có thần hài nhi, đúng hay không?"

Sở Luyện bị hấn ôm lên, che trời lấp đất cao trào bao phủ nàng, thân mình mềm, xương cốt tê, liên thủ chỉ cũng chưa nhúc nhích sức lực, suy nhược đáng thương khóc nỉ non, thâm cảm ở trong cơ thể thật lớn cơn thối vừa động, nàng liền cả người kịch liệt run lên, hai điều ngón sen nộn căng chân bản năng run rúc, thân thể hấn vừa nóng vừa cứng, chạt chẽ giam cầm một cái nàng, phảng phất đem nàng kéo vào luyện ngục, trốn không thoát cực lực thực mau lần thứ hai đánh úp lại.

Này vốn là mỹ diệu thực cốt nhân gian vui thích, giờ khắc này phụ tải không được nàng lại sợ tới rồi cực hạn.

Chính là cũng chỉ có thể tùy hấn, dựa vào hấn, nhất biến biến trầm luân, thét chói tai, ai khóc, xin tha.

...

Chạng vạng thuyền lớn cũng chưa từng cập bờ, ban đêm Sở Luyện lại đã phát sốt cao, đi theo thái y cấp chiêu đi lên, tuy là Dung Khâm như vậy mỹ tư dung ôn nhuận bắt mắt, thấy người của hấn chẳng lẽ là dọa mềm chân.

"Như thế nào?"

Dung Khâm liền ngồi ở một bên, trên người màu đỏ kéo rải màu thêu giao long phi ngư, cuồng vọng đẹp đẽ quý giá, thon dài ngón tay ngọc vè miêu tả ngọc châu, tơ vàng tổ bạch cổ tay áo khê nhúc nhích, cổ tay gian bị Sở Luyện cắn quá địa phương đã bao tầng tầng băng gạc, châu quang minh lượng các nội rộng lớn, không cao không thấp thanh âm lại như mộ chung trầm thấp thuần thuần, đem khám xong mạch thái y vôi vàng nằm sấp trên mặt đất.

"Bẩm đốc chủ, bệ hạ chính là... Long thể hư thoát, bị giang phong tài trí sốt cao, cần chạy nhanh dùng dược hạ sốt."

Vì sao hư thoát, vì y giả một đáp mạch liền biết được xấp xỉ, như vậy cảm thấy thẹn nguyên nhân nào dám nói ra, chỉ có thể nguyên lành qua đi.

Sở Luyện thân mình nhất quán không tốt, Dung Khâm nhất rõ ràng bất quá, cho nên chẳng sợ chỉ là đi ra ngoài hai ngày cũng muốn mang theo hai vị thái y, Sở Luyện chính là nữ nhi thân, chưa từng bại lộ phía trước vẫn là muốn che dấu một vài, thân là hoàng đế, về nàng kết luận mạch chứng bệnh tình, Thái Y Viện là hết thấy yêu cầu ghi lại nhập sách, nề hà hãn quyền khuynh triều dã, kẻ hèn Thái Y Viện còn không có người dám làm chủ loạn ký lục, nếu thật là viết thành hoàng đế sa vào hoan ái quá độ trí khởi bệnh, thật thật là...

Này một đêm vôi qua đi, Dung Khâm nửa bước chưa từng ly Sở Luyện, uy dược đổi khăn nhất nhất thân thủ hầu hạ.

Đãi ánh mặt trời đại lượng khi, Sở Luyện mới tỉnh, sốt cao một đêm, lui ra sau, bàn tay đại khuôn mặt nhỏ còn lộ ra một cổ bệnh trạng phù dung kiều phẩn, hơi nhuận khoe mắt một đuôi đào phi, mơ mơ màng màng nhìn Dung Khâm, hãn giơ tay, nàng liền vôi đến trốn.

Dung Khâm nhưng không khỏi nàng, ôn hòa cười trung lệ khí mơ hồ, cực kỳ thuần thực xem xét cái trán của nàng, lại xoa xoa đen nhánh tóc dài,

"Nên trở về cung."

"..."

Sở Luyện bỗng nhiên nhắm hai mắt lại, căn bản không muốn xem hẳn, say xe trong óc hỗn loạn bất kham.

Như vậy tư thế, so ngày xưa càng xa cách.

Dung Khâm ngược lại làm người phủng chuẩn bị tốt áo khoác tới, uy Sở Luyện hàm một viên hương thơm đông lạnh thuốc viên, trực tiếp dùng áo khoác đem nàng từ đầu đến chân bao kín mít, ôm lấy chông đi xuống lầu đi.

Sáng sớm giang vui vẻ hàn, đám sương tiệp lui, Dung Khâm ôm Sở Luyện hành tại thanh không người qua đường trường trên cầu, đi theo phía bên phải cao án cung vừa nói đến.

"Đốc chủ, nhị đương đầu mới vừa rồi tới báo, Hậu Lương thiếu chủ cùng với muội lẫm nguyệt công chúa hành giá đã cập bờ."

Sở Luyện nghe rõ ràng, giấu ở lãnh hương di động áo khoác, đầu nhỏ vừa giật giật, Dung Khâm ôm nàng hai tay liền khẩn một phần, thật lâu chưa lại nghe thấy tiếng người.

61. Thiên nhân chi tư

Lương Quốc tiếp giáp Đại Sở, chiếm cứ với phía nam, quốc lực cực cường, mấy năm trước như hổ rình mồi tới phạm, đều bị phản kích trở về, sau quốc nội ngôi vị hoàng đế chi tranh nhiều lần thay đổi mà suy vi, Sở Luyện kia si mê tiên đạo phụ hoàng ở triều thần các loại cường gián hạ, liên phái mục kiêu chi phụ Tĩnh Quốc công tiếp cận đi thu phục, Lương Quốc nhiều lần chống cự mất đi chư thành, cuối cùng không thể không xưng thần.

Hiện giờ tồn tại Lương Quốc là sau kiến tiểu triều đình, đổi tên vi hậu lương, từ Lương Quốc chủ mà trị.

Năm trước Sở Luyến đăng cơ khi, còn từng gặp qua vị kia Lương Quốc chủ, năm nay phùng Sở Luyến sinh nhật, Lương Quốc chủ chưa đến, liền khiến trưởng tử cùng thứ năm cái nữ nhi tiến đến ăn mừng. Ẩn lễ nghi Sở Luyến nên tự mình tiếp kiến hai người, Dung Khâm lại lấy nàng long thể nhiễm bệnh nhẹ vì từ, không đồng ý ngự tiền yết kiến.

Sở Luyến không khỏi khinh thường xuy chi, hăn về điểm này tiểu tâm tư nàng còn không hiểu?

"Bệ hạ, nô mới vừa rồi nhìn rõ ràng, kia Hậu Lương thiếu chủ thật sinh thiên nhân chi tư, sợ là chỉ có dung đốc chủ có thể cùng chi so sánh, còn có kia lẫm nguyệt công chúa cũng là hoa dung nguyệt mạo, khó gặp mỹ nhân nhi lạc." Đi trước cung Tiểu An Tử trở về liền không được cùng Sở Luyến nói chứng kiến, về lan chỉ liên tục cười.

Thiên hơi nhiệt, Thanh Lương Điện trung mọi nơi trắng tròn chạm rỗng hoa cửa sổ mở rộng ra, tuyết sắc kim sắc sa mỏng màn che nhẹ dương, Bàn Long ngọc trụ thể chân vạc, lượn lờ huân hương mờ ảo, chỉ mờ mịt ngồi ở minh hoàng ngự giường gian Sở Luyến, tuyệt mỹ xu lệ dung nhan càng sâu huyền lệ động lòng người.

Long bào đã che không được nàng mỹ.

"Đúng không? Trăm đảo tưởng nhìn một cái là như thế nào thiên nhân chi tư."

Đã nhiều ngày mới lui bệnh sắc, mỏng bạch hơi phấn kiều môi lộ ra nhàn nhạt tươi cười, ánh nhuận tinh tế ngón tay một chút một chút vỗ về trong lòng ngực béo miêu, trong sáng ánh mắt rốt cuộc có một tia gợn sóng.

Có thể cùng Dung Khâm cùng so sánh nam tử, cũng khó trách Dung Khâm không được nàng thấy, có lẽ kia Hậu Lương thiếu chủ so với hãn còn phải đẹp, như vậy tưởng tượng, Sở Luyện cười càng thêm xinh đẹp.

Tiểu An Tử hoảng hoảng thần, cho dù là lâu dài hầu hạ tại tả hữu, vẫn là kinh ngạc cảm thán với Sở Luyện dung mạo, lại nhớ đến vị kia lẫm nguyệt công chúa, so với trước mắt vị này, tựa hồ cũng không phải như vậy khó gặp mỹ.

"Bệ hạ, mới vừa rồi nô gặp được Tấn Vương thế tử, hãn nói muốn thấy ngài." Tiểu An Tử giọng nói đề thấp chút, nói: "Tựa hồ là có cái gì chuyện quan trọng."

Sở Luyện còn chưa nói chuyện, ngoài điện liền truyền đến động tĩnh, nàng ghé mắt một liếc, liền nhanh chóng quay đầu đi. Nhưng thật ra Tiểu An Tử kinh sợ vội vàng hành lễ, Dung Khâm một ánh mắt, hãn liền lui đi ra ngoài.

"Còn bực?"

Hãn ăn mặc quan bào cao dài thân hình ngọc lập tức mục, phương từ trước cung trở về, dính một tia mùi rượu, trong thanh âm thấu mấy phần ôn nhu, thấp thuận say lòng người.

"Trẫm bực cái gì, nên thấy người tổng hội thấy."

Nàng nhấp môi nhi, mắt đẹp nhẹ dương, tiểu lệ làm người nhin không được tưởng sờ sờ, Dung Khâm dựa gần nàng ngồi ở ngự trên giường, cười như không cười: "Bất quá là cái ma ốm thôi, bệ hạ nếu là muốn gặp, thấy là được."

Nha đầu này từ ngày ấy hồi cung sau, cũng không biết suy nghĩ cái gì chủ ý, biến dị thường thuận theo lên, Dung Khâm xem ở trong mắt, cũng

không nói ra nàng, nghĩ đến cũng đơn giản là chờ tích cóp đủ thể lực vận đảo hãn linh tinh.

Hãn đảo pha là chờ mong muốn nhìn một chút nàng có thể làm được tình trạng gì.

Trong lòng ngực Miêu nhi bị Dung Khâm xách theo ném tới trên mặt đất, miêu ô một tiếng tuyết trắng thân ảnh đã không thấy tăm hơi, tiếp theo nàng liền bị Dung Khâm xách đi trong lòng ngực, Sở Luyện nhất thời nhú mày, không ngừng báo cho chính mình muốn nắm gai nếm mật, liền nhịn xuống.

"Ân, này tính tình thay đổi không ít." Dung Khâm hài hước, ôn nhu đại chương xoa Sở Luyện nhu đề nhẹ niết, giống như cố ý muốn chọc giận nàng.

Sở Luyện mới không bằng hãn mong muốn, từ trở thành con rối hoàng đế kia một ngày khởi, nàng liền nhiều một cái không giống nhau lộ, con đường này là Dung Khâm cấp, chung có một ngày nàng cũng sẽ bởi vì hãn con đường này, làm hãn hối hận.

"Lắm nguyệt công chúa này tới, cố ý với hòa thân, bệ hạ cảm thấy nên do ai tới cưới đâu?"

Ngồi ở kia nhìn nhạt mộc hà hương trong lòng ngực, Sở Luyện vui mừng hoảng chân nhi, tiện tay thưởng thức bên hông ngọc hoa, nhớ tới mới vừa rồi Tiểu An Tử nói sự, dịu dàng nói: "Nghe nói lắm nguyệt công chúa đối dung đốc chủ nhất kiến chung tình, không bằng trăm giúp người thành đạt đi."

"Đúng không? Bệ hạ thật sự như thế làm tưởng?"

Hãn cười mở miệng, thâm thấu lạnh lẽo làm thanh tuyến biến nặng nề, nằm ở Sở Luyện bên hông đại chương nháy mắt véo khấn.

"Ngô!"

62. Cuộc đời này chỉ biết yêu thích một người

Sở Luyện eo đờ tể nhuỷễn doanh doanh, đại chương nắm chặt liền có thể véo mãi, dừng ở Dung Khâm trong tay, thoáng dùng sức liền đau nàng đảo trườ một ngưng khí lạnh, khoảnh khắc ngồi ở hắ trong lòng ngực khó nhin xoắ.

"Đau..."

Dung Khâm buồg lỏng tay kính nhi, không tiếng động nở nụ cười, trường chỉ xoa nàng vòng eo, một đôi nầu đậ sắc đôi mắt thật sâu nhìn chăm chú nàng gò má, xem nàng đau lại nhúu mà lại cắn môi, không chút để ý nói đến.

"Hắ là lại đau chút, mới có thể biết nói cái gì nên nói cùng không nên nói."

Sở Luyện trong lòng căng thẳng, vội dùng tay chống lại hắ ngực, màu đỏ tơ vàng gắ vóc cách tay, ánh mắt không cấm sợ thích, nói: "Đốc chủ chính mình đều tán kia công chúa hoa dung nguyệt mạo, trắ cho rằng người là yêu thích nàng, cho nên mới như thế vừa nói."

Nàng vừa nói xong, hoành ở bên hông mạnh mẽ cánh tay liền đột nhiên một túm, trời đất quay cuồg, quần áo rào rắ, nàng ngã xuống nháy mắt, kia lộ ra mộc hà hương thân hình cũng tùy theo đè ép xuống dưới, bên tai là hắ hơi nhiệt trầm ố hồ hấp, điệt lệ môi mỏng để tới, nàng trừng lớn trong mắt đều là hắ như ngọc ôn nhắ khuôn mặt.

"Ngô ngô!"

Cường nhập hờ sâu cũng không ôn nhu, vô pháp thích ứng hắ hương thơm miệng thơm lại kinh lại sợ, lại chỉ có thể bị hắ dùng miệng

lưỡi ngang ngược áp chế, gần như với tròng phạt liếm mút, làm nàng liên chống cự đều là bất lực, hô hấp bị cướp đoạt, tùy theo mà đến là thuộc về hẳn hơi thở khâu tiên, độ đầy nàng miệng nhi.

Trong đầu một mảnh khẩn trương hỗn loạn, Sở Luyện chịu không nổi giãy giụa lên, Dung Khâm lại như là bị kích thích tới rồi, đoạt lấy hết thở khí thể càng thêm kích cuồng, cực nóng lưỡi thô bạo dây dưa nàng, đem nàng run rẩy thân mình gắt gao đè ở dưới thân.

Tiêm nộ tế cổ tay dần dần mất đi đẩy để, mịn nhẵn năm ngón tay khó khăn lắm néo hẳn quan phục.

Thật lâu sau...

"Hô hô ~" Sở Luyện cơ hồ xụi lơ ở Dung Khâm trong lòng ngực, má vừng ửng hồng hai mắt thất thần, run nhè nhẹ ngón tay vô lực từ hẳn đầu vai chảy xuống, trắng nõn giữa trán mướt mồ hôi thái dương, mỏng manh thở dốc vội vàng, khắp người đều là tồ.

Nàng vạt áo không biết khi nào bị kéo ra, xương quai xanh hạ tròn trịa ẩn lộ, tảng lớn oánh bạch ánh sáng nhuận bắt mắt, Dung Khâm cổ họng nhẹ động, nâng lên Sở Luyện cái gáy, đem hai người khoảng cách kéo càng gần.

"Thần yêu thích ai, bệ hạ chẳng lẽ còn không biết sao?"

Sở Luyện ở trong tay hẳn ngưỡng cổ không thể động đậy, mê ly đôi mắt đẹp trung hơi nước mông lung, nhìn hẳn đều là sợ, gian nan nói: "Biết... Biết."

Một sợi trong suốt thủy dịch từ khước miệng nàng uốn lượn mà xuống, khác dâm mi mê mỹ, Dung Khâm híp lại mắt, thẩm thấu tình dục ánh mắt thâm trầm, nàng xán nếu xuân hoa má đào ngọc dung đúng như thịnh phóng kiều hoa rung động lòng người.

"Nếu biết, tới, nói cho thần, là ai?" Hãn cười hỏi đến.

Sở Luyện bị hãn như vậy cười, kinh đồng tử co rụt lại, mềm mại thân thể là không có nửa phần sức lực, chỉ có thể ngoan ngoãn trả lời hãn nói, nhu nhu nỉ non: "Là, là trẫm."

"Thật thông minh."

Dung Khâm vừa lòng nhìn kia trương đỏ bừng ướm lượng môi anh đào nói ra hãn muốn nghe nói, một cúi đầu, lại ngậm lấy kiêu nộ thơm ngọt cánh môi, trước đây đốn khởi tức giận lại vẫn là chưa từng tiêu tán.

Hãn quá minh bạch, một khi có cơ hội, nàng chỉ biết đem hãn đẩy xa xa, thậm chí còn sẽ không lưu tình chút nào giết hãn.

"Mở to mắt." Hãn đem nàng áp trở về ngự giường, trên cao nhìn xuống nhìn nàng run rẩy mở ra doanh doanh thủy mắt, từng câu từng chữ nói: "Ta Dung Khâm cuộc đời này chỉ biết yêu thích một người, cũng chỉ người không thể."

Hãn muốn này thiên hạ, cũng bất quá là vì nàng thôi.

Sở Luyện thật lâu kinh giật mình, có trong nháy mắt lâm vào hãn nóng rực thâm tình trong ánh mắt, trong lòng áy náy cổ động.

...

Đế vương sinh nhật, khắp chốn mừng vui.

Cung yến chạng vạng bắt đầu, màn đêm sơ lâm, đèn rực rỡ ngàn trọng nhện nhịp, Sở Luyện đang ngồi ở trên ngự tòa, long bào thêm thân mũ miện túc mục, cùng quần thần đối ẩm mấy cái sau, phấn bạch má bạn lơ đãng bay lên rặng mây đỏ.

"Cung chúc ngô hoàng vạn thọ."

Đứng ở thềm ngọc minh quang hạ nam tử thân hình gầy, trường chỉ cầm ngọc ly ôn thanh gian đều là lả lướt dễ nghe, tay áo rộng áo gấm theo gió khẽ nhúc nhích, giây lát lại là có loại tiên nhân muốn thuận gió mà đi ảo giác.

Này đó là Hậu Lương thiếu chủ, Sở Luyện ngấn người, như vậy khác hẳn với phàm nhân thiên nhân chi tư đủ để cho người hít thở không thông.

Trách không được Dung Khâm không đồng ý nàng thấy.

"Thiếu chủ đường xa mà đến, vất vả."

Sở Luyện nháy mắt thất thần sau, thực mau khôi phục bình thường, như thế mỹ nhân, nàng không cấm nhu ôn nhu, không hề hay biết liền đem ly trung rượu uống một hơi cạn sạch, lại xem kia tiên tư ngọc cốt lương thiếu chủ, người đã là chậm rãi mỉm cười rời đi.

Rồi sau đó lại có tông thân tới kính rượu, thanh âm đều làm như từ cực xa địa phương bay tới, ở bên tai hoảng hốt tiếng vọng.

Thẳng đến Dung Khâm triều nàng xem ra, hàn lệ ánh mắt cười như không cười, kinh nàng hoàn toàn thanh tỉnh.

Hôm nay Tấn Vương cũng là vào cung, dựa vào quân thần chi lễ tới cùng Sở Luyện kính rượu, Sở Luyện rất là kính trọng vị này hoàng thúc, thân là thiên gia hậu duệ quý tộc, không bao lâu lại ngựa chiến chiến trường, so với nàng kia càng ngày càng hồ đồ hôn quân phụ hoàng, quá thực là...

"Hoàng thúc chính là trăm trường bối, không cần đa lễ."

Tấn Vương năm du bốn mươi, cũng là cái phong độ thật tốt mỹ nam tử, chỉ là năm gần đây bị quyền thiên tương bức luôn là bệnh nặng không

dậy nổi, hành động gian đều có chút suy nhược, Sở Trinh tiến lên nâng phụ thân, đại chi kính rượu.

"Bệ hạ vạn thọ."

Sở Luyến cười hồi chi, ly trung rượu lại là uống sạch sẽ, đái Tấn Vương phụ tử lui ra sau, chậm rãi phun ra khẩu trọc khí, đầu óc lại vô nửa phần thất trí, đại đế như cũ nhớ rõ nàng lần trước uống say sự tình, này rượu là Dung Khâm làm người bưng tới, như thế nào uống cũng sẽ không lại say, ngược lại mồm miệng lưu hương, ngọt thanh không thôi.

Cung yến quá nửa khi, Sở Luyến đã là không thú vị, trước tiên hồi vạn thanh cung đi

63. Tru thanh quyền thiên

Gió đêm hơi nhiệt, Sở Luyến thay đổi kia thân khiến người mệt mỏi long bào mũ miện, hành tại trắc điện cung trên hành lang, Tiểu An Tử ở phía trước thật cẩn thận chấp nhất đèn cung đình chiếu sáng, yên tĩnh trung chỉ nghe trùng điệu yêu yêu, thượng hai tôn bạch ngọc kỳ lân gian thêm ngọc sau.

"Người liền ở bên ngoài chờ, nếu có người tới..."

Tiểu An Tử lặng yên tắt đèn cung đình, thân mình nửa giấu ở Bàn Long hoa trụ hạ âm u trung, vội vàng thấp giọng trả lời: "Bệ hạ yên tâm, nô biết được nên như thế nào."

Sở Luyến lúc này mới vào điện đi, Sở Trinh sớm đã chờ ở bên trong, màn lụa nửa rũ nam cửa sổ hạ, hấn khoanh tay mà đứng đang ở nhìn ra xa nơi xa cấm cung, hôm nay ánh trăng chính giai, ngân huy hạ hết thủy đều bịt kín loang lỗ quang mang.

"Đường huynh."

Sở Trinh nghe tiếng nghiêng người lại đây, nhìn từ tế điều long phượng bác cổ giá bên đi tới Sở Luyện, nàng lại trường cao một chút, không có long miện che đậy, phần điều ngọc trác mặt ở ngọn đèn dầu trung càn có vẻ tinh xảo hoàn mỹ, thậm chí lộ ra một cổ không thuộc về nam nhi kiều mị.

Tuyệt má sinh phi, môi anh đào yên yên.

"Đường huynh?" Sở Luyện đến gần chút, nhìn hơi giật mình đường huynh thoáng nhú mày, nhìn không được dùng tay ở hẳn trước mắt quơ quơ.

Nàng trắng nõn tay nhi thật nhỏ làm Sở Trinh đồng tử co rụt lại, trong đầu những cái đó hình dung nữ tử hoa lệ từ ngữ trau chuốt một lát tan thành mây khói, vội vàng lui về phía sau nửa bước khom người gật đầu hành lễ che dấu trụ chính mình thất thố.

"Bệ hạ."

Tới gần cửa sổ bạn, kim tước trên đài ánh nến có chút đậm, ngời ở cách đó không xa thật lớn lưu kim màu họa đồng hồ báo giờ một chút một chút mà vang, thời gian đang ở một phen một giây quá khứ.

"Không biết đường huynh tìm trẫm có chuyện gì?"

Sở Trinh nhìn trước mặt tiểu hoàng đế, bạch đế kim long bào mặc ở nàng thân có vẻ có chút to rộng, nhưng cổ tình chính là như vậy to rộng càng sẵn đến nàng thân hình nhỏ xinh, không khỏi nhớ tới nàng xuyên nữ trang bộ dáng tới, hiện tại nàng so trước mấy tháng càng mỹ.

Trong đầu tưởng chính là một chuyện, trong miệng nói rồi lại là một chuyện.

"Bệ hạ, hiện giờ quyền thiên quấy phá, triều cương không còn nữa, vưu là Dung Khâm kia thiên nô càng sâu cuồng vọng, khinh miệt trung thần, thao túng Đông Hán lạm sát kẻ vô tội, đó là liền bệ hạ ngài... Đều chỉ có thể làm con rối chi quân."

Sở Trinh càng nói càng động dung, tuấn lãng trên mặt nhất phái phần nô khó làm, nói cập Dung Khâm nghiêng răng nghiêng lợi, lại nói đến Sở Luyện, hấn ánh mắt đau xót liền quỳ xuống, Sở Luyện cả kinh vội duỗi tay đi đỡ.

"Đường huynh mau đứng lên!"

Sở Trinh cũng không đứng dậy, quỳ trên mặt đất lắc đầu rồi nói tiếp: "Bệ hạ chính là ta Đại Sở thiên tử, như thế nào có thể bị những cái đó hoạn quan khống chế, thần cùng phụ vương sớm nghe nói bệ hạ ở trong cung không được tự do, chỉ hận tay vô thực quyền, cứu không được bệ hạ với nước lửa bên trong, là ta chờ vô năng!"

Hấn thanh thanh đau triệt, tuấn tú dung nhan nhiễm bi thương, bắt lấy Sở Luyện mạnh tay trọng nắm chặt.

"Bệ hạ, thiên đảng không trừ, hoàng quyền một ngày không trở về, Dung Khâm tồn tại một ngày, ta Sở thị nhất tộc liền nguy ngập nguy cơ nha."

Sở Luyện cũng bắt chấp trên tay đau, nàng tưởng diệt trừ Dung Khâm tâm tư, tồn không phải một ngày hai ngày, giận cực khi nói muốn sát Dung Khâm nói, càng không phải nói nói mà thôi, hấn gia tăng cho nàng sợ hãi cùng khuất nhục, nàng đều phải còn trở về, hiện giờ Sở Trinh xé rách này phiến giấy cửa sổ, nàng vui sướng rất nhiều cũng có chút do dự.

"Đường huynh lời nói thật là, nhưng quyền thiên hiện giờ thế đại như thiên, trăm tuy thân là đế vương cũng không làm gì được bọn họ, lại nói gì vắn đảo Dung Khâm."

"Bệ hạ." Sở Trinh đứng lên, ăn mặc màu đỏ thể tử triều phục thon dài thân thể khuynh hướng Sở Luyện, trịnh trọng nói: "Có biện pháp, Thái Thượng Hoàng trong tay còn có một khối hồ phù nhưng điều động tây doanh tam vạn đại quân, bệ hạ chỉ cần đi hành cung bắt được hồ phù, kế tiếp sự tình liền từ thần cùng phụ vương tới làm, đến lúc đó nhất định vì bệ hạ tru thanh quyền thiên, sắp đặt lại triều cương, bệ hạ đi thêm tự mình chấp chính, mới có thể ban ơn cho lê dân."

"Hồ phù?" Sở Luyện chần chờ, vẫn chưa nhận Sở Trinh nói mà kích động, trái lại cân nhắc kia chưa từng nghe nói qua đồ vật, khẽ nhíu mày.

"Đúng là, việc này cực bí không muốn người biết, thần cũng là từ tông chính chỗ biết được, này phù vẫn luôn nắm giữ ở Thái Thượng Hoàng trong tay, hiện giờ hành cung đều có Đông Hán gác, cũng chỉ có bệ hạ mới có thể tiếp cận Thái Thượng Hoàng."

Sở Luyện đăng cơ sau, Diêu Hiến liền đem nàng kia năm liệt si phụ hoàng di đến võ sơn hành cung đi, nàng chỉ thấy quá phụ hoàng một lần, lúc sau liền lại không thấy quá.

"Này..."

Sở Trinh vội nói: "Bệ hạ, việc này vạn không thể do dự, Dung Khâm lòng muông dạ thú, tuy là hoạn quan chi thân, cũng không ngại hấn noi theo Triệu triều Lưu cao soán vị vì đế, đến lúc đó chỉ sợ muốn đuổi tận giết tuyệt."

Trăm năm trước Triệu triều Lưu cao cũng là hoạn quan, độc sát ấu Đế hậu liền long bào thêm thân xưng đế, giết hết hoàng thất, tính tình thô bạo vô thường, thích nhất khổ hình hạ nhân, tại vị mười năm mới bị khởi nghĩa quân thiêu chết ở đế tâm trung.

Sở Luyện có chút thất thần, bên tai bỗng nhiên tiếng vọng khởi Dung Khâm thanh âm tới.

-- ta Dung Khâm cuộc đời này chỉ biết yêu thích một người, cũng chỉ người không thể.

Không chiếm được Sở Luyện hồi phục, Sở Trinh liễm mi, nhan sắc thiên nùng hẹp dài trông mắt khẽ nhúc nhích, từ từ nói: "Bệ hạ cũng biết, ngài mẹ đẻ là chết..."

"Nguyên lai Tấn Vương thế tử ở chỗ này, gọi được người hảo sinh tìm."

Bỗng nhiên truyền đến thanh âm sâu kín trong sáng thấp thuận, lại kinh trong điện hai người đều là biểu tình đại biến, Sở Luyện bỗng chốc xoay người sang chỗ khác, đối diện thượng Dung Khâm lãnh lệ mỉm cười ánh mắt, trong lòng chợt lạnh, hoàn toàn không dám suy nghĩ sâu xa những lời này đó hẳn nghe qua nhiều ít.

Nhưng thật ra Sở Trinh tiến lên một bước đi, nhìn khoanh tay đứng ở kim long củng bích hạ Dung Khâm, kia nhất phái thanh quý nho nhã hạ tàn nhãn sát ý đang ở từ trong xương cốt chảy ra, hẳn không cấm nắm chặt tay áo rộng trung tay.

"Thần may mắn đến bệ hạ triệu kiến, thương nghị tôn thất trung sự, không biết đốc chủ tìm ta lại có chuyện gì?"

Dung Khâm đến gần lại đây, tĩnh mịch trung chỉ nghe hẳn bên hông ngọc hoa đang đang rung động, lạnh băng hơi thở xoay quanh, hẳn cười như không cười liếc hướng Sở Trinh, khóe môi ngạo nghễ khẽ nhếch: "Đảo không gì chuyện quan trọng, chỉ là mới vừa rồi Tấn Vương tựa hồ uống nhiều rượu, té xỉu đi qua, huyết phun ra không ít."

Hắn nói không nhanh không chậm lại thật là nghiền ngẫm, thật sự cùng nói giỡn giống nhau, lại nghe Sở Trinh trừng mục dục nứt.

"Người!"

"Bốn đốc tự mình tìm người nhưng phí không ít thời gian, tính toán, thế tử lúc này qua đi, phỏng chừng cũng có thể thấy thượng phụ tử cuối cùng một mặt." Dung Khâm càng thêm không chút để ý nói.

Sở Trinh lập tức xông ra ngoài.

64. Người tắc cái gì đi vào h

Sở Luyện nào còn dám tiếp tục đả ở chỗ này, giả vờ trấn tĩnh thông dong khâm bên cạnh đi qua, xem cũng không dám xem hấn, một bên vội vàng nói: "Một khi đã như vậy, trăm cũng đến đi xem hoàng thúc."

"Đứng lại."

Yên tĩnh trong không khí nặng nề quanh quần Dung Khâm thanh âm, Sở Luyện dọa cả người cứng đờ.

Trong điện tĩnh cực kỳ, minh quang rạng rỡ, chỉ nghe được bên ngoài hạ ve kiệt lực hí vang, giây lát Dung Khâm đã đi tới, thuộc về hấn hơi thở càng dựa càng gần, Sở Luyện khẩn trương nắm chặt tay, những cái đó dự mưu giết hấn nói, bị hấn nghe xong đi, tối nay sợ là không thể tồn tại ra này cửa điện.

"Bệ hạ đang khẩn trương sợ hãi?" Dung Khâm liếc nàng, tuần mỹ dung nhan nghiêm nghị thanh lãnh, hơi câu môi độ cung nhàn nhạt, tràn ngập châm chọc.

"Trẫm, trẫm không có sợ!"

Chuyện này là nàng vẫn luôn muốn làm, nàng cũng không sợ bị Dung Khâm biết, loại này thời khắc làm sao có thể túng!

Dung Khâm bỗng nhiên giơ tay, tuy là Sở Luyện trong lòng lại như thế nào báo cho không thể sợ, vẫn là bản năng sau này lui hai bước, hấn cũng

không thu tay, chân dài một mại, hơi lạnh ngọc sắc ngón tay nắm nàng cầm.

Mở rộng ra cung cửa sổ gió đêm phất quá, trong điện quang ảnh một trận nhẹ kéo.

Nàng run run ở hăn chỉ gian ngựa đầu, không khỏi nhớ tới lãnh cung mới gặp ngày ấy, cũng là như thế này, một năm đã qua, hết thảy lại đều thoáng như hôm qua.

"Thực hảo." Lòng bàn tay nắm chặt kia mịn nhẵn da thịt, Dung Khâm ánh mắt quét ở Sở Luyện trắng bạch mặt thượng, cặp kia tròng lớn trong sáng đôi mắt nói cho hăn, nàng sát ý cùng vô tình, nàng gan lớn cùng dã tâm.

Không sợ liền hảo, có dã tâm càng tốt.

"Nếu bệ hạ đem thần coi làm địch nhân, thần cũng vui phụng bồi, ngay trong ngày khởi người nhưng buông ra tay đi làm hết thảy, một ngày kia nếu ta Dung Khâm bại hạ, bệ hạ liền vĩnh viễn là bệ hạ, chỉ... Nhân tâm hiểm ác, bệ hạ coi như thật cho rằng Tấn Vương phụ tử có thể thiệt tình trợ người sao?"

Hăn sửa dùng ngón tay vuốt ve nàng cầm, mềm nhẹ đầu ngón tay khẽ nhúc nhích, cực kỳ giống Sở Luyện mỗi ngày cấp béo miêu vồ ngựa giống nhau, nghiền ngẫm làm Sở Luyện sinh ghét, thủ đoạn vung lên đẩy hăn ra trâu lừa.

"Trước mặt quản người khác, đây chính là người nói, nếu là địch ta quá yếu, nghĩ đến đốc chủ cũng khinh thường phóng chút quyền cho ta đi."

Dung Khâm nói làm Sở Luyện ngạc nhiên không thôi, hăn cư nhiên sẽ mặc kệ nàng đoạt quyền? Đến nỗi Sở Trinh nói Sở Luyện là tin tám phần, nàng vốn là đề phòng tâm thiên về, như dĩ vãng Dung Khâm lời nói nàng

đều là chỉ tin một thành, này tám phần đã là đối Sở Trinh lớn nhất tín nhiệm, bất quá phòng người chi tâm lại sao có thể vô.

Mà nàng ý chí chiến đấu hùng hực cố gắng điều kiện bộ dáng thật là kêu Dung Khâm sinh cười, như vậy nàng đảo so ngày xưa mặc kệ nó tiểu con rồi càng thêm có linh hồn, nàng muốn tới đoạt vốn chính là cho nàng chuẩn bị tốt đồ vật, hẳn lại như thế nào ngăn cản.

"Có thể."

Thấy hẳn dễ dàng liền đồng ý yêu cầu, mắt đều chưa từng chớp, Sở Luyện lại vội vàng nói: "Một khi đã như vậy, vậy người sau này không được lại đụng vào trẫm!"

"Không thể."

U trầm thanh hàn ánh mắt liếc Sở Luyện phía sau lưng lạnh cả người, nàng cắn răng một cái: "Kia thắng bại chưa phân phía trước không cho chạm vào!"

Lần này Dung Khâm liền lời nói đều lười đến nói, tiến lên một bước đem nàng chặn ngang bế lên, mạnh mẽ cánh tay cô nàng, hướng ngoài điện đi đến, Sở Luyện kinh hô nắm chặt hẳn vật áo.

"Người đến tột cùng có đáp ứng hay không!"

Hắn đình cũng chưa đình, nho nhã giữa mày một mảnh ngạo sắc: "Bệ hạ cho rằng thắng bại là do ai định đoạt, chọc giận thần, người đời này đều chỉ có thể là cái tiểu con rồi, đã hiểu sao?"

Tuy rằng lời này thực chói tai, cố tình lại là nhất rõ ràng bất quá sự thật.

Sở Luyện khí nha đều mau cắn, mắt thấy hãn đem chính mình hướng long liền thượng ôm, lập tức hô: "Từ từ, hoàng thúc bệnh tình nguy kịch, trăm muốn đi xem hoàng thúc!"

"Yên tâm, hãn một chốc một lát không chết được."

Dung Khâm đứng ở lưu kim đuôi đi trên đài, đem Sở Luyện hướng trong đầu một ném, tùy theo đi vào, mọi nơi bát giác lưu li đèn cung đình sáng ngời, nhìn ở kim long địa y thượng chật vật lăn một vòng Sở Luyện, hãn hơi hơi mỉm cười, ẩn lộ răng trắng sâm hàn.

"Hiện tại, còn có khác việc cần hoàn thành."

...

Chuyện khác, tự nhiên là Sở Luyện sợ nhất kia việc sự.

"A a! Dung Khâm người phóng ta xuống dưới!"

Tây Cung sùng minh uyển trong chính điện, Sở Luyện bị Dung Khâm trói hai cổ tay treo ở song long hí châu điêu lương hạ, giáo hảo lả lướt dáng người trần trụi, bên trái chân nhi đánh ngọc đầu gối chỗ bị dây thừng cũng điều lên, chân phải gian nan điểm ở lạnh lẽo gạch thượng, chân tâm mở rộng ra, bạch thịt nhi, hồng phùng nhi, rõ ràng.

Nàng lại thẹn lại cấp càng có rất nhiều sợ, kia đáng chết thiếu nô lại không nhanh không chậm dùng tay nhất biến biến vượt nàng phiếm phần tuyết cơ, sờ đến cánh mộng, kiều nộn mộng nhỏ bị niết sinh đau.

"Ngô! Đau, đừng niết đừng niết!"

Lần này hãn nhưng thật ra nghe nàng lời nói, không niết mộng, khớp xương thon dài năm ngón tay lại tham nhập kẽ mộng, ôn lương non mịn bị

hắn liêu vừa ngứa vừa tê, lòng bàn tay mơ hồ hướng phía trước mặt moi tới.

"Ân ~" Sở Luyện cảm lòng không đau khê rên một tiếng, dư âm kiều mỉ chính mình đỏ lên mặt, nghe được phía sau cười nhạo khi liền lại ra sức tránh động lên.

Tuy là bị trói cao treo, đứng ở phía sau nam nhân cũng so nàng cao rất nhiều, vén lên nàng tóc đen, cực nóng hôn môi từ cổ sau ôn nhu lan tràn mở ra, cơ hồ có thể đem nàng hòa tan độ ấm, từ đầu vai một đường chậm rãi thân tới rồi con bướm cốt.

Sở Luyện khó nhịn dùng ngón tay nắm chặt dây thừng, mắt đẹp trung có một lát mê ly, hắn môi thực nhiệt, hắn hôn càng nhiệt, nhu tình như nước càng là thân mật vô biên, nhiệt nàng cả người phát run, ngứa nàng sờn tóc gáy, thật lâu quanh quẩn nam tính hơi thở càng ngày càng hôn hậu, đó là thiên nhiên có thể làm nữ nhân bị lạc nùng liệt.

"Đình ~ ân ~ dừng lại... Ô!"

Hơi hạp phấn diễm hoa huyết, một sợi nhiệt lưu theo rùng mình trắng nõn bấp ùi chảy xuống.

"Ra thủy."

Đầu lưỡi của hắn bỗng nhiên ở nàng bên tai liếm quá, ướt nóng cảm giác ngứa đến mức tận cùng, làm Sở Luyện chột kiều suyễn khẩn trương co rúm lại, hắn lại dùng ngón tay xuyên thấu nàng tóc dài khổng chế trụ nàng cái gáy, không đồng ý nàng nửa phần kháng cự, một tay dán nàng bụng nhỏ đi xuống sờ soạng.

"Đừng nóng vội, còn chưa đủ nhiều, bệ hạ nhưng nhớ rõ thần nói qua, sau này còn dám không nghe lời, Dung ca ca liền làm người phía dưới thủy nhi lưu cái không ngừng."

Sở Luyện nhập nhèm mắt đẹp nháy mắt trừng lớn, oanh oanh kiêu sấp hơi nước kịch dạng.

"Người người... Người tắc cái gì đi vào!"

65. Hết sức thâm lăng trối pháp h

Hắn trường chỉ để ở ướn nộn hoa huyết khẩu nhi đỉnh đầu, hồn nếu ngón út đại dị vật đã bị đẩy đến tầng tầng hoa thịt trung, kia đồ vật làm như ngộ thủy liền hóa, thực mau liền không có bóng dáng.

"Người hướng trầm... Nơi đó, nơi đó thả cái gì!" Sở Luyện hết sức miễn cưỡng điếm chân nhi, mệt mồ hôi đầy đầu, như thác nước thật dài tóc đen ở sau người hoảng loạn kéo động, đen nhánh nhu thuận bắt mắt.

Vẫn luôn đứng ở phía sau Dung Khâm chậm rãi đi tới nàng phía trước, màu đỏ kéo rải màu thêu giao long, mặc ở hắn tuần rút trên người, chỉ thêm khí phách lành lạnh, cao thẳng mũi hạ ít ỏi môi đỏ nhẹ nhàng giơ lên, nhất phái phong thần diệt lệ, chỉ thấy hắn vươn đầu lưỡi liếm liếm đầu ngón tay một mặt ướt lượng, hắc bạch phân minh đào hoa trong mắt tức khắc u quang hài hước.

Sở Luyện biết hắn ăn chính là cái gì, không khỏi đỏ mặt, trong lòng tôi một tiếng biến thái.

"Đừng sợ, chỉ là có thể làm bệ hạ nhiều ra thủy nhi đồ vật."

Sớm có vết xe đổ, Sở Luyện nào còn có thể không hiểu hắn nói, nhìn kia chết thiến nô rung động lòng người tuần mỹ khuôn mặt, nàng thẳng hận không thể nhào lên đi cắn chết hắn: "Dung Khâm người nói chuyện không tính toán gì hết! Người rõ ràng nói qua không cần dưng, vương bát đản!"

"Đó là trước kia, mà hiện tại..."

Hắn tiến lên một bước đi, đem Sở Luyện tinh tế tuyệt nhuận mềm eo ôm vào trong lòng ngực, nàng tay chân toàn trói, chỉ cần song chỉ véo khai má đào, đại lưỡi liền tứ không cố kỵ đả xâm nhập nàng phấn đô đô miệng nhi, hương thơm nước bọt ngọt nị, mút kiêu mềm điệu lưỡi, liền ăn hứng khởi.

Sở Luyện ngưỡng mặt nhi bị hắn mút hôn thấu bất quá khí nhi, cấp thẳng loạn ô: "Ngô ngô!"

Hắn thăm thâm, hàm trọng, đầu lưỡi cánh môi không một không bị hắn chà đạp tê dại, ướt nị thô dày lưỡi xỏ xuyên qua ở không khang, nơi nơi đều nhuộm đầy hắn hương vị, giao hòa khẩu tiên càng là bị bắt nuốt vào Sở Luyện hầu trung.

Thật vất vả tách ra khi, Sở Luyện ửng hồng mặt hoảng sợ chưa định nhìn hắn, duy nhất có thể chống đỡ thân thể chân nhi, đã mềm không đứng được, mà bị uy thuốc viên hoa kính, bắt đầu có loại quý dị chước ngứa phát lên.

"Hô hô ~"

Trường chỉ không chút để ý vỗ chơi nàng trước ngực cấp liệt phập phồng hai luồng tuyết nhũ, Dung Khâm thoả mãn cười, ánh mắt dời xuống, nhìn Sở Luyện run rẩy phần bên trong đùi, kia lỗ trong suốt thủy dịch tựa hồ nhiều.

"Hiện tại, bộ hạ muốn cùng thân là địch, ngày xưa nói tự nhiên liền không cần lại thủ."

Nha đầu này liền phải hung hăng lộng, một ngày không lộng, nàng những cái đó không an phận tâm tư liền động lợi hại, hôm nay thế nhưng còn muốn cùng Sở Trinh tới giết hắn, cái này kêu Dung Khâm như thế nào không bực.

Tự mà gian cầm lấy một cây dây thừng tới, một mặt ở Sở Luyện còn đứng thẳng đầu gối đánh hoa kết, bởi vì trừng phạt ý vị, hẳn chưa từng dùng mềm mại dải lụa, mà là tuyến dây thừng, hai ba vòng liền lặc ngọc đầu gối đỏ lên.

"Người lại muốn làm cái gì! Trẫm, trẫm đều mau không đứng được..."

Sở Luyện kinh sợ kêu la, còn không đợi nàng sắp xong, chỉ thấy Dung Khâm cùng trước hai lần giống nhau, cầm dây trói hướng long lương thượng ném đi, lại là thoáng một túm, duy nhất có thể đứng lập chân nhi cũng bị điều lên.

"Hảo, cái này tiểu Luyện Nhi cũng không cần đứng."

Hai bên chân nhi điều cao ngang hàng, nàng cứ như vậy toàn bộ nhi nửa treo ở không trung, mở rộng ra ánh bạch chân trái tim, vốn là nhằm chặt hai mảnh phần diễm hoa môi hơi hạp, một giọt lại một giọt mật thủy, lặng yên không một tiếng động lặc hướng về phía mặt đất.

"Người biến thái! Phóng ta đi xuống! Dung Khâm! Ô ô... Dung ca ca ~ ta sai rồi!"

Hoa kính càng ngày càng ngứa, chân nhi khép không được, gọi được kia cổ khô nóng càng toàn hướng về phía chỗ sâu trong, Sở Luyện hối hận không thôi, nàng thật sự là xem nhẹ Dung Khâm biến thái độ, mắng hẳn bất động, chỉ có thể chịu thua xin tha.

Nàng như vậy bộ dáng đáng thương động lòng người kêu Dung Khâm yêu thích không buông tay, thông thả ung dung dùng trường chỉ ở nàng hơi đột âm phụ thượng khiêu khích, sơ nhạt nhẽo sắc âm mao toàn giao hướng về phía một phương hướng, rõ ràng cũng chưa từng làm cái gì, nàng lại run lợi hại, huyết nhi hoa dịch tích tích lặc cột không ngừng.

"Này liền biết sai rồi? Thần nhưng không tin, bệ hạ luôn là khẩu thị tâm phi ái lừa Dung ca ca, kẻ lừa đảo, như thế nào có thể dễ dàng buông tha người nha."

Hắn dựa vào gân, ý vị thâm trường cười, thanh tuyến đồng trung ảnh ngược nàng tuyết trắng dáng người, hết sức thâm lắng trói pháp, điều nàng không thể nào chống cự, ngón tay ưu nhã ở nàng âm hộ thượng vẽ vài vòng sau, mới chậm rãi thu tay.

Kia bí dược cũng không biết là vật gì gây ra, vào huyết, liền phát lên cổ cổ sóng nhiệt hướng trong đầu hướng, xuyên tim khắc cốt ngứa ở chậm rãi sống tán khắp người, nhiệt Sở Luyện miệng khô lưỡi khô, cổ tình hoa lộ trình lại là càng ngày càng ứốt, thực mau, chính nàng đều có thể nghe thấy máng xối thanh.

"Đáng chết thiên nô! Trẫm, a ô ~ thật là khó chịu ~"

Nghe một chút, mới vừa rồi còn gọi hắn Dung ca ca, lúc này liền hận không thể mắng hắn cái máu chó phun đầu, Dung Khâm đuôi lông mày hơi chợn, nhìn Sở Luyện ngậm mẫn nước mắt cầm lòng không đậu hình dáng, thanh thanh kiều suyễn nhẹ cấp, đã là mị mấy dục tô người xương cốt.

"Khó chịu sao? Đáng tiếc, hiện tại còn không thể cho người."

Hắn đi đến bên sườn án kỉ biên, mặt trên bãi đầy đồ vật, nhiều là dùng để hành khuê phòng chi nhạc, cầm lấy trong đó một vật, hắn mới đi trở về Sở Luyện trước mặt, ánh mắt sâu kín đảo qua kia thân oánh bạch tinh tế lộ ra ửng đỏ da thịt.

Sở Luyện bị điều không cao không lùn, mở ra chân nhi đối diện Dung Khâm eo hông, đại chương ở phần diễm diễm thủy phùng gian liêu một phen, liền đem ấm áp hoa nước nguyên lành bôi trên nàng âm phụ thượng.

Lạnh lẽo vũ khí sắc bén kề sát mà đến, dọa Sở Luyện cả người run lên.

"Đừng lộn xộn."

Dung Khâm vê tiểu đao đá quý tay bính, thao tác lưỡi dao sắc bén liền mặt dịch từ thượng đi xuống nhẹ nhàng một quát, một nắm nhiễm ướt nhạt nhẽo lông tóc liền phiêu linh tin tức hướng về phía mặt đất.

"Không thể!" Sở Luyện cảm thấy thẹn tức giận, nào dám tưởng Dung Khâm sẽ làm như vậy, mắt thấy lưỡi đao gần sát, nàng cũng không dám lung tung giãy giụa, chỉ phải trơ mắt nhìn.

Vô thanh vô tức quát động nhanh chóng mà cẩn thận, thẳng đem nàng âm phụ thượng vốn là không nhiều lắm thiển mao đều quát cái sạch sẽ, lộ ra tuyết trắng hơi phấn da thịt tới.

"Như vậy càng mỹ."

Tùy tay ném tiểu đao, Dung Khâm liền ướt nị hoa thủy vuốt ve vài cái, hoạt nộn tiểu âm phụ quả thực phá lệ tiện tay, nhịn không được cúi người đi thối một ngum nhiệt tức, ngứa Sở Luyện hai đùi chiến chiến nước mắt đều ra tới, kia tânạo đi lông tóc thịt nhi mẫn cảm cực kỳ, ngón tay càng lộng càng tô ngứa.

"Ô! Dung Khâm, trăm cùng người thế bất lưỡng lập!"

NÀNG DƯỚI LỚP LONG BÀO [C]

Đại Phi
www.dtv-ebook.com

Phần 29

66. Dương vành mắt nhập hoa huyết HH

Vuông góc nhỏ giọt mật thủy trên mặt đất gạch thượng hình thành tiểu quán vết nước, tân quát đi lông tóc hơn phân nửa đều rơi vào rồi trong đó, nhìn hoa phùng nội xuân thủy xinh đẹp tích tích không dứt, Dung Khâm bên môi ý vị thâm trường cười nhiều mấy phần tà tứ.

"Biết thần đợi chút muốn làm cái gì sao?"

Hắn vừa nói, một bên dùng trong vắt ngón tay thon dài vỗ về chơi đùa Sở Luyện huyết khẩu, ôn nị nị trơn mềm hoạt thịch nhi hút thực khẩn, một ngón tay tham nhập, đó là thật lớn xô đẩy lực đạo.

"Ngô ân!" Sở Luyện khó chịu ngưỡng mặt nhi, đỏ tươi phần má thượng nước mắt loang lỗ, hàm răng cắn chặt, ngón tay khảy khoái cảm kích thích cả người đều đang run, rữ ở giữa không trung tuyết trắng chân nhỏ nhện không được căng thẳng, ý đồ giảm bớt kia cố trí mạng mê loạn.

Vốn là hơi lạnh ngón tay đã bị hút ấm áp, hơi mang thô lệ lòng bàn tay không hề chậm rãi trừu động, mà là chậm rãi quấy lên, moi đào thịch bích, một chút hương tả, một chút hương hữu, một vòng lại một vòng, thẳng giáo đâm nị thanh nhi từ bên trong truyền ra tới.

Kéo lại hai bên điếu khởi ngó sen bạch ngọc chân đang run súc không thôi, hiển nhiên là chịu không nổi hấn sờ lộng.

"Hôm nay là tiêu Luyện Nhi sinh nhật, Dung ca ca cần phải hảo hảo hầu hạ người mới là."

Một trận kiều xúc thờ dốc áp lực khóc run, Dung Khâm bỗng nhiên đem lòng bàn tay triều thượng, ngón giữa hung hăng chọc tới rồi chỗ sâu nhất, hẳn rõ ràng cảm giác được kia nhất non mềm nhụy hoa đột nhiên chấn động, toàn bộ hoa kính mặt nói liền khẩn cấp co rút lại lên, nộ nhiệt hoa thịt đè ép ngón tay kém chút rút bất động.

"A a!"

Sở Luyện hoang mang lo sợ ra sức run rẩy thân thể, tiêm bạch tinh tế đáng người giống như gió thu trung lá rụng, da thịt gian phần phi ánh sáng càng ngày càng mê người, đó là bí được phát huy đến mức tận cùng hiệu quả.

Ngón tay rút ra, đại cổ phiếm dâm mi hơi thờ hoa thủy bắn tung tóe tại trên mặt đất.

Khoảng cách cao trào còn kém một bước, thoáng khoách lộng quá đường đi hoa thịt không tự kìm hãm được hút súc thu động, nhưng càng là khó nhin, chỗ sâu trong hư không cảm giác liền càng dày đặc, tiết mẫn nước sốt đầy đủ, chỉ còn chờ càng nhiều đồ vật tới bỏ thêm vào.

Sở Luyện ghét cực kỳ này cổ xúc động, nhưng lại không thể nề hà từ đáy lòng nổi lên hưng phấn cảm giác, kiều kiều rưng rưng ánh mắt ai ai nhìn về phía Dung Khâm, muốn nói lại thôi ngượng ngùng đáng thương.

"Muốn? Nói ra, ngoan, nói ra mới có thể cho người."

Hắn trầm thấp thanh âm tràn ngập dụ hoặc, trường chỉ ưu nhã cười ra chính mình quan phục, hạ thường thượng giao long rơi xuống, chưa từng rút đi trung quần hạ đã là căng phồng thật lớn, Sở Luyện trong lúc nhất thời suyễn càng nóng nảy, cận tồn lý trí nói cho nàng không thể chịu thua.

Nàng gắt gao nhắm mắt lại, vững trượng đại não một mảnh hỗn loạn, tất cả đều là Dung Khâm gây thân hình, rắn chắc ngực, mạnh mẽ cánh tay, cự thạch...

"Ô ~ ta muốn ~ cấp, cho ta... Ân! Dung Khâm người cho ta ~"

Nam nhân trần trụi thân thể xuất trần bắt mắt hoàn mỹ, bước to lớn chân dài đến gần nàng, ôn nhuận bàn tay phủng nàng thiêu hồng mặt, Dung Khâm kia trương tuấn mỹ mặt bỗng nhiên để gần, ở nàng hô hấp hơi trất thời điểm, ôn nhu nhẹ mỗ nàng môi.

"Thật ngoan."

Này một hôn nhọt nhạt nhu tình như nước, ngơ ngác nhìn hẩn sáng như sao trời mắt, Sở Luyến đôi mắt dần dần mất đi tiêu cự.

Từ trong nước lấy sớm đã phao tốt dương vành mắt, Dung Khâm dùng ngón tay vuốt ve hạ dài ngăn không đồng nhất lông mi, xác định Sở Luyến có thể thừa nhận, mới đưa kia vật mang ở mào gà hạ, bông bột thịt trụ gân xanh giận khởi, bị như thế một cô, càng sâu kích thích.

Nhưng thật ra Sở Luyến ngơ ngẩn nhìn hẩn, đào hoa kiều mị mặt có nháy mắt trắng bệch, run thanh: "Không, không được!"

"Sẽ không thương người, vật ấy nãi hàng cao cấp, ngạnh mà không trát, còn nữa bệ hạ kia chỗ chính là liền bút lông sói đều có thể hàm ăn, gì sợ với này đâu, đừng sợ, chỉ biết kêu người càng thêm vui sướng."

Sở Luyến nào còn có cự tuyệt quyền lợi, hồng con mắt nhìn Dung Khâm dưới háng cao thẳng cự long, khai ở mào gà hạ kia một vòng lông mi thừa thốt lại cực thô, nơi nào là bút lông sói có thể so sánh.

Nhỏ hoa thủy mật môi bị hẩn đẩy ra, cực đại quy đầu trên đỉnh, nháy mắt nam tính cực nóng xung kích Sở Luyến nhin không được rên rỉ, vú run

run.

Nàng khẩn trương dồn dập thở dốc, cảm giác được Dung Khâm xâm nhập, chờ mong đã lâu huyết lát thịt khắc chặt lại, bên tai lập tức truyền đến hân hân loạn đục vọng thô nặng hô hấp, hai ngón tay xả hoa môi càng khai, đẩy ra non mịn thịt nhi, hân chậm rãi đem chính mình một chút nhét vào thân thể của nàng.

"A!" Nhiệt lệ tràn mi mà ra, Sở Luyện khớp hàm đều cắn không được, bí được khiến cho nàng thân mình càng so ngày xưa mất cảm, nướng ngạnh cự long chỉ điền nhập trước vách tường, liền căng nàng có sinh lý xúc động.

May mà lần đầu tiên cắm vào, huyết thịt cô thật chặt, trí ở mào gà hạ dương lông mi đều theo tiến vào lực độ ngoan ngoan chiết hướng về phía một mặt.

Hoa kính niêm mạc cực kỳ non mịn, thấm mật dịch ấm áp, gắt gao một tầng lại một tầng, kẹp hút đẩy đè nặng cường thế tiến vào dị vật, Dung Khâm ôn nhuận khuôn mặt thượng nổi lên mồ hôi mỏng, khước môi cười toàn là tình đục ý vị, một tay tham nhập Sở Luyện sau thắt lưng, nắm nàng eo đem nàng đi phía trước đẩy, đón ý nói hòa hân hướng trong cắn.

"Tiểu Luyện Nhi hôm nay thật chặt, đừng hút, Dung ca ca mau nhịn không được."

Hân trong thanh âm tràn đầy áp lực nguy hiểm, nhưng Sở Luyện cũng chịu không nổi, huyền diệu tư thế làm ngọc môn đường đi biến càng thêm u hẹp, hân còn là hân mỗi một tấc tiến vào, đều là vô cùng mới lạ doanh sung kích thích, cầm lòng không đậu liền làm nàng bản năng hút súc âm đạo, đi kẹp lộng hân.

"Ngô ngô ~ vậy người phóng ta đi xuống ~ đừng, đừng vào ~"

Xương mu ép xuống, làm tiến vào thế công không thể không dừng lại, liên tiếp mất hồn trí mạng nộn huyết, Dung Khâm chỉ phải đem vào non nửa thịt trụ ra bên ngoài lui, lôi kéo khăn mị hoa thịt mới động từ từ, Sở Luyến liền hét lên lên.

"A a!"

Thô ngoại tế dương lông mi tại đây một khắc được đến phát huy, quát đâm vào non nốt huyết thịt trung, lại đau lại ngứa cảm giác giống như bị điện giật, xung kích đến nhảy biến quanh thân.

67. Huyền diệu thâm thao HHH

Sở Luyến trong lòng cuồn run, trong miệng rên rỉ mê ly liên tục, thấm ướt ẩm áp hoa kính bị Dung Khâm vào hơn phân nửa, thiên mà nhẹ nhàng chậm chạp trừu động, rất lớn trình độ dùng dương vành mắt quát thứ khởi nhục dục sóng to.

Bất đồng với bút lông sói đơn chi thâm nhập, này dương vành mắt là theo côn thịt căng ra mà vào, vốn là bị cự long ma xát đến tê dại mất cảm hoa thịt lại bị vật ấy xẻo cạo trát lộng, kia dục tiên dục tử kích thích, quả thực là không thể miêu tả.

"A ân... Người mau, mau một chút đi... Ngô ~"

Tuy là nàng kiều tức run khóc đau khổ cầu xin, Dung Khâm vẫn là như vậy không nhanh không chậm, lui đến huyết khẩu, lại chậm rãi cắm vào, phụt phụt nhập huyết thanh âm nị dần dần, thạch vật thật mạnh đẩy vào, tế bách ra một cuộn cuộn một cuộn cuộn mật dịch tới.

"Ngoan, chậm một chút mới có thể nếm ra hương vị."

Phần nộn huyết khẩu quyền quyền căng căng chặt ở côn thịt thượng, kiều diễm màu đỏ, thịt non banh trắng trong suốt khi thì biến hóa, duy nhất

bất biến, là côn thịt căng ra hõn thạc hình dạng.

Một chút một chút, lại một chút, lấp đầy, lui ly, doanh sung, cực nóng... Dục hỏa ở cuồng thăng, Sở Luyện ngửa đầu, kêu ai uyển mị cốt, sở hữu cảm quan đều tại đây một khắc mãi cảm mà cực đoan, trong suốt mồ hôi nóng theo hồng nhạt cổ chảy xuống, nàng ở khóc, chịu không nổi như vậy tinh tế kiên nhẫn khiêu khích, lại khát vọng càng thêm mãnh liệt thâm nhập.

"Dung ca ca! Ô ô! Nhanh lên nhanh lên, hảo ngửa a ~ ta muốn ta muốn... Bên trong, hưởng bên trong đi..."

Thân thể bản năng vén lên xúc động, bí được kích thích nhu cầu, lúc này tăng lên, Sở Luyện hoàn toàn là không tự chủ được trầm luân, thả người đỉnh nhập xương mu ép xuống chỗ côn thịt đang ở hướng chỗ sâu trong đảo lộng, nhẹ mà hoãn dùng hơi ngạnh dương lông mi, ma sát quy đầu đỉnh khai mỗi một chỗ thịt non.

"A a ~" lan tức nóng rực, nàng nhắm chặt mắt nhi, bất lực kêu to, thống khổ rồi lại tựa khó nhìn thoải mái kiêu thái phá lệ đáng yêu mê người.

Dung Khâm không nói, thâm thúy đồng tử hắc mà sáng ngời, cổ họng nhẹ động, đại chương chế trụ Sở Luyện điều khởi oánh bạch đùi, chậm rãi ma, chậm rãi cảm, phong kiều thủy mị đường đi đã là cực kỳ dâm hoạt sền sệt sốt cao, bốn phương tám hướng đều là thịt non yêu mị mập máy hút toát, xô đẩy hẳn, lại tham lam hẳn.

"Tiểu dâm oa, Dung ca ca ngày xưa tiến người, tổng nói quá nhanh, hiện tại chậm người rồi lại khóc lại kêu, đến tột cùng là thoải mái đâu vẫn là khó chịu?"

Sở Luyện đều mau bị hẳn bức điên rồi, dĩ vãng sinh mãnh kịch liệt thao lộng trọng mà mau, thẳng đảo nàng cao trào thay nhau nổi lên, thù

không ngờ còn có hôm nay như vậy khác loại tra tấn, không cần thiết chạm vào huyết tâm, riêng là ở phía trước huyết nhẹ trừu thiên cảm, liền ngửa nàng khóc cầu không được.

"Ân ô ô ~ khó chịu khó chịu ~ người, người mau lấy kia đồ vật ~ a!"

Hắn dương vật vốn là thô thực làm cho người ta sợ hãi, hơn nữa kia trợ với tình thú đồ vật, Sở Luyện nếu không phải bị huyền treo, sớm đã là giãy giụa không thôi, bị Dung Khâm thủ sẵn móng nhỏ đi phía trước tới, bộ hút hẳn đồ vật, toàn bộ bụng nhỏ toan trương tựa muốn tuôn trào.

"Như thế hàng cao cấp sao có thể lãng phí, ngoan bệ hạ, chịu đựng chút, nhìn một cái tiểu hoa động ăn càng ngày càng nghiện rồi, ra tới... Đi vào... Ân ~" trầm thấp thanh âm thuần thuần ôn nhu, kia giường lên âm cuối lọt vào tai, chức nhân tâm phi.

Ngôn ngữ kích thích Sở Luyện vách động hút khẩn, thiên kia dương lông mi quát thứ kiều nộn vô cùng thật nhi, trong phút chốc tận xương đau khổ, kích thích vui sướng thay nhau nổi lên, nàng cương tăng cường thân mình, ở Dung Khâm đỉnh lộng trung, kêu càng ngày càng hoan.

Tú cổ hồng phi, tuyết nữ kiều run, con mắt sáng rưng rưng, đan môi diễm mỹ, như vậy bộ dáng Sở Luyện vận sinh rung động lòng người mỹ, Dung Khâm nhịn không được cúi người đi ngậm lấy nàng môi, đem nàng khóc kêu nhất nhất nuốt vào trong miệng, hóa thành triền miên thân mật.

"Ngô!!"

Bỗng nhiên thật mạnh một cái thâm đảo!

Bồi hồi ở phía trước huyết chỗ cự long thế nhưng không hề dấu hiệu bỗng nhiên đánh vào hư không khát vọng đã lâu hoa tâm thượng, lại tàn nhẫn lại mau, đâm chông chất đã lâu ngửa nháy mắt tạc biến quanh thân,

lập tức dẫn toàn bộ sâu thẳm hoa kính khó có thể tự chế co rút, run rẩy, thực cốt mất hồn cực lạc cảm làm Sở Luyện hô hấp đốn ngẫn.

Lúc này đây dừng lại thật lâu, dường như là ở trấn an nàng thời gian dài hư không, kẹp chặt huyết thịt gấp không chờ nổi hấp thụ ngành thạch côn thit, sợ hãi đột nhiên rời đi.

Dâm thit trùng điệp khẩn trí toát hút cảm giác hảo không mỹ diệu, ướn nóng lại non nớt, Dung Khâm kém chút liền bắn ra ào ạt, khẩu ở Sở Luyện kiều mộng vĩnh cánh thượng đại chương buộc chặt, phương ổn định khoảnh khắc mê ly.

Từ Sở Luyện hình mềm miệng thơm rời khỏi, thắm nàng phương tức nóng rực hô hấp biến thô nặng, mềm to hàm ăn nàng gáy ngọc vai ngọc, hẳn rút đi ôn nhuận nho nhã, đôi tay buông lỏng, vốn là dán khẩn ở hẳn phần hông oánh bạch bấp đùi bỗng chốc sau này đăng đi.

"A!"

Phù hợp chặt chẽ dương vật ở nháy mắt tách ra, thẳng đến doanh sung chặt ních nội huyết trống trơn chỉ còn huyết nhi khẩu cắn khẩn quy đầu khi, sau đăng lực độ rất cuộc hướng phía trước đăng tới.

Sở Luyện kinh ngạc nhìn chính mình lại một lần đem Dung Khâm dương vật toàn bộ nạp vào trong cơ thể, lại đau lại trướng, sáng nước mắt khổng chế không được lưu, không ngờ kia đáng chết thiên nô, thế nhưng dùng phần hông va chạm, đỉnh nàng lại hướng phía sau đi, giống như giằng co giống nhau, lắc tới lắc lui, bộ ăn hẳn dưới háng thô Nhược Nhi cánh tay gắng gượng côn thit.

"A a a!"

Cực nóng ngành thạch trong lúc nhất thời đỉnh mẫn bụng nhỏ, nhất thời lại mạnh mẽ xả túm mị thit tiết ra ngoài, quy đầu tạp huyết nhi khẩu, ở

nàng hoảng đi ra ngoài giây lát, vững như Thái sơn chỉ chờ chính nàng lại đâm trở về.

Toan toan trướng trướng sinh lý xúc động bỗng nhiên phần khởi tăng lên, như vậy qua lại va chạm Sở Luyện cơ hồ điên mất rồi, đâm lãng rên rĩ, sắc nhọn khóc kêu, cũng chịu không nổi Dung Khâm dùng phần hông kia một kích.

Dâm mật bay tứ tung, hoa nước tràn đầy.

Nàng rớt cuộc minh bạch hẳn vì sao phải đem nàng như vậy huyền treo lên!

"Bệ hạ, hảo chơi sao?"

Hắn đen đặc con người sâu kín nhìn chăm chú nàng, mê ly tình dục dày đặc, thô suyễn kẹp than nhẹ, mặc kệ như thế nào đâm, gân xanh giập trương cự vật, trước sau sẽ không thoát ly nàng trong cơ thể, phảng phất đã mọc rễ tương liên.

"Không không! A! Phóng ta đi xuống ách ách ách!!"

68. Nơi nơi đều sáng ra thủy nhi HHH

Mới mẻ mà dâm tà kích thích làm cho người ta sợ hãi mãnh liệt, Sở Luyện dâng hoa cả mắt, thất thanh kêu to gian đều là áp lực không được khuây khoả, phi dâng mà đến, giập bột hồng tím cự long thẳng tắp lâm vào nàng huyết nhi nội, cắm mật nước phi dật, lồi lõm khẩn trí thọt non còn không kịp hút lấy côn thọt, lại bị Dung Khâm cấp đụng phải đi ra ngoài.

"Ô ô a a!!"

Cùng hẳn ôn nhuận cao nhã bề ngoài cực kỳ không hợp chính là, hẳn bụng hạ tràn ngập nam tính cuồng dã, đông cứng lông tóc mỗi khi cố ý trát

thứ Sở Luyện tân thối qua âm phụ, thứ nàng sinh ngứa run run.

"Không được! Ta muốn đi xuống ách ách ách... Cầu xin người a! Dung ca ca Dung ca ca! Ô Dung Khâm..."

Thiếu nữ ửng đỏ oánh nộn bấp đui chỗ ướt hỗn độn, bị Dung Khâm như vậy phi thao thâm đỉnh, đã nhẫn tới rồi cực hạn, mảnh khảnh xương đui căng chặt run rẩy, ở hẳn lại một lần lấp đầy thân thể của nàng khi, Sở Luyện thét chói tai thành linh thể lương lên.

"Muốn tới? Vậy nhiều tiết điểm."

Một tay nắm Sở Luyện eo, một tay bắt lấy nàng mộng nhi, Dung Khâm đem nàng hướng dưới háng nhất định, liền dùng nặng nhất lực đạo, hung hăng xỏ xuyên qua đảo đánh toàn bộ hoa kính, sốt cao hút toát huyết thịt rung động, miên nộn kẹp tể tại đây một khắc biến đồn dập.

Phanh phanh phanh!

Phiên dấu hoa môi ửng hồng, trắng nõn dâm mát bay lên, dương vật va chạm ở thân thể chỗ sâu trong phát ra thanh âm dâm tà mà mỹ diệu, khẩn trí sâu thẳm cuối hẹp hòi tựa hồ tràn ngập thủy giống nhau mềm, chỉ có cảm càng sâu, mới có thể đem bên trong ẩn sâu mỹ diệu nhất nhất hưởng thụ.

Sở Luyện liền tiếng kêu đều yếu đi, há to miệng nhi khóc mê loạn, khẩn trương khoái cảm từ trong cơ thể một đợt lại một đợt xung kích đại não, đáng sợ tình dục như cuồng phong sóng lớn giống nhau đem nàng thật mạnh bao phủ, mơ hồ trong tầm mắt một mảnh vụn vụn, có thứ gì sắp bùng nổ.

"A..."

"Hảo hảo, ngoan, uy đi vào thì tốt rồi."

Sớm đã khẩn trương ở tình hoàn trung con cháu địch, rốt cuộc được đến phóng thích, tứ không cố kỵ đãi phun trào ở Sở Luyện chỗ sâu trong, ôm run súc co rút thiếu nữ, Dung Khâm thô suyễn nhất biến biến ôn nhu hôn môi nàng mướt mồ hôi cái trán, trấn an nàng giờ khắc này đáng thương, rồi lại bá đạo không đồng ý nàng bất luận cái gì thoát đi, thẳng đến chính mình tình địch toàn bộ bị nàng tiếp nhận mới thôi.

Dũng dật nhiệt lưu ở huyết nhi phình lên, nộn chảy nhỏ giọt âm nị nị huyết thịt càng thêm khẩn khẩn cảm, còn ở cao trào trung, hẳn thử ra bên ngoài thối lui, thoáng vừa động, Sở Luyện đó là một tiếng kiêu hừ, hô hấp mới mẻ không khí môi anh đào hơi hạp, một sợi trong suốt nước miếng chảy ra tới.

"Tiểu âm oa, nơi nơi đều sáng ra thủy nhi." Dung Khâm ánh mắt tối sầm lại, khẽ rên một tiếng.

Ngập đầu cao trào cực lạc lúc sau, đó là thơm ngọt mà tồ cốt khoái cảm dư vị, sáng khoái trải rộng quanh thân, giáo hút Dung Khâm như cũ đông cứng thịt trụ, Sở Luyện thực tủy biết vị vui sướng, đại não trung chỗ trống mơ hồ nhiều một tia âm lãng hưng phấn.

Bởi vì cao trào, nàng xương chậu kẹp gắt gao, liên quan toàn bộ đường đi đều hút súc dị thường, co rút âm hoạt thịt non một tầng tầng bao vây lấy côn thịt dũng tiết xuân dịch, thẳng đem Dung Khâm khó khăn áp xuống đi xúc động, lại cấp liều lên.

Xoa Sở Luyện run rẩy mỏng nhỏ, hẳn phá lệ ôn nhu dụ dỗ nàng: "Ngoan bệ hạ, thả lỏng chút, bằng không Dung ca ca lại muốn lộng ngươi."

Sở Luyện tự nhiên là tưởng buông ra, nề hà thân thể bản năng làm nàng thả lỏng không được, mềm mại đem đầu nhỏ để ở Dung Khâm trần trụ đầu vai, ý thức mê loạn nhìn về phía hai người như cũ phù hợp phía dưới.

Trắng tinh như tuyết bình thân bụng nhỏ hạ, quát đi che giấu âm mao tiểu âm phụ trắng nõn đáng yêu cảm thấy thẹn, lúc lên lúc xuống rung động cuồng loạn, mơ hồ có thể thấy thuộc về nam nhân bộ phận, chính cường thế trí nhập nàng trong cơ thể, khởi động một mảnh làm cho người ta sợ hãi thiên địa.

Nàng kiều nhu nhu vô lực thở hỗn hển: "Tùng, tùng không khai... Ô ~"

Mới vừa rồi kia một phen cấp liệt cao trào, Sở Luyện triều phun không ít hoa dịch, thế cho nên hai người giao hợp chỗ đều là ướt đầm dâm mi, Dung Khâm cũng không bức bách nàng, chỉ phủng cao nàng mộng nhi, làm hai người dán càng chặt chẽ chút.

Nàng một thân tuyết da loè loẹt, rút đi ngây ngô mị cốt yêu dã, uyển chuyển nhẹ nhàng doanh thân mình ở hãn song chường trung thiên kiều bá mị, như thế tuyệt mỹ tiểu vương vật, đều là hãn một tay dạy dỗ ra tới, như thế nhìn, hãn tình dục nồng đậm đào hoa mục nhú lại, cúi người đi ngậm lấy thân thủ xoa đại vú.

"Tiểu Luyện Nhi vĩnh viễn đều chỉ có thể là Dung Khâm, biết sao?"

Kiều kiều nãi đoàn ở hãn trong miệng bị lại hút lại cắn, làm cho tê dại ma thoải mái, Sở Luyện rục rở hồng nhuận khuôn mặt nhỏ thượng lập tức nhiều một tia gấp gáp, muốn ôm lấy Dung Khâm, nề hà đôi tay còn bị trói treo.

"Ngô ân ~ hút thật thoải mái ~ dung, Dung ca ca!"

Lại thoải mái, cũng không kịp nàng dâm lãng liếm mút hãn dương vật, Dung Khâm thoải mái thấp thở gấp, tuần mỹ khuôn mặt thượng mồ hôi nóng nhỏ giọt, lăn lộn cổ họng vội vàng, này tiểu dâm oa cũng chỉ có như thế tình thế hạ, mới có thể như vậy ngoan ngoãn ngọt ngào gọi hãn.

"Kẻ lừa đảo, chờ Dung ca ca không uy người ăn thịt bống sau, lại là cái vô tâm không phối."

Nếu là có thể, hãn hận không thể liên vẫn luôn như vậy dừng lại ở nàng trong cơ thể, làm nàng vĩnh viễn đều như vậy ngoan mới hảo... Bất quá, hãn tiểu đệ hạ, còn có nhiều hơn sự tình muốn đi làm.

Nàng muốn kia cầm tú giang sơn, vạn từ tôn, hãn sẽ vĩnh viễn hộ ở nàng tả hữu.

"Nói, ái không yêu Dung ca ca?"

Cự thạc côn thịch lại bắt đầu trừu động, ma sát huyết thịch, đỉnh xúc hoa tâm, theo co rút dần dần dừng tê mỗi khoái cảm, từ mật nói chỗ sâu trong như trùng phệ chậm rãi sống tán, Sở Luyện khó nhẹn nhíu mày, chỉ cảm thấy thân thể chỗ sâu trong nhiệt lưu nhiều mau chịu không nổi, bên tai là Dung Khâm cực nóng thở dốc, hỗn loạn mật giọt nước lạt thanh âm.

Không đủ không đủ, quá trưởng ~

"Nói!"

Hãn thật mạnh đỉnh đầu, đâm nàng ngọc thể bống nhiên chấn động, đông cứng lông tóc trát huyết khẩu sinh đau, lại đều không kịp tạt vào cung khẩu quy đầu, là như vậy hồn thạc tranh mãnh, không ngừng đẩy ra kiều nộn huyết thịch, tắc Sở Luyện kinh hô run khóc.

"Ái ái... A ~ đi ra ngoài đi ra ngoài!"

Nàng hoảng loạn kêu to đáng thương, hôn nàng khóe mắt nhiệt lệ, Dung Khâm từ nàng trong cơ thể lui ra tới, thật lâu phù hợp thân mật phủ một phân khai, khó xá khó phân chỉ bạc đoạn ly, chỉ xem đỏ bừng ngọc nhuận hoa khẩu ửng hồng điểm mĩ, căng ra tiểu nhục động đang ở nhanh chóng khép lại.

Bởi vì động tình mà run sức thịt non trương hạp, trắng sữa sền sệt, thâm nị mật thủy, trong lúc nhất thời chảy đều chảy bất tận.

69. Khẩu kiến bệ hạ

Treo ở hai sườn run sức chân nhi đã là nhức mồi chết lạng, mềm mại rũ óánh bạch chân nhỏ lại bị hấn nắm ở trong tay, khô nóng bàn tay nhẹ xoa, dần dần giảm bớt nằng một lát căng chặt.

"Phóng trẫm đi xuống!" Nàng hữu khí vô lực nói, yên liễu tế mi nhíu lại, chưa lui tình dục mê ly ở mắt hạnh trung, kiều diễm diễm mặt hồng óánh triệt, nếu không có lây dính nam nữ tương hoan, lại như thế nào có như vậy hảo nhan sắc.

"Thần rời khỏi tới, nhưng chưa nói liền như vậy thôi, bệ hạ đã muốn cùng thần là địch, có thể thấy được quá cái nào địch nhân có thể nhân từ nương tay, thủ hạ lưu tình?"

Hấn cực kỳ thần nhiên cười, rõ ràng là vô sỉ hạ lưu, nhưng tựa hồ lại nói rất là đạo lý, Sở Luyển khí ghen họng nhìn trần trối, nàng tựa hồ dọn khởi cục đá tạ chính mình chân.

Đáng tiếc, hối hận đã không còn kịp rồi

"Không được không được, mau phóng ta đi xuống... Dung Khâm, người dám!"

Mắt thấy hấn lại để đi lên, Sở Luyển mềm mại thân mình lập tức cương khẩn, ước loạn hỗn độn chân tâm phi lệ nếu hoa khai, dững đục dịch lỗ nhỏ nhi lại một lần bị tắc trụ, lại trướng lại mất hồn cảm giác đánh úp lại, cực độ mãnh liệt khoái cảm, so phía trước càng đậm càng nhiệt.

"A a!"

Lại một lần bị hấn đâm một đi một về phi đãng, dâm mi nước sốt loạn tiết, sâu không lường được xỏ xuyên qua, ma sát nội nói mật thịt từng đợt tê dại, Sở Luyện không tự kìm hãm được ngưỡng ửng đỏ như hỏa mặt, lại khóc lại kêu.

Nàng mau bị hấn giết chết!

*

Này một đêm quá độ tận tình, Sở Luyện ước chừng ở long sàng thượng nằm hai ngày mới hoãn quá thần nhi.

Đầu một sự kiện, tự nhiên là đi thăm hoàng thúc, Dung Khâm đêm đó nói hung hiểm, bất quá là hài hước Sở Trinh, thấy Tấn Vương cũng không lo ngại, Sở Luyện cũng liền yên tâm, Sở Trinh đưa thánh giá ra cửa cung khi, mịt mờ lại một lần đề cập đêm đó nói.

"Bệ hạ muốn sớm làm định đoạt mới là."

"Đường huynh dung trầm lại suy xét một phen."

Sở Luyện ngồi ở tiểu ngự liễn thượng, có chút thanh lãnh non nớt thanh âm từ kim long thêu thùa phía sau rèm lộ ra, ánh mặt trời vừa lúc, ngọc hoa tua áp xuống minh hoàng lụa mỏng hơi thấu, mơ hồ có thể nhìn thấy nàng ngồi ngay ngắn dáng người, tinh tế cao quý.

Ngự giá đi xa, Sở Trinh mới xoay người hướng Tấn Vương tạm cư cung điện đi đến, tuần lãng trên mặt biểu tình nhàn nhạt, hình như có thất vọng, giây lát mạc danh bật cười...

Mà Sở Luyện bên này, Tiểu An Tử phụng nước trà, một mặt quan sát đến thần sắc của nàng, rốt cuộc là nhịn không được hỏi: "Bệ hạ, vì sao không đáp ứng Tấn Vương thế tử? Nếu có bọn họ tương trợ, sau này hành sự cũng phương tiện chút đi."

Sở Luyện liếc hẩn liếc mắt một cái, Tiểu An Tử điều tới phụng dưỡng nàng phía trước, đã ở hai mươi bốn trong nha môn ẩn tuy giam làm được chương tữ, đầu óc tự nhiên muốn so bên nội quan linh hoạt rất nhiều, hiện nay hẩn thân là nàng tâm phúc, nhưng thật ra càng thêm thuận buồm xuôi gió.

"Việc này đã bị Dung Khâm biết được, ứng không ứng đã mất cần nóng lòng nhất thời."

Có thể tru thanh quyền thiên tự nhiên là hảo, nhưng Sở Trinh biện pháp cũng không quá hảo, trước bất luận Dung Khâm, chính là một cái Diêu Hiến, ở nàng phụ hoàng thời kỳ liền làm Tư Lễ Giám chương ẩn, chấp chương cung vua gần hai mươi năm, khổng chế triều cương cũng có mười năm sau, có thể đem nội các đều vắn đảo người, riêng là lấy binh phù khởi binh đi sát, chỉ sợ sẽ hoàn toàn ngược lại, hơi có vô ý liền sẽ thiên hạ đại loạn.

Cho nên, nàng sao có thể dễ dàng đồng ý.

Phóng nhãn hiện giờ, Dung Khâm so Diêu Hiến càng sâu, đề đốc Đông Hán làm người nghe tiếng sợ vỡ mật, thế nhưng liền luôn luôn nghe lệnh với hoàng đế Cẩm Y Vệ, cũng vì hẩn sở điều động, lại càng không biết có bao nhiêu như mây châu án sát như vậy biên giới đại quan mặc hẩn sở đuổi.

Sở Luyện hơi hơi ninh thon dài mày đẹp.

Nàng muốn làm tốt một cái hoàng đế, là khó với lên trời.

...

Sau giờ ngộ, Dung Khâm tự Đông Hán chủ xong việc sau liền vào cung, ở Thanh Lương Điện tìm được tiểu hoàng đế, lại phát hiện kia nha

đầu đang ở cùng Lưu hầu dạy học tập đánh cờ, hần chỉ bên ngoài đứng tiều một lát, liền nghe thấy Lưu kính nói không dưới mười cái sai.

Trong đại điện cực kỳ rộng thoáng thanh u, kim sơn bảo cách điều cửa sổ mở rộng ra, hành lang hạ bích thụ quỳnh hoa minh diễm, gió lạnh nhẹ phẩy, vào điện đi, trong không khí tán phù nhàn nhạt mùi hoa dần dần dày.

"Thần Dung Khâm, khẩu kiến bệ hạ."

Vê bạch ngọc quân cờ Sở Luyến bị hần kinh ngạc một chút, cong kiêu cánh bướm trường kiếm run rẩy, trong suốt con người liếc hướng hần tuấn rút thân ảnh, quỳ cũng chưa từng quỳ, nói gì khẩu kiến, nhẹ nhàng hừ lạnh một tiếng.

"Là dung khanh a, hãy bình thân."

Ngồi ở đối diện Lưu kính sớm đã đứng dậy, hần vốn chính là Dung Khâm chỉ định tới cấp Sở Luyến dạy học người được chọn, xem như Dung Khâm người, hướng tới Dung Khâm hành lễ cung kính nói: "Đốc chủ cờ nghệ xa tại hạ quan phía trên, hạ quan cả gan, còn thỉnh đốc chủ vì bệ hạ giảng giải một vài."

Sở Luyến ánh mắt lập tức từ bàn cờ thượng nâng lên, ngày thường nhìn thành thật bốn phận tất cung tất kính Lưu đại nhân, đây là phải làm phủ tay chường quỳ?

"Trẫm..."

"Một khi đã như vậy, liền từ ta đến đây đi, Lưu đại nhân cũng vất vả, tạm thời lui ra đi." Đạm mạc thanh âm trầm thấp.

Thấy Dung Khâm đã đi tới, Lưu kính lập tức thoái nhượng khai, đốc chủ đại nhân trực tiếp an vị ở hoàng đế đối diện, đem quyền thần kiêu

ngạo khí thể biểu hiện vô cùng nhuần nhuyễn, hãn nơi nào còn dám lại xem, cung eo triều hai người nhất bái, chạy nhanh đi ra ngoài.

Lưu kính vừa đi, Sở Luyện liền đem trong tay ngọc tử ném trở về, tú khí nhíu mày: "Đốc chủ hôm nay không ở Đông Hán, vào cung làm cái gì."

"Hai ngày chưa từng thấy bệ hạ, thần hôm nay đến xem thánh giá hay không an khang."

Hãn ngón tay thon dài cực ưu nhã vờ khởi một cái mặc ngọc quân cờ chuyển động ở đầu ngón tay, màu đen ngọc, ngọc sắc tay, nghịch quang phá lệ đẹp, Sở Luyện ánh mắt một ngưng

70. Đến tốt cùng là ai bốn

Hãn một câu hay không an khang, làm Sở Luyện tuyết sắc bên tai không khỏi thiêu đỏ lên, bị hãn như vậy lộng một đêm, liền nghỉ ngơi hai ngày, eo đều còn đau... Thẹn thùng phần uất trừng mắt nhìn hãn liếc mắt một cái, đứng dậy muốn đi khai.

"Như thế nào, bệ hạ không học sao? Lưu kính nhưng chưa từng nói bậy, thần cờ nghệ đúng là hãn phía trên, lại bốn người cũng có thể giáo sẽ."

Ôn hòa một chút thanh âm lại bởi vì cái kia tăng thêm "Bốn" tự, làm Sở Luyện nghe càng khí, mảnh khảnh eo bỗng nhiên vừa chuyển, màu thêu Bàn Long hạ thường ở trong không khí vẽ ra một đạo hoa lệ đồn dập độ cung, lại ngồi trở về.

"Một khi đã như vậy, trăm liền thỉnh giáo thỉnh giáo."

Nàng đảo muốn cho hãn nhìn xem, nàng bốn không ngu ngốc!

Dung Khâm môi mỏng không khỏi một loan, mím cười nhìn giận dữ Sở Luyện, không cấm lộ ra ôn nhu lại sủng nịch biểu tình, liền lúc trước

lưu lại tàn cục, một tử rơi xuống, chặt đứt Sở Luyện một con đường sống.

"Hiện tại, bệ hạ cảm thấy nên như thế nào đi?"

Sở Luyện tâm tư lập tức đều phóng tới ván cờ thượng, lúc trước thiết tưởng hết thảy đều bị Dung Khâm này một tử quấy rầy, trước đây Lưu kính còn sẽ làm nàng giáo nàng, mà Dung Khâm lại gọn gàng dứt khoát.

"Không vội, bệ hạ có thể chậm rãi tưởng, thần nơi đó nhưng thật ra thu một bộ tuyệt phẩm kỳ tử, bệ hạ nếu là có thể thắng một tử, thần liền đem chúng nó làm lễ vật đưa cho bệ hạ đi." Nói, hần liền đưa tới cao án, thật người đi lấy.

"Đây chính là người nói!" Sở Luyện chớp chớp mắt, nóng lòng muốn thử.

Dung Khâm đồ vật nàng là cũng không hiếm lạ, bất quá từ học cái này sau, nàng liền đặc biệt thiên vị thưởng thức quân cờ, cung nhân đem tốt nhất đều phụng tới, nàng cũng không hài lòng, trước chút thời gian Tiểu An Tử vô tình nói đến Dung Khâm nơi đó tựa hồ cất chứa một bộ bảo ngọc làm, chỉ là vờ ở đầu ngón tay đều là một loại hương thụ.

Nàng liền vẫn luôn ghi tạc trong lòng.

"Tự nhiên." Dung Khâm thanh âm càng thêm nhu hòa.

Sở Luyện càng thêm vất hết óc, do dự, vừa muốn rơi xuống khi, Dung Khâm liền sẽ nhắc nhở một câu, nàng vội vàng thu hồi tay, lại cẩn thận nghiên cứu, phát hiện hần nói đích xác thật là đúng, liền khác tìm hần lộ.

"Trẫm liền phóng nơi này!"

Kia tự tin tràn đầy bộ dáng làm cho cả kiêu yếp đều minh diễm vài phần, Dung Khâm gật đầu, theo nàng bước chân, lại gác xuống một tử,

cong môi hơi hơi mỉm cười: "Hiện tại đâu?"

Lần này Sở Luyện đảo không nhiều do dự, tựa hồ là dự đoán được hẳn sẽ như vậy đi, tiêm nộn tay nhi lay đánh cờ bàn duyên, duỗi tay đem bạch ngọc tử đặt ở tướng tốt địa phương, sau đó hướng về phía Dung Khâm doanh nhiên khoe ra.

"Trẫm cũng không có thua, tới phiên người."

"Xem ra Lưu kính nhưng thật ra dạy không ít."

Lần này Dung Khâm đảo chậm tốc độ, nhìn Sở Luyện kia hưng phấn tiểu bộ dáng, hẳn đảo không đành lòng làm nàng thất vọng rồi, chỉ gian quân cờ cố ý sửa lại phương hướng, rơi xuống một khác chỗ.

Sở Luyện vội vàng lại ấn tiếp theo viên đi, trong phút chốc cười đôi mắt đẹp cong cong, tươi sáng động lòng người, vui vẻ không thôi nói: "Người thua!"

Có thể thấy nàng như vậy cười, với Dung Khâm mà nói, thua thì đã sao.

"Thần kỹ không bằng bệ hạ, nếu như thế, kia phó tuyệt phẩm liền đưa cùng bệ hạ, còn muốn tiếp tục?"

Sở Luyện ngày xưa cũng chưa từng gặp qua Dung Khâm chơi cờ, chỉ cho là Lưu kính cố ý thôi phồng hân, cung nhân phân nhật về quân cờ, thần nhiên tự đắc nhìn hẳn: "Tự nhiên muốn tiếp tục, cũng làm cho đốc chủ minh bạch, đến tột cùng là ai bốn!"

Dung Khâm trong sáng ánh mắt tràn đầy bất đắc dĩ, đem cầm lấy quân cờ, Tiểu An Tử liền tới bầm báp.

"Bệ hạ, Hậu Lương thiếu chủ cùng lẫm nguyệt công chúa cầu kiến."

"Ân? Bọn họ như thế nào tới."

Sở Luyện thu cười, không rõ nguyên do nhìn về phía Dung Khâm, không biết có phải hay không ảo giác, lười biếng ỷ ở ghế gian hãn tựa hồ nháy mắt tươi cười hơi hàn.

Dung Khâm tự nhiên là không vui, khó được đem Sở Luyện hồng cao hứng lên, lại kêu tạp vụ người như vậy không duyên cớ huỷ hoại cơ hội, lãnh mắt thấp liễm, không chút để ý ngón tay giữa tiêm quân cờ ném hồi, trầm giọng nói: "Tuyên bọn họ tiến vào."

*

Cung yến đêm đó đèn sáng muôn vàn, nhưng rốt cuộc là buổi tối, Sở Luyện kinh hồng thoáng nhìn, ở hôm nay càng là kinh diễm không thôi, ngơ ngẩn nhìn áo bào trắng trắng tuyết nam tử, trường thân ngọc lập triều nàng hành lễ, hết thấy đều là như vậy cảnh đẹp ý vui.

"Thiếu chủ cùng công chúa không cần đa lễ, ban ngồi."

"Ly hăng, lẫm nguyệt cảm tạ bệ hạ."

Sở Luyện lấy lại tinh thần cũng nhìn nhìn vị kia công chúa, đúng là giai nữ, chậm chậm san san dáng người quyến rũ, so với kia họa tái phù dung mặt, nàng tề ngực váy gian lộ ra mãnh liệt thâm mương, quả thực là phá lệ bắt mắt.

Hai anh em đang theo Dung Khâm chào hỏi, thân là triều đại số một quyền thần, thẳng nhãi này ổn ngồi như Thái Sơn, mí mắt đều lười đến nâng một chút, liền phất phất tay ý bảo có thể.

Sở Luyện: "..."

Thật là uống phí kia công chúa thiên kiều bá mị đôn thân triển lãm.

"Bệ hạ, ly hằng lần này nhập sở, một là vì hạ đế thần, thứ hai là chịu phụ vương giao phó, muốn cùng Đại Sở lại ký kết quan hệ thông gia, hoàng muội lẫm nguyệt niên hoa chính giai..." Lương ly hằng thanh âm réo rắt, như người của hãn giống nhau, thanh nhã xuất trần.

Sở Luyến nhìn hãn, hãy còn nhớ rõ Dung Khâm từng nói người này là cái ma ốm, hiện nay nhìn kỹ, hãn khuôn mặt xác thật có loại khác hãn với thường nhân bệnh sắc, lại không có vẻ quá phận tái nhợt, càng thêm vài phần sắc đẹp.

Năm đó Tĩnh Quốc công đánh Hậu Lương không thể không thần, Lương Quốc chủ liền từng tưởng đưa hoàng muội tới cùng nàng phụ hoàng hòa thân, nễ hà khi đó ban Quý Phi đã được sủng ái, trong cung phi tử toàn chịu nàng hại, nơi nào bao dung tổ có mỹ danh dị quốc công chúa, việc này là được.

"Kia không biết công chúa nhưng có coi trọng ta Đại Sở vị nào tuần kiệt?"

Lương ly hằng giọng nói bất biến, hồi nói: "Nếu là ký kết quan hệ thông gia, tự nhiên là nên đưa hoàng muội vào cung."

Vào cung? Sở Luyến nhìn xem thao thao đại ngực mỹ công chúa, nhìn nhìn lại phong hoa tuyệt đại mỹ vương tử, nếu là người sau vào cung, nàng nhưng thật ra càng có thể tiếp thu...

Ngồi ở một bên Dung Khâm hồng nhạt môi cong ra lạnh lùng độ cung, có thể nói hoa lệ tươi cười, lệ khí kinh tâm, Sở Luyến bị hãn xem sờn tóc gáy, trong lòng về điểm này tính toán lập tức không dám lại mạo.

"Bất quá bệ hạ cùng hoàng muội tuổi kém có mấy, phụ vương chỉ nàng một cái đích nữ, thiên vị mười mấy năm, thần thỉnh bệ hạ có thể từ hoàng muội tự hành chọn một quý phu." May mà lương ly hằng tiếp tục nói đến.

"Đương nhiên có thể."

Sở Luyện này một đáp ứng, trước hết vui sướng đó là lấm nguyệt công chúa, một đôi quyền rũ đôi mắt đẹp thẳng lẳng lẳng liền nhìn về phía Dung Khâm đi, phảng phất không chút nào để ý hấn hoạn quan thân phận.

71. Khác phương thức

May mà lấm nguyệt công chúa thượng có chừng mực, chưa từng làm trò ngự tiền nói ra không nên lời nói tới, nếu thật là cầu gả cùng Dung Khâm, Sở Luyện cũng không dám hạ kia nói thánh chỉ.

"Bệ hạ cũng thiện đánh cờ sao? Không biết ly hăng nhưng may mắn có thể cùng bệ hạ một cờ."

Khó được mỹ nam tương mời, Sở Luyện tự nhiên sẽ không cự tuyệt, đang muốn vui vẻ đáp ứng, lại bỗng nhiên nghe thấy Dung Khâm nặng nề cười nói: "Bệ hạ chính là sơ học, thượng không rành việc này, thiếu chủ nếu thực sự có hứng thú, không bằng ta đến đây đi."

Sở Luyện không khỏi nghiêng đầu, trong lòng không phục, chế nhạo ý vị rất đậm: "Đốc chủ chẳng lẽ là đã quên, mới vừa rồi người chính là thua ở trẫm thủ hạ."

Nghe vậy, Dung Khâm thần sắc thông dong, chỉ là cười như không cười nhìn Sở Luyện liếc mắt một cái, sau đó từ từ đứng dậy đi hướng mới vừa cùng Sở Luyện đánh cờ vị trí ngồi xuống, ánh mắt đạm mạc liếc hướng lương ly hăng kia tương mê hoặc thương sinh thiên nhan, lại mở miệng khi, thanh âm lạnh lẽo như băng.

"Thiếu chủ không tới sao?"

"Dung đốc chủ nếu tương mời, ly hăng tự nhiên phụng bồi."

Bàn cờ trí ở gần cửa sổ chỗ, sau giờ ngọ ánh mặt trời vừa lúc, lưu loát dừng ở hai người trên người, lung khởi một tầng vàng rực, xem Sở Luyện mắt đều chưa từng chớp, một cái xuất trần như tiên, một cái lạnh lùng cao quý, tuy rằng nàng trong lòng cực kỳ khinh bỉ Dung Khâm kia lòng dạ hiểm độc thiên nô, khá vậy không thể không thừa nhận, cho dù là đối thượng lương ly hăng bực này thiên nhân chi tư, Dung Khâm cũng chưa từng rơi xuống nửa phần hạ phong, thậm chí ở khí thế thượng, trực tiếp áp xuống lương ly hăng.

"Thỉnh."

Hai người khách khí tương thỉnh, từ Dung Khâm chấp hắc tử, lương ly hăng cầm bạch tử, người sau đi trước.

Sở Luyện phụ cận đi xem cờ, nhưng thấy bàn cờ thượng một trước một sau hắc bạch phân minh, tốc độ không nhanh không chậm, đánh cờ sao, tự nhiên không giống chỉ Dung Khâm cùng nàng hai người tình hình lúc ấy nói nói cười cười, hiện nay trong đại điện khoảnh khắc yên tĩnh cực kỳ, chỉ nghe được quân cờ rơi xuống khoảnh khắc thanh vang.

Lương ly hăng thiện trí hiểm cảnh, mỗi một bước đi không tồn đường sống, Sở Luyện xem ở trong mắt, chỉ may mắn không phải chính mình đi lên, bằng không hoàng đế thế diện đều đến không có.

Lại xem Dung Khâm, không lâu trước đây còn bại bởi nàng người, này một chút chơi là thành thạo, một bộ bày mưu lập kế bên trong bộ dáng, hiển nhiên, Lưu kính cũng không từng có ý khuếch đại.

Kỳ phùng địch thủ, tình hình chiến đấu dị thường kịch liệt.

Thời gian dần dần chuyển dời, trước hết chịu đựng không nổi thế nhưng là lương ly hăng, nhất quán siêu thoát thế tục biểu tình cũng có rất nhỏ biến hóa, hẳn lại là thận trọng từng bước, cũng đánh không lại Dung Khâm hồ lang chi chiêu.

Chưa đến Đại Sở trước, hẳn là nghe qua Dung Khâm danh hào, chỉ cho là cái dựa vào đại thái giám Diêu Hiến đùa bỡn quyền thế hoạn quan người, nhưng mấy phen gặp mặt sau, hẳn mới biết chính mình khinh địch, có thể đem ván cờ đi đến như thế hung tàn nhân vật, vô luận lòng dạ mưu kế đều xa xa ở hẳn phía trên.

"Vương huynh."

Lương ly hăng trong tay quân cờ thật lâu lạc không đi xuống, bệnh trạng mơ hồ khuôn mặt đỏ thêm vài phần tái nhợt, đứng ở hẳn bên cạnh người lấm nguyệt công chúa trước hết thấy Vương huynh giữa trán mồ hôi lạnh, sá nhiên thất thanh gọi hẳn.

Mà ngồi ở đối diện Dung Khâm, như cũ phong khinh vân đạm ưu nhã, tiếp nhận cao án truyền đạt phần sứ chung trà, hai ngón tay vẽ hình rồng nấp trà chậm rãi đẩy đẩy, thiển hạp một ngụm, sâu kín nói: "Thiếu chủ thân thể có bệnh nhẹ, ta xem này cục liền đến đây kết thúc đi."

Dem người bức tới rồi cuối cùng một bước, lại như thế rộng lượng, quả thực là...

Lúc này lương ly hăng, một viên vốn là bị thương tâm bị Dung Khâm lại vô tình chọc vài đao, kẹt ở chỉ gian quân cờ run rẩy, bang một tiếng ngã xuống ở bàn cờ thượng, rắc rối tung hoành cục hoàn toàn rối loạn.

"...Ly hăng cam bại hạ phong."

Dung Khâm tuấn mi hơi chọn, u hàn ánh mắt dừng ở lương ly hăng trắng bệch trên mặt, nhẹ nhàng mà cười ra tiếng: "Thắng bại là chuyện thường, thiếu chủ không cần quá mức quan tâm, lúc này lấy thân thể làm trọng mới là, bất quá một hồi chơi cờ thôi."

Mắt thấy tiên nhân dường như nhân vật thua thảm đạm, gầy ốm thân hình ngồi ở bàn cờ trước lung lay sắp đổ, Sở Luyện đều đau lòng.

"Thiếu chủ còn hảo? Chiêu trăm thái y đến xem đi."

Lương ly hăng liền lương lẫm nguyệt tay khó khăn lẫm đứng lên, triều Sở Luyến hành lễ, huyết sắc mất hết cánh môi khê nhúc nhích: "Đa tạ bệ hạ, ly hăng đây là cũ tật, quan dịch trung bị có dược vật, dung ly hăng cùng vương muội đi trước cáo lui."

Hắn nói chuyện thanh âm đều nhược vô lực, Sở Luyến vội gọi tới Tiểu An Tử: "Người bị kiệu, cần phải ổn thỏa đem thiếu chủ cùng công chúa đưa về quan dịch đi."

"Là."

Thẳng đến kia mặt màu trắng thân ảnh tựa bầu trời mây bay phiêu xa, Sở Luyến mới ngơ ngẩn lấy lại tinh thần, thầm than nam sắc hoặc nhân, vừa chuyển đầu liền đối với thượng Dung Khâm lãnh đến không thể lại lãnh đôi mắt.

"Khụ khụ, dù sao cũng là một quốc gia thiếu chủ, nếu là có bất trắc gì, trăm thân là hoàng đế cũng không hảo cùng Lương Quốc chủ công đạo đi."

"Bệ hạ thật là lo lắng, ta xem lương thiếu chủ bệnh không nhẹ, bệ hạ không bằng tự mình đi quan dịch nhìn xem, chẳng phải càng có thể thể hiện đối Hậu Lương coi trọng." Dung Khâm dường như không có việc gì nói.

Sở Luyến tâm đột nhiên căng thẳng, khẩu khí này làm sao như thế toan?

Vừa vắn lúc trước khiên đi lấy quân cờ xướng dịch nhập tới, đem hộp gấm đặt ở bàn thượng, Dung Khâm khai như ý tiểu khóa vàng, kia chứa đầy hai cách ngọc tử liền đoạt Sở Luyến mục, lạng lẽ đến gần rồi qua đi.

"Hắc hắc, mặc kệ như thế nào, lúc trước người xác thật bại bởi trăm, thứ này cũng chính là trăm."

Nàng còn có mặt mũi cười? Dung Khâm vê đánh cờ tử tù tay ném trở về, Sở Luyện đem bàn tay tới khi, bỗng chốc một chút đập lên hộp, lãnh mắt một liếc: "Tự nhiên là phải cho bệ hạ, bất quá hiện tại vi thần tâm tình không thoải mái, thứ này sao..."

Sở Luyện nhú mày, ngưỡng phần quang nếu nị khuôn mặt nhỏ úy khuất nhìn hẳn, nhỏ giọng lẩm bẫm.

"Trẫm lại không có làm sai cái gì."

Dung Khâm không chút để ý vuốt ve hộp gấm thượng nhật nguyệt phù điêu, phía sau lưng lưng biếng dựa vào trên đệm mềm, hẳn là thật thật không mừng nàng xem nam nhân khác ánh mắt, đặc biệt là xem lương ly hằng cái loại này, lòng tràn đầy tư tựa hồ chỉ có kia một người.

"Ta nói, đồ vật là phải cho bệ hạ, bất quá, đến đối loại phương thức cấp."

Khác phương thức? Sở Luyện chần chờ nhìn về phía hẳn, bỗng nhiên có chút điềm xấu dự cảm...

72. Uy mắn nơi này h

"Trẫm từ bỏ, từ bỏ! Người phóng ta đi xuống!"

Bị Dung Khâm chặn ngang bế lên đặt ở bàn cờ thượng, Sở Luyện hoảng loạn giãy giụa lên, huy quân cờ ào ào rơi xuống đầy đất, Dung Khâm chiếu kia không an phận loạn vượn mông vênh chụp một phen, nàng phương liếc miệng nhi, sợ hãi nhìn hẳn.

Thanh triệt nếu thủy doanh doanh đậy mắt, đem hẳn ảnh ngược rành mạch, Dung Khâm nhin không được tới gần, đôi tay chống ở nàng bên cạnh người, phủ đi vòng eo áp Sở Luyện không ngừng sau này khuynh đi, bất an lại sợ hãi.

"Tiểu Luyện Nhi rất sợ? Đừng sợ, chỉ là đôi cái hảo ngoạn phương thức, đem đồ vật tặng cho người thôi."

Cặp kia mê người đào hoa mắt thản nhiên nhìn nàng, cười như không cười, ôn nhu đã lệ thối nhiên, Sở Luyện thế nhưng xem thất thần, ngực chậm rãi nhảy lên địa phương bỗng chốc liên hồi đập đều.

Phanh phanh phanh!

Dung Khâm ngón trở nhẹ nhàng vuốt ve ở nàng phần nộn cánh môi thượng, xẹt qua nhẹ hạp môi phùng, từ hơi tiêm cảm theo rung động yết hầu, chui vào nàng long bào, lòng bàn tay cực nóng vỗ ở xương quai xanh thượng, Sở Luyện bị năng nháy mắt hoàn hồn.

Giờ khắc này, cứ nhiên có cỗ nói không nên lời khát vọng.

Nàng vội vàng giơ tay, trao một cái đã bắt được Dung Khâm tay áo, găm vật liệu may mặc hơi ngạnh, còn không đợi nàng làm gì, Dung Khâm liền trở tay bắt nàng tế cỗ tay, sờ qua nàng thân thể lòng bàn tay, nhiệt chúc người.

"Người, người..."

Hắn cường tới, Sở Luyện đảo sẽ không sợ, sợ nhất đó là hắn kiên nhẫn khiêu khích, như vậy trạng huống Sở Luyện giống nhau đều không thể chịu được, cuối cùng biến thành chính mình cũng không dám tưởng bộ dáng.

Trong tay một đoạn cỗ tay trắng nõn tinh tế trắng nõn, Dung Khâm nắm gắt gao, một tay sờ đến Sở Luyện sau thắt lưng, dễ dàng giải Cửu Long ngọc đai ám khấu, nơi đó buông lỏng, trên người nàng long bào cũng tùy theo tán suy sụp.

Sở Luyện theo bản năng duỗi tay đi đè lại đi xuống tán quần áo, nhưng càng là đi lỏng, tán càng nhanh, giây lát rộng thùng thình long bào hỗn độn

phủ kín bàn, ngồi ở mặt trên nàng chỉ còn lại có đơn bạc trung y tránh thế, Dung Khâm thậm chí không cho nàng bất luận cái gì cơ hội, rút ra đai lưng, đôi tay bóp chặt nàng mảnh mai đầu vai, vê xa tanh một cõi.

Chợt sinh lạnh.

"A!"

Này thanh duyên đáng gọi to đột nhiên không kịp phòng ngừa ôm tai, đối tượng Dung Khâm đen đặc như mực đôi mắt, Sở Luyện tâm đều nhắc tới cổ họng nhi, hoặc là không làm, đã làm phải làm đến cùng, cắn môi liền nâng lên trơn bóng cánh tay ôm lấy Dung Khâm eo.

"Đi nội điện, được không."

Hắn tay ở trắng nõn như tuyết trên da thịt nhẹ nhàng hoạt động, mỹ diệu xúc cảm thập phần tinh tế, trước hai ngày lưu lại loang lỗ dấu vết đã đậm đi, lại là như vậy thuần khiết vô hạ, nhiếp nhân tâm phách. Hắn vốn nên đáp ứng nàng, rốt cuộc này vẫn là nàng lần đầu tiên như vậy ngoan.

"Không tốt." Giọng nói đem lạc, trong lòng ngực nhỏ xinh thiếu nữ đó là cứng đờ, Dung Khâm lại lạnh lùng bật cười, không lưu tình chút nào kéo xuống nàng cuối cùng mặt ngực, đăm đăm nói: "Tiểu Luyện Nhi luôn là thích xem khác nam tử, Dung ca ca thực không cao hứng."

Hắn không cao hứng, tự nhiên liền phải ý tưởng nghĩ cách cao hứng.

"Người đến tốt cùng muốn làm cái gì! Trẫm dựa vào cái gì liền không thể xem khác nam tử, Dung Khâm người đừng quá quá phận." Sở Luyện một sửa mới vừa rồi ngoan ngoãn, còn tự do chân liên tục đá hướng Dung Khâm, hậu đế Bàn Long ủng đá người cũng không phải là đùa giỡn, cố tình Dung Khâm trốn cũng không né, từ nàng đá.

"Chính là ta chính là không thích người xem nam nhân khác."

Hắn nhẹ nhàng cong hạ thân tử, gần gũi nhìn thẹn quá thành giận nàng, bàn tay đại khuôn mặt nhỏ như thế nào đều xem không đủ, trong mắt thắm đầy Sở Luyện xem không hiểu nhu tình, thâm thúy không thấy để u trầm ẩn ẩn mờ mịt đáng sợ chiếm hữu dục.

"Người có bệnh!" Nàng không thể nề hà mắng đến.

Dung Khâm môi mỏng một câu, cười đẹp cực kỳ, một chương bao lại nàng ngực gian tiểu nãi đoàn chậm rãi vuốt ve, thoáng trầm ngâm: "Có lẽ đi."

Đại để vẫn là bệnh không nhẹ cái loại này, chẳng sợ nàng mắng hắn, đá hắn, hắn thế nhưng đều vui vẻ chịu đựng.

Oánh mềm nhục đoàn bị hắn xoa phát ngứa, ngọc trắng nõn thẳng thẳng tuyết cổ không cấm nổi lên khả nghi hồng nhạt, lan tràn đến má bạn, hồng nhuận má đào, mặc cho Sở Luyện như thế nào trốn, cũng tránh không khỏi đôi tay kia linh hoạt khiêu khích, thân mình một tởm, cả người đều mềm ở Dung Khâm trong lòng ngực.

Che trời lấp đất đều là hắn trên người thanh nhã mộc hà hương, nàng ngón tay run rẩy bắt lấy hắn vạt áo, hô hấp kiều xúc.

"Đừng xoa nhẹ, ngô ~"

Trước hai ngày bị hắn uy bí dục sau, thân mình liền so ngày xưa càng mẫn cảm, hôm nay một chạm vào, Sở Luyện liền cùng đêm đó giống nhau, trong thân thể không biết giác cuồn cuộn nổi lên áp không được khô nóng, hãm ở Dung Khâm rộng lớn trong lòng ngực, trong lúc nhất thời đôi mắt đẹp ửng đỏ, mị sắc xinh đẹp.

"Hảo, không xoa nơi này, đổi một chỗ xoa đi."

Dung Khâm buông lỏng tay, tạm thời buông tha phần phi nãi đoàn, đầu ngón tay điểm điểm đông cứng anh quả nhi, nghe Sở Luyện ô thanh ưm, thanh tuyến trên mặt ý cười bất biến, bàn tay phất quá eo thon, trực tiếp tìm kiếm nàng giữa hai chân.

"Xoa nơi này tốt không?"

Tự nhiên là càng không được, bị hấn cách trung quần nhấn một cái, Sở Luyện mãi cảm thẳng run run, vội không ngừng muốn bế hợp lại hai chân, lại bị Dung Khâm đặt mình trong xâm nhập không được nàng bất luận cái gì động tác, trơ mắt nhìn hấn trường chỉ ở kia chỗ moi động, sinh sôi tê dại ngửa, một cổ tiếp một cổ tán loạn mở ra.

"Không được không, người dừng lại ~ a ân... Dung, Dung Khâm ~"

Hấn ôm lấy nàng run rẩy nhũn ra eo, đó là nàng giờ phút này mê ly dâm loạn, hấn cũng bình tĩnh biến thái, ngón tay thon dài đỉnh lộng ướt nóng kiều nộn chỗ, chẳng sợ không lột ra đi xem, hấn cũng có thể tưởng tượng kia chỗ đã là như thế nào xuân tình kiều diễm.

"Thực ướt, tiểu Luyện Nhi đói bụng đi? Uy mãi nơi này, được không?"

Nói không nên lời mỉ hoặc thanh âm ở nàng bên tai hốt hoảng, giờ khắc này cũng mặc kệ là ban ngày ban mặt, ánh mặt trời vừa lúc, Sở Luyện khó nhịn dùng đầu nhỏ thẳng ở Dung Khâm trong lòng ngực loạn cọ.

73. Bị quân cờ nhét đây HH

Rút đi trung quần, dư một đôi non mịn tú chân bị Dung Khâm cầm, tuyết thấu phần chân trần bị hấn đặt ở bàn cờ hạ bàn duyên thượng, Sở Luyện run run rẩy rẩy tưởng bế hợp lại kia cảm thấy thẹn địa phương, lại bị hấn trong mắt lãnh lệ dọa không dám lại động.

"Người đừng xằng bậy..." Nàng như nước trong suốt mắt nhi tội nghiệp nhìn hẳn, mông lung thủy quang tựa muốn tràn ra tới, lại là không lay động hoàng đế phổ nhi.

Tươi đẹp ánh mắt một tia một sợi sái lạc ở nàng giáo hảo ngọc thể thượng, tiêm mỹ băng cơ ngọc cốt bị hẳn nhẹ nhàng vuốt ve, trường chỉ du tẩu quá địa phương, đó là kéo dài không đi khô nóng, ngồi ở bàn cờ thượng, Sở Luyện run run lợi hại hơn.

Hẳn những cái đó biến thái đa dạng, nàng đào rỗng đầu đều sẽ không thể tưởng được.

Cẳng chân khúc trương, đem nàng phía dưới âm hộ ngọc môn không lý do hiển lộ, cạo đi lông tóc tiểu âm phụ trắng nõn đáng yêu đến cực điểm, đêm đó hẳn đồ dục vật đi lên, sau này này chỗ liền sẽ vẫn luôn như vậy trắng nõn, không sinh một tia tạp vật.

"Ngửa ~"

Nàng run nhu thanh nhi làm như rên rỉ, Dung Khâm thấp thấp lên tiếng, tịnh lớn lên ngón tay từ âm hộ thượng đi vòng quanh hạ đoạn, tuy là hai chân đại trương, kia hai mảnh kiều nộn nếu hoa môi nhi cũng bế chặt chẽ, ngây ngô làm như chưa bao giờ bị đụng chạm quá giống nhau.

"Bệ hạ nơi này sinh xinh đẹp, không nghĩ thân thủ sờ sờ sao?"

Hẳn xoa xoa phiếm ướt át hồng phi hoa môi, cầm lòng không đậu nghĩ một khi cắn vào đi vào, kia thịt non diễm nhiều hút toát khẩn trí, làm hẳn bỗng nhiên hô hấp trầm xuống.

Sở Luyện chính khó nhịn cắn môi, tô tô ngửa hư không cảm giác càng ngày càng nùng, bỗng nhiên nghe hẳn lời này, không thể nhịn được nữa, nâng lên trắng nõn chân liền triều hẳn kia trương khuôn mặt tuần tú đá tới.

Dung Khâm phản ứng kinh người, một phen liền bóp lấy nàng mắt cá chân, ánh mắt sâu kín nhìn đang run mướt mà ngón chân, giầy lát, mới chậm rãi đem nàng chân thả lại nơi xa.

"Lại lộn xộn..." Mặt sau không nói nói ý vị thâm trường.

Sở Luyện bị hấn như vậy đùa nghịch đã là đủ sợ hãi, trước vài lần trải qua còn ký ức hãy còn mới mẻ, sao biết hấn lần này sẽ như thế nào lộng, mắt thấy Dung Khâm đem chính mình tay dặt lên, nàng liền dùng sức giãy giụa, chính là như thế nào cũng tránh không thoát hấn giam cầm.

Hơi lạnh ngón tay ngọc chạm đến ở thân thể của mình nơi riêng tư, nàng xấu hổ mặt đỏ tai hồng, không có lông tóc che đậy nhô lên chỗ, non mịn kiêu mềm, xuống chút nữa, đó là ôn nhuận ẩm ướt thịt môi.

"Không cần!"

Nàng khúc ngón tay không dám dùng sức, lại vẫn là phòng không được Dung Khâm khống chế được nàng đi nhất nhất vuốt ve chỗ mẫn cảm, hấn dùng hai ngón tay đem nhắm chặt hoa phùng hương tả hữu kéo ra, tiểu lỗ trong suốt nhiệt lưu bỗng chốc chảy ra tới, dâm mi hơi thở đột nhiên có thể nghe.

Sau đó...

Hấn thế nhưng đem tay nàng chỉ nhét vào đỏ bừng trước huyết khẩu nhi!

Sở Luyện nhất thời kinh hô: "A ~"

Nàng cảm giác được rõ ràng kẹp lấy ngón tay huyết thịt kiêu nộn nóng lên, ướt đầm dề thịt bích mềm mại nhô lên, tiến không thâm, lại cũng có thể sờ đến đầu trên thịt nếp gấp, co chặt lực đạo chính bài xích hết thủy dị vật.

Dung Khâm hôn hôn nàng kinh sợ vô thố mà trừng lớn mắt đẹp, ở nàng hấp tấp rút ra ngón tay sau, cũng không cưỡng bách nàng, ngược lại thay đổi chính mình tới, chống tiết ra mật dịch, khớp xương thon dài ngón giữa toàn bộ nhét vào sốt cao hoa kính trung, moi lộng khăn nộn thịt nhi, nhẹ nhàng quấy loạn lên.

"Tiểu Luyện Nhi tổng nói Dung ca ca làm cho người tàn nhẫn, chính người nói nói, như vậy diệu hoa động, Dung ca ca sao lại có thể chịu đựng không hung hăng lộng đâu."

Tầng tầng lớp lớp non mịn hoa thít bong phóng, càng là hướng bên trong giáo liên càng ướt, ngón tay đều tắc không được dính hoạt nhiệt lưu theo cửa động nhanh chóng dừng dật, chảy nhỏ giọt chảy quá tuyết cổ, thực mau liền thấm ướt phía dưới bàn cờ.

Sở Luyện nắm chặt tay nhi, chỉ gian tàn lưu ướt nị dị thường rõ ràng, như vậy trơn mềm khăn trất chỗ, có liên chính nàng cũng không biết ma lực, giờ khắc này, nàng thế nhưng là nhận đồng Dung Khâm nói.

"Ngô ân!"

Ngón tay câu làm cho chỗ sâu trong hữu hạn, lại cũng linh hoạt đem có thể tiếp xúc đến mẫn cảm điểm đều trêu chọc rối loạn, từ Sở Luyện khẩu nhi dật ra ươm thanh trong lúc nhất thời kiều run mê người tâm thần.

Dung Khâm cố ý đem từng luồng mật lưu dẫn ra huyết khẩu tới, nhìn bàn cờ thượng thiếu nữ dáng người run rẩy nhiễm tình dục nhan sắc, thấp thấp nói: "Ra nhiều như vậy thủy, lấy đồ vật uy mẫn lỗ nhỏ nhi, được không?"

Vốn là dễ nghe mát lạnh thanh âm lộ ra nhè nhẹ lưỡi biếng mị hoặc, Sở Luyện lập loè thủy quang đồng tử dần dần mất đi tiêu cự, không hề để cự với hắn, ngoan ngoan gật gật đầu.

Giây lát, nàng nghe thấy được lựa quân cờ thanh âm, ngu dại ngốc nhìn Dung Khâm, đem một cái đen như mực sắc ngọc quân cờ đặt ở tiểu hoa khẩu thượng.

Trường chỉ nhẹ nhàng nhấn một cái...

"Ô ~"

Hơi đột trợn bóng âm phụ hạ, như hoa xinh đẹp môi âm hộ phấn nộn ướt nị, chờ đến lâm vào trong đó ngón tay rút ra sau, hết thấy đều khôi phục nguyên trạng, chính là Sở Luyện lại có thể rõ ràng cảm thụ được, phong kiều thủy mị hoa kính.

Lạnh lẽo đông cứng quân cờ tắc mà thật sâu.

U hương dâm mi hơi thở hoảng hốt cảm quan, hư không đường đi đang ở bị dị vật lấp đầy, không giống nhau mới mẻ cảm kích thích nàng ngây ngô phản ứng, bên tai từ từ quanh quẩn Dung Khâm thấp thuận tiếng nói.

"Hai viên, ba viên... Sáu viên... Tám viên... Tắc không được đâu."

Trường, thực trường, tràn đầy phong phú cảm trường Sở Luyện dồn dập thở dốc đều nhỏ bé yếu ớt, nàng không dám dùng sức, bởi vì theo bản năng sẽ chặt lại thân thể, kia một kẹp sức, huyết thịt gian đều là quân cờ lãnh ngạnh.

"Từ bỏ ~" nàng kiều suyễn ai ai, ngồi ở bàn cờ thượng thân mình đã là lung lay.

Dung Khâm dùng ngón tay vuốt ve giữa môi hồng thấu tiểu thịt để, một bên đem kềm chút bài trừ động nhi khẩu quân cờ ấn trở về, tắc như vậy mãi, nàng dâm mật lại vẫn là chảy vui sướng, néo sung huyết âm để thoáng dùng một chút lực.

"A a!"

Lộc cộc.

Bỗng nhiên kích thích, toan Sở Luyện cố nén đã lâu nhiệt lệ tràn mi mà ra, cả người bỗng nhiên rùng mình hoa kính thật mạnh mấp máy, nhét đầy trong cơ thể quân cờ liên tiếp bài trừ tới vài viên, tạp mặt bàn thanh vang.

Mặt lưu như trạch, ào ạt hoa lệ.

74. Sau nhập cuồng loạn HHH (đạo cụ)

Nàng liền như thế bị hấn dùng ngón tay xoa tiết.

Mặt lưu thủy dịch ướt bàn cờ tảng lớn ấn tí, Dung Khâm duỗi tay ôm lấy mềm mại thân mình Sở Luyện, vỗ về nàng run run không thôi phía sau lưng, tinh tế gian một mảnh hiểm có ấm áp tế hoạt, bóp eo nhỏ đem nàng ôm xuống dưới.

"Năm bò."

Hai điều tú chân đánh run nơi nào còn đứng ổn, đem nàng lật qua thân nằm sấp đặt ở bàn duyên thượng, Dung Khâm mới buông lỏng tay, giây lát lại nghe thấy được quân cờ rơi xuống đất thanh âm.

"Ô ~" Sở Luyện khó nhịn thở gấp, ửng đỏ khuôn mặt nhỏ kề sát lạnh lẽo mặt bàn cọ xát, toan hư bụng nhỏ chống bàn duyên áp bên trong từng luồng co rút lại, thủy nhi chảy hoan, nhét vào đi đồ vật cũng đi theo nị hoạt đi ra ngoài.

"Đều ra tới?"

Dung Khâm nhìn Sở Luyện hiện nay kia thâm lăng lăng bộ dáng, ngoan cực kỳ, hừ hừ run run như là bị hấn lộng tàn nhẫn, cố tình hấn còn

không có tiền nòng, đại chương nhéo nhếch lên tròn trịa tiểu môn, trắng nõn rãnh môn gian ướt hỏn độn bất kham.

Sở Luyện bản năng lắc môn, tách ra giữa hai chân nửa ẩn nửa lộ phì nộn tiểu hoa phùng, câu nhân mà không tự biết, hữu khí vô lực nói: "Còn, còn có..."

Doanh sung nội nói đồ vật tuy rằng liên tiếp trượt đi ra ngoài, nhưng trước hết nhét vào kia một viên còn ngoan cường tạt ở bên trong, đông cứng chống thịt non, vách động thoáng co rút lại động, đã bị đình lại ma lại đau, Sở Luyện thử chính mình ra bên ngoài biên tế, lại không được này nói, ngược lại làm cho một thân mồ hôi nóng, càng thêm khó chịu.

Dung Khâm đứng ở nàng phía sau, rõ ràng nhìn hơi trán hoa phùng co rút lại run lên, mật lưu cũng là nhất thời cấp nhất thời hoãn, không khỏi chế nhạo: "Tế không ra?"

Kia đồ vật tạt không thâm không cạn, đúng là mẫn cảm địa phương, Sở Luyện như bị bóp ở mạch máu, run rẩy hai cái đùi nhi cấp mau khóc, một hồi quá mức đi, thủy môn môn hạnh nhân mắt nhi ba ba nhìn Dung Khâm.

"Dung ca ca ~"

Như vậy ánh mắt trong suốt mê người, nước gợn liễm diễm, câu người linh hồn nhỏ bé đều kém chút không có, đáng tiếc Dung Khâm định lực quá cường, võ Sở Luyện phẫn bạch mềm đạn môn nhỏ, thấp thấp nói: "Tiểu âm oa oa, lộng không ra liền không lộng, lưu tại bên trong cũng coi như là cho người lễ vật."

Sở Luyện ngẩn ngơ, nước mắt đều dọa xuống dưới.

"Không muốn không muốn! Lấy ra, nhanh lên!"

Xem nàng tin là thật, chính mình cấp thiếu chút nữa duỗi tay đi lộng, Dung Khâm mới đưa nàng ấn trở về, ý cười trên khóe môi hơi nùng, cũng song chỉ trực tiếp cắm vào nàng mật động đi.

"Hào, Dung ca ca giúp người lộng."

Sốt cao đường đi dâm hoạt không thôi, hơi lạnh ngón tay dần dần tham nhập, theo lồi lõm non mịn mịn thịt đi tìm kia viên không muốn ra tới quân cờ, nị nị đầm nước tiếng vang lên, Sở Luyện cắn chặt môi răng gian, không cấm phát ra thỏa mãn rên rỉ, tinh tế vừa nghe, sung sướng kiêu mị.

"Ân ~ người, người mau chút ~"

Hắn thăm quá chậm, càng như là cố ý ma lộng nàng, ngón tay một hồi ấn huyết thịt, một hồi lại đi sờ moi thịt bích, sóng triều nhiệt lưu làm hắn chơi càng thêm thông thuận, Sở Luyện lại là chịu không nổi.

Dâm tà ma sát khởi dậy một loại quen thuộc mà kỳ diệu cảm giác, từ trong tới ngoài, từ dưới đến thượng, kéo lên, sóng tán...

"A!"

Nàng khống chế không được phát ra âm thanh, tế nhu ai uyển, thân thể không tự chủ được rùng mình, theo hắn ngón tay gian biến hóa, này cổ rùng mình cũng biến phần khởi lên, miễn cưỡng đập lên mặt đất trắng nõn ngón chân khoảnh khắc băng gặt gao, cảm giác hắn liền sắp sờ lên cái kia mẫn cảm địa điểm, chỉ cần hắn một lộng, sở hữu khó chịu đều sẽ hóa thành tưởng tượng không đến cực lạc.

Nàng bản năng sợ hãi... Lại nhảy nhót chờ mong, ý thức dần dần biến mất loạn.

Bồng chốc!

"Tìm được rồi."

Ngón tay mang theo âm mi tiếng vang ở mặt nói chỗ sâu trong đột nhiên im bật, hãn song chỉ căng ra khẩn trí thịt bích kẹp tới rồi kia viên quân cờ, đầu ngón tay xúc động ở mềm thịt thượng, kia một chạm vào, muôn vãn khuây khoả nổ tung, toan ngửa Sở Luyện nháy mắt hít thở không thông.

"Ngô!!"

Đường đi trong lúc nhất thời súc động thất thường, may mà Dung Khâm rõ ràng nàng thể chất, biết được là lại cao trào, song chỉ linh hoạt kẹp quân cờ nhanh chóng rời khỏi, rốt cuộc đem cuối cùng đồ vật lộng ra tới, lại xem Sở Luyện treo không ở bàn duyên hạ hai điều tế bạch chân nhi, hai sườn đều chảy trong suốt nhiệt lưu.

Kia âm nị hương vị, dụ hãn cổ họng đại động.

Bang, ném xuống trong tay quân cờ, hãn liền quần áo đều lười đến rút đi, vén lên đẹp đẽ quý giá hạ thường, giải trung quần liền động thân âm vào.

Bất thành linh đánh vào, cảm Sở Luyện nhất thời hoang mang lo sợ, nhỏ xinh thân mình đi phía trước hung hăng một khuynh, còn không có quá khứ cao trào khoái cảm nháy mắt bị kia thật lớn cơn thịnh, đỉnh tới rồi càng đáng sợ cực lực, nàng hoảng loạn bắt lấy bàn cờ, thét chói tai.

"A a a!!!"

Thâm nhập cốt tủy khuây khoả, loạn nàng hồn cũng chưa.

Tùy theo mà đến đó là Dung Khâm cuồng cảm mãnh thao.

U hẹp tiểu mật động vốn là dâm nhiệt tới cực điểm, này một phen đúng lúc đến này chỗ đảo lộn, thẳng tắp đánh vào hoa tâm thượng, càng đảo càng nhanh, càng dâm càng sâu, phanh phanh tiếng nước đã là đoạn không dứt nhĩ, Sở Luyện là điên rồi, mê, Dung Khâm cũng xấp xỉ.

Hãm sâu ở nàng trong cơ thể, áp lực đã lâu dục vọng tàn sát bừa bãi, thao nhập địa phương không có chỗ nào mà không phải là nộ nhiệt khẩn, tầng tầng lớp lớp, chặt chặt chẽ chẽ, cốt tủy gian đều khổng chế không được bốc lên khởi mất hồn tê dại.

"Ách ách ách... A... Ô ô..."

Hãm nhập quá nhanh, tranh đột nhiên lực độ đảo Sở Luyện hoa cả mắt, thân thể nhất trống không địa phương bị hãm tắc chặt ních, ngạnh bang bang thạc vật cơ hồ liền phải phá khai cung khẩu, nàng tưởng cầu hãm chậm một chút, lại thẳng không nổi nhanh chóng kích thích, đại trương cái miệng nhỏ hoảng sợ hô hấp không nhiều lắm mới mở không khí, sở hữu rên rỉ đều biến thành kết thúc dứt quãng tục kiêu đề.

Hỗn độn hoa phục chặn hai người tương liên địa phương, cũng đem kia cuồng loạn thao lộn che đậy.

Từ xa nhìn lại, kia ăn mặc quan bào tuần mỹ nam nhân đang ở cúi người, dị thường cao lớn thân hình ngăn chặn trên bàn thiếu nữ, đem nàng điểm nhiều nhỏ xinh chiếm hữu ở chính mình trong lòng ngực, không lộ nửa phần.

Rõ ràng là yên tĩnh đến cực điểm thân mật hình ảnh, lại cố tình ở hãm đại động eo hông động tác gian, biến phá lệ cảm thấy thẹn kích thích.

Nàng ở khóc, khóc liêu nhân nội tâm; nàng ở kêu, kêu dâm loạn hoặc nhân.

Mà đề ở trên người nàng hẳn, chỉ là thanh thanh ở nàng bên tai gọi nàng, gọi cấp liệt, gọi ái muội, gọi bách chuyển thiên hồi...

75. Hắc rớt cuộc đại biến thái

Sở Luyện mơ thấy chính mình lại về tới cái kia lãnh cung rách nát tiểu viện, giữa hè khi, tường da bong ra từng mảng góc tường hạ nở khắp từng cụm không biết tên tiểu bạch hoa, hạ ve kiệt lực hí, nhỏ nhỏ nàng chính cố hết sức kéo tới một cục đá.

Thiên có chút nhiệt, nàng mệt mồ hôi đầy đầu, cái loại cảm giác này cho dù ở trong mộng cũng phá lệ rõ ràng.

Nàng dẫm kia khối không lớn cục đá, gầy yếu tiểu cánh tay liên tiếp hướng phá trên tường phàn, nàng thói quen leo cây, bò tường tuy rằng là lần đầu tiên, khá vụng là nắm chắc tử, thân thể gầy nhỏ nhiều lần trặc trở bò đi lên.

Lại phát hiện tường một khác đầu so bên này còn muốn cao quá nhiều.

Nàng không nghĩ trở về, nhưng bên này cũng không dám đi xuống.

Cấp khóc lên, oi bức kín gió phong quanh quần, cả người đều ngốc ngốc khó chịu, nhất thời nhìn xem bên này, nhất thời nhìn xem bên kia, sợ hãi lại không muốn lùi bước.

"Lại nghịch ngợm, không phải đã nói không được trèo tường sao."

Thiếu niên thân hình cao dài thon gầy, ăn mặc màu xanh nhạt hạ bào, lẳng lặng đứng bên ngoài tường hạ, thanh âm dễ nghe cực kỳ, ngồi ở trên tường Sở Luyện lập tức không khóc, mở ra hai chỉ dơ dơ tay liền triều kia thiếu niên đuổi đi.

"Ca ca! Ôm!"

Đáng tiếc quá mức hưng phấn, tiểu thân mình một oai liền ra bên ngoài tường ngã hạ, may mắn thiếu niên phản ứng mau, một tay đem nàng tiếp vào trong lòng ngực, tựa hồ sợ nàng làm sợ, còn dùng tay giúp nàng vỗ phía sau lưng.

Quen thuộc cảm giác ập vào trước mặt, Sở Luyện nỗ lực đi thấy rõ hẳn mặt, lại phát hiện cũng không rõ ràng, mà trong mộng chính mình đối thiếu niên lại có cực kỳ thân cận vui sướng.

"Ca ca đã lâu không tới xem tiểu luyện."

"Bởi vì tiểu Luyện Nhi càng lúc càng lớn, ca ca không thể luôn là tới xem người, bất quá lại chờ mấy năm, ca ca liền có thể tiếp người đi ra ngoài." Hắn đem nàng đặt ở trên mặt đất, cùng nàng cùng nhau dựa gần góc tường ngồi xuống, dùng tay vuốt nàng trát bím tóc đầu.

Sở Luyện thực thích hắn động tác như vậy, nho nhỏ thân mình dựa vào hắn trong lòng ngực, cười ngọt ngào.

"Nương nói mùa hè hoa sen đẹp nhất, ca ca có thể mang ta đi xem sao?"

"Đơn giản là cái này, người liền trèo tường?"

Nghe được hắn giống như sinh khí, Sở Luyện có chút ủy khuất, ồm ồm nói: "Ta trước nay cũng chưa gặp qua, nhưng nương luôn là nói tốt xem, ca ca mang ta đi đi."

"Không được." Thiếu niên cự tuyệt, sau đó lại ôn nhu nói: "Hiện tại còn không thể bị người phát hiện tiểu Luyện Nhi ở nơi này, cho nên không thể rời đi, biết không?"

Chính là tùy ý hắn nói như thế nào, nho nhỏ Sở Luyện cũng đều không hiểu, nắm chặt hắn vạt áo, chờ mong đã lâu vui mừng biến thành uế oải.

"Đừng khóc... Tiểu Luyện Nhi liền ở chỗ này từ từ, ca ca thực mau trở lại."

Màu xanh nhạt thân ảnh thực mau liền chạy xa, Sở Luyện lại rất nghe lời ngồi ở trong một góc, ngoan ngoãn chờ, rõ ràng là nằm mơ, nhưng chờ đợi quá trình lại dường như là thật sự trải qua quá giống nhau, thẳng đến qua đã lâu, thiếu niên thân ảnh lại xuất hiện.

Hắn một thân lầy lội, đôi tay ướt lợc cộc ôm một phủng hoa sen, phấn bạch hoa, xanh biếc diệp, toàn bộ đưa tới nàng trước mắt.

"Tiểu Luyện Nhi nghĩ muốn cái gì, ta đều sẽ cho người."

Thanh âm kia càng thêm quen thuộc, nho nhỏ tay đẩy ra phiến phiến lá xanh, Sở Luyện rốt cuộc thấy rõ ràng hắc mặt...

*

Long sàng nội sườn lưu kim xà-rông đèn sáng ngời, Sở Luyện vừa mở mắt ra, liền đem cộng gỏi nam nhân thấy rõ, này trương thành thực tuần mỹ mặt, cùng trong mộng thiếu niên có quá nhiều điểm giống nhau, trong mộng hắc tựa hồ chỉ có mười sáu bảy tuổi.

Có lẽ kia cũng không phải mộng?

Nàng năm tuổi trước kia thường xuyên thấy Dung Khâm?!

Nàng mới vừa rồi giật giật chua xót eo, nửa hoàn ở trên người cánh tay dài liền buộc chặt vài phần, nàng lại bị hắc ôm vào trong lòng ngực, cái trán để ở hắc trước ngực, cách đơn bạc tuyết sắc trung y, nam tính nóng cháy làm nàng không khoẻ.

Cũng không phải không thể nào, rốt cuộc hắc đã sớm biết nàng tồn tại.

Có lẽ là nàng động thường xuyên, nhất thời chưa từng tỉnh lại Dung Khâm, đem nàng ôm trong ngực trung, bản năng dùng tay trấn an nàng phía sau lưng, Sở Luyện cứng còng thân mình, thường lui tới làm ác mộng nhất sợ hãi khi, tổng cảm giác có người ở như vậy chụp chính mình, thực mau liền ngủ an ổn không sợ với mộng.

"Lại làm ác mộng?"

Dung Khâm rốt cuộc là bị nàng đánh thức, mở to mắt, nhẹ giọng hỏi đến, giọng nói mang theo một cổ tình dục thoả mãn lười biếng.

Sở Luyện tìm tòi nghiên cứu nhìn hẳn, nhịn không được nói: "Người lần đầu tiên thấy ta là khi nào?"

Lần đầu tiên thấy nàng? Dung Khâm vi lăng, giây lát thấp thấp cười lên tiếng, liền minh quang sờ sờ Sở Luyện phấn nhuận má bạn, tự nhiên là không tính toán nói cho nàng nói thật, phải biết hẳn lần đầu tiên thấy nàng, nàng còn còn ở nàng mẫu thân trong bụng đâu, nếu muốn càng chuẩn xác chút, nàng sinh hạ tới có thể trợn mắt khi, cái thứ nhất thấy chính là hẳn.

"Lần đầu tiên gặp người, đương nhiên là tiếp người ra lãnh cung khi."

Sở Luyện hơi hơi ngoài ý muốn, bất quá một lát mê mang sau đó là không tin, từ long khâm nguyên lành ngời dậy, liêu bên mái tóc dài đặt ở nhĩ sau, ánh mắt trong suốt nhìn Dung Khâm.

"Người gạt ta, rõ ràng ta khi còn nhỏ liền gặp qua người!" Bất quá những cái đó ký ức đến bây giờ đã mơ hồ, nếu không phải cái này mộng, nàng thật đúng là không nhớ rõ.

Dung Khâm thần sắc thông dong.

"Bệ hạ là nhớ lại cái gì?"

Hắn này thân nhiên bộ dáng làm Sở Luyện ngựa rặng, nho nhỏ nàng ngọt ngào kêu ca ca bộ dáng quả thực xuẩn cực kỳ, thẳng nhãi này chính là cái rõ đầu rõ đuôi hắc rớt cuộc đại biến thái!

76. Khinh người quá đáng

Tự lập tân đế sau, ở Đông Hán âm u trấn áp hạ, trong triều một ngày ổn quá một ngày, liền liền luôn luôn dửng cảm thượng giám Đô Sát Viện tấu chương đều trở nên trung quy trung củ, si xong đưa đến ngự tiền tới, càng là không hề xem chỗ.

Sở Luyện cho rằng Dung Khâm thả quyền, nàng liền có thể có điều làm, trên thực tế bất quá là nghe theo chỉ điểm, viết thượng một đồng không quan hệ đầu khổ phê hồng, đi cái quá trình lại đưa đi Tư Lễ Giám cái ấn, bực bội vô dụng.

Đạm màu bạc rỗng bay theo ở tay áo bó thượng, Sở Luyện ném bút khi, tan chu sa ở mặt trên, tinh tế trắng nõn ngón tay đi xoa xoa, làm cho một đoàn hồng, nàng sau này một ngưỡng, bên hông nhức mỗi càng rõ ràng.

"An Thuận, người cũng biết Dung Khâm là nhà ai phạm quan lúc sau?"

Chính thu tấu chương Tiểu An Tử sửng sốt, trong lòng khẩn một chút, Sở Luyện nhất quán không mừng người nhiều, trong điện chỉ chừa hãn hầu hạ, có chút lời nói đảo không cần cất giấu nói.

"Nô tiến cung khi đã có mười tuổi, khi đó dung đốc chủ sớm vào cung hảo chút năm, đến Diêu chương ấn coi trọng, về hãn xuất thân, tất cả mọi người đều không dám tư nói, việc này rất là cơ mật, nô nhưng thật ra sau lại từng nghe một lão thái giám mơ hồ nói lên, dường như là cùng Vân Nam vương có quan hệ."

"Vân Nam vương? Dung Khâm là Vân Nam vương hậu nhân?" Sở Luyện sá nhiên, nàng từ nhỏ sinh ở lãnh cung, tự nhiên là không cơ hội nghe đến mấy cái này danh hào, nhưng nàng đăng cơ sau, tế ghi tội các nơi quan tước, Vân Nam tự mười mấy năm trước liền không thiết vương tước, nàng cũng chưa từng hỏi qua.

Tiểu An Tử lắc lắc đầu, nhẹ nhẹ nói: "Nô sau lại đến ấn tuy giam làm chưởng tư, từng lạng lẽ hỏi thăm quá, mười mấy năm trước Vân Nam vương nhất tộc nhân mưu phản quốc tội bị tru chín tộc."

Chín tộc bị di, nào còn sẽ lưu lại cái gì hậu nhân.

"Còn có thể tìm được cái kia lão thái giám?" Sở Luyện nhíu nhíu mày.

"Không thể, bệ hạ, hẳn 5 năm trước liền đã chết."

"Ân? Nếu như thế, liền làm người đi hảo hảo tra tra."

Nàng hiện tại càng muốn biết Dung Khâm lai lịch, cũng càng thêm muốn biết, hẳn chân chính ý đồ đến tột cùng là cái gì. Trong lòng một mảnh khô nóng, Sở Luyện đứng dậy ly ngự tòa, từ mơ hồ nhớ lại khi còn bé xong việc, nàng càng thêm cảm thấy Dung Khâm đáng sợ, có lẽ từ sinh ra đến bây giờ, nàng hết thấy đều ở hẳn không chế trung.

...

Dung Khâm chi tiết còn chưa từng tra ra, Sở Luyện đảo trước hết nghe không ít chuyện của hắn, đã nhiều ngày kia lẩm nguyệt công chúa vì theo đuổi hắn, thế nhưng liền Đông Hán đều dám vào, can đảm chi mãnh truyền ồn ào huyền áo.

"Nàng lá gan còn rất đại."

Sở Luyện đem đĩa trung cá thực ném xuống, sóng nước lóng lánh mặt nước lập tức một trận hỗn loạn, phịch đi lên cầm lý nhất thời đồ sộ.

"Nơi nào là lá gan đại, bất quá là ý vào dị quốc công chúa thân phận thôi, đáng tiếc, nô xem đốc chủ cũng không phải là ăn này bộ người, sợ là quá mấy ngày liền phải chọc giận." Tiểu An Tử nói, lại đánh giá Sở Luyện thần sắc, thấy nàng không chút nào không vui, liền thu liễm ánh mắt.

Đang nói, cung nhân tới báo, Sở Trinh cầu kiến.

"Làm hẳn lại đây."

Mắt thấy cung nhân đi xa, Tiểu An Tử lo lắng âm thầm nói: "Bệ hạ, thế tử chỉ sợ lại là vì chuyện đó, ngài đã luôn mãi kéo dài, lần này..."

Sở Luyện lẳng lẳng nhìn ngự trì, vui sướng cá, hơi dăng lên, thủy quang chiếu rọi nàng phù dung giống nhau trên mặt, kiêu tiểu động lòng người mỹ, đạm cười: "Không sao, xem hẳn lần này nói như thế nào đi."

Chưa từng điều tra rõ Dung Khâm thân phận trước, Sở Luyện đều không nghĩ hành động thiếu suy nghĩ.

Bất quá hôm nay Sở Trinh tiến đến, hiển nhiên không phải vì hợp tác sự tình, Sở Luyện kinh nghi nhìn nhất quán tư thế oai hùng tuần dật đường huynh, rối loạn phát quan không nói, thế nhưng liền quần áo thượng đều bị không biết tên đồ vật cắt mở khẩu tử, khuôn mặt thượng càng là một đạo vết đỏ đập vào mắt.

"Đường huynh đây là?"

"Bệ hạ, Dung Khâm thiên tặc khinh người quá đáng!"

77. 【 Tết Trung Thu thịnh phiên 】 ta chỉ cần người HHH

"Đi, nói cho Dung Khâm, trẫm ở quế uyển triệu kiến hẳn."

Đuổi đi Tiểu An Tử, Sở Luyện đem trong tay thu để lộ ra uống một hơi cạn sạch, không lấm liệt hương dịch một đường nhập bụng, năng tìm đập đều nhanh rất nhiều, đầu thu thiên hơi lạnh, giải trên người ngự long áo choàng hướng trên mặt đất một ném, chỉ trừ đơn bạc tiêu sa váy dài thân mình lập tức sáng khoái.

Xách theo bạch ngọc bầu rượu đứng dậy, dưới chân mấy cái phù phiếm, váy gian tố sắc vật mang như mây phiêu phiêu, trọng tâm đột thất nàng lập tức ngã ở trong đình vòng bảo hộ thượng, đầu vẫn luôn hít hà, trong tay bầu rượu tùy theo rơi vào trong hồ.

Chạng vạng ráng màu ánh mặt hồ yên tĩnh lưu quang, lần này rơi đi, toái bắt mắt đáng tiếc.

Đây là cùng hãn rùng mình thứ hai mươi bốn ngày, đó là mới vừa rồi trung thu cung yến, hãn cũng chưa từng cùng nàng nói chuyện, Sở Luyện cho rằng chính mình có thể nhịn xuống, chính là một thay cho kia thân trời buộc long bào, tĩnh lặng một người khi, nàng liền nhịn không được.

"Tên khốn... Dung Khâm, đại tên khốn!"

Dung Khâm vốn là ở trong cung chủ trì đại yến, vẫn chút thời gian còn muốn an bài quân thần ngắm trăng công việc, được An Thuận nói nhi, hờ hững một lát, rốt cuộc là đi qua, hãn này áp đình Thái Sơn vừa đi, Bảo Hòa Điện văn võ lập tức khe khẽ nói nhỏ lên.

Hoàng gia quế uyển tất nhiên là phạm thường không thể đợi đến, thiên hạ trân phẩm cây quế toàn giá trị ở nơi này, bích chi gian thốc thốc kim hoàng không kịp nhìn, thắm người phương phức xa đến mấy dặm có thể nghe.

Vào uyển trung, hành quá hoa quế phủ kín tiểu đạo, Dung Khâm ở lưu li kim ngói bát giác đình hạ tìm được rồi Sở Luyện, nhỏ nhắn mềm mại

thân ảnh treo ở vòng bảo hộ thượng, màu trắng mềm váy lụa bãi bị gió đêm vỗ nhẹ dương.

"Không biết bệ hạ triệu kiến thần, là vì chuyện gì."

Hắn thanh âm so gió đêm còn lạnh vài phần, trầm ổn lạnh lùng, ghé vào vòng bảo hộ thượng Sở Luyện bổng dừng xoay đầu tới, lây dính mùi rượu kiều yếp hồng rực rỡ, đôi mắt đẹp híp lại, ánh mắt dã lệ.

"Không có việc gì trăm liền không thể triệu người?"

Bị hắn sủng mấy năm nay, nàng tiểu tính tình đã là làm càn phi dương.

Dung Khâm không nói chuyện nữa, sâu thẳm đôi mắt liếc say nàng, môi mỏng hơi nhấp, hoàn toàn nhìn không ra hi nộ tới, chính là như vậy đậm túc bộ dáng, trấn áp triều dã trên dưới đều là sợ hắn một người, Sở Luyện khẽ hừ một tiếng, từ vòng bảo hộ thượng rời đi, nghiêng ngả lão đảo triều hắn đi tới.

Bỗng nhiên, một cái lão đảo, nàng toàn bộ đắm hương về phía hắn.

"Ngô!"

Sở Luyện ưm một tiếng, tàng không được đau ý, cái trán hảo xảo bất xảo đánh vào hắn vật áo li long ngọc sức thượng, mơ mơ màng màng ngẩng đầu, phấn quang nếu nị khuôn mặt nhỏ đều mau nhãn thành một đoàn.

Đáng thương bộ dáng chung quy làm Dung Khâm trong lòng mềm nhũn, vẫn luôn phụ ở sau người tay chậm rãi nâng lên, thế nàng xoa giữa trán đột ngọt vệt đỏ, nói không nên lời ôn nhu.

Nho nhỏ nàng, hiện tại đã trường đến đầu vai hắn cao.

Sở Luyện bị hấn xoa thoải mái, nhân cơ hội dùng đôi tay ôm lấy hấn eo thon, thật cẩn thận hỏi: "Người không tức giận? Ta thật sự cùng hấn không có gì, đêm hôm đó hấn đều ngủ ở trên mặt đất."

Dung Khâm thần sắc chưa biến, trường chỉ dần dần từ óanh nộ trên da thịt trượt xuống, giữa mày lạnh thấu xương lãnh phong hòa tan hơn phân nửa, cũng là hấn sai lầm, kêu những người đó chui chỗ trống, cũng dám đem người trộm phóng thượng long sàng đi, Sở Luyện hoàn toàn là thuận nước đẩy thuyền để lại một đêm người, làm thanh danh.

"Liêu người cũng không cái kia lá gan."

Nàng thân phận bại lộ sửa nữ trang lâm triều sau, hấn liền không sống yên ổn quá mấy ngày.

Hấn này vừa nói, Sở Luyện lập tức cười cùng hoa nhi giống nhau, đầu nhỏ thẳng ở hấn trong lòng ngực cọ, như thác nước tốt tươi tóc đen rối tung ở sau người từ từ hoảng, có lẽ là vui mừng cực kỳ, điểm chân liền đi thân Dung Khâm mặt.

Năm tháng lóe thệ, này nam nhân lại là càng ngày càng đẹp, càng ngày càng mê người.

"Trẫm long sàng chỉ cho người ngủ!"

Lời này nói Dung Khâm khóe môi khẽ nhếch, hơi hơi cúi người, nửa ôm lấy nàng kiều mềm thân mình, tùy ý Sở Luyện tùy ý khinh bạc hấn.

Hôm nay Dung Khâm cũng không từng xuyên phi ngư kéo rai, mà là sửa đương thời nhất hưng hán chế tay áo rộng trường thường, màu son măng long tay áo sam quý văn lẫn phiến, kim phiến áp phúc, bao tế đầu gối ngọc đái đột hiện eo thon ưu nhã, Sở Luyện một ôm lấy liền chọc không được buông tay, nương cảm giác say lá gan càng lúc càng lớn.

Mật hoa chỗ sâu trong, lúc chạng vạng, minh hà vạn dặm... Quả thực thiên thời địa lợi nhân hoà!

"Dung ca ca, không bằng chúng ta cái kia cái kia đi?"

Dung Khâm híp lại mí hai mắt, nửa phần tình dục chưa động, trường chỉ vờ khởi Sở Luyện nóng lên vũ mí hoa dung, nhàn nhạt nói: "Bệ hạ, còn có một canh giờ ngài liền muốn cùng quần thần ngắm trăng."

Thật vất vả đem hãn gọi tới, giải khai những cái đó chuyện phiền toái, không hai mươi ngày qua Sở Luyện đã sớm nhịn không được, tay nhỏ từ từ bắt được hãn tay, mở ra đỏ bừng miệng nhi ngậm lấy hãn ngón tay, điệu nộn cái lưỡi chậm rãi liếm.

"Một canh giờ cũng đủ rồi, Dung ca ca không nghĩ muốn sao?"

Uyển chuyển thanh nhi dấu điểm yêu kiều rên rỉ, Dung Khâm lại bất vi sở động, kia nho nhã thanh quý cấm dục hình tượng quả thực kham cùng thần chi, không lưu tình chút nào muốn đẩy ra Sở Luyện, lại không biết là cố ý vô tình, đại chương đê ở nàng bộ ngực sữa thượng, ngứa nàng lập tức ươm một tiếng.

Từ ngây ngô bị hãn nuôi nấng đến thành thực, Sở Luyện đã sớm không rời đi hãn, ngày xưa nhưng thật ra chưa từng phát giác, nhưng lần này ước chừng hai mươi mấy thiên, nàng ném tới rồi hư không đáng sợ tư vị.

"Dung ca ca, muốn sao ~ người không cho trẫm, khó bảo toàn trẫm lần sau tái ngộ đến nam sắc còn có thể hay không cầm giữ ở."

Mày liễu như yên, mí nhãn như tô, kia nho nhỏ chờ mong khát vọng bộ dáng, là ít có, Dung Khâm cổ họng khẽ nhúc nhích, xem ra là không uy no nàng không được, bỗng chốc lộ ra một mặt cười lạnh tới, cánh tay dài một câu, một tay liền gấp nàng thân mình.

"A!"

Sở Luyện bị hấn kẹp ôm đi nhanh vượt đi, nhất thời hoa cả mắt, mũi gian quế thơm nồng áp qua mùi rượu, bỗng nhiên phía sau lưng nhẹ đau, nàng bị Dung Khâm để ở một viên cây quế thượng, nhìn hấn lãnh mi tà mị bộ dáng, nàng mặc danh khấn trương lại chờ mong.

"Người, người nhẹ điếm ~"

Hấn ở xa nàng hạ thường, ti dẹt trùng điệp tiêu sa bất kham bạo lực toái hỗn độn, xa tanh trung quần từ ngọc trên đầu gối lạng yên rơi xuống, hạ thân lập tức cảm thấy gió đêm xẹt qua mát lạnh. Dục hỏa bốc cháy lên, Sở Luyện cũng là gấp không chờ nổi đi giải hấn quần áo, chính là lại cứ tay chân đều mềm mại lợi hại, ở hấn trong lòng ngực kiều duyên trùng trùng điệp điệp, thủ hạ ngược lại loạn không được.

Ngậm lấy nàng so hoa còn nộn cánh môi, Dung Khâm dùng tay mạnh mẽ xoa ướm át hoa cốt, triền miên đúng là kịch liệt khi.

Ngọc tổ leng keng loạn hưởng, Sở Luyện bị hấn hôn lục thần mê loạn, cũng thấy không rõ hấn đang làm cái gì, chỉ cảm thấy một chân nhi bị hấn nhắc lên, một đoàn nóng bỏng dị vật để tới, còn không đợi nàng phản ứng, liền sinh mãnh đâm vào chỗ sâu trong.

"Ngô!!"

Giữa trời chiều, phàn ở nam nhân đầu vai oánh bạch tay nhỏ chột nắm chặt, làm như bị không thể thừa nhận đòn nghiêm trọng, ở hấn bắt đầu đình động vòng eo sau, tay nàng thật lâu chưa từng từng lực.

Côn thịt lớn tạo ra khấn hẹp sâu kín thịt non, hảo chút thời gian không được an ủi nội nói, biến dị thường khát vọng, thật mạnh đảo tắc mà đến, toan trương mang đến khoái cảm là chắn cũng ngăn không được.

"Ngô ngô..."

Phía dưới động nhi bị nhét đầy, mặt trên cái miệng nhỏ càng là không được không, từ phía dưới va chạm đảo huyết thanh nổi lên, Dung Khâm càng không cho nàng tùy ý lãng kê cơ hội, thẳng hôn Sở Luyện sắp hít thở không thông, theo bản năng xoắn chặt lại co rút lại, hút hấn giữa trán gân xanh cổ lầy.

Phụt phụt!

Tinh tế đầm nước thanh thật sâu, tiến nhanh đại ra nhanh chóng, ma sát khẩn phụ lời lồm thịch non, mất hồn khẩn mưu cầu danh lợi, Dung Khâm dùng sức thao động nhất cực lạc địa phương, đem trực tiếp nhất khoái cảm đưa biến Sở Luyện quanh thân.

Hai người môi khó khăn mới tách ra, Sở Luyện liền vội thở gấp rên rĩ lãng lãng, đôi mắt đẹp rưng rưng, vui sướng chính lời nói đều nói không nên lời một câu, nhục dục sáng quắc, cuốn lên sóng lớn mà đến, hấn tiến quá sâu, run rẩy dữ dội cung khẩu đều thẳng không nổi hấn thao đánh.

"A ~ không, không được ~"

Ấm áp đậm lưu theo một khác chỉ chân nhi chậm rãi chảy xuống, diên đảo hoa cả mắt khi, bên tai truyền đến Dung Khâm than nhẹ.

"Đâm oa, lúc này mới vừa bắt đầu đâu, còn có một canh giờ, nhỏ giọng chút lãng, bị người nghe thấy nhưng không tốt."

Sở Luyện nhưng thật ra tưởng nhỏ giọng chút, nhưng Dung Khâm căn bản không cho nàng cơ hội, hai chỉ cánh tay dài thế nhưng xuyên qua nàng chân cong đem nàng cả người căng lên, phía sau lưng miễn cưỡng để ở cây quế thượng, chính diện thừa nhận hấn cuồng loạn thao nhập, sở hữu cảm quan đều mất cảm ở kê gào.

"A a ách ách ách!!"

Phân phân hợp hợp biên độ quá phận tranh mãnh, tình đến chỗ sâu trong khi, kết mẫn hoa chi nguyệt quế đều bị đâm rào rạt như mưa xuống.

Sở Luyện mê ly ngậm mẫn vui thích nước mắt đôi mắt đẹp, chỉ còn lại có kia sôi nổi hoa quế vũ, cùng ôm nàng tuần mỹ nam nhân, cung vách tường bỗng nhiên bị đảo trung, cả người chấn động, hít thở không thông toan sáng kém chút mất cảm.

"Dung Khâm Dung Khâm ~ ngô ân... Ta chỉ, chỉ cần ngươi ~ ô ô!"

"Ta cũng chỉ muốn ngươi."

Phanh phanh phanh!

Này một năm, nàng hai mươi lăm tuổi, hắn ba mươi bảy tuổi.

Hắn chờ tới rồi nàng ái.

NÀNG DƯỚI LỚP LONG BÀO [C]

Đại Phi

www.dtv-ebook.com

Phần 30

78. Cười lên lưng cọt khó leo xuống

Sở Trinh là bị người lấy roi trườ, tam hạ, một chút trườ trúng hấn chân, một chút trườ ở hấn đầu vai, cuối cùng một chút càng là không lưu tình chút nào trườ ở trên mặt.

"Thần mắt thấy lằm nguyệt công chúa nguy cấp, liền tiến lên đi ngăn trở, chưa từng tưởng, kia thiến tặc thế nhưng cho dù phiên dịch động tiên, đánh thần không nói, liền công chúa đều bị thương, bệ hạ, việc này quan hệ Đại Sở cùng Hậu Lương bang giao chi nghi, cần thiết nghiêm trị Dung Khâm!"

Tiểu An Tử đi ra ngoài một chuyến, liền trở về đem việc này trước sau cùng Sở Luyện nói cái rõ ràng.

Nguyên lai hôm nay kia lằm nguyệt công chúa lại đi Đông Hán đồ Dung Khâm, thù không ngờ Dung Khâm sớm đã kiên nhẫn không được, bị lương lằm nguyệt ngăn cản lộ, nhiều nói vô có, trực tiếp lệnh người tiến lên đi kéo đi, thân là một quốc gia công chúa, lương lằm nguyệt tự nhiên cũng không phải dễ chọc, hai bên giằng co không dưới, Dung Khâm không lưu tình chút nào liền gọi người lấy roi tùy ý rút ra.

Sở Trinh vừa vặ chính là lúc này xuất hiện, anh hùng cứu mỹ nhân lại thật thật ăn chầu này đánh.

"Như thế, làm người đi triệu Dung Khâm vào cung, thuận tiện lại kêu cái thái y lại đây."

Tiền căn hậu quả hiểu rõ, Sở Luyện có chút đau đầu, nàng hiện nay cũng bất quá là cái con rối linh vật, chẳng sợ Dung Khâm thật sự uỷ quyền cho nàng, nàng cũng không có khả năng đem hẳn như thế nào, càng không nói nghiêm trị.

"Bệ hạ, Dung Khâm hôm nay hành động trên phố bá tánh rõ như ban ngày, như vậy quái đản bá man người nếu không trừng phạt, khó có thể phục chúng, cũng cần phải cấp Hậu Lương một công đạo."

Sở Luyện ban ngồi cho đường huynh, nhìn mặt mũi bị hao tổn Sở Trinh, kia một đạo vết roi trườ phá một chút làn da, huyết châu sớm đã đọng lại, than nhỏ một hơi: "Đường huynh hôm nay dũng cứu công chúa, đương vì ngợi khen, đến nỗi Dung Khâm, đả hẳn tới rồi nói sau."

Sở Trinh không chút nào lảng tránh nhìn về phía Sở Luyện, khóe môi cong lên nhàn nhạt độ cung, nói không nên lời bất đắc dĩ ảo não.

"Cũng là thần nhất thời khí cực, thiên đảng chi thế nơi nào là nhất thời nhưng phá, làm khó bệ hạ."

"Đường huynh có thể lý giải trầm tình cảnh liền hảo, bất quá Dung Khâm người bị thương người, trầm sẽ làm hẳn cấp cái cách nói."

Sở Luyện lời nói chuẩn xác, này rốt cuộc là nàng đường huynh, càng là Tấn Vương phủ thế tử, Tấn Vương tuy ốm yếu, nhưng hẳn ở trong triều ám có một hệ đảng phái, hàng năm bị quyền thiên vô tình nghiền áp, chỉ sợ mỗi người đều đang chờ cơ hội phản công, mà lần này sự tình, có lẽ có thể trở thành một cái nho nhỏ đạo hỏa tác.

Dung Khâm hôm nay nếu là cho cái cách nói còn hảo, nếu là lại lấy quyền lảnh người, chỉ sợ việc này là sẽ không thiện bãi cam hừ.

Sở Luyện nhẹ nhàng cười cười, trong suốt trong mắt tròng mắt tối tăm nếu đá quý tươi đẹp, lại chưa từng lộ ra nửa phần đắc ý hoặc sung sướng.

Lấy nàng đối Dung Khâm hiểu biết, hẳn nơi nào là sẽ chịu thua người.

Sở Trinh không dấu vết nhìn nhìn Sở Luyện, tựa hồ ở tìm tòi nghiên cứu nàng ý cười tại sao, đáng tiếc cái gì đều nhìn không ra tới, vừa vặn thái y lại đây, đó là liền nói chuyện cơ hội cũng chưa.

Dung Khâm tới khi, thái y đang ở cấp Sở Trinh xử lý trên mặt thương, Sở Luyện ngồi gần, kia lo lắng biểu tình vẫn là hăn lần đầu thấy.

"Đường huynh vạn mong nhớ kỹ thái y giao phó, người còn chưa nghênh thú thế tử phi, nếu là bởi vì này phá tướng, kêu trăm như thế nào cùng hoàng thúc công đạo."

Vẫn là Tiểu An Tử đi đến ngự giá bên, thấp giọng nhắc nhở câu: "Bệ hạ, dung đốc chủ tới."

Sở Luyện nhượng mày nhìn lại, người nọ thân xuyên màu xanh lá phi ngư kéo rải, trường thân ngọc lập ở đình hạ, riêng là kia một thân khí khái liền đủ để mê người mắt, nàng nhất thời hoảng hốt, như là lại thấy trong mộng thiếu niên...

Hôm nay Dung Khâm phá lệ không bình thường, không nghe thấy hoàng đế truyền triệu, liền vẫn luôn đứng yên, thẳng đến Sở Luyện làm hăn qua đi, mới đi nhanh thượng hoa đình, như vậy đoạn chính đáng vẻ cung kính đâu ra nửa phần quyền thiên kiêu ngạo cuồng vọng, xem Sở Luyện là kinh ngạc lại kinh.

Bất quá, càng đáng sợ còn ở phía sau.

"Dung Khâm, người cho dù cấp dưới bên đường quất Hậu Lương công chúa cùng Tấn Vương thế tử, nhưng có gì muốn biện giải?" Sở Luyện do dự một chút, mới cường ngạnh khẩu khí hỏi đến, vốn tưởng rằng Dung Khâm sẽ nói chút cái gì.

Chính là...

"Xác thật là thần hạ lệnh, bị thương công chúa cùng thế tử, thần nguyện phụ này tội, còn thỉnh bệ hạ trực xuất vi thần Đông Hán đề đốc chi chức." Dung Khâm thần sắc thông dong, cúi đầu kính cẩn nói.

Lần này đừng nói Sở Luyện, chính là Sở Trinh cũng ghen hòng nhìn trần trối, ấp ủ một khang mệnh mộng chỉ trích như vậy bị đồ khí nhi cũng chưa, kinh nghi bất định đứng dậy nhìn Dung Khâm, người này vô luận là khí tràng vẫn là dung nghi đều nửa phần cùng hoạn quan không móc nối, không cấm nhớ tới buổi sáng kia một màn, người này bất quá là ngồi ở trong kiệu lạnh lùng liếc hăn liếc mắt một cái, hăn lúc ấy lại là sinh sợ ý.

"Dung đốc chủ đây là muốn chơi cái gì đa dạng?"

Dung Khâm khoe môi khẽ nhếch, hờ hững nói: "Thế tử một thân chậ vật tiến cung diện thánh, còn không phải là muốn trừng phạt với ta, thần một lòng trung với bệ hạ, lại sao có thể làm bệ hạ vì thế chờ việc nhỏ khó xử, đơn giản tự cầu miễn chức."

Đây là Dung Khâm? Sở Luyện nhìn lại xem, xác nhận là hăn bản nhân không thể nghi ngờ, đầu hơi chút có chút loạn, thẳng nhãi này từ xuất hiện kia một khắc, liền không tính toán ẩn nàng kế hoạch đi, chẳng lẽ là xem thấu nàng tiểu tâm tư?

"Khanh gia lời này quá nặng, còn không đến mức như thế."

Từ từ, nàng đang nói cái gì! Khuyên Dung Khâm không cần miễn chức?!

"Thần hành sự quái đản, xác thật có sai, bệ hạ nếu không nghiêm trị, dùng cái gì phục chúng, làm sao để giải thế tử chi khí đâu." Dung Khâm cười như không cười miết hương Sở Trinh, nâu đậm sắc mắt sâu thăm đáng sợ.

Này đó đều là Sở Trinh mới vừa nói quá cùng kế tiếp tưởng lời nói, Dung Khâm lại nói như vậy ra tới, có thể nói là trào phúng tràn đầy, xấu hổ không thể nghi ngờ.

Sở Trinh sắc mặt khó coi, Sở Luyện cũng không hảo đi nơi nào, bốn trông cậy vào Dung Khâm tới đảo loạn triều đình, nơi nào dự đoán được hãn lần này không ấnlẽ thường ra bài, Đông Hán luôn luôn là từ hãn cầm giữ, nếu thật muốn bỏ hãn, không chừng sẽ dẫn ra cái gì mỗi họa tới, mặc xem hãn hiện nay về mặt lương thiện, lại là ở phong khinh vân đạm gian đem hết thầy hình thức xoay chuyển,.

Trong lúc nhất thời, nàng thế nhưng là cười lên lưng cọt khó leo xuống.

Triệt hãn, quyền thiên chỉ sợ muốn loạn; không triệt hãn, hoàng đế thế diện từ đây giảm đập.

79. Chương ấnlại thái giám

Làm hoàng đế khó, làm một cái bị quyền thiên khống chế tưởng xoay người hoàng đế càng khó, làm một cái liền hạ thần tự cầu miễn chức cũng không dám đáp ứng hoàng đế, càng là khó càng thêm khó!

Sở Luyện muốn ăn Dung Khâm tâm đều có, hãn chính là cố ý!

"Bệ hạ, nếu dung đốc chủ đã tự cầu miễn chức chịu tội, đảo cũng là cho Hậu Lương một cái hảo thuyết pháp, nghĩ đến lẫm nguyệt công chúa cũng sẽ không lại so đo, đến nỗi thần... Ta nhưng thật ra cực kỳ bội phục đốc chủ này một phần dám làm dám chịu khí khái."

Sở Luyện khoe miệng nhẹ trừu, lưỡng nan dưới, nàng này đường huynh đã giúp nàng làm ra quyết định.

"Một khi đã như vậy, kia liền miễn đi dung khanh Đông Hán đề đốc chi chức đi, trở về Tư Lễ Giám nhậm cầm bút thái giám, đến nỗi đề đốc người được chọn, liền từ Diêu chương ấn tuyển định đi." Không khỏi lại ném hoàng đế tôn nghiêm, Sở Luyện thực thông minh đem tân đốc chủ tuyển định giao từ Diêu Hiến, liền tính Dung Khâm buông tay Đông Hán, khá vậy không đại biểu nàng là có thể xếp vào người đi vào.

Được như vậy một cái kết quả, Sở Trinh là ngoài ý muốn vừa lòng, lập tức liền cáo lui ra cung đi.

Lưu lại Sở Luyện sợ hãi sợ thích nhìn Dung Khâm, hắn vừa đi lại đây, nàng lập tức có chút khẩn trương, nàng hiểu biết hắn, người này nhưng cho tới bây giờ không phải thiện giác, hắn nếu thật là đem Hậu Lương cùng lắm nguyệt công chúa đặt ở trong mắt, cũng sẽ không làm người bên đường trực tiếp dùng roi trườ.

Chỉ sợ còn có hậu chiêu đâu.

"Người đến tột cùng ở chơi cái gì?"

Nàng chán nản khi nhấp phấn môi, hồng nhuận ngọc má phình phình, bộ dáng nói không nên lời đáng yêu, Dung Khâm thẳng tắp ngồi ở nàng bên cạnh người, sờ sờ nàng kim long quan thúc khởi phát đỉnh, hơi hơi tới gần.

"Như thế nào, bệ hạ không hài lòng thần làm như vậy?"

Lơ đãng đối thượng hăn lãnh lệ nghiền ngẫm ánh mắt, Sở Luyện trái tim run rẩy, có chút tiêu tâm hư, mắt nhi quay tròn vừa chuyển, thanh vừa nói nói: "Trẫm chỉ là muốn cho người nói lời xin lỗi xong việc, nhưng không tưởng miễn người chức."

"Xin lỗi?" Dung Khâm bỗng dừng cười một tiếng, hàn tâm tâm thanh tuyển lộ ra bừa bãi: "Ta Dung Khâm cuộc đời này, còn chưa bao giờ cho ai

nói tạ tội, đến nỗi xướng đốc chi vị, đối ai đều dù sao cũng là tâm phúc của ta, trở về Tư Lễ Giám cũng hảo, như vậy liền có thể ngày ngày đêm đêm phụng dưỡng bệ hạ."

Sở Luyện tức khắc trừng lớn mắt, hăn nhất quán là khôn ngoan sắc sảo khó dò người, khó trách mới vừa rồi dễ như trở bàn tay liền tự cầu miễn chức!

"Ta liền biết ngươi không có hảo tâm!" Ân nhĩ không được tức giận, Sở Luyện liền tự xưng đều đã quên, đặc biệt là ở Dung Khâm nói xong ngày ngày đêm đêm sau, nàng khí thân mình đều ở run, này nơi nào vẫn là cá nhân?

Hăn sợ là đều thành tinh!

Dung Khâm lại cười càng thêm phóng túng, tuấn mỹ khuôn mặt diệt lệ cổ nhân tâm hồn, ngữ điệu lại đậm mát lạnh: "Đông Hán nhiều năm củng cố, ngẫu nhiên có chút việc vật vĩnh viễn phiền nhiễu, nhiều kêu thần không thể trường kỳ lưu tại trong cung, lần này tá chức, thần không có việc gì một thân nhẹ, đảo muốn cảm tạ bệ hạ."

Hăn còn nói! Sở Luyện đều khí không được, thường lui tới bị Dung Khâm liên tiếp mấy ngày đê ở long sàng thượng, liền hận không thể hăn vĩnh viễn đừng xuất hiện ở trong cung, lần này khen ngược, vác đá nện vào chân mình.

Đại ý thất Kinh Châu a!

"Ngươi ngươi! Trẫm lệnh ngươi tiếp tục hồi Đông Hán đi! Liền làm thiên hộ hoặc đương đầu!"

Dung Khâm lười biếng hướng lưng ghé sau một ngưỡng, cánh tay dài chống ở mềm mại ẩn trong túi, rũ mục ưu nhã nhẹ chơi chỉ gian Phật châu,

sâu kín nói: "Bệ hạ cho rằng thánh chỉ là có thể tùy ý chơi đùa? Thần đã làm người viết hảo trực xuất ý chỉ, còn lao bệ hạ đóng dấu."

Cái này kêu thỉnh thần dễ dàng đưa thần khó, Sở Luyện cái kia hối a, khuôn mặt nhỏ đều khóc tang.

"Thần cũng khâm phục Tấn Vương thế tử anh hùng cứu mỹ nhân cử chỉ, lại nói tiếp, thế tử cùng công chúa trai tài gái sắc, hậu duệ quý tộc tương thất, có thể nói là lương xứng, bệ hạ mới vừa rồi không còn tiếc hận thế tử chưa từng cưới vợ sao? Nay hai nước quan hệ thông gia trọng trách, thế tử kham vì đệ nhất nhân tuyển."

Sở Luyện: "..."

Nàng tưởng, hiện tại khả năng không ngừng nàng đang hối hận, chỉ sợ Sở Trinh cũng muốn hối thanh ruột.

"Cùng nhau người đem tứ hôn thánh chỉ nghĩ hảo đi." Dung Khâm chiêu người tới, tùy ý phân phó một tiếng.

Phàm là tính kế hãn Dung Khâm, phải gấp bội còn trở về.

"Bệ hạ đừng nóng vội, này còn chỉ là thứ nhất đâu, thần mơ hồ dựa theo Đại Sở tổ chế, phi hoàng đế bên ngoài thiên gia đình tự nghênh thú dị quốc vương nữ, cần bỏ này sở hữu chức quan, chỉ vinh hưởng tước vị, không được lại hồi đất phong..."

Sở Luyện: "!!!"

Như vậy tổ chế xác thật có, phòng đó là cưới dị quốc công chúa liên hợp mẫu quốc khởi dị tâm, cho nên trăm năm tới rất ít có thân vương hoặc thế tử dám nguyện cùng dị bang liên hôn, nhất quán là đưa tới hòa thân công chúa đều vào hậu cung.

Nàng ngơ ngác nhìn Dung Khâm, cặp kia không chứa thiện ý phiếm cười đôi mắt cực kỳ đẹp, nhưng bên trong chảy xuôi hàn ý, làm nàng sờn tóc gáy.

...

Sở Trinh tứ hôn thánh chỉ ở phía trước, Dung Khâm trực xuất thánh chỉ ở phía sau, thẳng đến nhìn Sở Luyến nhất nhất đóng dấu, Dung Khâm mới vừa lòng cười, người thu hảo ngọc tỷ đưa về, lại khiến Tiểu An Tử tự mình đi Tấn Vương phủ tuyên chỉ.

Dung Khâm trường chỉ vuốt ve cuốn tốt minh hoàng thánh chỉ, chỉ vàng thêu thùa bàn long dữ tợn, liếc liếc mắt một cái Tiểu An Tử, nói: "An Thuận công công chính là bên cạnh bệ hạ đầu một người, từ người đi tuyên, Tấn Vương cùng thế tử định có thể cảm nhận được hoàng ân mệnh mông cuồn cuộn."

Giờ khắc này, Tiểu An Tử phía sau lưng đã mồ hôi lạnh không ngừng.

"Là."

Nơi nào còn dám lưu, chạy nhanh phủng thánh chỉ chạy.

"Dung Khâm, xem như người lợi hại." Sở Luyến mặt vô biểu tình, là lại một lần mình bạch hai người chi gian chênh lệch, hẳn lần này liền nhẹ nhàng giải quyết lương lằm nguyệt cùng Sở Trinh hai cái phiền toái, như vậy tâm kế nàng là như thế nào đều học không tới.

Chạng vạng khi, đại thái giám Diêu Hiến diện thánh, nói là tuổi tác đã cao, kia được xưng nội tương chưởng ấn thái giám chi vị đem từ Dung Khâm tới kế.

Khó lòng phòng bị Sở Luyến thiếu chút nữa buồn bực hộc máu.

Từ đây, Dung Khâm liền thành hai mươi bốn nha môn tuổi trẻ nhất chưởng ấn đại thái giám, thế trực tiếp áp qua hoàng đế.

80. Nàng mau bị hấn giết chết HH

Ngày xưa Dung Khâm còn chỉ phải xem như quyền thiếu trung người thứ hai, hiện giờ Tư Lễ Giám từ hấn chưởng cầm, thật thật tại thành số một nhân vật, kêu Sở Luyến nhất tưởng không rõ vẫn là Diêu Hiến cử chỉ, đến tột cùng là như thế nào tín nhiệm cùng hào phóng, mới có thể nguyện đem hết thầy đều giao phó ra tới?

"Diêu Hiến đối đãi người, so thân nhi tử còn trọng nha."

Thế nhưng bỏ được đem vài thập niên mưu tính quyền lực địa vị đều đưa cho Dung Khâm, nếu không có thái giám ghi lại trung, Diêu Hiến mười hai tuổi liền lau mình vào cung, hai người tuổi tác cũng kém rất nhiều, sợ là rất nhiều người đều đến hướng phương diện này suy đoán.

"Hồ ngôn loạn ngữ." Dung Khâm cánh tay dài duỗi ra, liền đem Sở Luyến ôm vào trong ngực.

Mới vừa rồi tắm gội quá thân thể mềm mại ấm áp mềm mại, hoa thủy hương vị nhàn nhạt, thấu gần đều là nàng sâu kín mùi thơm của cơ thể, trường chỉ đẩy ra nàng trước ngực lan khâm, Dung Khâm thấp đầu liền ngậm lấy nàng vai ngọc, ướm nị trần trọc gian dùng hàm răng nhẹ nhàng một cắn.

"A!"

Ăn đau Sở Luyến cũng vô tâm tư tìm tòi nghiên cứu, ở Dung Khâm trong lòng ngực giãy giụa cái không ngừng, này hai ngày bị hấn lộng tàn nhẫn, nàng đều có chút sợ hấn.

"Trẫm từ bỏ, hôm nay phải hảo hảo ngủ đi."

Dung Khâm vuốt ve dấu răng hồng phi nhỏ nhắn mềm mại đầu vai, gông cùm xiềng xích ở Sở Luyện bên hông cánh tay lại là càng thêm mạnh mẽ, minh quang rạng rỡ hạ, nàng thân thể thượng còn vẫn cứ rõ ràng có thể thấy được loang lỗ dấu hôn, quyến rũ bắt mắt, trong sáng nho nhã mặt mày híp lại, tình dục nguy hiểm một xúc tức khởi.

"Bệ hạ, thần nói qua muốn ngày ngày đêm đêm hầu hạ thánh giá, lúc này mới bắt quá mấy ngày? Ngoan một ít."

Hắn ngồi ngay ngắn ở long sàng trung, nàng liền bị khấu ở hăn giữa hai chân, nơi nào xô đẩy mà khai hăn, giải bảo khấu trung y chảy xuống ở ngó sen cánh tay gian, chỉ thấy Dung Khâm một tay bóp chặt nàng eo nhỏ, một tay cầm trước ngực kiều kiều tròn trịa xoa nắn, trường chỉ khăn nàng sau eo sương cơ phát run.

"Ân ~" nắn bóp lực độ hơi trọng, nam nhân khô nóng lòng bàn tay xoa xoa óanh mềm nãi thịt toàn lặn, dâm tà lại nói không nên lời thô bạo, hăn quán sẽ lộng nàng, Sở Luyện này thân mình cũng dần dần thành thực lên, tình dục phương diện cho dù là chính mình tưởng khắc chế, cũng chịu không nổi hăn khiêu khích.

Nàng lơ đãng tiếng kêu nhỏ bé yếu ớt, đẩy để ở hăn trước ngực tay nhỏ năng lợi hại, Dung Khâm đem môi mỏng dán đi lên, thô lệ đại lưỡi tinh tế miêu tả ở đỉnh sao phẫn nộn chỗ, kiều sáp quầng vú dần dần đỏ, mềm mại tiểu đầu vú giây lát liền ngạnh, bất đồng với mạnh mẽ niết, hăn liếm thực ôn nhu, chậm rãi đem ấm áp càn quét ở nàng mẫn cảm thượng.

Sở Luyện không được nuốt nước miếng dồn dập thờ dốc, càng ngày càng tế kiều run giọng từ nàng trong miệng dật ra.

"Ngô a..."

Không tự kìm hãm được đỉnh ngực lên, tuyết cổ sau vọng, kia nhàn nhạt tê dại theo ướt nóng trần trọc, càng ngày càng bủn xỉn cho nàng vui

sương, mấy phen cưỡng chế khát vọng bị véo cắn cảm thấy thẹn, mắt nhimị như tơ mê loạn.

Bỗng chốc, bị hấn dùng môi một toát, hàm hút nho nhỏ đầu vú toàn bộ ở hấn trong miệng tê dại.

Sở Luyện kinh hô, âm ướt nhiệt nhiệt ngứa từ ngực gian chạy trốn chân tâm chỗ sâu trong, cả người một cái giật mình, để ở Dung Khâm trước ngực tay dần dần mềm.

Còn không đợi nàng dư vị kia cổ nhanh chóng mỹ diệu, Dung Khâm đem nàng thân mình nhắc lên quay cuồng qua đi, đại mở ra chân nhĩ như cũ treo ở hấn giữa háng, trung y xả lạc, trơn bóng tiêm mỹ phía sau lưng lâm vào ở hấn cực nóng ngực trung.

"Hiện tại còn phải hảo hảo ngủ sao?"

Hấn ở nàng bên tai nghiền ngẫm cười, đôi tay bao lại kia kia đoàn ướt mềm trẻ bú sữa vuốt ve, xa tanh hạ sớm đã hung mãnh bột trứng cự vật thật thật đỉnh ở nàng giữa hai chân, Sở Luyện động cũng không dám động, mềm thân mình đầy mặt mặt hồng hào ngậm khê, thẳng nhìn chính mình tuyết trắng nhĩ nhĩ bị hấn xoa sừng đỏ.

Đầu vú bị lôi kéo, nàng khó chịu thẳng lắc đầu, lại đau lại ngứa cảm giác nói đều nói không nên lời, bụng nhỏ bị hấn xoa lên men, xuyên tim ngứa càng ngày càng lộ liễu.

"Không ngủ không ngủ, a ~ Dung Khâm, người buông tay!"

Nàng không một chỗ không phải kiêu mềm oánh nộn, Dung Khâm cười khê liếm hôn nàng đỏ bừng vành tai: "Buông tay tự nhiên có thể, bất quá buông ra lúc sau đã có thể đến làm chuyện khác."

Quần áo hỗn độn, hằn kẻ sát nàng phía sau lưng ngực trần trụi kiên cố, đem nàng ôm vào trong ngực, tràn ngập chiếm hữu ý vị, nắm nàng run run ngón tay ngọc, mấy phen hỗn loạn giải khai hằn trung quần hệ mang.

Lửa nóng đại đồ vật lập tức bắn ra tới, hung ác đơng đưa ở nàng giữa hai chân.

"Khụ khụ ~" Sở Luyện theo bản năng sau này xê dịch, nhưng đã là không chỗ nhưng trốn, côn thịt lớn nóng bỏng cực kỳ, cách nàng trung quần đều thiêu huyết khẩu hốt hoảng.

Dung Khâm chậm rãi cởi ra nàng cuối cùng che đậy, một bên dẫn đường nàng dùng tay đi an ủi, non mịn lòng bàn tay run run bọc gân xanh bành trướng cự vật, nàng ở run, hằn cũng ở run.

"Nhẹ chút sờ, tiểu Luyện Nhi quen thuộc nhất hằn, còn sợ cái gì?"

Kia vật ra tiến nàng trong thân thể nhất bình thường, xác thật là quen thuộc, chính là quá phận thô cự, mỗi một lần thấy, Sở Luyện đều không chế không được khẩn trương.

"Người cầm mồm!"

Nàng thẹn quá thành giận quay đầu đi trừng hằn, Dung Khâm nhân cơ hội ngăn chặn nàng miệng nhi, tham ăn hàm hôn thâm nhập, đem nàng toàn bộ khoang miệng chiếm cứ, ướt nóng cường thế, giao nước miếng thanh nị nị, độ tới nước bọt cuồn cuộn, mãnh liệt khoái cảm từ phía sau lưng kích khởi, một phát không thể vãn hồi đi thông đại não.

Nướng ngạnh thịt vật cọ động nàng, đem tiến chưa tiến, đỉnh hoa khẩu, ma sát rãnh mộng... Ngạnh sinh sinh trung lại mềm linh hoạt.

Sở Luyện khó chịu bám vào Dung Khâm cánh tay, phát hiện hằn đem chính mình bế lên tới vài phần, tinh tế nức nở nghẹn ngào ở hầu trung

không kịp phát ra, liền đột nhiên bị hấn xâm nhập.

Hồn thạc quy đầu khám đầy sừng đỏ ướn nị trước huyết, nháy mắt khẩn trương cảm cũng không phải quá tốt đẹp.

"Ô!"

Giờ phút này nàng nửa xoay chuyển thân mình chịu hấn không ngừng nghỉ hôn, liền hô hấp đều bị đoạt lấy, dưới thân để nhập mãnh vật tấc tiến thêm nhập, mẫn cảm ướn át hoa kính đau ngứa toan phình lên nàng đại não trống rỗng.

Mới đầu bản năng thả lỏng đón ý nói hòa, ở hít thở không thông trung dần dần biến thành ra sức kẹp súc.

Nàng mau bị hấn giết chết!

81. Ngăn không được triều phun HHH

Viên kiều kiều mông nhỏ dán khẩn hấn phần hông khẽ run, cự thạc đồ vật đã tấn căn điền nhập, Sở Luyện mềm ở Dung Khâm trong lòng ngực, dồn dập hô hấp mới mẻ khẩu khí, từng ngậm từng ngậm thổ lộ lan phương.

"Hảo ướn, khẩn nhiệt có thể kẹp người chết."

Lệ quang gió mát dư trong mắt, là Dung Khâm thanh quý tuần nhã mặt, cùng nàng này dục tiên dục tử bất đồng, hấn như cũ bình tĩnh tự giữ, ngọc trường chỉ dao động ở nàng thân thể thượng, tinh tế miêu tả diễm dật độ cung, khiêu khích dấu diễm dục vọng.

"Ngô!"

Ngực gian, bụng hạ, rõ ràng lòng bàn tay là hơi lạnh, nhưng càng là bị hấn vuốt liền dâng nổi lên một cỗ nhiệt ngứa, lan tràn đến nội huyết nhất mềm chỗ, chua xót khuây khoả cảm áp cũng áp không được, một lãng lặt

qua một lãg, liền như thế khẩn khế bất động, nàng thế nhưng liền mau cao trào.

"A a a ~" chịu không nổi kiều mị ngâm ác thanh trùng trùng điệp điệp, một tiếng so một tiếng tế, liền miên nhu nhu run người nóng lên.

Dung Khâm vẫn là bất động, cứ như vậy để cảm ở nàng cung khẩu thượng, chặt chặt chẽ chẽ thịt non ở tầng tầng giao súc, dâm nị mĩ loạn, đây là nhất cùng nàng thân mật cảm giác, đến từ nàng thân thể nhiệt truyền khắp hẳn cảm quan, yêu thương mà hôn môi nàng mướt mồ hôi 髮 tẩn, hương mềm làm hẳn đều luyến tiếc lộng nàng.

Khóe mắt nước mắt là không nhìn được, Sở Luyện oai đầu nhỏ tới gần Dung Khâm ngực chỗ, vạn phần khó qua xuôi tai hẳn trong lồng ngực mạnh mẽ đập đều, hiện tại nàng, càng như là ly thủy cá, chặt đứt cánh diều.

Nàng ở khát vọng sóng biển đánh úp lại, lại ở chờ đợi một bước lên trời.

"Người động động... Dung, Dung Khâm!"

Kiều chuyển trong thanh âm đều là động tình dục niệm, đáp lại nàng, chỉ là vài cái nhẹ nhàng chậm chạp đỉnh lộng, côn thịt cảm càng sâu, kia đem đến chưa tới khoái cảm lại trước sau không thể bùng nổ.

Sở Luyện anh anh khóc, tay nhỏ nắm chặt cánh tay hẳn, nàng nghe thấy Dung Khâm ở nàng bên tai nói chuyện, mới đầu vẫn là vô thố lắc đầu, thực mau, thế nhưng liền tùy hẳn ý tứ.

Chính mình động.

Tiêm bạch eo nhỏ run run rẩy rẩy đỉnh động, nàng ngồi ở hẳn trên đùi thử đi vuốt ve kia căn làm nàng điên cuồng nhục cụ, rút ly quá trình, huyết

thịt bị ma xả lại đau lại ngứa, thật lâu phù hợp nơi nào là dễ dàng có thể tách ra, dâm thủy ở vang, hai đùi run run.

Bỗng chốc, nàng ngã trở về, ngẩng cao thịt trụ không lưu tình chút nào cảm nàng hoa tâm đại chấn, đó là nàng trọng tâm, sở hữu ý thức đều khoảnh khắc vụn vụn.

Dục vọng... Khoái cảm... Cảm thấy thẹn... Khẩn trương... Thần phục, phân loạn đồ vật làm nàng quên mất hết thảy, một trên một dưới bắt đầu đi chính mình tìm kiếm cực lạc, cúi đầu nhìn ban khai hoa khẩu nhất biến biến hàm ăn cự trụ, thổ lộ dâm dịch bộ dáng, liền chính nàng đều cảm thấy mỹ diệu tao lãng.

"Ấp úng ách ~ thật lớn, không được, eo hảo toan, ô ô!"

Má bạn dạng ra đỏ ửng càng làm như kiều hoa nở rộ phấn diệu, nước mắt chảy xuống, đã là vui sướng đến cực điểm, thật lâu chờ không tới cao trào, nàng không thể không tăng lớn vụn vụn biên độ, dâm nhiệt huyết thịt đổi đa dạng đi kẹp hút.

Cổ họng nhẹ động, Dung Khâm đậy mắt dục sắc ám trầm, hôn ở Sở Luyện cần cổ hôn càng thêm dày đặc, chức tức hơi loạn, néo nàng đong đưa hữu nhũ thưởng thức, mu bàn tay thượng là rõ ràng có thể thấy được kinh mạch.

"Tiểu Luyện Nhi dâm lãng bộ dáng thật là đẹp mắt, được không chơi? Đối, lại kẹp chặt chút, chính là như vậy vụn, ân ~"

Nàng ma lộng đều là xuất phát từ bản năng, hấp thụ huyết thịt đè ép côn thịt sáng không nói nổi, nàng đã gần đến điểm tới hạn, non mềm hoa tâm súc run càng ngày càng gấp, trí đi vào quy đầu, bị nàng kẹp lại ma lại đau, tán loạn khoái cảm nhiều Dung Khâm không tự kìm hãm được than nhẹ.

Giao hợp chỗ thâm nhị bọt mép hạ chảy, Dung Khâm đem tay dò xét qua đi, nhẹ xoa hơi đột âm phụ, hoạt nộn da thịt cùng vách trong thịt non, đều là như vậy kiêu mềm, đỉnh tiểu âm đế đã thực cứng, nho nhỏ sung huyết ửng đỏ, sớm đã mẫn cảm đáng sợ.

Hắn ngón tay sắp sửa về đi lên, Sở Luyện liền phát hiện hắn ý đồ, tế mị ai uyển thanh kinh khởi: "À không a ~ đừng lộng nơi đó, nước tiểu, sẽ nước tiểu ~ ngô ô..."

Nàng quá rõ ràng kia một chỗ bạo phát lực, ngã trở về Dung Khâm giữa hai chân, thấm mẫn mồ hôi thơm thân mình đều ở sợ hãi run, muốn đi bắt trụ Dung Khâm tay, nhưng trong đầu đều là khoái cảm ở kêu gào.

Làm hắn lộng đi!

"Kia liền tè ra quần." Mát lạnh trầm thấp thanh thân mật ở nàng bên tai quanh quần.

Trường chỉ chỉ nhẹ nhàng moi một chút, nỗ tung trí mạng cực lực, loạn Sở Luyện đều điên rồi, toan an ủi hướng tập, bài tiết xúc động cấp bách, nàng trơ mắt nhìn chính mình phun ra cao cao cột nước, chất lỏng trong suốt tùy ý tiết ra.

"A a a!"

Dung Khâm trực tiếp về ở âm đế xoa lộng, nhìn thủy dịch bay tứ tung thâm lãng, hưởng thụ đường đi hoa kính hít thở không thông kẹp hút, thấp thở gấp: "Không phải nói nước tiểu sao? Bộ hạ, người lại lừa thần, này nơi nào là nước tiểu đâu, này rõ ràng là long thủy."

Ngăn không được triều phun nhiệt lưu một phát không thể vãn hồi, hắn trong tay lực độ không ngừng, nàng liền phun tích tích ào ào, thiếu nữ thân mình ở hắn trong lòng ngực vắn run, tròn trịa nãi nhi run diễm nhiều bất lực.

"Long sàng đều ướt đầm."

Nàng liền rên rỉ đều ách, tuyết trắng hai chân không ngừng run súc, rõ ràng phun ra như vậy nhiều thủy, nhưng trong bụng bạo trưởng cảm lại càng ngày càng nùng, hẳn thật sâu cảm nàng, ở mặt thủy còn chưa phun tẫn khi, đột nhiên va chạm.

"A..."

Đó là nàng chờ mong đã lâu đòn nghiêm trọng, nhưng cố tình lại ở nàng nhục dục cuồng loạn thời điểm đã đến, đêm nàng đột nhiên không kịp phòng ngừa lập tức ghé vào giường, khuôn mặt nhỏ dán mình hoàng long khâm, ướt át trung đều là cố dâm mi hương vị.

Nàng muốn nói không cần, chính là Dung Khâm đã từ phía sau vọt tiến vào, hẳn áp chế đã lâu dục vọng hóa thành liên tiếp phiến tranh mãnh thảo lộng, Sở Luyện thanh nhi đều không kịp phát ra, mê loạn sồn tóc gáy.

Đại trương cái miệng nhỏ, khẩu tiên giàn giụa.

Bạch bạch bạch!!

"Lúc này mới bắt đầu đâu, bệ hạ."

Hắn toàn bộ bao trùm ở nàng trên người, cường đại áp bách hơi thở chiếm hữu nàng, mười ngón tay đan vào nhau, mưa rền gió dữ thảo đánh làm cho người ta sợ hãi cực kỳ, từ trong cơ thể truyền ra thảo huyết tiếng vang triệt tẫn điện.

Liều chết triển miên vừa mới vừa mới bắt đầu.

82. Lại ở căn Dung ca ca h

Bị Dung Khâm nhiều lại là một đêm không được yên giấc, vốn không phải ngự môn nghe báo cáo và quyết định sự việc nhật tử, Sở Luyện có thể

tùy ý ngủ, cố tình Tấn Vương mang thể tử vào cung, phủng thánh chỉ nói là tới tạ tứ hôn chi ân.

"Bệ hạ, nên nổi lên, Tấn Vương chính là kéo bệnh thể tới, sao có thể làm hãn chờ lâu đâu."

Dung Khâm nửa chi trần trụi thượng thân dựa vào minh hoàng ẩn trong túi, tóc dài chưa thúc, vốn là điệt lệ mặt mày nhiễm tình dục càng gần như yêu nghiệt, đầu ra ngày xưa cấm dục thanh quý bộ dáng, ngọc lớn lên ngón tay vuốt ve ở ghé vào trong lòng ngực thiếu nữ, cười cùng chỉ hồ ly dường như.

"..."Sở Luyện hữu khí vô lực ngược mắt, nhìn hãn thoả mãn sững sáng bộ dáng, liền hận ngứa răng, lại cứ không dám loạn có động tác.

Bị thao lột một đêm, nàng là liên thủ chỉ cũng chưa sức lực động, mềm mại một đoàn ghé vào Dung Khâm trên người, khuôn mặt nhỏ dán hãn to lớn ngực, một đôi tú chân run rẩy tách ra ở hãn vòng eo từng từng kẹp.

"Bệ hạ, lên a."

Khởi? Sở Luyện nơi nào khởi tới, này đáng chết thiên nô rõ ràng là trâu đùa nàng, thuộc về hãn đồ vật ở nàng trong thân thể ra vào một đêm, đến nay đều chưa từng rút ly đi ra ngoài, tắc nghẽn ở bên trong đồ vật sớm trưởng nàng chịu không nổi, long sàng nội cấm khâm nơi nơi đều nhiễm nàng phun tiết mật thủy, lúc này đều chưa từng làm, dâm mi hương vị nồng hậu mắc cỡ.

Đẩy ra nàng cổ sau ướt đẫm tóc đen, tấm mồ hôi mỏng con bướm cốt khẽ run, Dung Khâm từ thượng theo xương sống lưng đi xuống sờ soạng, khi sương tái tuyết oánh bạch run run lăn xuống mồ hôi thơm, hoan ái kịch liệt khi lưu lại dấu hôn cùng dấu tay, lúc này đậm đi không ít.

"Ân ~ tiểu Luyện Nhi lại ở căn Dung ca ca, chính là luyện tiếc tách ra? Kia sau này, hàng đêm đều như vậy uy người ngủ, tốt không?"

Cuối cùng cao trào khi hãn liền thao quá sâu, thế cho nên nhục dục thối lui sau, hãn mềm yếu còn đình trí ở nàng tử cung, đến hiện nay cũng chỉ tể tới rồi cung khẩu thượng, gặt gao chống tể ấu thịt non, không cho nàng tự do cơ hội, cũng hưởng thụ đến từ nàng thân thể mãn cảm tể lộng, trong đó tư vị tất nhiên là mỹ không nói nổi.

Nhưng Sở Luyện liền không như vậy dễ chịu, thoáng vừa động, kia cổ sinh sôi toan an ủi cảm liền kích thích toàn bộ bụng nhỏ hơi co lại, này một đêm không thiếu bị loại cảm giác này làm cho triều phun, này trong chốc lát là phun không ra thủy, nước tiểu khẩu cùng hoa khẩu đều nóng rực phát trắng, nói không nên lời khó chịu.

"Rút, người rút ra đi."

Tinh tể ngâm suyễn mang theo hơi nhiệt hô hấp, nhược nhược thối tới Dung Khâm làn da thượng, nam nhân cùng nữ nhân không giống nhau, buổi sáng đúng là hứng thú ngẩng cao thời điểm, Sở Luyện này kiều mị mị thủy lâm lâm hình dáng, quả thực dụ nhân tâm tự khó ninh.

"Lại bọc bọc, ra tới liền lộng khai." Môi mỏng dạng nhợt nhạt cười, lộ ra ba phần tình dục bảy phần chế nhạo.

Ngạnh như chày sắt cự trụ ở bành trưởng, căng thịt bích từng đợt tê mồi, thẳng không nổi ướn nị ở dật động, Sở Luyện căn phần trạch cánh môi, nhú chặt tể mi nắm chặt cánh tay hãn, như là chìm vào trong nước, sắp thấu bất quá khí nhi.

"A..."

Nhếch lên mông nhỏ run rẩy dữ dội, vượt ở hãn bên hông hai chân bỗng chốc kẹp chặt, tinh tể yêu kiều rên rỉ hỗn loạn bất kham, hít ngược khí

lạnh, Sở Luyện đột nhiên bị dẫn theo eo đỉnh trên dưới phập phồng.

Bất quá mới vài cái, Dung Khâm liền đem nàng gắt gao ấn trở về giữa háng, áp bách nàng thẳng run run mềm eo, ở co rút giảo súc tầng tầng huyết thịt trung lại uy nàng không ít đồ vật, từ nàng trong thân thể chảy ra đồ vật, thể nhưng theo hấn chân nhi chậm rãi trượt xuống, trắng nõn nùng đục.

Sở Luyện hiện tại chỉ có một nguyện vọng mãnh liệt khát vọng thực hiện, đó chính là về sau nếu là một ngày kia cầm quyền, nàng nhất định phải đem Dung Khâm này biến thái biến thành chân chính hoạn quan!

...

Tứ hôn thánh chỉ đã hạ mấy ngày, vốn nên ngày kế liền vào cung tạ ơn Tấn Vương phụ tử lại kéo dài đến hôm nay mới đến, khẩu thượng nói chính là Tấn Vương bệnh nặng chưa lành đi lại không được, thực tế lại là bởi vì Sở Trinh cự không tiếp chỉ, này mệnh mông cuồn cuộn hoàng ân tương đương ở muốn hấn mệnh.

"Lần này có thể cùng Hậu Lương liên hôn, càng tăng hai nước bang giao chi nghi, quả thật Tấn Vương phủ chi hạnh..."

Sở Luyện ngồi ở trên long ý, dựa Dung Khâm làm người nhiều hơn mềm dựa, giảm bớt bên hông nhức mỏi, long thường hạ hai chân tách ra, bị làm cho lâu lắm, đôi môi sưng đỏ lợi hại, cũng không dám khép lại ở bên nhau.

Tấn Vương quỳ gối trong điện, kia lưu loát trường hợp lời nói nhi còn chưa từng nói xong, liền một trận kịch khụ, khụ đều mau thổ không nổi, nghe Sở Luyện kinh hồn táng đảm, chạy nhanh làm người đỡ hấn lên ban ngồi.

"Hoàng thúc không cần đa lễ, ngài thượng đang bệnh, thả ngồi nghỉ ngơi đi." Nhìn nhìn lại vẻ mặt ý cười nhạt nhẽo Sở Trinh, hấn cũng không

từng biểu hiện ra nhiều không muốn, khá vậy không nửa phần vui mừng, ăn mặc thể tử màu đỏ triều phục trường thân như từng thẳng tắp đứng sừng sững ở dưới, Sở Luyện trực giác có chút xin lỗi hẳn, "Còn không cho thể tử dọn chỗ."

Hôm nay Dung Khâm tự nhiên cũng ở, hiện giờ hẳn nội chương cung đình, ngoại khuynh triều dã, khí thế so ngày xưa càng thêm phóng túng vài phần, ánh mắt liếc quá Tấn Vương phụ tử, sâu kín nói: "Hậu Lương thiếu chủ ít ngày nữa đem hồi trình, sinh lễ công việc ta đã phân phó Lễ Bộ chuẩn bị mở, Tấn Vương cùng thể tử nếu rồi rãnh, có thể tìm ra từng xa hoành hởi đến một vài."

"Thật là làm phiền dung chương ấn, này đó phồn vụ cũng từ ngài nhọc lòng." Sở Trinh rũ mắt, không lạnh không đậm nói, hẳn có thể bị tứ hôn, tám chín phần mười đó là Dung Khâm giở trò quý, một khi cưới lương lẫm nguyệt, sau này cả đời hẳn cũng liền chỉ có thể làm nhàn tản thân vương rồi, liền hoàng thành đều ly không được.

Này đó, đều là bái Dung Khâm ban tặng.

"Thể tử khách khí, người hôn sự bệ hạ pha là coi trọng, nơi này trong ngoài ngoại ta tự nhiên muốn để bụng, vì bệ hạ an bài hảo hết thầy, cũng có thể sớm ngày đem lẫm nguyệt công chúa nghênh thú nhập Tấn Vương phủ mới hảo."

Những cái đó hứa trịnh trọng chi ý, nghe Sở Luyện không khỏi nghiêng đầu đi xem hẳn, thẳng nhãi này rõ ràng chính là lửa cháy đổ thêm dầu.

Quả nhiên, ngồi ở phía dưới Sở Trinh bỗng nhiên ngẩng đầu, ánh mắt kia lãnh làm cho người ta sợ hãi.

83. Mỹ nam kế

Lương lằm nguyệt hôn sự đã định, lương ly hằng sắp hồi trình, tự nhiên không thể thiếu một hồi cung yển tiễn đưa, màn đêm sơ lâm, trước cung khánh hoa trong điện đèn đuốc sáng trưng, sênh ca vũ niếu, ăn uống linh đình, nhất phái phồn nhiệt chi tượng.

"Thiếu chủ lần này hồi đến Hậu Lương, núi cao sông dài đường xá xa xôi, vạn bảo trọng thân thể." Sở Luyện hấp hơi ngọt quỳnh tương, pha là không tha nhìn lương ly hằng, minh quang hạ mỹ nhân gần đây gây ồm chọc người thương tiếc, ý ngời cầm tú trung so nữ tử còn nhu nhược động lòng người, không biết tình còn đương nàng Đại Sở khắt khe vị này thiếu chủ dường như.

"Ly hằng đa tạ bộ hạ quan tâm."

Hắn uống không được rượu, liền lấy nước trà đại chi, trường chỉ vè ngọc trân, hiệu tiền triều văn nhân phong phạm, lấy tay áo rộng hờ khép mặt, ưu nhã thiển uống, tay áo gian lụa trắng chỉ bạc thêu thứ hoa văn lưu quang, ánh diệu hấn cả người đều không quá chân thật.

Sở Luyện hơi giật mình.

"Bộ hạ, lằm nguyệt công chúa hiển vũ." Bỗng nhiên, Tiểu An Tử lược là bén nhọn thanh âm ở nàng bên cạnh vang lên.

Phục hồi tinh thần lại, Sở Luyện gác xuống trong tay Cửu Long ly, khe cau mày, không dấu vết lại nhìn mắt lương ly hằng, hấn lại là đã nhận ra giống nhau, khóe môi nổi lên ý cười, rõ ràng là tiên tư ngọc cốt, này cười lại tràn ngập quý dị mị hoặc.

Này sương, một thân hoa váy nhẹ nhàng lằm nguyệt công chúa đã dẫm hoa tươi đập vũ bộ vào đại điện, nàng dáng người vốn là lửa nóng, nhảy lên vũ tới càng là ngăn không được mỹ diễm câu hồn, eo thon phong nhã linh động, theo điệu bang nhạc khúc triển thân lượn vòng, trong điện nam nhân đã nhiều là hô hấp dồn dập.

Sở Luyện lại vô tâm tư thưởng thức, liếc liếc mắt một cái ngời ở hạ đầu Dung Khâm, hăn hôm nay tâm tình tựa hồ không tồi, thế nhưng đang xem lương lẫm nguyệt vũ, tuy rằng không giống người khác như vậy mê mẩn, khá vậy là hiếm thấy chuyên chú.

Ngay cả cao án từ ngoài điện nhập tới lạng lẽ cùng hăn thì thầm, cũng không quấy rầy hăn hứng thú.

Sở Luyện ở trong lòng hừ lạnh một tiếng, chưởng An Thuận cánh tay đứng dậy ly tịch, đại để là mỗi lần cung yển nàng đều trước tiên rời đi, phía dưới người cũng thói quen, đứng dậy tiến đi ngự giá lập tức lại mê vào diễm vũ trung.

"Bệ hạ chính là phải về vạn thanh cung?" Tiểu An Tử dò hỏi.

Gió đêm hơi hàn, tan vài phần oi bức, Sở Luyện phun ra một ngụm trọc khí, chỉ cảm thấy trước ngực bị đè nén lợi hại, nhắc chân hướng điện thờ phụ đi đến, trong điện an bình làm nàng cảm thấy thoải mái.

"Trẫm ở chỗ này ngời một hồi, làm cho bọn họ ở bên ngoài chờ, người cũng đi ra ngoài."

Tiểu An Tử cúi đầu lui đi ra ngoài, Kim Tước Hoa chi trên đài chưởng mấy đèn, ánh sáng hơi ám không rõ, Sở Luyện lười biếng nằm ở ẩn trong túi vượt ngực, này một năm phát dục mau, trước ngực hai luồng càng thêm đầy đặn, lại xuyên rộng thùng thành long bào cũng có thể nhìn ra hình cung, cho nên hôm nay cung yển trước nàng liền làm Phương Thượng Cung tìm tổ bạch ở trước ngực triển vài vòng, này một quần chặt lặc thật là không khoẻ.

"Bệ hạ, lương thiếu chủ cầu kiến."

Tiểu An Tử thanh âm từ ngoài điện mơ hồ truyền đến, nghe thấy lương ly hăng tới, Sở Luyện ngời dậy thân mình, không có nửa phần ngoài

ý muốn.

"Làm hẳn tiến vào."

Cửa điện vang nhỏ, xuyên thấu qua cánh ve lụa mỏng phượng xuyên hoa mẫu đơn bình, kia mặt màu trắng thân ảnh chính chậm rãi đi tới, Sở Luyện hí hí mắt, lương ly hằng đã đứng ở trăng non môn hạ, mỏng manh ánh sáng lúc sáng lúc tối, hẳn vẫn luôn ở nhàn nhạt cười, ngọc lập thân hình khẽ nhúc nhích, triều nàng đi tới vừa đi tới, thế nhưng một bên bỏ đi áo ngoài.

Sở Luyện "!!!"

Mới vừa rồi yến trung khi, nàng thấy hẳn dùng môi ngữ ý bảo nàng lén gặp nhau, vốn tưởng rằng có việc muốn bẩm, lại không nghĩ rằng là muốn chơi mỹ nam kế?!

Lương ly hằng càng lúc càng gần, màu đen tỏa sáng gạch thượng đều là hẳn quần áo, Sở Luyện nhìn hẳn dùng trường chỉ đẩy ra chính mình trung y, lỏa lồ ngực không giống Dung Khâm đêm đó chắc nịch, lại bạch như ngọc, vân da hoàn mỹ.

Hẳn dẫm lên chân đạp, chân sau để vào nàng giữa hai chân, hơi hơi cúi người, như có như không nguyên hương, lay động Sở Luyện.

"Thiếu chủ đây là muốn làm cái gì?" Sở Luyện nhìn gần trong gang tấc nam khu, một loại khác mảnh khảnh mỹ, không có nam nhân áp bách tính, đồ thêm làm người kìm nén không được phản công tâm.

Lương ly hằng rũ mắt, bốn mắt ngang hàng, lúc này hẳn sắc mặt như thường, huyết sắc thấm vào môi cười đẹp cực kỳ, ngón tay nhẹ nhàng lướt qua Sở Luyện cần cổ, vừa muốn cúi người đi hôn lên nàng rung động cổ trắng, lại bị Sở Luyện chặn.

"Bệ hạ chẳng lẽ không thích ly hằng sao?"

Nam sắc trước mặt, may mắn Sở Luyện ngày ngày chịu đủ Dung Khâm sắc đẹp cùng thủ đoạn áp bách, mới không đến nỗi mê tâm trí. Lạnh lùng nhìn trên người nam nhân, trong suốt ánh mắt đều là hàn ý.

"Lăn xuống đi."

Lương ly hằng pha là ngoài ý muốn, trên mặt ý cười hơi cương, bất quá giây lát lại thông dong, thế nhưng trực tiếp ôm lấy Sở Luyện eo, đem hai người khoảng cách dán sát lên.

"Bệ hạ này ánh mắt nhưng thật ra cùng dung chưởng ấn không có sai biệt."

Hắn tay ở vuốt ve nàng mặt, Sở Luyện không né không tránh, màu đen đồng trung không hề gợn sóng, đảo thực sự có vài phần đế vương tư thế, lương ly hằng cũng không nhụt chí, bắt đầu đem thế công hạ di, đang định lúc này, Sở Luyện đột nhiên nhắc chân một đá.

"Ngô!" Ngưỡng ngã xuống đất lương ly hằng đau vẫn luôn hít hà, đại để là không dự đoán được Sở Luyện sẽ như vậy không thương hương tiếc ngọc.

Sở Luyện ngồi ngay ngắn đứng dậy, mang ngọc giới tinh tế nộn chỉ vuốt ve bên cạnh người ăn tụi, nhướng mày khinh thường nhìn lương ly hằng, này một chân xem như giải nàng trong lòng hơn phân nửa khí nhi, ngày xưa là đá không khai Dung Khâm, hôm nay đều bạo phát.

"Trẫm cũng là người có thể trêu đùa?"

Lương ly hằng nửa chống thân thể, đau khó nhịn, thẳng tắp nhìn về phía Sở Luyện, cặp kia mỹ lệ đôi mắt cùng Dung Khâm có quá nhiều tương

tự chỗ, giống nhau lãnh khốc vô tình, giống nhau ngạo mạn hờ hững, mạc danh rung động lòng người.

"Ly hằng khụ khụ... Còn tưởng rằng bệ hạ sẽ nhớ nhung hạ thần." Rốt cuộc mỗi lần diện thánh khi, Sở Luyện xem hẳn như vậy mê muội ánh mắt đều không giống như là trang.

"Lương thiếu chủ, tự mình cảm giác quá mức hảo, cũng không phải là chuyện tốt nhi."

Lương ly hằng nhin xuống kịch khụ, trên mặt trướng ửng đỏ, tóc dài tán loạn trung y đại sường, khó khăn lắm chống mặt đất lung lay sắp đổ, như vậy xác thật mỹ, hỗn loạn chờ đợi ánh mắt triều Sở Luyện xem ra: "Ta tự nhận không thể so Dung Khâm kém, bệ hạ có thể ngủ hẳn, vì sao liền không thể ngủ ta?"

"Trẫm mới vừa nói qua, tự mình cảm giác quá mức hảo không phải chuyện tốt nhi, người cùng Dung Khâm không nửa phần có thể so."

Luận tư dung, Dung Khâm cùng hẳn cân sức ngang tài, luận dáng người, Dung Khâm là trực tiếp nghiền áp hẳn, đối với này đưa tới cửa tới nam sắc, Sở Luyện thật sự là không có hứng thú tiêu thụ, nàng để ý chính là lương ly hằng đến tột cùng ở mưu tính cái gì.

"Nói đi, người muốn cái gì."

84. Trẫm chỉ là tướng cho hẳn mặc xong quần áo

Cửa sổ bạn thắm nặng nề bóng đêm, cung hành lang ngoại yên tĩnh cực kỳ, trong điện ánh sáng đen tối, lương ly hằng chờ bên cạnh bác cổ giá run rẩy đứng lên, Sở Luyện kia một chân đá không lưu tình chút nào, thế cho nên trên mặt huyết sắc không hề tái nhợt làm cho người ta sợ hãi, quý dị chính là hẳn như cũ cười như thường.

"Ta một cái nước phụ thuộc thiếu chủ, lại có thể có gì sở cầu, nhưng thật ra bệ hạ, nữ giả nam trang lâm triều xưng đế... Dung Khâm chiêu này giấu trời qua biển, có thể nói là lợi hại."

Sở Luyện biểu tình càng thấy nghiêm nghị, bị vạch trần nữ nhi thân cũng cũng không hoảng loạn, mắt lạnh nhìn gậy xích mịch trung y lại lần nữa đi tới lương ly hăng, lúc này đây, ở hăn cúi người đê xuống khi, chưa từng lại đá văng hăn.

Hai người ai cực gần, lẫn nhau hô hấp đều quấn quanh ở cùng nhau.

"Bệ hạ." Hăn ở nàng bên tai nhẹ nhàng gọi, thấp liềm mắt hạ lộ ra tất cả nhu tình, đưa tình nói: "Ngài chưa từng ngủ quá ta, làm sao biết ta so không được Dung Khâm đâu?"

Môi mỏng cọ qua nàng má bạn, lưu lại mơ hồ lạnh lẽo, Sở Luyện không tránh không né đối thượng hăn đôi mắt, bỗng chốc cười, học ngày xưa Dung Khâm cường hoành động tác, hai ngón tay vê ở lương ly hăng cầm.

"Trẫm không quá thích vòng quanh, cũng không có hứng thú ngủ đưa tới cửa nam nhân."

Kia trong nháy mắt, lưu chuyển ở nàng đáy mắt liềm diễm quang mang mát lạnh làm lương ly bèn lòng sinh hàn ý, nửa ôm ăn mặc long bào thiếu nữ, hăn lại là như thế nào cũng luyện tiếc buông tay.

"Bệ hạ hảo sinh vô tình."

Hăn lẩm bẫm u oán, nghe Sở Luyện nổi da gà đều đi lên, đây là lần thứ hai nghe thấy có người nói như vậy nàng.

"Trẫm đoán, ngươi là vì Hậu Lương triều cống đi, muốn giảm bớt hay là căn bản là không nghĩ lại cống?" Người trước thượng nhưng thương

lượng, người sau lại đại hữu văn chương, nước phụ thuộc thượng cống về thần phục chi ý, đình cống liên ý vị chống cự.

"Bệ hạ nói không sai." Lương ly hăng vi lảng một lát, hoàn toàn đứng lên, đảo cũng không hướng chỗ khác đi, an vị ở Sở Luyện bên cạnh, "Lương mà vốn là không giàu có, vì triều đình cống phẩm khuynh quốc chi lực, sừng tê giác, ngà voi, phi thúy, châu ngọc, mỗi năm vì trừ bị cống phẩm, không biết thương vong nhiều ít vô tội bá tánh, thiên phái tới khâm sai phổ đại thả tham, những cái đó dùng mạng người đổi cống phẩm, lại hơn phân nửa đều chưa từng thật sự đưa vào trong cung, bệ hạ cũng biết đều đi nơi nào?"

Sở Luyện nhú mày, không cần thiết tưởng, cũng biết là bị phía dưới những người đó cấp lạng lẽ tham. Mấy năm nay quyền thiên chuyên chính, phái khâm sai nhiều là thái giám, hoàng đế bọn họ đều không bỏ ở trong mắt, tham ô cống phẩm tự nhiên là việc rất nhỏ.

"Ly hăng thân là thiếu chủ, thật không muốn lại xem quốc trung nhiều lần ra thăm sự, Hậu Lương cam nguyện thần phục tự nhiên là không dám không cống, chỉ khẩn cầu bệ hạ đánh bại chỉ giảm cống, tra rõ khâm sai."

"Liên vì cái này, người mới tưởng sắc dụ trăm?"

Lương ly hăng buồn bã cười cười: "Thần cũng là bất đắc dĩ, mới ra này hạ sách thôi, thực sự không nghĩ tới bệ hạ một chút cũng không dao động."

Sở Luyện ghen lời, nàng nơi nào là không dao động, trừ bỏ Dung Khâm bên ngoài nam nhân, với nàng mà nói đều là phiền toái, chạm vào không được cũng dính không được, đặc biệt là lương ly hăng, hiện nay lại xem hãn trắng bệch sắc mặt, pha là có chút không qua được ý.

"Còn đau, gọi thái y đến xem?"

"Không sao, bệ hạ dung thần ở chỗ này ngồi ngồi liền hảo, khụ khụ..."

Hắn che miệng khụ gian nan, trong điện sinh lạnh, Sở Luyện nhất thời mềm lòng, liền đi xuống nhặt trên mặt đất quần áo chuẩn bị cho hắn khoác ở trên người, mọi nơi ánh sáng hôn mê, cũng không chú ý chân bước lên đi lạc một chuỗi tay châu, nàng kia hậu đế kim long ủng vừa mới đạp lên mặt trên, bỗng chốc vừa trượt, thân mình liền oai.

Vẫn là lương ly hăng tay mắt lạnh lẽo đem nàng vớt vào hoài, miễn một quãng ngã.

Cố tình cũng không biết kia cửa điện khi nào bị đẩy khai, càng muốn mệnh chính là, Dung Khâm thế nhưng liền đứng ở sa mỏng rũ xuống trắng non môn sườn, thanh lãnh khóe môi hơi nhấp, lãnh trắc trắc nhìn ôm nhau ở bên nhau hai người.

Nhào vào lương ly hăng trong lòng ngực Sở Luyện còn không biết, lương ly hăng lại bị Dung Khâm xem sờn tóc gáy, đẩy đẩy trong lòng ngực Sở Luyện, chịu đựng khụ ý, hơi có chút khàn khàn thanh âm nặng nề.

"Bệ hạ, mau đứng lên, có người tới."

Sở Luyện khó khăn trạm hảo, xoay người sang chỗ khác liền đối thượng Dung Khâm mặt vô biểu tình mặt, thiếu chút nữa không kinh ra cái tốt xấu tới, vội đem trong tay lương ly hăng quần áo ma lưu ném ra.

"Là dung khanh a, khụ khụ, trăm chỉ là tưởng cho hắn mặc xong quần áo."

Lại xem ngồi ở giường gian lương ly hăng, chính chậm rì rì đem trung y khép lại, ngăn trở trần trụi như ngọc ngực, có lẽ là mới vừa rồi khụ lợi hại, như vậy chặt vật trung rất có vài phần bị chà đạp quá buồn bã.

Thấy thế nào, như thế nào đều như là bị nàng lật thủ tội hoa.

Xong rồi! Đây là bị bắt gian trên giường tiết tấu, thiên Sở Luyện lại thật sự cái gì cũng chưa làm, ở Dung Khâm lãnh lệ nhìn chăm chú trung lại là nửa cái tự đều nói gian nan, chỉ có thể xoay đầu đi nhìn lương ly hằng, hung hăng trừng hăn, hy vọng hăn có thể cho cái giải thích hợp lý.

"Dung chưởng ấn chớ nên hiểu lầm, mới vừa rồi ta khụ lợi hại, bệ hạ đau lòng, mới nhặt quần áo tưởng cho ta phủ thêm." Lương ly hằng giải thích.

Sở Luyện "..."

Dung Khâm sâu thăm ánh mắt chậm rãi nhìn về phía lương ly hằng, biểu lộ tuyệt đối sát ý, cao dài thân hình ở đen tối trung chợt quơ quơ, sắp sửa mở miệng, lại là một ngụm máu tươi dẫn đầu phun ra.

"Dung Khâm!"

Sở Luyện bỗng dừng kinh hô một tiếng, còn không kịp qua đi, liền trở mắt nhìn hăn âm âm ngã xuống trong điện.

85. Kịch độc

Sở Luyện nhìn thái y đem đảo thành nước dược uy vào Dung Khâm trong miệng, dẫn ra tới đó là hăn phản phun huyết, như thế lặp lại, trong lúc nhất thời điện thờ phụ nội mọi nơi tràn ngập dược thảo cùng máu tươi hương vị, hỗn độn làm người thẩu bất quá khí.

"Như thế nào?" Thấy Dung Khâm không hề hộc máu, Sở Luyện liền vội vội hỏi đến.

Thái y một bên rửa sạch xuống tay gian dược thảo tàn nước, một bên may mắn nói: "Hồi bệ hạ, này độc lấy tự điền xuyên tuyết thượng một chi hao, lại thêm một chút hạc đỉnh hồng, vốn có một canh giờ thời kỳ ủ bệnh, chưởng ấn lại nhân nhất thời tức giận thôi phát độc, may mà hàng năm

người tập võ thân thể khác hẳn với thường nhân, giải độc đúng lúc, lại phục ngự dụng trăm thanh hoàn, tạm thời là không ngại."

Dung Khâm còn ở hôn mê trung, minh quang hạ góc cạnh tuần mỹ mặt tái nhợt, đen nhánh 髮 tẩn bị mồ hôi lạnh tẩm ướt, suy yếu liền hô hấp đều khi có khi vô. Sở Luyện nhú chặt mày hơi hơi buông ra chút, hương không ra tới giường bạn ngồi xuống, thế nhưng tiếp nhận cung nhân tân ninh ấm áp khăn, tự mình thế Dung Khâm chà lau giữa trán mồ hôi mỏng.

Trong điện mọi người đều là cúi đầu, không dám nhiều xem.

Thái Y Viện viện chính còn hầu đứng ở một bên, Sở Luyện ngược mắt hỏi: "Này tuyết thượng một chi hao là vì sao độc?"

"Hồi bệ hạ, vật ấy thường thấy với Điền Nam xuyên tây, sách cổ ghi lại nhưng lưu thông máu trấn đau liền lấy làm thuốc, vô sắc vô xú, không nghĩ tới lượng không bao lâu vì dược, lượng trọng khi tức vì độc, thả dị thường nan giải, nếu không có trong cung trừ có thuốc dẫn chi thảo, chỉ sợ..."

Này độc vốn là nan giải, lại tăng thêm hạc đỉnh hồng, cũng coi như là Dung Khâm mạng lớn, trước tiên thôi phát độc, nếu bằng không hôm nay sợ sẽ thật là hẳn ngày chết.

Sở Luyện sắc mặt cũng không tốt, tối nay là trở mắt nhìn Dung Khâm hộ máu ngã xuống, như vậy hãì nàng lúc này còn có chút không thoải mái, hẳn hảo sinh sôi một người khi, nàng xác thật bực hẳn phiền hẳn, đã có thể ở mới vừa rồi hẳn không biết sinh tử nằm vào lúc này, nàng trong lòng là xưa nay chưa từng có khẩn trương.

Hẳn nếu thật là đã chết, nàng sẽ thế nào?

Không dám tưởng.

"Thật sự không ngại?"

Nàng chần chừ nhìn Dung Khâm, trên người kia kiện màu trắng trung y còn nhiễm mấy đoàn vết máu, từ trước đến nay to lớn ngực mỏng manh phập phồng, ly gần, mới có thể nghe thấy nhất thời nhẹ nhất thời hoảng hô hấp.

Lưu tại trong điện thái y không dưới năm người, rất sợ hoàng đế nghi ngờ bản thân y thuật, đều bị nhiều lần bảo đảm.

Lúc này An Thuận cùng tân nhiệm Đông Hán đốc chủ đồ thành cùng nhau nhập điện, một trước một sau hành lễ.

"Bẩm bệ hạ, Cẩm Y Vệ tìm được rồi phụng rượu nhập điện cung tì, đáng tiếc đi chậm một bước, nàng đã chết, thần thượng có nghi ngờ, liền người kiểm tra thực hư thi thể, phát hiện nàng vô cùng có khả năng là bị người cường rớt kịch độc mà chết, liền lệnh Cẩm Y Vệ bế cửa cung, tra bắt khả nghi người."

Dung Khâm thăng nhiệm chưởng ấn đại thái giám sau, Đông Hán liền từ tâm phúc đồ thành kế chi, hẳn nhưng thật ra chính thức hoạn quan, nói chuyện đều là nhỏ giọng, nhưng đối Dung Khâm trung tâm như một, việc này giao từ hẳn xử lý, Sở Luyện ngược lại yên tâm không ít.

"Lẫm nguyệt công chúa như thế nào?"

Trước đây Sở Luyện mới biết được chân tướng, lương lẫm nguyệt hiển vũ là lúc, tà tâm bất tử mời mị với Dung Khâm, phụng một chén rượu cho hẳn, cũng chính là này ly rượu, trong rượu hạ chính là tuyết thượng một chi hao, chén rượu thượng còn đồ chính là hạc đỉnh hồng, ai uống ai chết.

Việc này số một tẩy không thoát hiểm nghi nhân vật tự nhiên là lương lẫm nguyệt, chính là, nàng tựa hồ hồn nhiên không biết ly rượu có độc, ở

hiển cho Dung Khâm sau, thấy hần chỉ uống một chút, liền đoạt cái ly đem dư lại rượu đều uống xong rồi!

Đến nỗi nàng lại là như thế nào dùng môi lưỡi liếm quá Dung Khâm uống rượu độc ly, Sở Luyện cũng không nguyện ý nghe cung nhân nói tỉ mỉ.

Tiểu An Tử đó là từ an trí lương lẫm nguyệt điện các trung gấp trở về, nghe hoàng đế hỏi cập liền thấp giọng trả lời: "Đưa đi thuốc dẫn rớt không đi xuống, thái y nói chỉ sợ là cứu không trở về xoay, cũng chính là này một hai cái canh giờ chuyện này."

Lương lẫm nguyệt uống xong rồi hơn phân nửa rượu, lại độc phát muện, thả chỉ là cái nhược chất nữ tử, tự nhiên là không Dung Khâm như vậy tạo hóa lớn.

Sở Luyện tiếc hận thở dài, như vậy cảnh xuân tươi đẹp kiều mỹ công chúa liền như vậy không có, "Việc này tất yếu điều tra rõ đến tột cùng là người phương nào việc làm, làm người nói cho lương thiếu chủ, trăm sẽ cho hần cùng Hậu Lương một công đạo."

Đỗ thành lập tức lĩnh mệnh.

Thân là đế vương, Sở Luyện tự nhiên không thể ở lâu điện thờ phụ tự mình chiếu cố một cái thần tử, thực mau liền bãi giá trở về vạn thanh cung đi. Tối nay cấm cung khó có thể an bình, Đông Hán phiên dịch tính cả Cẩm Y Vệ tự đồ vật cửa cung tra khởi, đó là tham gia cung yến quan viên đều bị lưu tại phòng trực.

Việc này không phải là nhỏ, có người có thể thần không biết quỷ không hay đem kịch độc huê vào cung đình, lần này trúng độc chính là Dung Khâm, lần sau liền có khả năng là hoàng đế.

...

Một đêm Sở Luyện không được mơ thấy Dung Khâm thất khiếu đổ máu hoặc rơi xuống huyền nhai mà chết, ngủ cực không an ổn, ánh mặt trời đem phóng khi, liền hoàn toàn tỉnh, gọi Tiểu An Tử tiến vào hỏi chuyện, mới biết được lương lằm nguyệt giờ dần nhị khắc đã tắt thở, khi chết chưa từng nhắm mắt, hai mắt chảy huyết.

Sở Luyện gắt gao nhú mày, lại quan tâm hỏi: "Lương ly hằng đâu?"

"Hồi bệ hạ, lương thiếu chủ vẫn luôn canh giữ ở lằm nguyệt công chúa bên cạnh không đồng ý liệm, bi thương quá độ, khụ ra huyết tới, nô chỉ phải làm người đem hãn gỗ vưng, phân phó thái y đi xem."

"Ân, Dung Khâm tỉnh sao?"

Mắt thấy Sở Luyện hạ long sàng, Tiểu An Tử vội qua đi thế nàng mặc vào giày, một bên vén lên tầng tầng minh hoàng màn che, nhẹ giọng trả lời: "Còn chưa từng đâu, bệ hạ không cần lo lắng, viện chính mấy người vẫn luôn ở bên kia chờ."

Lương lằm nguyệt cứ như vậy không có, Sở Luyện trong lòng càng thêm quái dị, luôn có loại nói không rõ cảm giác đổ nàng khó chịu, ngày xưa nàng tổng luôn mồm muốn giết Dung Khâm, nhưng hôm nay nếu thật là nghe được hãn tin người chết, nàng trực giác chính mình là sẽ không vui vẻ nửa phần.

Càng kỳ quái chính là, nàng ở may mắn, may mắn hãn không có việc gì.

"Trẫm mau chân đến xem hãn."

86. Thiến hãn

Dùng hoàng đế thân phận đi, tự nhiên nhiều có bất tiện, Sở Luyện dứt khoát thay cung nữ trang phục, theo Tiểu An Tử cùng qua đi, đến lúc đó

mới biết Dung Khâm như cũ chưa tỉnh, mà không lâu trước đây Diêu Hiên mới đến xem qua vừa rời đi.

"Các người đều đi ra ngoài đi, lưu nàng ở chỗ này chăm sóc là đến nơi." Tiểu An Tử đem điện các cung nhân đều đuổi rồi đi ra ngoài, quay đầu khi, chính nhìn thấy tiểu hoàng đế đứng ở mép giường, dùng ngón tay chọc Dung Khâm mặt, dọa chân mềm nhũn, "Bệ hạ, nô liền ở bên cạnh yển các chờ."

Hắn đi ra ngoài bên cạnh yển các chờ, có rất nhiều lý do giải thích, có thể không gọi người rảnh rồi tiến vào phát hiện hoàng đế, cũng có thể không gọi người khả nghi, Sở Luyện phát phát tay, tán thưởng nhìn hắn một cái.

"Đi thôi."

An Thuận vừa đi, trong điện tĩnh mịch châm rơi có thể nghe, Sở Luyện đỉnh đặc hướng mép giường thượng ngồi xuống, nghiêng người nhìn hôn mê bất tỉnh Dung Khâm, trúng độc sau lại một đêm lẫn lộn, hắn tái nhợt khuôn mặt thượng thêm vài phần xanh nhạt, nàng lẳng lặng nhìn, như vậy bất tỉnh nhân sự, gây yếu đến cực điểm Dung Khâm khác thú vị, không cấm xem có chút xuất thần.

Mảnh khảnh ngón tay từ hắn hiên ngang giữa mày chậm rãi chạm đến mà xuống, sờ qua cao thẳng mũi, lại chọc chọc mảnh khảnh khuôn mặt, lại đến huyết sắc toàn vô môi mỏng... Bằng lương tâm mà nói, cho dù là như vậy tình hình, hắn này tư dung cũng thực sự làm nhân tâm động.

"Hừ." Sở Luyện hừ nhẹ, nhân cơ hội ở Dung Khâm trên mặt néo một phen, lấy tiết ngày xưa khí, tay buông ra khi nhìn hắn trên mặt bị niết đỏ bừng, sung sướng rất nhiều còn có chút chột dạ, "Xem người còn khi dễ trăm không! Tin hay không trăm hiện tại liền thiên người?"

Nói, nàng cặp kia đen lúng liếng mắt nhi lượng cực kỳ, khóe miệng ý cười tặc đáng yêu.

Dứt khoát thật sự cho hẳn thiên đi? Như vậy hẳn về sau sẽ không bao giờ nữa có thể lộng nàng! Cái này ý tưởng một toát ra tới, liền giống như măng mọc sau mưa, củng cái không ngừng.

"Không được không được, không có gây án công cụ, hẳn càng biến thái làm sao bây giờ?" Sở Luyện lập tức liền héo, phiết miệng không vui trừng mắt Dung Khâm.

Hôn mê trung Dung Khâm, còn không biết chính mình mới vừa ở mạnh mẽ bị đoạn tử tuyệt tôn nguy hiểm bên cạnh đi rồi một chuyến.

Tuyệt thượng một chi hao độc cực đáng sợ, trong thời gian ngắn liền có thể gọi người nội tạng suy kiệt mà chết, Dung Khâm tuy giải độc, nhưng như cũ tàn lưu độc tính ở trong cơ thể, một thân một thân mồ hôi lạnh mạo cái không ngừng, Sở Luyện liền vẫn khởi ống tay áo từ nước ấm ninh khăn thể hẳn chà lau.

Ngày xưa nàng sinh bệnh khi, thẳng nhãi này tuy rằng sẽ động tay động chân, nhưng lại luôn là đem nàng cẩn thận tỉ mỉ hầu hạ thực hảo, ít có mượn tay với người thời điểm.

Mới đưa đã đổi mới lụa khăn, hẳn giữa trán lại là một mảnh mồ hôi mỏng, Sở Luyện chống có chút lên men eo để sát vào cho hẳn sát, lại phát hiện hẳn đôi mắt đang rung động, giây tiếp theo liền thấy hẳn chậm rãi mở to khai.

"Người tình... A!"

Thật sự là đột nhiên không kịp phòng ngừa, giọng nói còn chưa lạc, Sở Luyện liền bị Dung Khâm vung tay huy tới rồi trên mặt đất, ngưỡng mặt

quãng ngã mộng nhỏ sinh đau, ngồi dưới đất cầm giận đem trong tay khăn ướt một tạp, nhìn Dung Khâm nghiêng răng nghiêng lợi.

"Chết thiên nô! Trẫm liền chưa thấy qua so người người đáng ghét!"

Ý thức tiệm thanh, nằm ở trên giường Dung Khâm hơi ngưng mảy kiểm, u hàn ánh mắt đảo qua ngồi dưới đất người, thẳng đến nghe thấy nàng thanh âm, mới vừa rồi kia trong nháy mắt sát ý nhất thời tiêu nặc.

"Bệ hạ?" Thoáng khàn khàn thanh âm lộ ra không xác định.

Sở Luyện chịu đựng đau ý từ trên mặt đất bò dậy, cực kỳ không hình tượng chống nạnh đứng ở mép giường, tế bạch nha cắn môi, tàn nhẫn trừng mắt Dung Khâm: "Không phải trẫm còn có thể có ai? Tên khốn."

Như vậy nàng sống sờ sờ kiêu tiểu động lòng người, Dung Khâm thật sâu nhìn nàng, lương bạc khoe môi hướng lên trên khơi mào, lộ ra nhàn nhạt cười: "Người xuyên thành như vậy..."

Đạm màu xám véo trên eo áo, màu xanh đen váy mã diện, hoàn toàn một bộ cung tì trang phục, cũng không trách Dung Khâm người cũng chưa thấy rõ, liền đem nàng huy khai, hẳn nhất quán là không gọi cung nữ gần người.

Sở Luyện lại nào biết này trong đó nguyên do, cúi đầu nhìn xem chính mình váy áo cũng chưa từng nghĩ nhiều, thấy Dung Khâm đại thanh tỉnh, không khỏi trào phúng cười: "Dung chường ẩn nhưng thật ra không phụ mỹ nhân ân, này mỹ nhân hiến rượu, hương vị tốt không?"

Cho dù là tỉnh, Dung Khâm mặt như cũ như tuyết sau giống nhau trắng bệch, một đôi râu đậm sắc đồng, chiết xạ âm trầm thả lạnh lẽo quang, hẳn như vậy người thông minh, tự nhiên thực mau liền minh bạch.

"Nghĩ đến hương vị cũng là cực hảo, tốt có thể làm người Dung Khâm vì này vừa chết." Sở Luyện cười mắt như đại nguyệt, xán nếu phù dung.

Dung Khâm từ nàng châm chọc mỉa mai, nặng nề hỏi: "Lương lắm nguyệt đâu?"

Hắn nhớ mang máng lúc ấy hắn tiếp nàng chén rượu, chỉ thiên uống một chút, nàng liền đoạt hắn chén rượu uống sạch dư lại rượu.

Sở Luyện thu cười, "Đã chết, nàng uống so người nhiều, mệnh cũng không như người đại."

Đã chết? Này cũng liền chứng minh rồi độc phi lương lắm nguyệt sở hạ, Dung Khâm nhíu mày, tay duỗi ra lạnh lẽo thon dài đốt ngón tay liền bắt được Sở Luyện, nàng tay nhỏ tiêm bạch tinh tế lại ấm áp nhiệt.

"Lại đây."

Này một tiếng gọi mềm nhẹ, mơ hồ còn có chút cầu xin ý vị, Sở Luyện đang muốn tránh thoát ý niệm biến mất, cảm giận hướng mép giường ngồi xuống, tức giận nhìn Dung Khâm, mộng nhỏ đến lúc này còn đau.

"Ta đem qua nếu thật sự đã chết, tiểu Luyện Nhi sẽ khổ sở sao?"

Sở Luyện sắc mặt khẽ biến, lại là theo bản năng cúi đầu, không dám nhìn tới Dung Khâm đôi mắt, khổ sở sao? Nàng không biết, nhưng là nàng hẳn là vui vẻ không đến chạy đi đâu.

"Tuy rằng hận không thể người sớm chút chết, bất quá... Người nếu là đã chết, ta còn không bị những người đó cấp ăn tươi nuốt sống." Lời này thật giả sam nửa, tất cả tại với cá nhân lý giải.

Này cũng chính là vận mệnh, sớm tại thật lâu trước kia bọn họ đã bị gắt gao tương liên ở bên nhau.

Sở Luyện nếu muốn cuối cùng cầm quyền, Dung Khâm nhất định phải vẫn luôn tồn tại, thế nàng không chế triều dã, một khi Dung Khâm trước thân chết, chờ đợi nàng sẽ chỉ là thân phận bị vạch trần, sau đó...

Bất quá, thật sự chỉ là bởi vì nguyên nhân này sao? Sở Luyện chính mình cũng không biết.

87. Đó là thuộc về người

"Người nhưng thật ra sẽ thi phái người, hừ!"

Điện các chỉ còn lại có bọn họ hai người, Dung Khâm vừa nói khát, chỉ phải Sở Luyện đi châm trà đổ nước tới uy hấn, tiểu hoàng đế ngoài miệng tuy là oán giận không ngừng, nhưng động tác không chút nào hàm hồ, đỡ Dung Khâm ngồi dậy dựa vào ấn trong túi, non mịn tay nhi liền giờ cái ly hướng hấn bên miệng thẩu.

"Tiểu tâm chút, tựa hồ có điểm năng."

Một đêm dẫn phun độc huyết vài lần, độc chưa hết người chưa tỉnh, thái y cũng không dám người uy thủy cấp Dung Khâm, này sẽ rất cuộc uống tới rồi nước ấm, như cam lộ nhập bụng, khí nhi đều thông thuận không ít, băng giống nhau hàn khốc đôi mắt ngưng Sở Luyện, không biết giác trộn lẫn nhẹ nhẹ từng đợt từng đợt nhu ý.

"Dọa?" Hấn thấp thấp hỏi đến.

Sở Luyện mất tự nhiên mím môi, buông xuống trong tay lưu li ly, đêm qua trơ mắt nhìn hấn hộc máu ngã xuống, sao có thể không làm sợ, liệt phẩn môi cười, sứ bạch hàm răng ẩn lộ, "Trẫm còn tưởng rằng người liền như vậy bị tức chết rồi."

Nàng vừa nói, Dung Khâm không khỏi nhớ tới ngã xuống trước nhìn đến kia một màn, vốn là nhu hòa ánh mắt khoảnh khắc kết lãnh sương, càng thêm lạnh thấu xương nhìn Sở Luyện, tựa muốn xuyên thủng thân thể của nàng.

Hắn bất quá nhất thời sơ với trông giữ, nàng thế nhưng liền ở vài bước chi cách thiên điện thừa dịp sâu kín bóng đêm ôm mỹ nam đi!

"Chỉ cần thân thượng phụng dưỡng bệ hạ một ngày, bị tức chết khả năng tính liền càng thấy tăng đại."

Sở Luyện nhướng mày, không cam lòng yếu thế nói: "Một khi đã như vậy, kia chưởng ấn vẫn là chớ có phụng dưỡng ở trăm tá hữu, bảo không chuẩn nào ngày đem người sống sờ sờ tức chết rồi."

Tiểu hoàng đế phấn bạch mặt xinh đẹp đỏ tươi, đen nhánh thủy mắt sáng ngời, mang theo vài phần tính tình, xem Dung Khâm tâm ngứa, bất quá nàng thốt ra lời này xong, hắn nha càng ngứa, chỉ nghĩ đem nàng đem qua ôm quá nam nhân bầm thây vạn đoạn.

"Khụ khụ khụ khụ..."

Bốn còn chờ Dung Khâm phản bác, lại không ngờ chờ tới hắn kịch liệt ho khan, dư độc chưa thanh, hắn này một khụ trắng bệch mặt càng như tuyết thượng sương, Sở Luyện cương xuống tay vội học hắn ngày xưa động tác đi cho hắn vỗ chụp phía sau lưng thuận khí, thấy hắn khó chịu suy nhược bộ dáng, nàng bỗng nhiên có điểm tiểu hối hận.

"Đem qua người tiến vào phía trước, trăm đều là ở cùng lương ly hằng thảo luận chính vụ, đem nhật hắn quần áo, người liền vừa vạn vào được." Nàng càng nói thanh âm càng nhỏ.

Sở Luyện cũng không làm rõ được, chính mình vì cái gì muốn cùng hắn giải thích, thân là hoàng đế, nàng liền tính ôm nam nhân khác lại như

thế nào!

Dung Khâm đem thân mình hơn phân nửa dựa ở Sở Luyện đầu vai, khụ qua độ, cả người đều nhược như là tùy thời có thể chết ngất đi, Sở Luyện muốn đem hãn phóng năm xuống đi, hãn lại dùng tay ôm lấy nàng eo, không bằng ngày thường như vậy bá đạo khẩn lặc, chỉ nhẹ nhàng hoàn nàng.

"Khụ khụ... Hiện giờ thần thân trung hổ lang chi độc, tùy thời đều khả năng... Khụ khụ chết, biết bệ hạ luôn luôn... Chán ghét thần, cũng không dám nhiều xa cầu cái gì... Ngày xưa ta hành sự bá man, luôn là lộng khốc bệ hạ... Khụ, thần sợ có lời nói lại không nói, liền không cơ hội..."

Hãn liền ghé vào nàng bên tai, hữu khí vô lực thanh âm đứt quãng, đầu vai bỗng nhiên có chút ấm áp cảm, Sở Luyện run xuống tay đi sờ, đầu ngón tay lập tức ướt nị một mảnh.

"Đừng nói chuyện, người lại học máu, trầm đi kêu thái y tới, người mau nằm xuống!" Sở Luyện kinh hãi, vốn tưởng rằng kịch độc đã thanh, lại không tưởng Dung Khâm lại học máu, lập tức muốn đứng dậy.

Dung Khâm lại cầm tay nàng, từ nàng đầu vai run rẩy rời đi, này quyền khuynh thiên hạ nam nhân lúc này là xưa nay chưa từng có chặt vật, môi mỏng biên máu tươi uốn lượn, diệt lệ đào hoa mục nặng nề nhìn chăm chú vào Sở Luyện.

"Thần vẫn luôn ái mộ bệ hạ... Đây trái tim nhiều năm chưa từng biến, khụ khụ, từ người tuổi nhỏ khi ý muốn bảo hộ lại đến quanh năm mà biến chiếm hữu dục... Là thần hy vọng xa vời, khụ... Cũng không quái bệ hạ chán ghét ta, liền ta chính mình đều chán ghét như vậy vô pháp khống chế chính mình..."

"Khi còn bé bệ hạ tổng hỏi thần khi nào có thể mang người ra lãnh cung... Chờ thần có năng lực mang người rời đi khi, người lại khụ... Không

nhớ rõ thần... Đã chết cũng hảo, sau này liền không cần chọc bệ hạ chán ghét..."

Hắn lại là một trận kịch khộ, tuần mỹ tái nhợt khuôn mặt thượng đều bản nhiệm tinh tinh điểm điểm máu tươi, Sở Luyện cấp dùng tay đi che hẳn miệng: "Người câm mồm! Nằm xuống đi, sẽ không chết!"

Như thế nào cũng không dự đoán được hẳn sẽ đột nhiên nói những lời này, Sở Luyện đã là rối loạn tay chân, trong lòng rầu rĩ khó chịu.

"Trẫm cố nhiên chán ghét người, nhưng, khá vậy không nghĩ tới thật sự muốn người chết." Ít nhất cũng không phải như bây giờ cách chết.

Dung Khâm cười cười, kia chứa đầy buồn bã hối hận ý nghĩa thật làm nhân tâm giật mình, tân đổi tuyết trắng trung trên áo lại là đại đoàn vết máu, mấy độ lung lay sắp đổ, lại dùng hết cuối cùng sức lực ôm lấy Sở Luyện.

"Đừng đi... Ta Dung Khâm cả đời này, thương quá hại quá tính kế quá người vô số, chỉ có người khộ khộ... Sở Luyện... Ta chưa từng... Khộ ta nếu đã chết, người liền làm người đem ta tâm lấy ra đi... Đó là thuộc về người."

Sở Luyện không nín được nước mắt lập tức chảy cái không ngừng, ở Dung Khâm lạnh băng trong lòng ngực liền giãy giụa cũng không dám xằng bậy.

"Không được không được, người không thể chết được! Người đã chết, ta lại đi chán ghét ai! Tên khốn Dung Khâm!"

Nằm ở đầu vai người bị nàng đẩy, không hề dự triệu liền đảo trở về giường gian, chỉ thấy hẳn hai mắt khân hạp, biến nhiệm máu tươi thê lương, tựa hồ là lại không có sinh lợi. Sở Luyện chạy nhanh chạy ra đi gọi người, vẫn luôn chờ ở yến các thái y cùng An Thuận vội vàng tới rồi.

"Không phải nói kịch độc đã thanh sao! Hãn như thế nào như vậy!"

Các thái y cũng dọa không nhẹ, tiểu hoàng đế vì sao một thân nữ trang xuất hiện nơi này, không dám miệt mài theo đuổi, riêng là nằm ở trên giường dung chưởng ấn, phảng phất đã học máu mà tuyệt, mỗi người vội cố nén chân mềm tiến lên đi xem xét, trước hết tìm được Dung Khâm mạch đập thái y giữa trán mồ hôi lạnh như mưa.

Mạch du trầm ổn, nơi nào là khí tuyệt người nên có mạch tượng, lại xem phun ra huyết, làm nổi bật đỏ thắm, đều không phải là là trúng độc mà phun ra huyết, đảo càng như là cường bị thương nội tạng, bức ra tới...

Bên tai là tiểu hoàng đế giận mắng cùng tiếng khóc, trong lúc nhất thời lộn không rõ trạng thái thái y, tức khắc có loại đờn chân bước vào quý môn quan cảm giác, chỉ có thể khi quân giấu thương.

"Chưởng ấn thân trung kịch độc tuy nhỏ, nhưng còn sót lại độc lại như cũ ở trong cơ thể, tùy thời có sinh mệnh chi ngu, thần chờ tất kiệt lực cứu trị."

Ghé vào trước giường vài vị thái y đều nhìn về phía bắt mạch lên tiếng người nọ, kinh sợ không thôi.

Đây là nháo loại nào?!

88. Trầm không thích người

Bác Sơn lò Long Tiên Hương lượn lờ, an thần ninh tức pha là hữu dụng, cũng là cái đi được vị, Sở Luyện ngồi ở mép giường thật lâu sau, đem nằm ở trên giường Dung Khâm nhìn lại xem, biểu tình căm giận.

Trước đây nàng nhất thời hoảng sợ, thật cho rằng hãn sẽ có cái tốt xấu, chính là hiện tại tế tư, này thiên nô chỉ sợ nhiều là dùng khổ nhục kế.

Hắn là đoán chắc nàng tâm sẽ mềm.

"Hừ, người còn trang!" Đôi bàn tay trắng như phấn một nắm chặt, liền dấm ở Dung Khâm ngực thượng.

Nguyên bản còn bất tỉnh nhân sự Dung Khâm bỗng chốc mở mắt, hắc bạch phân minh sâu thẳm, tay vừa nhấc, lạnh lẽo năm ngón tay cầm Sở Luyến tay nhỏ, thất vọng nhàn nhạt nói: "Bệ hạ thật là càng thêm thông minh, khụ."

Quả nhiên là lừa nàng, Sở Luyến dùng sức trều tay, Dung Khâm không cầm đa dụng vài phần lực, tránh không thoát liền từ hắn, nhìn kia trương tuyết sắc trắng bệch mặt, nảy lên trong miệng thiên ngôn vạn ngữ, cuối cùng là biến thành lạnh lùng một hừ.

Nằm ở trên giường người lập tức cười mặt mày hơi thư, như hàn sơn dung tuyết tươi sáng sung sướng, đem tay nàng đặt ở ngực địa phương, "Ta nói những lời này đó lại là không có nửa cái giả tự, Dung Khâm trong lòng, chỉ có bệ hạ một người."

Bao tay nhỏ năm ngón tay cũng không hề như vậy lạnh, ấm áp nhiệt tẩm Sở Luyến ngẩn ra, nghiêng đi thân nhìn thẳng Dung Khâm đôi mắt, hảo không che dấu tình tố nồng đậm, dĩ vãng hắn luôn là đe dọa nàng, cường bách nàng, như vậy ôn tồn lời nói nhỏ nhẹ thổ lộ, đại để là lần đầu tiên.

"Đáng tiếc trăm không thích người."

Giờ khắc này đối hắn sợ hãi biến mất, nàng liền che dấu đều không muốn, gợn gàng dứt khoát nói ra trong lòng lời nói.

Đáy mắt đang ở chậm rãi tràn ra lộng lẫy quang mang, chợt âm đạm, tâm tắc khó làm cảm giác không dễ chịu, Dung Khâm chỉ cảm thấy hai mắt

phát sáp, sau này sợ là đều quên không được Sở Luyện này u oán lại ưu thương ánh mắt.

Hắn sai thái quá.

Nhìn Dung Khâm khó được một lộ bị chịu đả kích biểu tình, Sở Luyện trong lòng khoái ý không thôi, cuối cùng là hòa nhau một ván tới, thanh khụ hai tiếng: "Bất quá, trẫm cũng không thích nam nhân khác."

Dung Khâm chợt nhìn về phía nàng, ngạc sửng sốt một lát sau, cười ngân nha toàn lộ.

...

Sở Luyện thế giới đã bị Dung Khâm chiếm mãi, hoặc cường thế, hoặc bức bách, đây là không hiểu nữ nhân lão nam nhân nhất quán sẽ đi lạc lối, ánh mắt là không lừa được người, rất nhiều thời điểm nàng đều có thể thông dong khâm trong ánh mắt thấy duy độc đối nàng mới triển lộ đồ vật.

Liền bởi vì này, chẳng sợ nàng ghét hắn, ác hắn, lại cũng không chân chính hy vọng hắn chết.

"Bệ hạ, Tấn Vương thế tử tới."

Sở Luyện chính hầy còn xuất thần, Sở Trinh đã vào trong điện, không cao không thấp hành lễ thanh bình tình nàng, đã nhiều ngày cấm cung thượng ở nghiêm tra trung, phụng rượu cung nữ tuy chết, nhưng việc này lại không thể dễ dàng mà, ngày ấy vào cung tham yến người nhiều vì tông thân, tính cả Sở Trinh ở bên trong, đến nay còn lưu cư ở trong cung.

"Đường huynh tới, không biết hoàng thúc như thế nào?"

Nàng kia hoàng thúc vốn là bệnh nặng, vừa nghe tương lai con dâu lẫm nguyệt công chúa trúng độc bỏ mình, khí hộc máu mấy trượng, lại ở

quý môn quan trước đi rồi một chuyến.

"Phụ vương hẳn đã mất ngại, vi thần lại đây, là muốn hỏi một chút bề hạ, lắm nguyệt công chúa tang nghi việc, phụ vương ý tứ là từ Tấn Vương phủ tới xử lý."

Bọn họ hai người đã ngự tứ hôn phối, lương lắm nguyệt cũng coi như được với nửa cái Sở gia người, hiện giờ thân chết vào trong cung, Sở Trinh trước đây tuy không muốn tiếp thu việc hôn nhân này, nhưng hiện nay người không có, mặt mũi công phu vẫn là phải làm.

Sở Luyến xoa xoa cái trán, này vốn là việc nhỏ, nhưng cố tình không lâu trước đây Tiểu An Tử mới đến xoay lương ly hằng nói, nói đúng không chấp thuận Tấn Vương phủ nhúng tay tang sự.

"Không cần, Hậu Lương sử đoàn thượng ở, lương thiếu chủ chi ý là muốn mang lắm nguyệt công chúa hồi Hậu Lương đi."

Nếu như thế, Sở Trinh cũng không hảo nói cái gì nữa.

"Nghe nói Dung Khâm đã tiêu độc thanh tỉnh, hẳn nhưng thật ra tạo hóa đại, việc này nói đến, vẫn là Đông Hán chọc mối họa, thần mới vừa rồi lại đây khi, liền nghe cung nhân ngôn nói, kia phụng rượu cung tì chính là bởi vì thân huynh bị xường dịch vô tội đánh chết, liền ghi hận trong lòng, lần này cung yển mới tìm cơ hội đầu độc, chỉ đáng thương lắm nguyệt công chúa..."

Ở Sở Luyến trước mặt, Sở Trinh nhất quán không che dấu đối Dung Khâm phần hận cùng không mừng, tuần lãng mày kiếm hơi nhíu.

Như vậy đồn đãi, Sở Luyến tự nhiên cũng nghe nói, nhưng kia cung tì nguyên nhân chết cùng độc dược nơi phát ra toàn lộ ra kỳ quặc, liền tính nàng là ghi hận trong lòng, cũng không tránh được phía sau màn có độc thủ ở giúp nàng.

"Việc này cũng không đơn giản, kia cung tì bị người cường rớt kịch độc giả tạo tự sát mà chết, định còn có người giấu ở chỗ sâu trong, trẫm đã Đông Hán cùng Cầm Y Vệ cùng lý, tất yếu đem việc này tra cái tra ra manh mối."

Sở Luyến nói, trong trẻo ánh mắt nhìn về phía Sở Trinh, long chương phượng tư thiếu niên tựa hồ lấp bắp kinh hãi, mày nhăn càng khẩn.

"Để thần bên trong lại có việc này? Định cần tế tra!"

Ban đêm, Sở Luyến đi xem Dung Khâm khi, liền đem Sở Trinh phản ứng nói cho hắn, lần này hắn đại nạn không chết, nàng rất rõ ràng ý thức được một chút, nàng yêu cầu hắn, yêu cầu hắn củng cố đế vị, khống chế triều đình, kinh sợ quần thần.

Trước kia đủ loại, tạm thời có thể bất kể.

"Ta xem đường huynh rất phần nộ, còn nói tưởng cùng nhau giải quyết việc này tới, người xác định không phải tưởng quan báo tư thù?"

Dung Khâm nửa ngời dựng lên, sau eo gối lên ẩn trong túi, nhìn ngời ở mép giường ôm mâm đựng trái cây ngậm tuyết lê khối tròn hẵn Sở Luyến, trong suốt lê nước theo khóe miệng uốn lượn, hắn đệ khăn qua đi, nhàn nhạt cười: "Bệ hạ, xem người không thể chỉ xem mặt ngoài, thần xác định việc này định cùng hắn không thể thiếu quan hệ."

89. Chỉ là sờ sờ h

"Trẫm liền tin người lần này, lạc, ăn không?" Khơi mào một khối nước sốt trong suốt tuyết lê, Sở Luyến đệ đi Dung Khâm bên miệng, đen lúng liếng mắt hạnh như đại nguyệt cong cong, nàng nhưng thật ra cực thích ứng hai người hòa hợp cảm giác.

Dung Khâm khóe môi khẽ nhếch, nhìn lưu kim hoa thêm thương lê khối, cúi đầu ăn vào trong miệng.

Nồng đậm lê hương ngọt thanh, như mật giống nhau trần trọc đầu lưỡi, lại xem Sở Luyến, lại là vài khối lục tục vào miệng đi, ăn cực kỳ thoải mái, mạc danh kêu Dung Khâm cảm thấy có chút bụng đói.

Hắn càng muốn ăn nàg trong miệng...

Có lẽ là ánh mắt quá phận nường liệt, Sở Luyến bỗng dưng quay đầu trừng mắt hắn, thấy hắn vẻ mặt ý cười ôn hòa điệt lệ kỳ quái, không khỏi ôm chặt trong tay bích ngọc liên hình mâm đựng trái cây.

"Nhìn cái gì, không nhiều lắm, đều là của trẫm, người nếu là thích ăn, ngày mai ta làm Tiểu An Tử cho người nhiều đưa chút đó là."

Kia hộ thực bộ đáng chọc Dung Khâm ý cười càng sâu, hắn nơi nào là tham kia mấy khối lê, tay vừa nhắc, cong ngón trở nhẹ nhàng quất một chút nàg mũi, lưỡi biếng nói: "Bất đồng người đoạt."

Chóp mũi sinh sôi ngứa, Sở Luyến nhịn không được đánh cái giật mình, Dung Khâm đã nhiều ngày thân thể một ngày một ngày hảo lên, nhưng này thái độ lại cùng trước kia rất là bất đồng, trực tiếp nhất biểu hiện là tươi cười nhiều, nói chuyện cũng không âm dương quái khí dọa người.

"Chẳng lẽ là bị độc choáng váng?"

Nàng thành linh toát ra những lời này, mẫn nhãn sủng nịch Dung Khâm bất đắc dĩ lắc lắc đầu, dĩ vãng cường ngạnh diễn xuất nàng không thích, hiện tại hắn sửa dụ dỗ lộ tuyến, nàng ngược lại lại không thích ứng, hắn thật thật trong ngoài không phải người.

"Chưa từng độc gốc, chỉ là suy nghĩ cẩn thận chút sự tình thôi, bệ hạ không thích? Kia vẫn là sửa hồi trước kia...."

Sở Luyện sợ nhất hấn trước kia kia lãnh thấm thấm âm trầm trầm ánh mắt, vội vàng ra tiếng: "Đừng đừng, như vậy liền hảo."

Dung Khâm vừa lòng cười cười, hấn quá rõ ràng Sở Luyện tính tình, mềm cứng cũng thi hai bút cùng vẽ nhất hữu hiệu, mạnh bạo khi nàng sẽ chống cự rồi lại vô pháp cự tuyệt, tới mềm khi miệng nàng thượng kháng cự tâm lại nhất mềm.

"Hiện nay đêm đã khuya, đi lại phiền toái, không bằng bệ hạ đêm nay liền túc ở chỗ này đi."

Vì dấu người tai mắt, Sở Luyện mấy ngày nay đều là thay đổi cung tì váy áo lại đây nơi này, nơi này khoảng cách vạn thanh cung pha xa, nàng chỉ phải dựa vào chính mình đi, qua lại xác thật lẩn lộn.

"Thần hiện tại nhiều có bất tiện, gian ngoài hầu hạ cung tì cũng không mừng sai sử, nếu là không ai bồi vi thần, chỉ sợ thân mình trong thời gian ngắn là hảo không đứng dậy, thần nếu không tốt, liền vô pháp thế bệ hạ trấn áp triều đình... Thôi, bệ hạ chỉ sợ tính cả sụp mà miên đều chán ghét với thần."

Thượng ở do dự Sở Luyện chỉ phải miễn cưỡng gật đầu: "Được rồi, thiếu dùng phép khích tướng, trăm cũng lười đến đi rồi, người hưởng bên trong đi, ta ngủ bên ngoài."

Hai người trước kia hàng đêm ngủ chung, Sở Luyện sớm đã thành thói quen, cũng không nhiều lắm ngượng ngùng, quan trọng nhất là Dung Khâm hiện nay kịch độc phương trừ, liêu hấn cũng vô tâm tư đối nàng động tay động chân.

Cuối mùa thu, điện các nội nhiều ít có chút hàn ý, Sở Luyện lại lấy một giường cắm khâm lại đây, cõi ngoài thường lên giường đi, phương một năm xuống, gối gian đều là một cỗ nhàn nhạt được vị, bỗng dưng, nàng mở to hai mắt nhìn.

"Người, người cởi quần áo làm gì!"

Dung Khâm cởi ra đai lưng tay vẫn chưa đình, hấn trên người chỉ kia một kiện tuyết lụa trung y, phủ lồi kéo khai, rộng lớn bả vai triển lộ, hàng năm tập võ thân hình khác hẳn với thường nhân, kính cơ lưu sượng, đường cong kiện mỹ, đặc biệt là kia đỉnh bặt eo thon mê người cực kỳ.

"Thần có chút nhiệt."

Hơi khàn khàn trầm thấp thanh âm quét Sở Luyện vành tai một trận nhẹ ngứa, lộc cộc một tiếng, đem nước miếng nguyên lành nuốt vào khô ráo hầu trung, nàng liền kéo qua khâm bị cả người chui đi vào, mơ hồ còn nghe thấy Dung Khâm ở cười khẽ.

Làm sao bây giờ, nàng cứ nhiên cũng nóng quá!

"Đã như thế nhiệt, thần cả gan vẫn là cùng bệ hạ cùng dùng một giường khâm bị đi."

Sở Luyện vốn tưởng rằng giấu ở cấm khâm hạ liền bình yên, không nghĩ tới Dung Khâm cũng tùy theo vào tiến vào, dựa gần nàng nam khu cực nóng dị thường, tay dài chân dài duỗi ra, liền đem nàng ôm đầy hoài.

"Đừng lộn xộn, thần hiện tại thân thể cực hư, những cái đó sự cũng là hữu tâm vô lực."

Hơi chước hô hấp nhợt nhạt phun ở nàng cần cổ, tuyết da mẫn cảm nóng lên, Sở Luyện ban đầu còn bình tĩnh như nước trái tim nhỏ, này sẽ nhảy càng thêm vui sướng lên, tựa hồ đã lâu đều chưa từng bị hấn chạm vào.

"Thật, thật sự?"

"Tự nhiên, thần như thế nào sẽ lừa bệ hạ đâu."

Khâm bị che đậy ánh sáng, Sở Luyện chỉ mơ hồ thấy Dung Khâm mặt nghiêng, một cái lạnh lạnh hôn lặng lẽ dừng ở nàng giữa trán, hấn tay dần dần tới lui tuần tra ở nàng trên eo, cố ý vô tình vuốt ve mấy chỗ mẫn cảm địa phương.

"Ngô ~ vậy người sờ loạn cái gì!"

Dung Khâm hơi cúi người tử, trần trụi cánh tay nửa ngăn chặn Sở Luyện, ở nàng giọng nói đem lạc khi, xâm nhập nàng miệng thơm, liền tàn lưu ngọt thanh lê nước, quần lấy non mềm diệu lưỡi lưu luyện vạn phần tác hôn, cuối cùng là một nếm mong muốn, một bên cắn nàng, một bên thấp thở gấp: "Chỉ là sờ sờ, ngoan chút."

Khâm bị hạ, Sở Luyện tế nhu kinh ô từ quay nhanh nhược, bắt quá khi, thế nhưng tiết ra vài tiếng kiều mị tô cốt rên rỉ tới.

"Đừng, đừng thoát trẫm quần áo, ân ~"

"Hào, không thoát cái này, kia đem phía dưới cởi đi, đều ướt đâu."

"Không không ướt!"

"Ra nhiều như vậy thủy, tiểu Luyện Nhi còn không thừa nhận?"

"A a! Dung Khâm, người lại lừa trẫm!!"

90. Cực lạc cao trào HHH

Giường trụ thượng tố sắc lụa mỏng lay động, thêu kỳ lân văn cấm khâm hơn phân nửa rơi đi mà gian, Sở Luyện đang bị Dung Khâm thật sâu xô xuyên qua, lấy nữ thượng nam hạ tư thế, khóa ngòi ở hấn eo bụng gian, phập phập phồng phồng hừ hừ run run.

Hướng lên trên đánh sâu vào lực lượng dị thường kinh người, nàng bị đỉnh nháy mắt bắn lên, rơi xuống khi, ngạnh thạch đại quy đầu đảo đỉnh kiều

nộn hoa tâm một trận mất hồn toan trướng, khó có thể ức chế khoái cảm tô loạn thân thể, còn không kịp hô hấp, lại bị hấn đâm bay lên, ma sát mang đến vui thích kịch liệt, mê loạn tình lãng như hỏa.

Như vậy hấn, nơi nào là hữu tâm vô lực, đảo càn như là cơ khát đã lâu mãnh thú, liền kia bệnh khu đều sức bật mười phần, thao Sở Luyện một lãng cao hơn một lãng.

"A a! Chậm, chậm một chút ~ người muốn giết chết ta ô ô..."

Mồ hôi nóng tẩm ướt nàng tóc mái, bề bộn tóc đen khoác đầy oánh bạch mảnh khảnh đầu vai, hai luồng hàm giáng đào phi tuyết nhũ hoàng ở không trung họa sốt ruột liệt sóng vận, ôn sánh bằng ngọc mềm eo, cũng đã bị Dung Khâm nặn ra vài đạo chưởng ấn.

"Chậm bệ hạ đã có thể phi không đứng dậy, vẫn là mau tốt hơn, thần liền thích xem bệ hạ như vậy bộ dáng, nhìn, sáng lại ra thủy." Hấn than nhẹ, khàn khàn nói âm cực kỳ dễ nghe.

Nộn hồ hồ huyết thịt lồi lõm huyền ảo co rút lại, cắn thâm, vách trong niêm mạc huyết thịt chặt chẽ hấp thụ xâm nhập dương vật, lửa nóng nóng bỏng mềm yếu hung hăng trên đỉnh nơi tận cùng, Sở Luyện trần trụi ngọc thể liền một trận run rẩy.

Mật thủy ở ra bên ngoài chảy, nội bộ đâm hoạt bất kham, liền chính nàng đều cảm thấy có chút cảm thấy thẹn, tay nhỏ chống ở Dung Khâm cơ ngực thượng, dồn dập thở dốc: "Tên khốn! Ách ách, trẫm mau bị người lộng xuyên ~ bên trong hảo trướng ~"

Mặc dù nàng đã dùng sức đi kẹp hấn eo, còn là bị hấn búng hạ lực đạo thao xóc nảy không ngừng, như vậy thô tráng cự long nhập huyết, lại là như vậy tư thế, Sở Luyện bị ma trướng doanh sung, liền tiếng khóc đều là âm mị.

Hạ hồi lâu Dung Khâm nhưng không dễ dàng như vậy thỏa mãn, vào thủy nộn mật động, không đảo nòng cái long trời lở đất như thế nào đủ, cho nên cũng không để ý tới Sở Luyện khóc kêu, khẩn bắt lấy nòng eo, nhất biến biến điền căng thịt bích, thao đấm cung khâu, mắt thấy giao hợp chỗ trắng nõn dâm mật chồng chất, từ nòng trong thân thể tràn ra nhiệt lưu, cũng lộng ướt hần to lớn eo bụng.

"Nhập xuyên cũng hảo, chẳng lẽ tiểu Luyện Nhi không thích bị Dung ca ca cắm đến càng sâu địa phương sao?"

Sở Luyện hối hận không thôi, Dung Khâm thẳng nhai này chính là lột da quát thịt, kia trong xương cốt hần vĩnh viễn là thay đổi không được, uổng nòng thật đúng là cho rằng hần thay đổi, không nghĩ tới cùng giường liền thí ra sói đói.

Cố tình, hần càng là như vậy lộng nòng, chất nói nội liền càng là dâm nhiệt, khẩn hẹp non nốt hoa kính, không tự chủ được đi quẩn quanh hần thô thạc, bôi trơn phân bố vật ào ạt tràn đầy, khuây khoả cảm giác, là tàng không được.

Kết hợp chỗ tiếng nước dâm đảng thanh vang, theo hần tiết tấu mà biến ảo, hoa lệ giường màn gian, tràn ngập nồng đậm tình dục hơi thở.

Xuân tình diễm nhiều, kiều đề liên tục, riêng là nghe Sở Luyện rên rỉ, Dung Khâm liền phá lệ phấn khởi, nòng tựa hồ trời sinh chính là vì hần mà sinh, càng thêm chặt chẽ phù hợp trung, hần đem sở hữu nhu tình đều cho nòng, chính là, còn chưa đủ.

Nhất mềm nhất nộn cũng là mẫn cảm nhất địa phương, như vậy tùy ý bị hần cuồng đụng phải, muôn vàn khoái cảm ở khô nóng trung kích biến quanh thân, ngưỡng hương phấn hồng phi gáy ngọc, Sở Luyện liền câu hoàn chỉnh nói đều nói không nên lời, hoa nước văng khắp nơi, dâm ma xương chậu chỗ từng đợt co rút lại.

"Ân ~ lại hút như vậy khấn!"

Nộ nhiệt chất thịt nhanh chóng run sức đè ép thịt trụ, may mà là cái dạng này tiến vào tư thế, đến đã cắm càng sâu chút, không Sở Luyện sau eo, Dung Khâm vẫn đục hô hấp, ánh mắt tối tăm nhìn chăm chú vào hai người khấn liền địa phương, hàm chứa dương vật nữ huyết đã là lại hồng lại sưng.

Không ngừng nghi kịch liệt tốc độ, tăng lớn tiếng nước dâm loạn, Sở Luyện bị thao thần trí đều có chút hoảng hốt, mảnh dài ngón tay ngọc cầm lòng không đậu cào ở Dung Khâm ngực thượng, trào ra vài đạo vết máu tới.

Dung Khâm kêu rên lẫn lộn cổ họng, nhiều lần nhịn xuống toan trướng mãnh liệt bản ý, khuấy khoả nháy vào cổ tử cung chỗ sâu trong, bên tai lập tức truyền đến Sở Luyện chịu không nổi khóc tiếng la, trên người bị nàng gãi lại đau lại ngứa, lại cũng khó được kích thích.

Cổ tử cung khấn trí so mật lộ trình còn muốn thần bí, làm người hít thở không thông kẹp sức là bạn co rút ở luật động, chống lửa nóng thịt non thâm nhập, toàn bộ thịt trụ đã ngạnh banh phát đau.

Kia càng sâu địa phương hảo chút thời gian chưa từng bị nhập, Sở Luyện trong lúc nhất thời bị hấn cắm nước mắt thẳng tiêu, ngập đầu khoái cảm che trời lấp đất vọt tới, từ huyết tâm kích phát, xông thẳng sở hữu cảm quan, mãnh liệt đáng sợ!

"A a!!"

Nàng nhú chặt mày đẹp, giống ly thủy con cá trương đại miệng thơm, từng ngậm từng ngậm thở hỗn hển cứu mạng khí lạnh, kia một giây nổ tung sáng lạn pháo hoa, đem tích tụ hồi lâu toan an ủi thật mạnh phun trào, nàng quên chẳng sở hữu trầm luân, quên mất nuốt, quên mất nhẫn nại.

Nước miếng chảy xuống dưới, mặt hoa phun tới.

Đem nàng đưa lên cực lạc đỉnh, Dung Khâm chống kia cực nóng nộn chỗ, thô nặng hô hấp, thanh quý tuần mỹ khuôn mặt bao phủ tình dục tà mị, lại dùng sức va chạm trăm tới hạ, chặt chặt chẽ chẽ tắc nghẽn tử cung, bắn ra lại nùng lại năng tinh dịch.

Sở Luyện thét chói tai đột nhiên im bật.

Cả người tựa hồ đều bị sóng nhiệt bao vây lấy, vô tận khoái cảm ở lan tràn, giờ khắc này, làm càn phun tiết tăng thêm dư vị xoay quanh, không tự chủ run rẩy co rút, eo thon mềm nhũn liền nằm liệt ghé vào Dung Khâm trong lòng ngực, chỉ có thể nghe được hai người tim đập, ở yên lặng trong thế giới cuồng loạn.

"Hô... Hô..."

Chiếm hữu dục mưới phần ôm lấy nàng mềm ấm vòng eo, thẳng đến sở hữu tinh dịch đều rút tiết cho nàng, Dung Khâm mới thỏa mãn thở dài ra tiếng, trắng nõn giữa trán ban khởi gân xanh dần dần tiêu tán, bàn tay to ôn nhu tới lui tuần tra ở nàng thấm mãn mồ hôi thơm trên người, trấn an nàng rùng mình.

"Tiểu Luyện Nhi nhưng ăn no?"

Nếu là chưa từng ăn no, hẳn còn có thể tiếp tục.

Nàng mềm mại ghé vào hẳn trong lòng ngực, đầu nhỏ chôn ở vai hẳn sườn, giống chỉ Miêu nhi giống nhau ngoan ngoan, nề hà cực lạc khoái cảm quá mãnh, nhất thời một lát sáng liền thanh âm đều tìm không trở lại.

Oi bức yên tĩnh trung, Dung Khâm nhàn nhạt cười.

"Xem ra là chưa từng."

NÀNG DƯỚI LỚP LONG BÀO [C]

Đại Phi

www.dtv-ebook.com

Phần 31

91. Cuối cùng một lần h

Giường gian mềm mại cảm đệm hỗn độn bất kham, mấy chỗ phồn hoa sinh động thêu trên mặt đều lộ ra bao quanh ướt át vệt nước, bọt mép mơ hồ, xốc vác trần trụi nam khu nằm nghiêng ở trong đó, tay dài chân dài giam cầm trong lòng ngực tuyết trắng nhỏ xinh nữ thể, eo đỉnh động, va chạm lực độ đỉnh cực nóng chỗ sâu trong, bang bang thanh vang.

"Ân a! Đủ, đủ rồi ~" khóc ngấm không xong, kiêu nhu gầy yếu mê người.

Sở Luyện khẩn bắt lấy Dung Khâm hoành ở nàng trên eo cánh tay, cả người cuộn tròn ở hằn trong lòng ngực, bị hằn từ phía sau trọng đảo, tiến quân thần tốc thâm đẽ, bỏ thêm vào nàng cả người phát run, khắp cả người tê dại, không khỏi mềm thanh nhi ngấm ác như ca.

Nháy mắt kích thích, làm khẩn phụ huyết thật thật mạnh kẹp hút, đỉnh tiến cung cổ mềm yếu khoảnh khắc súc run, ma ma sáng lưu kịch liệt hồi tập, bách Dung Khâm lại nhanh hơn tốc độ, tuy là trong lòng ngực tiêu hoàng đế đã tiết vài lần, này mật động lại là càng thêm mất hồn có vị.

"Ngoan, cuối cùng một lần."

Trấn an tính hôn môi nàng bên tai, trong suốt da thịt phiếm xinh đẹp hồng, vẫn đục thờ dốc áp lực không được phấn khởi, lại nghe nàng khóc suyễn hỗn loạn thanh nhi, Dung Khâm chỉ cảm thấy hầu trung càng thêm khô khốc.

Nửa chổng thân thể, giao cổ mà qua ngậm lấy Sở Luyện môi, thơm ngọt như mật miệng thơm mị hoặc muôn vàn, hần hôn cấp liệt thâm nhập, không lăm ôn nhu cướp đoạt nàng khẩu tiên giải khát.

Eo dưới háng động tác biên độ tiệm đại, thô thạc côn thịch mau vào mau ra không ngừng, như vậy tư thế hưởng Sở Luyện cơ hồ hít thở không thông, mơ hồ nức nở, dục vọng chông chất trọng tâm bị đâm, bài tiết xúc động đột nhiên sinh ra.

Nàng tưởng cầu Dung Khâm dừng lại, chính là hần lại liền nói chuyện cơ hội đều không cho nàng, sinh mãnh giao hợp cuồng loạn, nam nữ liên tiếp chỗ đã là mật thủy bay tứ tung, dâm mi diễm lệ.

"Ngô ngô..."

Dòng nước ướt biển nửa bên mông vĩnh, tê dại xương chậu khẩn trương co rút lại, lấp đầy chước dịch chỗ sâu trong lần thứ hai bị thao khai, hoảng hốt trung, Sở Luyện kích thích nhiệt lệ không được, mười ngón khó khăn lăm nắm Dung Khâm tay, trước mắt một mảnh hỗn loạn.

Trong miệng cường hôn, dưới thân cuồng thao, ma sát hỏa hoa văng khắp nơi, không thể miêu tả cực lạc như thủy triều liền mãnh liệt mà đến.

...

Buổi sáng rời đi khi, Sở Luyện đi đường tư thế rất là quái dị, có khi mắt thấy nàng hai chân nhũn ra, may mà Tiểu An Tử nhanh tay lẹ mắt đem nàng nâng trụ, mà hôm qua còn một bộ bệnh sắc uế oải Dung Khâm, một đêm vô độ thoả mãn, lười biếng ý nằm trên giường gian, nét mặt toả sáng tuần mỹ vô trù.

"Bệ hạ, tiểu tâm chút."

Sở Luyện quay đầu lại, nhìn nửa khoác trung y ý cười nhàn nhạt hẳn, hàm răng đều ở phát ngứa.

Hảo muốn cắn chết hẳn!

Trở về vạn thanh cung đi, Sở Luyện liền thay đổi đế phục, ở thiên điện triều kiến Đông Hán cùng Cẩm Y Vệ người, hiện giờ Dung Khâm uỷ quyền cùng nàng, mặc kệ là đồ thành vẫn là chỉ huy sử Hàn sung toàn cung kính nghe lệnh.

Nàng thanh thanh hỏi: "Tiến triển như thế nào?"

Tuy rằng Dung Khâm kết luận việc này cùng Sở Trinh có quan hệ, Sở Luyện lại vẫn là nửa tin nửa ngờ, thề muốn đem việc này tra cái tra ra manh mối.

Hàn sung tiến lên hồi phục: "Bẩm bệ hạ, theo cùng ở cung tì công đạo, người chết sinh thời chỗ ở giống bị giở quá, tì chức liền cùng Cẩm Y Vệ lần thứ hai tế tra, ở một chỗ đào trống không vách tường, tìm được vật ấy."

Hầu đứng ở ngự tiền An Thuận lập tức tiếp nhận khay, bao ở vải thô mấy cây vàng thỏi xán xán sinh quang, Sở Luyện nhướng mày, một cái bình thường cung tì như thế nào sẽ có vật ấy, chỉ sợ nguyên với phía sau màn người, mà nàng bị ngụy trang tự sát độc sát sau, những người đó tất nhiên tưởng lấy đi mấy thứ này, lại không ngờ không tìm được.

"Bệ hạ, còn có khối ngọc bội." Tiểu An Tử đem kim khối phía dưới thúy ngọc đem ra.

Sở Luyện tiếp nhận lật xem vài cái, trung thượng đẳng phẩm chất, nhiều xứng với trong triều tam phẩm trở lên quan viên, "Vật ấy có từng tra quá?"

Lần này là đỡ thành hồi nói, tiêm thanh có chút do dự nói: "Đã điều tra rõ, chính là Lại Bộ Thượng Thư Triệu thuân chi vật."

Vật ấy hiển nhiên là cung tì chịu sai sử khi tồn hạ tín vật, chợt nghe Lại Bộ Thượng Thư chi danh, Sở Luyện không cấm nhú mày, lục bộ đại bộ phận đều đứng thiển đảng chi thế, nàng nếu chưa từng nhớ lầm, người này cũng là đi theo với Dung Khâm, lại như thế nào sẽ làm chủ đầu độc?

Chỉ sợ là cái cục trung cuộc.

"Người đâu? Đã vào chiếu ngục?"

Thường lui tới Cẩm Y Vệ cùng Đông Hán bắt người, đừng nói là quan viên, đó là tông thân bắt lại đều là vô pháp vô thiên, vào chiếu ngục đó là nghiêm hình tra tấn, có thể nói hắc ám, Sở Luyện này vừa hỏi, chủ quản chiếu ngục Hàn sung "Phanh" mà một tiếng quỳ gối trên mặt đất.

"Chưa từng báo cáo bệ hạ, cũng không phụng thánh chỉ, ti chức sao có thể dễ dàng bắt người."

Chỉ bằng một khối ngọc bội liền đi tróc nã một bộ thượng thư, về tình về lý đều là không thể nào nói nổi.

"Như thế liền không cần hưng sư động chúng, người mang mấy người đi hãn trong phủ, đem người mang vào cung tới, giao từ dung chương ấn hỏi chuyện." Đem kia khối thúy ngọc ném trở về khay trung, Sở Luyện liền hạ lệnh, kia chung quy là Dung Khâm người, cũng nên hãn tới xử lý.

"Là!"

Đãi nhân đều lui xuống, An Thuận phụng trà nóng lại đây, một bên nói: "Bệ hạ, Triệu thuân nãi Dung công người, ngày thường nhất trung tâm bất quá, lần này chẳng lẽ là chơi khố nhục kế?"

Thiền hạp mấy khâu trà xanh, đầu lưỡi xoay chuyển dư vị an bình vài phần tâm thần, Sở Luyện nheo lại đôi mắt nhìn về phía Tiểu An Tử, nhẹ nhàng cười nói: "Nếu là người, sẽ lấy chính mình mệnh, như thế chơi khổ nhục kế?"

Song trọng kịch độc, hơi có vô ý đó là chết thảm kết quả, Dung Khâm chính là đầu óc hỏng rồi, cũng sẽ không làm như vậy thâm hụt tiền mua bán.

"Việc này tất có nội tình, kia khối ngọc bội cực có thể là vu oan, từ Dung Khâm đi tra đi, hẳn nhưng thật ra được cơ hội... Chỉ sợ trong triều lại nếu không bình tĩnh."

Sở Luyện lường trước không tồi, Dung Khâm áp xuống Triệu thuân ngọc bội việc, mượn từ đầu độc một án, bắt đầu ở trong triều bốn phía thanh trừ dị kỷ, sau này không hề chỉ cần trọng dụng thiên đảng, mà là bắt đầu lưỡi thiên hạ tân tú, ở trong triều nuôi trồng tâm phúc trọng thần.

Hắn chi thế, như mặt trời ban trưa, cố tình này gian nịnh diễn xuất, lại cung kính với đế vương, hoàng quyền lại là tiệt thịnh.

92. Rõ ràng cũng sáng tới rồi

Hoảng an 6 năm, Tết Đoan Ngọ đem quá, ngự môn nghe báo cáo và quyết định sự việc khi, sách hậu việc lần thứ hai bị nhắc tới.

"Tiên hoàng tang mãn ba năm, bệ hạ cũng đã năm mãn mười tám, trung cung sao có thể lại chỗ trống, mong rằng sớm ngày định đoạt Hoàng Hậu người được chọn, sinh hạ Thái Tử lấy lập quốc bổn!" Nhĩ thuận chi năm lão tông chính quỳ với gạch xanh phía trên, trong tay nha vật run run, ngữ khí dị thường ngẩng cao.

Sở Luyện ngồi ngay ngắn trên long ỷ, võ chơi bào gian kim long trường chỉ hơi đốn, chỉ vàng dày đặc thêu thùa ra nhất uy nghi Bàn Long

trong người, khóe môi nhẹ nhàng gợi lên, lộ ra một tia bất đắc dĩ cười, triều Dung Khâm vị trí nhìn lại.

Hắn liền ngồi ở thềm son phía dưới, thống vì đủ loại quan lại đứng đầu, bốn năm mà qua, hiện giờ trong triều tuy là hắn không bán hai giá, nhưng lão tông thân nhóm lại khó đối phó thực, thường ngày hắn đều là tránh mà không đáp.

"Này chờ nền tảng lập quốc đại sự, dung sau lại nghị." Dễ nghe giọng nam trầm thấp như mộ chung, mang theo làm người thần phục uy áp.

Lão tông chính lại nơi nào chịu y, ba năm trước đây liền thương định lập hậu, Dung Khâm cũng là như thế này nói, bọn họ đang muốn làm khó dễ, kết quả Thái Thượng Hoàng băng hà, càng có không lập hậu lấy cớ, hiện tại ba năm hiếu kỳ đã mãn, tự nhiên không thể lại kéo.

"Quốc sau không lập, cung phi không nạp, nào triều thiên tử như thế quá pháp, năm lần bảy lượt thương cập lập hậu việc, Dung công toàn ẩn mà không đồng ý, đến tột cùng ra sao dụng ý!"

Tông thân thái độ kiên quyết yêu cầu lập hậu cũng không phải không nguyên do, sớm tại năm trước sơ, trên phố đột nhiên bắt đầu truyền lưu, kim thượng chính là nữ giả nam trang nắm chính quyền, thiên đảng giấu trời qua biển muốn soán vị, bọn họ tổng không thể lột hoàng đế long bào lấy chứng giới tính đi, chỉ có thể mãnh liệt thỉnh cầu lập hậu sinh Thái Tử, tới đó từ từ chúng khẩu.

Đúng là trời nóng, cung tì trong tay nhật nguyệt phiến cũng huy không đi tảo thử, Sở Luyện đã sớm ngồi không yên, cân nhắc nói cái cái gì lấy cớ.

Cũng không đợi nàng nói, văn võ bên trong liền có người đứng dậy, cao giọng nói: "Kia tông chính lại là dụng ý gì? Dung công chỉ nói lại nghị, vẫn chưa không đồng ý, đây là bệ hạ lập hậu đại sự, liên quan đến mẫu nghi

quốc thể, tự nhiên muốn thận trọng lại thận trọng, chẳng lẽ tông chính gia ngoại tôn nữ đã chờ không được muốn vào cung?"

"Người người! Nhãi ranh vô lễ!" Lão tông đang lúc tức khí đứng lên, mấy cái lão đảo kém chút ngã xuống, bên cạnh người chạy nhanh tới đỡ.

Tiếp theo, tiếng ồn ào thể nhưng làm túc mục phụng thiên môn biến náo nhiệt, Sở Luyện rất có hứng thú nhìn phía dưới, ngồi ở ghế bành trung Dung Khâm vững như Thái sơn bất động, môi mỏng biên ý cười ôn hòa, ngẩng đầu nhìn về phía ngự tòa, kia nha đầu thể nhưng dùng ngón tay đẩy ra miện dục xem mùi ngon.

Xem ra hãn ngày thường nói để vương uy nghi, lại là bạch dục.

Trận này trò khôi hài đảo cũng không từng liên tục lâu lắm, chỉ vì hỗn loạn trung, lão tông chính dẫm không biết ai nha vật té ngã, cái trán khải ở gạch xanh thượng, lập tức huyết bắn mà ra, Sở Luyện người đưa vị này thúc công đi Thái Y Viện, liền lui triều.

...

Sở Luyện không mừng vạn thanh cung, mấy năm nay hơn phân nửa thời gian là ở tại Tây Cung, sùng minh uyển so chi để tẩm thiếu vài phần trang mục, nhiều chút an bình tốt đẹp cảnh, tùy tiện nàng xuyên cái gì làm cái gì, cũng sẽ không lộ ra nửa điểm tiếng gió đi.

Mới tẩm gọi bãi, trong điện chỉ chừa Phương Thượng Cung một người hầu hạ, Sở Luyện ngồi ở trang trước đài, nhìn trong gương chính mình, không khỏi thở dài: "Vẫn là xuyên váy thoải mái, kia long bào trói buộc không được."

Tóc dài còn ướt đầm dễ tích thủy, Phương Thượng Cung đang dùng khăn thể nàng chà lau, trong gương ảnh ngược giai nhân yếu điệu bóng hình xinh đẹp, hoa dung nguyệt nhan cũng không đủ để miêu tả nàng mỹ,

hầu hạ Sở Luyện gần 6 năm, Phương Thượng Cung cũng không trước kia như vậy câu thúc, cười đến.

"Sợ là cũng liền bệ hạ sẽ như vậy cho rằng."

Lượn lơ sương khói bao trùm thanh hương thảo nhiên, lau phát khăn thay đổi một trương lại một trương, thẳng đến tóc dài nửa làm khi, ngoại điện có người nhập tới, Sở Luyện buông xuống trong tay phượng đầu trâm, nghiêng người nhìn lại.

Ăn mặc ửng đỏ quan bào tuấn rút thân ảnh đã đứng ở bên cạnh.

"Tông chính như gì?" Nàng thanh thanh hỏi đến.

Dung Khâm giơ tay tiếp nhận Phương Thượng Cung trong tay khăn, động tác thuần thục lại nhu thuận thế Sở Luyện chà lau, ánh mắt cùng trong gương nàng giao hội, không chút để ý nói: "Không ngại, phá tướng thôi."

Phương Thượng Cung lui đi ra ngoài, trong điện chỉ còn lại có bọn họ hai người, ném đỉnh đầu khăn trắng, Dung Khâm từ án trên đài cầm ngọc lược sơ trong tay mượt mà tóc đen, mũi gian toàn là thuộc về Sở Luyện hương thơm.

Sở Luyện nhướng mày, người không có việc gì liền hảo, "Kia lập hậu việc làm sao? Sau này sợ là đến mỗi ngày thượng sớ con."

Nàng năm nay đều mười tám tuổi, như tông chính lời nói, Hoàng Hậu không có còn chưa tính, liền cái phi tần cũng chưa từng nạp, cung tì càng là không gần thân, nói ra đi đều là có nhục quân uy.

Dung Khâm đảo chưa từng đem việc này để ở trong lòng, vẫn khởi Sở Luyện phát dùng trong tay ngọc lược từng từng cố định trụ, thon dài chỉ vuốt ve nàng cổ trắng, tự xương quai xanh sờ soạng, tề ngực váy khâm

trước, kia đối đầy đặn tuyết nhũ thật sâu phồng lên mê người khe rãnh, mang hồng ngọc nhẫn ngón trở để vào nhũ mường trung.

"Thần sẽ tự xử lý."

Sở Luyện bị hấn liêu quát hơi ngứa, mím cười co rúm lại gian, liền dùng tay đi đẩy hấn cánh tay, mắt sóng u diễm hờn dỗi: "Lấy ra, trẫm nói, tháng này không được gần người."

Đoan Ngọ thuyên rờng sẽ thượng, nàng bị hấn như vậy tiết lộ, Sở Luyện khí vài ngày, liền không được hấn chạm vào nàng.

Dung Khâm cúi xuống thân đi đem nàng ôm vào trong ngực, từ trong lồng ngực phát ra rầu rĩ tiếng cười tới, tựa hồ sung sướng không thôi, nghiền ngẫm mút hôn Sở Luyện hồng nhuận phấn má, nặng nề: "Tiểu Luyện Nhi ngày ấy rõ ràng cũng sáng tới rồi..."

"Câm miệng!" Nàng dùng tay chặn hấn môi, không ngờ Dung Khâm này biến thái, thế nhưng dùng đầu lưỡi liếm liếm tay nàng tâm, ngứa Sở Luyện một cái giật mình, tức giận trừng mắt hấn: "Người..."

Lại sau đó nào còn có nàng nói chuyện cơ hội, ấm áp đại lưỡi nhét đầy nàng khoang miệng, đi trêu chọc càng nhiều hỏa hoa.

"Ân ~"

Giây lát, tế nhuyễn rên rĩ kéo dài không dứt.

93. Tiến vào, cắm vào tới HHH

Hoa rềm dưới, long sàng phía trên.

Giao điệp một đôi thân ảnh gắt gao quấn quanh, thật lâu để đâm ma hợ, kích thích rên rĩ mảnh mai, đảo hoa kính ra thủy, côn thịch vô độ phiên dẫu vách động, đại ra tiến nhanh gian đều là cuồng dã đến cực điểm.

"Ân a ~ mau, quá nhanh ~ dừng kia thâm... Ách ách ách!"

Mười tám tuổi Sở Luyện đã giá trị giai năm, nếu băng tuyết da thịt bị Dung Khâm không lăm ôn nhu gặm cắn, lưu lại loang lỗ vết đỏ lộ ra liệt liệt tình dục, phong tư thi triển hết ở Dung Khâm dưới thân, yếu điệu eo nhỏ bị hấn nắm nâng lên, đón ý nói hùa hấn đánh sâu vào lực độ, nhoáng lên run lên run rẩy.

Lặp lại đỉnh thao tựa hồ cũng không được đến thư giải, ngược lại đem trận này nhục dục giáo càng thêm lửa nóng lên, toan an ủi khoái cảm làm hai người đều nếm tới rồi cực lạc kích thích, hôn Sở Luyện đủ số mồ hôi mỏng, Dung Khâm ám ức đáy mắt có cái gì tình tứ đang ở phá vỡ.

Hấn ái cực kỳ nàng khóc run yêu kiều rên rỉ, như vậy thanh âm sẽ chỉ làm hấn càng thêm thô bạo lộng nàng, bắt Sở Luyện một chân nhi, đem nàng một bên trắng nõn chân nâng lên, như vậy tư thế trực tiếp làm xương chậu buộc chặt, hấp thụ cơn thịnh nộ huyết nháy mắt lại khẩn hẹp vài phần.

"Kêu ta." Hấn áp lực thấp thở gấp.

Thẳng đảo cổ tử cung thâm nhập, cảm Sở Luyện hô hấp đều yếu đi, cuộn khẩn ngón chân, rưng rưng đôi mắt đẹp mê ly, ngẩng cao rên rỉ trần trọc ai uyển: "Dung ca ca ~ phu quân ~ a a ~"

Phanh phanh phanh! Phá đi bạc bình đánh sâu vào, ở sâu nhất địa phương, thọc vào rút ra thủy tương chặt ních, theo hấn đỉnh động tốc độ, đâm nị đục dịch ở giao hợp chỗ vẩy ra, dung hợp.

Quá phận thô cự còn ở bành trưởng, cho dù là thành thực hoa kính, cũng chịu không nổi hấn như vậy sinh mãnh kịch liệt, Sở Luyện run xuống tay nhi khó khăn lăm ôm lấy Dung Khâm cổ, cao tần suất đáng sợ va chạm, đỉnh nàng trong cổ họng khuây khoả ngâm ác đều phải dật không ra.

Hắn ở dùng trực tiếp nhất phương thức, làm nàng khóc, làm nàng sáng.

Giống như đặt mình trong ở vô ngần biển rộng phía trên, cuồng loạn xóc nảy trung, một lãng một lãng nhục dục khẩn tiếp chụp tập mà đến, hướng rồi loạn tinh thần, chụp tan ý thức, chỉ nghĩ ôm lấy trên người nam nhân, hắn tựa hồ thành nàng duy nhất dựa vào.

Nho nhỏ phấn bạch liên đủ ở giữa không trung run run rẩy rẩy, nhiễm hồng khẩu chân nhỏ ngón chân cuộn khẩn liền rớt cuộc tùng không khai.

"Ô ô ~ đến, tới rồi, dừng lại dừng lại ~"

Vách trong khẩn hút, đỉnh ma huyết thịt thật mạnh điền nhập thật lớn dương vật, lại không hề ngăn trở để ở tử cung nội, xuyên thấu cao trào điểm, căng nàng toàn bộ bụng nhỏ đều toan trương sắp nổ tung, dồn dập đảo trồi cảm lạnh mỏng không khí giảm bớt kia cố muốn mệnh cảm giác, Sở Luyện tròng lớn mắt nhi, đậu đại nước mắt vô thổ lạc.

Xoay quanh đã lâu đồ vật liền phải phóng thích, nàng thậm chí nhắm chặt nôi lên đôi mắt, khẩn trí mà chuẩn bị nghênh đón sắp đã đến đỉnh!

Phốc ~ một tiếng nị hoạt tiếng nước chảy, kia thật sâu xỏ xuyên qua ở nàng trong cơ thể nướng ngành cự vật, lại ở mấu chốt nhất thời điểm lui đi ra ngoài, mào gà xéo cọ ngứa vách động, mang theo dưng dật nhiệt lưu, hoàn toàn rời đi nàng.

Hết thủy, chợt lại ngã trở về chỗ cũ.

"Người người! Ô ô ~"

Sở Luyện hoảng hốt kinh bực, tầm mắt mê mang tròng mắt Dung Khâm, người nọ thông thả điều tư lý thể nàng xoa bụng nhỏ, toan trương địa phương bị hắn toàn ấn, hư không nhiệt ngứa từ trong mà ngoại sống tán

lên, nàng nắm chặt bên cạnh người cầm đệm, không khỏi tưởng cùng khởi eo thon.

"Bệ hạ, cầu ta, nói ra người muốn cái gì." Hãn cười càng thêm ôn hòa, lây dính tình dục dung nhan tà tử.

Bụng nhỏ bị đè lại, eo nâng không đứng dậy, cấp Sở Luyện cọ xát hai đùi, tràn đầy nhiệt dịch ở mật động khẩu nhi ngoại càng bài càng nhiều, nàng sợ nhất chính là Dung Khâm như vậy diễn nàng, 潏 khóc yêu kiều rên rỉ vội vàng: "Thịt, còn thịt ~ cắm vào tới ô ô... Bắn, bắn ta ~ ngô!"

Cùng hãn giường màn triển miên nhiều năm, Sở Luyện cũng sớm không còn nữa mấy năm trước ngược ngùng, tú trường chân nhi muốn đi câu hoàn Dung Khâm eo, lại bị hãn nắm xương đùi chiết tới rồi trước ngực, tràn ra tiểu hoa động hồng diễm diễm dâm mi, phun mật nước, nhiễm dâm mật, hãn bình phục thở dốc, nhẹ nhàng thổi một ngậm nhiệt tức ở nàng trơn bóng âm hộ thượng.

Sở Luyện lập tức ngựa hai chân run run, mị nhãn như tơ dâm hô: "Cầu xin người, Dung ca ca ô a ~ tiến vào, mau cắm trâm ~"

Bị hãn lấp đầy quá chất nội, hiện nay trống trơn khó nhịn, dùng ngón tay tách ra dâm nhiệt huyết khẩu, mơ hồ có thể thấy bên trong đỏ bừng thịt non ở cơ khát co chặt, Dung Khâm dưới háng một trướng, tụ tập dục vọng cùng xúc động địa phương càng ngạnh.

Hạ giường đi, đem long sàng trung ương Sở Luyện túm tới rồi ven chỗ, tách ra trắng nõn chân dài, mới đột nhiên thả người mà nhập đi, khẩn trí non nứt cảm dâm nị nị bao lấy hãn, sau sống một trận sợ hãi ghen tuông, kể đó hạ tốc độ liền mất khống.

"A a a!"

Cuồng mãnh đánh ra so vừa này còn phải có tiết tấu, mau mà tàn nhẫn xỏ xuyên qua rong ruổi, nhu yếu nữ thể bị đâm tới tới lui lui, Sở Luyện cơ hồ muốn hít thở không thông, trước mắt một mảnh hắc ám, hai chân bị Dung Khâm gắt gao chế trụ, trốn cũng trốn không thoát, thô thạc mang đến đòn nghiêm trọng khoái cảm, bức nàng ách thanh vô thổ khóc kêu.

Tựa hồ sắp chết mất...

"Ân!"

Cuối cùng va chạm, đỉnh Sở Luyện cứng còng nhũn ra thân mình, huyết nhi đâm thủy hơn người, thừa nhận Dung Khâm thâm bản mà vào chước tinh, hầy còn là thắng không nổi mãnh liệt khuây khoả, một cái khác khổng nhi cũng cảm thấy thẹn mất cảm.

Hoảng hốt trung, nàng tựa hồ nghe thấy hắc ở trầm giọng nói cái gì.

"Sinh cái hài tử đi."

94. Lòng đang động

Buổi sáng mưa gió sậu tới, cửa son ngoại cung trên hành lang, mưa lạnh rào rạt, Sở Luyện ngồi ở ngự tòa trung, xuất thần nhìn bên ngoài, trong tay ngự bút chu sa nhỏ giọt ở tấu chương trung, cũng không tự biết.

Sinh cái hài tử đi...

Dung Khâm này một câu đã lập đi lập lại quanh quẩn ở bên tai, nếu là mấy năm trước, nàng có lẽ còn chỉ đương hắc là dụng tâm kín đáo, thời gian chuyển dời, hắc lại chính mình chứng minh rồi tâm tư của hắc, trước nay đều bất quá là ở vì nàng một người thôi.

Người nam nhân này cũng thật là gọi người nắm lấy không ra, chường tẩn thiên hạ, tất cả mọi người cho rằng hắc tưởng càng tiến thêm một bước,

hắn lại đem sở hữu đồ vật đều phụng cho nàng.

Như kiều hoa đậm phấn môi tế ý cười nhợt nhạt, trên dưới khẽ mở, nói mớ thấp thấp nỉ non mấy chữ, ý vị không rõ: "Dung Khâm... Hà tử..."

Sơ đẳng vị khi, nàng sợ hãi khủng hãi, sau lại lại bị hắn dùng như vậy kiên quyết phương thức ngăn cách đối mục kiều niệm tưởng, xác thật là ghét cực kỳ hắn, mà nay mục kiều cùng Lý Hoàn Nương thành hôn mấy tái, đưa điệt kéo dài, nàng từ lâu quên cái loại này ngây thơ rung động, ngược lại là đối Dung Khâm càng thêm ý lại, vô luận là tiền triều vẫn là lén, nàng đều là tuyệt đối yêu cầu hắn.

Như vậy ý lại, xa so nội tâm rung động còn muốn đáng sợ.

"Bệ hạ, bệ hạ." An Thuận nhẹ giọng gọi, phía sau nội quan chính đem tân tấu chương nâng nhập trong điện.

Sở Luyến ánh mắt sáng ngời, lấy lại tinh thần bỏ qua trong tay ngự bút, đem Tiểu An Tử chiêu lại đây, thoáng cân nhắc sau liền nói: "Trẫm nhớ rõ đầu năm là có tuyển một đám cung tì vào cung? Người thả đi chọn lựa cái an phận thủ thường con nhà lành, an trí đến hậu cung."

Phủ nghe lệnh, An Thuận kinh không cạn, hầu hạ ngự tiền nhiều năm, tự nhiên thực mau liền lĩnh ngô hoàng đế nói, chọn lựa cung tì nhiều là đến từ dân gian, nhưng kêu con nhà lành, nếu vào long mục lại tiến hậu cung, cũng có thể ban cho phong hào phẩm giai.

"Bệ hạ, việc này cần phải thông báo hạ Dung công?"

"Không cần, người nhanh đi." Sở Luyến vẫy vẫy tay.

An Thuận làm việc luôn luôn mau, trưa hôm đó liền tuyển hảo người, chính lãnh sau này cung đi, lại bị Tư Lễ Giám người cấp chặn đứng, này trong cung lại nào có có thể giấu trụ Dung Khâm sự tình.

Sau cơn mưa sơ tình, phía chân trời hồng kiêu sáng lạn, Sở Luyện cũng không tâm xử lý chính vụ, nghi thức hành tẩu ở cung uyển trung, thưởng cảnh đẹp vui mắt, tới gần nghe âm lâu, một trận tiếng tiêu du dương, cách khói sóng mù mịt ngự trì, Sở Luyện bừng tỉnh thấy một đạo cao dài thân ảnh đứng ở thủy bậu.

Kia tiếng tiêu pha là ưu thương, rồi lại êm tai, Sở Luyện chậm rãi dừng chân, mỉm cười nhập thần nghe.

An Thuận chưa từng theo tới, hắc đồ đệ từ phát tùy ở ngự giá bên, thật cẩn thận quan trắc hoàng đế biểu tình, đợi cho tiếng tiêu vô tích khi, cung kính nói: "Bệ hạ, đó là năm ngoái tân vào cung cầm sự, Vi châu đậu thịnh."

"Nga, là hắc nha." Sở Luyện khoanh tay mỉm cười, người này từng vì nàng tấu nhạc, cầm kỹ xác thật cao siêu, lại không nghĩ thổi tiêu cũng là như thế lợi hại, nghiên ngẫm hỏi: "Nghe người sư phụ nói, người này tư nghi cực mỹ?"

Ngự tiền tấu nhạc, là cách cái chắn, này đây nàng cũng không từng thấy người này chân chính dung mạo, nhưng thật ra An Thuận từng tán quá hắc có Vệ Giới chi mạo.

Từ phát cười cúi đầu đáp lời: "Xác thật, bệ hạ cần phải triệu kiến?"

Hồ bên kia tiếng tiêu lại từ từ vang lên, lần này lại trở nên kéo dài vui sướng, lâu không được ngự lệnh, từ phát tưởng muốn truyền triệu, đem chuẩn bị phân phó người qua đi, lại nghe thấy hoàng đế nói không cần.

Lúc này, từ phát ngẩng đầu liền thấy hoa hành lang chỗ có đoàn người lại đây, cầm đầu người nọ phi bào đẹp đẽ quý giá, quả nhiên túc mục uy nghiêm.

"Bệ hạ, Dung công tới."

Đậu thính tiếng tiêu cực đến Sở Luyện tâm, nghe ngọc dung thượng ý cười doanh doanh, chợt nghe Dung Khâm đã đến, thần sắc như cũ, nhưng thật ra hồ bên kia đậu thính tiếng tiêu không ngừng, lại quỳ gối trên mặt đất.

...

Hải đường hoa thụ khai sum xuê, thanh phong gợi lên phấn cánh tung bay, Sở Luyện bị Dung Khâm nắm tay, chậm rãi đi ở hoa trong rừng, tuy rằng vẫn luôn giả nam nhi thân, nhưng kia nữ nhi trong lòng cũng là thiên vị hồng trang cùng kiều hoa.

"Này hoa thật đẹp."

Nàng mở ra trắng nõn lòng bàn tay, nhìn nhẹ nhàng rơi vào cánh hoa, đang muốn để sát vào nghe nghe mùi hoa, long bào hạ tuyết sắc cổ tay trắng nõn lại bị Dung Khâm bắt lấy, từng từng lực độ lại không đồng ý nàng nửa phần thoát đi, nàng ngửa đầu nhìn hắn, có chút không thể hiểu được.

Dung Khâm chậm rãi cúi đầu.

Đầu lưỡi đảo qua nàng lòng bàn tay, để lại một đạo hơi ngứa cực nóng ướm át...

"Người!" Xúc nhiên đối thượng hắn thâm thúy như yên mắt, nồng đậm tình tố, nhu Sở Luyện rất cuộc nói không nên lời nhiều tự tới, như cánh bướm cong kiều hàng mi dài nhẹ nhàng rung động, lại là có chút rung động thiêu đỏ mặt.

Nàng hiện giờ mười tám tuổi, vóc người lại như cũ bất quá hẳn trước ngực, Dung Khâm dễ như trở bàn tay đem nàng bế lên, ở Sở Luyện sát nhiên kinh hô trung, giơ nàng mềm eo đem người đặt ở cao cao chạc cây thượng.

Sở Luyện khó khăn lắm đỡ lấy thân cây, như vậy độ cao nàng còn không dám loạn nhảy, phồn hoa phi dương, nàng nũng nịu: "A, phóng ta đi xuống, đây là làm gì?"

Dung Khâm lui ra phía sau nửa bước, diệt lệ khoe môi khê nhếch, ngày thường nghiêm túc lãnh lệ sớm đã trút hết, trong sáng trong mắt chỉ còn lại hoa trung ăn mặc long bào nàng, trầm giọng nói: "Ngồi ổn chút, nếu rơi xuống tới, đau chỉ là bệ hạ chính mình."

"Trẫm nếu bị thương, Dung Khâm người đó là hành thích vua, còn không mau chút ôm trẫm đi xuống." Má lúm đồng tiền nhẹ toàn, Sở Luyện cũng không dậy nổi khí, so hoa còn kiêu diễm mặt rồng thượng lúm đồng tiền giáo giáo, thật là ngạo mạn trừng mắt Dung Khâm.

Nhưng hẳn lại làm sao sợ nàng này chỉ hổ giấy.

"Vì sao phải tuyển người nhập hậu cung?" Hẳn hỏi, thông minh như hẳn, tuy rằng đã đoán ra nguyên do, chính là hẳn càng muốn nghe Sở Luyện chính mình nói.

Bám vào hoa nước Sở Luyện căn căn môi, tức giận đối hẳn: "Trẫm vì sao, người không rõ ràng lắm? Còn không phải bởi vì người đêm qua..."

Nàng bỗng nhiên không có thanh, ngồi ở hoa trung hoảng chân nhi, tựa hồ ở rồi rằm muốn hay không nói ra, Dung Khâm mắt lạnh leo khê nâng, nhẹ nhẹ từng đợt từng đợt ý cười đều mau tràn ra tới, trong lòng hiểm có sung sướng.

"Vì cái gì? Không nói, liền không ôm người xuống dưới."

Hẳn đem cái kia ôm tự căn rất nặng, phẩm ý cười thanh âm không hề thanh lãnh, ái muội làm Sở Luyện nhin không được đi xoa xoa nóng lên lỗ tai, cực không ổn, nàng tim đập có chút thất thường.

"Bởi vì... Bởi vì người nói muốn sinh cái... Hài tử."

Bởi vì muốn sinh hài tử, nàng tự nhiên muốn an bài hảo hết thảy, hai người bọn họ một cái là hoàng đế một cái là hoạn quan, hài tử nếu là sinh ra, tự nhiên yêu cầu trên danh nghĩa mẫu thân, chọn lựa cái con nhà lành làm yếm hộ, về sau lập Thái Tử cũng sẽ không bị lên án.

95. Trầm thích người

Nàng nguyện ý vì hãn sinh hài tử.

Dung Khâm ngửa đầu nhìn Sở Luyện, nghe nàng nhỏ giọng nói ra câu nói kia, trong lòng một trận hoảng hốt, khẩn tiếp mà đến là không tự thịnh vui sướng, hơi mỏng môi cong ra độ cung, khác kinh tâm tươi cười hoa lệ.

Tay vừa nhắc đem Sở Luyện ôm xuống dưới, ôm chặt trong ngực trung, lại là luyện tiếc buông ra.

"Thật sự nguyện ý?"

Sở Luyện đột nhiên không kịp phòng ngừa bị hãn ôm thấu bất quá khí, đôi tay bám vào đầu vai hãn, ở hãn trong lòng ngực hơi hơi giãy giụa, miệng thơm kinh thờ gập: "Nguyện ý nguyện ý, mau phóng trầm đi xuống."

Bốn bất quá chỉ là tưởng thành hãn sở cầu, nhưng hiện tại xem hãn như vậy mừng như điên bộ dáng, Sở Luyện trong lòng cũng là ngũ vị tạp trần mạc danh, liên tiếp bị Dung Khâm hỏi lại hỏi, nàng cũng đi theo cười thoải mái, đối hai người hài nhi nhiều vài phần chờ mong.

"A!"

Sở Luyện chân còn chưa chấm đất lại bị Dung Khâm cử cao lên, ổn trọng lãnh túc như hãn, thế nhưng cứ như vậy thất thổ giơ nàng tại chỗ xoay vòng vòng!

Hải đường phi lạc, mùi hoa mật mật, mơ hồ trong tầm nhìn, nàng chỉ có thể thấy rõ hắc đôi mắt, như vậy chuyên chú, như vậy nóng cháy... Đem nàng buông khi, hắc liền hôn lên nàng, dặt nồng đậm tình yêu hôn nướng Liệt Cuồng nhiệt, không cho nàng nửa phần thở dốc cùng cự tuyệt, ôn nhu lại cấp bách thâm nhập ở nàng trong miệng.

Giao hợp khẩu dịch tựa hồ đều trộn lẫn tạp mùi hoa, nàng hắc, tới tới lui lui, vào hắc khẩu, vào nàng hầu, nhất tận tình một hôn thật lâu phương nghi.

Sở Luyện đại thở phì phò dựa vào hải đường dưới tàng cây, hai chân ẩn ẩn đều ở nhũn ra, bên hông đại chưởng chống đỡ nàng thân mình, tô ngón tay khó khăn lắm nắm Dung Khâm quan bào, ửng đỏ trung tinh tế nếu tước hành chỉ, bạch ónh nộn chói mắt.

"Ta thật cao hứng." Hắc ở nàng bên tai nặng nề thở hỗn hển.

Nếu không có là thật sự cao hứng, hắc lại như thế nào như vậy điên cuồng, Sở Luyện trừng hắc ánh mắt đều là mềm như bông, anh hồng môi bị hắc cắn hơi sưng, gian nan nói: "Người đừng nghĩ quá nhiều... Trẫm bất quá, bất quá là bởi vì trên phố những cái đó đồn đãi thôi, sớm ngày sinh cái Thái Tử cũng hảo."

Dung Khâm cũng không giận, cười như không cười tới gần nàng trước mặt, thế nàng dịch dịch hơi khai long bào vạt áo, như vậy vụng về nói đối hắc nơi nào sẽ tin, Sở Luyện luôn luôn đều khẩu thị tâm phi, hắc cũng thói quen.

"Ân, hảo."

Phiếm mộc hà hương nóng bỏng hơi thở ập vào trước mặt, Sở Luyện đỏ mặt nghiêng đầu né tránh Dung Khâm, cân nhắc khoảnh khắc, mới sấp sấp nói: "Đây là trẫm hài tử, chẳng sợ tương lai hắc trở thành Thái Tử làm

hoàng đế, cũng không người không quan hệ, người không được nhúc nhích không nên có ý niệm."

Ở như vậy tình ý miên man thời điểm, nói ra như vậy tàn nhẫn nói, quả thực là đại gây mất hứng.

Lâu không thấy Dung Khâm đáp lại, không khí tựa hồ đã ngưng kết, Sở Luyện bất an chậm rãi quay đầu, chỉ thấy hắc nhìn ánh mắt của nàng, sâu kín phát trầm, đạm mạc khiếp người.

Theo tuổi tác tăng trưởng kiến thức càng quảng, Sở Luyện ngồi ở ngôi vị hoàng đế thượng muốn suy tính sự tình liên càng nhiều, nàng vẫn luôn tra không ra Dung Khâm vào cung trước thân phận thật sự, làm nàng trước sau lưu giữ hoài nghi, chính hắc cũng thừa nhận quá cùng nàng thượng vị là tồn tâm tư khác, hiện tại hắc đối nàng dụng tâm, xác thật sẽ không đem nàng như thế nào, nhưng tương lai cái kia có được bọn họ hai người huyết mạch hài tử nếu là vì đế, bảo không chuẩn hắc liền thay đổi ý tưởng đâu?

"Liên như vậy không tin ta?"

Sở Luyện cũng không né tránh,坦然 đối thượng hắc, đan môi khê nhúc nhích: "Người nếu không muốn, hài tử phụ thân... Là ai đều có thể."

Nam nhân dã tâm là không thể đo lường, mà Sở gia giang sơn không thể bị mất ở nàng trong tay, nàng vốn là lấy công chúa chi thân vì đế, nếu lại uổng tặng đế vị, chết cũng cực thực xin lỗi Sở gia liệt tổ, sáng suốt nhất lựa chọn liền nên là vĩnh viễn không thể sinh hạ có Dung Khâm huyết mạch hài tử.

Nhưng cố tình nàng đáp ứng rồi hắc.

Nàng giọng nói đem lạc, Dung Khâm đỡ ở nàng bên hông tay bỗng đứng véo khẩn, kia lực độ tựa hồ hận không thể bẻ gãy nàng, diệt lệ đào

hoa trong mắt rớt cuộc nổi lên phần nộ chi sắc.

"Ai đều có thể? Trừ bỏ ta, người còn tưởng cho ai sinh hài tử, ân?"

Hắn không bực nàng không đoán ky, ngược lại là ghen tuông quay cuồng, Sở Luyến lập tức chột dạ, nàng cũng bất quá là thuận miệng vừa nói thôi, đau hít ngược khí lạnh, chạy nhanh đấm Dung Khâm cánh tay, mày liễu nhíu chặt đau ngâm: "Tùng, buông tay... Người nhưng thật ra trước đáp ứng ta!"

Thấy nàng thật đau, hắn theo bản năng tá vài phần lực đạo, cũng không phải đầu một hồi kiến thức Sở Luyến vô tâm không phối, Dung Khâm tuy là khí tượng học máu cũng chỉ có thể cố nén, lạnh mặt nặng nề lên tiếng, cũng coi như là đối nàng này đáng chết vô tình yêu cầu thỏa hiệp.

"Sở Luyến, người nếu là dám chạm vào nam nhân khác..." Hắn bỗng nhiên dùng tay vuốt ve nàng mặt, ôn nhuận như ngưng chi trơn mềm bị hắn tinh tế cắn khoắn, ở nàng kinh lạnh khẽ run khoảnh khắc, ôm quá nàng vòng eo, đột nhiên đem nàng toàn bộ ép vào trong lòng ngực, tuyên cáo dường như hung hăng lắm lắm: "Ta liền thao chết người."

Sở Luyến bị hắn dọa tới rồi, hắn luôn luôn chiếm hữu dục biến thái, nàng cũng rất ít chủ động đi xúc hắn nghịch lân, hiện nay như vậy yêu cầu hắn đều đáp ứng rồi, nàng như thế nào còn khả năng đi ngủ nam nhân khác, vội vàng duỗi tay chủ động ôm lấy cổ hắn.

"Sẽ không sẽ không, nam nhân khác đều không kịp người đẹp, trăm mới không chạm vào đâu."

Bất quá nói như vậy cũng không đem Dung Khâm tạc mao một chút loát thuận, Sở Luyến bị hắn nhìn chăm chăm sợ nổi da gà, dứt khoát bất cứ giá nào, ở hắn trên mặt liền hôn hai hạ.

"Đương nhiên không ngừng là bởi vì người lớn lên đẹp, trầm thích người, được rồi đi."

96. Một thao vừa khóc ngâm HHH

Đương nhiên không được, bị bắt đáp ứng như vậy không công bằng điều kiện, Dung Khâm không ở Sở Luyện trên người gấp trăm lần tìm về, thật sự khó tiêu trong lòng chua xót, hẳn đã là mọi chuyện vì nàng, không nghĩ tới nàng còn như thế phòng bị ngờ vực với hẳn, như thế nào không khí.

Lạc quá vũ mặt cỏ còn có chút ướt át, phong quá hoa lạc một mảnh, đảo cũng thành tự thiên nhiên giường, đem Sở Luyện đè ở mềm mại hoa rơi trung, Dung Khâm động tác cũng không ôn nhu đem tay tham nhập long bào trung.

"Người điên rồi... Đừng loạn lộng, rõ như ban ngày, mau đứng lên!" Nàng bị hẳn áp thở dốc không kịp, kiều xúc hô hấp đều lộ ra cảm thấy then, hạ thường nội long quần thực mau bị tưng khai, Sở Luyện sá nhiên trừng lớn đôi mắt đẹp: "Người còn tới thật sự!"

Hắn lòng bàn tay lạnh lẽo, giải thoát nàng quần lót động tác quen thuộc cực kỳ, ngón tay vuốt ve nàng trần trụi đùi, cảm xúc nàng nộn cơ tế hoạt ấm áp, cường chế nàng giãy giụa, cắn nàng đạm phần lỗ tai, cười nhẹ.

"Lấy thiên vì bị, lấy mà vì giường, không tốt sao?"

Sở Luyện không kịp nói chuyện, hẳn hôn mật mật đánh úp lại, cái trán, gò má, môi, nơi chốn đều bị hẳn cực nóng bá đạo chiếm cứ, nàng lắc đầu loạn trốn, cũng là hiệu quả cực nhỏ, minh hoàng long bào hạ, hẳn ngón tay đã xâm nhập.

"Nếu là không tốt, liền không cần hút như vậy khẩn, kẹp thần đều chen vào không lọt đi." Tế ấu khẩn nộn hoa kính nóng rục, ngón trở hãm ở

chặt chẽ chẽ tiều thịt không, ác ý đĩnh đĩnh luật súc thịt bích.

"Ân!"

Một tiếng ngán ngủi nhẹ nhinh, ngâm ra nàng khó chịu cùng khoái ý.

Chỉ nhập huyết nội, thân hãm hoa trung, Sở Luyện cương vòng eo theo bản năng mở ra chân, tiêm bạch mười ngón gắt gao nắm chặt nắm Dung Khâm quần áo, tiều tâm khăn trương vôi vàng hô hấp, minh quang hạ hết thảy đều trở nên phá lệ kích thích lên, ngón tay thông thả vuốt hoa kính hướng chỗ sâu trong đi, tinh tế chước ngừa làm nàng cảm lòng không đợi muốn vắn vẹo eo mỏng, thiên nguyệt cong cong đôi mắt đẹp như tô hàm say.

U hẹp trung nơi chốn đều là trí mạng mẫn cảm điểm, mỏng có vết chai ngón trở chuyên hướng nàng ngừa chỗ đi, câu lấy dâm nhiệt ướt át, khẩu vê toàn lộng một chút lại một chút dâm tà, châm ngòi Sở Luyện động tình, đối Dung Khâm tới nói dễ như trở bàn tay, nhận thấy được nàng thân thể đã bắt đầu biến hóa, hãn hôn bắt đầu hướng nàng cần cổ đi.

"Bệ hạ, nam nhân khác lại có thể nào làm người hưng phấn làm người ướt đâu, đúng hay không?"

Lời này nghe tựa nhục nhã, nhưng lại cũng là sự thật, hãn ngón tay ấn ở trước vách tường một khối ngạnh thịt thượng, thật mạnh một moi, Sở Luyện mắt gian hơi nước nháy mắt ngưng kết thành nước mắt từ khước mắt đột nhiên rơi xuống, đuôi lông mày gian một đuôi vũ mị mỏng lung.

"Ngô a ~ Dung Khâm ~"

Uớt, từ tận cùng bên trong chảy xuôi ra tới đồ vật càng ngày càng nhiều, dật quá hoa khẩu, mạn quá rãnh mỏng...

Nàng gọi thanh ngọt nhu, khẽ run ở hần bên tai, cũng lửa nóng trêu chọc hần phấn khởi, xuyên hoa kính, nhập mật động, kia nội bộ dâm mi nơi nào là ngón tay có thể nếm đủ, giảo khởi nị nị sóng nước thanh, dưới háng thịt long sớm đã ngạnh phát trưởng, muốn xỏ xuyên qua nàng ý niệm một phát không thể vãn hồi.

Như vậy ban ngày ban mặt hạ, hần muốn để tiến nàng thân thể chỗ sâu nhất, nghe nàng khóc cầu, chịu nàng co chặt!

"Tới." Hần thấp thấp nói liền rút ra ngón tay, có cái gì thanh âm ở nàng minh hoàng hạ thường vang lên, nhẹ dâm không thể nghe thấy.

Cũng không kiên nhẫn đi giải những cái đó rườm rà quần áo, liêu chỉ vàng thêu kỳ lân quan bào đôi ở bên hông, giải trung quần liền thả ra kia căn cứ thạc nóng lên thịt trụ, đẹp đẽ quý giá bào sam thật mạnh che đậy hạ, hần chắc nịch hông chống lại nàng mảnh khảnh chân tâm.

"Chậm, chậm một chút... Ô!"

Thuộc về nam nhân thân thể một bộ phận nhét vào nàng trong cơ thể, phải bị mạnh mẽ hợp hai làm một cảm giác rất là cực đoan, hần ở hướng trong đây, nàng ở ra bên ngoài tế, cơ hồ có thể đem nàng xé rách thô thạc đem hần dương cương chi khí một tắc một tắc lấp đầy nàng bụng nhỏ, còn chưa tới để, ma xát mà qua bạo trưởng thỏa mãn, khoái ý khắp người đều đang run rẩy.

Hoa rơi sôi nổi, mùi hoa trung tình dục hương vị mê người, hôn Sở Luyện khước mắt nhiệt lệ, Dung Khâm không hề khống chế cái gì, đột nhiên một đĩnh eo.

Bang!

Hai tương phù hợp tiếng đánh, ở thủy nhuận trung vang thấu triệt.

Nàng nức nở cung nổi lên eo thon, má bạn diễm hà phi phù, tựa hồ chịu không nổi khăn trương mang đến vui thích, huyết thịt chặt chặt chẽ chẽ hấp thụ trụ hẳn, thọc vào rút ra bắt đầu sau, nàng liền ngã trở về bụi hoa trung, hẳn đảo hợp thời, khắp cả người cứng đờ, hẳn lui ly khi, quanh thân nhũn ra, càng như là rơi vào rồi trong hỏa diễm, thiêu nàng như thế nào đều không yên phận.

Côn thịch đã là thô to vô cùng, phiên dấu hoa môi tranh mãnh điền cảm, va chạm một xóc nảy, một thao vừa khóc ngâm.

"Còn muốn cho nam nhân khác chạm vào người sao?" Tần căn hoàn toàn đi vào, khó có thể miêu tả khẩn nhiệt tầng tầng hút bọc, thao động trung, vách động kích động, mật thủy róc rách, bị khẩn cô cảm giác là mất hồn khuây khoả, nhưng Dung Khâm như cũ không thể nghỉ ngơi ghen tuông.

Hắn mới hỏi bái, eo hạ lực độ liền tàn nhẫn lên, nhập đảo mãnh chàng, Sở Luyến bị đỉnh liên tục ai ngâm, ý thức nháy mắt bị kia cực hạn toan an ủi bao phủ, trần trọc ở hẳn dưới thân lay động, nát thanh nhi.

"Không không... Ách ách ách! Chỉ cần người, chỉ cần người..."

Nàng không chút nghi ngờ chính mình sẽ bị hẳn lộng hư, nằm ở mềm mại hoa rơi trung, Sở Luyến ở kích cuồng hạ gian nan nói, thực mau, giao cấu ma sát nhiệt từ trong mà việc làm thêm tán, đảo tình dục ái dịch càng là một tiếng lãng quá một tiếng.

Cứ việc bào sam hoàn chỉnh, nhưng dưới tàng cây hai người giao triền điệp hợp tư thế thật sự không thể nói dâm loạn, ôm lấy phong kiều thủy mị tiểu hoàng đế, Dung Khâm đem ngón tay cắm vào nàng yêu kiều rên rỉ trong miệng, kia mặt trên còn tàn lưu nàng hương vị.

"Nếu bệ hạ phải vì thần sinh hài tử, kia muốn cắm càng sâu đem người bụng nhi đều uy no mới được, lại quá mấy tháng, tiểu Luyến Nhi bụng là

có thể chậm rãi biến đại..."

Hắn thở hỗn hển, càng nói dưới háng thịt trụ liền càng trướng, chứa đầy nùng tinh tinh hoàn thật mạnh đánh ra ở thiếu nữ tuyết cổ trung, âm ni nhiệt lưu nhiệm ướt hẳn nhất cuồng dã địa phương.

Càng thâm nhập, càng mãnh liệt thao đánh đỉnh khai cung khâu, Sở Luyện gắt gao ngâm lấy Dung Khâm ngón tay, không dám quá phận lớn tiếng lảng kê, này biến thái lại càng thêm cố ý khinh lộng nàng, mềm yếu hình cái mũ tạp ở cổ tử cung thật mạnh ma nghiền, chua xót tê dại bài tiết xúc động ở trong bụng nhanh chóng dâng lên.

Mười tám tuổi nàng phong tư mới thành lập, yếu điệu eo thon Dung Khâm một chương là có thể nắm tẩn, mà nàng long bào hạ bụng càng là bé nhỏ, thật sự vô pháp tưởng tượng một khi thụ thai, nơi đó sẽ phồng lên như thế nào biên độ?

Hắn hô hấp tăng thêm, cực nóng quy đầu dẫn đầu để vào tử cung, dùng nàng nhất sợ hãi tốc độ cùng lực lượng đem nàng lấp đầy, nàng run bần bật sắp hít thở không thông, sáng rơi lệ, khó chịu nức nở.

"Chính là nơi này, liền bao sâu, thực mau sẽ có thuộc về chúng ta huyết mạch..."

Hắn thanh âm khàn khàn, trầm ổn khát vọng ở hưng phấn.

97. Cầu hẳn bắn vào H

Hoa thụ lay động, hải đường phi lạc,

Hắn cái mộng run rẩy ở gia tốc, thọc vào rút ra đánh sâu vào thẳng nhập đến nhất tươi mới địa phương, mật nước âm vang, một cái cường suyễn áp lực, một cái tiếng khóc miên nhược, đâm thọc quá sâu, Sở Luyện

bản năng dùng cánh tay đi để xô đẩy hẳn ngực, dục hỏa thiêu quá liệt, Dung Khâm bắt được nàng hai cổ tay ấn qua đỉnh đầu đi.

"Ngoan, lập tức liền cho người... Ân!"

Cường bách nàng ở nhất mê loạn thời điểm đón ý nói hòa hẳn, giao để va chạm tiêm nộn xương chậu, Dung Khâm trong mắt chỉ còn lại có Sở Luyện thân ảnh, hít thở không thông khoái cảm nùng liệt, quanh thân đều áp ủ sắp áp chế không được lệ khí.

Sở Luyện chịu không nổi, hoảng đầu cấp ngâm, hỗn loạn hô hấp đều là bị nhục dục bóng cháy dâm mi, kiều nộn huyết thệt một lẳng một lẳng chặt lại, khá vậy ngăn không được hỗn loạn toan an ủi cảm.

"A a ~ mau, nhanh lên ô ~" nàng ở cầu hẳn bắn vào.

Song hông ướt nị ẩm áp, thật mạnh đâm tiến, nóng lên cung vách tường bọc hút lấy mềm yếu, hoa kính liễu mạng bài súc, đè ép mà đến đau ý tựa dòng nước xiết giống nhau xoay chuyển, thực mau biến thành một loại khác sung sướng.

Giàu có tiết tấu thô suyễn đê ở Sở Luyện cần cổ, tham lam nàng oánh nộn cùng mùi thơm của cơ thể, thật lớn thệt trụ cuối cùng mười tới hạ đầu nhập, là từ huyết khẩu sinh mãnh quán mãn tử cung, như vậy thao nhập, còn chưa chờ hẳn bắn dịch, Sở Luyện liền kích thích triều phun.

"A!"

Sở Luyện gắt gao nhắm hai mắt, trong đầu chỗ trống, cung khởi eo thon bị Dung Khâm dùng sức ôm lấy, nhất tâm nhập tư thế làm hai người lúc này khó xá khó phân, đây trời đều là cực lạc đến muốn thét chói tai khuây khoả, còn không kịp hảo hảo nhắm nháp, nàng đã bị một khác sóng rót nhập nhiệt lưu, bản nửa hôn mê bất tỉnh.

Thật lâu tương liên, Dung Khâm mới chậm rãi rời khỏi, hai người bào vật thượng đều nhiễm tiểu phúc ướt át, tán một cổ tử dâm nị mùi vị, hần tùy ý rửa sạch một phen, lại khôi phục người trước ưu nhã, lấy tân lụa khăn vì Sở Luyện chà lau.

Thao hồng hoa môi đáng thương ngoại phiên, càng thấy co rút lại thịt khổng không ngừng dật phun đục dịch cùng dâm mật, bất luận hần như thế nào sát, đều có tân nhiệt lưu trào ra, Dung Khâm dứt khoát dừng tay, thấy Sở Luyện mơ hồ mở mắt ra, liền cười ôn hòa.

"Bệ hạ long quần đã ướt, sợ là xuyên đến không được, này hoa nhi đồ vật thiên lại không ngừng lưu." Hần ra vẻ bất đắc dĩ, đem dâm dịch tẩm ướt lụa khăn giảo ở chỉ gian, ôn nhu nói: "Cần phải lấp kín mới được."

Ngón tay chống tấm lụa mỏng khăn liền hướng thịt non phùng nhi tắc, Sở Luyện đúng là cả người vô lực mảnh mai khi, khăn ma xát huyết nhục đoàn đoàn hướng trong tễ, ma thịt bích từng đợt tê dại, nàng đỏ mặt buồn bực trừng mắt Dung Khâm.

Dung Khâm không cho là đúng, nếm đủ tình dục sau ánh mắt trung thêm vài phần lười biếng, trong sáng đào hoa mắt nhìn trong tay lụa khăn dần dần biến mất, bụng hạ thịt trụ thế nhưng lại đứng thẳng lên.

"Đừng lộng..." Sở Luyện hữu khí vô lực giận một câu.

Mềm mại lụa khăn lấp đầy nội nói, không thể so côn thịt nướng ngạnh, lại độc hữu một cổ nói không nên lời cảm giác, còn xoay quanh toan an ủi thịt bích thoáng co rút lại, các nơi mẫn cảm điểm lập tức lại có ngứa khó nhịn.

Cuối cùng một góc lụa trắng cũng bị Dung Khâm dùng ngón trở để vào hoa môi khẩu, vuốt ve trắng nõn đỏ lên âm hộ, hần hơi đột hầu kết nhẹ động.

...

Sở Luyện nếu là biết được sẽ gặp phải Sở Trinh, nói cái gì cũng sẽ không cho phép Dung Khâm đem lụa khăn nhét vào kia không nên phóng địa phương đi.

"Bệ hạ thánh an." Phương tử Văn Uyên Các lại đây Sở Trinh gặp thánh giá, liền cung kính hành lễ, đứng dậy khi ánh mắt đảo qua Dung Khâm, sắc mặt lạnh lảnh.

Giờ phút này Sở Luyện là khổ mà không nói nên lời, Dung Khâm thẳng nhai này biến thái độ lại đề cao, hăn tám phần chính là tính hảo mới như thế khinh lộng nàng, không đồng ý nàng ngồi long liễn, sinh sôi dùng chân đi trở về vạn thanh cung đi, phủ dừng lại hạ, nơi riêng tư ma sát quá thực là băng hỏa lưỡng trọng thiên, ngăn chặn trong cổ họng yêu kiều rên rỉ, nàng hơi thở phì phò nhi miễn cưỡng vẫn duy trì trên mặt đạm nhiên.

"Đường huynh đây là đi nơi nào?"

Thấy Sở Luyện đang xem trong lòng ngực chi vật, Sở Trinh liền cười nói: "Thần tự Văn Uyên Các lấy chút thư tịch chuẩn bị mang về trong phủ nhìn kỹ."

Năm đó Dung Khâm trúng độc một án rất cuộc là không thâm tra được đế, bắt được phía sau màn độc thủ, kỳ thật là người phương nào việc làm Sở Luyện trong lòng cũng hiểu rõ, Dung Khâm mượn chuyện đó bốn phía rửa sạch triều cương, cắt đi nhiều ít nghịch vũ, Sở Luyện đều từ hăn, trong lén lút lại không đồng ý hăn lại tế cứu hạ độc việc.

Vì thế, vốn nên hồi Thái Nguyên liền phiên Tấn Vương bị vẫn luôn lưu tại trong kinh, mà thân là thế tử Sở Trinh tự nhiên cũng không thể rời đi, mấy năm nay ở trong triều treo chức quan nhàn tản, có lẽ là quá mức không thú vị, chỉ có thể vào Văn Uyên Các tìm hoàng gia thư tịch tổng cổ thời gian.

Sở Luyện gật gật đầu, hiện tại trạng thái nàng thật sự không dám cùng Sở Trinh nhiều lời, tắc nghẽn hoa kính lụa khăn đã là phao đầy nhiệt dịch, thoáng vừa động, thế nhưng tể hoa trong miệng mật lưu róc rách, theo háng uốn lượn một đạo ngựa dòng nước.

Nàng gò má hồng quý dị, ở Sở Trinh chần chờ xem ra khi, Dung Khâm nghiêng người chắn phía trước, thâm thúy như uyên ánh mắt liếc Sở Trinh, quán tới là không cho vị này thế tử vẫn giữ lại làm gì tình cảm.

"Bệ hạ nên trở về cung."

Mà Sở Trinh giây lát liền minh bạch hẳn ý tứ, nghiêng người tránh ra cung nói, cao dài thân ảnh kính cẩn trạm đi bên sườn, nhìn theo thánh giá rời đi, không biết qua bao lâu, cầm chặt sách bàn tay to mới chậm rãi buông ra, mang ở ngón tay cái thượng huyết ngọc nhẫn ban chỉ bỗng dưng nát.

Đi theo hẳn bên cạnh người tiểu nội thị dọa lập tức buông xuống đầu.

Hảo hảo một quả nhẫn ban chỉ đều có thể bóp nát, nơi nào là thường nhân có thể vì...

Mà này sương Sở Luyện trở về vạn thanh cung, lại thừa nhận rồi một phen cá nước thân mật.

Bão táp lại ở bất tri bất giác khi tiến đến.

Tác giả khuôn PS: Vì cái gì đình càn đầu, bởi vì 6 hào đi bệnh viện kiểm tra thân thể, buổi sáng cư nhiên khám sai thành nhũ tuyến u, đương trường dọa vụng, buổi chiều tiến thêm một bước kiểm tra là tốt u nang, tìm được đường sống trong chỗ chết một lần, ý thức được rất tốt niên hoa còn không có bắt đầu hưởng thụ, vì thế trong khoảng thời gian này làm càn đi chơi, thân thể khỏe mạnh thật rất quan trọng, hy vọng xem văn tiểu thiên sứ nhóm đều có thể vĩnh viễn khỏe mạnh vui sướng

98. Trầm thích người đưa

Thượng y giam đi săn phục sớm đưa tới, tự Sở Trinh đề nghị ra cung đi săn, Sở Luyện hứng thú liền vẫn luôn ngẩng cao, ngày ngày vây ngồi cung đình muốn nhiều không thú vị có bao nhiêu không thú vị, vốn dĩ cho rằng Dung Khâm sẽ không đáp ứng, không nghĩ tới hần lần này thái độ đoan chính tốt đẹp.

Sở Luyện cầm ngự dụng giam đưa tới long đầu cung, thử kéo ra, phía dưới những người này đảo thực sẽ làm việc, biết hoàng đế long thể suy nhược, trường cung đều cấp sửa nhỏ nhất hào, thoáng cổ hết sức kéo ra, dây cung đạn hồi thanh âm ong ong.

"Tê, này cung đảo so ngày xưa những cái đó được rồi." Sở Luyện xoa xoa bị dây cung lạc đầu trắng nõn lòng bàn tay, quay đầu lại nhìn nhìn ngồi ở cấm trên giường Dung Khâm, kia tư còn ở chậm rì rì phẩm trà.

Làm hoàng đế, ngự mã bắn cung là môn bắt buộc, xét thấy Sở Luyện thân thể đặc thù, này đó chương trình học bị Dung Khâm đổi thành đi ngang qua sân khấu, bất quá ngẫu nhiên hần còn sẽ tự mình tay cầm tay dạy dỗ Sở Luyện như thế nào khai cung bắn vật.

Ăn mặc kéo rải cao dài thân ảnh đã đi tới, ngọc thạch đi bước nhỏ mang khăn thúc ra eo thon phong thái, Dung Khâm cánh tay dài duỗi ra lấy quá Sở Luyện trong tay long đầu cung, tinh tế đoan nhìn một chút thả lại cung tì khay trung.

"Tấn Vương thế tử đưa mũi tên đâu?" Hần bỗng nhiên hỏi đến.

Phùng gỗ mun mũi tên hộp An Thuận vội đoan qua đi, một bên mở ra một bên nói đến: "Ở chỗ này, nô đã xem xét quá."

Một trong hộp trên dưới cộng chính tề bày mười tám chi tên dài, huyền thiết mũi tên phiếm sắc bén hàn quang, Sở Luyện thấu qua đi, xoa

xoa tinh xảo mũi tên đuôi, lửa đỏ vũ cực xinh đẹp.

"Đường huynh nhưng thật ra có tâm, trăm dùng tựa hồ có chút lãng phí."

Nàng nói liền ngửa đầu nhìn về phía Dung Khâm, cười mặt mày doanh doanh, long văn thiếp vàng tím lụa ngạch mang cột vào nàng tấn gian, chỉ có vẻ khuôn mặt nhỏ sánh bằng ngọc còn loá mắt.

Dung Khâm triều đứng sừng sững ở trong điện đã lâu xướng dịch vẫy vẫy tay, người nọ bưng hộp cũng là bày biện mũi tên, thủ công so Sở Trinh đưa kia hộp càng tốt một tầng, tùy ý tuyển chọn một con đặt ở Sở Luyện trong tay.

"Thần cũng chuẩn bị, bệ hạ cảm thấy như thế nào?"

So chi Sở Trinh kia hộp quá phận sắc bén mũi tên, Dung Khâm này một hộp càng thêm tựa hồ càng phương tiện dùng, Sở Luyện vốn là không am hiểu săn thú, vô luận cung tiễn đều bất quá là lấy tới chơi, như thế nào có thể sử dụng thượng Sở Trinh hiến cái loại này mũi tên.

"Trăm thích người đưa." Cũng mặc kệ trong điện còn có cung nhân, Sở Luyện thấp giọng nói.

Đứng ở bên người nàng Dung Khâm, chậm rãi cười.

"Báo! Tám trăm dặm kịch liệt, du châu bạo loạn!"

...

Ngày này đi săn chung quy không đi thành, ngày trước du châu cùng tế sẽ kích động mấy vạn giáo chúng náo động, thế nhưng liền du châu án sát cũng chịu không chế khởi xướng binh biến, vốn chính là đóng quân yếu

địa, như thế một phần, thế nhưng gần gần mấy chục ngày ngay cả chiếm mấy huyện.

Sở Luyến khí tướng quân báo nện ở trong điện, trận này biến loạn tử thương bá tánh đã đạt mấy ngàn.

"Này cùng tế sẽ đến tốt cùng là người phương nào tổ kiến! Vì sao hiện tại đều tra không ra, hiện nay thế nhưng liền án sát đều nghe lệnh, chẳng lẽ đúng như trên phố theo như lời có quỷ thần chi lực không thành?"

"Chớ tức giận, việc này ta sẽ xử lý, bất quá là một đám mượn từ quỷ thần chi danh nhảy nhót vai hề thôi." Dung Khâm nhưng thật ra Thái Sơn sập trước mặt mặt không đổi sắc, như vậy quân tình cũng bất quá làm hấn khê nhú mày, trấn an hạ Sở Luyến sau, liền làm người triệu tập Binh Bộ nhân viên quan trọng.

Cộng tế sẽ hai năm trước liền truyền ra thanh danh, vẫn luôn ở trên phố phát triển giáo chúng, trung tâm tư tưởng tự nhiên là cùng hoàng quyền thiên đảng đối nghịch, đồn đãi giáo chủ chính là chịu thiên thần điểm hóa thần nữ, có Quan Âm chi tượng, phản đế quyền mà phổ độ bình dân.

Đông Hán vẫn luôn ở tra việc này, lại liền kia thần nữ ra sao bộ dáng đều không biết, vốn tưởng rằng chỉ là cái nho nhỏ tà giáo, không nghĩ tới lần này sẽ nháo ra như thế đại loạn.

Dung Khâm lệnh gần nhất du châu Càn an Đô Chỉ Huy Sứ lập tức phát quân trấn áp, lại điều động nam Trực Lệ bị quân tiến đến tiếp ứng, ý ở đem cộng tế sẽ trừ tận gốc trừ, lại không ngờ, Càn an Đô Chỉ Huy Sứ hành quân trên đường đột nhiên bỏ mình, đại quân chưa đến chủ soái chết trước, việc này quả thực không ổn.

Tin tức truyền vào cung khi, Sở Luyến đang cùng Dung Khâm dùng bữa, nghe An Thuận tướng quân báo đọc xong.

"Cái gì, thi ngao đã chết?!"

Tương so với Sở Luyện ngạc nhiên, Dung Khâm lại liền mi cũng chưa từng nhú, việc này tựa hồ ở hẳn dự kiến bên trong, nhìn Sở Luyện vô ý rơi trên mặt đất bích ngọc đũa, một bên phân phó cung tì lấy song tân lại đây, một bên cười như không cười nói: "Tiểu Luyện Nhi hà tất kinh ngạc, việc này nhưng thật ra càng thêm có ý tứ."

Ngón tay thon dài cầm tiểu ngọc muống múc thịt băm canh trứng đút cho Sở Luyện, Sở Luyện nguyên lành ăn xong, vội chớp mắt tò mò hỏi: "Có ý tứ? Ý gì?"

"Tự nhiên là có người chờ không kịp." Dung Khâm cũng không nói ra, từ cộng tế sẽ xuất hiện khi, hẳn liền biết sẽ có như vậy một ngày, màn này sau một đôi độc thủ, cũng nên là thời điểm bắt được tới.

Hắn lại uy ăn tới, Sở Luyện lại phe phẩy đầu không muốn lại ăn, "Trẫm không ăn, kia hiện nay thi ngao vừa chết, lại nên do ai tới chủ soái?"

Dung Khâm cầm khăn thế nàng chà lau khóe miệng, hơi mỏng khóe môi khe khẽ, hỏi ngược lại: "Bệ hạ cảm thấy nên do ai đi đâu?"

Sở Luyện nhìn hẳn, bỗng nhiên ý thức được cái gì, tán điểm điểm minh quang đôi mắt đẹp nhú lại, vội vàng bắt được Dung Khâm tay, nhú mày nói: "Người... Không được, quá nguy hiểm."

Đại quân bên trong chủ soái thi ngao chết kỳ quặc, kế tiếp mặc kệ ai đi tất là dừ nhiều lành ít, càng không nói đến Dung Khâm cái này bị quan quân mâu thuẫn thiên đảng.

"Không cần lo lắng, đây là bệ hạ giang sơn, thần tự nhiên phải vì người hộ hảo."

99. Người nơi đó cứng quá

Hắn đem nàng đưa lên ngôi vị hoàng đế, liền chưa từng có nhị tâm, này vạn dặm non sông đều là thuộc về nàng, một li một hào, hắn đều phải vì nàng hộ hảo.

Mà nàng, cũng chỉ có thể thuộc về hắn.

Tối nay ánh trăng tốt lắm, sao trời hạ ngân huy rạng rỡ, Sở Luyến ôm béo miêu ngồi ở thềm đá thượng, đế vương thường phục thượng chỉ vàng rồng bay uy vũ lẫm lẫm, khóa lại yếu điệu thân hình thượng, rồi lại rất nhiều hợp.

"Dung Khâm, người nói kia Nguyệt Cung thật ở tiên tử sao?" Nàng ngửa đầu, tò mò chớp đôi mắt đẹp, đầy sao toái đầy nàng mắt, hàng mi dài nhẹ động, lưng ở ánh trăng trung kiều yếm, kinh tâm động phách mỹ.

Nguyệt Cung có vô tiên tử, Dung Khâm không biết, nhưng là như vậy khi, bên cạnh người tiểu nha đầu lại là càng dường như trong thần thoại tiên tử, hắn như chịu mê hoặc, cười cúi đầu hôn ở nàng giữa trán.

Nhọt nhạt ấm áp kinh Sở Luyến sau này một ngưỡng, đại đế là không nghĩ tới Dung Khâm sẽ đột nhiên tới như vậy một chút, trong lòng ngực béo miêu miêu ô vài tiếng, từ nàng trong lòng ngực nhảy xuống, nàng còn không kịp đi vớt, che lại cái trán trừng hướng Dung Khâm đi.

"Trẫm nói, tối nay không được xằng bậy, hảo hảo bồi trẫm ngắm trăng!"

Hắn muốn thống soái đại quân đi bình loạn, Sở Luyến là cảm không được cũng không thể cảm, hiện nay trong triều trừ bỏ Dung Khâm có thể nhanh chóng bình ổn việc này, chỉ sợ cũng tìm không ra người thứ hai, ly biệt sắp tới, Sở Luyến sinh vài phần bưng tỉnh tâm tư, lần đầu kéo Dung Khâm tới sau điện ngắm trăng, liền như thế lẳng lẳng ngồi, trong lòng lại là thoải mái cực kỳ.

Bỗng nhiên bị hấn như vậy một hôn, còn tưởng rằng hấn lại khởi cái gì ý niệm, trong suốt ánh mắt không khỏi thấu khởi vài phần cảnh giác.

Thiếu nữ ngạch trơn bóng hơi lạnh, tàn lưu ở giữa môi kiều nộn thật lâu không tiêu tan, Dung Khâm một lóng tay vỗ về môi, nhớ nhung cười cười: "Hảo, không xằng bậy, bệ hạ ngấm trắng đó là."

Này hai người, một cái là ngôi cứu ngũ, một cái là vị cực nhân thần, liền như vậy không hề câu thúc ngời ở nở khắp hoa tươi thềm đá thượng, một lớn một nhỏ, một cao một thấp, kỳ diệu xứng đôi hài hòa.

Sở Luyến lại ngẩng đầu, nguyệt nhi chính viên, đoàn thốc đầy sao tán đầy bầu trời đêm, không khỏi nhớ tới ở lãnh cung những năm đó, đều là lão thái giám như vậy bồi nàng xem ngôi sao, chặt chội sân cũ nát, lại không ngại ngại nàng nhìn đến tất cả mọi người có thể xem cảnh đẹp.

Suy nghĩ ngừng nghĩ, nàng bỗng chốc nghiêng người.

"Người làm gì vẫn luôn nhìn trộm?"

Hấn trong mắt nhu tình đậm nhiên, một sai không tồi xem nàng thật lâu sau, rõ ràng là nhất ôn nhu nhìn chăm chú, cố tình xem Sở Luyến sờn tóc gáy, hùng lá gan duỗi tay đi chọc Dung Khâm mặt.

Dung Khâm cũng chưa từng né tránh, tùy ý nàng tác loạn, không có ngày xưa kia băng sơn lãnh lệ, vốn là nam sắc quá thịnh hấn thoáng cười, Sở Luyến tim đập tức khắc đại loạn.

"Ở thần trong lòng, thế gian vạn vật đều không kịp người nửa phần, người ngấm trắng, ta thưởng người đó là."

Hồng y ngọc dung mỹ tư nghi, cho dù là ngày ngày đêm đêm đều cùng hấn cùng chỗ, cũng không khỏi giờ khắc này bị hấn sử dụng.

"Bệ hạ, tiểu tâm chút nước miếng."

Nam nhân thon dài chỉ ở Sở Luyện khỏe môi lau quá, như là thật lau đi không ít thềm nhỏ dãi, đãi Sở Luyện hoàn hồn khi, hắc đã dựa vào không thể lại gần, thuộc về hắc hơi thở, tràn ngập xâm lược cảm, một chút một chút dâng lên ở nàng phần má thượng.

"Lộc cộc!" Nàng thiêu đỏ mặt, nuốt một ngụm, làm sao bây giờ, nàng giống như có điểm đói bụng...

Dung Khâm làm như nhìn thấu nàng, rồi lại không chọc phá nàng, lòng bàn tay nhẹ nhàng vuốt ve nàng vành tai, đem kia mẫn cảm địa phương xoa sinh ngứa nóng lên, nàng bản năng nghiêng đầu, hắc liền lòng bàn tay vừa lật, phủng ở nàng mặt.

"Bệ hạ suy nghĩ cái gì?"

Sở Luyện cũng không đẩy hắc tay, thuận thế đem đầu hướng hắc trong lòng ngực một củng, duỗi tay liền ôm vòng lấy Dung Khâm eo thon, quen thuộc mộc hà hương làm nàng thoải mái hừ nhẹ vài tiếng, hoàn toàn quên mất tối nay chính mình đối Dung Khâm cảnh cáo.

Không được hắc động thủ, nàng đảo trước động khởi tay tới.

"Dung Khâm."

"Ân?"

"Dung Khâm..."

"Ân."

Nàng liên tục gọi hắc vài thanh, hắc đều ôn thanh đáp lời, ghé vào trong lòng ngực tiểu hoàng đế củng lại củng, rốt cuộc đem toàn bộ thân

mình chen vào hấn trong lòng ngực, quần lẩy tuẩn mỹ chương ấn đại nhân, bỗng nhiên đem một cái nhiệt nhiệt hôn đưa lên hấn cần cổ.

"Dung Khâm, người nơi đó... Cứng quá."

Tọa trấn triều dã, uy hiếp đủ loại quan lại, nhất quán đứng dẫn lên đều cao lãnh đáng sợ Dung Khâm, bỗng nhiên tà tứ cười, ôm tiểu hoàng đế hướng thềm đá thượng hoa trung một áp, cực nóng hô hấp thấp suyễn ở nàng bên tai, như thú hung hãn, sâu kín nói đến.

"Đợi chút sẽ càng ngạnh."

100. Dung Khâm, người cảm quá sâu H

Sở Luyến tổng cảm thấy chính mình bị Dung Khâm dạy hư, thỉnh thoảng các loại giao hợp, bao nhiêu nàng tưởng phá đầu cũng không dám tưởng tư thế nhất nhất ném thử sau, hiện tại liền dưới ánh trăng giao cấu sự tình, nàng làm lên cũng bất giác ngưng ngưng.

"Ngô ân ~ bên này bên này ~" nàng kiều suyễn thanh âm ngọt nị người, đồn dập hô hấp ở Dung Khâm bên tai, một đôi nhu đề ôm lấy che ở trên người nam nhân, sáng ngời đôi mắt đẹp mê ly khát vọng quang mang.

Tán loạn long bào chưa từng thoát ly, hấn nhéo nàng hữu nhũ hút hàm cũng là phương tiện, hồng nhạt tiểu đầu vú thậm chí kiều mềm nhũ thịt, nơi chốn đều để lại thuộc về hấn hơi thở.

Sở Luyến ngưỡng mặt nhi, răng mây đỏ uẩn đầy má bạn, kéo xuống kim quan tóc dài hỗn loạn rũ tán hoa chi gian, mấy độ dùng sức cắn môi, chính là cảm thấy then lại sáng khoái rên rỉ lại chần cũng ngăn không được, nhìn gang tấc gian Dung Khâm, trong lòng lâu dài áp lực kia căn huyền là hoàn toàn chặt đứt.

"Phía dưới... Giúp ta xoa xoa đi ô ~"

Trước ngực tô ngựa rối loạn trái tim, thế cho nên giữa hai chân hoa tâm cũng loạn rối tinh rối mù, nàng không thể nghi ngờ bị trêu chọc nổi lên tình dục, trong cơ thể mẫn cảm nhất địa phương chính phiếm một đợt lệnh nàng khó nhịn khát cầu.

"Hảo."

Dung Khâm tất nhiên là hữu cầu tất ứng, trong sáng ôn nhu giọng nam thấp thấp quanh quần ở bên tai, say Sở Luyện chỉ cảm thấy càng nhiệt.

Nhiễm đêm lạnh trường chỉ thực mau liền theo nàng hơi sường đùi ngọc sờ soạn đi vào, non mềm ngoại khuếch là hoa môi hình cung, mặt trên ướt lộc cốc thấm đầy nàng trong cơ thể tràn đầy nhiệt dịch, tràn ngập tình dục dâm nị, lòng bàn tay nhẹ nhàng cọ qua nóng lên tiểu âm hạch, nằm ở giai bần Sở Luyện liền đột nhiên run lên.

"Ngô!" Nhịn không được giật mình đem quý dị dục lưu đưa hướng tứ chi, Sở Luyện nghe chính mình phát ra kia thanh kiều nị nị tinh tế lẳng kêu, ửng đỏ gương mặt thiêu lợi hại, run hàm răng, suyễn suyễn: "Trước đừng... Chạm vào nơi đó, ta chịu không nổi ~"

Dung Khâm lại như thế nào không biết nàng thừa nhận lực, ngón tay sớm đã đi xuống đoạn đưa đi, không nghĩ quá sớm làm nàng tiết thân, liền dùng đầu ngón tay nhẹ toàn chảy thủy hoa khẩu, ẩm ướt nhiệt nhiệt dâm lưu bị hấn dẫn róc rách mà ra.

"Ngoan, đừng hút, nếu là cắm vào đi, bệ hạ sẽ khóc."

"Ô ân, ha..." Sở Luyện híp mắt ngậm một chút hưng phấn nước mắt, thấy không rõ Dung Khâm mặt, chỉ cắn chặt chính mình ngón tay, phía sau lưng run run, hai đùi cọ động, hận không thể làm Dung Khâm mau chút đem nàng lộng khóc mới hảo.

Hỗn độn hạ thường thượng chỉ vàng sinh động theo thừa rồng bay uy vũ, đó là đế vương tượng trưng, mà kia to gan lớn mật nam nhân, lại ở ai cũng nhìn không thấy ám mà, liêu tiếu hoàng đế hoa kính cháy ra mật thủy, ác ý đem nàng âm hộ lộng ướt, không hề sinh trưởng lông tóc địa phương, thịt nhĩ nộn cực kỳ, hơi đột âm phụ ướt át sau, vượt quá thực thập phần tiện tay.

Sở Luyện đã là ngựa khó nhịn, chỉ cảm thấy hấn xoa nắn không phải chính mình âm hộ, mà là cả người các nơi, xuyên tim khát cầu làm nàng thất trí, tay ngọc leo lên Dung Khâm đầu vai, làm nũng nỉ non: "Đừng, đừng xoa nhẹ, người tiến vào, mau chút, trẫm hảo sinh khó chịu nha ~"

Tinh tế thanh nhi mơ hồ có khóc âm, Dung Khâm cổ họng nhẹ động, từ kia ướt nóng hoa phùng trung trườn tay.

"Đừng nóng vội, đều cho người, tiểu A Loan thật là càng ngày càng..." Hấn đem nàng từ hoa gian ôm lên, xoay người đặt ở trong lòng ngực, tiêm mềm thân thể mềm mại đôi đẫy ngực, tâm cũng ở nháy mắt bị sung túc, hàm chứa nàng kiều phấn vành tai, hấn chậm rãi học ra mấy tự.

"Càng ngày càng tao lãng."

Sở Luyện bị hấn ghé vào đặt ở giữa hai chân, mông nhỏ liền kề sát hấn hông thượng, đôi tay khó khăn lắm chống hấn đầu gối, bị ngậm lấy lỗ tai tê ngứa ngứa, hơi thở không đều xấu hổ suyễn nói: "Người hạ lưu!"

Không biết khi nào Dung Khâm thả ra chính mình đồ vật, tầng tầng găm vóc hạ làm hai người thân mật dán sát ở cùng nhau, khổng lồ mềm yếu vận sức chờ phát động chống thịt môi, hấn còn chưa từng hưởng trong đưa, ướt nị nị hoa khẩu đã ở cấp bách co rút lại lên.

Nóng bỏng đông cứng, bành trướng thể tích, Sở Luyện không tự kìm hãm được mềm chân nhi.

Dung Khâm đề ra đề Sở Luyện eo nhỏ, đem nàng phía dưới đối thượng chính mình, nhẹ nhàng hướng nhất tươi mới khổng nhi tử đi, khăn hẹp huyết thịt căn bản vô pháp kháng cự hẳn tiến vào, dâm thủy thanh nhẹ nhàng vang.

"Kia như thế nào kêu hạ lưu, bệ hạ hiện tại mới chân chính là."

Chẳng sợ hẳn lúc này ở hướng trong đầu cắm, nàng co chặt hoa môi vẫn là không ngừng có dâm thủy đi xuống lưu, cự trụ nhập thịt, không giống ngày xưa cuồng dã, lúc này nhẹ mạn càng tra tấn nhân tâm.

Sở Luyện nào còn có sức lực phản bác hẳn, nho nhỏ nhân nhi ghé vào hẳn đầu gối đầu, gắt gao banh nổi lên phía sau lưng, thịt non tấc tấc đẩy ra quá trình, tô loạn ngựa xuyên tim, nàng liền đại khí cũng không dám ra, gắt gao cắn môi, quỳnh trong mũi rầm rì kỳ quái điều nhi.

Tuy là quần áo che đậy kín mít, chính là nam nhân động tình kia cổ hương vị vẫn là tan ra tới, nồng đậm hơi thở cùng với nữ tử dâm vị, ở trong không khí hỗn tạp không thể miêu tả mùi vị, ở hẳn thâm đảo hoa tâm khoảnh khắc, Sở Luyện bị đỉnh hít hà một hơi, toàn bộ khoang miệng đều là thuộc về Dung Khâm hương vị, đỏ khước mắt, lập tức biểu ra nhiệt lệ.

"A a! Dung Khâm... Người cảm quá sâu!"

Căng chặt thân mình không kịp lơ lửng, kia đáng chết nam nhân liền cô nàng eo, hung hăng từ phía sau đụng phải lên, nếu không có hẳn bắt lấy nàng, Sở Luyện kém chút liền phải bị hẳn tranh đột nhiên sức lực cấp đỉnh đi ra ngoài.

Bạch bạch bạch!

"Ta tiểu A Loan, lúc này mới kêu cảm thâm."

Ướt nị tiếng nước vang cảm thấy thẹn, tiết đầy dâm thủy hoa huyết làm nhi cánh tay thô thịt trụ có thể nhất vui sướng rong ruổi.

Sở Luyện rốt cục là biết được như vậy tư thế chỗ tốt, ở Dung Khâm mấy cái sinh mãnh thao lộng sau, nàng rốt cuộc có cơ hội ghé vào hãn đầu gối mềm to hô hấp, ma sinh sôi hoa tâm bị quy đầu để sinh ngứa, một huyết thịt non xôn xao bó chặt hãn đồ vật, hạ thường, hóa thành thanh lưu nhiệt dịch hơn người.

"Hô hô hô..."

Phía chân trời ánh trăng chính mỹ, ôn nhuận thanh huy biến sắc, ngồi ở hoa gian hai người một lát ngừng lại sau, liền nghênh đón kịch liệt nhất đảo động.

101. Chưa từng thao đủ người HHH

Tùy ý thúc đẩy làm cự vật không ngừng ma sát thịt non, trêu chọc lên tình triều ào ạt, kẹp hút kia căn đáng sợ côn thịt, Sở Luyện run rẩy thân mình ngâm khóc, từng trận chặt chẽ co rút lại, cũng ngăn không được Dung Khâm hướng trong đưa tới lực lượng.

"Ân ân ha ~ người luôn là, luôn là như thế lộng trầm... Không được, không được..."

Nhất thời mau nhất thời chậm ma lộng không được, bị ngạnh thạc quy đầu lặp lại đảo áp huyết tâm nổi lên phá lệ mãnh liệt kích thích, xuyên tim toan an ủi tận xương, Sở Luyện cũng nói không rõ là thoải mái vẫn là khó chịu, mười ngón nắm chặt Dung Khâm xiêm y, theo hãn mà điên động.

Nhiệt nhiệt dâm lưu từ trong dật ra bên ngoài, ướt Dung Khâm thịt trụ, cũng ẩm hãn song hông, tiểu hoàng để nhục động nhi hút tàn nhẫn, trí nhập hoa nói thịt trụ bị kẹp tê dại, mà như vậy ma, có biến thái khuây khoả, từ

thượng mà xuống len lỏi, làm hấn chỉ nghĩ thật mạnh nhập đến nàng thân thể cuối.

"Mới vừa rồi, không phải bệ hạ cầu thần như vậy lộng người sao? Hiện tại như thế nào liền không được, bé ngoan, người hút như vậy khăn, nơi nào là không được, sợ là Dung ca ca còn chưa từng thao đủ người đâu."

Hấn lúc này tốc độ nhanh dần, Sở Luyện môn nhỏ bị đụng vào bạch bạch âm vang, càng nhiều còn lại là huyết nội mật thủy đảo lộng thanh âm, có lẽ là thao quá sâu, toàn bộ bụng nhỏ đều có loại xoắn xuyên qua áp lực, lại đau lại ma, đỉnh nàng kém chút buồn nôn.

"Ngô!"

Nộn chảy nhỏ giọt huyết thịt bản năng bọc phụ, cùng với một trận mãnh liệt co rút, ở Dung Khâm đem thịt trụ ngoại lui khi, một đại sóng mật dịch tuôn trào mà ra, nàng đáng thương run rẩy, hãy còn tựa mất khống chế, tại hạ thường che đậy thêm đá thượng, tiết cuồn cuộn nhiệt lưu.

Cao trào nháy mắt mà qua, căng chặt tiểu thân mình dần dần xụi lơ ở Dung Khâm trong lòng ngực, mất long lí chân nhỏ mềm mại đập lên hoa trung, hấn duỗi tay đi nắm nhập lòng bàn tay, ở Sở Luyện mồm to thở dốc khi, lần thứ hai thả người mà nhập.

"A a!"

Nàng thất thanh kêu sợ hãi, nề hà mới vừa rồi sáng qua đầu, này sẽ cũng kêu kéo dài nhu nhu, càng như là ở câu dụ hấn.

Bất đồng với nàng vô lực, chống nàng Dung Khâm còn chưa từng thỏa mãn, cơn thịt nhét đầy ướt nị nị âm thịt non huyết, xuyên qua căng chặt hoa nếp gấp cổ tử cung, nhất cử đảo vào tiết hoa nước chỗ sâu trong, thủ sẵn bỗng nhiên khóc kêu Sở Luyện, dùng sức mãnh thao lên.

Nàng đang run, hấn cũng đang run, không giống nhau chính là, nàng là không chịu nổi run rẩy, mà hấn còn lại là hưng phấn đến cực điểm run rẩy.

Cường mãnh lực độ đem nàng đâm ở giữa háng trên dưới loạn di, thủy nhiệt chất thịt nhất tươi ngon khi, nhiều lần hung hăng nhập đến nơi tận cùng, Dung Khâm thở dốc cũng dần dần thô lên, tuần mỹ giữa trán mồ hôi nóng đầm đìa, cuối cùng là bị tình dục mê hoặc.

Chỉ là thảm Sở Luyến, đòn nghiêm trọng nặng nề, tiết quá một lần hoa tâm phá lệ mãnh cảm, chịu hấn như vậy thao lộng, lập tức liền đem tan đi khoái cảm lại đảo mệnh môn lên, hạ thường nước sốt bay tứ tung, mảnh mai xương chậu cơ hồ đều phải bị Dung Khâm cấp đâm tan.

"Ách ách ách... Ca cao lấy... A ân!"

Đổi làm trước kia, nàng sợ là đã sớm khóc kêu từ bỏ, nhưng hiện tại lại mơ hồ có biến hóa, hấn tuy rằng đâm thâm nhập mãnh, nhưng luôn có yêu thương ý vị, tự đổi hấn thoáng rộng mở trái tim sau, này giao hợp một chuyện cũng không thể so trước kia như vậy khó có thể tiếp nhận rồi, liền như thế khi, hồn thực quy đầu tạt vào ngọc bích, nàng thế nhưng nhịn không được đi kẹp hút hấn.

Như vậy tao lãng đón ý nói hòa hút Dung Khâm bụng tiếp theo khẩn, đảo lộng cổ tử cung động tác càng thêm cuồng liệt.

"Hút ta? Muốn ăn tinh dịch sao? Tiểu dân oa!"

Hấn ở nàng bên tai không ngừng nói cảm thấy then lời nói, liền vẫn duy trì như vậy tư thế, thẳng cảm Sở Luyến mạc danh kích thích, đâm loạn bất kham, hàm chứa nước mắt đôi mắt đẹp, đôi đẫy bị sung túc khoái ý, nhìn phía chân trời sáng ngời nguyệt, đồng tử dần dần tan rã.

Xuân ý dạt dào kiêu suyễn, không chịu nổi khóc thút thít, tình cùng dục ở lửa nóng đan chéo, nàng trung có hấn, hấn cũng nhập nàng, như vậy đây dựa sợ là rốt cuộc chia lìa không khai.

Tìm u thăm mật thẳng đảo hoàng long khi, Dung Khâm không hề áp lực sớm đã kêu gào bắn ý, thủ sẵn Sở Luyện eo thon, đem muốn thoát đi nàng gắt gao ẩn ở trong lòng ngực, miễn cưỡng đem cự bổng nhét đầy nàng.

"Tới rồi, đừng lộn xộn, hảo hảo ăn ta cho người đồ vật."

Mãnh liệt xô đẩy co rút, ở tinh dịch nồng đậm phun ra khoảnh khắc, Sở Luyện hét lên vài tiếng, liền thở dốc không kịp ngắt qua đi, từ hấn đem chính mình đồ vật vẩy đầy thân thể của nàng...

...

Từ Sở Luyện trong cơ thể rút ra quá trình phá lệ gian nan, khẩn hẹp huyết nhi tựa hồ cực luyện tiếc hấn rời đi, hút khẩn trất, khó khăn mới đưa hai người tách ra, vén lên nàng hạ thường, mới có thể nhìn thấy kia dâm mi kiêu diễm.

Hai mảnh dính đầy dâm mật hoa môi sưng đỏ bất kham, kia trung gian đó là bị cự bổng điền cắm thành động địa phương, đang ở nhanh chóng khôi phục thành không trạng, liền ánh trắng, rõ ràng có thể thấy được yên nộn huyết thít co rút lại, nùng đục tinh dịch hỗn nị nị chất lỏng một đoàn đoàn phun ra.

Kia mùi vị, nị làm nhân tâm nhiệt.

Dung Khâm khó được bình định hơi thở hơi hơi hỗn loạn, bất quá nhưng thật ra là tự chủ cường đại, cẩn thận cấp Sở Luyện xử lý hạ thân hỗn độ, lại thế nàng chậm rãi mặc xong rồi quần áo, nề hà tiểu nha đầu thừa nhận lực quá kém, thật lâu cũng chưa từng tỉnh lại.

Khô nóng bàn tay nhẹ vuốt Sở Luyện tình dục chưa lui mà đỏ tươi gương mặt, nói không nên lời quyến luyện thỏa mãn, đem ngón tay cắm vào nàng khe nhếch miệng nhi, giảo giảo ướt nóng khẩu tiên, tiếp theo liền cúi người thay đổi chính mình môi lưỡi, đổ đầy nàng khẩu.

"Ta... Người là của ta..."

Âm u trung, hãn mắt nùng như mực, nóng cháy nhìn trong lòng ngực Sở Luyện, ôm tay nàng thu càng khẩn.

Mạc danh, hoan ái lúc sau lúc này, hãn đối nàng chiếm hữu dục, chưa từng có mãnh liệt, chỉ nghĩ như thế lẳng lẳng ôm chặt nàng, không hề buông ra nửa phần.

NÀNG DƯỚI LỚP LONG BÀO [C]

Đại Phi

www.dtv-ebook.com

Phần 32 (Hết)

102. Thay thế

Mười hai chương văn miện phục uy nghi hiển hách, hoảng châu dục long quan hạ, Sở Luyện hai mắt khẽ nhúc nhích, phiếm ý cười nhìn chăm chú vào triều chính mình đi tới Dung Khâm, kia nam nhân khó được xuyên một thân tịnh bạch, thâm y phía trên chỉ bạc ám thêu kỳ lân, cao dài thân hình độc hữu loại xuất trần nhã.

"Hiện nay muốn đi?" Sở Luyện hỏi một tiếng.

"Ân." Hãn thanh âm như cũ trầm ổn ưu nhã, may mà trong điện không người, duỗi tay ôn nhu sờ sờ Sở Luyện mặt, mặt mày gian đạ mạc tách ra một chút, nói: "Vạn không thể dễ tin bất luận kẻ nào, tiên đế lưu cùng người hổ phù thu hảo."

Hãn này vừa đi, hơn phân nửa sẵn ám hạ những người đó điệu hổ ly sơn chi kế, trong triều hết thấy hãn tuy sớm đã an bài thỏa đáng, nhưng chung quy vẫn là không yên tâm Sở Luyện.

"Trẫm biết được, người thả đi nhanh đi."

Sở Luyện có chút không thích ứng hãn như vậy nhu tình, sau này lui nửa bước, kiểm chế trong lòng ần ần chua xót, liền thúc giục Dung Khâm đi, hoàn toàn là một bộ vô tâm không phối bộ dáng, chọc Dung Khâm một phen liêu long quan thượng châu dục, cúi người hôn tới.

"Ngô!"

Tổ bạch tay áo rộng hạ là nam nhân cường tráng cánh tay, hung hăng cô ở kim long phía trên, áp nàng lại không nửa phần nhúc nhích, kích cuồng hôn mang theo không tha thực mau liền bao phủ tiểu hoàng đế đáng thương chống cự thanh.

Cho đến thật lâu sau, Sở Luyện mới bị buông ra, hai chân nhũn ra bị Dung Khâm chặn ngang bế lên đặt ở cấm trên giường, chà đạp quá một phen môi nhi ướt hồng diễm diễm mê người, nàng lan tức kiều suyễn vô lực, mắt thấy hãn dùng ngón tay miêu tả chính mình môi, thủy quang gió mát mắt vô hại trừng mắt.

Một canh giờ trước, nàng vẫn là ngồi ở trên ngự tòa tiếp thu triều bái hiệu lệnh thiên hạ hoàng đế, mà giờ phút này, nàng cũng bất quá là nằm ở hãn trong lòng ngực dưới thân, liền kháng cự đều vô năng tiểu nữ nhân.

"Sửng lên." Dung Khâm vượt như hoa cánh kiều nộn môi, nhàn nhạt nói: "Ngoan ngoan chờ thần trở về."

Sở Luyện sợ hãn nhất thời tình khởi lại đè nặng nàng làm chút chuyện khác, vội mất tiếng thanh: "Người mau chút đi, đừng làm canh giờ."

Dung Khâm môi tế không biết giác gợi lên ý cười, dặt cường thế ý vị để sát vào Sở Luyện, thâm hắc mục nhìn chăm chú nàng, bỗng nhiên dùng đầu lưỡi liếm liếm nàng khoe miệng, đem mặt trên còn sót lại khẩu tiên quét tẫn.

"Nói, Dung ca ca sớm một chút trở về."

Mặt đỏ lên Sở Luyện nhìn không được muốn tránh, lại bị hãn dùng ngón tay bắt cầm, thật sự là chịu không nổi như vậy hãn, run run rẩy rẩy mềm thanh: "Dung, Dung ca ca... Sớm một chút... Trở về, người mau buông tay! Mắc cỡ chết được."

Vốn tưởng rằng như vậy Dung Khâm nên vừa lòng, lại không nghĩ hẳn càng thêm tối gần, màu đen trong mắt, mang theo một loại gần như đáng sợ quang mang đem nàng tỏa định.

"Không đủ, tiếp tục nói."

...

Dung Khâm đi hưởng du châu thứ bảy ngày, Sở Luyện liền thu được hẳn kịch liệt đưa tới thư từ, chỉ nhìn thoáng qua liền đốt thành cặn bã, ước chừng là minh bạch này thượng tuổi lão nam nhân, đang đứng ở một cái cực độ nguy hiểm thời kỳ.

"Bệ hạ liền như thế thiêu Dung công thư từ, thật là không ổn."

Đứng ở Sở Luyện bên cạnh người nam nhân là Dung Khâm từ Đông Hán điều tới bảo hộ nàng tâm phúc, người này nhưng thật ra cùng bên xưởng dịch bất đồng, không yêu véo tay hoa lan, nói chuyện cũng không tiêm thanh, rồi lại là thật thật tại tại hoạn quan.

"Trẫm đó là thiêu thì lại thế nào." Nàng nương mày nhìn về phía hẳn, tinh xảo mặt mày mỹ lệ không giống lời nói.

Hoàng đế đều nói như thế, Phó Thụy cũng chỉ đến câm miệng, chỉ đáng thương nhà hẳn chương ấn đại nhân không xa ngàn dặm đưa về tin tức, liền như vậy bị hoàng đế mắt đều không nháy mắt cấp đốt thành hôi, liên quan một hộp điểm tâm uy béo miêu.

Cộng tế sẽ phát triển thập phần nhanh chóng, từ quan viên địa phương cho tới người buôn bán nhỏ toàn chịu này cổ động, đánh phản kim thượng cờ hiệu đem náo động khuếch tán, trong lúc nhất thời trên phố nơi nơi ở truyền lưu Sở Luyện nữ giả nam trang năm chính quyền sự tình, liền trong triều cũng có dị thanh, may mà Dung Khâm sớm có an bài, cũng không đến mức trong kinh sinh loạn.

Sở Luyện rất rõ ràng này ngôi vị hoàng đế nàng nếu là ngôi không xong, chờ đợi nàng chỉ có một kết cục.

Gần lại qua nửa tháng, Dung Khâm trấn áp tin chiến thắng liên tục truyền đến, những cái đó được xưng thiên thần điểm hóa đao thương bất nhập giáo chúng xác thật có vài phần năng lực, khá vậy không khỏi bị Dung Khâm tìm được bực nhược điểm tiến công, liên tiếp mấy ngày bình định mấy mà, thu tấu chương Sở Luyện mới nhẹ nhàng thở ra.

Ngày này Sở Trinh vào trong cung tới.

"Hiện giờ Dung công truyền đi tin chiến thắng, thật thật là kiện hỉ sự, bệ hạ cả ngày ở trong cung, không bằng nhân cơ hội này, thần huynh bạn giá ra cung săn thú, chúc mừng một phen như thế nào?" Sở Trinh nói rõ ràng, đảo cũng chỉ là đề nghị thôi, hết thấy bằng chờ Sở Luyện thái độ.

Gác trong tay ngự bút, Sở Luyện xoa xoa lên men lòng bàn tay, long án thượng kim phấn giấy Tuyên Thành gian, là nàng ma Dung Khâm tự thể viết xuống thiệp, đầu bút lông nhẹ chuyển, lại tổng học không tới Dung Khâm viết ra mảnh khánh phiêu dật.

Một thân tuyết trắng béo miêu ghé vào án thượng lười nhác miêu ô một tiếng, nàng duỗi tay đi xoa xoa nó đầu, đang muốn cự tuyệt Sở Trinh đề nghị, ánh mắt lại dừng ở trong điện gác lại trên giá, kia phó Dung Khâm đưa cho nàng cung tiễn còn mới tinh, tâm tư đột biến.

"Kia liền làm phiền đường huynh, chọn ngày chi bằng năm ngày, trăm hôm nay liền phải ra cung đi."

Sở Trinh nhìn nàng tâm huyết dâng trào bộ dáng, tự nhiên cười đồng ý, đi trước an bài công việc.

Phó Thụy biết được việc này khi, Sở Luyện đã đổi hảo đi săn phục, khó được anh tư tấp sảng bộ dáng cũng vẫn là mỹ kinh người, hãn cung

kính hành lễ sau liền nói: "Bệ hạ, hiện giờ thời cuộc không rõ, lúc này ra cung khùng có nguy hiểm."

Sở Luyện chính cầm Dung Khâm đưa trường cung, mảnh khánh ngón tay ngọc bát bát dây cung, đỏ tươi môi tể hiện lên cười, ý vị không rõ nói: "Nếu là có thể dẫn xà xuất động, không phải cũng là chuyện tốt."

Nàng lá gan vốn dĩ liền đại, ý tưởng cũng là quái dị không được, ngày thường có Dung Khâm đè nặng còn hảo, hiện tại Dung Khâm không hề nàng liền càng không sợ, so chi tránh ở chỗ tối triều nàng xuống tay, muốn đoạt nàng ngôi vị hoàng đế sát nàng người, nàng lựa chọn chủ động.

"Trẫm đảo muốn nhìn, đến tột cùng là ai muốn thay thế."

Thiếu nữ như họa mặt mày phủ lên một tầng âm u, thanh lãnh làm nhân tâm kinh, muốn nói nữa Phó Thụy lại một lần ngậm miệng.

"Hạ quan tự nhiên hộ giá."

103. Thích khách

Cuối thu mát mẻ, là cái sẵn thú ngày lành, Sở Luyện giục ngựa bên với núi rừng gian, nhớ kỹ ngày xưa Dung Khâm dạy dỗ nói, mắt nhìn phía trước chỗ, động tác nửa thực vẫn cung cài tên, hướng tới vẫn không nhúc nhích thỏ xám phóng đi.

Lục tòng kịch động, kia con thỏ cực kỳ nhanh nhạy nhanh chân liền chạy, kia một mũi tên xem như phóng không.

"Lại không có bắn trúng." Sở Luyện thở dài, thanh triệt đôi mắt đẹp híp lại, liên tiếp ba lần đều chưa từng bắn trúng con mồi, quả thực là uống phí Dung Khâm lúc trước tự tay làm lấy giáo nàng, người nọ chính là giờ tay liền có thể bắn nhận, phóng ngựa liền có thể xuyên lốt nhân vật, may mà hãn lúc này không ở, nếu không...

Sở Trinh cười ngựa đi theo lại đây, nhìn héo héo Sở Luyện, vội mở miệng an ủi: "Bệ hạ chớ cấp, này những vật còn sống vốn là sinh với trong núi, nhanh nhạy dị thường, bắn không trúng cũng là chuyện thường."

"Đường huynh không cần an ủi trăm." Vô luận là ngựa mã vẫn là bắn cung, Sở Luyện đối chính mình trong lòng vẫn là có cái số, nhìn nhìn Sở Trinh tùy tùng mỗi người không trúng dái, không cấm cười cười, "Đường huynh tự buông ra tay chân sẵn thú đó là, chớ dùng kiêng kị trăm, người nếu là không bắt chút con mồi, vẫn chút chúng ta đã có thể đến đói bụng."

Bị nhìn thấu Sở Trinh gật đầu, hoàng đế đánh không trúng con mồi, hăn thân là thần tử như thế nào có thể thu hoạch lớn đâu, này không phải thượng vội vàng và mặt sao, bất quá Sở Luyện đều lên tiếng, hăn tự nhiên liền không thể lại trang.

"Một khi đã như vậy, thần huynh lĩnh mệnh, sớm nghe nói về bệ hạ ái thực nướng lộc chân, sau đó định vì bệ hạ dâng lên."

Sở Luyện không tự kìm hãm được nuốt nuốt tham thực nước miếng, cười ngọt chút, tuyết trắng hàm răng hơi lộ ra: "Hảo nha!"

Sở Trinh ánh mắt nhìn chăm chú ở nàng trên mặt, từng có một lát hoảng hốt, cũng không biết là cái nào người hầu đúng lúc ho nhẹ một tiếng, hăn mới hồi phục tinh thần lại, tựa hồ cái gì cũng chưa từng phát sinh, hăn liền ruổi ngựa đi trước vào núi trúng.

"Bệ hạ..."

Trong rừng gió núi mát mẻ, kỳ quái chính là Tấn Vương thế tử sớm đã đi xa, hoàng đế còn dừng lại ở chỗ cũ, Phó Thụy chần chờ tiến lên, lại vừa vặn thấy loang lổ bóng cây đầu ở tiểu hoàng đế môi sườn, vốn nên là tươi đẹp kiều nhan, lúc này lại cười khiếp nhân tâm kinh.

Như vậy cười, Phó Thụ chỉ ở chủ nhân nhà mình, chường ấn đại thái giám Dung Khâm trên mặt gặp qua, không có sai biệt lãnh lệ.

"Đi thôi."

Thiên với uyển chuyển ngự lệnh nhàn nhạt truyền đến, chờ Phó Thụ từ kia mặt cười trung kinh hồi khi, tiểu hoàng đế đã trì mã đi xa, hãn vôi vàng mang đội đi theo.

Ai cũng chưa từng phát hiện, ở bọn họ rời đi sau, kia chi bị Sở Luyện quên đi ở bụi cỏ trung huyền thiết vũ tiễn bị người nhặt lên...

*

Nhìn phía trước lặng yên không một tiếng động xuất hiện hắc y mọi người, Sở Luyện nửa phần hoảng sắc cũng không, tựa hồ là sớm đã đoán trước, nhưng thật ra cùng nàng vây khốn ở hết thấy Sở Trinh, cấp giận không thôi, rút ra trường kiếm đem nàng hộ ở sau người.

"Bệ hạ yên tâm, thần đó là vừa chết, cũng không giáo này đó thích khách thực hiện được!"

Những người đó mục tiêu thập phần rõ ràng, so sánh với bọn họ đóng gói đơn giản đi ra ngoài vệ đội, này đó huấn luyện có tổ sát thủ càng tốt hơn, Sở Luyện bị Phó Thụ cùng Sở Trinh che chở sau này lui, đi ra ngoài ngựa trừ bỏ bị sợ quá chạy mất, nhiều đã bị mất mạng, chạy trốn công cụ là không có, chỉ có thể dựa hai chân.

Trường kiếm huy quá, bị chém đứt cánh tay thích khách đột nhiên ngã xuống đất gian đau hô, máu tươi nhiễm hồng cỏ xanh, Sở Trinh lại liền huy vài cái, tạm thời bức lui mấy người, liền đối với bên cạnh chiến đấu kịch liệt Phó Thụ vôi vàng nói: "Ta mang bệ hạ đi trước, người sau điện!"

Lúc này Phó Thụy cũng không màng quân thần chi lễ, bắt lấy Sở Luyện một cái tay khác, không cho nàng bị Sở Trinh kéo đi, lây dính huyết châu mặt như cũ không có gì biểu tình, lại leng keng hữu lực quyết tuyệt nói: "Không được, Dung công mệnh ta cần thiết một tấc cũng không rời bệ hạ!"

Sở Luyện sắp sửa nói chuyện, lại thấy hắc y nhân nhóm bỗng nhiên lắc mình lui ly trong hỗn loạn, ngay sau đó mỗi người móc ra một cái ống trúc tới, vèo vèo bay ra ngân châm thẳng triều Sở Luyện đám người mà đến.

"Không tốt!!"

Tránh cũng không thể tránh, Sở Trinh phản ứng nhanh nhất, phá khai Phó Thụy lấy thân là Sở Luyện chặn châm, liền trung tam châm liền xụi lơ trên mặt đất mất ý thức, ngân châm còn ở tiếp tục bay tới, Phó Thụy dùng kiếm bổ ra không kịp cũng trúng chiêu, nhất sợ đau Sở Luyện vội đuổi tay.

"Đình, trăm..."

Biết bọn họ là muốn bắt sống nàng, vừa định nói có thể theo chân bọn họ đi, lại không ngờ nâng lên cánh tay nháy mắt đã bị trát một châm, nàng đau hít hà một hơi, nộ mục trừng to không vài giây, liền thẳng không nổi đánh úp lại mãnh liệt choáng váng, hai chân mềm nhũn ngã xuống.

Xem ra, nàng hôm nay là ăn không thành nướng lộ chân.

Hai mắt mê mang dần dần khép lại khi, Sở Luyện tựa hồ nhìn đến có hắc y nhân đã đi tới, hướng tới bên người nàng người, huy kiếm chém đi xuống!

Tiếp theo, nàng liền hoàn toàn không có ý thức.

104. Dung công chi lệnh

"Bệ hạ! Bệ hạ mau tỉnh lại!"

Sở Luyến có thể cảm giác được chính mình bị người hoảng, chính là vô luận như thế nào đều khó có thể mở to mắt, thẳng đến sau một lúc lâu, bên tai tiếng hô mới rõ ràng một chút, thân thể tê mõi cảm đang ở chậm rãi thối lui.

"Bệ hạ?"

Nàng nhận ra đó là Sở Trinh thanh âm, mông lung mở to mắt, khó chịu khụ: "Đường huynh..."

Bị phong kín cửa sổ chỉ từ khe hở thấu nhập nhè nhẹ minh quang, to như vậy trong nhà tối tăm, Sở Luyến dùng sức chớp chớp mắt da, lại như cũ thấy không rõ ôm chính mình người, nàng bắt lấy Sở Trinh cánh tay nắm ngón tay bỗng dừng buộc chặt.

"Định là cộng tế sẽ yêu nhân việc làm, bệ hạ chớ sợ, thần huynh sẽ bảo hộ ngài... Bệ hạ làm sao vậy?" Nhìn tay áo gian gắt gao trở nên trắng tinh tể ngón tay, Sở Trinh vội hỏi đến.

"Ta, trẫm không có việc gì." Sở Luyến bỗng chốc nhắm mắt lại, cố nén chua xót chói mắt đau, buông ra có chút chết lặng ngón tay đẩy đẩy Sở Trinh, nhẹ nhàng nói: "Làm phiền đường huynh đem trẫm phóng tới dựa vách tường địa phương đi, có lẽ là được lực chữa lui, trẫm còn không động đậy đến."

Sở Trinh tựa hồ mới phản ứng lại đây, chính mình là vẫn luôn ôm tiểu hoàng đế.

"Là thần huynh vượt qua."

Phương dựa ổn vách tường, Sở Luyến lại thử mở to mắt, lần này lại là liên quang ảnh đều hoàn toàn hắc ám, nàng đột nhiên cắn chặt môi, trên

mặt không lộ nửa phần. Sở Trinh buông nàng sau liền đứng dậy đi mân mê cửa sổ, trừ bỏ duy nhất cửa sổ bị phong kín, môn cũng bị thượng khóa, tùy ý hãn như thế nào đá cũng là không làm nên chuyện gì, cuối cùng chỉ phải suy sụp trở lại chỗ cũ.

"Này đó yêu nhân tóm được bệ hạ, định là có an bài khác, chỉ hy vọng có người có thể mau chóng tìm tới."

"Đường huynh cũng biết Phó Thụy ở nơi nào?" Sở Luyện nhớ mang máng hôn mê trước, có người triều nàng bên cạnh người giơ lên đao, lúc ấy bên người nàng chỉ có Sở Trinh Phó Thụy hai người, hiện nay Sở Trinh liền ở bên người nàng, kia Phó Thụy...

"Này thần nhưng thật ra không biết, ta cũng chỉ so bệ hạ sớm tỉnh một lát."

Sở Luyện không nói chuyện nữa, hạp mắt lẳng lẳng dựa vào vách tường, tinh xảo mặt giống tuyết giống nhau trong suốt tái nhợt, yếu ớt xinh đẹp giống như ngọc búp bê sứ, Sở Trinh thu liễm kinh diễm ánh mắt, dựa gần nàng ngồi xuống, quá phận tinh mịch thật là quý dị, chỉ phải tìm chút lời nói tới nói.

"Kỳ thật thần rất sớm liền gặp qua bệ hạ, cũng không biết bệ hạ còn nhớ rõ người chín tuổi năm ấy vào đông, lúc ấy ta coi gặp người ở áp môn tuyết dưới tàng cây khóc, ta là tính toán qua đi hỏi người, nề hà cung yến bên kia thúc giục lợi hại, trùng hợp thấy Tĩnh Quốc công thế tử đi tới, phải làm phiền hãn qua đi giúp người."

Lông mi run rẩy vài cái, việc này Sở Luyện tự nhiên là không thể quên được, liền ngày ấy rét lạnh bất lực nàng đều nhớ rõ ràng, mục kiêu xuất hiện là ấm áp quang minh, thế cho nên ở nàng đáy lòng có không giống nhau rung động.

Đều mau là mười năm trước sự tình, thấy nàng không gì phản ứng, Sở Trinh cho rằng nàng là không nhớ rõ, hơi có chút mất mát.

"Ta nghe mục kiêu nói người là ở tại lãnh cung, sau lại ta còn trộm đi xem qua người vài lần."

"Những cái đó điểm tâm là người ném vào tới?" Sở Luyện đột nhiên mở miệng, tan rã đồng mờ mịt hơi nước, mờ ảo vô thần, lại thấu đầy nhất trong suốt thuần.

Nguyên lai nàng còn chưa từng quên, Sở Trinh nhất thời có chút vui vẻ nói: "Là ta là ta, những cái đó đều là ta từ ngoài cung mang, không nghĩ tới bộ hạ còn nhớ rõ."

Trừ bỏ quên gặp qua Dung Khâm, Sở Luyện ký ức vẫn luôn bình thường, kia một năm nàng tổng cảm thấy thường xuyên có người đang xem nàng, thường thường ở cung tường hạ nhật được ăn, nàng còn tưởng rằng là mục kiêu đưa tới, rất là cảm động, lại như thế nào không nghĩ sẽ là Sở Trinh.

Từ đây, nàng mới lộ ra ý cười.

"Cảm ơn đường huynh, những cái đó điểm tâm ăn rất ngon." Ăn ngon làm nàng đến nay đều tại hoài niệm.

Sở Trinh vừa muốn nói chuyện, bên ngoài lại truyền đến mở khóa thanh âm, hần lập tức đứng dậy chặn Sở Luyện phía trước, cảnh giác nhìn đi vào tới người, sắc mặt khẽ biến, nhìn bọn họ trên người quần áo, trầm giọng nói: "Đông Hán người?"

Những người đó không có ở trước tiên hành lễ, mà là tiếp tục đóng cửa, năm bội đao đứng ở nơi đó, hiển nhiên không giống như là tới cứu giá.

"Này rốt cuộc là chuyện như thế nào? Các người muốn làm cái gì!" Sở Trinh gầm lên.

"Ta chờ đều là phụng Dung công chi lệnh hành sự, thái giám nói chỉ cần bệ hạ có thể lập tức giao ra hồ phù, tự nhiên sẽ bảo thánh giá bình an."

Lạnh băng đến không phập phồng thanh tuyến lại kẹp một loại độc đáo tiếng nói, đó là hoạn quan mới có bén nhọn, Sở Trinh lập tức cả kinh nói: "Dung Khâm? Hẳn chẳng lẽ là muốn tạo phản không thành!"

Kia mấy người lại không để ý tới hẳn, cầm đầu triều Sở Luyện đi tới hành lễ.

"Bệ hạ một ngày không giao ra hồ phù, liền không thể rời đi nơi này nửa bước, hy vọng bệ hạ đừng cho Dung công chờ lâu lắm."

Dứt lời liền dẫn người rời đi, lại lần nữa yên tĩnh trong nhà lại không bình tĩnh, Sở Trinh qua lại đi lại, phần nộ: "Đáng chết Dung Khâm, rốt cuộc là chờ đến không được, thế nhưng lúc này mưu phản, uống phí bệ hạ một phen tin cậy, sao tùy vào hẳn chấp chương binh quyền đi trấn áp cái gì cộng tế sẽ, ta xem, nói không chừng cộng tế sẽ chính là hẳn làm cho!"

Sở Luyện nhưng thật ra rất là bình tĩnh, không giận không táo dựa vào vách tường như là ngủ rồi, Sở Trinh bất mãn im tiếng, xoay người lại đem nàng ôm lên.

"Bệ hạ nếu là không thoải mái, vẫn là đến trên giường đi ngủ đi."

Thẳng đến bị đặt ở một mảnh mềm mại trung, Sở Luyện mới biết được trong phòng này thế nhưng còn có giường, trong không khí tản mạn khắp nơi nhàn nhạt hương vị, vốn đang không có gì buồn ngủ nàng, thực mau liền không mở ra được đôi mắt.

*

Nàng mơ thấy chính mình về tới trong cung, đi qua những cái đồ quen thuộc cung điện, bên tai luôn có cái thanh âm mê hoặc nàng đi tìm một kiện quan trọng đồ vật, từ vạn thanh cung đến Tây Cung, nàng tiềm thức nói rất nhiều địa phương.

"Lấy ra tới, đem hồ phù lấy ra tới, đến tột cùng ở nơi nào?"

Ở nơi nào đâu? Sở Luyện bị thúc giục phiên biến các nơi, đó là phụ hoàng để lại cho nàng duy nhất đồ vật, cũng là nàng ngôi vị hoàng đế cuối cùng bảo đảm, đó là thứ quan trọng nhất, nàng đến tột cùng đặt ở nơi nào?

"Nhiệt..."

Nàng nỉ non, bắt đầu đi xả chính mình vạt áo, chính là lại bị người cầm tay, cái kia có chút quen thuộc thanh âm lại bắt đầu thúc giục nàng mau lấy ra hồ phù.

Theo thanh âm thường xuyên xuất hiện, nàng mơ hồ nghe ra là ai.

Dung Khâm!

"Hồ phù ở nơi nào? Ta bệ hạ, ngoan ngoãn đem nó lấy ra tới đi."

Không, không đúng, Dung Khâm rõ ràng là biết hồ phù bị nàng giấu ở nơi nào.

Nàng bỗng nhiên mở mắt!

105. Giả nhân giả nghĩa

Giữa trán một mảnh mồ hôi lạnh rùng rùng, Sở Luyện nhú lại mày thờ dốc, mở đôi mắt trừng to, nàng vẫn cứ nhìn không thấy bất cứ thứ gì, khó nhin đau đớn làm nàng rưng rưng hạp thu hút da.

"Đường huynh." Mất tiếng thanh âm sấp sấp.

Sở Trinh vài bước đã đi tới, quan tâm hỏi: "Bệ hạ chính là bóng đèn?"

Cứ việc ý thức một mảnh hỗn độn, Sở Luyện vẫn là có thể phân rõ bóng đèn cùng thôi miên, người sau nàng từng thấy Dung Khâm mang đến người Tây Dương triển lãm quá, thi lấy được vật trí người thiên miên cho phép ám chỉ, đủ có thể mê hoặc nội tâm, khống chế hết thảy.

"Đường huynh cảm thấy làm hoàng đế như thế nào?"

Nhu nhược thanh âm nhẹ nhàng từ nàng trong miệng truyền đến, trong lòng giật mình, Sở Trinh yên lặng nhìn nàng, vài lần nhin không được đuổi tay muốn vuốt ve nàng tấn gian bị mồ hôi lạnh tẩm ướt tóc đen, thực mau liền bình tĩnh trả lời nàng.

"Bệ hạ đó là hoàng đế, thiên hạ chí tôn, vô thượng tôn quý người."

Nàng bỗng nhiên quay đầu, nhắm mắt lại triều hân cười, kiều kiều vũ mị muôn vàn, thẳng xúc nhân tâm.

"Kia đường huynh muốn làm hoàng đế sao?"

Sở Trinh ngờ ngẩn, biểu tình sinh biến, có khác ý vị nhìn Sở Luyện, không tự giác lạnh thanh âm: "Bệ hạ đây là ý gì? Như thế đại nghịch bất đạo ý niệm, thần sao dám loạn sinh."

"Như thế a, trăm vốn đang nghĩ thoái vị cấp đường huynh đâu, làm hoàng đế thật sự là không thú vị, vạn không nghĩ tới đường huynh vô ý này, xem ra chỉ có thể từ bỏ." Sở Luyện tiếc nuối bĩu môi, dường như là đang nói thật sự giống nhau.

Lại đợi sau một lúc lâu, nàng mới nghe thấy Sở Trinh thanh âm.

"Bực này vui đùa nói, còn thỉnh bệ hạ về sau nói cẩn thận."

"Nói cần thận? Ha hả." Sở Luyện không ngại cười lên tiếng, sờ soạng từ giường gian ngồi dậy, dựa vào cảm giác mở to mắt nhìn về phía Sở Trinh, trào phúng nói: "Nói như vậy chẳng lẽ không phải đường huynh cùng hoàng thúc nhất muốn nghe thấy?"

Nàng đã đem lời nói đẩy ra như thế sáng tỏ, Sở Trinh tự nhiên không thể lại trang, hẳn cũng không nghĩ lại trang, dứt khoát xé rớt giả nhân giả nghĩa mặt nạ.

"Nhưng thật ra khinh thường bệ hạ a, người là khi nào biết đến?"

"Trẫm đã sớm biết nha." Nàng xoa xoa cái trán, nhịn không được mắt lộ ra khinh miệt, tiếp tục nói: "Là đường huynh kỹ thuật diễn quá kém, mỗi lần người xem trẫm long ý, đều bại lộ người ngu xuẩn tâm tư."

Phần nộ làm Sở Trinh bỗng nhiên giơ tay bóp lấy nàng hàm dưới, ngón tay siết chặt trắng nõn da thịt, đau Sở Luyện không thể nói nữa ngữ, giận cực phản cười: "Ngu xuẩn sao? Chính là không dùng được mấy ngày, cái này tâm tư liền phải thực hiện, bệ hạ còn cảm thấy ta ngu xuẩn sao? Ân? Vì cái gì không tiếp tục trang đi xuống đâu, thật đáng tiếc."

Sở Luyện nhịn đau đẩy hẳn ra vỗ về chơi đùa gương mặt ngón tay, gian nan ngưỡng khuôn mặt nhỏ, không hề có sợ sắc cùng thoái nhượng chi ý, run rẩy nói: "Trẫm, trẫm là có thể trang làm không biết, chính là... Người không nên dùng Dung Khâm thanh âm tới thôi miên trẫm, ta sinh khí... Liền không nghĩ chơi."

"Nguyên lai, bệ hạ là thích thưởng Dung Khâm cái kia hoạn quan."

Trên tay hẳn lực đạo lại trọng vài phần, Sở Luyện là hoàn toàn không thể nói nữa, đau khuôn mặt nhỏ tuyết trắng còn quật cường trừng mắt hẳn, trừng Sở Trinh tâm đều ở giữa, hung ác nham hiểm ám quang lưu chuyển mắt gian.

"Không sao, hãn thực mau liền sẽ đã chết, bệ hạ vũ tiên sẽ cảm thương hãn ngược, núi rừng dã lang sẽ phân thực hãn thi thể, như vậy dơ bẩn người, chết không có chỗ chôn."

Lời này quả thực xúc Sở Luyện nghịch lân, tay gian súc đủ kính nhi, thừa dịp Sở Trinh dào dạt đặc ý là lúc, hung hăng cào hương về phía hãn mặt.

"A!"

Cắt qua huyết nhục đau làm Sở Trinh theo bản năng buông tay đi che mặt, Sở Luyện tuy là nhìn không thấy, nhưng mới vừa rồi kia một kích lại không nghiêng không lệch, vừa lúc từ hãn mắt phải chỗ hoa đến cầm, đồ thăm huyết nhiễm đầu ngón tay, đau nhức khó làm, Sở Trinh nâng lên đại chưởng liền triệu ngã vào giường gian Sở Luyện quặc đi.

Chưởng phong sắc bén, giây lát liền phải đánh úp lại, Sở Luyện đã làm tốt bị đánh chuẩn bị.

"Hảo, thực hảo, bệ hạ như vậy can đảm nhưng thật ra kêu vi huynh càng thêm thích, yên tâm, ta nhưng luyện tiếc thương người nửa phần, như thế khuynh thành chi sắc, ta chỉ biết... Hảo hảo yêu thương người."

Hãn sinh sôi thu hồi tay, nhìn Sở Luyện mảnh khảnh dáng người cười quý dị đáng sợ, đột nhiên xoay người rời đi.

106. Ngôi vị hoàng đế là của ta, người cũng là ta

Khoảng cách săn thú bị bắt ngày đó kỳ thật đã qua đi năm ngày, chỉ là đã nhiều ngày Sở Luyện vẫn luôn bị dưng vật gây ra hôn mê, hôm nay mới tỉnh tới. Sở Trinh phát tay áo sau khi rời đi, đó là liên tiếp năm ngày chưa từng xuất hiện, Sở Luyện nguyên bản còn không có để tâm, hiện tại có một chút định số.

Sở Trinh nhiều thế này thời gian không xuất hiện, chỉ có thể thuyết minh bọn họ kế hoạch cũng không thuận lợi, nếu là đã sớm lấy được đế vị, nàng cũng sẽ không hoàn hảo bị nhốt ở nơi này.

"Dung Khâm a Dung Khâm..."

Nàng đôi mắt tuy manh, chịu đựng mấy ngày cũng thói quen, sờ sờ trên người thị nữ cấp đổi váy thường, lan váy thượng trần châu ngọc thạch còn thật là đẹp đẽ quý giá, lắm lắm Dung Khâm tên, nhưng thật ra lần đầu tiên như vậy ngóng trông hân xuất hiện.

Thiến đảng hoành hành nhiều năm, trong triều trên phố toàn khi câu oán hận thu hoạch lớn, cũng chính là gần hai năm Dung Khâm cầm quyền sau cải thiện một chút, chính là chỉ cần đánh lật đổ thiến đảng tên tuổi, hưởng ứng giả chỉ nhiều không ít, cho nên lần này tình thế cũng coi như là sinh tử tồn vong hết sức.

Dung Khâm nếu có thể tồn tại hồi kinh, nàng lại lấy ra hồ phù, hết thấy còn có xoay chuyển đường sống, hân nếu là không có mệnh, đó chính là cái gì cũng chưa.

Sở Luyện sợ là không sợ, chính là sầu hoảng.

"Ai." Liền nói này hoảng đế làm không thú vị, sắp đến đầu vẫn là trốn bắt quá muốn mệnh kết cục.

Dùng quá ngộ thiện sau, biến mất mấy ngày Sở Trinh xuất hiện ở phòng trong, không biết là mang theo cái gì hoa, nồng đậm hương khí tràn đầy to như vậy trong nhà, nhìn cô ngồi ở giường bạn Sở Luyện, hân tâm tình cực hảo cười.

"Này hoa là ta tỉ mỉ dục nhiều năm, bệ hạ thích sao? Ngô, ta nhưng thật ra quên mất, bệ hạ đôi mắt nhìn không thấy... Thật tốt, nhìn không thấy người liền nơi nào đều đi không được, này hoa đã nghe nghe hương vị đi."

Sở Luyện cắn chặt răng, cái này vương bát đản so Dung Khâm còn tàn nhẫn!

Hắn đem bẻ gãy hoa chi phóng tới Sở Luyện trong lòng ngực, ly sống mộc hoa cùng nàng này vây ở trong lồng điều dữ dội tương tự.

"Luyện Nhi thật đẹp."

Nói, hắn ánh mắt là thật lâu cũng chưa từng rời đi Sở Luyện, ở gặp qua nàng xuyên nữ trang sau quanh năm đều chưa từng quên kia kinh tâm động phách mỹ, hiện tại nàng rốt cuộc lại mặc vào, ngoan ngoãn đái ở chỗ này chỉ cho hắn một người xem, hung ác nham hiểm đáy mắt là rốt cuộc không hòa tan được thỏa mãn cùng kích cường.

Sở Luyện ghê tởm không được, phát hiện Sở Trinh cúi người triều nàng tới gần, lược hiện tái nhợt môi hơi hơi cong cong, nắm lên đại phủng hoa chi liền tạt hắn về mặt.

"Lăn."

Mấy ngày trước đây bị nàng trao phá miệng vết thương còn chưa từng khép lại, trên mặt lại bị hoa chi như vậy một tá, Sở Trinh đau đảo trừu vài khẩu khí lạnh, mới vừa rồi còn nóng cháy ánh mắt rốt cuộc phai nhạt một chút, đại chưởng từ thêu tơ vàng giao long tay áo rộng hạ vờn, một phen bắt Sở Luyện thủ đoạn.

Xương cổ tay tinh tế, tuyết da trắng nõn, chộp vào trong tay nhịn không được siết chặt vài phần.

"Đừng nhúc nhích!" Hắn quát khẽ một tiếng, ở Sở Luyện không cam lòng dừng lại giây giũa sau, liền dùng lòng bàn tay nhẹ vuốt hơi lạnh ngọc nhuận, châm chọc nói: "Bệ hạ chẳng lẽ là còn tưởng chờ Dung Khâm trở về? A, biết hôm nay ta vì sao tâm tình như thế rất tốt sao? Nhìn ta này trí

nhớ, đều quên nói cho bệ hạ, dung thiên nghịch đảng đã là đền tội, hãn phỏng chừng đến chết đều cho rằng muốn giết hãn người là bệ hạ đâu."

Sở Luyện sắc mặt đại biến.

"Người, người nói cái gì!"

"Ta cùng với phụ vương dùng mười năm tâm huyết mới thành lập cộng tế sẽ, không nghĩ tới Dung Khâm nửa tháng liền đánh tới tổng đàn, người này không trừ thiên lý nan dung, ta liền làm người giả trang thành Cẩm Y Vệ mang theo thánh chỉ đi tru thiên nịnh, đó là dùng bệ hạ mũi tên, bắn thủng Dung Khâm ngực."

Hãn cố tình nói thông thả sáng tỏ, nhiều năm cơ quan tính tấn cuối cùng là thành công, như thế nào kêu hãn bất đắc dĩ đâu.

Chưa xót khổ cay tề dững, Sở Luyện cũng phân không rõ đó là cái gì cảm giác, nàng run xuống tay nắm chặt giường lan mới miễn cưỡng ổn định nhũn ra sau sống, mờ mịt hỏi: "Hãn thi thể đâu..."

Hãn người như vậy, sao có thể liền dễ dàng đã chết?

Thấy Sở Luyện lo sợ không yên lạc khởi nước mắt, Sở Trinh không cấm hừ lạnh một tiếng: "Bệ hạ chính là khổ sở? Yên tâm, sớm hay muộn ta sẽ đem hãn thi thể phóng tới người trước mặt."

"Đây là ý gì?" Sở Luyện bỗng chốc ngẩng đầu, nàng nhìn không thấy đồ vật, lại mở to hai mắt nhìn, tan rã đồng là bi thương còn có chần chờ.

Nàng đôi mắt chứa đầy nước mắt bộ dáng thực mỹ, mỹ làm Sở Trinh theo bản năng nói nói thật: "Trung mũi tên sau hãn rớt xuống vách núi, ta đã làm người đi tìm, nơi đó sơn thể phức tạp, nếu muốn tìm đến thi thể cần phải chút thời gian."

Dính nước mắt thật dài lông mi khẽ run, thực mau, cặp kia mỹ lệ đôi mắt thế nhưng cười mỉ lên.

"Hắn sẽ tồn tại trở về."

Nàng khẳng định nói, đáng sợ chính là, này cũng là Sở Trinh ý tưởng.

Sở Trinh sửng sốt, giây lát đó là vô tận tức giận dâng lên, đem Sở Luyện từ giường bạn một phen túm lên, tới gần nàng mặt, bạo nộ gào thét: "Hắn đã chết! Đã chết! Ngôi vị hoàng đế là của ta, người, cũng là của ta!"

Sở Luyện nhắm hai mắt lại, lại không có mối vừa rồi thất thố, mỉm cười nói: "Kia nhưng không nhất định."

Thiếu chút nữa Sở Trinh liền sắp bị khí tặc, hắn không nên nói cho nàng, hắn hẳn là làm nàng tuyệt vọng, làm nàng rốt cuộc sinh không ra nửa phần hy vọng, cứ việc trong lòng tràn ngập bất an, hắn hiện tại chỉ có thể mạnh mẽ trấn an chính mình.

Không có việc gì, thực mau hẳn là có thể tìm được Dung Khâm thi thể, hắn muốn cho Sở Luyện vĩnh viễn đái ở chỗ này.

Thật lâu sau sau, hắn ôm lấy nàng, cười như không cười nói: "Luyện Nhi, đừng huynh sinh khí... Đừng sợ đừng sợ, ta làm cho bọn họ lấy thuốc đến đây đi, Dung Khâm có thể cho người, ta cũng có thể, hắn không thể, ta cũng có thể."

Kia có khác ý vị nói, làm Sở Luyện bản năng run rẩy một chút.

107. Cho dù là ta mệnh, cũng cho người

Hắn thật sự phân phó người đi lấy thuốc, tuy rằng Sở Luyện không biết đến tột cùng là cái gì được, lại trực giác không phải thứ tốt.

"Còn chạy trốn nơi đâu? Đôi mắt đều nhìn không thấy, người lại có thể chạy đi nơi đâu!"

Hắn đơn cánh tay chế trụ nàng eo, đem xoay người muốn chạy Sở Luyện lạc hướng trên giường ném đi, nam nữ lực lượng cách xa thực đáng sợ, nàng bị quăng ngã đầu văng mắt hoa, có lẽ là lười đến áp chế nàng giãy giụa, Sở Trinh liền đem nàng chuyển qua, bắt một đôi cổ tay trắng nõn kéo cao, thô bạo túm giường trụ thượng tua hệ mang, lung tung đem nàng bó lên, cột vào điều lan trung.

"Chân liền không trói lại, Luyện Nhi đợi lát nữa giãy giụa lên, cũng có thể tăng thêm vài phần tình thú."

Hắn tà cười từ trên người nàng rời đi, dù bận vẫn ung dung ngồi ở giường bạn thưởng thức nàng mặt, càng xem trong lòng kia đoàn dục hỏa liền thiêu càng vượng.

"Bệ hạ cũng biết ta chờ đã bao lâu sao, từ người chín tuổi khi, ta liền có như vậy ý niệm, người ta chảy giống nhau tôn quý huyết mạch, lại nơi nào là tầm thường tiện phụ có thể so sánh, chỉ có người có thể xứng đôi ta, ba năm trước đây, ba năm trước đây ta nên được đến người, chính là Dung Khâm kia thiên tặc là thật mạng lớn, như vậy kịch độc đều chưa từng muốn hãm mệnh, thật đáng tiếc."

Điên rồi hẳn điên rồi! Cổ tay gian hệ mang bó gắt gao, Sở Luyện tránh không thoát, tâm đều lạnh nửa thanh, nghe Sở Trinh nói ngẩn người: "Quả nhiên là người làm!"

Khi đến hôm nay, Sở Trinh cũng không có gì hảo ngăn cản, nàng là khí cực, cả khuôn mặt đều nhiễm kiêu diễm màu đỏ, liền môi cũng hồng nhuận vài phần, hẳn dùng ngón tay miêu tả phần nộn cánh môi, nhịn không được dò xét đi vào.

"Là ta, bệ hạ như thế nào có thể làm ta cưới lương lẫm nguyệt đầu, như vậy xấu xí nữ nhân thật ghê tởm, nàng cư nhiên thích Dung Khâm, cho nên ta liền nói cho nàng, kia chén rượu chính là cõ, có thể làm nam nhân chung tình với nàng thứ tốt, chỉ cần hai người cùng uống, Dung Khâm chính là nàng, cái kia ngu xuẩn tự nhiên tin tưởng không nghi ngờ."

Này một hòn đá ném hai chim mưu kế có thể nói là độc trúng độc.

Sở Luyện không chút suy nghĩ liền hung hăng cắn hẳn ngón tay, cái này kẻ điên quá đáng sợ, lúc này đây Dung Khâm nếu là lần thứ hai mạng lớn trở về, chỉ sợ cũng tưởng nàng muốn giết hẳn mà ghi hận trong lòng!

"Tê!" Sở Trinh xương ngón tay đau nhức, đột nhiên rút ra, dấu răng chỗ đã chảy ra huyết, hẳn cười lạnh: "Hảo, thực hảo, chỉ hy vọng đợi chút bệ hạ còn có thể có sức lực cắn ta."

Hắn bóp lấy nàng má đào, đem ngón tay thượng máu tươi bôi trên nàng trên môi, hung ác nham hiểm ánh mắt tà khí tràn đầy.

"Bất quá, cũng không phải là này trương cái miệng nhỏ, đến là... Ha ha!"

"Ngô, Sở Trinh... Người, thật... Ghê tởm... A!"

Hệ dây cột vạt áo đột nhiên bị hẳn kéo ra, trước ngực tức khắc một trận lạnh lẽo, Sở Luyện mất đi thị giác, trong lòng bản năng có chút sợ hãi, may mà Sở Trinh lực chú ý tạm thời bị bên vật hấp dẫn, hẳn lấy ra nàng cần cõ đeo huyết ngọc chuỗi hạt, tìm tòi nghiên cứu sờ sờ ấm áp hoa tai, tựa long tựa hổ hình dạng sinh động như thật, rời đi thân thể độ ấm lâu rồi, thế nhưng dần dần lui đi huyết sắc.

"Đây là vật gì? Dung Khâm đưa cho người?"

Sở Luyện có chút khẩn trương giật giật miệng, còn không kịp nói chuyện, cần cổ tê rần, kia chuỗi ngọc liền bị Sở Trinh sinh sôi túm chặt đứt, ngay sau đó, trong một góc liền truyền đến một tiếng vang nhỏ, Sở Luyện nguyên bản còn điều khởi tâm, lập tức an ổn chút.

Cái này ngu xuẩn, thế nhưng không quen biết đó là cái gì.

Sở Trinh còn không biết vất óc tìm mưu kế tìm thật lâu hồ phù, liền như vậy bị hấn tràn ngập chán ghét ném tới góc đi, đang định đối Sở Luyện giở trò, lấy thuốc người tới.

"Hảo, được tới, thứ này chính là hảo vật, bệ hạ nhất định sẽ thích."

Hồ phù chưa từng bị phát hiện, Sở Luyện không có cao hứng nhiều ít, nàng đều bị hấn trối thành như vậy, hấn lại lấy được cho nàng uống, lại đoán không ra hấn muốn làm cái gì, nàng đó là so với hấn còn xuẩn!

"Người không thể! Chúng ta chính là ruột thịt đường huynh muội! Đừng... Ngô! Khụ khụ khụ!!"

Sở Trinh cũng không cùng nàng nhiều lời, véo khai miệng nhi liền đem nước thuốc rót đi vào, sặc Sở Luyện kém chút bối quá khí, vẫn là không ngại bị những cái đó phiếm nhàn nhạt mùi hương nước thuốc vào bụng đi.

Xong rồi!

Sở Luyện liền giãy giụa đều trì hoãn vài phần, tưởng tượng đến sẽ bị Dung Khâm bên ngoài nam nhân chạm vào, nàng là trăm vạn cái không muốn, càng không nói đến người này vẫn là nàng có huyết thống đường huynh!

Bang, trang nước thuốc bình ngọc còn chưa đảo xong liền rơi xuống đất, toái thanh vang.

Mới vừa rồi còn bóp nàng người, đột nhiên bị túm ly giường bạn, đột nhiên không kịp phòng ngừa lão đảo hai bước còn không kịp ra tiếng liền ngã xuống trên mặt đất, lúc này được hiệu còn chưa phát tác, Sở Luyện thánh giác còn rõ ràng thực, nàng có thể cảm giác được phòng trong xuất hiện rất nhiều người.

"Ai?" Nàng gian nan hỏi đến.

Những người đó nhanh chóng rời đi, ngã trên mặt đất Sở Trinh cũng bị kéo đi rồi, Sở Luyện lại trực giác còn có một người chưa đi, ngược lại là gần giường trước.

Đôi mắt manh, nàng đối quanh mình người cùng vật đều là bản năng sợ thích, cảm giác người nọ vẫn luôn đang xem nàng, xem đều sờn tóc gáy, nàng cắn môi, không xác định gọi một tiếng: "Dung... Dung Khâm?"

Thật lâu sau yên tĩnh sau.

"Ân."

Hắn ứng nàng, quen thuộc trầm thấp thanh âm làm Sở Luyện bỗng đứng khóc lên tiếng, tránh động cổ tay gian trói chặt, lại hỉ lại kinh khóc lớn: "Vậy người còn không nhanh lên đem trẫm buông ra!"

Nàng liền biết, hắn như vậy yêu nghiệt như thế nào sẽ dễ dàng chết, hắn nhất định sẽ trở về, lại còn có trở về thực mau.

Dung Khâm nhưng thật ra rất phối hợp, chậm rãi giải khai kia đoàn hệ mang, cúi xuống eo còn chưa thẳng thân đã bị Sở Luyện ôm chặt, khóc hoa mặt tiểu hoàng đế dùng sức đem đầu cọ hắn, cọ hắn tâm đều hóa.

"Ta liền biết người sẽ không chết, ha ha, người làm gì không nói lời nào! Hồn đản, người lại trở về muộn điếm, trẫm, trẫm liền..."

"Đôi mắt làm sao vậy?" Hãn ngồi ở nàng bên người, đem nàng ôm vào trong lòng ngực, xoa nàng má bạn nước mắt, nhìn cặp kia ảm đạm vài phần đôi mắt đẹp, thanh âm đột nhiên lạnh vài phần.

Ôm hãn, nàng rốt cuộc có an tâm cảm giác, xa cách thật lâu mát lạnh mộc hà hương là như vậy dễ ngủ.

"Đều là Sở Trinh cái kia vương bát đản, định là là dùng cái gì quái đản, nhìn không thấy." Phát hiện hãn đang sờ nàng đôi mắt, nàng run lông mi hơi hơi nức nở, hãn lạnh lẽo lòng bàn tay vẫn chưa làm nàng né tránh, ngược lại ngưỡng khuôn mặt nhỏ làm hãn sờ cần thận.

May mà nàng nhìn không thấy, nếu không, nhất định sẽ bị Dung Khâm giờ phút này thị huyết thô bạo bộ dáng kinh đến.

Hãn ôn nhu nói: "Đừng khóc, thần sẽ tìm người chữa khỏi."

Như vậy ôn nhu hãn, làm Sở Luyến không tự kìm hãm được thả lỏng một chút, súc ở hãn trong lòng ngực lại nhai nói đã nhiều ngày sự tình, lại nghĩ tới Sở Trinh nói hãn trung mũi tên trụ nhai, vội hỏi nói: "Người không bị thương đi? Là Sở Trinh cái kia kẻ điên cầm người đưa ta mũi tên..."

Dung Khâm không hề cho nàng nói chuyện cơ hội, cúi đầu liền hung hăng hôn lên nàng môi, môi cùng lưỡi giao triền nhập Sở Luyến nhắm mắt quên mất hết thảy, hừ nhẹ trương đại miệng nhi làm hãn thâm nhập, mềm mại quấy, cuồng loạn liếm mút, không một không cho nàng mê muội.

"Ngô ân ~"

Thẳng đến thật lâu sau mới bị buông ra, ôm mặt đỏ lên cả người vô lực nàng, Dung Khâm rốt cuộc cười, môi mỏng câu yêu đã thỏa mãn.

"Không cần giải thích, ta biết không sẽ là người, chẳng sợ thật sự là người, ta cũng không oán, bởi vì, tiểu Luyện Nhi muốn, ta đều sẽ cấp, cho dù là ta mệnh, cũng cho người."

108. Huyệt nhi bị nhét đầy HH

Lại là ngọc thạch kiên cố tâm, cũng không khỏi bị hấn nói như vậy cảm động, Sở Luyện đem nóng lên mặt dán khẩn hấn ngực chỗ, dù cho là nhìn không thấy hấn mặt, cũng có thể nghe thấy hấn trong lồng ngực cường lực đập đều, một chút lại một chút, chấn nàng cũng là tim đập tăng lên.

Dung Khâm phui nàng khoe mắt ướt át, đầu ngón tay đều là cẩn thận ôn nhu, nàng dựa sát vào nhau cùng ý lại, làm hấn vốn là mềm tâm càng mềm, đem nàng ôm chặt ở cánh tay gian, như thế nào đều không bỏ được lại buông ra nửa phần.

"Trong cung hết thấy hấn là đã xử lý tốt, thần mang bệ hạ hồi cung đi."

Sở Luyện vắn vẹo eo, từ hấn trong lòng ngực ngẩng mặt tới, tóc đen tuyết da mỹ yêu dị, lại thấy hồng nhuận má bạn phấn quang nếu nị, diễm có chút không bình thường, bởi vì nhìn không thấy, thủy lộc lộc mắt nhi ngược lại mở thật to, bên trong ánh ngược tất cả đều là hấn.

"Lúc này... Sợ là đi đến không được, ngô ~ tên hỗn đản kia, cho ta rút... Cái loại này dục, giống như bắt đầu phát tác."

Bị Dung Khâm kia một hôn sâu sau, tinh tế tê dại cảm liền từ phía dưới tan lên, mang theo quý dị nhiệt, một tắc một tắc thiêu hương quanh thân, ghé vào hấn trong lòng ngực, cực mất tự nhiên kẹp chặt hai chân, nàng cơ hồ là nháy mắt cảm giác được khát nước, nỗ lực nuốt cũng không tế với sự.

Này dục hiệu phát tác lên không tưởng được bá đạo.

Dung Khâm nhú mày, lập tức liền biết được Sở Trinh cho nàng uy cái gì, nhìn toái ở chân đạp hạ bình ngọc, bất quá một lát, đã là nghĩ ra trăm tới loại muốn cho Sở Trinh muốn sống không được muốn chết không xong đại hình.

Mắt thấy Sở Luyện càng ngày càng khó chịu, một đôi tay nhỏ cấp khó dẫn nổi ở hãn trước ngực sờ loạn, trước nay đều không phải chính nhân quân tử Dung Khâm, tự nhiên không có rụt rè đạo lý.

"Đừng nóng vội."

Hãn đứng dậy đem nàng thả lại giường gian, nhìn nàng tiêu thiết vắn ma hạ thân, kéo ra vạt áo hạ mơ hồ có thể thấy được trắng nõn tròn trịa đong đưa, một cổ khô nóng hỗn loạn tức giận từ hãn trong cơ thể nhanh chóng lan tràn, thon dài chỉ đầu vào đây bắt đầu cởi đi chính mình quần áo.

Ly Dung Khâm ôm ấp, nhìn không thấy hãn Sở Luyện lập tức lâm vào bất an, nề hà hướng tập mà đến được hiệu quả đáng sợ, nàng một bên xoắn thân thể giảm bớt kia cổ khát vọng dục, một bên duỗi đôi tay ở không trung loạn trào, khóc run thanh, mềm mại kêu.

"Dung Khâm Dung Khâm! Ôm một cái ôm một cái!"

Không ngại Dung Khâm bị nàng gọi chính là huyết mạch phun trường, mấy ngày liền một nắng hai sương lên đường mỗi một cùng lo lắng vào lúc này hết thảy trở thành hư không, nhanh chóng trừ bỏ quần áo thượng giường đi, nắm Sở Luyện tay ôn thanh trấn an: "Thần ở, đừng sợ."

Như là chết đuối người bắt được cứu mạng rơm rạ, Sở Luyện dùng tứ chi gắt gao cuốn lấy Dung Khâm thân thể, nóng bỏng mặt ở hãn trần trụi ngực trước loạn cộ, khóc thở gấp: "Ta, ta cái gì đều nhìn không thấy, người đừng đi khai, hô hô."

Hơi nằng lan tức một chút một chút quét ở Dung Khâm kiên cố trước ngực, ngừa hấn dục niệm nảy sinh, chỉ nghĩ đè nặng tiểu hoàng đế cá nước cuồng hoan, đem sở hữu ái đều độ cho nàng, làm nàng đau, làm nàng sáng!

"Hào, không đi, ngoan, Dung ca ca vẫn luôn không đi..."

Hắn tay ở giải nàng váy sam, bên tai ní non ôn nhu cực kỳ, Sở Luyện dần dần thả lỏng như nước giống nhau mềm ở hấn dưới thân, vội vàng khát cầu hấn tới gần, mũi như tơ, kiều thanh uyển chuyển.

"Dung ca ca, Dung ca ca... Người, người lại mau chút ân ô ~ chảy, chảy thủy... Nóng quá, thật là khó chịu, nơi đó, nơi đó trống trơn... Người mau mau ~"

Nàng đôi mắt nhìn không thấy, khứu giác, vị giác, xúc giác lại là mẫn cảm cực kỳ, hắc ám trong thế giới, nam nhân nhất cử nhất động đều làm nàng sợ hãi lại tràn ngập chờ mong, khoang miệng còn giữ thuộc về hấn hương vị, làm nàng tham lam dư vị, bỗng nhiên, nàng hữu nhũ bị hấn cắn vào trong tay, trường chỉ cường thế bóp nhẹ một hai hạ, nàng lập tức liền trong cổ họng rên rỉ đều mềm.

"A ngô ~"

Kiều mềm ươm giây lát bị hấn hàm vào trong miệng, Sở Luyện trừng lớn mắt nhi, môi răng gian nghiền lộng liếm mút là ôn nhu lại bá đạo, nàng lại cam nguyện bị hấn nhắm nháp hấp thu, ngừa đầu đi đón ý nói hùa hấn thâm nhập, ướt nị nị giao triền đã là mật không thể phân.

Nàng phát không ra tiếng, rồi lại vui thích muốn thét chói tai, tràn đầy chờ mong bị hấn hút toát tiểu diệu lười, bên tai toàn là ngưng ngưng ma hợp thanh, nhiệt tức tràn ngập khoang miệng, hấn mang cho nàng cảm giác đã là phóng đại ngàn vạn lần.

Làm nàng cảm lòng không đậ rùng mình thân thể, phấn khởi dụ hấn càng hung hấn thế công.

Trước ngực hai luồng oánh mềm bị hấn qua lại niết xoa phát trướng, kia cổ trướng thâm nhập nàng rối loạn tâm, mê ly trung, nàng đem hai chân quấn lên hấn eo thon, dững mật hoa ngọc môn từng cái ma lộng hấn hông bụng gian hồn thạc.

Nóng cháy cự vật đột nhiên bạo trướng vài phần, còn đắm chìm ở khó xá khó phân hôn trung, Dung Khâm lại có thể nhất tâm nhị dụng, kéo xuống Sở Luyện trên người cuối cùng che đậy, ở nàng còn tha thiết trầm luân khi, thả người đâm vào thân thể của nàng.

"Ngô!!!"

Chợt nếu như tới cắm vào không hề dự triệu, nàng quá ướt, mẫn huyết đâm nị làm hấn dễ dàng liền thẳng đảo hoàng long, thô thạc côn thịch là trong khoảnh khắc liền nhét đầy nàng nhất trống không địa phương, căng nàng lại đau lại trướng, thân thể vô ý thức run rẩy lên, sở hữu cảm quan đều rối loạn, ba hồn bảy phách đều bị hấn lần này, đảo vẫn diệt.

Từ nàng trong miệng chia lìa, Dung Khâm mới có thể thô suyễn, thãm vào cốt tủy vui sướng làm hấn kém chút mất khống chế, vỗ về Sở Luyện ngưng trụ biểu tình mặt, hấn bắt đầu đình động vòng eo, dùng va chạm phương thức, đem nàng đình hoãn qua hô hấp.

"Ta bệ hạ, nhưng chịu trụ?"

Phụt phụt phụt... Vang dội tiếng nước ở phù hợp chỗ truyền khai, hấn động không nhanh không chậm, nhưng giữa háng lực độ lại thao nàng cả người đều ở chấn.

Hoãn qua lúc ban đầu kinh sợ cùng không khoẻ, đen nhánh trung, Sở Luyện lại lần nữa cảm nhận được tình dục mênh mông, nằm ở hấn dưới

thân, ở lửa nóng chước ngành thọc vào rút ra đỉnh nhập trung, đâm mị tận xương kiêu suyễn rên rĩ dần dần dồn dập lên.

Hắn nhập tâm, rất nhiều lần cảm ở cổ tử cung chỗ hoa tâm thượng, kia bí ẩn mẫn cảm chỗ, bị cực đại nóng bỏng quy đầu đỉnh phá lệ tê mồi kích thích, bốc cháy lên được hiệu tăng lên, nàng bị làm cho hô hấp đốn ngẫn.

"A a a!"

Ngọc bạch tay nhi nhân quá độ khuây khoả dùng sức lộn xộn ở đầu vai hẳn, chảy ra mồ hôi nóng phía sau lưng, bị nàng để lại đạo đạo vết máu, hẳn chưa từng dừng lại, ngược lại là bị nàng khơi dậy áp lực thật lâu thô cuồng, cường thế eo thon mảnh đỉnh dựng lên.

Hỗn độn mê ly trong bóng đêm, nhục dục mang đến cực lạc, từ trong mà ngoại chiếm cứ Sở Luyện.

Huyết nhi bị nhét đầy...

Tâm cũng bị lấp đầy.

109. Cực đoan cao trào HHH

Như vậy mãnh liệt, là khẩn trương kích thích đến cực điểm, mãnh liệt thực cốt khoái cảm, làm Sở Luyện ở Dung Khâm dưới thân phóng đặng run khốc lóc, hẳn là làm không biết mệt, nàng là như si tựa say.

"Ngô a a ~ Dung ca ca ~"

Thâm đỉnh dưới khôn kể mỹ diệu, làm mãn huyết nhiệt triều dâm nhu loạn tiết, nâng lên hai điều ngọc bạch tú chân, Dung Khâm đem quy đầu đảo nhập góc độ đối tới nhập, tả tả hữu hữu đi ma đụng phải bên trong thịt

non cùng hoa tâm, kỹ càng khẩn trất làm phân thân sống tán khoái cảm thoải mái không thôi.

Nhìn không thấy, chỉ có thể nghe cảm thụ được, như vậy tra tấn mãi cảm đáng sợ, Sở Luyện thở gấp gấp yêu kiều rên rỉ, mềm mại cánh tay run rẩy ôm lấy Dung Khâm cổ, tựa hồ chỉ có như vậy, mới có thể ở mãnh liệt tình triều trung, tìm được một tia cảm giác an toàn.

Dược vật gây ra mê loạn vẫn chưa làm nàng hoàn toàn mất đi ý thức, tương phản, nàng thậm chí có thể rõ ràng cảm giác để nhập trong cơ thể côn thịt có bao nhiêu cự thạch, chước ngạnh thân thể hung tợn đẩy ra nàng, vẫn luôn cắm đến chỗ sâu nhất, căng nàng càng thêm dục tiên dục tử, nhịn không được luyện động niêm mạc thịt non mất khống chế hút toát gân xanh bạo khởi hung khí, còn chưa tới tể nếm, hấn liền lui đi ra ngoài, ướm át bản thủ lại thao tiến vào.

"A!"

Kia cơ hồ là có thể đem linh hồn nhỏ bé tiêu đường như kịch liệt, kinh sợ Sở Luyện trong lòng cuồng run.

Phùng nàng giáo hồng mặt, Dung Khâm chỉ phải dùng môi lưỡi đem nàng khước mắt nước mắt nhất nhất hôn tới, thô cuồng thở dốc tràn đầy đối nàng muốn ngừng mà không được, không cấm trầm thân áp càng khẩn chút, làm hai người thân thể giao triền ở một khối, nàng nhìn không thấy, hấn liền đem môi mỏng dán ở nàng mí mắt thượng, đầu nỉ non lẩm bẫm gọi nàng.

Khác nhu tình, lộ ra điên cuồng, hỗn loạn tình dục, lại mang theo sung sướng, không ngừng gọi nàng, không được lộng nàng.

"Ô ô, quá thoải mái ~ ân ân! Đừng có ngừng ~ ta... Ta rất thích a ~" Sở Luyện mê loạn kêu, tán loạn tấn gian mờ hôi thơm hơi tẩm, đầy mặt màu đỏ đều là lộ vui thích.

Nàng hiện tại là vui mừng Dung Khâm, chủ động đón ý nói hòa hãn, lòng tràn đầy chờ đợi hãn, thể xác và tinh thần toàn giao cho trận này lưỡng tính giao cấu hoan hợp, theo hãn va chạm, ở nhục dục sóng to trung phi thăng, không hề sợ hãi để cự, quên hết tất cả nhấm nháp hãn cho mỹ diệu.

Rút ra, đỉnh nhập, âm ướt bất kham non mềm hoa thịt bị tể ma tới rồi cực đoan, quy đầu phá khai địa phương bỗng nhiên tạc ra từng đợt đáng sợ toan an ủi tê ngứa, hỗn loạn được vật gây ra khát cầu, lại là làm nàng nếm tới rồi khác cực lạc cao trào.

"Tới rồi tới rồi! A a a!"

Nàng đồng tử bỗng nhiên phóng đại, hơi nước trung đều là hoa lệ vui sướng, bị Dung Khâm nắm ở trong tay một đôi mắt cá chân bản năng đặng động lên, tiêm hô, ở cực độ bỏ thêm vào cùng trưởng mãn trung, tích tụ thật lâu sau khoái cảm càng ngày càng liệt!

Thô to côn thịt chưa từng dừng lại, ngược lại là đem nàng hai chân chiết đi trước ngực, đem nàng đỉnh trên giường trung ương, nhắm ngay sưng đỏ ướt át diễm nhiều thịt môi, lại tàn nhẫn lại thâm mãnh thao, đảo âm mật bay loạn, hoa nước bốn tiết, làm Sở Luyện tiếng khóc bén nhọn, mật huyết nóng lên.

Nàng đẩy không khai hãn, ở cực đoan cao trào bên trong nếm tới rồi đáng sợ nhất lại nhất sáng khoái điên cuồng, đã là thừa nhận cực điểm, sở hữu thanh âm bị tạp ở trong miệng, hãn từ trên cao đi xuống trọng đảo, chấn nàng nhỏ xinh thân hình cơ hồ muốn rời ra từng mảnh, cường thế bá đạo giống như tiến hành cuối cùng một kích mãnh thú, đến chết đều không muốn buông tha nàng.

"Đừng khóc đừng khóc ân! Lập tức cấp a luyện ~"

Chợt! Hết thấy đột nhiên im bật.

Thật lâu sau yên tĩnh trung, cho rằng chính mình sẽ hít thở không thông mà chết Sở Luyện, chậm chạp nghe thấy được chính mình tiếng hít thở, thân thể là không tự chủ được hung hăng run rẩy, thể xác và tinh thần toàn lâm vào vô tận khoái cảm lan tràn.

Dung Khâm còn nặng nề đè ở nàng trên người, mạnh mẽ hai tay đem nàng toàn bộ nhi ôm gắt gao, chiều sâu phù hợp giao tiếp chỗ đã là trưởng tê đại, huyết khẩu chỗ nhiệt lưu dừng dật.

"Dung Khâm..." Theo thân thể mềm mại thanh âm, biến vũ mị uyển chuyển nhẹ nhàng, nàng cố hết sức nói: "Buông tay, lặc đau trầm."

Mênh mông sóng triều quá độ kịch liệt, Dung Khâm đã là sa vào, nghe được Sở Luyện thanh âm mới lười biếng lên tiếng, hoãn chút tay kính nhi, nàng liền phảng phất nhận nhạo xuân thủy, mềm mại oa ở hãn trong lòng ngực, ngoan ngoãn làm hãn nhịn không được hôn môi.

Này một phen ăn chán chê, làm được vật tràn lan lên ngựa tán lại một chút, Sở Luyện thử thăm dò nâng lên bủn rùn cánh tay đi sờ Dung Khâm mặt, theo kia cổ nóng rục hơi thở sờ soạng vừa vắn.

"Người còn không mau chút rút ra đi, trầm nơi đó khó chịu thực, eo đều mau chặt đứt..." Nàng có chút ngượng ngùng, ửng hồng má vụng má lúm đồng tiền nhợt nhạt, giảo lệ cổ mị đoạt người mắt.

Dung Khâm hôn dần dần hướng phía dưới mà đến, liếm quá nàng phần nộn cổ, liền tinh tế hôn bị ướt đầm mồ hôi băng cơ ngọc cốt, tự nhiên cũng ít không được liếm mút một phen trước ngực trắng nõn trẻ bú sữa, thẳng căn Sở Luyện loạn run, nàng vừa động, liền tác động hai người giao tình địa phương, không cấm cùng phát ra thanh âm.

"A!"

"Ngô, bệ hạ, nhẹ điếm hút."

Sở Luyện tất nhiên là khống chế không được thân thể bản năng, hưởng qua cao trào mị thịt gắt gao triền hút hấn nhi cánh tay thô thạc nhiệt bỏng, một trận co rút lại, bị bắn đầy đặc sệt tinh dịch chất nội nháy mắt khó chịu không được.

"Mau mau đi ra ngoài, trưởng hoàng, ân a ~ Dung ca ca ô!"

Dâm huyết ướt hoạt kiều nộn, khó được bọc mà như thế vui sướng, Dung Khâm nơi nào chịu buông tha nàng, trường chỉ nhẹ nhàng vuốt ve nàng hơi cổ bụng nhỏ, thẳng sờ Sở Luyện súc lợi hại hơn, từ bên trong mềm thịt lại đến cô khẩn huyết khẩu, đều là mật mật kẹp theo.

"Liền biết còn chưa từng uy đủ bệ hạ đâu, tới, đem chân nhi mở ra chút."

Hấn lại ở trều động, cự trụ đè ép thịt bích ma lộng ở lửa nóng dâm nị trung, biên độ tiệm đại, một đôi bị mật thủy tẩm ướt trứng túi bạch bạch bạch đánh ra phấn bạch rãnh mộng, tắc trong suốt mật dịch ào ạt chảy ra, theo nàng mộng nhi, đem dưới thân cầm khâm làm cho ướt át bất kham.

"Không không được, a a ~ Dung Khâm, người đủ rồi!"

Trước mắt một mảnh hắc ám, Sở Luyện là có chút sợ mới vừa rồi như vậy nướng liệt, nề hà chân nhi là cũng không hợp lại, bị hấn dâm đại đại mở ra, vốn là làm hấn xâm mãn mật huyết càng là kháng cự không được hấn mang đến toan an ủi.

Run lên một lãng kiều loạn rên rỉ lại từ nàng trong miệng tiết ra tới.

110. Hoa khẩu dâm lưu hoành tứ HHH

Dung Khâm thật sâu hô hấp một ngụm mang theo dày đặc dâm nị không khí, cảm thấy hứng thú, cố tình đụng phải Sở Luyện xương chậu, đem trắng nõn chân tâm làm cho đỏ tươi, một đôi lãng động lại tình dục

lang mục thẳng nhìn nàng trước ngực đong đưa trẻ bú sữa, kiều nộn phấn lại tăng lên không ít.

"Hoảng như thế lãng, bệ hạ không che lại sao?"

Thô cự trọng cảm, sâu thăm huyết nhi toàn là ấm áp cuồng lưu, bị hấn đảo ma ra không dứt bên tai tiếng nước, Sở Luyện đã sớm chịu không nổi thấu xương tê dại, mười ngón gắt gao nằm dưới thân khâm bị chỉ cảm thấy động nhi xuân dòng nước chảy càng tàn sát bừa bãi, nàng là lại thẹn lại sượng sảng, kia còn lo lắng nãi nhi.

Cũng chỉ có thanh thanh dâm mị mới có thể giảm bớt này một lát cuồng loạn.

Bỗng nhiên nàng cảm giác được Dung Khâm ở dùng ngón tay vuốt ve nàng hoa môi, vốn là bị thịt trụ tra tấn thịt non đã là sung huyết mẫn cảm, hấn dùng ngón tay trêu chọc lại dùng phân thân phiến dẫu, phảng phất có thể đem nàng hòa tan lửa nóng, một đường từ huyết khẩu chen vào huyết tâm.

Phốc phốc phốc!

"A ngô ~ đừng xoa a người ~ tay ân ~ tay cầm khai... A!"

Hấn ở dùng đầu ngón tay quất nàng, đột ra lớn nhỏ môi âm hộ bị hấn dùng tu bổ chỉnh tề móng tay xẻo cọ, nàng nhịn không được run rẩy thân thể, kẹp theo nhét đầy trước huyết quy đầu, yêu kiều rên rỉ rối loạn.

"Bệ hạ này chỗ quá ướt, thần chỉ là giúp người lau khô, nhìn một cái, sừng hào đáng thương, sách, cái miệng nhỏ tương đến lớn như vậy, như là ăn không vô." Hấn cười nói nhỏ.

Sở Luyện nhìn không thấy, lại cũng có thể nhớ tới ngày xưa bị hấn thao lột khi tình hình, âm hộ ngọc trên cửa tất nhiên dính đầy nàng cùng

hắn đồ vật, mặt danh cảm thấy kích thích, kiêu má ửng đỏ, hàm răng cắn môi hừ nhẹ hừ.

"Đừng nói ~ ách ách ách!"

Dung Khâm không quát, lại bỗng nhiên nắm lên tay nàng, ở nàng hồ nghi khó hiểu khi, đem nàng tổ chỉ đặt ở hai người phù hợp địa phương, Sở Luyến kinh cả người run lên, liền sờ đến chính mình môi âm hộ nháy mắt rụt rụt, tiết xuân thủy trườn động thịch trộ, cọ qua tay nàng chỉ, hung hăng cắn đầy nàng.

"Ô!" Đầu ngón tay còn tàn lưu thịch trộ đỉnh quá đúng vậy tranh mãnh cảm xúc, hắn bất quá qua lại số hạ, tay nàng liền bị vấy ra mà ra mật hoa nhiễm ướt, một tay ướt nị cứng còng vuốt chính mình chân tâm chỗ.

Cho dù là nhìn không thấy, cũng có thể ở trong đầu phác họa ra hắn thật lớn là như thế nào tiến vào nàng.

"Sờ đến, hảo chơi sao? Bệ hạ tay như thế nào lộng ướt."

Nàng hút hắn cực kỳ hưởng thụ, quy đầu gắt gao đảo động thâm huyết, mới vừa rồi chỉ bị nàng nóng lên chỉ gian sờ soạng vài cái, xuyên tim khoái cảm liền xông thẳng đỉnh đầu, không khỏi nắm lên nàng nhu đề, nhìn mặt trên nhỏ giọt trong suốt ướt át, liền vươn đầu lưỡi.

Sở Luyến từ hắn biến thái liếm láp, thẳng đến thô lệ lưỡi tinh tế đảo qua đuôi chỉ, triển đi rồi cuối cùng dâm mi, nàng trong lòng vui thích càng sâu mênh mêng, lại là ái cực kỳ như vậy Dung Khâm.

"Chỉ cần là bệ hạ đồ vật, thần đều thích, tiểu Luyến Nhi đâu, thích thần sao?"

Hắn cúi người đè xuống, nàng nhìn không thấy hắn ra sao dạng biểu tình, lại có thể cảm nhận được hắn trong mắt nóng cháy, hắn càng là tự thể

nghiệm biểu đạt hẳn tình yêu, Sở Luyện bị thao thất điên bát đảo, vội ôm hẳn eo, vội vàng kiêu suyễn.

"Thích, thích ~ a ân ~ Dung ca ca ô, trẫm, trẫm dường như muốn nước tiểu ~ a a."

Nàng đầy mặt mồ hôi nóng đầm đìa, giống như tằm vào trong nước, ở hẳn dưới thân nhận nhạo lần thứ hai tới rồi cực hạn, bài tiết xúc động càng ngày càng liệt, thế cho nên hẳn cảm thâm chút, nước tiểu trong miệng cố nén nước tiểu ý liền phải phun ra, như vậy ý niệm ra sao này quen thuộc, chỉ là hôm nay phá lệ hung mãnh.

"Phải không?" Dung Khâm ngậm lấy nàng đầu vú, đem hơi ngạnh phần quả trần trọc ở môi trung, một tay vờ ở Sở Luyện đông cứng sung huyết ướt át âm đẽ, nhẹ nhàng xoa bóp vài cái.

Nằm ở giường gian phẳng phát không có xương người bỗng chốc cung nổi lên eo thon, dồn dập thét chói tai từ hầu trung phát ra, còn chưa ngã hồi, kẹp chặt hẳn hông bụng giữa hai chân, liền phun ra một cọt nước tới.

Nàng một trận kịch liệt run rẩy, đảo trở về mềm mại giường nội, thân thể rung động xụi lơ, đái Dung Khâm chi khởi vòng eo khi, nàng nhân tình dục quá độ mà phun ra dòng nước còn chưa từng bắn tẫn, thủy hình cung kể hết tưới chiếu vào hẳn bụng hạ, ướt nóng làm hẳn càng ngạnh.

"Bệ hạ bắn nước tiểu bộ đáng, hảo sinh mỹ."

Mơ hồ có thể thấy bị thịt trụ chống được bạo trưởng huyết khấu đầu trên, đở bùng lỗ nhỏ không thể tự chế phun ra một đợt tiếp một đợt dòng nước tới, dâm mi kiêu diễm khó gặp, câu dụ hẳn kém chút tưng tinh quan.

"Ô ~ a ân ân..."

Sở Luyện vô ý thức mang theo khóc nức nở rên rỉ, khóe mắt đều cầm lòng không đậu lạc nổi lên khuây khoả nước mắt, thân thể đã là không thể khống chế, Dung Khâm kia biến thái vẫn như cũ không buông tha nàng, đem hư không đường đi thịt non tể lộng, nóng rát toan an ủi phiếm nơi nơi đều là, thiên nàng tựa hồ là thượng nghiệm, vô luận hấn như thế nào đảo động, nàng cũng cảm thấy sững sảng vô cùng.

Cuối cùng tâm lý phòng tuyến băng tan, thân thể sở hữu cường chế mãnh cảm đều làm càn lên, khống lồ thịt trụ lập lại trừu đỉnh, từ nàng trong cơ thể phun ra cột nước là một trận một cỗ, nhất thời một tiết.

Thẳng đến thật lâu, hấn cũng chưa từng dừng lại.

Nàng bị hấn đảo lộn thân mình, bò phủ trên giường gian, bụng hạ toàn là nàng phun ra ướt át, sau này phương thâm nhập càng đáng sợ, nóng rực quy đầu toàn khai cổ tử cung, muôn vàn toan an ủi hướng Sở Luyện điên cuồng khóc lớn.

"A a a a!"

Trong bóng đêm, hấn từ phía sau đem nàng chặt chẽ ngăn chặn, kiên cố ngực kề sát nàng băng cơ ngọc cốt phía sau lưng, xương hông cuồng dã mà để ma nàng chân tâm, trần trụi kề sát sinh ra không giống nhau chiếm hữu cảm, thẳng đảo đâm mật động đâm thanh nồng đậm.

Phanh phanh phanh!

Sở Luyện sớm đã rối loạn ý thức, hai mắt mê ly khóc lóc, ghé vào giường gian nhỏ vụn đâm mị suyễn khóc, từ đầu đến chân đều bị khoái cảm bao phủ, như vậy mưa rền gió dữ hoan ái, nàng tiềm thức giống như bị đụng vào hấn đám mây, nói chuyện không đâu lãng, dăng, thân thể càng ngày càng sảng, ý thức càng bay càng cao.

Vui sướng tràn trề, sảng khoái đến cực điểm.

111. Chung chương

Hồi cung sau, Sở Luyện mới biết, nàng kia ốm đau bệnh tật mấy năm hoàng thúc hiện giờ đang ngồi Trấn Bắc giao, chỉ huy đại quân công thành, thế muốn giết nàng này giấu trời qua biển nữ giả nam trang hoàng đế cùng Dung Khâm kia lòng muông dạ thú thiên nô.

"Ngày xưa tổng xem hoàng thúc thần sắc có bệnh gia tăng, bao nhiêu lần nhìn hồi quang phản chiếu, chưa từng tưởng, trang như vậy giống, nhưng thật ra vất vả bọn họ phụ tử hai người, một cái trang bệnh, một cái trang người tốt, hảo sinh sẽ chơi."

Sở Luyện nghiền ngẫm cười, hướng mỹ nhân trên giường nhích lại gần, hồi cung sau Dung Khâm liền làm ngự y vì nàng trị mắt, hiện giờ lụa trắng phô đệm chăn hạ hai mắt mơ hồ có thể thấy một chút ánh sáng.

An Thuận cùng Phương Thượng Cung liền hầu đứng ở trong điện, Sở Luyện mất tích kia mấy ngày, để tẩm cùng Tây Cung bị Tấn Vương người phiên cái đế hướng lên trời, đều tưởng muốn thời tiết thay đổi, lại không tưởng Dung Khâm lại mang theo tiểu hoàng đế đã trở lại.

"Bệ hạ, biết người biết mặt nơi nào tri tâm, Tấn Vương việc này đã là mưu đồ nhiều năm, may mà hiện tại bệ hạ bình an về cung, lại có Dung công ở, bình định loạn đảng cũng bất quá là mấy ngày sự tình."

An Thuận cũng nói: "Phương Thượng Cung lời nói thật là, lại nói Tấn Vương thế tử còn ở trong cung đâu, bệ hạ không cần để bụng, long thể làm trọng."

Có Dung Khâm ở, Sở Luyện tự nhiên không cần lo lắng cái gì, chỉ là hiện giờ nàng nữ nhi chi thân sự tình sợ là rốt cuộc che lấp bất quá đi, chỉ xem lần này náo động bình định sau, trong triều nên là như thế nào phản ứng.

Bất quá, đối việc này Dung Khâm nhưng thật ra sớm có an bài.

"Người nói cái gì? Muốn ta lấy nữ trang lâm triều, này, này như thế nào khả năng?"

Sở Luyện ngạc nhiên bộ dáng làm Dung Khâm bật cười, duỗi tay cách lựa trắng sờ sờ nàng đôi mắt, thuận thế đem người ôm vào trong lòng ngực, nhìn lan khâm hạ trắng nõn cổ, không cầm tay ngón tay đi liêu liêu.

"Như thế nào liền không thể? Chẳng lẽ bệ hạ tưởng cả đời làm nam nhân không thành, nạp mãn tam cung lục viện, cùng thần trộm đạo đến lão?"

Hắn không ngừng muốn cho Sở Luyện trở thành nữ đế, hắn còn muốn cho thiên hạ tất cả mọi người biết bọn họ quan hệ, quang minh chính đại sinh hạ hai người con nối dõi.

"Chính là..."

"Không có chính là, ta tiểu Luyện Nhi từ nhỏ liền nhất định phải ngồi ở nơi đó, đừng sợ, thần sẽ vẫn luôn bảo hộ người, tin tưởng ta."

Nhân đế vì sao có thể tàn sát sạch sẽ thủ túc, hậu cung vì sao vô long tự giáng sinh, quan sủng lục cung ban Quý Phi vì sao đột hoẵng, mà luôn luôn khoẻ mạnh Nhân đế vì sao có thể trúng gió tê liệt... Từng vụ từng việc, đều cùng hắn Dung Khâm thoát không được quan hệ, nàng vĩnh viễn sẽ không biết, vì nàng, hắn làm nhiều ít sự; hiện tại, hắn rốt cuộc chờ tới rồi cái này có thể đem nàng thân phận chiêu biết thiên hạ cơ hội, vì sao phải buông tha đâu?

Mà sở hữu có thể ngăn cản nàng trở thành nữ đế nhân tố, đều đã bị hắn nhất nhất nhổ.

Cần cổ thịt non bị hấn cào sinh ngứa, Sở Luyện không khỏi ngẩng mặt tới, lụa trắng mờ lung quang ảnh làm nàng đồng tử thứ đau, tâm, không thể ức chế hỗn loạn, nàng cũng không hoài nghi năng lực của hấn, nhưng...

"Vậy người hiện tại có thể nói cho ta, người nguyên lai thân phận sao?"

Rốt cuộc là không nhìn xuống, Sở Luyện vẫn là nói, có kia trong nháy mắt, nàng rõ ràng cảm giác được hấn trên người tràn ra sát khí, nàng cắn cắn môi, bản năng sau này di di, Dung Khâm lại so với nàng càng mau, lại đem người ủng vào cực nóng trong lòng ngực.

"Bệ hạ còn chưa từng điều tra ra sao?" Dung Khâm cười khẽ một tiếng, không có nửa điểm ý cười đôi mắt mặc cho ai đều sẽ cảm thấy sợ hãi, còn hảo Sở Luyện là nhìn không thấy, đại chưởng nhẹ vỗ về nàng phía sau lưng, môi mỏng không tự kìm hãm được dặt ra một mặt âm trầm.

Về Dung Khâm vào cung trước thân phận, Sở Luyện sớm đã tò mò hồi lâu, chính là nửa điểm dấu vết để lại đều khó tìm, dĩ vãng trong lòng luôn có một chỗ là bất an, sợ hãi hấn chân thật mục đích, nhưng hiện tại...

"Người nếu không muốn nói cũng không sao."

Nàng tin hấn.

Giọng nói đem lạc, hồng nhuận kiều nộn môi liền bị Dung Khâm ngậm lấy, hấn hôn cấp liệt bá đạo, làm như vui mừng cực kỳ, không hề phòng bị Sở Luyện bị hấn làm cho hô hấp đại loạn, mặt đỏ lên, ở hấn hôn trung nhẹ ô.

"Tiểu Luyện Nhi muốn biết cái gì, ta đều có thể nói cho người." Chỉ cần nàng tin hấn, hấn liền đủ rồi.

...

Này một loạn, Tấn Vương bại rồi tinh rồi mù, tự vận ở đồng lạnh sơn, trước khi chết chỉ cầu Dung Khâm lưu lại Sở Trinh một mạng, lấy tục vương phủ huyết mạch, Dung Khâm đáp ứng rồi, phế truất Tấn Vương phong hào, đem Sở Trinh biếm vì thứ dân trực xuất cung đi, sung quân biên cương.

Mà Sở Luyến cũng chính thức lấy nữ trang lâm triều, xưng nữ đế, trong triều trên phố tự nhiên nhắc lên không nhỏ phong ba, nàng cũng không để bụng, tự mình hạ lệnh giảm miễn thuế má, rằm rộ thiên hạ mọi việc, không lâu đảo đem phản thanh áp xuống đi không ít.

Đến nỗi Đông Hán, như cũ giữ lại, này đem kiếm hai lưỡi Sở Luyến tự biết là không thể động, nhân tâm khó định, làm hoàng đế nàng là tuyệt đối yêu cầu Đông Hán, bất quá lại sẽ không lại giống như nàng phụ hoàng như vậy.

Thuộc về nàng hành trình, vừa mới vừa mới bắt đầu.

*

Sở Trinh bị áp giải ra kinh ngày ấy, Sở Luyến vừa vặn cùng Dung Khâm ra cung đi phật năm chùa, nhìn thủ sẵn xiềng chân đi bộ hành tại trên đường ruộng Sở Trinh, Sở Luyến liếc mắt một cái liền nhận ra hấn, hiện giờ nàng đôi mắt đã hảo, xa xa là có thể thấy rõ hấn hiện giờ đòi bại.

"Người như thế nào sẽ có như vậy hảo tâm, muốn lưu hấn một mạng?"

Buông màn xe Sở Luyến liền tới gần Dung Khâm, đoạt trong tay hấn quyển sách, tươi đẹp đôi mắt giống như ban đêm nhợt nhạt nguyệt nhi, đen lúng liếng tỏa sáng, trêu chọc Dung Khâm ôm hơn người liền gỡ trò.

"Rốt cuộc là bệ hạ đường huynh, lưu hấn một mạng, có gì không thể."

Dứt lời, lại rớt cuộc không có cấp Sở Luyện nói chuyện cơ hội, đè nặng nàng liền ở trên xe ngựa làm khởi không thể miêu tả sự tình, đợi cho xe ngựa đi xa, nơi xa trên đường, Sở Trinh bị quan sai đẩy thất tha thất thểu, hẫng lại không thể phun ra nửa cái tự.

Hẫng là hận, hận Dung Khâm, càng hận phụ thân hẫng.

Đáng thương hẫng phụ vương sắp chết còn tưởng bảo hẫng một mạng, lấy tồn huyết mạch, lại cũng biết, bọn họ này một thế hệ cũng chỉ đến gần với hẫng...

--END--

【 cuối cùng phiên ngoại 】 hẫng cùng nàng từ trước cùng sau lại

Khi đó, vẫn là Sùng Hóa bốn mươi một năm, Dung Khâm tám tuổi, phụ thân hẫng là đương triều duy nhất khác họ vương, chương Tây Nam môn hộ, triều đình sắc phong Vân Nam vương, mà hẫng chính là chính phi sở con vợ cả, trắng tròn khi tức bị phụ vương thỉnh phong làm vương thế tử, tôn quý lừng lẫy.

Hẫng cả đời vốn nên là kế thừa vương vị, chấp chương quốc sự, chính là, cao ốc một cái chóp mắt sụp đổ.

Trong triều sớm đã kiêng kị Tây Nam binh lực, lão hoàng đế hấp hối hết sức còn nghĩ rút đi này căn cái đình trong mắt, liền có người thêu dệt có lẽ có phản quốc mưu nghịch tội danh, mua được Vân Nam vương phủ khúc bộ, đem "Chứng cứ phạm tội" thông cáo thiên hạ.

Chín tộc bị di khi, Dung Khâm từ biển máu chạy trốn, kia một năm, tám tuổi hẫng mất trí.

Thứ năm, tân đế đăng cơ cải nguyên An Hóa, hẫng bị Diêu Hiến tìm được rồi, Diêu Hiến vào cung trước từng chịu Vân Nam vương ân cứu

mạng, cuộc đời này không được quên, khi đó Diêu Hiến đã là tân đế tâm phúc.

"Thế tử nếu là vẫn luôn như vậy ngu si đi xuống, chín tộc ngàn hơn người thù lại nên ai tới báo? Tĩnh lại, tùy ta vào cung, kia hại Vương gia người, hiện tại đã là hoàng đế, người có dám cùng ta vừa đi."

Cũng nên là Dung Khâm mệnh số, Diêu Hiến này một phen lời nói liền làm hấn từ hỗn độn tỉnh táo lại.

Hấn muốn vào cung, muốn báo thù, hấn thậm chí muốn đem kia phản quốc mưu nghịch chi tội thực hiện!

An Hóa ba năm khi, Dung Khâm mười một tuổi, khi đó Diêu Hiến đã bị đề bạt đến Tư Lễ Giám vì cầm bút thái giám, mà hấn, tiến vào Đông Hán, bộc lộ tài năng.

Một ngày vào cung khi, chính gặp được Nhân đế sủng ái ban Quý Phi khiến người đem bị long sủng cung tì ném vào trong hồ chết đuối, mắt thấy kia cung tì trằm vào đáy ao, Diêu Hiến cũng không muốn cứu chi ý, Dung Khâm lại ma xui quý khiến đã mở miệng.

"Không bằng cứu lên, hoàng đế có thể hạnh nàng tất có chỗ hơn người, sao không lưu dụng."

Như thế, kia cung tì mới may mắn chạy trốn, quả nhiên sinh thiên nhân chi tử, Diêu Hiến vốn định đái kia nữ nhân dưỡng hảo thân mình đem nàng đưa về ngự tiền, cùng ban Quý Phi tranh sủng một vài, lại không ngờ, đem quá một tháng nhiều, nàng có thai.

Ban thị ghen tị, cung phi đều không sờ ra, nàng cũng không thấy tin vui, thế cho nên Nhân đế đăng cơ tam tái, trong triều oán thanh tiệp khởi, cung tì Lâm thị này một thai, nhưng thật ra tới vừa khéo, có thể hảo hảo lợi dụng một phen.

Dung Khâm đem người tòng đi lãnh cung, chỉ đợi sinh hạ hoàng tử, dưỡng thành cái phế vật, đãi giết Nhân đế, nâng đỡ cái phế vật thượng vị, tương lai muốn làm cái gì đều có thể.

Phụ nhân mười tháng hoài thai, một sớm sinh nở, đêm đó Dung Khâm liền ở trong viện, hài tử sinh ra tới sau ướm dầm dề khóa lại tã lót, cái thứ nhất ôm cho hãn.

"Nữ hài?"

Kết quả này là Dung Khâm cùng Diêu Hiến đều chưa từng đoán trước, nhìn nhỏ gầy tiểu nhân nãi oa oa, Diêu Hiến lại không cho là đúng, thậm chí có ý tưởng khác, hãn đối Dung Khâm nói: "Nữ hài chẳng phải càng tốt, thế tử cho nàng lấy cái danh đi, tương lai, từ nàng sinh hạ Dung thị huyết mạch."

Mười hai tuổi Dung Khâm, lạnh lùng nhìn trong lòng ngực đem đủ tháng trẻ mới sinh, lập tức minh bạch Diêu Hiến chi ý.

Nàng là nữ hài, hãn hoàn toàn có thể cho nàng làm con rồi hoàng đế, đãi sinh hạ hãn con nối dõi, lại từ con hãn kế thừa ngôi vị hoàng đế, mưu nghịch việc đã là thần không biết quỷ không hay liền hoàn thành.

"Luyến."

Hãn vì nàng lấy tự, ngụ ý cực hảo, chỉ thuộc về hãn tiểu mỹ nhân nhi.

Mới đầu, hãn là mỗi tháng đi lãnh cung xem nàng một lần, sau lại, đi càng ngày càng cần, nàng bi bô tập nói kêu hãn ca ca đoạn thời gian đó, hãn cơ hồ đều lưu tại lãnh cung, hãn giáo nho nhỏ nàng tập tễnh ôm banh chạy, cho nàng uy cớm, thế nàng mặc quần áo, tâm dần dần chứa đầy nàng.

Nàng ba tuổi thời điểm, Dung Khâm cùng Diêu Hiến đồng mưu, mê hoặc Nhân đế diệt trừ thủ túc cập tông tự.

Nàng năm tuổi thời điểm, ban Quý Phi vì Nhân đế sở sinh đệ nhất tử, bị Dung Khâm hạ độc, không khóc không nháo chết ở Ban thị trong lòng ngực.

Sau lại, hãn dùng dược làm Nhân đế chặt đứt con nối dõi việc, lại ở ban Quý Phi đau xót là lúc lấy độc rơi xuống bệnh căn, hết thầy đều làm lặng yên không một tiếng động, tương lai lộ đang ở từng bước một phò bình.

Duy độc làm hãn không cao hứng sự, đó là Sở Luyến tám tuổi khi sinh một hồi bệnh, tỉnh lại sau đêm hãn quên hoàn toàn, hãn không thể lại thường xuyên đi lãnh cung, không thể mang theo nàng đi trích hoa sen, không thể mang theo nàng xem ngôi sao, không thể nghe nàng kêu Dung ca...

Dung Khâm ở tận vào cung nội thị trung chọn cái kêu An Thuận, làm hãn bắt đầu thỉnh thoảng hưởng lãnh cung tặng đồ đi, mà hãn chỉ có thể giấu ở Sở Luyến nhìn không thấy địa phương.

Đại khái là Sở Luyến chín tuổi năm ấy, Tấn Vương thế tử phát hiện nàng, cái kia tiểu tử thú thể nhưng còn hưởng lãnh cung ném điểm tâm, Dung Khâm xuy chi, một bên đập vỡ Sở Trinh ném điểm tâm ném đến trong ao uy cá, một bên đem chính mình từ ngự thiện cục mang đến điểm tâm, đặt ở cung tường hạ đẳng Sở Luyến tới phát hiện.

Lại qua một năm, nàng mẹ đẻ Lâm thị đã chết, Dung Khâm người đem nàng đưa đi ngoài cung an táng.

Không có mẫu thân tiểu nha đầu mỗi ngày đều khóc, khóc hãn chân tay luống cuống, chỉ có thể ở đêm dài sau điểm an thần hương làm nàng đi vào giấc ngủ, suốt đêm suốt đêm bồi nàng.

Diêu Hiền từng nhắc nhở quá hãn đừng cử động tình, nha đầu này tương lai bất quá là cái con rối, chỉ cần sinh hạ hài tử nhất định phải vừa

chết, mới đầu Dung Khâm còn có thể đáp ứng, nhưng sau lại dần dần không hề như vậy tán thành.

Cực cực khổ khổ nuôi lớn tiểu tức phụ nhi, nơi nào còn bỏ được giết, sủng đi, tôn đi...

Nàng mười hai tuổi khi, hãn đem hết thầy đều an bài thỏa đáng, tiếp nàng ra lãnh cung, nghênh nàng vì đế, đăng cơ ngày ấy hãn liền đứng ở nàng bên cạnh, cái này bị hãn để ở trong lòng nữ hài, từ đây đó là thiên hạ chi chủ, hãn muốn cho nàng vĩnh viễn vô cực chí tôn.

Biển máu chi thù hãn muốn báo, lại không phải kéo dài ở nàng trên người, nàng, là hãn cứu rồi.

Nàng hai mươi tuổi khi, đem Dung thị nhất tộc mưu nghịch chi tội sửa lại án xử sai, Dung Khâm không hề lấy hoạn quan chi thân vào triều, đến hoạch vương tước.

Nàng hai mươi lăm tuổi khi, hai người đưa bé đầu tiên xuất thế, xinh đẹp cực kỳ tiểu công chúa, Dung Khâm cuộc đời này lần thứ hai làm người đặt tên, vì cần.

Nàng hai mươi bảy tuổi khi, hai người cái thứ hai hài tử sinh ra, so tỷ tử còn xinh đẹp tiểu hoàng tử, bị Sở Luyện định danh vì tuyên.

Tuyên nàng tâm chổ ái, tuyên hãn tâm chổ niệm.

Table of Contents

[Mục lục](#)

[Phần 1](#)

[Phần 2](#)

[Phần 3](#)

[Phần 4](#)

[Phần 5](#)

[Phần 6](#)

[Phần 7](#)

[Phần 8](#)

[Phần 9](#)

[Phần 10](#)

[Phần 11](#)

[Phần 12](#)

[Phần 13](#)

[Phần 14](#)

[Phần 15](#)

[Phần 16](#)

[Phần 17](#)

[Phần 18](#)

[Phần 19](#)

[Phần 20](#)

[Phần 21](#)

[Phần 22](#)

[Phần 23](#)

[Phần 24](#)

[Phần 25](#)

[Phần 26](#)

[Phần 27](#)

[Phần 28](#)

[Phần 29](#)

[Phần 30](#)

[Phần 31](#)

[Phần 32 \(Hết\)](#)